FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Druhá Apologie Stawůw Králowstwj Českého/ Tělo a Krew Pána Gežjsse Krysta pod Obogj přigjmagjcých

Bohutský von Hranice, Jonata

Praze, 1618

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228881

Visual Library

Franckesche Stiftungen zu Halle

177 C 12

Franckesche Stiftungen zu Halle

Libello hoc Apologia continetur fratrum Bohemorum, in qua primum grauamina iniuriasque Fratres Rudolpho Augusto conquerantur; indultu regio anno 1609 in arce Pragensi concilium celebrant, doctrinasque suas grauiter & strenuè defendunt. Hic quoque reperias, litteras Electorum Saxoniæ, Brandeburgici, Palatini, Matthiae Regis Hungariæ, Iulii Ducis Brunsuicensis ad Rudolphum datas, quibus pro libertate Bohemorum principes hi intercesserant. Litteræ quoque Maiestatis Rudolphinæ hic leguntur, cum multis aliis, quibus libertas religionis Bohemis, modo rationem Deo reddidernt, à Rudolpho & eius successore Matthiâ concedituc.

Pers. Ref. Buch. p. 2. 152. et passim
Zu d. Trautsohn Akten
Vahrung Akten p. 451.
(Rector Collegii Jesuitarum
zu Passau Verbot an
Rectorem Jesuitarum zu Ingolst.)
Wird die Sache mit
Kainz vorgenommen, sollen
ihnen Bald etwas gutes. Kann
es aber zur Vereinigung
Vor Erhaltung nicht kommen
werden, müssen Ihnen
Ihre Pässe, wie zu Anfang
die Gründe angeführt werden
gerichtlich nicht dürfen.

vid. pag. Akt. ult.

fol. 1. n. ult.

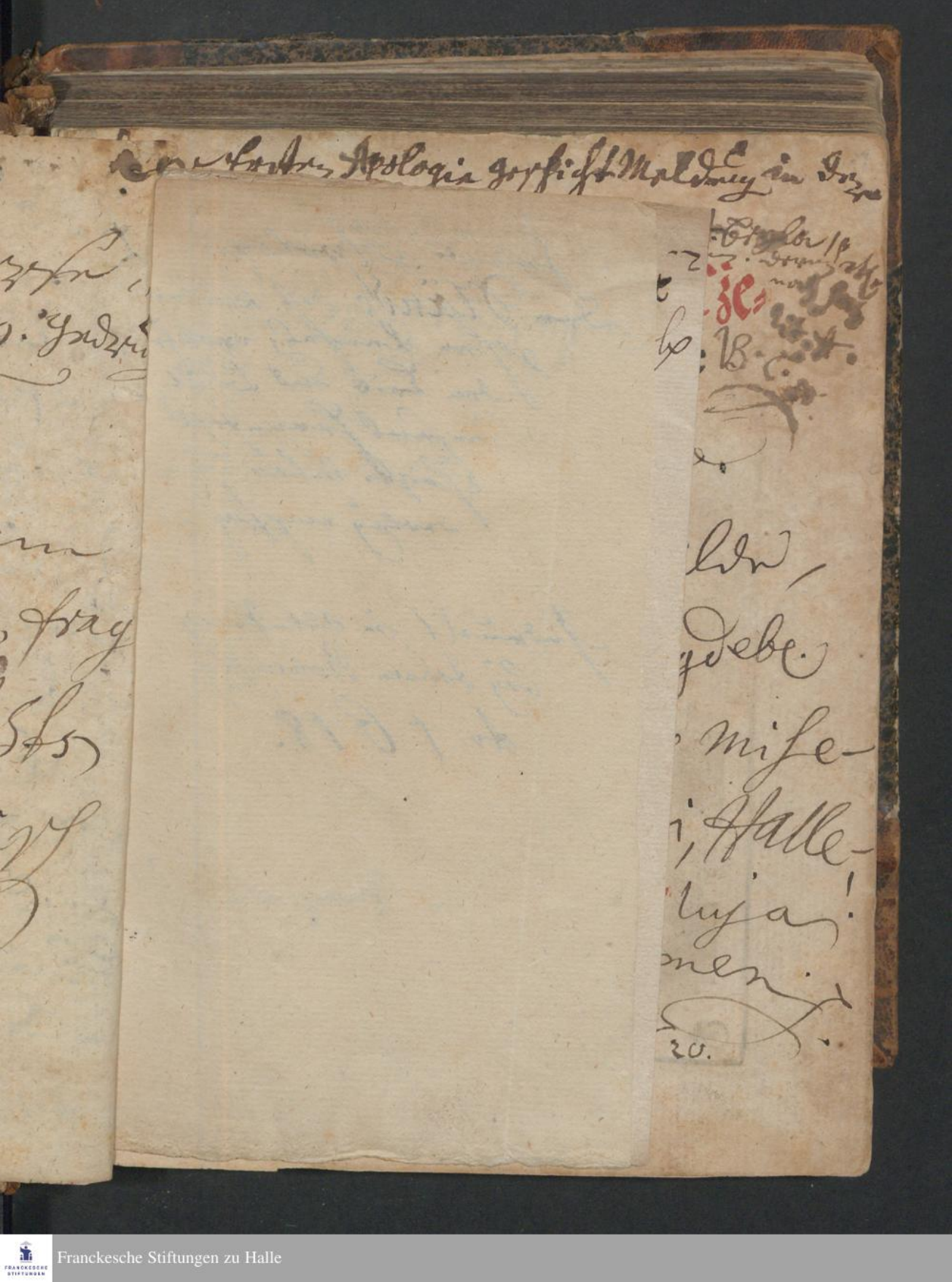

Die
Apo
Ver
Edi
ment
D

Zwölfte Apologie
Der Stände des Lüneburgischen Kreises, worin
den Leib und Blut
unsers Herrn Jesu
Christi unter Brod
und Wein zugestehen.

Gedruckt in alt Stettin
bey Johann Bohnstedt.
Anno 1618.

in Hungarn fällt

Auf der andern Seite des
Titel-Blatts ist folgendes in
diesem Est zu lesen:

Franckesche Stiftungen zu Halle

Druhá Apologie

Stawůw Králowstwj Čes-

kého/ Tělo a Krew Pána Gežjsse Krysta pod Obogj přigíma-

gících. Léta 1535.

Wytisstěná w Starém Městě Pražském/
u Jonaty Bohutského z Hranic.
Justorum Gloria Christus
Léta Páné:
M. DC. XVIII.

Franckesche Stiftungen zu Halle

Druhá Apologie Stawůw pod Obogj w Králowstwj Czeském.

JAkož gsau wssickni Třj Stawowé Králowstwj Czeského/ Tělo a Krew Pána Gežjsse Krysta pod Obogj přigjmagjcý, a k Konfessy Czeské se přiznáwagjcý / w předesslé Apologij swé, při zawjrce w tom se ohlásyli/ že gsau natom gesstě y dalssj swau Apologý a Omluwu/ dle vznalé potřeby, předewssjm Swětem včiniti.

Ačkoli pro powinné G.M.C. vssetřenj, dosawád tim prodlěwáno/a aby těm zasslým nečestem mjrnými prostředky / w kterýchž gak G.M. C. hned s počátku, s milostiwým ohlássenjm/ že ráčj chtjti znamenité a wzáctné Osoby k spokogenj toho wsseho za Kommisaře nařjditi, se proneslj/ tak y Gichmilosti slawnj Kurffirsstowé swaté Rjsse, z Křesťanské čitedlnosti, sami vkázati ráčili, spomoženo býti mohlo / toho žádostiwě s znamenitým tauženjm očekáwáno bylo: Wssak poznáwage/

že nepřátelé týchž Stawůw, a Russitelé Pokoge a Obecného dobrého / netoliko dotčenému miłostiwému G.M.C. a Gich miłosti Kurffirsstůw vpřijmnému mjnénj / cestu wsseligak, aby průchodu swého mjti nemohło, obmyslné zastupugj; Ale také sewssj pilnostj se na to wynasnažowati nepřestáwagj / aby wždy wjce a wjce při G.M.C. též Stawy zossklíwili / a gak při G.M. tak y při giných slawných Potentátjch, a takměř wssech Křesťanských blizkých y dalekých Národech a Zemjch / ge w to domnénj, gakoby pod zástěrau Náboženstwj / nětterých proměn a nowot wyhledáwati / a tjm swým předsewzetjm mnohých znamenitých těžkých weystupkůw, na wrázku důstognosti G.M.C. Krále a Pána swého, se dopustiti měli, wwedli: Z důležité a newyhnutedlné potřeby / pro lepssj těm wěcem wyrozumění, a dokonalegssj, proti těm złostným a přewrátliwým Wtrhačům, gich Stawůw očisstění / obssjrnégssj o tom o wssem Spráwa včiněna býti musý.

Protož čeho předessle pro krátkost času y giné přjčiny pominuto gest / to se tuto zgewné a weyslowné, gakž na ten čas potřebj / wůbec wssechném Swéta tohoto Potentátům, y giným wseligakého Důstogenstwj, Stawu, Řádu a Powolánj

Lidem,

Lidem w známost vwozuge, a gako před oči předstawuge.

I. Že to wsse, cokoli w té wěcy od dotčených Stawůw posawád předsewzato gest/ pro znamenité a welikė gim w Náboženstwj gegich Křesťanskėm činěné nesnesytedlné autisky a přikoří/ z donucené potřeby a nauze/pro vgitj budaucýho horssiho zlėho, se státi musylo.

II. Že na žádné nowoty neb proměny/ k aurážce důstognosti G. M. Králowské od nich nikdy ani myssleno nebylo.

Kdež předně nenj newědomé/ že w Zemi této od starodáwna Obywatelé dwogjho rozdjlnėho Náboženstwj byli/ a gsau posawád/ z nichž gedni pod Gednau, a druzý pod Obogj se gmenugj.

Za kterauž přjčinau gest to hned tam za starých Let, Zřjzenjm Zemským a wyměřeno / Co se wjry dotýče/ pod Gednau spůsobau, a pod Oběma / aby se newtjskali/ než spolu byli za gednoho Cžlowěka, gako dobří Přátelé : Strana strany aby nehaněla/ a gedna druhé ku potupě nic nemalowala/ani malowati nedáwala. a Wij w Allega: N. I.

Což gsau předkowé gich Stawůw obogj strany/ y s Potomky a budaucými swými zdržeti, a při témž Zřjzenj a swolenj zůstati, a trwati/ načasy budaucý přikli.

b Wiz w Allega: Nu: 2.

b Král také Geho miloſt / při Korunowánj ſwém / wſſem Stawům / weřegné, bez rozdílu Náboženſtwj přiſahati, a ge při gich Rzádjch, Práwjch, Prywilegijch, Weyſadách, Swobodách, a ſpraweďliwoſtech / y ſtarých chwalitebných obyčegjch zachowati ſe zawazowati ráčj.

Wedlé čehož od Předkům Stawům pod Obogj / k ſtraně pod Gednau / gakožto k ſpolu Audům a krewnjm Přátelům gegich / wſſech časům, wſſeligaká náležitá ſſetrnoſt geſt zachowána bywala / a poſawád ſe zachowáwá.

A ačkoli nmohém wětſſj počet, y moc a ſýla tých Stawům pod Obogj geſt, nežli Strany pod Gednau: Wſſak nikdy od nich, na protržení giž připomenutého Zřjzenj Zemſkého, proti též ſtraně pod Gednau / coby k gakému gj vbljženj ſlauži ti mohlo / předſe bráno nebylo. Bywſſe gak předkowé gich Stawům pod Obogj, tak y oni ſami, w té nadégi poſtaweni / že ſe od ſtrany pod Gednau, podlé ſpolečného, obé ſtrany gednoſtegné wjžjcýho, záwazku, s podobným porkagj.

Gakož pak nenj pochybné / že wětſſj dſl z tých Stawům pod Gednau / obzwláſſtně kteřj gſau lidé vpřjmnj, Pána Boha na pozoru magjcý / a wjce ſe na Obecné wſſeho Králowſtwj dobré / nežli na né-

gaké

gaké swé zlé náruživosti ohlédagjcý / wždycky s Stawy pod Obogj dobře mjnili, a mjnj.

Wšak nic méně wšech časůw byli někteřj z též strany pod Gednau/ kteřjž z nezřjzené gakés horliwosti bez vměnj, a giní ze zlosti/ ty kdož pod Obogj byli, skrze rozmanité vtiský a sstižowánj na swau stranu, a k Náboženstwj pod Gednau přewesti se wynasnažowali/ a tudy k znamenitým do 20. Let trwagjcým válkám a krwe prolitjm (gakž toho posawád Kalich a Meč na Kostele Matky Božj před Teynem, w Starém Městě Pražském/ na znamenj toho/ že swobodného vžjwánj druhé částky welebné Swátosti Večeře Páně, mečem dobýwáno býti musylo/ památka zůstáwá) příčinu dáwali, a k tomu přiwedli: Že sau Stawowé pod Obogj w tom opatřenj swého proti nim při Gich milostech Králjch swých wyhledáwali. Gakož sau také od Slawné Paměti Cýsaře Zygkmunda c w Létu 1435. na to/ aby w těch místech, w kterýchž toho času přigjmánj pod Obogj spůsoban se zachowáwalo/ pro wyhnutj nesnázym, žádný pod Gednau trpjn nebyl/ gistého Magestátu dosáhli. d Pražané pak y giným zwlásstnjm Magestátem to sobě wtworzeno měli. c Nu: 3. d Wiz Nu: 4.

Wedlé čehož, gak w Pražských, tak y giných Mě-

Městech/ kdokoli Městského Práwa žádal/ wždycky předewssim na to, gakého gest Náboženstwj tázán bywal/ a pokudž gest se k Náboženstwj pod Obogj přihlásyl/ a dále swého pořádného na Swět zplozenj a poctiwého chowánj náležité wyswědčenj vkázal/ tu teprw mu Práwa Městského vdělowáno/ a giná nic. Kteryžto obyčeg od tychž časůw takměř po wssech Městech stále bez protrženj se zachowáwal: a žádný pod Gednau za Městěnjna se nepřigjmal. Až když Jezuwiti před netak dáwnjmi lety do Králowstwj tohoto, bezewsseho Stawůw powolenj se wkaudili/ a w Starém městě Pražském slawnau Kolleg (w njžby nercyli lidé takowj possmaurnj, ale y Knjžata a Králowé Resydencý swau býti mohli/) sobě zarazyli. Ti za slawné paměti Cýsaře Maximiliána ktomu přiwedli/ že na přjmluwu tehdegssiho Neywyssssjho Kanclýře Wratislawa z Pernsstegna rč. e Sebestyán Agri-
e Wiz Nu: 5. cola, Náboženstwj pod Gednau, w Létu 1570. poneyprw Městského Práwa w Starém městě vžil/ a po té w Létu 1579. Cýsařským Rychtářem včiněn: A za slawné paměti Cýsaře Rudolffa w Létu 1599. Jan Sfferýn, kteryž od Náboženstwj pod Obogj odpadl/ do Raddy w Nowém Městě Pražském dosazen byl. Gesssto před tim nekoliko

w Rad-

w Raddě w tom gednom y druhém Městě žádný pod gednau nesedáwal: Ale ani geden Nějsstěnin gineho Náboženstwj než pod Obogj se nenacházel. Od toho pak času w kolikas málo letech toho gest dowedeno/ že w každém tom městě weliký počet osob pod gednau w Raddě sedá/ a ti nejpřednégssj Aufady a mjsta magj/ a teď teprw přededwéma lety Hendrych Libssteynsský z Kolowrat / tehdáž Heytman Nowého Města Pražského / z Statut a kněh obecnjch téhož Města/ prawé, žeby poručenj G. M. C. takowé býti mělo/ ten Artykul/ že na Raddě sedati magj domácý Nějsstanéf v wjře w náboženstwj s swatau Cžeskau wjrau pod obogj se srownáwagjcý / a Swátosti Wečeře Páně pod obogj vžjwagjcý, wymazati dal. Kteréhožto nespůsobu a wssetečnosti, mělli gest se, po giž dosaženém Magestátu, na swobodné prowozowánj Náboženstwj pod obogj / proti gegich zwlásstnjm swobodám a weysadám, dopustiti / to každý sprawedlnost milugjcý sauditi může. Nežli Vtiskům w náboženstwj / ani těmi Magestáty strana pod Obogj/ před stranau pod gednau se wyhnauti nemohli: nýbrž po mnohých nesnázých, opět se s nimi mjřiti / a prostředkowánjm g Gich M. Králůw Cžeských / gistég Smlauwy, pro bezpečnost swau, sewssj stranau pod gednau, činiti: Až potomné Léta 1512. na Obecném Sněmě/ Aby gedna strana druhé v wjře wsse nevtiskowala/

wala/a nehanebla/ téż swrchu připomenuté za staryćh let zřízené Práwo sobě gako obnowiti / a dotčeně smlauwy, y gich obau stran k nim přiznánj Dckami Zemskými pamatnými sobě zapsati dáti musyli. Ale ani tak zlosti některých z téż strany pod gednau nezýskali. Nebo wždycky, obzwlásstně od těch let, gak dotčená twárnonábožná Rzehorka Jezuwitská/do Králowstwj tohoto wwedená byla / lidé mezy nimi se nacházeli / kteřjž possedsse z sskoły téż Rzehorky / a hned počátky liternjho wmění / tim gedowatým/ a wssem Králowstwjm Zemjm a Obcem wysoce sskodliwým gegich wčenjm opogenj bywsse/násylj Práwu, Zřízenj Zemskému, smlauwám, y swědomjm lidským činili/ lidi pod obogj wězenjm, y ginák k náboženstwj swému nutili: anobrž ten wýklad Zřízenj Zemskému a Přjsaze *h* Králowské/gakoby to gedno ani druhé, na stawy pod obogj se newztahowalo, činiti směli: tak že nebozý předkowé gegich/za slawné paměti Cýsaře Ferdynanda, y Cýsaře Maximiliana / časte stížnosti Gich M. o to podáwati/a lepssjho opatřenj swého w tom wyhledáwati donucem byli: Proczež z milosti Pána Boha wssemohaucýho/při G.M.C. Ferdynandowi (ačkoliw z počátku panowánj G. M. mnohé autisky snásseli/zwlásstě Knězj z gednoty Bratrské/kteřjž pro schwálenj Konfessý gegich/od Theologůw Wittemberských a giných křesťanských Cýrkwj/toho času z Čzech

h N. s.

z Čzech wypowědenj/wssak potom zase přigatj byli) ochránce a Deffensory zwlásstnj obdrželi. Potom při G.M.C. Maximiliánowi slawné paměti, to obgednali/ že Compactata Bazyleyská/ (kteráž wsseligakých rozterżek mezy Stawy přjčinau byla/ a k kterýmž když wně na onen čas wyslanj stawůw Czeských obmyslně wwedeni byli/ mnozý zstrany pod obogj y hned tehdáž přistaupiti nechtěli) w Létu 1567. i na obecném sněmě zrussená/ a z Prywilegůj Zemských wypusstěna/ potom také w Létu 1575. Stawowé při Konfessy swé G.M.C. podané zůstawenj/ a že se gim žádné wjce překážky w náboženstwj gegich djti nemá, wyssokými Cýsařskými slowy wbezpečenj/ * y gistě osoby ze wssech tij stawůw s milostiwým powolenjm G.M.C. obyčegem starobylým k za Defensory k sprawowánj Knežstwa a náboženstwj pod obogj/ na témž sněmě zwolené a zřjzené gsau. Nežli netrwalo to nadlauzè. Nebo hned brzo/ gesstě za žiwobytj G.M.C. stawowé mnohé překážky sobě w tom činěné měli. * Po smrti pak Cýsaře Maximiliána rozmanitými praktykami z dotčeného Deffensorstwj wywedeni byli. A za tjm wsseligak se to obmegsslelo/ aby zase pod dotčená Cōpactata, giž prw wyzdwižená, a dokonce zrussená / a pod správu Arcybiskupa Pražského, wwedeni býti mohli. Za tau přjčinau Knežstwu pod obogj / kteréž Arcybiskup swětil, těžká přjsaha / se wydáwala/ kte- l N. 12.

 rauž

N. 9.

* N. 128.

k N. 10. 11

* N. 129.

rauž wyznáwali/že wssemu tomu čemu Rzjmská Cýrkew, gegiž hlawau geſt Papež, wěřj: že se ženiti nebudau: A že požjwati Mečeře Páně pod gednau (poněwadž Kryſtus w každé Hoſtij geſt celý s tělem y s duſſj) geſt tak mnoho gako pod obogj. Gakž to od Zbinka Berky / tehdegſſjho Arcybiſkupa/y wůbec k Wytiſſrénj dáno geſt. Kteřj pak z tychž Knězj pod obogj/ buď w Městech Pražských, neb ginde, takowé přjſſahy wykonati nechtěli/ti z Far wytiſkowáni/a k tomu geſſtě y treſtáni bywali. Až y k tomu přiſſlo/že Wyſſſjm ſtawům z Kancelářе Cžeſké, od Léta 1591. negedna poručenj přjſſná wycházela, s těžkau domluwau/že na swých Farách Knězj, k Augſſpurſké Konffeſſj ſe přiznáwagjcý, chowati směgj/a takowé kněžſtwo na Farách swých trpj/kterež ſe Compactaty ſtarými neſprawuge. An že ſe na tauž Konffeſſj Augſſpurſkau/gakožto w tomto Králowſtwj nikdy nepřigatau/nowau/neznámau a přeſpolnj/ani Zřjzenj Zemská ani Králowſká přjſſaha newztahuge. A to wſſe ſe dálo na ſmyſſlená wznáſſenj téhož Arcybiſkupa Pražſkého Zbinka Berky/a Kněze Giřjho Bartholda Pontána, Proboſſta. Když pak na táž tak tuhá Poručenj ti, gichž docházela, odpowědi swé dáwali/a dotčeného Kněžſtwa swého zaſtáwawſſe/žádné wſſak o zruſſenj čaſtopſanych Compactat zmjnky nečinili/domnjwali ſe Nepřátelé pokoge/že ſnad žádného wjce w žiwobytu

wobytu nepozůſtawá/kdoby gakau toho powědomoſt měl: y dali G.M.C. tu omylnau ſprawu / že ſtrana pod obogj geſt powinna Compactaty ſe ſprawowati. A w Létu 1602. nawedli G. M. na to/ aby giſté Mandáty, *m na Hradě a po Městech Prazſkých ſkrze Herolty, s znamenitau ſláwau a s Trubači, na Knéžj Bratrſké (gmenugjc ge ze zloſti Pikharty) a poſluchače gich, s obnowenim Mageſtátu Krále Wladiſlawa, publikowati dáti ráčil. Kterýmiž pod tytulem Bratřj/ (na kteréž ſe wſſak Mageſtát Krále Wladiſlawa newztahowal / nýbrž toliko na ſamé Pikharty / o nichž Eneaſs Sylwius/ Hágek* / a ginj Hyſtorykowě zminku činj / wydán byl / Aniž podlé něho proti nim s Exekucý kráčeno bylo / gakž ſe to z negednéch pſanj Krále Wladiſlawa/ neywyžſſich Aučednjkůw a Saudcůw Zemſkých/ y ginych/ proti těm, kteřjž některé oſoby z Stawůw proto naříkali/ podnes wynacházý) wſſickni pod Obogj. Compactaty a knéžſtwem Arcybiſkupſkým ſe neřjdjcý / za Kacyře a odkezance wůbec prowoláni byli/ a wſſeho Práwa y ochrany Králowſké gakoby horſſj nežli Židé/ a méně poctiwj, nežli ti neyopowrženěgſſj/ kteřj Obcem w Exekucý práwnj přiſluhugj, lidé byli, ſe odſuzowali. A podlé toho y negedni oſobám Stawu Panſkého Rytířſkého, y městſkého/ bywſſi od nich, buď z dluhůw / nebo z čehokoliw

* N. 13.

*Eneáſs w kap. 41 Hágek liſt 389.

liw giného před pořádné Saudy pohánjni/ nebo obsylání/ tjm se že gim Práwo neslauzj, hágili / a odpowjdati nechtěli. Proczež když k Létu následugjcýmu 1603. G.M.C. stawům sněm rozepsati/ a pomocy od nich proti Turku žádati ráčil/ znamenitě sobě z strany dotčených Mandátůw stawowé stěžowali/ a z společného sneseni gistau Suplikacý k G.M.C. o to sepsali. Za kterauž přjčinau Wáclawa z Budowa/ že gě to k žádosti Stawůw na Sněmě od nich přednássel/ byw obeslán na Kancelář/ gest od Neywyzssiho Kancléře Zdeňka z Lobkowic/ w přítomnosti Sstessana Girjho z Sternbergka, tehdáž Presydenta Komory Czeské, wzat na záwazek/ s tau při tom pohrůžkau, wečmu to G.M.C. obrátiti ráčj/ že gest proti Mandátu G.M.C. dobře wwáženému mluwiti směl/ toho aby očekáwal. Když pak on G.M.C. swau ponizenau o tom správu w spisu podal/ ráčil gest G.M.C. skrze před gmenowaného Sstessana Girjho z Sternberka posawad w zjwobytu zůstáwagjcýho / k němu se w tom milostiwě ohlásyti / že gak s Stawy, tak s nim, dobře a milostiwě spokogen býti/ a sobě to obliborowati ráčj/ že gsau se Stawowé o spomoženj gich stižnostem k G.M.C. wtekli. Odkudž patrné gest / že ti wssickni nátiskowé zstrany Náboženstwj/ kteřj gsau se po wssecky časy straně pod Obogj dáli / ne od Králůw Czeských, Milostiwé Stawůw Wrchnosti/

nežli

nežli od zlých Rad, a rušſitelůw pokoge a obecného dobreho, pod gménem a tytulem Gich miloſtj pocházeli. Kterýchž když wždy ſe vmenſſowati nechtělo/nýbrž den odedne wjce a wjce *n* přibýwalo/newěd- *n N.14.*
dauce giž Stawowé žádného giného k ſpomoženj těm wěcem, proſtředku, na Sněmě obecném/o Léta 1608. *N.15.*
k Pondělku po Neděli Exaudi rozepſaném/ při Slawné paměti G. M. C. Rudolffowi / tehdegſſjmu Králi a Pánu ſwém/toho wyhledáwali: Aby od G. M. C. giſtým Mageſtátem/proti wſſem těm, kteřjžby gim w ſwobodném prowozowánj Náboženſtwj gegich Křeſtanſkeho překážeti chtěli, opatřenj býti mohli.

Aley tu někteřj zſtrany pod Gednau náſtrogowé Jezuwitſſj / wſſelike léčky gim w to metali / ge ſamé mezy ſebau rozdwogiti/a(Geho miloſti Cýſařſké od toho odrazugjc) wſſeligak gim cestu k dogitj toho zaſtupowati vſylowali.

Nebo přiwedſſi neyprwé k tomu/ že gſau při témž Sněmu/takowého Mageſtátu nedoſáhli: Nýbrž gim toho do neyprwnějſſjho Sněmu ke Cztwrtku před Swatým Martinem téhož Léta 1608. od G. M. C. y hned tímž Sněmem gmenowanému a położenému odloženo bylo. Za tjm y toho dowedli/ že tyž Sněm ke Cztwrtku před Swatým Martinem położený také k odloženj přiſſel/a opět giný ſněm

ke dni

ke dni Autern mu, po Obrácenj Swatého Pawla na Wstu Křesťanskemu, Léta 1609. od G. M. C. rozepsán/a pod tjm Administrátorowi a Knězjm pod obogj z Kancelářе Czeské (an správa Knězstwa Kancelári nikdá nenáležela) gistá p Instrukcý proti znamenitému od G. M. C. dotčenym Sněmem Léta 1608. Stawům w témž včiněnému opatřenj, na welikau vgmu Swobody náboženstwj pod obogj, wydána byla. Když gsau se pak Stawowé k témuž posléz gmenowanému Sněmu v welikém počtu sgeli / a mnoho Nedél w Městech Pražských (tehož swého opatřenj w přjčině náboženstwj při G. M. C. stále wyhledáwagjc) se zdržowali: tak gim w tom překážku činili/že, negsauc ničeho neymenssjho na témž sněmě/za tak dlauhý čas wyřjzeno/ týž Sněm na poručenj G. M. C. dokonec wzdán/ a Stawowé rozpuszténj byli. P N. 16.

Pročež gsau k Geho milosti Králi Wherskému, nynějssjmu Pánu swému / a k Gich milostem Kurffirsstům a Knjžatům Swaté Ržjsse o Přjmlumu w té wěcy k G. M. C. skrze gisté k gednomu každému z Gich milostj ze wssech Třj Stawů wyslané, se wytecy musyli. A hned tehdáž také na témž Sněmě Sgezd do Prahy, k wzetj správy od týchž wyslaných swých, kdyžby se nawrátili / a k dalssjmu toho wsseho powážengj, sobě położili.

Kdež

Kdež dostawsse takowých Přjmkuw q od G. M. Králowské/ y od giných Kurfirsstůw a Knjžat / G. M. C. gsau ge k rukám odwedli/ a dosti pracné k tomu přiwedli / že gest G. M. C. opět Sněm Obecnj ke dni Pondělnjmu po Neděli genž slowe Rogationum, ginák Křižowé / téhož Léta 1609. Mandáty swými Králowskými rozepsati/ a w týchž Mandátjch wůbec wyssłých, toho zgewně doložiti dáti ráčil / že při témž Sněmu ten Artykul o Náboženstwj k zawřenj/ na místě a koncy postawenj, do Propositý Sněmownj położiti/ a kterakby wssickni, y gedenkaždý obzwlásstně, gak strana pod Gednau / tak y pod Obogi / kteřj se k Konffessý G. M. C. předesslé od Stawůw pod Obogj podané přiznáwagj, Náboženstwj swé, bezewssech překážek a vtiskůw, odewssech Lidj/ Bud Duchownjch nebo Swětských, wykonáwati mohli / ge w tom náležitě opatřiti, chtjti ráčj.

q N. 17. 18. 19. 20. 21. 22.

r Wiz N. 23.

A wssak y při témž Sněmu welmi obmyslně gest s tými Stawy pod Obogj zacházeno/ (mezy tjm pak opět, z Kancelářе Pražanům wssech třj Měst Pražských, též Academij pod Obogj proti wýss připomenutému Sněmem Léta 1608. ano y giž dotčeným Mandátem od G. M. C. Stawům stálému opatřenj skrze Dekrety/ s aby s Processý

s Wiz N. 24.

chodili/poručeno) a toliko slibnými slowy, na pobýssljch zawěssenými, wkogeni býti chtěli.

Až teprw kdys a kdys, s welikau pracý, nemenssj obtjžnostj/a s wynaloženjm několikráte Sto Tisýc, (mimo to, co potomné obzwlássstné G.M.C. po dosaženj njžepsaného Magestátu/ na prokázanj wděčnosti, od nich poddané swoleno, y odwedeno gest) w dosti prodlauženém času, totiž téhož Léta 1609. we Čztwrtek po S. Prokopu (když Pán Bůh Srdce G.M.C. od těch zlých a lstných Rádcůw odwrátiti/ a k wdělenj Stawům tehož Magestátu nakloniti ráčil) gsau sobě takowý Magestát od G.M.C. pod Pečetj a s podpisem Ruky Geho milosti wlastnj / též s podpisem posawad trwagjcýho Neywyššjho Purgkrabj Pražského/ (poněwadž gest Neywyššj Kancljř Zdeněk z Lobkowic/gemuž to z powinnosti náleželo, téhož Magestátu podlé G.M.C. podepsati nechtěl) a Pawla Michny, wygednali/a k rukám swým odeslaný měli. W kterémž G.M.C. ráčj předné dotčené sgednocené Stawy pod Obogj/za swé Wěrné, poslussné, Poddané/pod milostiwau ochranu G.M. ke wssem Rzádům, Práwům, a Swobodám Králowstwj tohoto náležegjcý / na kteréž se Králowská G.M. Powinnost, Práwa a Zřjzenj Zemská, wztahugi/

t Wij
N. 25.

hugj/wyhlassowati/a dále toho dokládati/že prohljdagjce gakož k dotčeným znamenitým Přjmluwám/ tak y k mnohým a snažným Prozbám tychž Stawůw/ též mnohým Wěrným a Platným od nich G. M. w skutku prokázaným službám/ s dobrým rozmyslem/ gistým wědomjm/ mocy Králowskau w Čzechách/s Raddau Neywyžssjch Auřednjkůw Saudcůw Zemských a Rad swých/ ge Stawy pod Obogj tymž Magestátem tak opatrowati ráčj.

Poněwadž strana pod Gednau w tomto Králowstwj Náboženstwj swé wolně a swobodně prowozuge/ a strana pod Obogj, k též Konffessj Czeské se přiznáwagicý gim w tom žádné překážky neb wyměřenj nečinj; Aby tehdy w tom rownost zachowána býti mohla/Protož že gim k tomu powolowati/Moc a Práwo dáwati Ráčj/aby y často dotčenj sgednocenj Stawowé pod Obogj/ gakž Staw Panský, Rytjřský/tak y Pražané, Hornjcy, a giná Města/s Lidmi Poddanými gich/a Summau wssickni kteřjž se koliw k dotčené Konffessj Czeské/ někdy Slawné a Swaté Paměti Cýsaři Maximiliánowi/ při Sněmu Obecnjm Léta Tisýcýho, Pětistého, Sedmdesátého Pátého/a nynj znowu G. M. podané přiznali a přiznáwagj/žádného newymiňugjce/toliž

 kež Ná-

též Náboženstwj swé Křesťanské pod Obogj / podlé též Konffessý / a swého mezy sebau včiněného porownánj a sgednocenj / wolně a swobodně / wssudy a na wsselikém místě, prowozowati, a wykonáwati: Při Wýře a Náboženstwj swém / též y při Kněžstwu a Řádu Cyrkewnjm, kteryž mezy nimi gest / anebo od nich nařjzen bude, pokogně zanechánj býti mohli / a to až do Křestanského dokonalého Obecného porownánj o Náboženstwj w Swatě Rjssi.

Dálegi také / že tymž Stawům pod Obogj tuto zwlásstnj Milost činiti / a gim wssem Třem Stawům pod Obogj / k též Konffessý se přiznáwagjcým / Konsystoř Pražskau dolegssj / w moc a opatrowánj gegich, zase dáwati / a k tomu milostiwě powolowati Ráčj / aby tjž sgednocenj Stawowé pod Obogj / tauž Konsystoř / Kněžstwem swým / podlé též Konffessý a snessenj swého, obnowiti / a též Kněžstwo, gak Czeské tak Německé, podlé nich řjditi dáti / a nebo řjzené na swé Collatury / bez wsseligaké překážky Arcybiskupa Pražského / anebo kohožkoli giného, dosazowati, přigjmati: Nic méně y Academij Pražskau, od Starodáwna straně pod Obogj náležegjcý, Muži hodnými a Včenými osazowati / dobré chwalitebné Řády nařjzowati / a

nad tjm

nad tjm obogjm z prostředku swého / gistě Osoby za Deffensory nařjditi mohli.

Gestližeby kdo také z tychž sgednocených wssech Tij Stawůw tohoto Králowstwj pod Obogj/ mimo ty Kostely a Chrámy/ gichž w držennj gsau/ a kterýž gim prwé náležegj (při nichž že pokognē zůstawenj a zanechánj býti magj) gesstě bud w Městech / w Městečkách/ Wesnicých/ aneb kde koliw ginde chtěl nebo chtěli / wjcegi Chrámůw / neb Kostelůw / k Božj Služběˉ/ a neb také Sskoły/ pro wyučowánj Mládeže, wystawěti dáti: To gakož Staw Panský, Rytjřský, tak Pražané, Hornjcy, a giná Města/ wssickni společnē/ y gedenkaždý obzwlásstnē/ že wolné a swobodné každěho času, učiniti mocy bude/ a budau/ bez překážky každěho Cžlowěka wsselikterake. A gakož w negednech Městech Králowských/ y Gegi mylosti Cýsařowé/ gakožto Králowé Cžeské/ z obogjho Náboženstwj/ totiž pod Gednau / a gich pod Obogj, pospolu bydlegj: Protož že tomu obzwlásstnē chcjti/ a o tom poručeti ráčj / aby pro zachowánj lásky a swornosti/ každá sstrana Náboženstwj swé wolnē prowozowala/ Knězjmi swými se řjdila a sprawowala / a gedna strana druhé w gegim Náboženstwj a Řádjch žádného wyměrowánj nečinila/ prowo-

zowánj Náboženstwj, Mrtwých Těl w Kostelích a na Krchowjch pochowáwánj, a zwonénj, nebránila.

„ ℵ Také že giž po ten den žádný, gak z Wyžšjch
„ swobodných Stawůw, tak ani Města, Městečka
„ y také Sedlský Lid, od Wrchnosti swých/ ani žádného giného / Duchownjho ani Swětského Člowěka, nemagj/a nemá/ od swého Náboženstwj odtiskowán/ a k Náboženstwj strany druhé mocý / ani nižádným wymyšlenym spůsobem, přinucowán býti. Přikagjc G. M. C. Slowem swým Králowským, že tjž wšickni Třj Stawowé Králowstwj Českého pod Obogj, k též Konfessy České se přiznáwagjcý/nynégšjj y budaucý potomcy gich/ při tom při wšem, což se swrchu pisse, od G. M. C. dědicůw Geho milosti, y budaucých Králůw Českých/ zaupłna w celosti/ bez přerussenj, zůstawenj a chránění býti magj: Nebo že ge také G. M. C. w tom we wšem při tom Pokogi w Swaté Ržissi/ o Náboženstwj / genž Religionsffryd slowe, včiněném/ gakožto přednj Aud Swaté Ržisse zůstawowati/ a zanecháwati ráčj: W čemž že se gim nemá od G. M. C. dědicůw Geho milosti/ a budaucých Králůw Českých/ ani od žádného giného Duchownjho ani Swětského Člowěka/ překážky žádné činiti/ na časy budaucý a wěčné. A pro-

A proti tomu wegssdotčenému o Náboženstwj
včiněnému pokogi/a gich Stawům pod Obogj od
G. M. C. stalému opatřenj / že žádná Poručenj/a
nic takowého / cožby gim w čem neymenssjm pře-
kážku/a neb změnénj toho včiniti mohlo, od G. M.
C. Dědicům Geho milosti/ a budaucých Králům
Českých / ani od žádného giného, wycházeti/ ani
přigjmáno býti nemá / a byť pak y wyssło, neb od
kohokoliw přigato bylo / tehdy že nemá to mocy
žádné mjti / ani w té wěcy co buď Prawně/a nebo
bez Práwa, wjce sauzeno, a neb wyřknuto býti.
Přikazugjce wssem Neywyžssjm Auřednjkům,
Saudcům Zemským a Raddám swým / též wssem
Stawům a Obywatelům tohoto Králowstwj,
tehdegssjm y budaucým/aby ge Pány Rytjřstwo,
Prażany, Hornjky / y wssecka Města/wssecky Tři
Stawy tohoto Králowstwj / sewssemi Lidmi
Poddanými gich/ a Summau wssecku stranu pod
Obogj / k též Konfessj České se přiznáwagjcý/ při
tom G. M. C. opatřenj a Magestátu / we wssech
geho Artykulsch,znénjch a Sentencých zůstawili, a
chránili/žádných gim w tom překážek nečinjce/ani
komu činiti nedopaussstěgjce / pod wwarowánjm
hněwu a nemilosti G. M. C. A kdožby se čeho
koliw,buď z Duchownjch a neb Swětských
Lidj

Lidj k přerussenj toho Magestátu dopustil/ že má a powinen býti ráčj G. M. C. s Dědicy a budaucýmj Králi Czeskými/ a s Stawy tohoto Králowstwj/ k takowemu každému/ gakožto k Russitelj Obecného dobrého Pokoge, hleděti / a Stawy při tom chrániti a obhagowati / tak a tjm wssjm spůsobem, gakž Artykul w Zřjzenj Zemském o Obhagowánj Země, Řádu, a Práwa wyměřuge. (potud gsau slowa Magestátu.)

Nic méně/ mimo giž připomenutý Magestát/ Ráčil gest G. M. C. sewssemi Třmi Stawy tohoto Králowstwj obzwlásstně/ na témž „Sněmě Obecném, na tom se snésti/ a k tomu milostiwě powoliti/ aby tiž wssickni Třj sgednocenj Stawowé pod Obogj, k Konffessý Czeské se přiznáwagjcý/ mohli Deffensorům od nich nařjzeným, tu moc dáti/ aby tiž Deffensorowé na to na wssecko/ co se Náboženstwj gich Stawůw pod Obogj/ též opatrowánj Konsystoře a Academie dotýče/ kterakby to wsse w dobrém a pokogném řádu státi mohlo/ dobrý pozor dáwali / a byliby kdy gaká potřeba, mezy nimi stranau pod Obogj sámými co nařjzowati/ pokogiti / neb k náprawě přiwozowati/ to aby bezewssj překážky/ nezanepraždňugjc tjm G. M. C. včinili/ y také byliby toho potřeba k tomu Neywyžssj Au-

„ Wij N 26.

řednj-

řednjky, Saudce Zemské/a Raddy G.M.C. Saudu Dworského a Komornjho / též giné G.M.C. Czeské Raddy, toliko pod Obogj, k též Konffessý Czeské se přiznawagjcý / a k tomu z každého Krage do sesti Osob z Obce/ze wssech Tří Stawůw pod Obogj w rownem počtu / k wwáženj / a na mjstě postawenj tychž wěcý / do Měst Pražských powolali/s nimi to wwážili/a k náprawě přiwedli.

A nemohliliby w tom počtu čeho sami na mjstě postawiti / a k náprawě přiwesti/ že magj tu wěc k neyprwé přjsstjmu Obecnemu Sněmu odložiti / a při témž Sněmě to stranu pod Obogj k též Konffessý Czeské se přiznáwagjcý / sami mezy sebau s wětssjm počtem z Obce/ktereyžby se tehdáž k Sněmu sgeli/wwažowati, zawřjti / a na mjstě a koncy postawiti. W čemž že se gim od G.M. Králowské/budaucých Králůw Czeských / ani od strany pod Gednau, žádná překážka činiti nemá. Než gestliby mezy stranau pod Gednau / a stranau pod Obogj/o wěcy přjpadné, Náboženstwj gich se dotýkagjcý/gaký odpor wznikl / tak žeby Osoba Osobu z Duchownjch neb Swětských Lidj pro Náboženstwj hanila, a potupowala/a neb geden druhému Desátky a Platy k Fare geho spraweddliwě náležegjcý zdržowal/ w Faru a Kollaturu geho se

wkládal / a nebo při prowozowánj geho Nábo-
ženſtwj / gakau koliw překážku neb vtiſkowánj /
proti častodotčenému Majestátu, a Porownánj
mezy ſtranau pod Gednau a pod Obogj, při tom
Snému včiněnému, činil / aby o takowé vtiſky a
odpory přjpadné / nebylo potřebj wždycky Snému
pokládati / Ráčil geſt Geho miloſt Cýſařſká / ſe-
wſſemi Třjmi Stawy miloſtiwě na tom ſe ſnéſti / a
za Práwo vſtanowiti / bykoliby komu z ſtrany pod
Obogj, od koho z ſtrany pod Gednau, co vbljženo
neb zadržáno / aby Deſſenſorowé od ſtrany pod O-
bogj wolenj, wwážjce neyprwé takowau přjpad-
nau wěc s Neywyžſſjmi Auřednjky Saudcy Zem-
ſkými / a Raddami G. M. C. Saudu Komornjho /
též Oſobami z Obce wſſe pod Obogj / kterežby k tomu
ze wſſech Kragůw w témž počtu, gakž ſwrchu dotče-
no, obeſſali / to na G. M. C. wzneſli / a za opatřenj
žádali / a G. M. C. že Ráčj mjti y hned ty ſtrany /
gichžby ſe dotýkalo / na Hrad Pražſký do Saudné
Swětnice / kdež ſe Saudowé Zemſſtj držjwagj /
odedne wzneſſenj na G. M. C. k ſſeſti Nedělům
ſročiti / Relacý o wedenj Swědkůw ke Dckám
Zemſkým včiniti / o to Saud pořádný oſaditi. K
kterémužto Saudu / aby Dwanácte Oſob z ſtrany
pod Obogj, kteřjžby od Deſſenſorůw / a Neywyž-
ſſich

ſſich Aurednjkůw a Saudcůw Zemſkých / a Radd G. M. L. Saudu Dworſkého a Komornjho / a těch Oſob z Obce k tomu obeſlanych, wolenj byli / A druhých Dwanácte Oſob z ſtrany pod Gednau / kterežby ſtrana pod Gednau z Stawůw tohoto Králowſtwj z ſebe wolili / na to zaſedli / a ſtranám giſtý den gmenowali / a nedadauce těm ſſeſti Nedělům progiti / ſtrany wyſlyſſeli / a Sprawedliwým Rozſudkem / o takowé wyſſdotčené přjpadné wěcy konec včinili. K tomu pak Saudu ti kterjby prwé k Aurádům ſwým Přjſſahy a powinnoſti neměli / že Přjſſahu zwláſſtnj činiti / a ginj na ſwé předeſſlé powinnoſti ſauditi magj: Tak gakž též ſneſſenj Sněmownj to w ſobě ſſjř obſahuge.

A tu y hněd také na témž Sněmu / Stawowé pod Obogj s ſtranau pod Gednau / gakby ſe gedni k druhým w tom we wſſem chowati měli / gſau ſe mezy ſebau vv porownali. vv Wij

Což wſſe pro budaucý toho Giſtotu / a wětſſj gedné y druhé ſtrany bezpečnoſt na zwláſſtnj Relacý x Sněmownj / we Dcky Zemſké wloženo a wepſáno geſt. N. 27. x Wij N. 28.

Odkudž byla naděge / že žádný tak ſnadně ſe o to nepokuſý / aby to co gſau wſſickni Stawowé ſpolečné, na Sněmu Obecném (gakž ſe nadpiſuge)

za Práwo vstanowili/ y Král znamenitě potwrdil/ russiti/ Zřjzenjm Obecnjm pohrdnauti / a tudy důstognost Králowskau potupiti směl.

Wssak nassli se, kteřj ge Stawy w té nadēgi zmeglili / a to předewssemi ti tjž, o nichž swrchu zmjnka včiněna gest, nástrogowé Jezuwitsstj.

Z nichž někteřj hned z počátku, gak dotčeného Magestátu y Králowskeho/ a porownánj z a Obecného též Amnistie / b anebo opatřenj Stawůw pod Obogj/ proti tehdáž nařjzené Deffensý, podepsati/ tak ani když towe Dcky Zemské kladeno bylo/ podlé giných Stawůw c Králowstwj tohoto z Obogj strany k Relacy Sněmownj (gakž za Rżád a Práwo gest) se přiznati nechtěli. A tudy patrně na sobě znáti dali/ že týž Magestát a dotčené porownánj skrze swé Praktyky k zrussenj přiwesti, w aumyslu magj/ a na to se wsseligak wynasnažowati budau / gakž toho sami Jezuwitę (gimiž gsau se také oni tehdáž, že gim k tomu neradj, wymlauwali) dotwrzugj / když d psáti směgj/ gakoby ten Magestát proto nedostatečný býti měl/ že odewssech, gimž to náleželo, podepsán nenj.

y Neywyžšj Kancléř a tehdegšj Sekretář Mencelius.

z a Též Neywyžšj Kancléř, Slawata, a Smečan.

b Wiz N. 29.

c Slawata a smečanský.

d Wiz N. 30.

Což když Stawowé znamenali / také y hned tehdáž tu na Sněmě, wpřjtomnosti gegich zgewně protestyrowali: e Přisslohy kdy k tomu, žeby se někdo

e Wiz N: 31.

kdo aneb někteřj proti Magestátu straně pod Obogj od G. M. K. danému/a proti tomu porownánj postawowati chtěli/ tehdy ženby se k těm Osobám, kteréž se těch podpisůw zbrańowali w Amnistij, a k Relacým přiznáwati nechtěli/gakožto k Nepřátelům Pokoge a Swornosti/hleděti musylo. K tomu také gakž gest na tom zůstáno/kdyžby mezy stranau pod gednau a pod Obogj / w přjpadných wěcech, gaké nedorozuměnj bylo / a gedne straně od druhé skrácenj se dálo/aby 12. Saudcůw pod Gednau/ a 12. pod Obogj k rozeznánj té Pře swoleno bylo / že w počtu těch Saudců trpjmi býti nemagj. Ale oni byli tak zawilj/ že gsau, opowážiwsse se toho wsseho, na to se wydali/ aby radēgi Krále Pána swého, a Králowstwj toto sewssemi Obywately geho/y sami sebe w neywětssj nebezpečenstwj, y k dokonalé skáze a záhubě přiwedli/ nežli od zlého předsewzetj swého na nehet wstaupili. Protož postupowali w tom tak/gakž od wýš připomenutých Mistrů swých Gezuwstůw (kteřjž, aby tim lepssj přjstup k nim mjti mohli / y za Rektory sskoly swé ge wolj-wali/) tomu každodenně wyučowáni bywali.

Kdež předně / co gest tjm lidem f Pasowským/ y hned brzo po dosaženém wýsdotčeném Mage- f Wtz N. 32.
státu, Werbowanym (kterýž potom přes wsseckа

G. M. C. Slawné paměti/a podlé G. M. y Ney-
wyžšších Auřednjkůw Zemských/ pod znamenitý-
mi welikými záwazky činěná zaslibowánj, do Krá-
lowstwj tohoto/ až následowné y do Měst Praž-
ských/ měwsse giste srozumění s některými Osoba-
mi přespolnjmi y domácými Ržjmského Náboženstwj, (kteřjž gim w tom wěrně pomáhali) sem mo-
cně wpadl/ tyranstwj swé mordowánjm, palenjm,
a laupežj nad Stawy a statky gich prowozowal/
Města Krumlowa, Budějowic, Tábora, Berau-
na, Malé strany/y poslaupné Hradu Pražského/ w
němž toho času Koruna a giné Klénoty, y Prywi-
legia Zemská zůstáwali, se zmocnili) mjněno/ to ge-
dnomu každému, obzwlásstně těch pohrůžek, kteréž
se od mnohých Osob, Náboženstwj pod Gednau,
straně pod Obogj, před tjm dáli, powědomému/
wystjhnauti snadné bylo.

O Slawné Paměti Cýsaři Rudolffowi, za
přjčinau swrchu dotčeného Magestátu Stawům
pod Obogj daného, dosti sspinawě mluwili. Za-
pomenuwssi se netoliko nad onjm Božským přiká-
zanjm/ Knjžeti Lidu swého nebudeš zlořečiti/ Ale y
nad tjm propowěděnjm Pohanským/ že Mrtwj ne-
magj než w dobrém připomjnáni býti.

Týž Magestát/ Lotrowským Magestátem gme-
nowali.

Stra-

Stranu pod Obogj / netoliko proti témuž Magestátu (w němž za ty, na kteréž se powinnost Králowská a Zřjzenj Zemská wztahugj, wyhlássenj gsau) Krále, ale y Boha (směwsse prawiti / že gegednoho ani druhého nemagj) odřjkali.

Na ney wýss hanĕli / za Kacýře, zatracence, proti Wrchnostem se pozdwihugjcý / a Knĕžj gegich za nepořádné Swĕcené / Lidi podwodné / a Morděře dussj lidských (kterýmžby do Kostelůw wcházeti / ani weřegj a neb prahu Kostela se dotýkati nenáleželo) do Pekla k wĕčnému zatracenj odsuzowali.

Služby Božj a Kázanj gegich za wĕcy podwodné pokládali.

Knihy Zádussjm mocně brali / ge pálili.

O Welebné Swátosti / kterauž tjž Knĕžj pod Obogj lidu Božjmu přisluhugj / že nenj hodná, aby na Zemi zdwižena byla / rauhawĕ mluwili.

Lidi w Městech swobodných Stawu třetjho / y na Panstwjch G. M. C. a Gegj milosti Cýsařowé / též Poddané swé / od starodáwna nad pamĕt lidskau Knĕžjmi pod Obogj z dolegssj Konsystoře (kteřjž po tom Magestátu na swobodné prowozowánj Náboženstwj / Stawům a wssem Obywatelům Králowstwj tohoto pod Obogj daném / přihlá-

přihlásywssi se k Konfessý Czeské / a gsauc od Stawůw hned tehdáž na Sněmě pod ochranu přigatj / aby také téhož opatřenj vžiti mohli / giště Donativum, přjkladem stawůw z sebe sebrawsse G. M. C. ge odwedli / a to od nich přigato bylo: někteřj pak y zwlásstnj Prywilegia dáwno před tjm Magestátem wysslá, na to měli) od Náboženstwj pod Obogj vtiskowali / Kostely stawěti / a wystawených k Služebám Božjm, gako y Krchowůw w nowě kaupených, vžjwati bránili / Klýče od nich brali, zapečetowali. Když se doma modlili a spjwali / že hlawy mezy nohami mjti budau, hrozyli / pod zámyslem Polityckým za přjčinau Náboženstwj do wězenj dáwali / A toho gim chtěgjli propusstěnj býti / aby přestaupili, podáwali. Kteřj přestupowali / ty propausstěli / do přednjch Auřadů sázeli. Při Spowědi / že dobrowolně přestupugj, k Přjsaze nutili / a aby přestupowali / gim to vplacowali. Giné Pánu Bohu swému wěrněgssj do wůle swé wězeli / wyprodáwati se poručeli, wypowjdali.

Lidem ženiti a wdáwati se / ginák leč přestaupili, a pod Gednau přigjmali, nedopausstěli: A gich z gruntůw, ani sprawedlnostj, propausstěti nechtěli. A které propausstěli / činili to s tau weginnětau

kau/pokudžby w Náboženstwj pod Gednau nezůstali/aby gim Listowé zhostnj nic platnj nebyli.

Ginym, aby Djtky swé Knězjm pod Obogj Křtjti/ani oddáwati nedáwali/njmi se nesprawowali/též k poslauchánj Slowa Božjho/a vžjwánj Swátostj Večeře Páně, k nim nechodili/ Desátků gim neodwozowali / pod gistými pokutami zapowjdali.

Kdo na Kázanj do Kostela pod Obogj ssel/od Osoby po mnoha kopách pokuty brali. K Kollaturám pod Gednau ge obracowali/ k Processým, offérám, y ginym Ceremonyim bezděk nutili / a na penězých tolikéž pokutowali. W čemž w Městech Pražských této opatrnosti vžili / že Cýsařsstj Rychtářowé a Auřadnj Osoby pod Gednau/Processý Welikonočnj při Kostelich pod Obogj sobě zamyslili / a k nim se wespolek, y některé odpolu pod Obogj, zwáwali/mezy pod Obogj se pletli/a tudy do předesslých Ceremonij, proti zápowědi a řádům Cýrkewnjm Stawům pod Obogj. lid obecnj přiwozowati / a mezy stranau pod Obogj rozstržitost spůsobiti se snažili. Gakož pak y o to se pokaussetj směli/ aby Kollatury a Fary w Městech Pražských, z mocy Deffensorům a Obcý Městských wyňali / kdyžto mnohé Knězj z přednjch Far

k tomu nabádali/aby se z poslussenstwj Konsystoře a Deffensorůw wytrhli / Nowau Konsystoř sobě zarazyli / pod správu Arcybiskupa Pražskeho se poddali/od něho podruhé se ordynowati dali/ a tudy Stawy o Konsystoř Pražskau/o Magestát kterýž na Konsystoř Pražskau ze gména swědčj, připrawiti chtěli. (Neb kdyby při Osadách Knězj Arcybiskupsstj byli / kdoby Konsystoř Stawůw w Praze wychowáwal) a w tom Klezl, Kanclsř, a Michna neywjce pracowali / mewsse giž s přednjmi Osobami Auřadu Staroměstskeho srozumě nj /kteřjž k tomu oprawdowě napomáhati, kdyby bylo dále k čemu přisslo, hotowj byli: K tomu cýli předesslj Cýsařsstj Rychtářowe po Městech Pražských pod Obogj/ Lidé dobře zachowalj/ a domácých Práw powědomj / téhož Auřadu, bezewssj přjčiny, gsau zbawenj/a na nizssj Auřady dosazenj. K tomu cýli ginj, newssickni gednostegně hodnj/ Náboženstwj pod Gednau/na mjsto oněch k tomu obranj.

A těm Instrukcý Nowá/ (kterauž wssem Osadám pod Obogj wssecka nadánj wssech Kostelůw, Kapel, a Oltářůw swých, in Originali, gim vkazowati se poraučj/a při nich, nad nadánjmi a sslužbami těmi, k kterýmž takowá nadánj se stala, Ruku drže-

držeti nařízuge / nic méně wsseligaká shromáždění Osad, bez wůle a přítomnosti gich, zapowjdagj) z Kancelář Czeské wydaná / podlé kteréž také gest od týchž Cýsařských Rychtářůw postupowáno/a od Heytmanůw y Auřadu Městského gim k tomu cesta připrawowána. K tomu cýli při některých Osadách/ kteréž wssecky gsau pod Obogj/za Auřednjky a Kostelnjky Osoby pod Gednau nařízené. K tomu cýli Rychtáři Staroměstskému/ aby se Deffensorům a Konsystoryánům, podlé starobylého obyčege, k Exekucý Práwem swým nepropůgčowal, zapowědjno.

Sebrali pak těch Knězj giž do 32. kteřjž sobě Supplikacý k G. M. C. oto sformowali/a w ni se (w domě Pawla Michny/ kteryž gi gak předně Kardynálowi Klezlowi/tak potom y na Kancelář podal) geden po druhém / gak kdy kterého na to namluwiti mohli/podpisowali. Ale gak gest toho neypředněgssj z nich / kteryž se Adminystrátorem býti strogil/gmenowitě Kněz Matauss Padssuda / Farář Swato Hawelský před smrtj swau, když mu se swědomj pohnulo, zažjwal / a gak těžce s welikým vpěnjm a nařkánjm / nad swým proti Bohu a Stawům w tom prohřessenjm / a pokánj horliwé činěnjm, vmjral/ to gest těm kteřj při smrti

geho byli, gak Duchownjm tak Swětskym lidem, dobře wědomé.

Do Měst pod Obogj handlowati / a do nich wěcy potřebné wozyti y prodáwati zhagowali.

Plat Knězjm pod Obogj z Obecnjch peněz od starodáwna wycházegjcý dáwati / též platůw Komornjch k Kostelům pod Obogj Dckami Zemskými zgisstěných, platiti nechtěli / kdo z nich wpomjnali, ty ze schodů shazowati poručeli.

Gesstro proti tomu Stawowé pod Obogj, Lidi Poddané swé / tehož Náboženstwj / neohljdagjce se na to že swé wlastnj Knězj magj / a gim platiti musegj / k odwozowánj zauplna Desátkůw k Farám pod Gednau přidržowali.

K Náboženstwj pod Gednau přinucowali. A ty, kdož od tehož Náboženstwj, poznawssi prawdu odstaupili / na wlicých gako Zločince gjmali / do těžkých wězenj dáwali / a pryč aby se žádného ku pomocy dowolati nemohli, zawozowali. Proti tomu když kterého pod Obogj na swau stranu přewedli / s tjm heraltowali / na Kazatedlnice a do Kostelůw, gako za djwadlo stranč pod Obogj, slawně wwozowali / A ny y ty Zločince na smrt odsauzené / když kterého přewedli / zaslauženého trestánj pro to samé / aby giné tudy k Náboženstwj swému wyzegsstati mohli, zprosstowali. Kně-

Kněžj a Správce y Žiákowstwo sskolnj pod Obogj wyzdwihowali/ a giné pod Gednau na Fary, k kterýmž Osadnj wssecko pod Obogj náleželi, mocý dosazowali. Kteřjž, gakými ctnostmi ozdobenj, gak nepřjkladnj, lenjwj, ospalj, chlipnj, swárliwj, lakomj, a lehkého swědomj/ (pod Gednau y pod Obogj, gak kdo chtěl, přjsluhugjc) byli/ pro vspořenj času se sjřiti nebude.

Na Fary a Kollatury gegich wlastnj se potahowali / y ty kterež we Dckách Zemských měli / gim odnjmali. A kdoby se tomu na odpor stawěti chtěl/ ty z Města mrskati/ Nosy a Vssi gim řezati weleli.

W Sskolách, kdež obogjho Náboženstwj na plat Obecnj Officyálowé od starodáwna se wychowáwali/ a Nikdež každá swému Náboženstwj obzwlásstně/ ginému pak Vmělj Literalnjmu společně se wyučowala, toho wjce nedopausstěli.

Stranē pod Obogj w přjčině wěcý zádussnjch a Nadánj Kostelnjch přjstup ke Dckám zastupowali/ sami sobě odpustky Papežské/ a wěcy do Desk nenáležegjcý, kladli.

Neoddáwané Manžely od Kněžstwa gegich za nepořádné/ a Djtky od nich nekřtěné za Pankharty wyhlassowali. Děti Rodičůw pod Obogj/ w žiwobytu zůstáwagjcých/ owssem Syrotky,

mocně/proti wůli gegich wyzdwihowali/k Jezuwitům do ſſkoły dáwali/a k Náboženſtwj pod gednau, rozmanitými ſpůſoby/aż y treſtánjm nutili.

Do Měſt pod Gednau / Oſob pod Obogj za Měſſťany přigjmati/żádných zápiſůw, Křtůw a Oddawkůw gim přjti nechtěli/a Mrtwých Těl w Koſtelſch a na Krchowſch pochowáwati, a gim zwoniti nedali. Nýbrž Těla Mrtwá gako Kacyřſká/a mezy Katolickými odpočjwati nehodná/ z hrobů wykopáwali/a ginam wynáſſeli. Czehož ſe ani od Turkůw a ginych Pohanůw neděge/aby Těly Křeſťanſkými mrtwými z těch mjſt, kdež gednau pohřbena gſau, hýbati měli. Též hrobowé kamenj Předkůw poctiwých Rytjřſkých Oſob wyzdwihowali. Geſſto naproti tomu do těch Měſt w nichž prwé żádneho pod Gednau nebýwalo/nemálo Oſob pod Gednau doſti lehkých/ a za tjm hned také y do Auřadu bezewſſeho pozoru na Práwo Měſtſké/A 25. mocý přidrženjm gich k tomu wězenjm naſázeli / a Stawowé pod Obogj nikdy gim żádných Pohřbůw / ani ginych ſłużeb křeſťanſkých w Koſtelſch swých nezhagowali.

Impreſſorowé aby żádných Nowých Kněh/ lečby ge prwé G. M. C. a w nepřjtomnoſti G. M. Miſſtodržjcým do Kancelaře Czeſké wkázali, a

předne-

přednesli/a odtud k tomu dowoleno bylo, netiſkli/ proti giſtému ſneſſenj Snémownymu zapowjdali: ſwé pak ſtrané, wſſeligaké Spiſy proti ſtrané pod Obogj, plné pohrůžek, Kacerowánj / a netoliko ſwédomj, prawdy Duchownj / ale y poctiwoſti ſwétſké, a hrdel odſuzowánj, tiſknauti dopauſſtéli.

Aniž to mělo ſwůg půwod z lidj négakých Obecnjch/na gegichž řeči, ſpiſy, a činy, by ſe zwláſſtně ohlédati potřebj nebylo/nýbrž co Knéžj a Dékanowé/ neb ginj Wyžſſj g/na potupu wſſj ſtrany pod Obogj/na Kázanjch, y ginde, mluwili, pſali/ neb wůbec tiſknauti dali / k tomu Prelati Opatowé, až y h Arcybiſkup, netoliko powolowali/ale y wlaſtnjmi pſanjmi ſwými toho doličowali. A co tito činili / to Neywyžſſj Auřednjcy a Saudcowé Zemſſtj Miſtodržſcý G.M.C. a Raddy Komory z ſtrany pod Gednau / kterýmž podlé powinnoſtj gich to zaſtawowati náleželo, ſchwalowali / ano y giſtými Poručenjmi ſami gim w tom nápomocnj byli. Gakž wzneſſenj za ſtižnoſti, těch, gimž ſe to dálo/Deffenſorům w Spiſých podáwané/to wſſe w ſobě, y mnoho giného wjce, ſſjř obſahugj a zawjragj.

g Wiz N.33.34 35.36.37 38.39.

h N. 40.

41.42.43 44.45.

i N. 46.

47.48.49 50.51.52. 53.54.55 56.57.58.

Kteřjžto wſſickni autiſkowé, od ſtrany pod Gednau / těm, kdož gſau pod Obogj, činěnj/kdyby ze 59.60.

ginéna

gména kdy, od koho, komu, a pod gakým zámyslem gsau se dáli / tuto wypsáni býti měli / wzroſtlby
k N. 61. tento Spis v welikau Knihu. k.

Ale aby Cztenáři mnoho čjſti se neſteſklo/aſpoň co geſt ſe na dwau neb třech mjſtech přihodilo/gako ku přjkladu ſe připomene.

Odkudž o giných podobných přjkořjch dále sauzeno býti mocy bude.

// Když do Města Nowého Straſſecýho, k Panſtwj G. M. C. Křiwoklátſkému náležegjcýho/ (po wyzdwiženj odtud Kněze / pod Obogj/gakýž
l N. 62. 63 m N. 64. od paměti m lidské wždycky tam bywal/ y Magestátem zaſtjžen geſt) Arcybiſkup Pražſký bezděk
n N. 65. Kněze pod Gednau n doſadil/a ten Kalicha na Oltáři wymazánjm / vſtawičným hanēnjm, a giných
66. 67. wěcý na potupu Náboženſtwj pod Obogj, a ſwědomj gegich, předſe bránjm, gim k tomu přjčinu dal / že gſau před njm Koſtel zawřeli / klíče k ſobě wzali / a gemu odpuſſtēnj dáwali/ bylo gim to od
o N. 68. Komory o za neywětſſj neposluſſenſtwj, puntowánj, zbaurenj a pozdwihowánj ſe proti G. M. C. zaumyſlné prohřeſſenj/neſſlechetné zawinēnj / pro kteréžby w nemilost Cýſařſkau, těžkau pokutu, a treſtánj přjſſné, vpadnauti/ o wſſecka Privilegia swá ſe připrawiti/ ge potratiti/ a G. M. propadnauti měli,

měli, počteno / proczež byla gim wssecka Privilegia, od G.M. Králůw Czeskych nadaná/a od G.M. C. nynēgssjho Krále potwrzená/tež Knihy, Regstra/ y Pečeti gegich Městské, odgata. Prymas, Městský pjssař Purgkmistr/a gesstē gedna Osoba/ aby se z Města wyprodali/ a giné zápisy pod stracenjm hrdel, na sebe včinili, nařjzeno. Geden Podruh též pod pokutau stracenj hrdla z Města wypowēdjn. Ginj wēzenjm strestáni/ z tehož wēzenj tolikéž na zápisy propusstēni / a Obec Knēzy tomu Gauřliwému nēkolik Set kop Missenských za sskody (prý) a autraty w pogezdech do Prahy wydati musyla.

Prywilegia pak, ač gsau na přjmluwu Radd Komory (gakž se to premuge) gim zase nawrácená / wssak neyplatnēgssj, na wařenj Piw se wztahugjcý, wypusstēno / a tudy ti nebozý lidé o žiwnost swau připraweni / a k weliké záhubē přiwedeni.

Druhé / Opat Braunowský gesstē před Magestátem skrze giné Patenty p/ na Rathauze Brau- p N.69.
nowském zgewné přiwēssené, wssecky swé Poddané k Zpowēdi a přigjmánj pod Gednau nutil/ s tjm doloženjm/ kdožby toho nevčinil/ že w Obcy trpjn/a po smrti na krchowē pochowán býti nemá,

než w Poli/ bez zpěwu a zwonění, a giných Cere-
monij: po daném pak giž Magestátu z Kancelářs
q N. 70. Cžeské q Reces sobě wygednal/ kterýmž se Brau-
mowským poraučj, aby Kněze swého pod Obogj
wybyli. A když gsau Kostel sobě na swůg ná-
klad stawěti počali/ Tu gest týž Opat gim tako-
wého stawenj bránil/ na Geho Milost Králow-
skau o to suplikowal/ a z Komory r Cžeské sobě
r N. 71 Poručenj gménem Geho milosti Králowské, aby
od téhož stawenj přestali, wygednal/ což když
gsau oni Braumowssij na Deffensory wzneslí/ a ti
s Neywyššjmi Auřednjky a Saudcy Zemskými/
też Raddami G. M. C. Saudu Dworského a
Komornjho/ y ginými Osobami z Obce ze wssech
Kragůw Králowstwj Cžeského pod Obogj (na
to se vbezpečiwssi/ že častopsaným Magestátem/
to tak opatřeno gest/ kdyby y gaké Poručenj na pře-
kážku swobodného prowozowánj Náboženstwj od-
kudkoli wyssło/ že to žádné mocy mjti/ ani w té wěcy
co buď Prawně/ a neb bez Práwa, wjce sauzeno/ a
neb wyřknuto býti nemá) gim Braumowským/ že
s N. 72. týž Kostel přece dostawěti, mocy budau s připsali.
Odtud Opat wzal sobě příčinu k stěžowánj
t N. 73. sobě toho do Deffensorůw při G. M. C. kdež t dá-
u N. 74 wagjc Deffensorowé G. M. C. swau u odpowěd
to vká-

to vkázali / že týž Opat stawenj Kostela gim Braumowským brániti nemohl / a dotčeného Poručenj na Komoře Cžeské sobě wygednáwati neměl.

Pokudžby se pak domnjwal, žeby mu kdo w wěcech Náboženstwj se dotýkagicých sceften byl / tehdy že bude mocy w tom processu Sněmem wyměřeného následowati. Wedlé kteréhožto sobě včiněného podánj mage týž Opat tak w tom postupowati / toho gest pominul. Nýbrž k tomu přiwedl / že gsau giské Osoby téhož Města před G. M. C. byli obeslání / a hnmwsse se tehdáž G. M. s Dworem swým z Měst Pražských / za G. M. až na Litomyssl a Pardubice geti / a s welikým nákladem několik dni tam se zdržowati mussyli / až potom před samým odgezdem G. M. odtud do Morawy / w nocy, k Ney wyžšssímu Kanclsři Zdeňkowi z Lobkowic powolání / a od něho gim tu w přjtommosti Wylj-ma Slawaty austně oznámeno bylo / že gest G. M. C. Poručenj a dokonalá wůle / aby y hned gak se domů wrátj / Kostela swého Opatu postaupili / klsče od něho mu odwedli / za tjm na Kancelář do Prahy se postawili / a wyswědčenj toho od Opata s sebau přinesli. K čemuž když gest Obec přistaupiti / a klsčůw od sebe dáti, na rozmyssleny mě-

la/tu geſt opět oſm Oſob na Kancelář obeſláno/ kteréž gak ſe poſtawili, hned do wězenj dáni / a w něm takměř půl Léta/ a prawě až do této od Stawůw pod Obogj nařizené Deffenſý zdržáni byli. Mezy tjm pak nemagjc na tom dotčený Opat doſti/ při G.M. C. Kommiſaře ſobě wygednal / kteřjby týž Koſtel zawřeli / a kljčůw od Obce požádali / a Kněze pod Obogj odtud wybyli. K kterežto Kommiſſý / když Miſtodržjcý gménem G. M. C. podlé Wáclawa Heralta Libſſtegnſkého z Kolowrat/a Kryſtoffa Wratiſlawa z Mitrowic/ Náboženſtwj pod Gednau / také dwau Oſob pod Obogj / totiž Ladiſlawa Zegdlice z Sſenfſeldu/ Stawu Panſkého/a Mikuláſſe Gerſſtorffa z Gerſſtorffu a z Malſſwic, Stawu Rytjřſkého, vžiti chtěli / a oni že proti ſwědomj ſwému toho k ſobě přigjti nemohau, ſe wymlauwali: geſt gim oznámeno/ že ſe tu ſwědomj nic nedotýče / než miloſtiwého Poručenj G.M. C. kteréž že oni wyplniti powinni gſau: gakoby w Poručenjch pak gakých koliw žádneho pozoru na ſwědomj mjti neſluſſelo: Což ſyce také negedni mluwiti ſměli/ že w wěcech Polityckých nenj potřebj ſe na ſwědomj ohlédati. Ano y toho od Pawla Michny bylo doloženo/ aby ſe toliko ſwědomjm newymlauwali/ neb že to G.M.

G.M.C. welmi gest odporné. Ale když se wždy w tom dotčené Osoby potřebowati dáti nechtěli/ tu teprw nadepsané dwě Osoby pod Gednau/ připogiwssi k sobě také gednoho od Náboženstwj pod Obogj odpadlce/ gménem Bartoloměge Prunnara/ sami tauž Kommissy předsebe wzali.

Podobně Sausedé Městečka hornjho Hrob řečeného / (kteřjž w tomto Králowstwj gak we wssem giném / tak obzwlásstně w přjčině Náboženstwj wětssj nad giné swobodu wždycky měli) od mnoha let proto samé, že nechtěli býti Rzjmské Náboženstwj / welice trápeni a zsužowáni gsau: Nebo před sedmi lety/ předessly Arcybiskup Karel z Lambergka/ kterehož potom Pán Bůh odnětjm mu rozumu, do smrti trestal/ chtěgjc ge k Náboženstwj přinutiti/ několik set lidu wogenského, gim do Města položil. Tu někteřj z nich w poli se skryli/ a těm se domy spečetili.

Ginj doma nalezenj / byli wedeni na Osek/ a tu w Klássteře do těžkého wězenj dáni / a tak s sužowáni/ že někteřj z nich zemřeli/ a Wdow a Syrotkůwj/ kteřjž se posawád z Almužen žiwiti musegj, po sobě nechali.

Nyněgssj pak Arcybiskup vv, Jan Lohelius/ vv N. 75.
skrze Auřednjka swého Benedykta Meyskenyka/

též ge wězenjm, y ginák k Náboženstwj pod Gednau nutiti chtěl: Kostel gim zapečetil.

A když kdo w Kosteljch Ewangelitských Dětj swé křtjti dal / proto ge gak w Praze w domě Arcybiskupském/tak na Oseku w Klásstéře/ne na dni,
x N. 76. ale na Neděle wězel. x
N. 77. Kostela stawěti gim bránil / dostawený spečetil/ Služby Božj zastawil/ do Kostela pod Gednau choditi přjsně poručil/ Knězy gegich pod Obogj grunty swé zapowěděl.

A pokládagjc ge sobě za swé dědičné Poddané/ to spůsobil, že gsau na Kancelář obeslání/ na Kommissý podání / za Poddane mu na Kanceláři, bez
y N. 78. pořádného Saudu y přisauzenj.

A od Neywyššjho Kancléře w přjtomnosti
z N. 79 Arcybiskupa gim oznámeno/ z aby Kostela swého na konec prázdni byli

Za tjm hned Arcybiskup skrze Doktora Fabiusa Bunzona, z pronewěřilými, křiwopřjsežnými lidmi a chlapy Arcybiskupskými ge gmenugjcyho, pohrůžku gim takowau včinil: Nebudauli ho chtjti w přjčině Náboženstwj poslauchati / že bude mjti Kat prácy. A odňal gim wssecka gegich Prywilegia a Swobody / od předesslých Wrchnostj nadaná. Z kterýchž když toliko některá gim na-

wrátil/

wrátil/wymohl na nich gistý Rewers/ a od nade- a N. 10.
psaného Bunzona sformowaný / nimž ge sobě na
wěčnost poslussenstwjm w Náboženstwj zawázal.

Nic méně Knézy pod Gednau od něho dosaze-
nému / ktereżhož oni wssak nevžjwali / Platu při-
wěrstiti/a Offéry, s obtjženjm swědomj gegich / a k
tomu y ten plat, kterýž od nich Knězy pod Obogj
dáwán byl, odwozowati poručil.

Sausedům w Staw Manželskýž wstupugj-
cým / aby Purgkmistr a Radda/Knézy pod Obo-
gj se oddáwati nedopaussteli / pod pokutau Tisýc
kop missenskych, zapowědel. Nybrž, aby tymž
Manželům, k Knézy pod Gednau vkázáno bylo,
nařjdil.

Když které z Městanů před sebe do Klásstera
obeslal/ Přissahau, že nepowědj nač gsau tázáni by-
li/a odpowjdati musyli, ge sobě zawazowal.

K tomu wyhnawsse odtud Kněze gegich/za-
platiti mu zapowědel.

A prawě, že mu ten Kostel od nich w nowě wy-
stawený giž od G. M. C. přisauzen gest/ k tomu
ge měl,aby gey sami zase zbořili.

Čžehož když oni pro swědomj swá včiniti ne-
mohli/nýbrž geho aby od swého předsewzetj vpu-
stil ponjženě žádali / tu gest Léta minulého 1617.

týž

týž Kostel s welikým nákladem gich chudých Lidj (na négž gsau někteřj z G.M.Kurfirsstůw a Knjžat Rjjsských/a ginj wzáctnj Lidé gim pomoc wčinili) wystawený/tři dni pořád/to gest 11.12.13.dne Měsýce Prasynce/násylně a walně bořiti, rozmetati, a s zemj srownati/dřjwj z něho na Faru Knězy pod Gednau k spálenj/a Oltář s Mosaznau pozlacenau Mákowicý/a stolicý Zpowědnj/do Kostela swého Náboženstwj wzýti dal.

Tém pak Osobám, kteřjž pod Gednau býti nechtěli, se wyprodati přjssně poručil. A w minulé Křjžowé dni s Processý choditi ge přinutil/Též aby žádného Kněze Ewangelitského we dne ani w nocy nepřechowáwali / pod pokutau Padesáti kop/a wkowánjm na Pranýři za tři dni a tři nocy/ y s hroženjm Katem zapowěděl.

Podobná přjkořj y ginými Poddanými swými pod Obogj, na gruntech geho po Wsech zůstáwagjcým, činil.

Item/Opat Strahowský Knéžjm pod Obogj na grunty swe při Wrchnjm Městě Prazském/pro Těla Mrtwá k Pohřbům choditi bránil/táž mrtwá Těla za sstaňky na rozcestj wynásseti dal: a když kdo z lidj na gruntech geho bydlegjcých/k průwodu týchž Těl Mrtwých přátel swých a Žiá-

łowstwa

kowstwa pod Obogj se dožádal/ tomu každému se wyprodati poručil. A co gest od Náboženstwj wtiskowati/ k odpornému Náboženstwj přinucowati/ a swrchupsaný Magestát/ kterýmž wssickni takowj autiskowé zgewně zapowědénj gsau russiti/ gestlito nenj což se tuto pořád nadpisuge. Kterézto wěcy a k tém podobné dokud gesstě tak dalece nezassli/ když gsau na djle Dessensorowé b w Létu 1614. Mistodrzjcým G. M. C. a potom Stawům pod Obogj/ w Létu 1615. při Sněmě c Generálnjm (wygednawsse sobě o to naschwál Andrency) G. M. C. austně přednesli/ y spisu do wlastnjch G. M. rukau podali/ a při G. M. C. za přetržení toho časně/ a naprawenj, ponjžené/ při Mistodrzjcých pak z strany pod Gednau k G. M. C. za přjmluwu žádali: Stjm přitom ohlássenjm/ gestliby týchž autisků w zastaweno nebylo/ žeby byli přinuceni na opatřenj Magestátem wyměřené nastaupiti/ ale pro překážku některých z týchž Mistodrzjcých, Náboženstwj pod Gednau/ kteříž odmissywsse se od ginych předrjm hned tam w Létu 1613. w přjčině stawenj Kostela w Braunowě G. M. C. takowé zdánj/ d (podepsawsse se w něm tytulem sled pým/ Neywyššjch Wědnjcy Zemskj Krále Czeského/ kteříž w nadepsané přjčině pospolu byli) včini-

b N. 81.

c N. 82.

d N. 83.

li / žeby Lidé Poddanj k ſtawenj Koſtelůw podlé Mageſtátu Stawům pod Obogj daného, Práwa mjti neměli / a tak ſami toliko ty oſoby ſobě ten Saud, kterýž podlé ſneſſenj Snémownjho w 24. Oſobách z obogjho Náboženſtwj oſazen býti měl ſobě oſobiwſſe, byli toho původowé / že geſt také y hned tehdáž gakž wýſsdotčeno, Braunowſkým gménem G. M. C. z Komory Cžeſké / aby od téhož ſtawenj / s tjm doložením / že k tomu Práwa nemagj / do dalſſj Reſolucý G. M. C. přeſtali, poručeno e bylo) ač za časté o to při G. M. C. ſollycytowali / wſſak odpowědi žádné nedoſtali / až teprw při odgezdu G. M. C. z tohoto Králowſtwj w Létu pominulém 1616. na Zámku Brandegſkém geſt od G. M. C. Hendrychowi Mateſowi Hraběti z Turnu / tehdáž Purgkrabi Karlſſtegnſkému / w přjtomnoſti Woldřicha Gerſſtorffa z Gerſſtorffu / Saudce Zemſkého / a Symeona Kohauta z Lichtenffeldu / G. M. C. Raddy při Appellacý / bywſſi wſſickni třj Deffenſorowé / oznámeno bylo / že G. M. neráčj ſtjžnoſti a žádoſti Stawůw pod Obogj za ſluſſnau vznáwati. Kollatury pak wſſecky na Panſtwjch ſwých / že geſt ráčil Arcybiſkupu Pražſkému w moc vweſti. Protož že neráčj chtjti býti tjm wjce zanepražd ňowán.

e N. 84.

Kteráž-

Kterážto slowa (nimiž dalssj w takowých ná-
tiscých při G. M. C. pomocy a retuňku wyhledá-
wánj / wssem Stawům pod Obogj, gako zameze-
no/a stranē odporné k wětssjmu vtiskowánj strany
pod Obogj / což potom, gakž se swrchu wypisuge/
sám skutek vkázal/ cesta otewřená byla) gak gsau
netoliko nadepsaným Osobám z prostředku De-
ssensorůw/ale po Relacý od nich včiněné/ y ginym
z Stawůw pod Obogj, přigemná býti mohla/
sud to wsseck en Swēt.

Gessto kdyby byl Arcybiskup / magjc sobě Kol-
latury od G. M. C. na Panstwjch G. M. s tau
weyminkau / f gak při Sněmu Léta 1609. zastiženy f N. 85.
byli/a porownánj mezy stranau pod Gednau a pod
Obogj, to w sobē obsahuge/ w moc vwedené/ weg-
ssegj než mi od G. M. C. propůgčeno bylo, nesa-
hal/a tak wysoce na Panstwjch G. M. C. y ginde,
Lidi pod Obogj, w Náboženstwj nevtiskował/
byloby nebylo potřebj žádného do Osoby geho při
G. M. C. stēžowánj. Za kterauž y ginými přjči-
nami/ (gako že se tu ginych mnohych autiskůw / ne
gen od samého Arcybiskupa činēných, dotýkalo/
tychž zsužowánj den odedne wjce a wjce přibýwa-
lo/a na Deffensory tuze se domlauwáno/ nařjkáno/
a w spisych gim podáwanych toho dokládáno by-

ko/ żeby ti, kdoż se k nim o spomożenj takowým autiſkům vtjkali / a posawád toliko trpělliwoſtj od nich krmeni byli / giż dále nad přjpowědmi gich/ netoliko pochybowati / ale gesliby powinnosti swé lépe konati nechtěli/ dokonce sobě zauffati mohli / z čehoż żeby tjż Deffensorowé/ před Bohem y Swětem odpowjdati, a těžké pokuty od Boha, proto na sebe očekáwati musyli.) Dotčenj Deffensorowé na též G. M. C. skrze Hrabé z Turnu gim dané odpowědi, nigakż přestati nemohauce / byli přinuceni, wedlé mocy sobě Snémem propůgčené / a předesslých přjkladůw/ za bytu zde w Zemi G. M. C. stalých/ Neywyżssj Auřednjky a Saudce Zemské / též Raddy G. M. C. Saudu Dworského a Komornjho / a k tomu z każdého Krage po ssesti Osobách pod Obogj k wwáżenj / kterakby takowým nátiskům přjstrż včinén býti / a z swrchu připomenutého na né Deffensory, Swědomj gegich wysoce swjragjcýho, domlauwánj sgjti mohlo / mezy sebe do Kollege Cýsaře Karla Cztwrtého w Starém Městě Pražském powolati.

K kterémużto sgezdu aby Města Pražská/ y giná Stawu Třetjho, żádného z prostředku swého newyprawowali: Nybrż Deffensorůw se odřekli/ k tomu gak skrze Heytmany a Rychtáře G. M. C. w Mě-

w Městech Pražských, tak y ginde / skrze Hofmistry tyře wedeno g bylo. Gesstto při témž shledánj nic giného se nedsdilo / h než toliko dwě Supplikacý gsau sepsány / Gedna Panům Místodržjcým i podána: a druhá G. M. C. k do Wsdně odeslána. Kterýmiž oběma toho se wyhledáwalo / aby takowj antistowě zastaweni / a Lidé z Města Braunowa, v wězenj dlauhý čas trwagjcý, z téhož wězenj propuštěni byli. Načež když při Místodržjcých nic obdržáno býti nemohlo / / než toliko to za odpowěd dáno bylo: že oni nechtěgj wykládati Magestátu / a rozkazowati Arcybiskupu a Opatu Braunowskému nemohau. Ani týchž Braunowských, poněwadž Wězňowé G. M. C. gsau, propuštiti poraučeti.

g N. 86. 87. 88.
h N. 89. 90.
i N. 91.
k N. 92.
l N. 93.

Tu gsau častopsanj Deffensorowé s nadepsanými Neywyššjmi Auřednjky a Saudcy Zemskými / a ginými Osobami z Stawůw pod Obogj, k Gich miloštem Panům Stawům Marggrabstwj Morawského / m též k Gich miloštem Knjžatům Stawům hořegšjho Slezska / a k Stawům Marggrabstwj hornjch y dolnjch Lužic / o týchž swých nátiscých k gedněm każdým zwlášť psali / a za ponjženau k G. M. C. w tom přjmluwu gich žádali. Nic méně také o giné shledánj w témž mjstě / totiž

m N. 94.

w nadepsané Kollegi/k Pondělku po Neděli Rogationum pominulému/ společně se snesli: Tak aby přisslaliby mezy tjm od G.M. C. na gegich ponjženau žádost gaká odpowěd/gi wyrozuměti/ a dále o to mezy sebau promluwiti/a toho powážiti mohli/ w té naděgi že G. M. C. ráčj sobě vbohého Lidu nařjkánj/k Bohu vpěnj/ a slzawé prozby y ponjžené žádosti gich Stawůw, k Srdcy swému milo-
n N. 95. stiwé připustiti / na Rewers n swůg Králowský, při dosednutj na Králowstwj Czeské, Stawům na to daný/že ráčj chtjti ge při gich Práwjch/Swobodách, Zřjzenjch, a Mageſtátjch, Sneſſenjch Sněmownjch, a Porownánjch (s tjm doložením ze gména) w Náboženstwj, zůstawiti/se rozpomenauti/ nad slowy swými Králowskými/ y Slawné paměti Cýsaře Rudolffa/ Pana Bratra swého ruku držeti/ gich žádnému na zlehčenj důstogenstwj swého měniti nedopaussteti. Nýbrž tomu wssemu z mocnosti swé Cýsařské a Králowské, podlé Přjsahy, při Korunowánj Stawům a wssj Obcy Králowstwj tohoto wykonané/skutečné pomocy/ a sobě y Stawům před dalssjm nařjkánjm/a odtud pogjti mohaucým nebezpečenstwjm pokog včiniti. Ale s čjm gsau se potkali? Sgewsse se dotčenj Neywyšssj Auřednjcy / a giné Osoby z Kragůw/

spolu

spolu s Denffensory/k wýssspsanému dni sobě vlo-
ženému/netoliko žádné odpowědi od G. M. C. so-
bě dané nenassli: Nybrž porozuměli tomu, s zna-
menitau bolestj Srdcý swých/že gest G. M. C. z
nastrogenj tychž Nepřátel gegich/ Mjsto držjcym
swým / psanj o těžke včiniti / ge Deffensorům w o N. 96.
známost vwesti poručiti / a w něm toho doložiti
dáti ráčil/že ráčj nacházeti:

1. Že týž sgezd proti wlastnj Osobě geho Cýsař-
ské a Králowské milosti rozepsán gest.

2. Že Kostela w Městě Hrobě Arcybiskupu Praž-
skému nawrácenj/ a trestánj Poddaných Klásster-
ských, z Města Braunowa/gest se na sprawedliwé
Poručenj G. M. C. stalo.

3. Že dálegi než Magestat/a to mezy stranami pod
Gednau a pod Obogj včiněné porownánj pro-
půgčuge, od nich saženo gest.

4. Že se cyzých Poddaných w wěcy nesslussné/pro-
ti Resolucý G. M. C. vgjmati / a zgewné nepo-
slussenstwj/ a pozdwiženj gich proti G. M. C. za-
stáwati/ a gim w tom posylu dáwati chtěgj. S
tjm doloženjm/ponéwadžby dobrotiwosti G. M.
C. zle vžjwati / a dálegi nežli gim náležj, sahati
chtěli/že neráčj pominauti na to se dálegi wyptati/
a k nim se sprawedliwě, podlé zaslauženj gednoho
každého zachowati.

Zapo-

Zapowjdagjce přitom, aby Deffensorowé mezy tjm do nawrácenj se G. M. C. zase do Králowstwj Cžeskeho/ a neb do dalssjho nařjzenj/ žádných takowých Sgezdůw nerozpjsowali. A ginj Obywatelé aby se na Obeslánj Deffensorůw nesgjždéli/ tak gakž též Pjsanj G. M. C. plnégi swědčj.

Nadčež co gest mohlo tymž Stawům pod Obogj, ljtostiwégssjho býti/ gako že (mjsto naplnénj ponjžených, slussných a před Bohem sprawedliwých žádostj swých) od G. M. C. Krále a Pána swého, mjmo zaslauženj své / půwodem a přjčinau Nepřátelstwých/ bez wyslyssenj těžce odsauzeni býti měli. Powažugjce toho / kdyby to tak bylo/ což se gim tymž pjsanjm G. M. C. připjsuge / žeby
p N. 97. na ně těžké pokuty Práwy a Řjzenjm p Zemskym wyměřené/ na stracenj Cti y hrdel se wztahugjcý/ dokročiti musyli.

Čžimž wssak že gsau gak Deffensorowé/ tak y giné Osoby z Stawůw pod Obogj / ničjmž neyméně winni nebyli a negsau / to z předcházegjcý správy snadně sauzeno býti může.

J. Poněwadž Deffensorům Snémem (gakž swrchu dotčeno) toho se propůgčuge / aby tolikrát kolikrátžby toho potřebu vznali/ Neywyžssj Auřednjky a Saudce Zemské/ a Raddy G. M. C. Sau-

du

du Dworského a Komornjho / též giné G. M. C. Czeské Raddy toliko pod Obogj/ a k tomu z každého Krage po ssesti Osobách z Obce/ ze wssech Tŕj Stawůw / k rozwažowánj wěcý Náboženstwj se dotýkagjcých, do Měst Pražských powoláwati/ s nimi to wwažowati / a k náprawě přiwozowati mohli.

II. Podlé téhož Sněmownjho sneſſenj od Deſſensorůw / prwé několikrát, za bytu y nebytu zde w Zemi G. M. C. tjž Neywyžšjj Přednjcy a Saudcowé Zemſſtj/ Raddy G. M. C. y giné Osoby z Kragůw, do Měst Pražských, bez překážky powoláwáni bywali.

III. Při tom Sgezdu, na něgž se to tak těžké Pſanj wztahuge / nic giného řjzeno, než toliko wýſs dotčené dwě Supplikacý ſepſané/ a swrchu připomenutá pſanj o Přjmluwy k G. M. C. Z čeho tehdy geſt to wzato/ žeby týž Sgezd proti wlaſtnj Osobě G. M. C. rozepſán býti měl: An byl rozepſán podlé ſneſſenj Sněmownjho / podlé předeſſlých přjkladůw / a za přjčinau wtiſkůw w Náboženstwj. Žadali ſepſati Supplikacý k G. M. C. a Mjſſtodržjcým / a proſyti ponjžené we wſſj pokoře za zaſtawenj takowých wtiſkůw / Neb žádati okolnjch Sauſedůw k G. M. C. za přjmlu-

wu/geſt proti wlaſtnj Oſobě G. M. C. a Králowſké co předſebe brátí?

Za tjm pak, že tjž Stawowé pod Obogj, dálegi než Mageſtát, a to mezy ſtranami včiněné porownánj propůgčuge, nikdy neſahali a neſahagj /tolikéž geſt patrné.

Nebo gak Hrobſkých tak Braunowſkých nikdy gſau ſe wegſſe nevgjmali /než potud potud ſau ſe Obogj k Konffeſſý Czeſké ſe přiznawſſe/ a pod ochranu Stawůw na Sněmě přigatj bywſſe / k nim w přjčině Náboženſtwj vtjkali / q s tjm přitom napomenutjm / aby ſe pokogně, vctiwě, a náležité chowali/žádných neymenſſjch přjčin k neſwornoſti a nelácſce žádnému z ſtrany pod Gednau (mégi Wrchnoſti a Panům ſwým k pohnutj a k hněwu) pomlauwánjm, haněnjm, vtrhánjm/ neb gakýmkoliw giným ſpůſobem/znage že to pod těžkými pokutami zapowědjno geſt, nedáwali: nýbrž gim a Auřednjkům od nich ſobě wyſtaweným/ wſſeligaké náležité poſluſſenſtwj/wewſſech Swětſkých neb Polityckých wěcech/gako wěrnj Poddanj wykonáwali. q N. 98.

Což dobře včiniti mohli/ poněwadž gim podlé ſneſſenj Sněmownjho / a mocy od Stawůw dané / na to na wſſecko, co ſe Náboženſtwj pod Obogj do-

gj dotýče/dobrý pozor dáwati náležj/a w Mage-
státu toho tertownē doloženo gest / že Summau
wssickni / kteřjž se koliw k Konffessý Cžeské při-
znali/a přiznáwagj / žádného newyměňugjce / při
Wjře a Náboženstwj swém, pokognē zanechání bý-
ti magj. Nic méně že žádný / gak z Stawůw/
tak ani Sedlský Lid, od Wrchnostj swých/ ani od žá-
dného giného Duchownjho ani Swětského Cžlo-
wěka / nemagj a nemá/ od swého Náboženstwj od-
tiskowán / a k Náboženstwj druhé strany přinuco-
wán býti.

Proti čemuž když gest Hrobským od Arcybisku-
pa Kostel w nowē wystawený zbořen / a Brau-
mowským od Opata spečetěn / slussněli gest se to
stalo/a Poručenj w té přjčině wysslé/ k kterémuž se
G.M.C. tjm swým těžkým psanjm znáti ráčj/mů-
želi slauti sprawedliwé? Nechť to rozezná kdo ko-
li sprawedlnost miluge. Než žeby se tomu chtěla
ta barwa dáwati/ gakoby Lidé Poddanj k stawenj
Kostelůw Práwa mjti neměli/ gest wěc daremnj.
Nebo kdyby to y tak bylo/ tehdy, kromě Kostelůw,
nemálo giných wýss připomenutých znamenitých
antiskůw těm vbohým Lidem se dálo/ kteréž dosti
přjčin Deffensorům k vgetj se gich podáwali.

Wssak že měli a magj Práwo/ kdyby nic giné-

ho nebylo / tehdy to samé gest dostatečným toho
důwodem/že tjm Magestátem/netoliko Stawům/
ale y Lidem Poddaným Sedlským/ swobodné pro-
wozowánj Náboženstwj / wssudy a na wsselikém
mjstě se propůgčuge : Gaké gest pak prowozowá-
nj Náboženstwj bez Kostelůw, a mjst, k wykoná-
wánj Božjch Služeb oddaných? Gesstto Práwa
to s sebau přinássegj/když se komu k čemu powolj/
že ten ke wssemu tomu / bez čeho to průchodu mjti
nemůže, sobě powoleno / a Prywilegium od Cýsa-
řůw posslé, co neyplnégi wykládáno býti má.
Ale gest mimo to w tom porownánj mezy stranau
pod Gednau a pod Obogj, také toho patrné dolo-
ženo: w kterých mjstech nebo Městech/ též na Pan-
stwjch G. M. C. Králowských/a Králowé Gegj
milosti / kdož pod Obogj gsau/ swých Kostelůw
neb Pohřbů nemagj/že ge sobě wystawěti/ a mjsta
k Pohřbům wzdělati mocy budau.

Statkowé pak Duchownj w Králowstwj
7 N. 99. tomto / podlé r Zřjzenj Zemského, gsau Komorau
8 N. 100. Králowskau/s čjmž se y zdánj s Neywyššjch Au-
řednjkůw G. M. C. Rudolffowi Slawné Paměti, w té přjčině činěná srownáwagj / a tak w tom porownánj/ pod tjm gménem Panstwj G. M. C. se obsahugj. Wedlé čehož také dotčenj Hrobsst a Brau

a Braumowsstj/nad nimiž Arcybiskup a Opat/ do
wůle Králowské samé toliko vžjwánj má/ a žádné
dědičné Prawo/pod tjm gménem zahrnutj gsau.
A k čemu G. M. C. s Stawy Králowstwj toho-
to zawázán gest / z toho Arcybiskup a ginj Rže-
holnjcy/k ménénj Obecného sneseně/ negsauc žád-
ným Stawem v tomto Králowstwj / kterak se N. 101.
wytahowati mohau: Proteč když gsau tjž Hrob-
sstj a Braumowsstj/ Náboženstwj swé podlé často-
psaného Magestátu wssj stranē pod Obogj daneho,
swobodnē prowozowati žádostiwj byli/a Kostely
sobē, k slauženj w nich Pánu Bohu/ s welikým ná-
kladem swým/wssak bezewssj vgmy Důchodůw a
platůw k Kostelům pod Gednau wycházegjcých,
stawēli/zdali gest to bylo wēcy neslussnau / a mo-
hlo za zgewné neposlussenstwj, a pozdwiženj gich
proti G. M. C. býti počteno: A když Deffenso-
rowé/a ginj Stawowé pod Obogj, gich gakožto
w přjčinē Náboženstwj/ spolu Audůw swých/se
vgali / tým Stawům to tak, gakoby dálegi než
Magestát a porownánj propůgčuge, sahati/ a cy-
zým Poddaným w pozdwiženj gich proti G. M.
C. posylu dáwati chtēli, wykládáno: Proto po-
hrůžka, že se k nim, podlé zaslauženj gednoho kaž-
dého sprawedliwē zachowáno bude, gim činēna:

Též dotčenj sgezdowé za přjčinau Náboženstwj/ na protrženj Magestátu/ a změněnj přjkřknutj Králowského, zapowjdánj? An to tymž Magestátem tak opatřeno gest/ že žádná takowá Poručenj od G. M. C. wycházeti/ a by y wyssla, žádné mocy mjti nemagj.

Nic méně dotčenj Nepřátelé gich Stawůw pod Obogj / to tak těžké pánj, na potupu a lehkost gegich, w Kancelářj publikowati dali. A magjce ge w rukau swých / w tom se proneslj / že oni mezy G. M. C. a Stawy prostředkowati nebudau : Nebo že gest G. M. C. ge Stawy tjm pánjm sprawedliwě odsauditi ráčil/ a oni že toho potwrditi/ a ge sauditi budau.

Gakož také bywsse též pánj od nich sepsané/ wssak aby ne gménem gegich/ nežli gménem G. M. C. wyssło/ proto radili/ aby oni týchž Stawůw pod Obogj Saudcowé w tom býti/ a nesmégjc gesté ze zlosti té, kterauž proti nim hořeli, zgewnau mocý na ně sáhnauti / pod spůsobem a twárnostj Saudu a Sprawedliwosti / o hrdla y Poctiwosti gegich ge přjprawiti/ z Magestátu a Swobody w Náboženstwj wywesti / Dessensorstwj a Sgezdů Magestátem powolených zbawiti / se wssemi po wůli swé nakládati/ s sauženým potaužiti/

du Panůw z Sswamberka/nápad tých statkůw/ kdyžby dotčený Rod sessel/na Stawy pod Obo- gj w Králowstwj tomto zřjdil. Wedlé čehož po Smrti téhož Pána z Rožmberka/Jan Giřj z Sswambergka/ Neywyžssj Komornjk Králow- stwj Čzeského/wssech těch statkůw w držení gest wessel/a byw gich přes Léta Zemská bez nároku w pokogném vžjwánj/pro sessloſt wěku swého/a po- odpočinutj sobě od pracý/ gesstě před smrtj swau, Synu swému Petrowi z Sswambergka, gich po- staupil. Tu gsau oni, nepřegjce Stawům pod Obogj/gak wyzdwiženj dotčené Sskoły/tak ob- zwlásstně swrchu připomenutého na ně zřjzeného nápadu/wsseligak to obmegssleli, gakby ge z toho wywesti mohli. Protož po odsauzenj Theobal- da Hoka, na Saudu Zemském/ žeby ten Kssafft s- ffalssowati měl/ k tomu přiwedli/ že gsau Lucye Ottylie Slawatowa z Hradce/a Wyljm Mlad- ssj z Lobkowic/ k týmž wssem statkům se Práwo mjti pokládali. Wssak aby Wyljm Slawata/ Manžel před gmenowané Lucye Ottylie/ toho času Neywyžssj Sudj Zemský/na té Rozepři sám seděti/ gi sauditi/ a gak předně Rod Panůw z Sswambergka/tak y Stawy pod Obogj/o ten Ná pad tim snáze připrawiti mohl/wdělala táž Sla-

watowa s raddau dotčeného Manžela swého / a Smečanské / s nadepsaným Wyljmem z Lobkowic Smlauwu takowau / že gest mu wsseho Práwa swého postaupila / tak aby on na společnj náklad sám se toho dosuzowal / a po dosauzenj, polowicy wssech těch statkůw, gi postaupiti powinen byl. Aby pak tak snadně w mjnénj swém zmylenj nebyli / potáhli k sobě do té raddy, Neywyžssjho Purkrabj, y některé giné Saudce Zemské. Co se komu zdá, k doby tu práw zůstal / kdyby Manžel gedné z stran a Rádcowé, na Saudu seděli? Gessto gestliže
* N. 102. Muž u Žené / a žádný té straně, s kterauž na Roku
Z. Z. W stogj, swědčiti: Nad to na Saudu, kdeby se gi
P 23, W Z. Z. dotýkalo, seděti nemá. Zřjzenj Zemské x také za žá-
P 18: dnau ginau přjčinau nedopaussti / Neywyžssjho
x Z. Z. Purgkrabj / Neywyžssjho Komornjka / a Neywyž-
B 57. ssjho Sudjho / z Lawic k Raddě wyprossowati / než proto, že ti wssickni, z obzwlásstnj powinnosti na Saudu sedati musegj. A bylo giž na tom, že měli ti statkowé nadepsanému Petrowi z Sswamberga z rukau wyňatj, a do Sequestru dáni býti. Což kdyby se bylo stalo / kdyby nigakž giná nemohli wložengj swého prowesti / při neymenssjm bylyby s slyssenjm též Rozepře / aneb po wyslyssenj s Nálezem, podlé starobylé swé w takowých přjčinách zwykło-

zwykłosti, tak dlauho odkládali / žeby pro Smrt stran, a Nápadnjkůw gich, gednoho po druhém/ nikdy tomu konec včinen nebyl. Pod tjm pak oni skrze někoho třetjho, kohoby k témuž Sequestru zřjdili/náhončjho swého/statkůw vžjwagjce/ a skolu tu swedauce / aby druhá strana na to se djwala, wolněby to trpěti mohli.

Nadto wýsse gak Smečanský, y hned po vgetj správy statkůw swých/ gesstě před Magestátem/ wssecky Lidi Poddane swe diwnými nástrogi/ až y sstwanjm na ně Pjůw Englických / a mocý rozdjránjm vst, k Náboženstwj a Přigjmánj pod Gednau nutil. A na to sobě y gistě psanj pod gménem G. M. C. z Kancelářе Czeské / kterýmž se mu to schwaluge / a aby w tom tak dále postupowal, napomenutj činj, y wypraktycyrowal. y N. 103.

Po dosaženj pak Magestátu/ dostaw sménau od Prelátůw Kostela Hradu Pražskeho, Wsy Tuchlowic / bezewsseho na týž Magestát ohledu / a pokuty w něm dostawené / Lidi w též Wsy, kteřjž od dotčených Prelátůw / dokud gim táž Wes náležela, při Náboženstwj swém pod Obogj zůstawenj byli / od téhož Náboženstwj vtiskl / a k Náboženstwj pod Gednau přinutil. Podobně z včinil/ kaupiw statek Bjlý Augezd * řečený/ od Frydrycha z N. 104 * N. 105

z Donjna/proti wůli nedjlných Bratřj geho / kteřjž gey sami vgjti chtěli/ wssak od něho, a geho společnjkůw / od toho odstrassení byli.

A spůsobiwsse to skrze swé Praktyky / že gest Hrabě z Turnu Purgkrabstwj Karlsstegnského/ proti patrnému Zřjzenj Zemskému B. 9. a 33. kteréž wyměřuge / že každý Purgkrabě, dokud žiw gest, w tom Auřadu zůstati má / bezewssj winy zbawen / a on na týž Auřad dosazen / s druhým Purgkrabjm Stawu Rytjřského/ kterémuž správa a wzjwánj Důchodůw Zámku a Panstwj Karlsstegna náležela / proti wssemu starobylému obyčegi Smlauwu včinil / tauž Správu a Wládařstwj na sebe potáhl / Lidi Poddané k témuž Panstwj Zemskému náležegjcý, také k Náboženstwj pod Gednau nutiti počal / a k Prywilegům Zemským wolnégssj přjstup sobě včinil: snad proto / aby ten Magestát na Náboženstwj négak wtutlati mohl: Nebby on sobě to spjss za zádussj/ nežli za hřjch pokládal. Gesstogest wědomé/ že předesssle Slawatowi/ když spolu s nim Smečanským toho porownánj a Amnystye podepsati / a k Relacý Snémownj se přiznati nechtěli / Stawowé týž Magestát swěřiti na rozmyssljenj měli.

Takž

Takž také dotčený Wyljm Slawata, teď od Roku na Panstwjch a statcých swých, postupowati začal / Lidem Poddaným swým pod Obogj / w prowozowánj Náboženstwj, wselikau překážku činil/y Jezuwitům činiti/Křtůw, Oddawkůw a Pohřbůw, kteřjby pod Gednau nepřigjmali, bránili dopaussťél.

Z Hradce Gindřichowa, několik přednjch Sausedůw, kteřjž pod Gednau býti nechtěli/ diwnými Praktykami, že Statky swé prodáwati/ a obydlj swá opaussťěti musyli,wytistěl/giným ženiti a wdáwati se, když z obogj strany / aneb geden z nich pod Obogj byli, zbraňowal.

Jtem/Na Panstwj Bystřickém, gak ge dostal/ Kněze pod Obogj wybyl / Jezuwitům Kollatury odewzdal / gak tu tak na giných Panstwjch, poddaným skrze Správce swé poručil / aby ginam na Kázanj, k oddawkům, a pro Křest nechodili. A když při pominulé Welikonocy na Hradec několik set poddaných přisslo/ prosýce aby k Náboženstwj pod Gednau nuceni nebyli / nic při něm obdržeti nemohli. Protož gsau se nadepsanj Stawowé pod Obogj/wyžádawsse sobě wstaupenj na Kancelář,(po wyhlássenj gich zspolečného wssech,wáže

nj/ za russitele Obecného dobrého) k nim dwěma, (s gednjm Sekretářem Mistrem Filipem Fabrycyusem náhončjm gegich) gak giž prwé wýss připomenutau Protestacy, Magestátem y Zřjzenjm Zemským odsauzeným/ podlé zaslauženj gegich/ a tak též ké proti G.M.C. a Stawům prowinénj/ skutečné zachowali / a ge z Kancellářе Hradu Pražského/ gakožto toho mjsta a Auřadu (gehož sobě wážiti nevměli / nýbrž na welikě zlehčenj slawného důstogenstwj geho Cýsařské a Králowské milosti / a na zkázu tohoto Králowstwj vžjwali) nehodné/ starobylým příkladem w Králowstwj tomto, a
a 4 Král. 9. Městech Pražských / gakýž y nad onau a Gezábel trapičkau lidu Izraelského wykonán/ rč. a v Rjjmanů y giných slawných Národů / kteřjž takowé obecného dobrého russitele/ z skal + a giných wysokých
+ Plutarchus. in Camillo. mjst metali, vžjwán byl/ wen z Okna wyhodili.
Mamertinus in pa. neg: Seneca lib. 1. de ira. Livius. A ačkoli Politickými stjžnostmi tuto gesstě zaupl/ na hýbati Stawům se newidj / wssak aby wssemu Swětu zlost týchž nepřátel Stawůw / cyzým Národům poněkud w známost vwedená býti mohla/ některých toliko z Náboženstwj wyplýwagjcých se podotkne.

Když gest gakž wýss dotčeno, ten Lid Pasowský s pomocý Božj z tohoto Králowstwj wyhnán byl/

byl/a to, k čemu od týchž Nepřátel naměřeno bylo/ průchodu nemělo / nýbrž G. M. C. nynēgssj Pán proti gegich Intentu, na Králowstwj toto Korunowán býti/ a spráwu sobě postaupenau mjti ráčil. Ačkoliw wědomé bylo / že G. M. o to Čžekanstwj/na kteréž s milostiwau wolj / a na žádost G. M. Cýsaře Rudolffa, odewssech Stawůw, z społečného na Obecném Sněmu snessenj / podlé Swobod Králowstwj tohoto, wolen byl / gako y o Zemé připrawiti/ginému na to mjsto, bez Obecného swolenj / proti patrnému Zřjzenj Zemskému, dopomocy wsylowali/a tudy welikého treskánj zasłaužili: Wssak čeho gsau skrze swé Praktyky nedowedli: že bezewsseho na takowé gegich přečinénj ohledu / y hned po vgetj Regimentu G. M. C. zase do Auřadůw Zemských/ též na Komoru y ginde dosazeni byli / A někteřj y znamenitě wyswědčenj swé wěrnosti/kteréž na zlehčenj wssech ginych Stawůw od G. M. Cýsaře Rudolffa sobě wygednali/od nynēgssjho Pána G. M. C. sobě k potwrzenj přiwedli/y do Desk Zemských/kteréž k tomu cýli založené negsau / k swé zwlásstnj chlaubě wložiti dali. Když opanowawsse s ginými málo kolikas Osobami, wssecky Expedycy, při wssech Auřadech Králowstwj tohoto / sami sobě gedni

druhým

druhým k neypřednēgſſjm Auřadům (k nimž mnozý/ kdyby nic giného w ceſtē nebylo/pro ſamý wēk mladý / a nezkuſſenoſt ſwau/z práwa přiſtupu mjti neměli) dopomáhali. Giné Lidi wzáctné/ wēkem y zkuſſenoſtj doſpēlegſſj/a Wlaſti ſwé wērnēgſſj / y zaſlauženegſſj / proto že pod Obogj byli, pobjhali.

Při wſſech Saudech, y Snēmjch Obecnjch/ Přednoſt, Dyrekcý, a Správu, ſobē oſobili / a ginými wſſemi po ſwé wůli wkádli.

Neywyžſſj Auřednjky a Saudce Zemſké / když se který čemu tomu/co oni prwé w tegnēgſſj Raddē bud v Kardynála Glezle, Arcybiſkupa Pražſkého, Jezuwitůw / aneb giného nēkterého Preláta pokautnē, mezy ſebau zawřeli / na odpor poſtaw iti chtěl, okřikowali: Na Oſoby z Stawůw braukali: Lidi z pořádných Saudů ſtrhowali/na Kommiſſý bez wůle ſtran podáwali / a k wſſeligakým Kommiſſým takměř ſamých Oſob pod Gednau / a ſwých náhončjch/proto aby ginj pod Obogj w ničemž žádné powēdomoſti nabýti nemohli, wžjwali: Sprawedlnoſti, Liſty a Mageſtáty ſwé in Originali, nechtēgjc ani na pořádných Widymuſých přeſtáwati/wkazowati, proti Práwu donucowali.

Na Kancelář ſlyſſenj Rozepřj k pořádným Saudům

Saudům náležegjcých sobě zaráželi: Lidského nesstěstj wyhledáwali: Obesslánj těžká na Osoby z Stawůw sami spisowali: Nálezy dřiw slyssenj/ pro Formu toliko na Saud toho podáwagjc, dělali: A tak žalobnjcy y Saudcowé bywali. Gruntůw, gichž Lidé nad paměť lidskau, a od Sta y wjce Let poslaupně w pořádném drženj byli/ a tu kdež náležj ge sobě zapsané měli / skrze Recesy swé bez podpisu G. M. C. odsuzowali / a b Rželolám swým bezprawně přisuzowali. A kteřj se Zápisy a Hamffesstry swými Prawně hágiti wměli/ ty tak dlauho tegrali/ až gsau tuplem neb tryplem, mjmo starobylý spůsob, týmž Rželolám z gruntůw swých platu přiwětssiti se wwolili. Za přjčinau dluhůw po Osobách z Swěta sesslých/ a Jezuwitům, neb giným Rželolám, odkazy činjcých/ wěřitelé gich obsýlali / sami se za Kommisaře wystawowali/ a k tomu aby od Summ swých nammohonácte set wlewowali / toliko aby týmž Rželolám odkazowé gegich zaplna ssli, přiwozowali. Na Opatstwj, a giná Duchowenstwj/ Cyzozemce, proti Snému, dosazowali/ kteřjž nebywssi rozenj Czechowé, swobodnégi proti Majestátu / a tomu mezy stranau pod Gednau a pod Obogj včiněné mu porownánj se stawěli. W Komoře (byw Sla-

b N. 106.

wata Presydentem/a Smečanský přednj Raddau) znamenité proměny činili: Giné swého Náboženstwj k sobě za Raddy připogowali.

Staré a platné Služebnjky/a Heytmany na Panstwjch G. M. C. y giné gich pomocnjky/s posměchem, když ge k Náboženstwj swému slibnými řečmi y pohrůžkami přiwesti nemohli/ač pod giným prętextem, odbywali/a giné Náboženstwj pod Gednau mnohé Lidi dosti lehké/a k tomu nespůsobné/kteřjž Důchody G. M. C. na neywyšs stenčili/na mjsta gich dosazowali: Gruntůw a dědictwj Obcem we Dcky Zemské wložených stranu pod Obogj odsuzowali: Jezuwitům Krumlowským, za mnohonácte Tisýc statkůw pozemských/a několik set Lidj Poddaných/ kterýchž G. M. C Rudolff slawné Paměti/kaupiwsse ge s Panstwjm Krumlowským/ od někdy Pana Petra z Rožmberga/ do dwanácti Let w držen zůstáwal/ na něž do smrti G. M. že toho powědom býti ráčil/tjž Jezuwjti potahowati se nesměli/ slepým tytulem a pod zástěrau, Kollatury, Fary a Kaplanstwj, se wšjm k tomu přjslussenstwjm (zatagiwšsi to, gakž nadége wede/před G. M. C. nynēgšsim Pánem/ že tjž Jezuwjti/ té Fary, s tjm přjslussenstwjm/ nikný w držen nebyli: nýbrž že gest tomu wtladu,

podlé

podlé kterého oni k dotčené Kollaturze a Fare, prá-
wo se mjti pokládali/ od před gmenowaného někdy
Petra z Rožmberka/ Dcerami Zemskými odpor u-
činěn/ po giž psaném prodagi/ na G. M. C. Ru-
dolffa přewoden byl/ a do smrti Petra z Rožmber-
ka we Dcerách Zemských nepřetržený zůstáwal. A
obáwawsse se bezpochybně/ kdyby G. M. C. gak
dalece se to přjslussenstwj wztahuge oznámili/ že-
by byl s těžkem k tomu powoliti ráčil) teď w Lé-
tu 1614. w dědictwj, proti patrnému snessenj Sně-
mownjmu přiwedli.

W Saudu Zemském y w Kancelářj, přjročj/ komu
chtěli, na sskodu wěřitelům dáwali/ Exekucý prá-
wnj po Nálezých a Weypowědech zastawowali:
Gednau rozsauzené wěcy/ podruhé/ potřetj/ k roz-
sauzenj podáwali/ A co gednau za nedostatečné u-
znali/ podruhé z přjzně přisuzowali: Auřednjky
Menssj gako y Purgkrabě Hradu Pražského sobě
tak vssasowali/ že málo k čemu Prawnjmu/ ob-
zwlásstně kde se Exekucý a Přátel gegich dotýka-
lo/ bez dotazu gich powolowati směli.

Při Sněmjch naschwále Propossycý a gedná-
njm den odedne prodlewali: Stawy k Autratám
bezpotřebně přiwozowali/ a tudy gim přjčiny, ob-
zwlásstně když strana pod Obogj swé stižnosti, z-

ſtrany antiſkůw w Náboženſtwj/na G. M. C. wznáſſeti mělo, k odgezdu dáwali. Po gegich pak odgezdu/ ſami w malém počtu Oſob (některé y po Hoſpodách ſwoláwagjc) podlé wůle ſwé, co chtěli zawjrali: Welikė a neſneſytedlné daně a Berně, neſlýchaným a neobyčegným ſpůſobem, za několik Let pořád/na dokonalau záhubu wſſech Stawůw a vbohých Lidj gegich, ſwolowali.

A též ſſtědré ſwé ſwolowánj z hogna ſobě vplacowané mjwali. Sami ſwolených Bernj neplatili. Cžehož geſt přjklad na Neywyžſſjm Kancljři/ktery od Léta 1603. ſpolu s Manželkau ſwau Bernj a Poſudnjho přes 80000 kop miſſ/od Lidj ſwých ge wybjrawſſi, zadržal: giným pak chudým/pro neodwedenj w ſtatky ſe vwazowáno bylo. Placenj dluhůw Cýſařſkých, gichž y s Auroky zadržalými/do půl páta Milionu včinili/ a newj ſe aby co neyméné od toho na potřeby Zemſké Králowſtwj tohoto wynaloženo býti mělo/ (nebo bez toho wždycky Stawowé znamenité welikė berně z ſebe a Poddanych ſwých ſwolowali) k zaplacenj na Stawy vwedli. K čemuž ginák žádná z Zemj přiwtělených/ gimž na přjklad Cžechů vkazowali, přiwedená býti nemohla.

Replikowánj na Sněmjch/ proti ſtarobylému chwali-

chwalitebnému spůsobu vwedli. A těm kteřjž k Obecnému dobrému se přimlauwati / a Swobod Králowstwj tohoto neyméně zastáwati chtěli/ těžce domlauwali / Přjmluwy gegich (kteréž na Sněmjch swobodné/a wssak w tegnosti chowané býti magj) ke Dworu G. M. C. donásseli: Při G. M. w osskliwost vwozowali / sebe tudy skrze pochlebenstwj wzděláwali/ giné z Vřadu, kteřjž Zřjzenjm Zemským takowé opatřenj magj / že žádnému do smrti bez wůle geho, a gistých přjčin / gichž se žádných takowých nenalezalo / odnjmáni býti nemagj, shazowali / a s posměchem odpusstěnj gim dáwali: Giným že se gim tak gako Giřjmu z Lobkowic, státi má/y giné těžké pohrůžky činili. Welké nowé dluhy na Králowstwj toto, proti včiněné Sněmem zápowědi, vwozowali/ penjze sstědře o swé vgmě rozdáwali. Wěcy Cžeské s Cyzozemcy c vwažowali/ Tegnosti a Swobody Králowstwj tohoto gim wygewowali. Naproti tomu/ když od některých Osob z Stawůw/aby gim Prywilegia Zemská na Sněmě čtená / tudy gakožto Synům Wlasti známá včiněna / a od nich w čas nastalé potřeby/podlé týchž Prywilegij o Wlast se zasazeno býti mohlo, žádáno bylo: Tymž Osobám znamenité pohrůžky proto činili/a ge od toho

c N. 107.

odstrassowali. Při rozpisowánj Sněmu/ Man-
d N. 108. dáty d to zamezowali/ aby žádné wěcy Obecné při
týchž Sněmjch se negednali / ačkoliw tomu gako-
by se něco toho předesslé Leta 75. podobné státi
mělo, prým dáwagj: wssak nacházý se w tom roz-
dil znamenitý/ totiž, že gest toho času o tom gistě s
G. M. C. Stawůw, na Sněmu Obecném Léta
74. držaném społečné snesseni předesslo/ aby při bu-
daucým neyprw přisstim Sněmu (kteryž Léta 75.
držán byl) předewssemi ginými wěcmi, o obecnj
Králowstwj tohoto potřeby gednáno / a od těch
Sněm začat/ a to napřed zawřjno/ a na mjstě posta-
weno bylo. Podlé čehož také Mandát s tako-
wau wegmjnkau tehdáž slussně wygjti mohl.
e N. 109. Nadto wegsse gest to Sněmem e Léta 1630. držá-
ným / aby Obecné Artykule při každém Sněmě w-
ažowané byli, wyměřeno.

Co na Sněmjch snesseno bylo/ginák to G. M.
C. přednásseli/ y do Sněmu wpisowali: Sněm
gednau zawřený y wytisstěný/ též ginák bez snesse-
nj Stawůw, o swé wgmě znowu tisknauti dali.

Stawy Králowstwj tohoto / o ty Artykule
kteřjž s zwlásstnjm dobrým wssj Země byli / y G.
M. C. gistým Rewersem před Korunowánjm
Stawům daným / y potom Sněmem Léta 1614.
w Mě-

w Městě Budēgowicých držaným k gednánj o nē/ a na mjstě gich postawenj, powoliti ráčil/ Totiž:

I. O Konfederacy Králowstwj tohoto s Zemēmi k němu připogenými/ též Vhry a Rakussany.

II. O Generálnj tohoto Králowstwj s dotčenými Zemémi k němu přiwtělenými / Deffensý a Werbowánj Lidu Wogenského.

III. O Sgezdy Kragské / (kteréž gak Morawané / tak Knjžata a Stawowé Slezsstj/ Audowé tohoto Králowstwj/ až y některé dědičné Zemē G. M. C. magj.)

IIII. O obnowenj starých Erbanuíkůw s Zemémi okolnjmi/ skrze swé Praktyky připrawili.

Ač se mlčj o giných gegich gesstě hroznégssích Praktykách / kteréž gsau Králowstwj tomuto strogili/ a gich pokudž se k tomu dalssj dá přjčina/ časem swým při dalssj přjležitosti také tagiti se nebude.

Nezy tjm wssak nenj nadēge / aby kdo na swē tě býti mohl / kdoby powážjc těch nadepsaných gegich činůw a předsewzetj/ na wyhlazenj Stawůw pod Obogj / ginačegssj Ortel wynesti měl/ nežli že gest se k těm nadepsaným wywrženým Osobám / gakožto aučastnjkům wssj té neprawosti/ když ginssích prostředků k spomoženj tomu tehdáž nebylo, spraweďliwě w tom zachowáno/ a dále že

slussně

slussiné těch sskod, kteréž příčinau gegich toto Králowstwj od mnoha Let wystáti musylo/ a posawad zakaussj / na nich a společnjcých gegich, postihánó Býti má.

Nechť tehdy předstaupj tuto Autor Spisu/ pod Tytulem Ewangelitského wyswětlenj / na Apologij Czeskau/ w Německém Jazyku wyssého/ kteryž začjná takto: My Wyžssjho y Nižssjho Stawu Lidé/ kteřjž se k prawému Ewangelitskému a Apostolskému Náboženstwj/ též k prawému Těsu a Krwi Krysta Gežisse, w Welebné Swátosti Oltářnj, přiznáwáme/ atd. K tomu cýli / aby hned při přistupu Oči sprostněgssjch oslepil/ a w to smysslenj wwedl / gakoby týž spis od někoho z Ewangelitských pod Obogj, sepsán byl: mjnic tudy tomuž swému Spisu wětssj zřetel včiniti. Ale gakého gest Autor y Spis ducha / nenj nesnadné z dalssjho Textu wyrozuměti. Protož poněwadž takowé chytrosti a léčky hned při začátku wzil / má příčinu každý rozumný Čztenář se napozoru mjti/ aby takowými geho chytrostmi polapen nebyl/ a ne we wssem gemu, na geho possinaurnost a nábožné wěcy křiwých, na Stawy Králowstwj Českého cpánj, tak lehce wěřil: Nechť řku předstaupj a powj s dobrým swým swědomjm / gacý gsau to tak hanebnj,

bnj, hroznj a neſlýchanj / kteréžby na Poctiwé a Wlaſtenſké Lidi, y wěrné a poſluſſné Poddané neináleželi/Stawůw pod Obogj weyſtupkowé? Nechť powj / a ſhledá to/ že ſe nenagde w ſkutku we wſſech předſewzetjch Stawůw doſawad nic takowého / z čehožby předewſſjm Swětem odpowjdati ſobě netrauffali. Nebo že gſau před tjm Sgezdem, k pobožnému f začátku a Modlitbám f N. 110. Lid w Koſtelſch, napomenauti dali/ co gſau tu zlého včinili? že gſau nadepſané dwa ruſſitele Obecného dobrého/s třetjm gegich náhončjm/podlé zaſlauženj gegich, ſkutečně ſtreſtali, co gſau w tom prohřeſſili? Poněwadž nic tu nevčinili / čehožby gim Prawem propůgčeno nebylo. An Magiſtát patrně s ſebau to přináſſj / že k takowému každému / tak a tjm wſſjm ſpůſobem / gakž Artykul w Zřjzenj Zemſkém / o obhagowánj Země, Řádu, a Práwa, wyměřuge, hledjno býti má. Tyž pak Artykul w Zřjzenj Zemſkém D. 48. tak prawj/ že proti takowému wſſickni/ pod pokutau Cti, Hrdla, a ſtatku ſtracenj, ſobě pomocnj býti magj. Jtem/ Zřjzenj Zemſké K. 45. Kdožby zhaubce Zemſtij byli/a nebo Odpowědnjcy, a Nepřátelé/(kterýmž ſe oni býti wjc než gednau ſkutkem prokázali / y takéž za ty prw než k nim, gakž ſe nadpiſuge, s Exeku-

cý přikročeno gest / když Stawům na stižnosti gich spurné odpowědi dáwali / a důstognostj Auřadů swých, zaslauženého trestánj znikauti se nadáli/od tychž Stawůw z společného wssech vwážengj a snessenj wyhlássenj gsau) že na takowé napřed Král: G. M. y wssickny Třj Stawowé sobě rádnj y skutečně pomocnj býti gsau powinnj. A opět giné Zřjzenj Zemské L. 16. na takowého každého, gednomu každému sáhnauti powoluge.

Aniž gest gaký giný Proces, proti takowým trussitelům obecneho dobrého, Prawy Králowstwj tohoto wyměřen.

Co se pak tkne osazenj Saudu, podlé snessenj Sněmownjho w wěcech přjpadných z strany Náboženstwj/to se na tyto Osoby dokonce newztahuge / poněwadž gsau se ho tjm nepodepsánjm w Ammystij a Porownánj / a nepřiznánjm se k Relacy téhož Snessenj Sněmownjho, swéwolně sami zbawili.

Protož to horssj Pře Stawům nečinj / že gsau gich prwé při G. M. C. neobwinili. Obzwlásstně poněwadž mimo giž dorčenau přjčinu, Stawům netoliko žalowánj / ale y slyssenj tau wyss připomenutau od G. M. C. Hraběti z Turnu danau odpowědj, bylo zamezeno: A oni s společnjky swými

swými/ G. M. mysl tak opanowali / aby netoliko
ničemu ginému wěřiti neráčil / gedné čemuby oni
chtěli/ale to wsse, cokoliw bezprawně a nespraw-
dliwě předsebe brali, schwalowati/a na swau wla-
stnj Osobu potahowati. Podlé čehož bylo da-
remnj gich při G. M. C. buď skrze spisy/ aneb ga-
kékoliw Legacý obwiňowánj.

Aniž také byla toho gaká potřeba/ poněwadž
při skutku postjženj / a wýss dotčenau Protestacý,
giž prwé odsauzenj byli. K tomu kdyby bylo k
gakemu Saudu přigjti mělo / byliby wětssjm djlem
wssecko společnjcy gegich, na něm seděli.

Odkudž sprawedliwého Ortele, Stawowé by
se nadáti nemohli / přesto, poněwadž gsau sami/
giné mnohé bez pořádného obwinění a wyslyssenj/
a bezewsseho milosrdenstwj odsuzowali / kdyby se
gim y téhož dostalo / zdaliždy slussně sobě co stěžo-
wati mohli?

Nebylo také potřebj se na to ohlédati / že byli
Mjstodržjcý, a Auřednjcy Zemstj/nebo byli podlé
toho y Obywatelé Země/ a tak dwogj powinnostj/
gak Králi tak Zemi a Stawům zawázanj. A ma-
ge podlé týchž powinnostj swých Práwa a dotče-
ného Magestátu/ gakožto za Práwo wstanowené-
ho obhagowati/ gey russili/a tudy týchž Auřadůw
sami se nehodné včinili.

Ani proto že se to w Kancelářj stalo, ten skutek horssj gest. Nebo bylo sprawedliwé/aby tu kdež neywjce hřessili / swých zlých činůw sprawedliwau odměnu wzali.

Když pak Smečanský, zapomenuw se nad tau welikau Přjsahau / kterauž k opatrowánj Zámku Karlsstegna včinil / wen z Zemé vtekl/ zdali gest nenáležeło Stawům týž Zámek s Korunau/a giný mi Prywilegjmi Zemskými, ginák opatřiti: A komu geg mohli lépe swěřiti/gako tomu,kteréhož wěrnost k Wlasti negednau w skutku poznali/ a kterému týž Aurad prwé tak nepořádně, gakž wegs dotčeno, odňat gest.

Giným Mjstodržjcým mnohém méně vbljžili: Nebo že gsau Purgkrabjho a Přewora z Kancelářе wywedli/z toho slussnégi má býti poděkowáno těm, kteřj ge z nebezpečenstwj w čas tehdegssj, když Stawowé pro zawozowánj Wlasti sprawedliwě horlili, wytrhli.

Že gsau ge pak y giné tehdáž přjtomné Mjstodržjcý napomenuli / aby z Zemé a z Měst Pražských, na ten čas neodgjždělі / a držení Radd, tomuto Králowstwj sskodliwých se wystřjhali / zdali gest nenáležeło/ponéwadž těm wěcem tak daleko zagjti dopustili / Aby podlé powinnostj swých zase ge na-

prawo-

prawowati pomáhali: Wssak na Obeslánj G.M. C. se stawenj / a giných wěcý řjzenj, gim zamezeno nebylo. Nebo hned s počátku Neywyššj Kán při nich na Kancelláři Audyencý mjwal: Oni začaste se spolu scházeli/a Neywyššj Hoffmistr podlé ljbosti swé, kdy chtěl kam chtěl, bez překážky odgjžděl/a giž od drahné° času w Zemi nenj. S té Warty také před domem Neywyššjho Purgkrabjho / kteráž mu tehdáž wjce k bezpečnosti před lidem Obecným/nežli k gaké sskodě slaužila, giž sesslo: A gak on, tak ginj, swobodně kam chtěgj, se progjžděgj.

Co gest také tjm Mlichnowi vbljženo / že gest za toho wyhlássen, gaký w skutku byl: Zdali gest toho swými Praktykami nezaslaužil/ které s Glezlem/a ginými domácými Nepřátely Zemskými mjwal: Na které se bezpečiw/ pohrůžku Stawům včiniti směl / že Deffensory Stawůw Wyššjch Cýsařský Prokurátor/ a Stawu Městského, Cýsařšstj Rychtářowé, před Saudy, k kterým kteřj náležegj, obwinj.

Ano y to mluwil/že při dosednutj Krále/gistý počet Lidu Wogenského, Pěššjho y Gjzdného, w tomto Králowstwj / a w Městech Pražských obzwlásstně, geden Regiment Knechtů a Tisýc Konj stále se chowati bude. A on že k tomu přiwesti chce,

že dřjw půl Léta w Městech Pražských Měssťané wssickni pod Gednau býti musegj. A že sobě wěčnau památku w Katolických spůsobj/když toho dowede/čehož žádný dosawad dowesti nemohl. Item/ že G. M. C. sám gednjm tolikо Deffensorem býti ráčj / a žádného gineho za Deffensora trpěti neráčj.

Nic méně/že gest Domu Rakauského Snessenj giž takowé / aby budaucně giž žádná giná Wjra, než pod Gednau w Zemjch těchto trpjna nebyla. Kterážto wěc daleko hledj / a proto, že z toho wyssla/kterýž w tegných Raddách bywal/málo wážena býti nemohla.

A poněwadž gest týž lehkowážný Cžlowěk, nemalau přjčinau byl těchto neřestj / a k tomu těžkému psanj proti Stawům podObogj wyssšímu, radil / skrze což toto Králowstwj k znamenitým Autratám a nákladům / kteřjž na Werbuňk y wychowánj Lidu Málečného/a giné potřeby wedeni býti musegj, přiwedeno gest: Zdali nebylo wěcy sprawedliwau/ když on, zle sobě swědom gsa/z Země se wykradl / aby gměnj geho / kteréž před rukami bylo / a gehož on neprawě a ffortelně, s židy spolky magjc/a s nimi zároweň lichwjc/ y giná, s vtisstěnjm mnohých Poctiwých Lidj w tomto

Králow-

Králowstwj, w malých letech nabyl / k dobrému téhoż Králowstwj přjčinau geho a giných zawedeného/obráceno bylo.

Jezuwitům pak tjm Patentem proti njm wyssłým / že geſt ſe žádná křiwda neſtala, geſt wěcý giſtau/že bezewſſeho dalſſjho průwodu mjſto dagj tomu wſſickni ti, kdokoliw gegich poſſmaurné Náboznoſti/a podtau ſe krygjcých gedowatých a gjzliwých praktyk, powědomj gſau. A potwrzugj téhoż Patentu,a ſwědčj proti nim, Tragedye a Komedye gegich/kteréž gſau na potupu Náboženſtwj pod Obogj w Králowſtwj tomto držjwali/ a podpřjklady a podobenſtwjm k tomu wedli/ aby wykořeněno bylo.

Swědčj vbozý Chomutowſſtj/mezy kterýmiž na onen čas/za ſprawy Giřjho z Lobkowic, nemalé pozdwiženj zbauřili / a prolitj Krwe newinné přjčinau byli.

Swědčj wſſecka ta předſewzetj proti Ewangelitſkým/ Duchownjch y Swětſkých / předně w Sſtyrſku a Korytanech / a potom y zde w Čechách/ gak proti wſſem wůbec / tak y obzwláſſtně na Panſtwjch G. M. C. y Stawůw Wyžſſjch/a w Městech ſwobodných / k kterýmž oni radili / a giné nástroge ſwé gako dohánělí.

Swěd-

Swědčj Spis Patera Ferdynanda z Kolo-
g N. m. wrat g/a Patera Lukásse Fanyna/proti Doktoro-
wi Helwikowi Garthyusowi wydaný/ w němž k
vpálenj vtopenj, meči, y oběssenj wssecky Ewange-
litské odsuzugj.

Swědčj Psanj Patera h Gregorya Rumera/
h N. 112. Rektora w Passowě/ k Paterowi Wylhelmowi
Lamorynowi / Rektorowi w Grácu / ne tak dá-
wno včiněné/ w kterémž ne ku pokogi/ než zgewně
k Válce / a obrácenj wssého Lidu Wogenského/
genž tehdáž w Gercu byl / proti Czechům radj/
(což gest se také podlé též raddy geho stalo) a z to-
ho se těssj/ že nikdy nebylo lepssj přjležitosti k odnětj
Czechům wssech gegich Swobod a Prywilegij/
(kterež gsau prý na sskodu Náboženstwj) zwlásstě/
Magestátu/ a dosaženj zase Kostelůw.

Swědčj, w nowě od nich proti starému Praž-
skému Včenj na Vniversitatem wygednané Pryvi-
legium / čjmž co gsau giného obmegssleli/ nežli sta-
rau Akademij pod Obogj / od Slawné Paměti
Cýsaře Karla Cztwrtého wyzdwiženau/ k skáze
přiwesti: An podlé Práwa w gednom Městě dwě
rozdjlné Vniversitates býti nemohau. A we wssem
Swětě ani gediného přjkladu toho se nenacházý.

i N. 113. Swědčj Instrukcý i od Patera Lanoia G.M.
C. Rudolffowi daná. Swědčj

Swědčj Radda k od Glezle Arcybiskupu přek N. 114.
dessłému Zbinkowi Berkowi / w Létu 1603. vděłená.

Swědčj zdánj gednoho z nich nedáwnj / w přj-
čině / wzděłánj Náboženstwj Papežského w Krá- l N. 115.
lowstwj tomto / Osad pod Gednau w Městech Praž
ských zaražených / a Obcem pod Obogj Kostelůw ge-
gich odnětj.

Swědčj naposledy y ta Apologie / kterauž ča-
stopsanému Magestátu nedostatky wystawugj:
1. Žeby bez powolenj Biskupa Ržjmského dáwán
býti nemohł. 2. Žeby od Cýsaře Rudolffa Sla-
wné paměti wynucen býti měł. A 3. Že odewssech
gimž to náležełó, podepsán nenj. W čemž přede-
wssjm Stawům w tom welikau křiwdu činj / aby
oni na Cýsaři Pánu swém co wynutiti / aneb kdy
geg w gakém wězenj mjti měli: Nýbrž gest to wů-
bec známé / a swrchu obssjrně se wypisuge / gak snaž-
ně G. M. C. za týž Magestát prosyli / gak se gim
w tom G. M. hned tam Léta 1603. milostiwě za-
kázati / a Snémem tehož Léta / téměř podobné (ga-
ké potom Léta následugjcýho tjm Magestátem)
gim opatřenj včiniti ráčił: a gak mnozý z Gich
milostj Kurffirsstůw / a Knjžat Swaté Ržjsse k
G. M. C. za ně Stawy w té přjčině znamenité

M přjmlu-

přjmluwy činili. Wedlé čehož také G. M. w témž Magestátu swém toho dokládati ráčj / že prohlj- dagjce / gakož k dotčeným znamenitým přjmlu- wám / tak y k mnohým a snažným prosbám Sta- wůw pod Obogj / a k mnohým wěrným a platným, od nich G. M. w skutku prokázaným Služebám, Mocy Králowskau w Čzechách / s Raddau Ney- wyššjch Auřednjkůw a Saudcůw Zemských, a Radd swých / ten Artykul o Náboženstwj / při O- becnjm Sněmě / sewssemi Třjmi Stawy tohoto Králowstwj wstanowiti a zawřjti ráčil. Kde pak G. M. C. z Mocy swé Králowské co činiti ráčj / gak tu strach horššjho zlého / gaké místo mjti může? Co skrze welikě přjmluwy / a mnohé new- stalé prosby gest obgednáno / a zač také odewssech Stawůw pod Obogj / gistě obzwlášstnj swolenj na znamenj wděčnosti včiněné / a od G. M. C. od nich gakožto Wěrných Poddaných wděčně přiga- to gest / zdali to za Moc a přinucenj, neb násylj ně- gaké může býti počteno? Co gest od Krále na Sněmě zawřjno / a tak za Práwo wstanoweno / zdali takowých obmyslných Lidj subtylnými a strannjmi wýklady má býti russeno? Zdali pro neswolenj k nětčemu / neb nepodepsánj gedné, dwau neb třj Osob / Obecné Krále s Stawy sneššenj, má minau-

minauti? Nadto wssak gest G. M. C. nynēgssi Pán tyž Magestát/a ten giž gednau w Czechách o Náboženstwj včiněný pokog/Stawům wjce než li gednim spůsobem znamenitě potwrditi/a G. M. Král Ferdynand Rewers swůg na něg tolikéž wstáhnauti ráčil/čehožby žádný z G. M. byl nevčinil/kdyby gak nepořádně na G. M. C. předessłém Králi Czeském dotčený Magestát wymožen býti měl. Aniž gest nadēge/aby kdo z Gich milosti (an oba živi gsau) k tomu se přiznati ráčil/čehož se w prawdě nenachází/aby k takowému potwrzenj od koho mocý nucen býti mjti ráčili. A opět zdali proto, že Biskup Ržjmský nad Potentáty Swēta tohoto/ nēgakau moc sobě neprávě připisuge/ oni w swých Zemjch a Králowstwjch Poddanými swými/ bez předpisowánj geho, newládnau? Aneb že týž Biskup Ržjmský na Stawy Czeské/y giné pod ghem geho nezůstáwagjcý, swau domnēlau Kladbu wydáwá/ proto mu w čem Poddáni gsau? Gest před rukami psanj Papeže Klimenta/které w Létu 1598. k Cýsaři Rudolffowi včinil/w přjčině nestáwánj před Saudy Osob Duchownjch. Ale daremně/když Král m s Stawy ginák se na tom snesl/a to w Zemi této za Právo gest. Táhli se (gakž swrchu dotčeno) nedá-

N. 116.

M ú wnjch

wnjch Let na to Rżeholnjcy/ że Kŕl Práwa ne-
má k prodagi ſtatkŭ Duchownjch, bez wĕdomj Pa-
peże : Ale że Zŕjzenjm Zemſkým Králowſtwj to-
hoto ginák o tom bylo wyměřeno/ Neywyżſſj Au-
řednjcy Zemſſtj/ač pod Gednau/ ſpolu s Neywyż-
ſſjm Kancljřem / też Rżeholnjky/ y Papeże/ toho
odſaudili / s tjm doloženjm/ że bez wĕdomj y proti
wŭli Papeże Kŕl to včiniti moc má : což tuto k
vkázanj toho, że Papež nad Stawy Králowſtwj
tohoto/ mnohém méně, nad Králem Pánem gich/
gako ani nad ginými Potentáty toho oto Swĕta a
Zemémi (gakż giż prwé to od Slawných Krá-
lŭw, až y od Panŭw Benátčanŭw doſtatečně vká-
záno) žádné mocy nemá, geſt připomenuto.

Protož také Kladbami Papežſkými Staw-
wé Czeſſtj ſe newżj. Než co mezy tjm pod tako-
wými auſkoky ležj / ſluſſj lidem rozummým dobře
powážiti/ totiż/ żeby nic na swĕtĕ tak vpewnĕného/
Pečetmi, přiſahami / y ginák ſtwrzeného býti ne-
mohlo/ coby takowau lſtj a ffortelem w nic ſe neo-
obrátilo / z čehożby nemohla pogſti nežli welikâ
wſſudy nedŭwĕrnoſt/ kdyżby Stawowé Cýſařŭm
a Králŭm ſwým/ na ſlowa gegich Cýſařſká a Krá
lowſká/ na Liſty/ na Pečeti/ na podpiſy Ruk/ ani
na Přiſahy, ginák wĕřiti nemohli / leč pokudby co

Papež

Papež potwrdil. An y Kánonowé gegich to sse-
bau přináſſegj/ Že wěc od toho daná kdo k dánj gi
práwa nemá/ za nedanau se pokládá. Než mo-
hlili gsau Stawowé Jezuwjty wypowědjti / na
ten čas se gim toho ſprawowati potřebj nenj: do-
ſti buď na tom, že gsau toho zaſlauženi. Aniž gim
tu to wyſwědčenj, zſtrany nenalezenj v nich žá-
dných zbranj, w Letu 1613. od Hraběte z Turnu / a
giných Oſob wydané / k gaké platnoſti geſt/ poně-
wadž wypowěděnj gich na to se newſtahuge. A
byť y mělt byli tehdáž co od přjpraw Wogen-
ſkých w Kollegi swé / nenj diwu, že toho nic nale-
zeno nebylo/ nebo oni chytroſtj swau před Soldáty
mjſt gegich tegných nepowědomými, ſnadné to v-
krýti mohli.

Gakož pak po wypowěděnj gich, od Kommiſa-
řůw, kteřjž k opatřenj wěcý w Kollegi gich pozůſta-
lých nařjzeni byli/ nalezen geſt Klič geden s Cedul-
kau Pargamenowau/ na niž napſáno bylo/ Klič od
dweřj Kaply w Zahradě/ w niž gsau zbraně: wſſak
w Zahradě gegich nad zemj / ani Kaply žádné/ ani
dweřj/ k kterýmžby ſe týž Klič treffowal, ſe nespa-
třuge : A z toho rozuměti geſt/ že takowá Kapla
w giſtém mjſtě někde pod zemj býti muſý. Sau-
du k nim pak gim proto oſazowati / a nějakého gi-

 ného

ného processu mimo ten, kterýž prwé w giných Zemjch proti nim vzjwán byl, zachowati, Stawům se newidělo.

Nic méně Fabius Bunzon / gak pro swrchu sjř wypsané / Hrobským od Arcybiskupa Pražského/skrze Osobu geho činěné přikoří/a že gest na potupu Stawůw mluwiti směl/ že Cýsař Rudolff, za několik Milionů pokut od Czechůw dostal: nynégssj pak G. M. C. že mnohém wjce dostane/ a že bude brzy mnohým říkáno, Veni huc, (to gest/pod sem) a tak že gednoho podruhém budau bráti: Tak obzwlásstně y proto, že gest při Examinowánj Teobalda Hocka v wězenj / na mnohé slawné Potentáty, Kurffirssty a Knjžata/gakoby proti G. M. C. Rudolffowi Slawné paměti/s Stawy Czeskými w ňáké Konspiracý a spuntowánj býti měli/ proti wssem Práwům a přjssným zápowědem/se tázati opowážil/kudyž Stawowé při Gich milostech/gakoby se to s gegich wolj a wědomjm státi mělo / w nemalé domněnj vwedeni gsau / aby stregtán / a do wězenj dán byl / (bezewssého wssak gakých geho wěcý se vgetj/a tegnosti přehledáwánj) dobře zaslauzil. Gako y Jakub z Tepence / Hegtman Panstwj Mělnického / kterýž na témž Panstwj/ Lidi Poddané / ano y Město Mělnjk Stawu třetjho/

w Nábo-

w Náboženstwj znamenitě vtiskował: na Fary, kdež prwé pod Obogj byli / Kněžj pod Gednau v-wedl/Křtůw, Oddawkůw vžjwati y pod Obo-gjch hágil/proto Lidi Poddane trestal/ge do Klá-sstera k Processým a giným službám Cýrkewnjm pod Gednau choditi nutil/ y ginák vkrutně s nimi zacházel / a mimo giné pohrůžky, y tu wssem wů-bec včinil: Když nowý Král dosedne/ že musý wssickni gednoho Náboženstwj býti / a že bude mnoho Petrůw. A když mu na to bylo řečeno/ K čemu gest tehdy Král Přjsahu Stawům čj-nil? Dal za odpowěd: Když gest swým Zemjm dědičným, podobné přjsahy držeti nebyl powinen/ že ani Czechům nebude. Jtem/Měssťanům Měl-nickým: Počkegte Měssťánkowé / přigdau na wás Pawaucy Vherssj / budete se s nimi mjti / aż se wám bude nelibiti. Též že toho dowede/ že gim Brány y Kostel odňaty budau. Summau/ kdyby to wsse/gak gest se týž Hořický, do Czech w wěku mladém mezy Jezuwjty do Měst Pražských přibral / gak se v nich chował / a od nich k nynégssj Abbatyssi Klássstera S. Giřj na Hradě Pražském, za Auřednjka se dostal/gak gj gi temperował/když gest gi hned po přistaupenj swém k tomu přiwedl/ že gest gemu mjmo předessly starobyly spůsob / a

postau-

postaupenj od předesſlých Wrchnoſtj/ Kněžj a Žiá-
kowſtwo pod Obogj/ z těch gruntůw, zwlásſtě z
Třebenic, wyzdwihnauti/ lidi poddané k Náboženſtwj pod Gednau / neobyčegným wězenjm/ těžkým bitjm/ a neſneſytedlnými pokutami zwětſſjho djlu přinutiti / diwnými, prwé nebýwalými ſſacuňky, platy a důchody/ na záhubu gegich/ y ztenčenj Práwa a Regalye G. M. C. gakožto ſtatku Komorný°/ obtjžiti dala: a gesſtě zůſtáwage gegjm Regentem/ s nimi, gak mu ſe ljbj, nakládati dopauſſtj : W gakých hanebných nářcých, ſtrany nepoctiwého geho zplozenj, a neřádného žiwota, wězy : byloby mnoho pſáti/ na ten čas pro krátkoſt ſe toho pomjgj

Nechť powj nadepſaný domněly Ewangelitſký Autor / w čem geſt ſe tu komu gaká ze wſſech předgmenowaných Oſob neymenſſj křiwda ſtala : A ſprawj nás naproti tomu/ proč geſt D. Jeſenyus Rektor Akademie Pražſké pod Obogj/ a to gesſtě byw Poſlem Stawůw Čzeſkých k Stawům Uherſkým/ w přjčinách ſluſſných/ a G. M. C. w ničemž wrazyti nemohaucých (gesſto podlé Práw wſſech Národůw/ na takowé Poſly, odnižádného ſahánо býti nemá) w Preſſpurce bezewſſj přjčiny wzat / a w Wjdni poſawád w těžkém wězenj ſe zdržuge : Proč Karel Přehořowſký a Petr Sſpu-

Sſpulſſ z Gytter, Oſoby Rytířſké, od Budēgowſkých gaté / a dotčený Přehořowſký vmořen:
Proč Stawowé newinnē za Rebelly a Buřiče wyhlášſenj: Co tedy zaſtáwati Mageſtátu/hágiti Swobody, Náboženſtwj / pomáhati ſobē z autiſtůw/geſt pozdwihnauti ſe proti Wrchnoſti/ a býti Rebelly: Málič to mjti mjſto/ neobſtogj Stawowé/obzwláſſtnē geſtli to prawé geſt/co ſe w tom wyſwětlenj Ewangelitſkém giſtj / že ſtrana podObogj wNáboženſtwj vtiſkowána nebyla. Y zdali brániti ſtawenj Koſtelůw/ zawjrati a pečetiti ge / Klíče od nich odnjmati/ wyſtawené bořiti/s zemj rownati/k přigjmánj pod Gednau, wězenjm/Křtůw, Oddawkůw a Pohřbůw nedopauſſtěnjm, nutiti/ do Pekla odſuzowati / kaceřowati/ Deffenſorſtwj chtjti ſkazyti / Města ſwobodná Stawu třetjho odStawůw Wyſſjch roztrhnauti/a Sgezdy Snēmem ſwolené y od Gich mi: Králůw Čeſkých znamenitē ſtwrzené, zapowjdati / A aby gedna Zemē druhé w čas gegjho w Náboženſtwj ſſauženj a vtiſkowánj, podlé Conjunkcý a ſgednocenj weſpolek včiněnehyo / a též Králem G. M. ſtwrzenehyo / ku pomocy přiſpěti nemohla/ an to neywětſſj Aſſekuracý týchž obau Zemj geſt, zamezowati/ nenj pro Náboženſtwj vtiſkowati:

Nechť powj proč geſt Hrabě z Turnu z Auřadu Purgkrabſtwj Karlſſtegnſkého/Maximilián Hoſſtálek z Prymaſtwj w Žiatči/M. Walentjn Kochan z Radnjho Pjſařſtwj w Nowém Městě Pražſkém ſwržen / a Melichar Haldyus Negſtarſſj ze wſſech Radnjch w Starém Městě / a powědomý wſſech pořádkůw, obyčegůw, a z wykloſtj té Obce, dokonce wypuſſtěn? Zdali ne pro Deffenſorſtwj? Důwod toho/co geſt Kardynál Glezl, o Hraběti
n N. 117. z Turnu nedáwnjho času pſal. n A zaſe proč geſt Bohuchwal Walkaun z Adlaru do Saudu Komornjho / a Sezyma z Wrtby neyprw na Hegtmanſtwj Nowého Města Pražſkého/a potom do Saudu Zemſkého: Jtem/ Jan Sſrepl/na Rychtařſtwj Cýſařſké, w témž Nowém Městě Pražſkém, (gako y ginj mnozý na giné Auřady) doſazen/z dali ne pro proměnénj Náboženſtwj? Aby pak w Krumlowě, Králowém Dwoře, Točnice, a Zbirowě / Hegtmané pod Obogj býti měli, w tom ſe meglj. Než to geſt tak/že ze wſſech Panſtwj G. M. C. toliko na Chlumcy geden zůſtáwá: Kterýž wſſak od Smečanſkého tak mnoho měl pokuſſenj/že ſe mu giž wjce ani vkázati neſměl/ a proto y odpuſſtěnj bral.

Nebude také bezpochybně toho přjti / že Cýſařſſj

sařſſtj Rychtářowé (ak ſe mlčj o Hegtmanjch) před Prymaſy přednj mjſto w Raddě magj / a na ten čas we wſſech Městech Pražſkých pod Gednau gſau. Protož ffalſſj to, gako y giné wěcy na ney wýſs prowedené, nazýwati přeſtane.

Kdež pak prawj / žeby Arcybiſkup Pražſký ten Koſtel w Hrobě, podlé nějakého porownánj / kterýžby s nimi včiniti měl, zbořiti dal/ ta ſama wěc ginák ſwědčj. A gegich welikě ſtjžnoſti/ kteréž giž ſwrchu připomenuté gſau/na to odpowjdagj. A co ſe tkne Klášſterů a Duchowenſtwj / kterýchž Král Fundátorem neb Kollatorem geſt/ ty ne gen některé prywátnj Oſoby / než Zřjzenj Zemſké, Komorau Králowſkau gmenuge. A že ge y ſám Král za takowé má/doſtatečný geſt toho důwod ten/ že ge podlé ſwé wůle, kdy chce prodáwá,zaſtawuge/ a zápiſy na ně do gakýchkoliw Summ chce činj: Geſtli tehdy Klášſterowé gſau Komora Králowſká/Poddanj Klášſterſſtj čj gſau Poddanj než Králowſſtj: A tak když poddanj Králowſſtj na panſtwjch Králowſkých Koſtely ſobě ſtawěti moc magj/kterakby na ſtatcých Klášſterſkých / kteřjž tolikěž panſtwjmi Králowſkými gſau/a Prelátům toliko wzjwánj/do wůle Králowſké, na nich ſwědčj/ k témuž Práwa mjti neměli:

Příklad pak Měst swobodných gest tuto od toho domnělého Ewangelika daremně přiweden/ poněwadž na nich Král takowého Práwa, gako na Klášterích nemá/ gich prodáwati, zastawowati/ ani zapisowati mocen nenj. K tomu gsau táž Města swobodným Stawem w tomto Králowstwj/ Duchownjho pak Stawu nenj žádného. Nadto poněwadž w těchž Městech Stawu třetjho swobodno gest Kostely stawěti / daremně se njmi Rzeholnjcy, stawenj Kostelůw na Duchowenstwj bránjcý, zastjragj. A když gsau Braumowssti, na G. M. C. wznásseli / a pro Boha prosyli/ aby gim stawenj Kostela gegich zbraňowáno nebylo/ nýbrž Pánu Bohu slaužiti se přálo : A Deffensorowé s ginými Osobami ze wssech Stawůw tolikéž skrze Supplikacý swé při G. M. C. o to sollycytowali : nemůže se wěděti / podlé čeho se to za trucowánj G. M. C. pokládá : Též když tjž Deffensorowé rozepsali Sgezd / podlé snessenj Sněmownjho/ a obeslali gisté osoby z Stawůw k wwažowánj autiskůw w Náboženstwj / podlé čeho to za wražení důstognosti G. M. C : Nechť se neymenssj slowo, z těch obeslánj nahoře položených a giných, k tomu Sgezdu, gmenuge / któreby nač toho slussně taženo býti mohlo.

Nepo-

Nepominuli také dřjw než gim ten possmaurný Ewangelik w tom poradil / G. M. C. ssetrně se skrze psanj w tom omluwiti / Ale co gsau tjm spůsobili? Ráčil G. M. toho při předesslém swém psanj zůstawiti.

Ta pak weymluwa / žeby též psanj na samé Deffensory mjněno býti mělo, gest galowá. Nebo nim netoliko Deffensorům obsýlánj Osob z Stawůw do Kollege / ale y tymž Osobám / podlé dotčených Obesslánj se stawenj, gest zapowědjno. Čjmž co giného gest mjněno / nežli Deffensorům powinnost gegich a Stawům Sgezd zamezyti? A to na protrženj snessenj Sněmownjho / a Stawůw pod Obogj o tu swobodu a Magestát připrawenj / a z Deffensorstwj wywedenj. Zdali k témuž cýli nesměřowali, zápowědi Stawům wyssjm z týchž Deffensorůw na Kanceláři / a Osobám Městským na Rathauzých / aby se wjce do Deffensý nacházeti nedáwali s pohrůžkau činěné? Zdali k ginému cýli w Městech Pražských / původem Pawla Michny o / a ssedrnikem Hegtmanůw / a Cýsařských Rychtářůw / y giných Osob pod Gednau / až y některých galowých pod Obogj, w Auřadech postawených / proti wůli Obcý týchž Měst / swrchu připomenutá psanj zstrany odřjkáN iij nj se

o N. 118.

ni se Deffensorůw, wymožená: K čemu psanj a Rewersowé k Podkomořjmu skrze Hoffrychtýře/ témeř po wssech Městech Králowstwj tohoto spůsobena: Toli gsau Snowé: Toli Básně: Toli wztekłé smyssłinky: Ale zawrhuge se týž domnělý Ewangelik / že nikdy nic toho na G.M.C. wznássseno nebylo. Y zdali stižnosti při Sněmjch y krom Sněmů přednássene Supplikacý mnohé / aż y ta odpowěd G.M. C. kterau Hraběti z Turnu dáti ráčil / o tom ginák neswědčj: Zdali G.M. C. toho zapjrati ráčj/ anebt Mjstodržjcý se toho odpjragj: Morawanům/ že gest o přjmluwu k G.M. C. psáno/ přjpis téhož psanj nahoře dotčený to ssebau přinássj. Pakli gest od koho z Stawůw Morawských pod Gednau před ginými Stawy zatageno/ proto z toho Stawowé Čessti pod Obogj, neprawdau stihání býti nemohau.

Dále prawj/ bylili gsau čjm winni Osoby prywátné / že na Králi nemá býti toho postihano/ on proto Regimentu zbawen / a Lid Wogenský werbowán: An bez Werbuňku s ty prohřessilé Osoby Stawowé mocy dosti měli / a G.M. C. nikdy na tom žádného zaljbenj neměl / a Stawům se ohlassowal/ že ráčj chtjti to wsse buď skrze Kommissý/ aneb pořádem Práwa podlé snessenj Sněmownjho,

njho, na mistě postawiti. Také gest/kdyby byli w tom puntu ty toliko wýss zegména gmenowané osoby samy byly/ žeby nebylo potřebj tak proti njm se opatrowati. Ale že měli w tom wjce společ-njků a nástrogůw swých/ gak při Dwoře G. M. C. tak y w Králowstwj tomto onde y onde/ kteřjž we wssech Nepřátelských sskodliwých Praktykách/na zkázu Země/a k dokonalému potlačenj Náboženstwj pod Obogj/potřebowati se dáwagj. Snadně na to Stawowé přisli/že ti pro přikrytj swých zlých skutkůw/ a zachowánj samých sebe/ wsseligak se na to wynasnažj/ aby pod gménem G. M. C. Lid Válečný do Země vweden/a oni aspoň tudy/ poněwadž se gim předesslé Praktyky gegich nepodařili/nad Stawy se wymstiti mohli. Protož powažugjce toho/že gim proti wsseligaké mocy násylné/ podlé Práwa přirozeného/ Wlasti, y samých sebe hágiti náležj/ a ohlédagjce se na swrchu připomenuté pohrůžky Pawla Michny/Jakuba z Tepence/Bunzona/a giné/ gako obzwlásstně y na ty, kteréž gest Purgkrabé Neywyššj/ Adam z Sternbergka, směl prawiti/ že G. M. C. ráčil Stawy sprawedliwě odsauditi/a oni (mjnic sebe s společnjky swými) toho že potwrdj.

Giných časů, před tjm, že gest při nynégsšjm

Cýsa-

Cýsaři a Králi Pánu swém neyniloſtiwěgſſjm toho/aby z tě powinnosti Purgkrabſké propuſſtěn byl/wyhledáwal: Wſſak to za odpowěd doſtal/ Když ſe Králowſtwj toto vtwrdj / že teprwa žádosti swé vžiti má: Wſſak wjm že proti tomu mnozý, nežli ſe to ſtane, budau / ale nebudau maudřj, až některým Hlawy ſkákati budau. Též geden Jezuwjt ňákému Měſſťanu/kterýž ſe z Krumlowa pro nátiſky gemu činěné, wyprodal/při ſhledánj ſe s nim w Městech Pražſkých/ když na dotázku swau, proč geſt ſe dal z Krumlowa, od něho za odpowěd doſtal/ že pro vtiſkowánj w Náboženſtwj/neb že žádného pokoge mjti nemohl/to včinil/ řka: Nemělli geſt žádné giné přjčiny/že geſt mohl dobře tam zůſtati / a do Prahy ſe nedáwati/neb že dřjwe než pět Let mine/w Praze také tak bude.

Jtem/ Neywyžſſj Mincmegſtr Wyljm z Wřeſowic/zgewně to mluwil / že některým Hlawy dolů ſkákati budau/gmenowaw ze gména čtyry/Hrabě z Turnu/Kozý bránku/nazwaw tak Wáclawa z Budowa/Hrabě Sſljka/a Wyljma z Lobkowic.

Jtem/že ſtatkowé některých půgdau giným do rukau. Michnowi že ſe ſtane gako Gryeſpekowi za času Cýſaře Ferdynanda. A mnohému Pacholku chudému že ſe dobře ſtane: Mageſtát že nemá

žádné

žádné mocy mjti / proto že gest p dán z přinucenj. p N. 119.
A gak toliko Král Ferdynand do Czech přigede/že 120.
Gude ginák/Novus Rex, Nova Lex. (k kterémuž cyli
y Jezuwjté q Molcheymsstj směřugj) A že Mnissi a q N. 121.
Jezuwjti w Kostelich pod Obogj kázati budau.
Item/ginj mluwili/ že Prokurátor Cýsařský ne-
stačj pokut dobýwati. Item/Jan Sferyn přednj
z Radnjch Nowoměstských/málo před tjm/že Do-
mowé budau lacynēgssj/dřjw nežS.Wáclaw mi-
ne: a o Deffensořich, N.N. z Konsystoře wen. O gi-
stau Deffensý gsau se mezy sebau snesli: kteráž wsse-
mi Práwy netoliko gest tehdáž Czlowēku propūg-
čena/když druhý na nēg mocý sahá/ale y před tjm/
tak aby druhému k saženj na sebe přjčinu odňal.
Přičemž wssak gsau se k G.M.C. Králi a Pá-
nu swému y hned ohlásyli/ že proti G. Milo: táž
Deffensý mjněna nenj/ než proti těm toliko, kdožby
(mimo Geho mylost/poněwadž nikdý o G. M. to-
ho smyssleng neměli a nemagj/aby wěrných Podda-
ných swých skázy wyhledáwati mjti ráčil) Sta-
wům sskoditi chtél. Za tjm pak když Krále w
Zemi neměli/a společnjkům těch wywrženych osob,
kteřjž spolu s nimi Auřadu a mjsta od G. M.C. so-
bě swěřeného / zle, na skázu a záhubu Králowstwj
tohoto wzjwali/wjce se důwěřowati nesměli/wssic-

kni také wždycky pospolu zůstáwati nemohli / co gsau měli giného činiti: ač chtělili gsau ňákému powzdwyšenj Lidu Obecného wyhnauti / nežli podlé předesslých příkladů, za tjm, až do sstastného G. M. C. bohdá pokogného do Králowstwj tohoto se nawrácenj/ a těch wssech zběhlých wěcý, na mjstě postawenj / k správě Zemské, z sebe gistý počet Osob (Přjsahau ge, wssak předně G. M. C. a za tjm teprw Stawům pod Obogj y pod Gednau, zawázawssi) woliti: Což y předesslo za Slawné paměti Cýsaře Rudolffa/gak zde w Czechách, tak w Morawě/w podobných přjčinách se stalo/a G. M. C. nynějssj Pán/při takowých přjležitostech / a za takowé správy w Morawě/za Margkrabě a Pána Země přigat / a zde na Králowstwj korunowán a dosazen gest. Wssak mjnění Stawůw nebylo a nenj/aby tudy Regiment G. M. C. z rukau wyňat býti měl: Což kdyby byli obmegssleli/snadné gest sauditi/žeby nebyli dotčených Osob, k správě Zemské wolených, předně G. M. C. Přjsahau zawázali: Než Zemi toliko/a samým sobě. Gakož gsau také giných Expedycý/gak w Kancelářj, Komoře, Apellacý, a Puchalterij: tak při Dskách a Auřadech Saudu Komornjho a Purgkrabského / posawád w ničemž se nevgjmali. Též Auřednjcy a

Saud-

Saudcowé Zemſſtj / y giné přiſſežné Oſoby od G. M. C. zřjzené/ w ſwém předeſſlém ſpůſobu a podſtatě/ gako kdy prwé zůſtáwagj.

Co ſe pak těch Patentůw dotýče / kteřj po wyvrženj wýſs dotčených Oſob ſem odeſlány byli/ tiač w miſtech obyčegných za giſtými přjčinami, rozwěſſenj nebyli: Wſſak při Sgezdu Stawůw, w welikém a znamenitém, k neywalnégſſjmu Sněmu ſe rownagjcým ſhromážděnj/ wůbec čtenj, wyhlášſſenj a publikowáni gſau.

A zſtrany Gwardye/ta ſylnégſſj než prwé byla na Hrad Pražſký/ proto geſt wwedena/ že tu Dſky a giné ſprawedliwoſti/ a Klénoty Zemſké zůſtáwagj. Což ſluſſné bylo w tak nebezpečný čas náležitě opatřiti. Wſſak předeſſlá Warta z té přiſſahy kterauž G. M. C. zawázána geſt, propuſſtěna nikdy nenj.

Berně také a zbjrky Zemſké / k této tak welikě potřebě/ (poněwadž ſamo ſneſſenj Sněmownj/ kterýmž rſwolené gſau/ toho propůgčowalo) obrátiti/ y také dalſſj Kontrybucý/ ač s znamenitau ſwau obtjžnoſtj/ z gměnj a ſtatkůw ſwých wlaſtnjch/ gakožto ſwobodnj Stawowé, dobře ſwoliti mohli. Že pak y z Panſtwj G. M. C. takowé zbjrky wycházegj/ to ſe děge obyčegem ſtarobylým / kteréhož

wssickni Sněmowé / nimiž gaké Bernē swolenē bywali, potwrzugj. Wssak přitom při wssem wždycky se k G. M. C. Králi a Pánu swému Stawowé ponižené ohlassowali / že G. M. C. wěrnj Poddanj zůstáwagj / a při G. M. do neywyššjho přemožení / s wynaloženim hrdel y statkůw swých, státi chtěgj. Ale takowé před G. M. gich se skloňowánj, nižení a kořenj / pro překážku těch zlých Radd, a Nepřátel gegich / žádného mjsta mjti nemohlo. Nýbrž mjsto wyprawenj Kommisařůw k spokogenj těch wěcý / gakž Stawům nadēge se činila / Lid wogenský werbowán / giný z Fryolu a Pomezních pewnostj Wherských powolán / a tudy k dalšjmu Werbunku přjčina dána byla. Za tjm pak dotčený Lid Wogenský / Gjzdný y Pěšj / dwěma stranami / nepřátelský wpád do Králowstwj tohoto včinil. Mnohých Měst a mjst se zmocnil / weliký dsl Zemē zplundrowal, zkaupil, a popálil: s Národem tjmto Českým, bezewssehо rozdjlu Pohlawj a wěku, Tyransky zacházel: mnoho newinné Krwe / až y těch neymenšjch djtek, Prsůw Mateřských požjwagjcých, wylil: weliký počet Lidj / ne gen z nižšjch / ale y z Wyšších Stawůw zgjmal: s pohlawjm Ženským Sodomsky nakládal. A nenj pochybné / žeby gesstě

sstě mnohém wětssj vkrutnost nad vbohau Cžeskau
Krwj prowozowal/kdyby Bůh swrchowaný sám
překážky mu nevčinil/ a Stawowé skrze nařízenj
wýssdotčené Deffensý časně toho nepředessli. Z
čehož zagisté / gak před Bohem, a wssim swětem
odpowssdati mohau ti, kdo koliw k takowému wpá-
du radili /nechť toho poważj każdý, kdo tak hroz-
ných bjd bližnjch swých neymenssj čitedlnost má:
Obzwlásstně poněwadž Stawowé s lidem swým
Werbowaným posawád toliko w Deffensý stáli/ a
nižádné Duchownj ani Swětské Osobě pod Ged-
nau žádné sskody nevčinili/ nýbrž tjm prostředkem
před pozdwiženjm Obecnjho Lidu, stranu pod Ge-
dnau přichránili a zachowali. Gessto kdyby gakž
gim wýss dotčený possmaurný Ewangelsk to při-
pisuge / něco ginébo / nežli samau Deffensý, tjm
Werbuňkem Lidu obmegssleli/zdali gsau nemohli
y hned z počátku do některé z Zemj okolnjch wpád
včiniti / Lidu toho nepřátelského / dokudž gessté
žádnými zbraněmi opatřen nebyl (oni pak Lid
swůg giž whotowosti a blžz Hranic měli) na Mu-
strplatých rozehnati/ a raděgi nepřjtele ginde hle-
dati nežli doma ho očekáwati. Ale pominuli toho
wsseho/proto/že mjnénj gegich nikdy nebylo/ pro-
ti komu/kdožby gim sskoditi nechtěl/mnohém méně

proti G. M. C. Králi a Pánu swému/co před sebe bráti : Tak že nebylo neymenssj přjčiny/ pročby ten Lid nepřátelský na tak znamenitau záhubu wssj Země sem posýlán býti měl.

Nebo co se tkne wybytj z Krumlowa Lidu cyzýho /kteryž tam položen byl / w tom Stawům žádný slussně za zlé mjti nemůže / ponéwadž sneſſe-
s N. 123 nj Snémownj s to s sebau přinásselo/ že žádný Lid cyzý bez wůle Stawůw do Země wwozowán býti nemá / a o tom gakby takowý Lid z Země puzen býti měl/ wyměřuge. Po wybytj také toho Lidu/ Město žádným Lidem Werbowaným od Stawůw osazeno / a w ničemž dokonce/ bud Zámku neb téhož Města G. M. C. dále se vgato nenj.

Gako ani Budégowským gaké přjkořj činěno/ než toliko toho, čeho na Krumlowských/ totiž aby Lid cyzý z Města wybyli, žádáno.

Pohrůžka pak gaká, aby se gim státi měla / w tom se Hraběti z Turnu křiwda děge. A naprotj tomu tjž Budégowsstj Sausedům okolnjm, bezewssj sobě dané přjčiny / znamenité sskody činili/ na statky gich wypadali/ Lidi zagjmali/ drancowali/ Koně, Dobytky, Obilé, y giné wsseligaké wécy od swrssků a Nábytků odnjmali / a naposledy wssecken ten Lid záhubný do Města přigali/ tak že slussnégi na ně sobě co stěžowati gest. A kdy-

A kdyby byli Plzenſſtj, podlé ohlásſenj swého/ ſkrze pſanj k Stawům včiněného, ſe zachowali/ Města před Stawy nezawřeli / Lidem Werbowanym y Kragſkym / opatřiwſſi ſe s okolnjmi Opaty a Prelaty / y některými Swětſkými / neoſadili / oſob Rytjřſkych negjmali / a na Sauſedy swé okolnj tolikéž weypadů nečinili / gich nekaupili / a tudy ſe ſami gim za nepřátely newyſtawili: neměliby byli přjčiny Obywatelé toho Krage, na to tak tuze naſtupowati / aby pro bezpečnoſt gich, Hrabě z Mansſfeldu, s Lidem swym, s nimž giž byl podlé Ordynancy gemu dané odtáhl / zaſe ſe nawrátiti / a ge ſpůſobem wálečným dobywati muſyl. Po kterémžto wſſak gegich dobytj / gim ſe žádného vbljženj neſtalo: Nybrž gegich Wogſko propuſſtěno / a oni také při hrdlech a žiwnoſtech swých zachowáni gſau. Tak že G. M. C. netoliko k wyprawenj ſem gakého Lidu Wálečného / ale ani k Werbuňku přjčiny mjti neráčil. Poněwadž pro Deffenſy od Stawůw nařjzenau / nebylo potřebj G. M. žádného nebezpečenſtwj ſe obáwati / an ſe k G. M. C. we wſſj poddanoſti ohlaſſowali. A žádného přjkladu gaké zpronewěřiloſti Stawůw Cžeſkych, proti Králům gich ſe nenachází. Nybrž měli Raddy G. M. C. chtělili gſau swé wěrnoſti k

G. M.

G. M. C. dokázati/k tomu G. M. raditi/coby było G. M. Králowstwj tomuto / y wssem ginym přiwtělenym a okolnjm Zemjm, k dobrému slauzilo. Czehoż gsau tauto Raddau k wálce pochybili. A gestliže mjnj Lidem Wogenskym/ a skaženjm tohoto Králowstwj / Reputacý a důstognost G. M. C. zdrżeti / hrubě se na tom meglj: Nebo čeho G. M. ráčj mjti tauto Wálku dobýwati: Zdali Králowstwj Czeskeho: An gest prwé G. M. A zdali gest lépe zpusstěné ge mjti (gakéż po takowém tyranstwj w něm prowedeném / a wydánj se Stawům na wychowánj Lidu Wálečného na neywyss zewsseho, býti musý) nežli nespusstěné: Zdali zachowánj Reputacý G. M. záležj wjce na zhaubě Země / nežli na wzdělánj: wjce na nemilosti / nežli na miloserdenstwj: wjce na zrussenj Magestátu Cýsaře Rudolffa slawné paměti / a Králowskeho G. M. potwrzenj/ nežli na zdrżenj toho obého/a dosti včiněnj přjsaze swé Králowské: Proč gsau k tomu newedli/ aby mjsto lidu wogenskeho/ty wzáctné Osoby/o nichž se w Patentjch zmjnka činj/k spokogenj wssech wěcý zasslých/sem w Kommissý wyprawené byli: Proč kdyż G. M. Kurffirsstowé, Pfalcgkrabě a Saský, w to se wkládati ráčili / oni G. M. C. w tom

tom rozpakowali / a posawád G. Milosti dokonále k tomu přistaupiti nedopustili: Nýbrž zdržugjce Stawy / y tak wzáctné Kurfirssty / toliko na trossfjch a na nebezpečných / k tomu naschwále wymysslených / a k přigetj nemožných Condicých / podtjm ffortele swého, a wsseligaké nepřátelské zhauby wyhledáwali. Kdež gsau mezy ginými do Města Budēgowic k Janowi Aulnerowi Heytmanu / gménem G.M. C. psanj včinili / aby pátého Cžlowéka od okolnjch wyzdwihl / s nimi a s swými Werbowanými knechty, proti Stawům wytáhl / w statky gegich se vwázal / ge držeti, a důchody z nich bráti dal / Lidi Poddané z poslussenstwj k Pánům gich propustil / a k ruce G.M.C. t vgal. t N.124

Item / Felixowi Dornhamowi u / Heytmanu w u N. 121
Městě Plzni / aby se snažil / poněwadžby protiwnj
vstawné wyslané swé semotam posýlali / ano ti dom-
mělj Deffensorowé, sami se progjždēgj / aby někte-
ré z těch dostati mohl / a čjmby předněgssj Osoby z
těch byli / tjmže to milegssj a wděčnégssj G.M.
bude.

Jan z Molartu mezy ginými w swém psanj tém už vv Dornhamowi: aby Mnycý zagjmal / a po- vv N. 126.
néwadž tudy Pas do Rýjsse gest / aby pilný pozor
měl na pocestné / a zdaliby některého Přednjho do-

ſtati mohl/ wſſelikých proſtředků vžiti hleděl.

x N. 127. Nic méně Pawel Michna x dotčeného Dornhama napomjná/ aby některé z protiwných Obywatelůw hleděl w Plzni obſtawiti/ a gak geſt mezy tjm Plzenſké proti Stawům poſazował/ to pſanj některá geho Dornhamowi / a Prymaſu Plzenſkému Wolffingarowi/ též Zelenderowi, poſlaná vkazugj. Tolikéž gſau při pominulém Sněmu Slézſkém G. M. Knjžatům a Stawům/ chtjc ge odſtraſſiti/ aby Stawům Czeſkým/ podlé Konjunkcý/ kterauž ſobě ty obé Zemé weſpolek zawázány gſau/ a za neywětſſj ſwau w Náboženſtwj Aſſekuracý magj/ pomocy, giž prwé gednau ſneſſené neposýlali / že G. M. Cýſařſká Czechy ſtreſtati chtjti ráčj / zgewně oznámiti dali. A lidu tomu nepřátelſkému wždy wjce a wjce ſſkod činiti dopauſſtěgj. Což kdyby gim oprawdowě ta Interpoſycý Kurffirſſtůw na myſli byla/ nigakžby ſe treffiti nemohlo. Nebo přiſtaupiti k gednánj/ a chtjti treſtati/ gſau ſobě wěcy odporné. Než prawj/ že vgjmagj Interpoſycý/ wſſak tak, když Stawowé Lid rozpuſtj / od Wečegnoſti, Deffenſý, a Dyrekcý vpuſtj / předeſſlým Mjſtodržjcým G. M. C. zaſe ſprawy poſtaupj/ a wſſecko w předeſſlý ſpůſob vwedau : Lid pak ten nepřátelſký / gegž oni Cýſařſkým nazýwagj/ pod

tjm

tjm aby přece w Zemi zůstal/a Munycý a proffanty opatřen byl. Y co může býti od nich nesmyslnějssjho: Nebo očby bylo gednánj Gich M. Kurffirsstůw / kdyžby wssecky wýsse psané weyminky před gednánjm wyplněny býti měli: Gaká bezpečnost Stawůw po rozpusstěnj Lidu Zemského/ anby gim nepřátelský na hrdle ležel: Mjrné podánj/chtěliby giného bjti: wssak aby se gim nebránil. Kteraužto takowau nesprawedliwost/že gest swrchowaný Pán Bůh/ gak Gich miło: Kurffirsstům a Knjžatům Swaté Říjsse / tak Gich M. Knjžatům a Panům Stawům Slezským/ poznati dáti ráčil/ budiž welebawné gméno geho na wěky pochwáleno.

A to gest, co gsau na ten čas Stawowé pro obhágenj swé dobré powěsti (nad kterauž po spasenj Dussj nic gim dražssjho a milegssjho nenj) wssemu Swětu na wědomj dáti za slussné vznali: W té celé naděgi / že Bůh dá, přjkladem nadepsaných Gich milostj Kurffirsstůw, Knjžat a Stawůw/ wssickni ti, kdo tuto prawdiwau spráwu sobě čjsti budau, newinu gegich w skutku seznagj/a toho gim co gsau tu koliw, za přjčinau tak znamenitých Autiskůw w Náboženstwj/ a swědomj swých učiniti musyli / že gsau to slussně učinili / a proto žádnau

Aurážkau důſtognoſti Králowſké/aneb wyhledá-
wánjm gakých nowot, ſtjhání býti nemohau: Ti
pak wſſickni kdo G. M. C. k wwedenj tak záhub-
néhо Lidu, do Králowſtwj tohoto radili / a gſau-
ce přirozenj Czechowé a Obywatelé země/ Wlaſti
ſe zpronewěřili / týž Lid ſem poſlali a powolali / z
gehо wpádu ſe těſſili/a až poſawád gak mohau geg
ſſedrugj / a snim wſſeligaké ſrozuměnj magj / že
treſtánj ſprawedliwě zaſlauzili / ſami z
ſwé dobré ſwobodné wůle doſtateč-
né ſwědectwj wydáwagj.
(:)

K Čtenáři.

ACžkoli gest mnohémnásobně wjcegj stižnosti lidských/zstrany rozmanitých wtiskowánj w náboženstwj, před rukama/wssak widělo se tuto toliko některá Allegata za průwody położiti/a ty gesstě z wětssího dj lu, nezauplná/ proto aby krátkosti sstetrjno, a ostatek k budaucýdalssj potřebě publikowánj zanechánо bylo.

Num: I.

Zřjzenj Zemské.

O Wjře pod Gednau y Obogj Spůsobau.

A XXXII.

COž se Wjry dotýče pod Gednau spůsobau a pod Obě-ma/ abychom se newtiskali/ než spolu byli za gednoho Člowěka/ gako dobřj přátelé. Pakliby gaká různice očkoli/ o gaké Knězj wznikla/ nebo o giné wěcy, což se wtiskůw wjry dotýče/ aby to wzmesseno bylo na Krále Geho milost, na Pány a Wládyky w Saudu Zemském/ a ten kdožby komu natisk učinil/ aby před Saudem Zemským bez Půhonu stál. A tu aby Pání a Wládyky tauž wěc napra-wowali. A kdožbykoli pro tu wěc k Saudu Zemskému a

k rozkázánj Králowſkému a Panſkému ſtáti nechtěl/ na to ho abychom ſobě wſſickni pomocni byli. A ſtrana ſtrany ať nehanj/a ſtrana ſtraně ku potupě nic nemalůg.

Pakliby která ſtrana malowati kázala ku potupě druhé ſtrany/ můž gj pohnati/ též gako o hanënj. A kteryžby Kněz druhau ſtranu hanél/ ať geſt před Pány a Wládyky w Saudu Zemſkém poſtawen / a kterak s nim Král Geho Miloſt, Páni a Wládyky ráčj naložiti/ to buď při Gich miloſtj wůli.

A Král Geho miloſt ráčil geſt přijſcy obogj ſtraně/ ge při zwyklоſtech gich zachowati. A my, potomcy a budaucý nášſi/ abychom při tomto Zřjzenj a ſwolenj zůſtali a trwali/ nynj y na časy budaucý.

Num: 2.

Zřjzenj Zemſké/ A II.

Přjſaha Krále Geho miloſti.

PRzjſahámе Pánu Bohu, Matce Božj, y wſſem Swatým/ na tomto Swatém Cztenj/ že Pány, Rytjřſtwo, a Wládyky, y Prażany, y giná Města, y wſſecku Obec Králowſtwj Czeſkého, chceme a máme, při gich Řádjch, Práwjch, Prywilegjch, Weyſadách, ſwobodách a ſpraweddliwoſtech/ y ſtarých chwalitebných obyčegjch zachowati/ a od Králowſtwj tohoto Czeſkého nic neodcyzowati / ani zaſtawowati: ale radëgi podlé možnoſti Naſſj rozſſiřowati a ge rozmnožiti/ y wſſecko, což k dobrému a poctiwému tohoto Králowſtwj Czeſkého geſt, včiniti.

Tak nám Pán Bůh pomáhey y wſſickny Swatj.

Ma-

Nu: 3.

Magestát Zygkmunda Cýsaře/ Stawům Czeským a Morawským na Náboženstwj daný.

MY Zygkmund z Božj milosti Rzjmský Cýsař/ po wssecky časy Rozmnožitel Rzjsse/ a Wherský, Czeský, Dalmatský, Charwátský, Král. Poněwadž Pán náš Gežjš Krystus, Bůh, Lidj smjrce/ magepéči, z poručenj Neywyššjho, o spasenj Czlowěka/ také y Smrtj ohawnau vmřjti ráčil/ tak aby oboge w gedno vwedl. Kteréhožto přjkladem, gako Mistra a Wůdce Neylepšjho / z důstogenstwj Cýsařského/ Nám od wssemohaucyho Pána Boha swěřeného a půgčeného / dobrý pokog, a gednotu swornosti sobě oblibugjce, když po některých Compactatjch, to gest Smluwách/ mezy Legáty Swatého Zboru Bazylegského / a mezy Králowstwjm Czeským, a Margkrabstwjm Morawským, w Praze sepsaných a znamenaných, na tom zůstáno gest: Aby, poněwadž giné wěcy dobře spokogeny sau/ to o očisstěnj Králowstwj Czeského a Margkrabstwj Morawského/ Swatým Zborem Bazylegským, a nassj Maudrostj Cýsařskau / gak neylépe opatřeno býti mohlo/ ale že gesstě mezy Legáty Swatého Zboru Bazylegského, z strany gedné/ a Wrozenými Pány, Sslechticemi/ též Prażany, Statečnými, a Slowutnými y poctiwými a maudrými, Posły/ gménem Králowstwj Czeského/ před tim k nám do Brna poslanými z strany druhé/ nesnáze a různice mnohé powstáwali, a začasté wznikali gsau. Protož My mysl, srdce a ramena/ také práce pilné, a staroští přjlissné podstaupiwsse/ břjmě dne y wedra nesauce/ aby rozdjlné wěcy w gednotu, protiwné w powolné, ostré w hlad-

ké/ a welice daleko wzdálené w společné/ také w swatau a blahoslawenau gednotu přiwesti mohli. A poněwadž my mjr a wpokogenj téhož Králowstwj/ kteréž sme wždycky milowali a ctili/ srdečně žádagjce/ a chtjce budaucých nesnázý a různic/ gimižto lid poddaný mohlby kterakkoli se zbauřiti/ slusnými prostředky wmjmili sme předgjti/ také některých wěcý pozůstalych/ kterýmžto w Compactatjch při wpokogenj Králowstwj nezdálo se dosti včiněno býti. A giž swrchu gmenowané Posły Králowstwj Českého a Marg krabstwj Morawského, spasytedlně opatřiti chtjce/ ke cti a slawě Božj, pokogi téhož Králowstwj, a wssech giných okolnjch Národůw, a wsseho lidu Křesťanského/ také spasenj mnohých bez počtu Dussj, tento List spůsobili sme.

We Gméno Božj/ Amen. Známo činjme wssem wůbec a gednomu každému zwlásstě: Že k dolepsaným kusům a Artykulům společně zawřeným, swolili sme/ a tjmto Zápisem swolugem.

Neyprwé: Aby Auřadowé a Důstogenstwj Duchowenstwj/ nebyli wzdáwány skrze Cyzozemce w Králowstwj Českém a Margkrabstwj Morawském/ &c.

Jtem/ kteřj Těko Božj pod Gednau spůsobau přigjmagj/ w giž často dotčených, Králowstwj a Margkrabstwj/ aby obyzdná sinjssenice nebyla/ proti gich zwlásstnj wůli a swobodě, trpjni býti nemagj: Než toliko w těch mjstech/ w nichž přigjmánj pod Obogj spůsobau prwnjch časů zachowáno nebylo, trpjni býti magj/ &c.

Dán w Brně/ Léta Božjho Tisýcýho Cztyrstého Třidcátého Pátého/ Králowstwj nasseho/ Wherského Padesátého, Řjmského Dwadcátého Sestého/ Českého Sestnáctého/ a Cýsařstwj Cztwrtého.

Nu: 4.

Pry=

Prywilegium od Cýsaře Zygkmunda Pražanům dané.

We Gméno Swaté a nerozdjlné Trogice / Amen.

MY Zygkmund, z Božj miloſti Rzjmſký Cýſař / po wſſecky časy rozmnožitel Rzjſſe / a Vherſký, Czeſký, Dalmatſký ꝛc. Král / a Lucemburſké Hrabě. Známo činjme timto Liſtem Naſſim wůbec / že magjce zřenj k welikým poctiwoſtem, a k mnohým pracem ſlawné paměti neygaſněgſſjho někdy Pana a Otce naſſe°, Knjžete Karla, Rzjmſkého Cýſaře a Czeſkého Krale / kterýž Staré Město Pražſké, potom y Nowé wzděłał, nadał a zwelebił práwy / totižto prywilegjmi neb Zápiſy y ſwobodami / gakž to we mnohých liſtech geho ſſjře ſe vkazuge. Giž potom pak wezdegſſjmi gſauce popuzeni žádoſtmi / aby ten kterýž ráčil dáti ſſtaſtné počátky a rozmnožení / též dobré, kteréž pomocno geſt k ſpaſenj duſſe, y Obecnému dobrému / gednotě ſpołečné / y také k ſpołu obýwánj bratrſkému ſłuſſnými proſtředky opatřeno było / a tímž dauffánjm počeſtně ſe wykonało.

A protož když před Naſſj welebnoſt předſtaupili Poſłowé Slowutnj / w tadoby z Swětſkých, z Starého Města Pražſkého: Jan Welwar, Zykmund Chotenčic, Wáclaw Hedwika, Mikułáš Sſrumpalec; a z Nowého Města / Paweł Oldřichůw, Walentjn Kaba, Beneš Cukňanſký, a Danyel / Měſſtané obogjho Města Pražſkého. A z Duchownjch: Miſtr Jan Rokycan, Oldřich Bakałář z Znoyma / Martin z Chrudimě / Kněz Jan od Swatého Sſtěpána z Rybnjčkůw, a Bohunek z Chocny / gménem Purgkmiſtrů z obogjch Obcý giž řečených Měſt / Miſtrůw Wčenj Pražſkého, Farářůw, Kněžj, Zakonſtwa wſſeho / tudjž y ſwau

náramnau žádosti / mnohými vstawičnými prozbami sau nás pokorně prosyli/ abychom List Magestátu/ kterýž celému Králowstwj a Margkrabstwj dali sme wů bec, pro pokog a vkrocenj týchž Měst, wěcné držení a zachowánj/ týž List zwlásstě abychom gim dáti ráčili milostiwě. Kteréžto tak když sme wyslyssely/ odpowěd dali sme takowau. Poněwadž giž celému Králowstwj a Margkrabstwj giž ten list wůbec dali sme/ zbytečné se zdá/ aby opět zwlásstě wám dán býti měl: Neb to Město gest neypředněgssj a hlawnj. Ale oni wždy pro přjčiny a powahy gisté, a kusy w něm položené, prawili sau/ že gim to poručeno gest.

A tak opět na nás prosyti sau nepřestali/ neywsce za ten Artykul aneb punkt žádagjce/ aby gim rozumněgj rozssjřen byl, a k smyslu přiweden/ totiž aby ti kteřjž pod Gednau spůsobau obyčeg přigjmati magj / ginde kromě Měst Pražských obywali/ Kdež se ten obyčeg zachowáwá [totiž že se pod Obogi posluhuge] proto aby smyssenice z toho hanebná nepřissla / pro kterauby přjčina swárůw spolu obywagjcým dána byla/ kromě těch kterýmž by s swau dobrau wolj dopustiti chtěli / w té naděgi dobré/ aby pod časem gsauc naučenj/ přigjmánj pod Obogj spůsobau haněti neb protiwiti se nesměli. K tomu také sme přidali zwlásstnj Artykule některé gim poručené/ w nichž sme se Panům a Městům před tim zawázali a zapsali.

1. Prwnj Artykul tento: Aby Podkomořj Měst Králowských, které má wystawené/ byl Městěnjnem Pražským/ a skutečné pod Obogj spůsobau přigjmal Tělo a krew Božj. 11. Mjssli gestliže by w Praze neb okolo Prahy obywati měli/ Knězjm v Far aby nepřekáželi/ ani pochowáwali

wali mrtwé, ani Swátostmi Lidu Obecnému přjsluhowali: ale tak živi byli/ gakž gich Rzeholy vkazugj. Klásstery také Geptisšek neb Mnjsšek/ w nichž přigjmánj pod Obogj spůsobau bývalo/ tak w budaucý časy aby se zachowali/ Ani Převor neb Abbatysse/ kteréž pod gednau spůsobau přigjmaliby/ nad ginými Geptisškami wládnauti nemagj. III. Preláti Hradu Pražského/ Kanownjcy, Manssyonáři Oltárnjcy/ gestliže se kteřj nawrátj/ těm kteřjž pod Obogj spůsobau přigjmaliby, překážeti nemagj / ani kacerowati, ani na cti vtrhati, w Králowstwj y krom Králowstwj/ ani Swátostmi neb pochowáwanjm mrtwých, kteřj k nim nepřjslussegj/ aby se nikoli neměnili. IV. Wyssehrad, kterýž sau mocý dobyli/ s swými Obywateli, w přigjmánj pod Obogj spůsobau, s Městy Pražskými aby se srownal/ a též, kteřjž na Hradčanech přebýwagj/ před Hradem Pražským. V. Zbožj Sspitálské v Mostu, které chudým a nemocným gest odkázáno/ ne skrze Cyzozemce/ ale skrz Auřednjky Města Pražského aby sprawowáno bylo, a wěrně zřjzeno a wzdáwáno/ gako giž mnohá Léta obyčeg gest, a tak se zachowáwá. VI. Zbožj Koliátské, kteráž odgata sau/ aby pro oprawenj Učenj Pražského zase nawrácena byla / a Mistři zase, kteřjžby se nawrátiti chtěli, y giní Cyzozemcy/ těch kteřjž pod Obogj přigjmagj aby nehaněli/ ale za dobré Křesťany, a Syny Matky Cýrkwe Swaté měli, a obraňowali. VII. Žiádný Cyzozemec, kterýby pod Obogj spůsobau přigjmati nechtěl / aby Konsselem a Přjsežným ani Přednjkem w těch místech nebýwal.

VIII. Neobyčegná Summa a zbjránj peněz w řečených Městech, aby wyzdwižena byla, a dáwána nebyla.

IX. Kostelowé, kteřjž k Farám přjslussj/ a Kaplý od Křižownjkůw poddacých, a giných kterýchžkoli / owssem aby

oswo-

oswobozeni byli wěčně. Platowé také Knězsstj Komornj na domjch Pražských zapsanj/ aby wjce placeni nebyli.

X. Práwa Duchownjho/ které za času Kunráda Arcybiskupa Pražského, w obogjm Městě Pražském wysazeno gest/ pečeti dánjm potwrzené/ kteréžto až posawád trwá/ tu a ne ginde aby zachowáno bylo: A tu pře Manželské rozsudek brali/ y giné wěcy k tomu Auřadu přjsslussegjcý aby konány byli. A my často giž řeči opětugjce sslyssjce přigali sme ge/ a od nás zapuzeny byti nedopustili sme/ a to proto neywjce/ aby se skrze to roztrženj některá sskodná společných Smluw/ kteréž se giž dáli a gesstě se konati magj, nestalo/ a práce, kterauž sme prwnjch let obtjžnau wedli/ owssem bez dobrýho konce zrussena nebyla. A protož s zdrawau raddau Knjžat y Panůw, Wrozených, Wladyk a Sslechticůw nassich/ a Cýsařstwj Swatého a Kralowstwj Nasseho Czeského/ ne skrz omyl, ani skrze lehkost/ ale s dobrým rozmyslem a wědomjm nassim gistým, List ten to s Magestátem Nassim/ kterýž sme Králowstwj a Marghrabstwj wůbec dali/ Městu obogjmu Pražskému/ tímto Listem a mocý Cýsařskau Králowstwj Czeského/ týž List s Magestátem, dáwáme milostiwě/ y k giným Artykulům w počtu desýti zwlásstě prossenym, přiwolugem, ge vgisstugem, obnowugem a milostiwě potwrzugem/ to vstanowugjce a tomu chtěgjce/ aby ty, y wssecky wěcy w něm położené s giným Artykuli desýti, za kteréž sau prosyli, měli a drželi/ za moc pewnau a nepohnutedlnau na časy wěčné a budaucý. Panům také Nowoměstským a Obcy/ skrze odgjti prawnjch pilněgssjch a Listůw gruntownjch potracenj/ o kteréž sau Nás smutnau twářj y mysl

spra-

sprawowali/když do Prahy z Božj milosti přigedem/milost nowau při těch Prawjchy giných potřebách mjmjme gim včiniti. Protož nižádnemu člowěku owssem nebud slussné tohoto Listu nasseho potwrzenj a milosti kterýmkoliwěk obyčegem přerussiti, aniž gemu kterauko liwěk wssetečnostj ni směloslj se protiwiti. Pakli kdo těmto wěcem spjčitiby se směl/ w prchliwost Nassj Cýsařskau a Králowstwj Nasseho Czeského těžkau pokutu, w týchž Městech w Prywilegjch položenau/ať se naděge owssem bez odpussténj vpadnauti. Na gistotu a pewnost toho tyto Listy s Magestátem Nassim Cýsařským wisutým kázali sme vpewniti. Dán w Brně, Léta Božjho 1435. Den 6. Měsýce Czerwence. Králowstwj Nassich, Vherského 50. Rzjmské ho 26. Czeského 16. a Cýsařstwj 4.

Num: 5.

W Knihách Práw Městskych Starého Města Pražského, Czerwených/ na Listu 71.

Sebestyánowi Agricolowi/ na přjmluwu Geho miloscti Pána, Pana Wratislawa z Pernssteyna/ G. M. C. Raddy a newyššjho Kancléře w Králowstwj Czeském, y giných dobrych Panůw gest od Pana Purgkmistra a Panůw, Práwa Městského vděleno a giwnosti w Městě dopěno: wšak tak že dotčený Sebestyán rukau dánjm sljbil gest Panu Purgmistru Panům/ že se chce w tom Městě stwj poctiwě, należitě gakž na dobrého Saussda a Czlowěka należj chowati. Relátor z Raddy Pan Wáclaw z Wlkanowa. Stalo se w Raddě we Czwrtek po S. Jakubu Apossstolu/ Léta 1570. za Purgmistra, P. Pawla Kra-

praz Kaprſſteyna. Sſebeſtyánowi podlé řádu a obyčege, y ſtarobylého ſpůſobu Městſké Prawo gako giným na Rukogmě nenj dáno/za přjčinau, poněwadž w té wjře přigjmánj Swátoſtj pod Obogj ſpůſobau Těla a Krwe Pána Kryſta s ginými Měſſtany ſe neſrownáwá.

Num: 6.

Z Statut a Kněh Obecnjch Nowého Města Pražſkého/ o wolenj na Raddu.

* To což mezy hwězdičkami wětſſi literau tiſtěno/ge z Kněh obecnich wymazáno. *

PRzedně: Domácý Měſſtané w Městě obydlé magjcý/ a ne za zdmi wſedlj, možnj, ſtarožitnj rozumnj dobře na swých poctiwoſtech zachowalj a w Městě zrodilj: aneb s Městem mnoho Let ſtale zlé y dobré trpjcý * v Wjře a w Náboženſtwj s Swatau Cžeſkau wěrau pod Obogj ſe ſrownáwagjcý/ Swátoſti Wečeře Páně pod Obogj vžjwagjcý * magjna Raddu woleni býti.

Nu: 7.

Zřjzenj Zemſké A XXXIII.

LEtha Páně Tiſycýho pětiſtého Dwanáctého/ w Středu po Swatém Marku Ewangeliſtu/na Obecnjm Sněmu/ ſtalo ſe swolenj mezy Pány Gich miloſtmi, Rytjřſtwem a Městy/ z ſtrany (Tělo Božj pod Gednau ſpůſobau přigjmagjcých) sgedné: a mezy Pány Gich miloſtmi/ Rytjřſtwem, Prażany, Hornjky, Miſtry Včenj Prażſkého/ Městy Králowſtwj Cžeſkého/ přigjmagjcých Tělo a Krew Božj pod Obogjm ſpůſobem/ z ſtrany druhé. Gakož mezy sebau ſmlauwy, předeſſle s Králem Geho miloſtj včiněné/ o wſſe-

o wssecky vtiſky Wjry/ a o hanění obogjch ſtran magj/ kteřj gſau pod Gednau y pod Obogjm ſpůſobem, we Dſky Zemſké pamatné wložené: gakož gſau ſe k těm Smluwam z obau ſtran Pani Gich miloſt, Rytjřſtwo, Prazané, Hornjcy y giná Města přiznali/ že ge zdržeti a zachowati chtj: tak gakož ty Smlauwy, a gich obau ſtran k těm Smluwám přiznánj Dſkami Zemſkými pamatnými zapſané, ſſiře a plnĕgi ſwĕdčj/ a podlé těch wſſech Smluw k ſobĕ ſe zachowati magj a chtj.

A ty Smlauwy magj od nás obogjch Stran wérné a práwé držány a zachowány býti na budaucy časy.

Num: 8.

W Spiſu Kněze pod Gednau/ pod ſmyſſlenym gmé-
nem Witolida Poſtoka/ w Létu 1585. tiſſténém.

Wězte také o tom/ a to ſobĕ často přípomjnegte/ že wy k žádné té ſtraně/ kterauž G. M. C. gakožto Král Cžeſký, pod ſwau ochranu přigal, nenálezjte. Nebo y od Rzjmſké ſtrany, y od té pod Obogj/ kteráž podlé Compactat ſtogj, oddĕlenj ſte. A protož ſte gako Gebuzeowé w Lidu Bożjm, w Králowſtwj Cžeſkém.

Nu: 9.

W Kwaternu Snemůw Obecnjch čerwenĕm/ Léta 1567. w Pondĕlj po Nedĕli Oculi. Jſ.

W kterémžto Sněmu mezy ginými Artykuli pod
literau J 13. také tento położen geſt:

A gakož ſau také oſoby ze wſſech tř Stawůw Králowſtwj Cžeſkého/ pod Obogj ſpůſobem přigjmagjcý/ ponjžené

á poddaně při Geho milosti Cýsařské toho žádali: Co se Compactat dotýče/ ty aby w potwrzenj Prywilegium Zemského wypusstěny a pominuty byly: k tomu Geho milost Cýsařská powolowati ráčj/ tak že z téhož Prywilegium y ginde se wypaussťegj.

Num: 10.

W témž Kwaternu ut supra, Léta 1553. w prwnj Pondělj w Posti / E 19.

W kterémžto Sněmu pod Literau E 25. tento Artykul položen gest:

Jtem/ Knjže a Stawowé za to G.M. Arcyknjžecý prosy/ aby se k G.M. Králowské přimkuwiti/ aneb na mjstě G. M. Králowské, milostiwě k tomu powolitiráčil: Aby Páni, Rytjřstwo, Pražané, strana pod Obogj spůsobau přigjmagjcý/ mezy sebau z každého Stawu po dwau osobách wolili/ kteréžby, tak gakž předessle bywalo, k Administrátorowi a Konsystoři přidáni byli/ a on Administrátor bez raddy gich a Konsystoře / aby nic takowého před sebe nebral/ a zwlásstě což se dotýče Farářůw / Panům, z Rytjřstwa, do Měst, Městeček/ y kdežby toho potřeba byla na Fary nepodáwal/ ani gich bez hodných přjčin wyzdwihowal/ ani gich ničimž mjmo náležitost neztěžowal/ bez raddy a gistého wwážení osob k němu přidaných, y wssj Konsystoře/ a byliby kdy toho gaká potřeba, Konsystoře změnění neb dosazenj Knězstwa/ aby toho též bez wůle těch Panůw a osob swrchu psaných a Pražan/ podlé starobylého spůsobu ginák nečinil.

Nu: 11.

Z Kalendáře Historyckého, Mistra Danyele/ Stránka 494.

Léta

Léta 1554. w Pátek den Swatého Matauſſe / Král Ferdynand gſa na Pardubicých wolil Oſoby z Stawůw Králowſtwj Czeſkého / za Deffenſory a Ochránce Konſyſtoře Pražſké / pod Obogj přigjmagjcých: Jana ſtarſſjho z Waldſſteyna, Neywyſſjho Sudjho Králowſtwj Czeſkého / Zdeňka Mezeřjckého z Lomnice, a na Ledči / Jana Salawu z Lippy, a na Maleſſowě / Jana Leſkowce z Leſkowce, a na Cerekwicy / a Prażany Starého y Nowého, Měſt Prażſkých.

Num: 12.

Přiſſaha Kněžj pod Obogjch dolegſſj Konſyſtoře Pražſké, od Arcybiſkupa ſwěcených: kterauž činiti muſyli až do obnowenj též Konſyſtoře / kteréž ſe ſtalo od Panůw Stawůw Králowſtwj Czeſkého pod Obogj léta 1609.

We Gméno Otce y Syna y Ducha Swatého / Amen.

JA Kněz N. pewně wěřjm a wyznáwám wſſeckno / obzwláſſtně co ſe obſahuge v wyznánj Wjry / gehož Swatá Křjmſká Cýrkew užjwá / totiž: Wěřjm w gednoho Boha Otce wſſemohaucýho / widitedlných wěcý wſſech y newidítedlných Stwořitele.

A w gednoho Pána naſſeho Gežjſſe Kryſta Syna Božjho gednorozeného / kterýž z Otce zplozen geſt předewſſemi wěky / Boha prawého z prawého Boha zplozeného a newčiněného / gednobytného s Otcem ſkrze něgž gſau včiněny wſſecky wěcy. Kterýž pro nas lidi a pro náſſe ſpaſenj ſſtaupil z Nebe / wtělil ſe Duchem Swatým z Marye Panny / a Cžlowěkem včiněn geſt. Vkřižowán také za nás podpontſkým Pilátem / trpěl a pohřben geſt / a z mrtwých wſtal třetjho dne: Wſtaupil na Nebeſa, ſedj na prawicy Otce / a

přijgdeť zaſe w ſláwě ſauditi žiwých y mrtwých/ gehožto Krá
lowſtwj konce nebude.

A w Ducha Swatého Pána obžiwugjcýho / kteryž od
Otce y od Syna pocházý/ kteryž s Otcem y s Synem ſpolu ſe
ctj a oſlawuge/ kteryž mluwjwal ſkrze Proroky. Gednu
Obecnau a Apoſtolſkau Cýrkew wyznáwám / a geden
Křeſt na odpuſſtěnj hřjchůw/ očekáwám t. ké y z mrtwych
wzkřjſſenj/ a žiwota wěku budaucýho.

Apoſtolſká a Cýrkewnj vſtanowenj/ a giné též vſtano-
wenj Cyrkwe a zawřenj ſylně připauſſtjm a přigjmám.
Jtem Swatá Pjſma w tom ſmyſlu a wýkladu Swatých
Pjſem přigjmám a giná brátí a wykládati gich nebudu /
než wedlé gednomyſlného ſneſſenj Swatých Otcú.

Wyznáwám také ſedmeru byti práwě a wlaſtně Swá-
toſt Nowého Zákona od Gežiſſe Pána Kryſta vſtanowe-
ných/ a k ſpaſenj lidſkého pokolenj/ a cožkoli we wſſech ge-
dnomu každému potřebnych / totiž: Křeſt, Potwrzenj,
Wečeře Páně, Pokánj, poſledni mazánj, ſwěcenj Kněžſtwa,
a Manželſtwa/ a ty že miloſt s ſebau přinášſegj. A z těch
Swátoſtj/ že Křeſt, potwrzenj, ſwěcenj Kněžſtwa / bez
ſwatokrádeže nemohau ſe obětowati.

Přigaté také a schwálené od Cyrkwe Katolické Řády w
prowozowánj ſlawném ſwrchu gmenowanych Swátoſtj,
přigjmám/ a připauſſtjm to wſſecko y gednokažde obzwlá-
ſſtně což o přirozeném hřjchu a oſprawedlnění/ na ſwatoſwa
tém Sněmu Trydentſkém zawřjno a wyſwětleno geſt, o-
blibugi a přigjmám.

Wyznáwám také že při Mſſi ſe obětuge prawá, wlaſtnj
a ljtoſtiwá Obět za žiwé y za mrtwé / a že w neyſwětěgſſj
Swátoſti Wečeře Páně/ geſt prawé, bytné a podſtatné Tě-
lo a Krew ſpolu s duſſj a s Božſtwjm Pána naſſeho Gežiſſe
Kryſta/ a že ſe tu děge proměna celé podſtaty chleba w Tě-

lo/ a

ko/ a celé podstaty wjna w Krew: kterauž to proměnu Katolická Cýrkew Transubstantia nazywá.

Wyznáwáme tolikéž/ že pod gednau spůsobau celý Kristus a prawá Swátost se přigjmá. Stále býti držjm Očistec/ a že dusse w něm se zdržugjcý wěrných přimluwamy odtud pomocy wzjwagj: Podobně že Swatj spolu s Kristem kralugjcý, magj ctěni býti. Neystálegi wyznáwám/ že obrazowé Krysta a Rodičky Božj, wždycky Panny/ gako y giných Swatých magj ctěni a zachowáni býti/ a gim náležitá počestnost a pocta wdělowána býti má.

Odpustkůw moc, že od Krysta w Cýrkwi zůstawena byla/ a wzjwánj gich. Lidu že welmi spasytedlné geſt/ to gistjm. Swatau Katolickau a Apoſſtolſkau Rzjmſkau Cýrkew/ wſſech Cýrkwj Matkau a Mistryni býti wyznáwám. A Rzjmſkému Papeži Biſkupu/ Swatého Petra Knjžete Apoſſtolſkého Náměſtku/ a Pána Gežjſſe Krysta mjſto držjcymu, prawau poſlussnoſt přislibugi a přiáhám. Wſſecky giné wěcy, ſwatými a obecnými ſněmy, a zwlášſtě od Swatoſwatého ſněmu Trydentſkého wydané zawřené a wyhlášſtěné nepochybně wgjmám a wyznáwám/ a cožkoli gim odporného geſt/ y wſſeligaká Kacyřſtwa, od Cýrkwe potupená zawržená a proklatá/ gá také potupugi, zamjtám a proklinám.

Tu prawau Katolickau Wjru/ bez njž žádný spasen býti nemůže/ kterauž nynj z dobré wule a swobodné wyznáwám a prawdiwě držjm/ že gi cele a neporuſſeně, až do poſledniho hodiny žiwota mého, neyſtálegi s pomocý Božj zdržeti a wyznáwati/ gak poddané swé/ tak y ty kteřjžby pod správu mau náleželi gi držeti a pod péčj býti, a kázati pokudž na mne záležeti bude, chcy.

Gá týž Kněz připowjdám a slibugi, a přjſſahau se zawazugi/ tak mi toho dopomáheg Buh a tato Swatá Ewan-

gelia

gelia neb Čtenj Božj. Já Jan N. učinil sem wyznánj Wjry podlé vložení Trydentského Concilium, a připowjdám že vstanowenj Swatého Sněmu/ w Nejwyššj Osadě na den památný Swatého Wáclawa/ Léta 1605. začatá a držaná/ a což kemně přináležj pilně a wěrně zachowáwati/ a skutečně plniti a to opatrowati chcy/ pokudž na mne bude, aby wšickni pod správu mau náležegjcý/ to wšecko též zachowali. Toho mi dopomáheg Bůh a wšickni Swatj. We Gméno Otce † y Syna † y Ducha Swatého †. Amen.

Nu: 13.

Mandát na Kněžj Bratrské a posluchače gich.

Rvdolff druhý z Božj milosti wolený Řjmský Cýsař/ po wšecky časy rozmnožitel Řjšše/ a Uherský, Český, Dalmatský, Charwátský &c. Král &c. Arcykněže Rakauzské, Margkrabě Morawské, Lucemburské a Slézské Knjže, a Lužický Margkrabě. Wysoce Urozenému, Urozeným a Statečným/ Slowutným, Poctiwým a Opatrným/ Pánům, Rytjřům, Wládykám, Prazanům a Městům y giným wšem Obywatelům a poddaným Našim/ ze wšech Stawů Králowstwj Našeho Českého/ wěrným milým/ milost Našj Cýsařskau a wšecko dobré wzkazugem.

Wěrnj milj/ wězte že nás gisté správy docházegj/ ktera kby přes negedny rozkazy/ a přjsné předesslé Gich milostj Panem Dědem a Panem Otcem y ginými předky Našimi, Králi Českými/ slawných a wzáctných pamětj, učiněné/ a Sněmy obecnjmi wyhlášsené zápowědi/ mnohé Osoby wyššjch y nižšjch Stawůw w Králowstwj Českém/ následugjc Sekty Pikhartské ginák Waldenské/ aneb těch gesto se Bratrjmi gmenugj/ netoliko na gruntech swých po Zámcých, Twrzech, Sydlech, Městech, Městečkách, Wsech, Dwo-

Dworzich: Ale také zde w Městech Pražských/ při bytnosti a Residencý Nassj/ pokautně w rozdjlnych mjstech, po domjch Zbory a schůze dopaussťěti/a se v welikém počtu, ne samého lidu obecnjho a Sedlského/ nýbrž y Panského, Rytjřského y Městského Stawu/Mužského y Zenského pohlawj, sgjžděgjce a scházegjce/ včenj bludná, kázanj, zpěwy/a giná wsse swaté odporná poslauhowánj, prowozowati/a tudy tassková dáwno Compactáty, Zřjzenjm Zemským a Sněmy obecnjmi odsauzená, Pikhartská Sekta / znamenité rozmnožení den odedne k zawedenj lidu prostého / bráti, růsti a se zwelebowati měla. Czehož sme se do osob těch které se toho dopaussťěgj/y také těch gessto se mjmo tak přjsná poručenj/a tolikrát wůbec prossté Mandáty, scházegj/aby takowau neposlussnost zachowali/ nikoli nadáti neráčili. A ponewadž takowé Sekty týmž Zřjzenjm Zemským těžce zapowědené gsau / kudyž oni Pikharti neb Bratřj ku pořádu Práwa nenáležegj / a gim též Práwo gakožto odřezancům od přigateho w Zemi Czeské náboženstwj nikterakž slaužiti nemá a nemůže. Nic méně ty schůzky a kázanj zřetedlně proti Zápisu Krále Wladjslawa/ a proti gistým Gich milostj Králů s Stawy snessenjm/ též proti přjsaze Nassj/ktera sme při korunowánj Nassem Pánu Bohu, Panně Marygi/ wssem swatým/ a poslussným Stawům wěrným Nassim milým/ že nad dobrým řádem a swatau wěrau, pod Gednau a pod Obogj přigjmagjcých ruku držeti chceme/ těch brániti a chrániti/ a giných sekt bludných a Pikhartských w Králowstwj a w Zemjch Nassich nedopaussťěti/ včinili/ gsau a na proti celj. Protož nechtjce aby to zlé pře-

hlúdyatjm Nassim k dalssjmu zniku přicházeti a ti smyssleny bludowé wzrost wětssj mjti a se rozmáhati měli/ tychž Stawa wěrnych Nassich mylych zwlásstě těch/ genž gedem Pikh wtěsstym nakaženj gsau/ k nawrácenj se k sprostitenému Swaté Křesťanské wjry a domáckému gich mylych předku w Náboženstwj/ k odstaupenj od zawedenj Bratrskeho a srownánj se w Religij s ginými wěrnými poslussnými Cýrkwe Apostolské Syny milo, tiwě napomjnati ráčjme. Dále pak wssem wůbec poručeti ráčjme/ abysste po dnessnj den takowých schůzek, po, tramjho scházenj, spěwu a posluhowánj/ tagně ani zgewně/ na gruntech swých nedopanssteli, nedrželi, newžjwali/ ani ko^v ginému držeti, užjwati přehlydali/ Zbory wssecky y hned zawřeli/ zamkli/ kolym zabiti a zarazyti dali: A pokudžby se kde w Kostelich táž Pikhartská a Bratrská, aneb giná zmatečná Učenj hlásali a kázali/ odbudauce ge odtud/ Knežstwem řádným, od Arcybiskupa Pražského, aneb od Administrátora Konsystoře pod Obogj přigjmagjcých wzatým, osadili/ také Lidi poddané wasse dostatečně napomenuli/ aby od téhož bludného Učenj/ a té Pikhartské, aneb Bratrské Sekty přestali/ od nj pustili/ Zbory schůze y wssecka nerádných Knězj gegich Kázanj po domjch y gindy zastawili, těch dále a wjce nemjwali než k wjře a náboženstwj w Králowstwj tomto přigatému a Těsenjm Zemským schwálenému pod Gednau a nebo pod Obogj wedlé Compactát přigjmagjcých přistaupili/ tim se rjdili a sprawowali/ a na konec w tom wewssem tak a ne ginák/ než gakž ten Wladislawa Krále Magestát (který in Originali na Zámku Karlssteyně s ginými

Confessio Fidei Apostolica Fidei Catholicae et passim

tými Zemskými Prywilegijmi a wěcmi zůstáwá / a přípis
geho hodnowěrný tuto při těchto Nassich Patentjch. pro
wědomost gednomukaždému / z gistého poručenj Nassého
Cýsařského wytisstěn gest / w sobě obsahuge a zawjrá w ge-
dnomkaždém punktu a klauzuli neprominitedlně zachowa-
li. Ač se chtěgj hněwu a nemilosti nass Cýsařské a Králowské
wwarowati. Neb gestliby se kdo přes toto gistě nasse poruče
nj tak nezachowal / to přestaupil / tyzbory nezastawil těch schů
zý na gruntech swých tagně nebo zgewně dopaussťěl / a wy
měřenjtéhož Magestátu w neymenssjm Artykuli zru
ssil / ktomu každé / gakožto k přestupnjku řádu dobré / ru
ssitelj Práwa a neposslussnjku rozkazů Nassich Cýsař-
ských a Králowských / ano gako k nepřjteli obecného Zem-
ského dobrého ráčjme wědětj gak přikročiti / k němu se zacho-
wati / a geho ku přjkladu ginym dáti skutečně strestati.

Kdež wěda gistau konečnau a přjssnau tuto wůli / y také
milostiwau wýstrahu Nassj / tim se wssickněj y gedenkaždý z
wás zprawiti, a před dalssjmi těžkostmi / kterýchžbychom za-
dnénu přjti nerácili, vwarowati bude mocy. Tomu na
Swědomj Pečet nassj Cýsařskau k tomuto Mandátu Na-
ssemu gsme přitisknauti rozkázati ráčili. Dán na Hradě
Nassem Pražském / w Pondělj den Swaté Maří Magdale-
ny / Léta 1602. A Králowstwj Nassich / Rzjmského 27.
Uherského 30. a Českého 27.

Magestát Krále Wladislawa / o Pikhartjch, kteřj se Bratřjmi gmenugj / w Kwaternu Trhowém Weypisůw / léta 45. w Stredu před S. Pannau Dorotau.

MY Wladislaw z Božj Milosti Uherský, Český, Char-
wátský, Král / a Margkrabě Morawské, Lucembur-
ské a Slézské, Knjže a Lužické Margkrabě, &c.
Oznamugem tímto Listem wssem / znamenawsse, kterak

Severissima Regis Comi-natio.

w Králowstwj Naſſem Czeſkém/ y také w Margkrabſtwj Morawſkém/ znamenitj bludowé Pikhartſſtj ſe rozmohli/ a den odedne čim dále wjce ſe rozmáhagj. A kdybychom ſe tomu dále djwati ráčili/ žeby tady ten blud netoliko Nám Dědicům Naſſim/ a tomu Králowſtwj/ ale ſnad y wſſemu Křeſtanſtwu ſſkoditi mohl. Nechtjce aby ten a takowý blud pikhartſký k dalſſjmu zniku rozmáhati ſe měl a mohl/ napřed proti Pánu Bohu y geho Matce, a geho Swatým/ a proti ſwaté Wjře Křeſtanſké/ a wzhlédſſe na Náſſe předky/ kterak to Králowſtwj Czeſké k znamenité ſláwě přiwedli gſau: Nechtjce aby též Králowſtwj wewſſech Zemjch w ſláwě powěſti wzneſſené/ za času Naſſeho panowánj k potupě y k ſkáze ſwé powěſti přigjti mělo / pomnjce na Náſſe přiſahy/ kteréž gſme včinili Pánu Bohu a ſwatým geho při korunowánj Naſſem / to s pilnoſtj rozwáživſſe, a gſauce na pomenuti od okolnjch Knjžat Křeſtanſkých/ duchownjch y ſwětſkých/ pokoživſſe Sněm obecnj walnj wſſeho Králowſtwj Naſſeho Czeſkého, w Auterý na Swatého Jakuba/ wyſlawſſe Naſſe důſtogné Otce w Kryſtu/ Kněze Jana Biſkupa někdy Waradjnſkého/ a Kněze Staniſlawa Biſkupa Olomuckého, Náboženſtwé a wěrné Naſſe milé/ dawſſe gim Liſtem Naſſim plnau mocy gednánj, zawřenj wſſech a wſſeligakých potřeb/ a neřádůw k přetrženj w tom králowſtwj tak gakobychom tu oſobně ſami býti ráčili: Aby tauž mocý s radau Panůw a Wládyk, Prazan y gjných Měſt/ cožkoli s nimi ſpolu tjž Biſkupowé obljbj a ſchwálj a zawrau / že to wſſecko aby ſtále a nepohnutě odewſſech Stawůw držáno a zachowáno bylo. Kdež pak s raddau gich y s woljwſſech Stawůw Králowſtwj toho/ o tom bludu Pikhartſkém mocý Naſſj Králowſkau gakožto Král Czeſký, takto rjdjme, rozkazugeme/ a odewſſech poddaných Naſſich k wěčnému a konečnému zachowánj mjti chcem. Neyprwé, aby wſſi-

ckni Zborowé a schodowé Pikhartſtj zgewnj y tagnj, zaſtawení a zkaženi byli/ a oſazeni Lidmi wěrnými/ a gſauli Koſtelowé nebo Klášterowé/ geſtoby ſe w nich ſcházeli, ti aby zawřjni byli/ tak aby wſſickni ſchodowé zgewnj/ buď w těch mjſtech kdež ſe obyčeg magj ſcházeti/ ani také w nižádných domjch a Městech dopuſtěni býti nemagj/ na nižádným mjſtě. Jtem/ wſſecka včenj a pſánj gegich bludůw zgewná y tagná magj zaſtawena býti a zkažena/ Knjhy gegich wſſecky ſpáleny, tiſſtěné y pſané/ a žádný Pán, Rytjřſký Cžlowěk y Města/ těch Kněh, takowých traktátůw pſáti ani tiſknauti pod ſebau dopuſtit nemá, ani prodáwati/ a kdožby ge přinesl kde, a v něhoby ſe nalezli/ má ſkutečně trestán býti/ wedlé vznánj Panůw a Saudců Zemſkých. Jtem/ pod tento den gim wſſecka poſluhowánj a rozdáwánj, gakž ge wedau/ Křtowé y také oddáwánj zaſtawena býti magj/ a nikdež nemagj dopuſtěna býti/ než Kněžſtwem ſe to řjditi má/ z obogj ſtrany kteraužby ſobě obljbili. Jtem/ wſſickni gegich Včitelé a Správce, kdož gim káží a ty bludy wedau a včj/ ti také poſtaweni býti magj k náprawě, před Kněžſtwě obogj ſtrany/ a k kterékoliw ſtraně přiſtaupj/ té ſtrany Kněžſtwem ſe zprawte a naprawte/ ſkutečně ſe toho hned dotýkagjc. Pakliby ſe toho náprawau ſprawiti nechtěli, kteráž gim dána bude/ tehdy w moc a treſtánj Panu Purgkrabi ney wyšſſjmu Pražſkému, w Králowſkau moc dáni býti magj/ a Pan Purgkrabě Pražſký ſe k nim zachoweg podlé naučenj Panůw a Wládyk Saudu Zemſkého/ gako o ginau wěc/ pokudž o tom Krále Gehomikoſti Zřjzenj wkazugj. Jtem/ to wſſecko co ſe napřed pjſſe/ odewſſech Stawůw Panůw Wládyk, Prażan, Zhornjkůw y ginych Měſt zachowati a ſe doſti ſtáti má/ a k náprawě přiwedeno býti, konečně do Wanoc. A kdožby toho wſſeho z těch Stawůw tří Králowſtwj Cžeſkého včiniti zanedbal/ a nań to zgewně vznáno bylo/ a těch

swrchu psanych nerádůw se dopustil / ten má obeslán býti gednau, od Pana Purgkrabě Pražskeho neywyssſſiho / a napomenut/aby se wedlé toho Zřjzenj zachowal. Pakliby toho po napomenutj nevčinil we dwau Nedělſch porád zbě hlych/tehdy má obeslán býti listem od Vřadu/aby ten Pán, Rytjřský člowěk/ muzſkéo y zenſkeho pohlawj/též y Město/ aby před Pány a Wládykami stál/ neyprwněgssj Suché dni po tom Obeslánj přisſlém. Jtem / gestliżeby který takowý Včitele Pikhartſkyho, neb Pikharta, buď muzſkeho neb zenſkeho pohlawj/ kterého takowého k sobě přigal/ a wydati tomu Pánu ho nechtěl/ tehdy ten Pán čj gest byl/ druhého pohnati muż před Saud Zemſký z pokuty, y spolu s půwodem/ gako o člowěka newydaného/ a tu pokutu aby dáti byl powinen y s člowěkem: Pakliby toho newydal/ te tehdy wżdy předce z tolikéż pokuty hnáti muż / a tu pokutu obdrżeti má dotud a tak dlauho/ dokudż ten člowěk Pikhartſký/ buď muż neb żena wydán nebude. Jtem/ Obecnj lid Pikhartſký zewſſech Stawůw muzſkeho y zenſkeho pohlawj/ ti magj k náprawě a k přestánj takowého bludu Pikhartſkeho wedeni Knězſtwem z obogj strany býti rozumně/ a Páni, Wládyky, Pražané y giná Města/ magj Fary Knězjmi osaditi/ vżitky od Far Knězjm puſtiti: Nemohauli mjti k Kostelům wſſem Farářuw/ nechť geden Farář drżj Far ſſeſt/ y wjce y méň/ gakż se to zřjditi muż. A k té każdé Fařě měg osadnj swé sepsané/ a oni chodte na kázanj a do Kostelůw/ a Knězjmi se wſſe věte. A toto násſe zřjzenj při Snému Obecnjm/ s raddau Panůw, Wládyk, Pražan a giných Měſt Králowſtwj Czeſkeho, zgednané a zřjzené/ chceme a přikazugem wſſem poddanym Naſſim, wſſech Stawůw/ Duchownjm y swětſkym/ k Králowſtwj naſſemu přjſluſſegjcym/ aby wewſſem geho znění a zřjzenj zachowáno a odewſſech držáno bylo / pod nemilosti Naſſj Krá-

low-

lowskau a trestánjm/s vpadenjm w hněw náš Králowský. Poručegjce Panům Auřednjkům, Wládykám, Saudcům Zemskym/ kterymž sme s raddau wssech Stawůw, poddaných Nassich, Králowstwj Nasseho Czeskeho, Králowstwj Nasse a Zemi Czeskau, bez Nassj přjtomnosti poručiti a swěřiti k řjzenj ráčili/ na ty přjssahy gegich, kteréž napřed Pánu Bohu, Nám, Panům Wládykám y wssě stawům a obcy Králowstwj Czeskeho včinili, poručegjce y přikazugjce/ aby to na ty přjssahy s pilnosti opatrowali na mjstě nassem/ tak gako giné neřády/ kteréž sme gim na mjstě Nassem od Nás y od země pod pečetj Nassj y Zemskau swěřili a poručili/ aby ten blud Pikhartský zastawen a skažen, a k dalssjmu zniku dopusstěn nebyl/ gakož gim toho wěřjme. Tomu na swědomj Pečet Nassj Králowskau rozkázali sme přiwěsyti k listu tomuto. Dán w Budjně den Swatého Wawřince/ Léta 1508. A Králowstwj Nassich Oberskeho 18. A Czeskeho 37.

Hier. Pray. Fortgl. in Fr

Poručenj G. M. C. Podkomořjm, strany dosazowánj Osob za Konsseky w Městech.

Statečnému/ Purgkhartowi Točnjkowi z Křjmic/ na Křimicych a Prostiboři/ Raddě Nassj, a Podkomořjmu Králowstwj Czeskeho/ wěrnému Nassemu milému.

Rvdolff/ 2c. Statečný wěrný Nás milý: Zprawu toho mjti ráčjme/ že w mnohých Městech w Králowstwj tomto/ mjmo starobylau Wjru pod Gednau a pod Obogj přigjmagjcých/ Pikhartská aneb Bratrská a Kalwjnská, Sekty/ y giná mnozý nowotného Včenj bludowé se rozmáhagj/ a to neywjce přjčinau dosazowánj takowých bludnjkůw w Vřady Konsseleské/ a potahowánjm gich w powin-

powinnosti: W kterýchžto gsauce/ netoliko lid sprostný od nawykléhо starobylého a vznalého w tomto Králowstwj, Náboženstwj/ příkladem swým zlým odwozugj/ ale spolé-hagjce na též powinnosti a Aukady swé/ giž netoliko Kněžstwu řádnému a podaným k nim od Konsystoře správcům w powolánj gich wkračowati/ coby a gak při Chrámě Božjm držeti/ co kázati, kdy vstanowené od Cýrkwe Swátky swětiti měli, wyměřowati/ Mistry a Rektory wedlé swé ljbosti/ ano y Fary poběhlcy a neřádným Kněžstwem a správcy/ kteřj od žádného pořádného Biskupa swěcenj ani Formátu nemagj/ a nebo buď ženatj anebo zlého a nepřikladného žiwota gsau, osazowati smějj. A to wsse proti gistým Stawům Smluwám/ proti Mandátu Krále Wladislawa, Dskami stwrzenému, Zřjzenj Zemskému, zápowědem slawných předkůw / y teď nedáwno wyssłému w té wěcy Mandátu Nassemu. Kdež nechtjce my toho dopaussteti/ aby se takowé bludy a Sekty/ skrze kteréž wsseligaké roztržitosti a zlé pocházý/ k záhubě poddaných Nassich/ a zawedenj Dussj gich rozmáhati měli: Milostiwěk porauceti ráčjme/ kdykoli Raddy w kterémkoli z Měst Nassich Králowských obnowowati budeš/ neb na místě swém z noffrychtýři obnowiti dáš/ aby toho sewssj pilnau bedliwostj sseteřil/ aby osoby kteřjžby buď pod Gednau, nebo starobylé wjry pod Obogj nebyli/ a Kněžjmi pořádnými od Biskupa swěcenými/ gak od starodáwna bywalo, se nezprawowali/ do Radd brány nebyly: Nýbrž od bludůw swých wpustili/ a s ginými wěrnými Křesťany w wjře se srownali, dostatečně napomenuli/ Kázanj pokautná a schůzek žádných nedopaussteli/ a aby we wssech Městech wedlé Mandátůw Nassich, teď nedáwno wyssłých, se chowali/ dostatečně nařjdil. Nic méně y na tom cožby od Administrátora Konsystoře Prazské pod Obogj přigjmagjcých při Kostelich a Farářich pod zprávu ge

ho při-

ho přináležegicých/tak gakž od nás o tom poručenj sobě dané má, dobrého nařjdil, naprawil, a w starobylý chwalitebný řád wwedl, skutečně ruku držel. A což tak koli w té wěcy (gakž o pilnosti twé nepochybugem) nagdeš, způsobjš a nařjdjš/ toho Nám bez prodlewánj, psanjm swým ponjženě oznámiti nepomjgeg. Načemž, wewssem gistau a konečnau wůli Nassj Cýsařskau naplnjš, Dán na Hradě Nassem Pražském/ w Středu po Nedělj Postnj Iudica, Léta 1603. A Králowstwj Nassich/ Řjmského 28. Wherského 31. a Czeského též 28.

Rudolff.

Sdenco Adalg. Poppl de Lobkowicz,
S. R. Bohemiæ Cancellarius.

Ad Mandatum Sacræ Cæsareæ
Majestatis proprium.
Gindřich z Pissnice.
Jan Mencl.

Nu: 14.

Stjžnosti G. M. Cýsaři Rudolffowi w Létu 1608.
od Strany pod Obogj podané.

PRwedně/Zrjzenj Zemské A 32. o tom wyměřuge: Že strana strany haněti, pod pokutau o hanění wyměřenau, nemá. Jtem/ kteryby Kněz druhau stranu haněl/ aby na Saudu Zemském byl postawen/ proti kterémužto Zřjzenj Zemskému/ Knězj, kterj Biskupského ordynowánj neyssau/ aneb že se Arcybiskupem nesprawugj: Wssak dostatečná swědectwj z slawných Akademij, swého Knězstwj magj/ ti se zgewně, za nepořádné, bludné, a swůdce dussj lidských, wyhlassugj/ a gich se strana pod gednau, a Knězj Konsystorssj/ gako nějakých zgewných Kacýřů, aneb lidj nepoctiwých sstjtj/ a s nimi obecenstwj mjti nechtěgj.

2. Gakož když Pan Jaroslaw z Smiřic/ Léta 1597. a Pan Zygkmund z Smiřic, Léta 1608. vmřeli/ a těla gich z Měst Pražských k pohřbu wezena a prowázena býti měla. K čemuž gsauc Pražstj Kněžj a Žákowstwo dožádání/ Kněžj Panůw z Smiřic, aby s nimi a mezy nimi ssli, trpěti nechtěli. Nadto weyš/ že Pan Jan z Widowle w Nowém Městě pražském, na Koňském Trhu/ gsauc zato žádán/ do domu swého Kněžjm Pana z Smiřic se sgjti/ a tu na mrtwé tělo Kollátora swého, očekáwati dowolil/ skrze to gsauc do Kancellaře obeslán/ gakoby nějaké nepoctiwé Lidi v sebe přechowáwal/ těžkau domkuwu y pohrůžku snésti musyl.

3. Kněz Danyel Plesniwec/ Syn Děkana Hořického/ Ordynowánj Německého pořádného/ že Manželku sobě pogal/ gsauc o to do Kancellaře obeslán/ když se postawil/ tu za neporádného Kněze wyhlássen/ a odtud do wězenj dán byl, w moc Arcybiskupu: giňáč z něho wygjti nemohl/ až na Resolucý z Kancellaře wysslau/ aby na sebe zápis včinil: že Auřadu Kněžského, w tomto Králowstwj a zemjch k němu přjslussegjcých, požjwati nechce. Gakž táž Resolucý/ gjž Actum 6. Octobris, Léta 1602. plněgj swědčj.

4. Páni z Smiřic na Panstwj Kostelecském, magjc Kollaturu/ že k nj poddanj Pana Probosstu Kostela Pražského, přináležj/ gako y Pan Probosst Kollaturu má/ k njž poddanj Pana z Smiřic přináležj. Když po smrti starého Pana Jaroslawa z Smiřic bylo/ Pan Probosst poddaným swým Pané z Smiřic Knězy desátky dáwati zapowěděl/ a swými pssanjmi na Cōpactata wkazowal. proti čemuž když Pan Zykmund z Smiřic/ tolikéž poddaným swým/ aby Knězy Probosstowu také desátků nedáwali, zapowěděl/ to Pan Probosst na G.M.C wznesl: proti čemuž, ačkoli Pan z Smiřic swau omluwu a odpowěd dal/ a že k tomu Pan Probosst sám přjčinu dal, oznámil: a kdyžkoliw geho Knězy od Probosstowých

wých poddaných se platiti bude/ že také při swých poddaných
k tomu podobně nařiditi chce/ se vwolował. Nemohło to
Pánu postačiti: Nýbrž když Probosst proti té odpowědi
Páně, Repliku swau do Kancellaře podał/ a w ní Kněze Pa-
na z Smiřic/ za nepořádného, swůdcy dussj lidských / a po
Bálowi Kněžstwj na sebe potahugjcýho, położił: A že on
poddaným swým, gemu ani ginému, kterýžby se Biskupem
ani Konsystořj nesprawował/ desátků platiti/ pro swědomj
a proti Bohu a wrchnosti dowoliti nemjnj se opowěděl.
Na to Panu z Smiřic poručenj se stało/ že Probosstowy přj-
činy gsau slussné/ ale wýmluwa Pana z Smiřic daremnj. Pro
čež aby poddaným swým, předce Knězy Probosstowu desá-
tky platiti nařidił/ gakž též poručenj wkazuge.

5. Arcybiskup předesłý / mage podlé swého wwolenj,
Kněžj pod Obogj na Kněžstwj swěcziti: Kčemuž když se wy-
čenj Mikádency nabjzeti dali/ tu gim takowé těžké a prwé
nikdy nebywałé Artykule k potupě Słowa Božjho y Nábo-
ženstwj pod Obogj/ aby naně záwazky činili, wydáwał / že
k tomu pro swědomj přistaupiti nemohauc / od takowého
Kněžstwj wpustiti/ a ginam se o to wtjkati musyli.

6. Administrátor Pražský, Kněz Wáclaw/ člowěk wě-
kě sessły/ že w Kancellarii, swé wlastnj dcery (že pankhart ne-
nj) zastáwał/ skrze to do wězenj w moc Arcybiskupu dán/ a
potom Auřad ten z něho sňat.

7. O Staw Manželský/ předesłe w Konsystoři dolegssj
wssickny tři Stawowé strany pod Obogj, rozeznáni bywali:
Ale giž nynj na wětssjm djle wssecko se před Arcybiskupa po-
dáwá.

8. Swátek a památka starodáwnj, Mistra Jana Husy
a Jeronýma/ ta z Kalendáře wypussťena, a k Jmprymowá-
nj zapowědjna gest. Gessto pod tim Swátkem a Ferij Zá-
pisowé znamenitj a platnj we Deckách Semských zapisowáni

Virgo confessionem Bohemicam.

gsau/a aby táž památka dokonce k zahlazenj přigjti mohla/ každého roku Knězj Pražsstj, na Hrad Pražský do Kancellare, bezewssj potřeby/ toliko aby se Slowo Božj nekázalo/ na ten den obsýkáni, a tam přes poledne zdržowáni bywagj.

9. Německým gazykem, Slowo Božj pod Obogj/ aneb Knězjm Ewangelitstým kázati, netoliko w Městech Pražských/ ale ani we Wsech se nedopausstj. Gakož příklad toho/ že Pani Hoffmanowá ze Wsy Ljbeznic/ skrze to Kněze Německého, člowěka starého odbýti mussyla. Gessto proti tomu strana pod Gednau w několika Kostelich Náboženstwj swé/ netoliko gazykem Německým/ ale y Wlaským swobodně prowozugj/ a swé Kostely, až y židé své sskoly oswobozené magj. Nadto tehdy sprawedliwě Němcy/ totiž Slezsko a Lužice/ geden Aud tohoto Králowstwj gsauc/ do Prahy k G. M. C. y k zemi w potřebách swých/ netoliko ti, ale y od Rzjsských Knjžat zacasté přigiždějce/ a někdy několik Měsýců tu zůstáwage/ Slowa Božjho a Služebnosti Cýrkewnjch, gazykem swým požjwatiby měli.

10. Wrchnosti některé pod Gednau/ s gakau mocý a nátisky poddané swé o Náboženstwj gich/ proti Zřjzenj Zemskému A 33. D 34. (Kteréž wyměrugě/ aby na Fary pod Obogj spůsobau nebyl Kněz pod Gednau dosazowán/ & contra.

Jtem/ z Far wytisstěnj Knězj/ kterékoli strany/ aby zase do těch Far wpusstěni nebyli) wtiskowali.

Toho příkladowé:

Na Panu Giřjm z Lobkowic, s Chomutowskými.

Na Panu Wáclawowi Pleském/ když Purgkrabjm Karlstegnským byl.

Na Panu Jaroslawowi z Martinic. W čemž y skrze psanj z Kancellare wysslé, byl schwálen.

Na Panu Gindřichowi z Pjsnice/ Mjsto Kancljři.

Na Duchownjch pak témeř wssechněch.

Opat

Opat Braumowský též Strahowský/ gak sau s poddanými také zacházeli/ gest wědomo.

Opat Zbraslawský/ poddaným swým žádnému, Manželstwj nedopaussteł/ leč přestaupił.

11. Na Panstwj G.M. C. na wětssjm djle, Kněžj pod Gednau se dosazugj/ nad čimž od poddaných weliké narjkánj se děge.

12. Konsystoř pražská pod Obogj, gak gest obnowena/ a gaký člowěk za Administrátora narjzen/ to wůbec známé gest: gessto podlé minulého Sněmu to se státi nemělo.

13. Léta 1603. w Neděli Kwětnau/ Kněžj Pražsstj na Kázanjch oznamowali/ že magj od G. M. C. poručenj: Aby počnauc toho dne/ tak pořád ty dni až do Neděle Prowodnj, s bedliwostj počjtali/ gaký počet lidu k Stolu Páně při wssech Farách přistupowati bude: Co se tim obmýssleło/ snadný rozum.

14. Klásster Slowanský, w Nowém Městě Pražském/ straně pod Obogj wždycky prwé náležel/ a Administrátor tu bytnostj swau býwal/ ale giž nynj Opat pod Gednau w něm zůstáwá.

15. Na Wyssehradě, Kostel Swaté Alžběty/ od Starodáwna pod Obogj/ ten teď před 4. neb 5. Lety, strana pod Gednau odňala. Očež když Sausedé Wyssehradsstj počali se domlauwati, a toho vgjmati/ nemalé těžkosti mussyli pocýtiti.

16. Pan Jaroslaw z Smiřic/ kterýž před 12. lety wmřel/ včiniwssi Kssafftem a obzwlásstnjm Listem, o Kostele swém gisté narjzenj/ což do Desk podlé Kssafftu mělo wgjti: Wssak po Smrti Páně nemohło se k tomu, aby do Desk wessło, přiwesti: Gessto strana pod Gednau/ k tomu podobně mnoho do Desk sobě kladau. To° přjčinau byli a bránili: Ne bosstjk Pan Wáclaw Berka/ Neywyssšj Komornjk/ a Pan

Giřj z Martinic/ Neywyssſj Kancljř.

17. Pan Sſtampach o Kollatury/ Pan Lang a Pan Kaſſpar Belwic/ a Kadanſſtj o Koſtel/ gakých těžkoſtj a zanepráždněnj pocykowali/ to ſe z gich Suplikacy a ſtjžnoſtj nachází.

18. Léta 1601. 23. Auguſti, též potom Léta 1602. 8. Julij Panu Kaſſparowi Belwicowi/ z Czeſké Kancellaře Dworſké, w Gazyku Německém/ s podpiſem ruky a gména G. M. C. na wzneſſenj předeſſlého, Pana Arcybiſkupa Pſanj ſtjžné včiněno/ proč on Pan Belwic bez powolenj G. M. C. y Pana Arcybiſkupa/ na gruntech swých, w Königspergku/ Koſtel sobě w nowě, proti Práwu a Řjzenj Zemſkému/ a proti Compactátům, ſtawěti dá/ ten aby y hned pod vwarowánjm ſe nemilosti G. M. C. zas rozbořiti dal.

19. Téhož Léta 1602. 6. dne Septembris, in ſimili. O wyſtawenj Nowého Koſtela we Wſy Zagečicých / pſanj z též Kancellaře Czeſké Dworſké/ na wzneſſenj předeſſlého Pana Arcybiſkupa/ w Gazyku Německém/ Panu Janowi Frydrychowi Langowi včiněné: Z gaké ſprawedlnoſti, proti Duchownjmu a Swětſkému Práwu/ a proti patrným w Králowſtwj tomto Compactátům/ Koſtel nowý na Gruntech swých sobě wyſtawěti, a geg Kněžjmi Sektářſkými poſwětiti dal: Kteryžto Koſtel zawřjti dáti muſyl.

20. Léta 1607. w Autery v Wigilij Swatého Jakuba/ Panu Kaſſparowi Belwicowi, z Kancellaře Czeſké Dworſké/ w gazyku Czeſkém/ s podpiſem ruky a gména G. M. C. na ſprawu (nenj doložено čj) poručenj ſtjžné a těžké včiněno: Že geſt we Wſy Zagečicých, Koſtel giž před některým časem, z giſtých přjčin zawřený/ bez dowolenj zas otewřjti/ a do něho Kazatele/ žádnau Konſyſtořj w Králowſtwj tomto, ſe neſprawugjcýho, wweſti/ gemu kázati, y ginák gemu poſluhowati dal. A poněwadž G. M. C. proti Řjzenj

Zem-

Zemské/proti Mandátům a zápowědem/gak G.M.C. tak Slawných předků Geho milosti/ mimo starobylau Wiru a Náboženstwj pod Gednau a pod Obogj/ giného gakého postrannjho w zemi této Czeské nepřigatého Učenj/ w tomto Králowstwj dopaussteti těm / anby se gednau aneb druhau Konsystorj/ totiž pod Gednau aneb pod Obogj přigjmagjcých, nesprawowali / průchod dáwati, ge snásseti a trpěti, proti témuž Zřjzenj Zemskému, a wykonané při Korunowánj přjsaze, nenáležj. Protož ráčj G.M.C. pod skutečným trestánjm, gemu přjsně poručeti. Aby téhož Prædicanta y hned wybyl/ a Osobám k tomu nařjzeným, týž Kostel zas zawřjti a zapečetiti, w tom překážky nečinil. Nic méně/ že se takowého otewřenj téhož Kostela, bez snessenj dopustil/ w Kancellarj Czeské Dworské se postawjc, osobně toho se sprawil.

21. Heytmané Měst Pražských, a Podkomořj Měst Králowských/ předessle wždycky pod Obogj, tak gakž Města sau bywali: Ale giž nynj od mnoha Let, wždycky se pod Gednau nařizugj.

22. Processy, w Městech Pražských předessle wždycky každému na swobodě zůstáwala: Ale teď od mnoha let / gak z Kancellaře, tak skrze Heytmany / přjsnými a potupnými pohrůžkami, Měssťané k tomu se nutili/ a před lety čtyřmi nebo pěti/ na malé straně dwě Osoby Radnj/ Frydrych Dyrynk a Adam Zdrawý/ lidé poctiwj a Obcy platnj: že s Processy gjti nechtěli/ skrze to s posměchem z Konssel stwj zsazenj/ a ginj na gich mjsta dosazeni gsau.

23. Impressorům wssem zapowědjno/ bez wůle Arcybiskupa/ aby nic netiskli. Postylla od Kněze Martina Filadelffa/ Učenj Konffessy Augsspurské w sobě obsahugjc/ a před lety asy patnácti w Morawě wytisknutá: že znowu od Pražských Impressorůw tisknuta byla/ skrze to dwa Impresso-

pressorowé/ totiž Girjk Dačický a Danyel Sedlčanský/do wězenj dáni/ a nemaly čas w něm držáni byli.

24. Při obnowenj Aurádůw/ zwlásstě w Městech Prazských/ Lidé včenj, rozumnj, Práw, a Politických wěcy powědomj, y Obcy platnj/ Czechowé přirozenj/ přjčinau Náboženstwj, k powinnostem neb k Aurádům se nepotahugj: ale giným dosti nespůsobnými / když toliko Náboženstwj pod Obogj nenj/ byť Cyzozemec byl, ani gazyku Czeského newěděl/ těmi Aurády se osazugj. Gakož w Starém Městě a na Malé straně, toho dosti příkladů.

26. Předesslj Neywyssjj Páni Aurednjcy Zemsstj/do Kostela pod Obogjch na Slowo Božj chodjwali/při Krtu, pohřbjch, oddawcých/ gako y strana pod Obogj při gich Náboženstwj přjtomni bywali: Totiž/za Pana Wyljma z Rozmbergka/Pana Wratislawa z Pernsteyna/ Pana Ladislawa z Lobkowic, Hoffmistra/ Pana Adama z Hradce/Pana Jana z Waldsteyna/Pana Jaroslawa z Smiřic/tak se Náboženstwj strany pod Obogj, gako nynj nesstjtili. Ani žádných překážek a nátisků w náboženstwj tehdáž se nečinilo/ a Knězj Konffessý Augsspurskau se řjdjcý, potupowáni neboli/ až když skařj, ti a ginj pomřeli/ teprwa to se začalo.

27. Při Kancellaři/ dokud Místo Kanclje, a ginj Officýrowé z strany pod Obogj bywali/tehdáž lidé Obogjho Náboženstwj/ w swých wěcech tak ffedrowáni byli: že žádná strana neměla sobě co sprawedliwě stěžowati a nařjkati/ ani takowé poručenj a dekréty stjžné newycházeli/gako se to teď těchto let dálo.

28. Na Města o Náboženstwj/ wjce nežli na wyssjj Stawy se dotjralo: nebo že Stawowé wyssjj na swých Zámcých a Twrzých, sskol k včenj mládeže literalnjmu wměnj, a k cwičenj w Theologii, nemagj: Protož kdyby Města k Náboženstwj pod Gednau přiwedena byla/ tak w potomnjch časých

ſých, wyſſij Stawowé/ nemagjce Kněžj a lidj včených, dě-
tem ſwým za Preceptory odkud ginud doſtáwati/ muſyliby
z Měſt toho Náboženſtwj k tomu bráti/ a tudy dítky ſwé k
témuž Náboženſtwj wésti.

29. Morawanům a Slezákům (gako y Vhrům/) kteřjž
toliko Audowé Králowſtwj Czeſkého gſau, Náboženſtwj
geſt oſwobozeno/ ano y Kněžj w Slézſku ſě pod Obogj neb Ew-
angelitſſtj ordynugj. Nadto mnohém wýš Králowſtwj
toto, gakožto zhlawa té ſwobody požjwati má.

30. Léta 1580. Idibus Martij, Papeže Rzehoře toho gmé-
na 13. Excommunicatio, neb wylučowánj/ w Rzjmě (na Hu-
ſyty, Wygleffity, Luteryány, Cwingliány, Kalwinyſty, Hu-
gonoty a wſſecky giné Kacýře wſſeligaké) wyſſlo/ a od Mar-
tina Arcybiſkupa Pražſkéº/ s geho gménem a tytulem wga-
zyku latinſkém wytiſſtěno/ a na Hradě Pražſkém na dweřjch
Koſtelnjch/ též w Městech Pražſkých na Gezuwitſké Kolle-
gi, a na dweřjch Koſtelnjch S. Jakuba a ginde/ zgewně přibi
to / w njž ſe ti wſſickni, wýš gmenowanj y ffedrownjcy, gich
včenj/ za zgewné Kacýře pokládagj, wylučugj a zakljnagj.

31. Léta 1599. Od předeſſlého Pana Arcybiſkupa G. M.
C. podaná Supliкacý/ na Pana Kaſſpara Kapljře: že když
podlé ſtarobylého Křeſtianſkého a Katholického ſpů-
ſobu/ Pánu Bohu ku poctiwoſti, znamenitá a ſlawná Pro-
ceſſý konána byla: Při kteréž Hetmané Hradu Pražſkého
podlé powinnoſti Auřadu ſweho, bywali/ a toho ſe od Pa-
měti lidſké nezpěčowali/ až teď nynj tento Kapljř/ kterémuž
Auřad Hetmanſký poručen/ ba ani geho miſtodržjcý s To-
waryſſi od Bran a Gwardij Zámeckau ſe nevkázali. Protož
že proſý/ aby G. M. C. pro poctu Božj, pro miſto poſwá-
tné Chrámu Páně/ y pro Swatá Těla mrtwá Králowſká/
a giné Swátoſti: Takowé pohoršenj a Kacýřſtwo/ přitom
poſwátném miſtě přetrhnauti/ a týž Auřad ginau Oſobau
Katolickau oſaditi ráčil.

32. Léta 1603. 6. Junij, předesſlý Pan Arcybiſkup Supplikugjc G. M. C. na Pana, Pana Adama Berku / a Paní Pani Alžbětu Wartmberſkau / dokládá: Že Město Lippa gſauc Katolické od ſtarodáwna/od nich gakožto drži telůw/kteříž proti wjře Katolické gſau,gž proměněno/a wjra nowá zde w tomto Králowſtwj neznámá a přespolnj/kterauž oni Kōffeſſy Augſſpurſkau gmenugj vwedena: Což že gž proti Zřjzenj Zemské, a Sněmům/kdež toliko pod Gednau a pod Obogj, pořádnj Knězj/ a ne Augſſpurské Konffeſſy na swých Farách zůſtáwati magj. Pro Boha žádage/ Aby G. M. C. na to ſe ohlédna/ gaká ſe křiwda Katolickým děge od těch Nowowěrců, ſekt Německých/kteréž nic dobrého nežli neřády, bezbožnoſti a roztržitoſti přinášſegj, neráčil toho dopauſtěti.

33. In ſimili: Týž předesſlý Pan Arcybiſkup/ Supplikugjc G. M. C. a ſtěžugjc ſobě do Geho miloſti Páně, Pana Wyléma z Lobkowic/ dokládá, že mu ſe Pán w Arcybiſkupſtwj y giné Fary wkládá. Ačkoli ge we Dckách mjti může/ A poněwadž G. M. C. nad Katolickými pod gednau, předně ruku ochrannau držeti mjti ráčj/ že té naděge k G. M. C. geſt/že témuž Panu Wylémowi z Lobkowic k tomu dopuſtiti neráčj/ aby též lidi Katolické, od wjry k bludnému Náboženſtwj odwodil/ ani Predykantů tu w Městě Teyně/ ač gſauli gacý, gako předeſſle, nepřechowáwal.

34. Pan Arcybiſkup, vgjmá ſe Kmeticen poddaných/ a ge mjmo powolenj wrchnoſti, bez propuſſtěnj oddáwati / a Sliby Manželſké přiſuzowati chce/ čimžby mnoho Kmeticen muſylo z mocy Panůw wywedeno býti.

35. Purgkmiſtr a Konſſelé Města Chomutowa / že gim proti Smlauwě Trhowé G. M. C. kterau we Dckách magj/od Faráře při Koſtele Farnjm-pod Gednau ſpuſobau bera ſobě Jezuwjty na pomoc/ při ſlužbách Božjch / Křtu ſwatém

tém, potwrzowánj Manželstwa, pohřbůw těl mrtwých / welikě a nesnesytedlné překážky se dějj / ani zwonů wzjwati nedopaussteglj / ge tupj, kacerugj / do Kancellaře Pražské Ceské, cytowáni bywagj / odtud s welikými pohrůžkami / aby se nikam ginam o ty nahoře dotčené služby Božj kromě Kněžj pod gednau, nevtjkali / zase se domů wraceti musegj.

Wklad w Kwatérnu pamatném nowém Cjerném / Léta 1606. w Pondělj po Obrácenj Swatého Pawla na Wjru Křestanskau / N. 23.

36. Měssťané Města Mostu pod obogj přigjmagjcý / gichžto gest 360. Osob / oznamugj že od starodáwna a paměti lidské pohřbu a zwonénj wzjwali / až za Pana Arcybiskupa Pražského / skrze poručenj do Raddy G.M.C. Panu Rychtáři zwonénj a žákowstwu gim zapowědjno. A y potom když sau s Křjžem toliko před mrtwým tělem slli a zpjwali / Biřicem po Ulicech, aby toho nečinili, prowolano / skrze což nedorozuměnj mezy některými osobami gsau se stala / a někteřj z nich prostegssj, gsauce k wrchnosti donessenj / 18. Neděli w wězenj zůstáwali.

37. Stjžnost Měssťanůw Braunowských pod Obogj přigjmagjcých / co se s nimi od Léta 1603. až do Léta 1605. od Opata Braunowského pro Náboženstwj gegich, dálo. Totiž / že pro nesrownánj se w Náboženstwj a nepřigjmánj swátosti / Opat, těl mrtwých, lidj starých dobře zachowalých / gimž přes 60. Let bylo, na Krchowě pochowáwati nedal. Ale ti že w Zahradách swých pohřbeni býti musyli. Ti pak kteřjž swých zahrad neměli / w Sylnic pochowáni byli. Matesa Tholda Manželka / dobře zachowalá / do 70. Let stařj / Cjtwrt Léta wmrlá w domě chowána byla / že gj Opat pohřbiti nedal. A když poručenj z Komory Cjeské obgednáno o tauž wěc / a po dwau synech Matesa Tholda, Opatu odesláno bylo; On ge do wězenj wzýti rozkázal / a wězenj prázd-

na včiniti nechtěl/ pokudž z nich geden, gménem Jakub, k Communicacý Oppatowi neswolil. Otec pak toho Jakuba, a muž vmrlé Manželky/ vgjti. a 8. Neděl pokrýwati se musyl. Jtem gednoho z přednjch Osob Manželka, 46 let stáří, vmrela/ a tu na Krchowě pochowána byla: Ale y hned Manžel a Syn gegj byli do Kancellaře Czeské obesláni/ a od Pana Kanclýře gim oznámeno: Poněwadž sau se Wrchnosti swé zprotiwili/ že bjlau wěžj magj trestáni býti. Kteřjž žádali wěděti co sau zawinnili? Ale bezewsseho wyslyssenj, byli za křiwé vznání/ a do bjlé wěže dáni/ kdež 10. Neděl seděli/ a geden s nimi/ kterýž gim toliko Supplikacý Panu Opatowi psal. A potom s welikau přjmluwau/ na postawenj pod 3000. kop, na Rewers propusstění. Czehož až posawád prázdni negsau/ a Heytmanu Hradu Prazskeho, Panu Mossowi, tolikéž nemalau Summu dáti musyli/ a k tomu do třj Set vtratili: Nad to dwa Sausedé starj přes rok v wězenj držáni byli/ žeby synowé gegich při tom pohřbu zpjwati a zwoniti pomáhali: Czehož na ně vkázáno nebylo. Naposledy chtělili sau Rodičowé gegich toho wězenj prázdni býti/ musyli mjsto sebe syny postawiti (nebo byli povstaupili) a ty do půl léta wězeli/ a potom wězenjm y penězy ge ztrestawsse, propustili: wssak aby ničimž toho wězenj nepřipomjnali. Pjsař Městský že Comunikowati nechtěl/ z powinnosti zsazen a 8. Neděl v wězenj byl.

38. Weytah Mandátu neb Patentu Pana Opata Braumowskýho/ w Neděli Judica, Léta 1603. w Kostele na Katedře publikowaného: Že gest w tom giská wůle a poručenj přjsné/ gakž neywyssjj Wrchnosti Duchownj/ tak y Swětské/ G. M. C. a Králowské/ až také y Pana Opata: Aby geden každý, a wssickni napořád poddanj nassi/ w Městech y Wesnicých žádného newyměňugjc/ gakž muži tak y ženy/ w nastáwagjcý slawnost Welikonočnj/ buď před Slawnostj/ neb

y w Sla-

y w Slawnost/gakéhoby on koli Stawu neb powolánj byl/ swému zprawcy a Pastýři dussj/ při též Fare knjž náležj, se zpowjdal/a to prawě Katolicky/a potom hned tim prawým pokrmem dussj opatřiti dal a geg vžjwal. Gestližeby pak k do takowé poručenj sobě zlehčil a ge přestaupil/ takowému že se zgewně oswědčuge/ že w Obcy nikdy trpjn býti nemá. Pakliby vmřel/ nemá na obecnjm Krchowě/ než w poli na drahách/ a to bezewsseho zpjwánj a zwoněnj a ginych Ceremonij pochowán a pohřben býti.

Extract Mandátu publikowaného při držaném Saudu Města Braunowa/ a to z poručenj Pana Opata/ léta 1605.

Obnowenj prwnjgssjho přjsného G.M.C. a Králowské poručenj: Aby gedenkaždý na Slawnost Welikonočnj/ k zpowědi Katolické a Communij přistupowal/ aneb do Klásstera, neb do ginych Kostelůw se nagjti dal. Ginák gestližeby se tak nezachowal/ takowý z spolku wěřjcých má býti wyobcowán/ Auřadu zbawen, z Cechu wysazen/ do kládby dán/ Křtem ani oddáwánjm nemá gemu býti slauženo/ aniž také na mjstě poswěceném má pohřben býti.

Weytah publikowaného Mandátu Opata Braunowského/ kteryž od Kněží geho, w Kostelich na Katedrách/ we wssech Wesnichch Panstwj toho/ čten byl.

Že Pan Opat/gakž austinj, tak potom y psané přjsné poručenj G.M.C. sobě včiněné má/aby zewsseho Panstwj k to^u Opatstwj přináležegjcýho, z Měst, Wesnic wssecka Kacýřstwa/obzwlásstně pak ty sskodliwé pikhartské schůzky y hned přjsně zastawil/ a wssecky k prawé Božj poctě a Náboženstwj Katolickému y Communij s pilnostj přjdržel/ osobami těmi/ kteřjžby to nařjzenj přestupowali/ aby se vgistil. Ty pak gesstoby původowé toho byli/ do Prahy odeslal/ a do Čes-

ské Dworské Kancellaře postawil/ snimižby podlé přjsnosti slussně naložено bylo/ tak aby giný w poslussenstwj zdržáni býti mohli. K tomu že gest od G.M.C. a Králowské/ pod swědomjm a powinnostj swau napomenut a zawázán: a to že gest konečná a gistá wůle Geho milosti. Auřadu pak přjsné napomenutj včiněno/ aby nad tim poručenjm ruku drželi/ aby na potom žádné stižnosti na ně k G.M.C. nepřicházeli/ čimžby G. M. mussyla k přjsnosti náležitě přjmucena býti, a ge na žiwotu y statku trestati. A protož poněwadž až dosawád milostiwého Králowského napomjnánj, wssickny napořád zle wžjwali: tak že téměř žádný ani k zpowědi ani k Communij nagiti se nedal a nepřistupowal/ nýbrž mnozý swé posměchy z toho měli. Z té přjčiny mocý a gménem Krále Kžjmského/ kterémuž wssecka Kžjsse Kurffirssstowé, Knjžata poddáni sau, poraučj se: Aby wssickni y hned od Dátum tohoto Mandátu/ wedlé Králowského poručenj/ Bohatj, Chudj, mladj y starj/ w Městech y w Wesnicých/ k Katolické zpowědi a Communij přistupowali. A poněwadž od mnoha Set Let předkowé nássi, Swátosti pod gednau wžjwali/ a Katolickau Cýrkew w wážnosti měli/ y oni témuž dowěrně obcowali/ to že gest wěc neybezpečněgssj/ bez toho žeby w nebezpečenstwj zůstáwali/ a newctu Swátostem činili. K tomu neywyssšj Potentátowé a Wrchnosti duchownj y swětské/ Cýsařowé, Králowé, Knjžata, Hrabata/ pod gednau wždycky přigjmali. Zwlásstě pak Dům Rakauský/ gemuž Bůh žehnal: Tak že w tom důstogenstwj Kžjmského Cýsařstwj giž 340. let zůstáwagj. Gestliže by tedy přes to přesewssecko/ kterj se na odpor tomu stawěli/ takowj ne Auřadů gen a powinnostj swých zbawenj/ Ale y na Statku a na hrdle trestáni býti magj.

Z Sně-

Num: 15.

Z Sněmu Léta 1608. Artykul o Náboženstwj.

GAkož toho wssickny Tŕj Stawowé Králowstwj Czeského pod Obogj Tělo a Krew Páně přigjmagjcý, při G.M.C. gakožto Králi Czeském/ gewssj ponjženostj a poddanostj wyhledáwali/ aby při té Obecnj Konffessy Czeské/ kterauž někteřj Augsspurskau gmenugj/ na Sněmu obecném/ Léta 1575. sepsané/ a přitom mezy sebau strany porownánj w předmluwě též Konffessý/ anebo Supplikacý G.M.C. Cýsaři Maximilianowi slawné paměti, na témž sněmu podané/ a k též Konffessy přiložené, zůstaweni byli/ a giná aby newycházela/ a podlé té aby swé Kněžstwo, gakž Czeské tak y Německé řjditi/ a nebo řjzené na swé Kollatury, gak Staw panský, Rytjřský, tak y Města dosazowati/ bez překážky Arcybiskupa/ aneb kohožkoli giného mohli/ a Compactáty aby se řjditi, powinni nebyli/ kteraž Léta 1567. na Sněmě obecném, z prywilegůj Zemských wypusstěna/ a Stawowé od zprawowánj se nimi oswobozeni gsau/ tak aby proti této Konffessy a tomu Stawům pod Obogj porownánj/ žádná poručenj odkudkoli wyssla žádné platnosti/ proti wssechněm Stawům pod Obogj mjti nemohla. Tu pak Konffessy, a to porownánj Stawůw/ aby G.M.C. Stawům milostiwě do Desk Zemských wložiti poručiti ráčil: Nebo že Stawowé tu nic nowého w tom při G.M.C. newyhledáwagj/ než co gim od Slawné a Swaté paměti Cýsaře Maximiliána, na témž Sněmě Léta 1575. milostiwě powoleno gest/ což y do desk Zemských byloby wesslo/ kdyby G.M.C. tak nenadálau smrtj z Swě-

ta tot

ta tohoto od Pána Boha powolán býti neráčil. Gakož pak až dosawád z prostředku gich Stawůw/nemalo osob živých pozůstáwá/ kteřjž to milostiwé G.M.C. k této Konffessy, a k tomu Stawů pod Obogj mezy sebau porownánj/ y budaucý G.M.C. wsseho toho k dotwrzenj gim milostiwého zakázánj, doslýchali. Což s dobrým Swědomjm wyswědčiti mohau/ a mnozý giž předesslé Dckami Zemskými swědomj o též wěcy dali.

Deffensory, aby Stawowé k sprawowánj Konsystoře z prostředku swého voliti a nařjditi mohli/ nynj y na časy budaucý/toho ponjženě podlé téhož Sněmownjho snesenj/ Léta 75. od G.M.C. potwrzenj žádali. Týmž spůsobem, aby y Akademie Pražská w opatrowánj Stawůw pod Obogj přigjmagjcých zůstáwala. Nic méně aby k Náboženstwj/ gakž wyssšj a swobodnj Stawowé/ tak y Města a Městečka/ y také Sedlský lid proti zgewnému Zřjzenj Zemskému/ od Wrchnostj swých, ani žádného giného nuceni nebyli. Též zwoněnj a pohřby/ skawenj Chrámůw Božjch nikdež žádnému bráněno nebylo: Ale wssickni, aby gako ti/ kteřjž gsau we Gméno Swaté Trogice/ gak pod Gednau, tak pod Obogj, pokřtěni/ rownými swobod, k milowánj gedni druhých/a k zachowánj swaté swornosti a lásky požjwali/ poněwadž gedni s druhými, bez ohljdánj se na Náboženstwj, spřjzňugjce se/ a gednomu Pánu Bohu a Králi služjce/ také wssickni za gedno býti magj/ a gedni druhých tupiti nemagj/ nebo že od nich pod Obogjch nikdá se to neděge/aby koho pod Gednau k Náboženstwj nutiti měli/wěda že wjra gest dar Božj. Též to bránění Měssťanům w Městech Náboženstwj swého prowozowánj/ a mrtwých těl swých pochowáwánj,

aby

aby wjce nebýwalo/ a Města Králowská, y Gegj miloſti Králowé/ gakž Czeſké tak y Německé, y w giných Gazyeých ſwé Kazatele pod Obogj/ dle ſwrchu pſané Konffeſſj aby mjti mohli/ poněwadž to ſtraně pod Gednau též ſwobodné geſt/ gakž tjž Artykulowé to w ſobě obſahugj a zawjragj. Račkoliby G.M.C. toho neywděčněgſſj býti ráčil/ aby Artykulowé Náboženſtwj ſe dotýkagjcý, ſewſſjm doſtatkem/ gakžby toho potřeba vkazowala, vwážengj/ a na tomto Sněmě na mjſtě poſtaweni býti mohli.

Stawowé také poddaně ſe toho w giſtotě nadáli/ a toho neywjce ſnjženě žádali/ aby gim ten Artykul neypředněgſſj a neyhlawněgſſj/ z ſtrany Náboženſtwj Křeſtanſkeho, pod Obogj přigjmagjcých/ z cela a zaupłna we wſſech punktjch, Artykulſch a klauzulſch/ gakž G.M.C. w Spiſu podán geſt/ powolen/ a gakž žádagj Stawowé, potwrzen/ bez dalſſjch odkladůw, y hned při tomto Sněmě, od Gehomiloſti Cýſařſké, był.

Poněwadž tu nic nowého Stawowé newyhledáwagj, než to co gim na Sněmě Léta Tiſycýho pětiſtého Sedmdeſátého Pátého/ od G.M.C. ſlawné a Swaté paměti Cýſaře Maximiliána Pana Otce G.C.M. neymilegſſjho/ w přjtomnoſti G.M.C. nynějſſjho Pána gich neymiloſtiwěgſſjho powoleno, zamluweno, a přigato było. A wſſak Stawowé pod Obogj přigjmagjcý té celé nepochybné důwěrnoſti k G.M.C. gſau/ že G.M.C. od toho býti neráčj/ aby při té Konffeſſj giž dotčené/ a při tom porownánj k též Konffeſſj přiloženém/ kteréž ſtrana pod Obogj na Sněmu tom Obecném Léta 1575. mezy ſebau s miloſtiwým dowolenjm G.M.C. Slawné paměti Cýſaře Maximiliána učinila, zůſtaweni býti nemělj.

Ale ze pak G. M. C. pro přitomné tyto nynēgssj welike potřeby/ pro ktereż tento Sněm rozepsán gest / a ktereż žádného odkladu trpěti nemohau/toho na ten čas gest potwrditi mocy neráčil: Nybrż odkladu do budaucýho Sněmu k dalssjmu wssech těch wěcý zawjránj/žádati ráčil. A kterémužto odkladu Stawowé powolugj / a to do neyprwnēgssjho Sněmu ke Čztwrtku před S. Martinem/ktereýż se timto Sněmem od G. M. C. gmenuge a pokládá.

A na tom gest se G. M. C. o Stawy Králowstwj tohoto snésti ráčil: Gestližeby pak při témż Sněmě, to na mistě strany těch Artykulůw o Náboženstwj, postaweno nebylo/ tehdy G. M. C. timto Sněmem ráčj Stawy tak opatrowati / aby Stawowé pod Obogj, nebyli powinni k žádnýmu Artykulům/cožby tak w Proposycý od G. M. C, Stawům přednesseno bylo, přistupowati/ geho wažowati/ani o nic gednati/ lečby prwé strany toho Artykule o Náboženstwj, na gistém mistě a koncy postaweno bylo. A wssak mezy tim dokudžby koliw se to tak na Sněmu Obecném strany tohoto Artykule o Náboženstwj newykonalo/ mistu koncy wsseho toho nepřiwedlo: Tehdy podlé mikostiwého G. M. C. skrze Neywyssjho Purgkrabj Pražského / na Obecném tomto Sněmu oznámenj/aby ze wssecky Těj Stawůw Králowstwj Českého pod Obogj, též y pod Gednau spůsobau přigjmagicých/ geden każdý / žádného newyměňugjce / též y Lidé Poddanj při Náboženstwj swém Křesťanském/od nižádnehо člowěka Swětského, ani Duchownjho/žádný-

dnými Poručenjmi/a gakým koliw wymyſſleným ſpů-
ſobem, vtiſkowáni a ſužowáni nebyli: Nýbrž aby dotčení
Stawowé pod Obogj, Náboženſtwj ſwé Křeſtanſké/ bez
překážky gednoho každého, ſwobodně prowozowati mohli.

A poněwadž wěc náležitá geſt / aby w tom mezy
Stawy Králowſtwj tohoto rownoſt zachowána byla/ ma-
gj pro wwarowánj dalſſich mn- ých z toho pocházegjcých
roztržitoſtj / a neſpůſobu/ tolikéž Stawowé a Obywatelé
pod Gednau ſpůſobau přigjmagjcý / gako y oni Stawowé
pod Obogj/ s Lidmi Poddanými/ Jarami / Koſtely a
Kollaturami ſwými / při Náboženſtwj ſwém Křeſtanſkém
a pokogném geho prowozowánj/ též při řádjch Cýrkewnjch
zceka a zaupłna, bez přeruſſenj zanechání býti/a nemá ſe gim
w tom od nižádného člowěka žádným wymyſſleným ſpůſo-
bem, překážka, zſužowánj, a vtiſkowánj djti : A budauli
gedna y druhá ſtrana k tomu dálegj při Sněmě co chtjti
promłauwati / toho na wůli mjti budau: Wſſak s tim do-
ložením/ cožby proti giž mikoſtiwé G. M. C. Reſolucý/ſkr-
ze Neywyžſſjho Purgkrabj Pražſkého/ſtraně pod Obogj u-
činěné/ a giſtém o tom Stawům ſneſſenj nebylo.

Num: 16.

Inſtrukcý Konſyſtoři pod Obogj od G. M. C.

z Kancellaře wydaná/ 23. Ianuarij 1609.

Inſtrukcý od Nás, Rudolffa druhého z Božj miloſti woleného
Řjmſkého Cýſaře/ po wſſecky časy rozmnožitele Řjſſe / a Wher-
ſkého, Czeſkého, Dalmatſkého, Charwátſkého Krále/ Arcykněžete
Rakauzſkého/ Margkrabj Morawſkého/ Lucemburſkého a Slez-
ſkého Knjžete/ a Lužického Margkrabj.

Wšelebnému Knězy Tomáſſowi Soběſławſkému/ Fa-
ráři w Swatého Mikuláſſe w Menſſjm Městě Praž-
ſkém/ gakožto Adminyſtrátorowi Konſyſtoře dolegh-

ſſj Pražſké, pod Obogj přigjmagjcých/ a Poctiwým: Kněz
zy Petrowi Hubkowi/ Knězy Janowi Cykadowi/ Knězy
Ondřegowi Kſelowi/ Knězy Gindřichowi Kocyánowi/ K.
Petrowi Mělnickému/ K. Janowi Frankonyuſowi/ K. Ma
tauſſowi Nygrýnowi/ K. Mikuláſſowi Reyſkýmu/ K. Ja
nowi Wcelnowi/ K. Michalowi Krulowi/ K. Janowi
Zlutickému/ K. Klimentowi/ N. Konſyſtoryánům od Nás
wolenýmu/ a témuž Adminyſtrátowi od nás přidaným/ wěr
ným Naſſim miłým: Gak ſe w tomto Auřadu gim ſwěře
ném/ říditi a ſprawowati magj/ daná.

Předně: Aby podlé nyže pſaných/ a také gim auſtně, gménem a na mjſtě Naſſem/ ſkrze Auřednjky neywyſſj Zemſké, Králowſtwj Naſſeho Czeſkého/ a Radd Naſſich w Kancellarii Czeſké Dworſké, oznámených Artykulůw/ wždycky a každého času poſluſſně a poddaně/ netoliko od Oſob ſwých, gedenkaždý ſe chowali/ gim doſti činili/ z nich (gakž té nepochybné naděge býti/ a w tom ſe gim miłoſtiwě důwěřowati ráčjme) nižádným wymyſſlenýmu ſpůſobem newykračowali: Ale také při giných, zde w Městech Naſſich Pražſkých zůſtáwagjcých/ Děkanjch, Arcypryſſtjch/ Farářjch a Kněžjch/ po wſſem Králowſtwj tom to naſſem/ w Městech a w Městečkách/ w weſnicých na Farách přiſſluhugjcých doſtatečně nařjdili. Wedlé toho/ aby k wýš pſanému Adminyſtrátorowi/ wſſeligakau náležitau wctiwoſt chowali/ a poſluſſenſtwj: mezy ſebau ſwornj/ a w Wěcnj ſtarobylých/ od Swaté Cýrkwe wſſe obecné nařjzených řádjch a Ceremonjch gednomyſlnj byli. A poněwadž My, Přiſſaze ſwé/ kterau ſme ſtraně pod Obogj přigjmagjcý učiniti ráčili, w ſkutku za doſti činjme/ y napotom, aby oni též na ſwau powinnoſt pamatowali/ gj

wewſſem

wewssem plnili/a od včenj předkůw swých/když gim Kalich byl powolen/a za Katolické přigaté a schwálené gest/nigakž neodstupowali: Nýbrž s pilnostj ge zachowáwagjc/ nad tim odewssech Knězj/ netoliko zde/ gakž dotčeno/ w Městech Pražských/ ale také in partibus, w Kragjch, pod správu gich náležegjcých a zůstáwagjcých/ tolikéž bez wmenssenj zachowáno bylo/ skutečně ruku drželi. Kteřjžby pak w tom řádu a včenj starobylém a gednomyslném státi nechtěli: Nýbrž v wjře spletenj byli/ a bludu postrannjho a wymyssljenj nowých hostinských a Sektářských následowali: Gako y těch/ kteřjžby řádně od Biskupů pořádných swěcenj neměli/ na Fary nikoli nedosazowali/ a mezy sebau netrpěli. Jtem/ aby posty w Suché dni a wpátky, w Soboty/ též 40. dnj před Welikaunocý/ Vigiliæ, a giné od Cýrkwe Swaté vstanowené/ a od starodáwna obyčegné, swětili/ Nýbrž w tom se skolicý zdeyssjho Arcy biskupstwj, řjdili/ a gj následowali.

Jtem/ Zpowěd/ která z od některého času pominula gest/ aby zase w dobrau zwykłost a vžjwánj vwedli/ a lid skutečně a bedliwě/ aby rád k nj chodil a gj wyrozuměti mohl/ a Swaté rozhřessenj přigjmal, wyučowali/ a bez nj žádnému Swátosti Oltářnj neposluhowali/ a tak Lid obecnj wssemu dobrému aby wedli a na pomjnali/ a sami na sobě, pobožně živi gsauc/ gakž náležj na lidi Duchownj, dobré přjklady dáwali.

Jtem/ Aby mezy sebau ženatých Knězj, a Kuběnářůw/ (gakž od starodáwna obyčeg w Cýrkwi Swaté a w pořádném Knězstwu býwal) neměli a gich netrpěli/ a wsseligaké zgewné hřjchy a weystupky/ kterézby se na kterém

koli z tychž Knězj s pohorssenjm lidu obecnjho, nassli / aby skutečně naprawowali a trestali.

Jtem/ Aby žádnému při Kostelich Služeb Božjch neměnili/ řádů Cýrkewnjch nepomjgeli a neopaussteli: Nýbrž ge bez porussenj, podle vstanowenj Arcybiskupstwj Pražského/ zwlásstě w posluhowánj welebných Swátostj skutečně drželi/ a z nich nikoli newykračowali. Též také gestliže by postrannj a pokautnj schůze, a Kázanj zapowěděného Pikhartského, Kalwjnského/ anebo gak se gmenugj, Včenj Bratrj Bolesławských/ kdekoli a od kohokoli w Městech Pražských se dály/ aby zwědauce o tom/ y hned to na nás wznesli / a do Kancellaře Nassj Czeské Dworské oznámili: A my wyrozumějce tomu/ ráčjme tu wěc dálegj gak wědeti opatřiti.

Jtem/ Farářowé/ aby k Sskolnjm Mistrům a Kantorům s pilnostj dohlidali: Předně, aby mládeż k žádnému gjnému včenj newedli/ než k tomu / kteréhož se Czechowé stařj pod Obogj wždycky přjdrželi. Druhé/ aby w Kostelich staré zwykłé zpěwy, Introity, Prosy, Hymny, podlé časůw swých neb de tempore, tak gakž Rubrika Pražská vkazuge/ a wedlé staré zwykłosti drželi/ a nic nowého, neobyčegného, prwé nebywalého do Kostelůw owssem newwozowali/ a kteržby se tak zachowati nechtěli/ ty y hned aby Purgkmistru a Konselům poznamenané w každé Obcy dali/ a pokudžby týž Purgkmistr a Konselé, y oni Mistrj toho naprawiti a opatřiti nechtěli/ do Kancellaře nassj Czeské Dworské/ to aby w známost vwedli/ a My to dálegi náležitě opatřiti dáti ráčjme. Naposledy aby we wssech Kostelich Služby Božj/ a wssecky Ceremonye / tak

gakž

gakž sau od ſtarodáwna zachowány a naříjzeny byli/ a po dnes ge wěrnj Cžechowé a ſtařj pod Obogj přigjmagjcý, držj/ geſſtě ſewſſj bedliwoſtj/ a bez wmenſſenj drželi a zachowáwali/ a ſummau wſſem těmto Artykulům/ gakž nahoře dotčeno, poſkuſſně aby za doſti činili/ a w tom ſe tak chowali/ aby z ſprawowánj ſwého, před Bohem y wrchnoſtj odpowjdati mohli. Na čemž nawſſem, giſtau a miłoſtiwau wůli Naſſj Cýſařſkau naplnj. Dán na Hradě Naſſem Prażſkém/ w pátek den Swatého Emertiana, genž geſt 23. Ianuarij, Léta 1609. A Králowſtwj Naſſich/ Řjmſkého 34. Wherſkého 37. a Cžeſkého též 34.

Rudolff.

Sdenco Adalg Popl. de Lobkowicz,
S. R. Bohemiæ Cancellarius.
Ad Mandatum Sacræ Cæſareæ
Majeſtatis proprium.
Jan Mencl.

Num: 17.

Přjmluwa Arcyknjžete Matyáſſe/ Krále Wherſkého.

NEyjaſněgſſj/ č. z přjležegjcýho pſanj W. C. M. a láſka/ Čeho při mně wſſickni Těj Stawowé pod Obogj ſpůſobau přigjmagjcý/ a při W. C. M. a láſce, w Králowſtwj Čeſkém wyhledáwagj/ tomu porozuměti ráčjte. A w prawdě o tom/ co geſt ſe tak po ty wſſecky časy mezy W. C. M. a láſkau/ a týmiž dotčenými Stawy zběhlo/ žádné giſté a dokonalé ſpráwy a wědomoſti nemám. Také mi to, gaká geſt ſe mezy W. C. M. a mnau, nedáwnjho času Smlauwa ſtala, w dobré paměti pozůſtáwá/ w čemž ſnažnau pilnoſt mjti/ a na to pozor dáti/ a gakž poſawád tak y dále napotomnj časy, tomu Bratrſky zadoſti učiniti chcy.

A po-

A poněwadž pak dotčenj Stawowě, tak snažně toliko přj-
mluwy při mně wyhledáwagj/a syce nic giného nepředná-
ssegj/ nemohl gsem gim toho odepřjti: Nepochybugjc/poně-
wadž mně, gakž wýss dotčeno, o té wěcy dogistá wědomě
nenj : že W.C.M. a láska se ňák w tom, gakožto Krále
Pán gich k nim, což možného bude mikostiwě zachowati
wěděti/a toto mé psanj na dobrau stranu obrátiti ráčj. S
tim se W.C.M. a lásce/k Bratrské lásce a wzájmnosti wěr-
ně poroučjm. Datum w Wjdni 23 Aprilis, Léta 1609.

Matthyáss/

Num: 18.

Přjmluwa Frydrycha Falckraběte.

Nygasnětssj a Welikomocné Knjže Římský Cýsaři/a
pane pane mág neymikostiwětssj/ W. C. M. Služby
swé poddané poskussné a powolné wzkazugi.

Gakž z některých/od některého času mně dosslých Obec-
nich/tak také z rozličných mist pocházegjcých gistých a pra-
wdiwých správ, gsem tomu porozuměl/kterak že W.C.M.
wssem třem Stawům pod Obogj spůsobau přigjmagjcým
Slawného Králowstwj Českého, wžjwánj swobodného Ná-
bożenstwj/gakžkoli se s tau w S: Rissi powolenau Ewan-
gelickau Konfessý wewssem srownáwá/gimž se také při
pominulém Léta 1608. držaném Czeském Sněmu/
welké zakázanj stalo / což také potom y do Desk
Zemských wloženo gest/gim toho dowoliti / a stwrditi
na rozmyssleni misti ráčste. Pro něž také tento neyposledněg
ssj Sněm w Praze/bezewsseho wyřjzenj že wzdán gest. Ač-
koliw o tom žádné pochybnosti nemám / než že W.C.M. ga
kožto Wysoce Rozumný a zběhlý Regent/podlé potřeby tě
wěcy bez mého připomenutj sami od sebe dobře s wáženim
gistým

gistým a dokonalým na to mysliti/a cobyk wzdělánj a dobré mu vžitečnému Slawného Králowstwj Českého W.C.M. wěrným Stawům a Poddaným, a tak k obecnému dobrému bylo / y také zase proti tomu/ kdyby gim toho odepřino býti mělo / a oni mimo naděgi/ od W. C. M. skjzenj a opusstěnj býti měli/gakéby z toho roztržitosti, nebezpečenstwj a sskody pogjti a zrůsti mohli / že to wsse při sobě mikostiwě považowati ráčjte: wssak poznawsse se tjm/ z wěrného a oprawdowého a dobrominěného vpřjmného aumyslu/ a pro zachowánj Obecného dobrého a pokoge / y také z Auřadu swého Kurffirsstského powinen a zawázán býti / při W.C. M. z vpřjmného Srdce, njže psanau poddanau přjmkuwu včiniti/ té poddané naděge gsa, což tak odemne z wěrné vpřjmnosti, pro zachowánj a wzdělánj pokoge a swornosti mineno gestě/že to také W.C.M. tim aumyslem odemne mikostiwě k sobě připusstiti a přigjti ráčjte. A předně podlé mého poddaného zdánj/ gest potřebj na to dobře pomysliti / Poněwadž proto dotčených Tř Stawům pod Obogj spůsobau w Králowstwj Českém Náboženstwj/a wyznánj gich Wjry/ gakž gsau to Léta 1575. Slawné a Swaté paměti Cýsaři Maximiliánowi W. C. M. panu Otcy neymilegsjmu podali/ kteréhož aby ge swobodně a bez překážky vžjwati mohli / z přinucené potřeby swé wyhledáwagj/ rowně to včenj a takowá Konfessý gest/ kteráž se w Swaté Rjsssi vžjwá / a skrze ty slawné Religionsfrydy swobodně vžjwati dopusstěno a dowoleno gest. A pokudž W.C.M. tjmž Stawům pod Obogj w Králowstwj Českém / kteřjž neméně / gako y ginj přednj Aud Swaté Rjsssse gsau/ prowozowánj téhož Swobodného Náboženstwj dokonce odepřjti a dowoliti

woliti neráčjte. Tedy W. C. M. to při sobě mikostiwě po-
wážiti mocy ráčj / gakáby příčina Stawům w Ržjssi
pod Obogj k neduwěřowánj a k nedorozuměnj /
zwlásstě pak k takowému myssleni a domněnj dána
býti mohla / tak gakoby se takowé Religionsffrydy / kte-
réž s tak welikau prácý a staroſtj mezy Stawy pro Obecný
pokog a dobré nařjzenj / a gak od G. M. C. samé Osoby / tak
také od Stawůw wysoce stwrzenj gsau / giž takowé za-
wázanj snad wjce držeti nechtělo. Gakž se pak
pod gménem W. C. M. wssem Třem Stawům pod Obogj
w Králowstwj Českém / při ny négssjm Sněmě / tako-
wá Resolucý k tomu cýli stala. A ačkoli se nikoli
namluwiti dáti nemohu / aby takowá odpowěd z poručenj
W. C. M. pocházeti měla / a aby takowý aumysl W. C. M.
býti měl / nebo syceby z toho nic giného / nežli toho
Swatého záwazku / přičem Stawowé w Ržjssi
posawád zachowáni gsau / protržení, změnění, a
zginačenj / a potomně také z toho welký nepokog
a wysoce ſſkodliwá Confusi pocházeti musyla.
A wssak aby se toho ničehož nestalo / poznawsse W. C. M.
posawád welice pečliwau hlawu býti / té naděge gsa / že k to-
mu ginák přigjti dáti dopustiti neráčjte. podlé toho ta-
ké nenacházým ze wssech mně posawád gistých docházegj-
cých správ / nic giného, nežli že dotčenj Třj Stawowé pod
Obogj w Králowstwj Českém rowně to wyhledáwagj / a
sewssj poddanosti za to prosý / co gim tak od Slawné a swa-
té paměti Cýsaře Maximiliána, Pana Otce W. C. M. ney-
mileggssjho / Léta 1575. podlé tého mikosti, gakž wegss
dotče-

dotčeno / gich podané Konffessý powoleno / a dopusstěno gest. Proczež se nenaděgi/ abysste W. C. M. w té přjčině tak welikě rozmyssleny mjti ráčili. A k tomu což gim také pan Otec W. C. M. dle swědomj swého / znage že z toho dobře odpowjdati mocy bude/tymž Stawům w Králowstwj Českém připowědjti a se zakazati ráčil/gim též powoliti a stwrditi mjti neráčili / neohlédagjce se na některé nesworné a nepokogné Lidi / kterjž W. C. M. ginák než náležj raditi / a z sslepěgj W. C. M. pana Otce neymilegssjho srážeti, pokaussseti se smějj. Poněwadž tau přjčinau a tudy prawdě Ewangelitského Náboženstwj se překážka státi nemá a nemůže. Gakož gste pak W. C. M. gakožto starý Regent/bez pochyby toho giž mnoho skutečně poznati a spatřiti ráčili / kterak se wsseligak gakž neywyss možné wsyluge/a o to staragj/ ano y neywyžssj moc se od znamenitých Potentátůw wzjwá a wynasnažuge/ kterak by takowým wěcem překážka činěna / a takowé Ewangelitské Náboženstwj dokonce wykořeněno a wyhlazeno býti mohlo. A wssak tim málo spomoženo bywá/ nýbrž gesstě k tomu přjčina a cesta k wětssjmu wzdělánj a rozmnoženj se dáwá / W čemž také se časem, w nebezpečenstwj stracenj Zemj a Lidj dáwagj : Tak že W. C. M. při sobě milostiwě pomysliti mocy ráčj/ nemáli takowé Náboženstwj podlé Raddy Gamaliele mnohém wjc při pokogi bez překážky wzjskůw/a protiwenstwj zůstáwati / nežli se tim spůsobem mnoho zbytečně/ wssak ne bez sskody záhuby obecného dobrého/tomu překážku činiti se snažowati/powažugjc dále / gestliže toto Ewangelitské wčenj a wyznánj nenj z Boha/ tehdy samo od sebe padne.

Proti tomu pak zase gestliže W. C. M. z nějaké domnělé správy giných Lidj a Cyzozemců k dalssjmu mimo naděgi

nĕgakému nepowolowánj ſtwrzenj Ewangelitſkého Náboženſtwj w Čechách naweſti dáti / a přitom neproměnitedlně zůſtati ráčj. Tedy že W. C. M. poněwadž proto Ewangelitſkých Stawůw w Čechách nemalý počet geſt/ žeby takowé Náboženſtwj těžce a ſkoro nemožné zaſtawěno býti mohlo. Z čehožby wůbec wſſeligaké weliké a ſſkodliwé neřeſti, s nemalau záhubau powſtati a zrůſti muſeli. Nebo Cyzozemcy ſnad pro doſaženj nĕgakého zyſku ſwého/nepowažugjc toho / kdyby z takowého podnětu Oheň poſſel / kdoby ten potom zaſe haſyl/a nebo kohoby neywjc treffilo a nawſſtiwiko/ a gakýby to potom konec wzýti mohlo: geſſto takowým Lidem, gichž raddy k wzdĕlánj obecného dobrého/ a zdrženj pokoge a ſwornoſti ſe newſtahugj/ſlyſſenj žádné ſe dáti nemá / ani k gich Raddĕ přiſtupowáno býti má. Ale mnohém wjcby mĕlo na to pomyſſleno býti / kterakby z takowého gich ſſkodliwého předſewzetj / a raddy gich ſwrženy býti mohly/ a gim mjſto dáno nebylo. A protož W. C. M. za to ſnažně, wĕrně, poddaně a poſlusſně proſým / že W. C. M. takowau wĕc w bedliwé wáženj wzýti/a tĕm ktěrjž w takowých přjčinách protiwně/ a na giné cesty W. C. M. vweſti chtĕgj/ žádného ſlyſſenj nedáwati: Nýbrž dle mé k W. C. M. magjcý nadĕge/ dotčené Stawy pod Obogj w Králowſtwj Českém náležitau Reſolucý obweſeliti / a gim tohowžiti dáti ráčjte.

Zwlášſt poněwadž gſau ſe, při pominulé w Králowſtwj Českém potrzce a rumregſſce, k žádnému ginému/ nýbrž při W. C. M. ſtále zůſtáwagjc a trwagjc, pohnauti nedali. Skrze což W. C. M. dotčené Stawy takowým nerozwážaným ſwazkem k ſobĕ přiweſti a přitáhnauti ráčj. Tak že s wynaloženjm žiwotůw a ſtatkůw ſwých až do Krwe wylitj / w čemž gſau ſe wždycky wwolili a zakázali/ tak dobře pro a za W. C. M. oſobu/gako y Zemi a Králowſtwj Českĕ/

wſſeho

wſſeho ſe odwážiti a wynakložiti / a tak ſe W. C. M. z takowau gim prokázanau miłoſt/podlé neywyſſich możnoſtj swých s podĕkowánjm odſłuhowati hledĕti budau. W čemž také W. C. M. ſami tau přjčinau mnohých ſtaroſtj/ne pokoge a neřeſti vgiti ráčjte. Mezy Stawy pak wſſeligaké dobré ſrozumĕnj/ pokog a ſwornoſt/tudjž také y w Swaté Řjſſi/nic méně/y w Slawném Králowſtwj Českém/k W C. M. Slawné a newmjragjcý památce / a pochwale ſſtjpená/a na potomky přiwedena bude. A Gá od Oſoby swé ſe toho W. C. M. wſſeligak poſłuſſně a powolně odſłuhowati chcy. S tim W. C. M. ochraně Pána Boha wſſemohaucýho k dłauhotrwagjcýmu pokognému ſprawowánj/ſebe pak W. C. M. k miłoſti poddaně poručjm. Datum w Heydlbergku 9. dne Měſýce Dubna, ginák Aprilis. Léta Páně 1609.

Frydrych Falckrabĕ Kurffirſſt.

Num. 19.

Přjmłuwa Krystyána Kurffirſſta Saſkého.

DSwjcený a Wyſoce Vrozený Knjže a Pán/ pan Krystyan druhý Knjže Saſký / Swaté Řjmſké Řjſſe Arcy Marſſalek a Kurffirſſt/Landtgkrabĕ w Durynku/ Margkrabĕ w Miſſni/ a Purgkrabĕ w Magdeburgku. Ráčj sobĕ miłoſtiwĕ připomjnati / což gſau Slawnj Třj Stawowé Králowſtwj Českého/prawého Ewangelitſkého Náboženſtwj/ſkrze Wzáctné wyſłané Kommiſaře poddaně předneſli/a také pſanj dodali/y také čeho poſłuſſně wyhledáwagj a žádagj. Načež G. M. Kurffirſſtſká geſt to od týchž Stawůw Geho miłoſti včiněné / a podané pſanj přečjſſti/a podlé miłoſtiwého zakázanj swé w potřebné wáženj wzýti ráčik. A kterak G. Miłoſt Kurffirſſt wſſech

Tŕj Stawůw prawého Ewangelitſkého Náboženſtwj wzkázané / poddané a poſluſſné Služby/ mikoſtiwým a wděčným aumyſlem přigjmati / a z toho dotčených Stawůw wěrné a poddané nákłonnoſti poznáwati a ſpatřowati/ takż také giſtě nerád od Stawůw ſprawen býti ráčj/ że ten od G. M. C. Vherſkého a Českého Krále rozepſaný a držaný Sněm, bezewſſeho wyřizenj wzdán geſt / a tymż Stawům ſwobodného vżiwánj w Náboženſtwj k též Konffeſſý Slawné a Swaté paměti Cýſaři Maximiliánowi od předkůw gich podané/ a nynj giż zaſe G. M. C. obnowené a podané powoleno / podlé podaného w té přjčině od nich toho ſnažného wyhledáwánj, býti nechce. Ačkoliw G. M. Kurffirſſt (gakż ſe pak y od Stawůw to děge) Geho M. C. pokogný a k Stawům miłoſtiwý aumyſł / což wjce než přjliš známé geſt/ s doſtatkem při ſobě omłuwného mjti ráčj: wſſak wſſe což geſt tu tak předneſſeno a ſe zběhło/ a G. M. C. k wzdánj Sněmu ponukło/ nepokognym Jezuwjtům katolickým ſe připiſuge/ kteřjż to w myſli ſwé magj / dychtj a vſylugj k tomu cýli/ kterakby mohli Cýſařſtwj a Králowſtwj na geden hauff wwrcy/ Náboženſtwj a Landffrýdy giná doſažená Prywilegia wyzdwihnauti/ a ſkrze nepokog ſwůg/ prawé Křeſtanſké Náboženſtwj a Augſſpurſkau Konffeſſý potłačiti/ wtiſknauti/ prawé wyznawače dokonce wyhładiti: Než że G. M. Kurffirſſt naděgi ku Pánu Bohu wſſemohaucýmu má/ że mocnoſt Božſká/ gakż ſe pak to poſawád patrně ſtało / tak také ſe budaucně ſtane / tak że wſſecky gegich gedowaté a záhubné praktyky a raddy w nic obrátiti/ y také ty proſtředky gak ſpůſobiti wěděti ráčj/ ſkrze kterézby Cyrkew geho Křeſtanſkú / a ſamo ſłowo geho

Swaté

Swaté k spasenj přiwozugjcý a činjcý zachowáno/ a na mi-
lé potomky pro čest a chwálu Geho mikosti/ kaučliwým
pak Katolickým k hanbě a posměchu transferowáno
a přiwedeno býti mohlo. Z čehož se Slawnj Stawowé
prawého Ewangelitského Náboženstwj těssiti/ a wsse to co
ge nynj potkáwá trpěliwě snásseti/ a Pánu Bohu to porau-
četi mohau. A w prawdě G. M. Kurffirsst o tom dokon-
ce žádné pochybnosti mjti neráčj/ nežli že G. M. C. gakož-
to Křesťanská a rozumná Wrchnost/ na dalssj poddané od
Stawůw toho wyhledáwánj/ w takowých potřebách ge-
gich se tak mikostiwě wkázati ráčj / tak že Stawowé y ge-
gich potomcy s poddanau wděčnostj to schwalowati/ a tu-
dy G. M. Kurffirssta té od Stawůw wyhledáwané a žá-
dané přjmkuwy že potřebj nebude. Wssak poněwadž tjž
Stawowé k G. M. Kurffirsstské tu poddanau naděgi ma-
gj / že takowé wyhledáwánj za slussné a Křesťanské G. M.
Kurffirsstská poznáwá/ A netoliko k tomu nakloněn sauc/
nýbrž také že tjm powinen gsauc/ w takowých potřebách
swých spolu s nimi wtrpenj mjti / a gim skrze náležité a sne-
sytedlné prostředky wsseligaký ffedruňk wkázati/ a takowau
poddanau wyhledáwanau přjmkuwu G. M. C. učiniti: Pro
čež G. M. Kurffirsst tých Stawůw prawého Ewangelitské-
ho Náboženstwj poddané žádosti mikostiwě mjsto dáwati/
a k G. M. C. gakožto Wherskému a Českému Králi/ Cýsaři
a Pánu G. M. neymikostiwěgssjmu/ poddanau přjmkuwu za
něStawy gakž neydřjw možné učiniti chtjti ráčj/ té podda-
né naděge gsa/ poněwadž se tu od G. M. Kurffirssta / tudiž
také od dotčených Stawůw / nic giného/ nežli Cti a Slawy
Pána Boha wssemohaucýho a rozssjřenj Slowa geho swa-
tého/ y také wzděkánj Cýrkwe Křesťanské wyhledáwá / že
G. M. C. takowau G. M. Kurffirsstské přjmkuwu/ na zlau

stranu newykládati / a G. M. Kurffirsſtská / že se bližnſch swých prawého Náboženſtwj takowau přjmkuwau vgjmá / w nějaké ginſſj domněnj nebrati / nýbrž mnohém wjc k tomu mikoſtiwě powoliti. Zwlášſtě poněwadž se to co se tu tak od G. M. Kurffirsſtské dějge / k pokogi a ſwornoſti / gak w Swaté Říſſi / a giným Králowſtwjm w Sauſedſtwj: Tak také pro zachowánj G. M. C. wywýſſenoſti / Poctiwoſti a Reputacý dějge. přitom také G. M. Kurffirsſtská Stawům a prawého Ewangelitſkého Náboženſtwj poſawád vžjwanau Moderacý a ſtřjdmoſt / y také poddanau poſluſſnoſt / ne nejluſſně ſchwalowati ráčj / že we wſſem tom gednánj až poſawád ne G. M. C. nýbrž nepokognym Duchownjm / a některým wyſoce ſſkodliwým Polityckým Oſobám připiſugj / A oni Stawowé že G. M. C. za ſwau gedinau / gim od Pána Boha předſtawenau neywyžſſj Wrchnoſt magj / ctj / držj / a reſpektyrugj / y také ſe podlé toho wyſoce zakazugj / w přjčinách a potřebách naſtalých při G. M. C. Žiwoty, Poctiwoſti, Statky, a až do Krwe wylitj wynaſaditi. Také G. M. Kurffirsſt o tom dokonce pochybowati neráčj / než že dotčenj Stawowé při takowém ſwém předſewzetj / a chwalitebné Moderacý zůſtanau.

Gakož pak G. M. Kurffirsſtská, té mikoſtiwé a důwěrné nadějge býti / a k tým Stawům nésti / y také ge mikoſtiwě napomjnati ráčj / že ſe Stawowé k žádné protimyſlnoſti proti G. M. Cýſařſké ponaukati nedagj: Nýbrž ſe w tom dle Božſkého přikázanj a powinné poſluſſnoſti / s předcházegjcý vctiwoſtj / a poddanau poſluſſnoſtj / náležitě zachowagj / a tuto wyſoce, a swědomj ſe dotýkagjcý wěc předně

Pánu

Pánu Bohu wssemohaucýmu / gakožto tomu kteréhožto cti a včenj se dotýče / a potom G.M.C. gakožto wysoce předstawené Wrchnosti poručena včinj. S tau při tom waděgj / že wssemohaucý pán Bůh tu mikost propůgčiti a dáti ráčj / že gegich Křestanská žádost (ačkoli proti tomu mnohé praktyky a protiwenstwj protiwnjcy před sebe berau) Křestanský a winssowaný konec wezme. A také G.M.C. Křestanské dobromjnění wěrné a Bohabogjcý Srdce k tomu přiwesti ráčj: Tak že gich Stawůw žádost swé mjsto mjti / pokog a swornost tudy zachowány sauc, Křestanské swědomj neobtěžowané: Nýbrž wssecko ke cti a chwále Pána Boha wssemohaucýho / a zachowánj G.M.C. Welebnosti Důstogenstwj a Reputacý dosáhnauti a mjti bude. Čehož G.M. Kurffirsstská wssem třem slawným Stawům prawé Ewangelitské Náboženstwj k milostiwé odpowědi dáti pominauti nechtěl. Kterýmž, gako y Panům Wyslaným Kommisařům / Kurffirsstskau mikostj nakloněn býti ráčj. Datum w Drážďanech 14. Aprilis, Léta 1609.

Christian Kurffirsst.

Nu: 20.

Přjmluwa Kurffirssta Brandeburského.

NEygasnějssj, Welikomocný a Neynepřemožennějssj Křjmský Cýsař / Pane, Pane můg neymilostiwějssj / W. C. M. služby swé poddané, poslussné a powinné wzkazugi.

Wssickny třj Stawowé Slawného Králowstwj Českého / kteřjž se k gednomu Náboženstwj semnau přiznáwagj / gsau mne nedawno pominulých dnůw / skrze wzácné wyslané Kommisaře, Legáty swé za to požádali / abych se knim

naklonjce, zaně k W. C. M. poddaně přimluwil/ aby gim swoboda dle swědomj gich w Náboženstwj/ podlé obyčege gakož to w pjsmjch Prorockých a Apostolských, y také w Augsspurské Konffessy a Apologij se nachází/ tak gakž sau toho notuli W. C. M. při pominulém Cžeském Sněmu, k rukám W. C. M. wewssj poddanosti podali/ nynj y na budaucý časy / bez překážky a odporu, pusstěna/ a oni při tom zůstaweni býti mohli. Kteréžto žádosti gich powažugjce/ wsseligak podstatných přjčin/ zwlásstě pak, poněwadž mně samé Slowo Božj/ a v wjře se semnau srownáwagjcýmu dobře činiti/ anoy na to mysljce a rozwažugjce/ že to proti W. C. M. nemá býti a nemůže/ nemohl sem slussně odepřjti: nýbrž gi mjsto dáti musyl/ za to poddaně prosyce/ že W. C. M. gakožto slawný starý a znamenitý Potentát/ kteréhož Pán Bůh wssemu Křesťanstwu za Zhlawu, milostiwě wystawiti ráčil / to milostiwě k srdcy swému připustiti a powážiti ráčjte/ kterak to nikdá swého průchodu mjti nechtělo a nemohlo/ když swědomj lidská w Božských wěcech od někoho, kdožby tak co proti tomu brał neb zawjral, nutkána aneb přinucowána bywagj/ a něco při sobě sami neprawého a Slowu Božjmu odporného nacházegjc, saudj. Proč také odewssech Slawných Regentůw to wznáno gest/ že Regiment nad swědomjm Lidským/ žádnému ginému nežli Pánu Bohu samému náležj. Kterauž to přjčinau by od Práwa Statu Regiminis, přjlis daleko kráčeno było/ kdyžby kdokoli nad swědomjm panowati chtěl/ a když se pak kdo w takowých přjčinách, y co toho tak směl dopustiti/ gakžkoli gsau o to těžce vsylowali/ tehdy wždy po

stracenj lidj, a Zemj s nesčislnau záhubau/a shlazenjm mnohých gim od Pána Boha swěřených Provincij neb zemj/ též mnohým krwe prolitjm/ a wsseligakých newýmluwných záhub/potom od toho předce wpustiti/ a gakkoliw nerádi to včiniti: Nic méně naposledy swobody Swědomj lidskému přjti/a ge přitom zanechati musyli. Nebo kdyby náboženstwj tim spůsobem a tak se sužowati, wtiskowati a zahlazowati mělo / bykaby giž z takowého začátku prwnj persecucý aneb protiwenstwj Cýrkwe/ a wsse což se službau Božj gmenuge, konec gegj a a skáza. Ale musyliby spjsse wssickny tyrané, y gich wssickni pomocnjcy/ a tychž pomocnjkůw pomocnjcy zahynauti/nežliby ti přestali, kteřjž prawdě Božj srdcem wěřj/a wsty zgewně předewssemi wyznáwagj. Proti tomu pak nenj potřeba mnoho wykládati/ktera wssecko zelenalo, rostlo a se rozmáhalo/y také zdárnost mělo/ a gakž pjsmo prawj: Dobrota a wjra spolu se potkali/ sprawedlnost pak a pokog se ljbali/ wěrnost a wprjmnost na zemi rostla/ a sprawedlnost z Nebe swjtila, y také na zemi průchod měla/když se mikému Náboženstwj a službě Božj náležité mjsto dáwalo. A abych giných přjkladůw na ten čas pominul/ za to toliko poddaně prosym/ že to wsse mylostiwě powážiti ráčjte/ w gakém dobrém spůsobu wsse rostlo / a gak in flore W.C.M. wlastnj Králowstwj, země a Prowincye/za času Neygasněgssjho Maximiliána druhého/W.C.M. pana Otce slawné a Swaté paměti Neymilegssjho byli/ když gest G.M.C. nepřjteli Diáblu a geho holomkům/ gegjm wstěkánjm a bauřenjm mjsta nedáwal/ nýbrž na odpor se stawěl/a swědomj podda-

ných swých/ od Pána Boha sobě swěřených a poručených nesahal a nezawozował. Nýbrž mnohém wjc gim swobod w Náboženstwj gich, s Augsspurskau Konffessý a Apologý se srownáwagjcý, swobodně a bez překážky, z Cýsařské sstědrosti a dobroty, dopustil a powolil / tak že sau se wsickni z čeho měli radowati: Zase pak proti tomu/ wssecko k gjnému a gistě neyhorssjmu spůsobu y pádu přisslo/ když sau se Czeské Konffessý ginačiti chtěli. Nynj pak poddaně připomjnati pomjgjm/ coby budaucně z toho powstati a býti chtělo/ kdyby tim spůsobem ktomu Náboženstwj powolowáno býti nemělo/ gakéby nebezpečenstwj před očima se wkazugjcý/ pokudžby za času to opatřeno nebylo, z toho powstati mohlo. Také W.C.M. gakž otom poddaně smeyssljm/ gesstě nepochybně w paměti zůstáwá/ gakau sau Stawowé pod Obogj, Skawného Králowstwj Czeského, W.C.M. poddanau wěrnost/ nedáwno pominulých časůw prokázali / a gaké newyhnutedlné nebezpečenstwj W.C.M. snadně potkati mohlo/ kdyby se na Cýsařská Slowa a přjpowěd/ kteráž gsau z W.C.M. wysoce vctiwých aust possla/ totiž že při neyprwnějssjm sněmě ten Artykul / z strany Náboženstwj / s čimž dobře spokogeni budau/ wyřjzen a na mjstě postawen býti má/ tak pewně nebyli bezpečili. Proč dále při straně W. C. M. zůstáwati, přjčinu mjti budau. A tak nemohu nikoli tomu ginák wěřiti / aby W.C.M. w takowé této, Stawůw Skawného Králowstwj Czeského trpěliwosti a snažné, pokorné a ponjžené prosbě a žádosti, oslyssseti mjti ráčila. Nebo gestli to Náboženstwj/ kteréhož za powolenj Stawowé žádagj/

dagj/ ffalessné, Kacýřské, a proti Slowu Božjmu a wůli
geho Swaté/ gakož to W. C. M. nepochybně od
nepokognych lidj kteřjž z nesstěstj, z sskod a záhub
Zemj, vžitku swého wyhledáwagj/ snad přednesseno/
tedy to mnohém wjce z zgewného Exercitium zgewné a zna-
mé/ a gednohokaždého také wzbuzowati a k tomu přjčinu
dáwati bude/ se proto od ffalessné Služby Božj a Kacýř-
stwj, wystřjhati a wwarowati: Pročež tim méně přjčina
před rukami gest/ že se druhá strana Náboženstwj pod Ge-
dnau, tak tuze proti giž dotčené Konffessý neb powolenj
swobodného Exercitium w Náboženstwj postawugj. Na-
proti tomu pak, gestliže druhá Strana pod Gednau swým
wěcem newěřj aneb nedůwěřugj/ nýbrž se nějakého odstau-
penj od téhož Náboženstwj od nich obáwagj/ gakž se z toho
že tomu zgewnému Exercitium Náboženstwj nasseho, tak
welice a tuze odpornj gsau/ porozumjwati může: Zwlássť
poněwadž toho se nikdá newjdalo, slyssselo, y take po-
kusylo/ aby se prawda před neprawdau báti aneb
ostýchati měla/ a wždy opět gegich neprawému spůsobu
a což toho wjce gest / prawda Božj gegjmu tuhému před-
sewzetj wstaupiti nemůže: aniž také z tohoPánuBohu
se odpowjdati může. A protož k swé napřed polo-
žené poddané žádosti se tuto nawracugjce/ W. C. M. wewssj
poddanosti prossým/ že W. C. M. netoliko tuto mau do-
bromjněnau, wěrnau a wpřjmnau přjmkuwu/ kterauž / ga-
kožto wěrný a poslussný Kurffirsst Říjsse/ kterýž dle Kur-
ffirsstské důstognosti/ prospěssné dobré Cýsaře a Pána swé-
ho/ Swaté Říjmské Říjsse y wssech audůw geho/ wěrně,
podstatně a slussně, wysoce na paměti, a sobě poručené
mám/ poddaně činjm a předkládám/ z Cýsařské milosti při

gjti, a gj w sebe mjsto dáti/ nýbrž také za tyto y giné přednj Stawy/ k tomuto Náboženstwj přjslussegjcý/ od Kurfirsstů a Knjžat, tým spůsobem činěných přjmkuw/ poněwadž dotčenj Stawowé Slawné Králowstwj/ z Cýsařské a Králowské milosti, y také hogné sstědroty/ prwé nežliby k někte giném snad přisslo/ sstědře vslyssseti, tomu mjsto dáti/ a gim milostiwau, zgewnau a patrnau odpowěd dáti ráčjte. Toho se, gakž sau mne dokonce na to vbezpečili/ což také nasse Ewangelitské náboženstwj a Konffessý ginssí nepropůgcuge/ powiňými, wěrnými, posslussnými a poddanými newstalými služebami swými/ by se pak to s nastawenjm y wynasazenjm žiwota, statku, a až do Krwe wylitj státi mělo/ W. C. M. zase stále a wždycky po wsse časy, neyweyš, náchylně, powolně a pilně rádi odsluhowati hleděti. Gá pak/ gakož slussné gest/ že W. C. M. tuto mau neyprwnégssj žádost/ kterauž tuto za swé spolu Křestiany wewssj poddanosti činjm/ tak sstědře vslyssseti a naplniti ráčjte / za obzwlásstnj milost Cýsařskau vgjmati/ a wysoce welebiti a schwalowati: A také podlé Neywyssšj možnosti swé se poddaně a poslussně, Služebami swými toho W. C. M. také odsluhowati chcy. Dátum na Zámku mém / Nowém Hoffu/ 14. Aprilis, Léta 1609.

W. C. M.

poddaně poslussný

Jan Zygmund Margkrabě Brandeburskj/ Swaté Rjmské Rjsse Arcykomornjk / a Kurffirsst/ w Prussých/ též w Gillichu w Klewich a Pergku, Knjže.

Přjmku

Num: 21.

Přjmluwa Filippa Ludwjka Falckraběte.

NEymilostiwěgssjCýsařj a pane: wssickni třj Ewangelickéj Stawowé slawné° Králowstwj České°/gsau mi gak skrze psanj/tak také skrze wyslané swé/co gest se při pominulém sněmě Českém/a gaké gednánj mezy W.C.M. gakožto gich neymilostiwěgssjm Králem a Pánem / a nimi Stawy zstrany Artykule Náboženstwj se dotýk agjcýho dáko a zběhko/ správu toho včinili. Ačkoli že gsau té poddané naděge byli / že od W. C. M. kdež gsau strany swobodného wýjwánj Náboženstwj / gakž to Slawné a Swaté paměti Cýsaři Maximiliánowi W. C. M. panu Otcy neymilegssjmu / a Pánu nému neymilostiwěgssjmu podáno gest/a oni při W.C.M. toho wyhledáwali/ w té naděgi/ že w té přjčině/a w tom spůsobu gednánj/ nic proti W.C.M. nepřečinj / milostiwau a včinliwau Resolucý že dostanau. Wssak mi mo gegich naděgi/že gest se toho nestalo/a Sněm že bezewsseho wyřjzenj wzdán gest/ Čehož že W.C.M. gakožto od Pána Boha gim předstawené Neywyššj Wrchnosti, nepřičjtagj. A tak magjce přjčinu přjmluw při některých Kurffirsstjch, a Knjžatech Swaté Řísse / gakžy při mně k W. C. M. k dosaženj té swé wýš dotčené žádosti/ w Náboženstwý wyhledáwati. Gakž se pak také skrze psanj y wyslané gich gakž wýš dotčeno, tak stalo. Ačkoliw o tom žádné pochybnosti nemám/nežli že W. C. M. gakožto wysoce rozumný a sprawedliwý Cýsař a Regent/ sami od sebe / a bez něgakého připomenutj / tu wěc dle potřeby tak při sobě wážiti ráčjte / kterakby tau přjčinau prospěssné dobré / pokog a wzděkánj Swatého Slawného Králowstwj Českého / a W. C. M. wěrným Stawům a Poddaným zdržáno, a rozmnoženo býti mohlo. Wssak nemoha gich

Stawů w

Stawůw tak snažně žádosti na mne wzložené z wěrného a
vprjmného aumyslu/ pro wsseligaké obecné dobré oslyssetj.
Nýbrž takowé prjmluwě dle žádosti gich powoliti/ té pod-
dané a poslussné naděge gsa/ že W.C.M. to neginák než což
tak pro zachowánj pokoge a swornosti mjněno gest/ we wssj
milosti Cýsařské milostiwě vgjti a přigjti ráčjte. A poně-
wadž pak srozumjwám/ že dotčenj Ewangelitsstj Stawo-
wé w Králowstwj Českém nic giného nežádagj nežli swobo-
dného vžjwánj Náboženstwj/ gakž gim to od P. Otce
W.C.M. neymilegssjho Léta 1575. při tedáž po-
dané Konfessý powoleno bylo. protož za těmi
přjčinami W.C.M. poddaně a poslussně prosým/ že tako-
wau gich Stawůw žádost/ kterauž we wssj poddanosti činj/
milostiwě k srdcy swému připustj/ a gim k tomu což gim tak
od předkůw W.C.M. milostiwě a sstědře powoleno gest/
což také y bez toho skrze ten Slawný a Swatý
Religionssfryd swobodně dopusstěno gest/ netoliko
milostiwě powoliti a stwrditi: Nýbrž také ge z Cýsařské
milosti chrániti/ a nad tim ruku držeti/ a wsse obecné dobré
téhož Slawného Králowstwj Českého/ milostiwě ffedro-
wati ráčjte/ Toho se W.C.M. dotčenj Stawowé/ kterýž
bez toho dle neywyssjch možnostj swých/ gak žiwoty tak
statky swými až do wylitj Krwe vstawičně s poděkowánjm
snažně poddaně a poslussně odsluhowati hleděti budau.

W čemž také mnohých skarostj, prácý, a nepřjležitosti/
y nerestj vgjti/ a se zbawiti/ y také sobě wěcnau pochwalu
a Sláwu tau přjčinau vdělati ráčjte. A gá se také W.C.
M. sám, podlé mě neywyssjch možnosti, poslussně odsluho-
wati powolně a powinně hotow sem. S tim W.C.M.
sebe y sewssemi swými/ k Milosti Cýsařské poddaně porau-

čjm.

čjm. Datum w Neyburgku 15. dne Měsýce Aprilis. Léta 1609.

W. C. M.

Poddaně poslussný
Knjže

Filip Ludwjk Falckrabě.

Nu: 22.

Přjmluwa Knjžete Brunsswjckého.

NEygasnějssj / Welikomocný a Neynepřemoženějssj Křjmský Cysař / Pane Pane můg neymilostiwějssj / W. C. M. Služby swé poddané, poslussné a powinné wzkazugi. Čeho při mně wssickni Tři Stawowé w Králowstwj Českém pod Obogj spůsobau přigjmagjcý / gak skrze psanj / tak austně skrze swé wyslané Kommisaře / ponjženě wyhledáwagj / tomu wssemu přjležitě W. C. M. wyrozuměti ráčjte. Načkoliw o tom žádné pochybnosti nemám / než že W. C. M. gakožto Slawný, dobrotiwý a Křesťanský Cýsař se bez toho k týmž Stawům na gich dalssj ponjženau / a dle zdánj mého Křesťanskau a slussnau žádost / milostiwě a powolně zachowati wěděti ráčjte. Gakož pak k W. C. M. té poddané naděge gsau: a že gsau winssowané Resolucý posawád od W. C. M. dostati nemohli / poddaně W. C. M. samau wlastnj Osobu při sobě dobře že o mluwnau magj. Wssak nemoha dotčených Stawůw, poněwadž gsau wyslanj gich, tak dalekau cestu wážili / magjce oni dobrau naděgi / že přjmluwa má gim prospěssná bude náležité a slussné žádosti, slussně oskyssetj a odepřjti / W. C. M. za to žádagjc / že W. C. M. mně w té přjčině / že sem gim takowé mé přjmluwy wzjti dal / při sobě milostiwě omluwného mjti ráčjte. A že to s dobrým aumyslem činjm / a s W. C. M. z poddané vpřjmné Affecti wěrně a dobře mjnjm /

a wsse rád / poněwadž bez toho nynj w těch to těžkých časech by W. C. M. k nějakému dalssjmu nepokognému sprawowánj přjčina dána býti mohla, dobře býti / wěděti žádostiw gsa / to odemne poznagjc přigjti / a se w této Křesťanské a slussné žádosti / netoliko to z přirozené Křesťanské dobroty a sstědroty / nýbrž také pro tuto mau poddanau přjmkuwu k wýš dotčeným Stawům milostiwě wkázati / a k prosbě gich swobodné Náboženstwj powoliti, a s dostatkem potwrditi ráčjte. W tom we wssem W. C. M. Křesťanský a pánu Bohu přjgemný a chwalitebný skutek prokázati ráčj. Stawowé pak / gakž se to posawád stalo / se toho W. C. M. s wynaložením statkůw, žiwotůw swých / a až do wylitj krwe odsluhowati hleděti budau. A Gá také se toho W. C. M. poddaně odsluhowati hotow gsem. S tim W. C. M. ochraně Pána Boha k sstastnému sprawowánj s winssem wssech časných y wěčných dobrých wěcý / sebe pak poddaně poručjm. Datum 18. Aprilis, Léta 1609.

W. C. M.

W ewssi poddanosti
poslussný Knjže do smrti

Hendrych Julius.

Num: 23.

Nowý Mandát G. M. C. ke dni 20. Maij Publikowaný / w němž G. M. milostiwě poručeti ráčj / aby se Páni Stawowé na Sněm na Hrad Pražský sgeli / a kterýmž G. M. C. Stawy milostiwě opatrowati / za swé wěrné poddané mjti / a ge při gich Náboženstwj zanecháwati ráčj.

Rydolff druhý z Božj milosti wolený Rjmský Cýsař / po wssecky časy rozmnožitel Rjsse / a Wherský Dalmatský, Charwátský &c. Král &c. Arcyknjže Rakauské / Margkrabě Morawské, Lucemburské a Slézské Knjže, a Lužic-

Lužické Marygkrabě/ ⁊c. Wysoce Vrozeným/ Vrozeným, Statečným, Slowutným, Poctiwým, a Opatrným/ Pánům, Rytířům, Wládykám, Prażanům a Městům/ y giným wssem obywatelům a poddaným Nassim/ zewssech Stawůw Králowstwj Nasseho Czeského, wěrným milým/ milost Nassj Cýsařskau a wssecko dobré wzkazugem.

Wěrnj miłj: Gakož sme Mandáty Nassjmi Cýsařskými pomínulých dnůw, w tomto Králowstwj rozepsanými/ a do wssech Kragůw poslanými/ wám to w známost wwesti ráčili/ že k tomu położenému Sgezdu na Rathauz Nowoměstský/ w Pondělj po Swatých Filipu a Jakubu, giž pomínulému/ z přjčin w těch Mandátjch obsažených/ místa žádného dáwati/ w mocnost Nassj Králowskau, a w to což Nám Králi a Pánu wassemu, wedlé Zřjzenj Zemského, zwyklostj, obyčegůw a pořádkůw chwalitebných, náležj/ mkoli dáti sahati neráčjme/ miłostiwě poraučegjc: Abyste se k témuž dni położenému nesgjželi, nescházeli, nagjti nedali/ a nic toho před sebe nebrali a negednali. Nebo že na giném býti neráčjme/ než Snem obecný wssem Stawům Králowstwj tohoto, w krátkém čase sem na Hrad Pražský położiti a rozepsati/ gakž tyž Mandátowé Nassi/ gichž Datum na Hradě Pražském/ w Pondělj po Neděli Postnj, genž slowe Smrtná, aneb ludica, Léta přjtomného 1609. to wsobě sjce obsahugj a zawjragj.

Rmagjce my od wás/ Panůw, Rytířůw, Prażanůw y z Obce a giných wyslaných z Měst, pod Obogj spůsobau přigjmagjcých/ kterýž gste sobě ten Den gmenowali/ a nynj zde w Městech Pražských zůstáwáte/ skrze ponjženau a poddanau omluwu/ Nám gakožto Králi Czeskému a Pánu wassemu podanau gistau správu, dostatečně učiněnau/ že gste týž den k wwažowánj toliko samé hotowosti/

Conf. D. 25.

pro ochranu Nás, gakožto Krále Cžeſkého/ též wás Manželek a dítek wassich, před nebezpečenſtwjm/ pokudžby ſe gaké na toto Králowſtwj waliti chtělo/ dobrým vmyſlem pro dobré Naſſe a tohoto Králowſtwj gmenowali/ a to na Sněmě ſwobodném od nás prwé rozepſaném, z ſpolečného waſſeho wwáženj včinili. Vmyſlu žádného nemagjce/ Nám w mocnoſt Naſſj Králowſkau ſahati/ oſwědčugjc ſobě Pánem Bohem a ſwým dobrým ſwědomjm/ že Naſſi wěrnj a poſluſſnj poddanj zůſtáwáte/ a nynj na Rathauz Nowého Města Pražſkého z dwau přjčin: Předně/ abyſſte ſwau omluwu Nám včiniti/ A druhé/ poſly od wás w gi ſtá miſta wyſlané wyſlyſſeti mohli/ nagjti ſe dali: ponjženě a poddaně ſe ohlaſſugjc/ že wwažowánj té hotowoſti do ſněmu (za kteryž aby y hned z důležitých potřeb bez dalſſjho od kládánj rozepſán byl, proſýte) odložiti chcete. Gakž táž omluwa a ſnažná žádoſt waſſe w obſſjrném ſpiſu/ Nám k wlaſtnjm rukám Naſſim podaná, plněgj ſwědčj. Kterauž to omluwu a žádoſt waſſj, my k ſobě miloſtiwě přigjmati/ a gj miſto dáwati ráčjme/ gſauce ſwámi ſe wſſemi Třmi Stawy tohoto Králowſtwj/ wěrnými poddanými Naſſjmi, w tom wewſſem dobře dokonce ſpokogeni/ a poznáwagjce že s námi wěrně a wpřjmně mjnjte/ a takowé wěrnoſti a poddanoſti k nám wſſech časůw ſte poddaně dokazowali. Což wſſe magjc my s Neywyſſſjmi Wědnjky, Saudcy Zemſkými a Raddami naſſjmi w bedliwém wwáženj: Ráčjme přeně

dně ten Spis od wás ke Dckám Zemſkým, w Stredu poſle dělí Lætare z ſtrany téhož ſgezdu položenj/ w tom Artykuli/ co ſe vwažowánj té hotowoſti dotýče/ čehož giž od wás do Sněmu odloženo/ a wám opatřenj tjmto Mandátem včiněno geſt, wyzdwihowati a w nic obraceti. A my také od těch předeſſlých Mandátůw Naſſich miloſtiwě vpauſſtěti/ ge wyzdwihowati, a gich w ničemž vžiti nežádati/ a wás wſſecky tři Stawy wěrné poddané ſwé/ w tom miloſtiwě opatrowati/ že dotčenj Mandátowé, wám kteřjž ſte ſobě ten den k vwažowánj té hotowoſti gmenowali a położili/ a nynj ſemdo měſt Pražſkých/ buď před wygjtjm dotčených Mandátůw Naſſich, a nebo po wygjtj gich přigewſſe/ ſe na Rathauz Nowého Města Pražſkého, nagjti dali/ wſſem ſpołečně/ ani žádnému z wás obzwlá/ſſtně, kžádné neymenſſj vgmě a auhoně wěrnoſti, poſluſſnoſti, poddanoſti, a dobré powěſti waſſj negſau a býti nemagj/ od Nás gakožto Krále Czeſkého, ani žádného giného, Duchownjho neb Swětſkého Człowěka/ wám toho ničimž złým připomjnáno, a na to ſe wjce nawracowáno býti nemá/ nynj na časy budaucý a wěčné. Nebo wás wſſecky tři Stawy Králowſtwj tohoto za ſwé wěrné, poſluſſné poddané/ pod miloſtiwau ochranu Naſſj, kewſſem řádům, Práwům, ſwobodám tohoto Králowſtwj náležegjcý/ na kteréž ſe powinnoſt naſſe Králowſká wztahuge/ gmjti a držeti ráčjme. A gſauce prwé toho giſtého vmyſlu, Sněm obecný rozepſati/ poznáwagjc žádoſt Panůw Stawůw býti ſluſſnau/ a prohlédagjc k tomu/ že wětſſj počet Stawůw zde w Městech Pražſkých nynj zůſtáwá/ kteřjž toho ſněmu dočkati chtěgj.

Protož we gménu Pána Boha wssemohaucýho/ wám wssem třem Stawům tohoto Králowstwj/ wěrným poddaným nassim/ tyž sněm obecný rozpisowati/ a z welikých newyhnutedlných potřeb/ den k témuž sněmu w Neděli genž slowe Rogationum, ginák Křižowá/ neyprw přijsti, sem na Hrad Nás Pražský gmenowati a pokládati ráčjme. Při kterémžto Sněmu/ předně ten Artykul o Náboženstwj k zawření, na místě a koncy postawenj, do Propositý Sněmowny položiti/ a kterakbysste wssickny y gedenkaždý obzwlásstně/ gak strana pod Obogj tak pod Gednau/ a kterjž se k též Konfessý nám předessle od was podané přiznáwáte/ Náboženstwj swé, bezewssech překážek a Autiskůw odewssech lidj, buď Duchownjch anebo Swětských wykonáwati mohli/ was w tom náležitě opatřiti chtjc. Mezy tim was přitom opatřenj na Sněmu, Léta 1608. w Pondělj po Neděli Exaudi držaném/ z cela a zaupl na zůstawowati a zanechawati ráčjme. A dokuož tjž Artykulowé Náboženstwj/ tolikéž Artykulowé obecnj, předessłým Sněmem Léta 1608. držaným, odložení/ gako y ti kterjžby pro dobré obecnj přednássení byli, zawřjni, na mjstě a koncy postawenj nebudau/ dotud téhož Sněmu rozpaussteti chtjti neráčjme. Přitom také wám wssem třem Stawům Králowstwj tohoto milostiwě porauczegjce/ abysste wssickny a gedenkaždý obzwlásstně z was, žádného Lidu wogenského/ Knechtůw, Soldátůw, a wsseligakých Kriegsmanůw newerbowali, nenagjmali/ sem do tohoto Králowstwj newozowali/ ani giným wwozowati a werbowati nedali. Nebo my také se w tom milostiwě ohlassowati a zakazowati ráčjme/ že žádného Lidu wogenského nagjmati, werbowati, do Země wwozowati/ a gich přechowá-

chowáwati, žádnému dopaussteti chtjti neráčjme. A proto wám wssem y gednomukaždému zwlásstě poraučjme / abysste na giž dotčený den, do Měst Pražských / tim přjkladem, za sstastného Kralowánj Nasseho, předkůw wassich / wsseligak pokognč, a ne gináče ničimž se nezaměsstknáwagjce ani zastragjce / konečně se sgeli / a hned na zeytrj ráno w Pondělj, bezewsseho zanepráždněnj / k předložení Snčmownjmu / bez wsseligakých odtahůw, při nás na Zhradě Pražském na Palácy, podlé starobylého chwalitebného obyčege a porádku nagjti dali: Kdež wědauce wy o tom, a znagjce milostiwau wůli y gisté poručenj Nasse w tom býti / nepochybugem o wás wssech y gednomkaždém / nez že k témuž Snčmu se sgedete / a w tom se poddaně a poslussně zachowáte / a nagjti dáte. Gestliže by pak kterj z wás neprigeli / a doma přes toto násse gisté a milostiwé poručenj (ač té na dčge k žádnému býti neráčjme) zůstali: wssakmic méně proto, ti kterjž se tak sgedau / s námi gednati a zawjrati mocmj ti / a ginj to" wssemu podlé nich dosti činiti powinni budau. Z Měst pak Nassich Králowských, posly z prostředku swého k témuž Snčmownjmu gednánj / aby také s plnau mocý wyprawili. Gináče nikoliw nečinjce. Dán na Zhradě Nassem Pražském / w Sobotu po Neděli lubilate, Léta 1609. A Králowstwj Nassich / Rjmského 34. Wherského 37. a Czeského též 34.

Ad Mandatum Sacræ Cæsareæ
Majestatis proprium.

Nu: 24.

Dekréty Pražanům / též Akademij pod Obogj / aby sli na Processy.

Geho

GEho mikost Řjmský Cýsař/ a Wherský/Český Král/ atd. Pán nás neymikostiwěgssj. Poctiwým Purgkmistru a Konssekům Starého Města pražského / oznámiti poručiti ráčil/ atd. Poněwadž se čas památky Slawnosti Těla Božjho přibližuge / a G.M.C. toho mikostiwě sstěstiti ráčj / aby se Služba Božj při Processý/od Auřadnjch osob, wssech Cechůw, a obecnjho lidu/ wsseligak poctiwě a náležitě / gakž od starodáwna při Cýrkwi Božj za obyčeg bywako, a gest, se konala : A nic newážného tu předsewzato/ buď od Lidu Obecnjho/ neb od Osob Auřadnjch nebylo.

A protož G. M.C. swrchu psaným Pražanům Staroměstským ráčj přjsně poraučeti y přikazowati / aby podlé takowého chwalitebného Křesťanského wstanoweného pořádku/ předně wssickni Auřadnj/ tolikéž y Sstesti a Desýti Panssti / a wssickni Auřady a powinnosti na sobě magjcý Osoby žádného owssem newyměňugjc/ sami při často gmenowané Processý přjtomnj byli/ A ne tak gako gindy se stáwalo/ od sud naschwál odgjžděgjc/ nebo doma zůstanauce / z Oken se to djwali/ a ledagakými wěcmi wymkauwali. Potom také wssě Mistrům/ a Kolliatům/ y ginym Mistrům ze sskol/ aby též ssli/ o tom poručili. Obzwlásstně pak/ při wssech Cechůw Cechmistřjch to skutečně nařjdili a opatřili/ aby swé Korauhwe, Swjce/ a giné Kostelnj ozdoby, kteřjž k tomu náležj/ pro wctiwost Služby Božj / tak gakž gest od starodáwna bywako/ při Processý nesli / sami Mistřj a Starssj s ginými k tomu náležitými osobami tolikéž ssli / a wsseligak au Křesťanskau wctiwost přitom zachowali/ pod skutečným trestánjm toho každého / kterýžby se co takowého na potupu dopustiti směl. Očemž oni, aby G. M. C. oznámili/ a ty Osoby Auřadnj y giné kteréby se při Processý nagjti nedali / a přjtomnj nebyli/ poznamenané do Kancelář České podali/ tak aby G. M. C. takowé nepobožné Lidi / kteřj sobě, gak

cti a

cti a chwáły Pána Boha / tak y rozkazu G. M. C. málo
wáží / giném u k příkladu střestati ráčil. Na tom se gistá
a milostiwá wůle G. M. C. naplnj. Decretum Pragæ
16. Iunij. Anno 1609.

Zdenco Adalbertus Popll de Lobcovicz.

GEho milost Římský Cýsař / Wherský a Český Král / nč.
Pán nás neymilostiwěgssj. Ráčj Včeným a Poctiwým Rectori, Decano, et Directoribus, Academiæ Pražské milostiwě w známost wwozowati / že gest G. M. C. ráčil pominulých dnůw skrze Dekrety swé o tom při wssech Městech Pražských / gakby se Purgkmistr a Konsselé / y wssecka Obec při wykonánj we Čtwrtek neyprw přisstj / Processý / předrahého Těla a Krwe Syna Božjho zachowati měli / nařjditi / obzwlásstně pak Pražanům Staroměstským poručiti / aby gim Kollegiatům, gistau G. M. C. wůli w známost wwedli / a že G. M. C. chtjti ráčj / aby se wedlé Pražanůw podlé starobylého předkůw gegich obyčege a pobožnosti / k též Processý wssickni nadgjti dali / ge zprawili: Což G. M. C. o tom pochybowati neráčj / nežli že gest se to posslussně wykonalo. Wssak nic méně ráčj dotčeným Rectori, Decano, a Directoribus giž psané Academiæ, a obzwlásstnjm swým Dekretem milostiwě poraučeti / aby na týž den ničimž se newymkauwage, předpowěděné Processý / netoliko sami osobně přitomnj byli / gi oskawiti a wykonati napomáhali: Ale y to při wssech giných Doktorích, Mistřích, Bakalářích, Studiosých, a Audech Vniuersitatis dostatečně nařjdili / aby se každý, žádného newynimagice, k tomu s Křesťanskau wctiwostj, a pobožnosti nagjti dal / w Ordinku a Processý / gak obyčeg sstel / a k té Welebné Swatosti náležitau poklonu a poctiwost / Geho milost pak Cýsařské / pana nás wssech neymilostiwěgssjho / gisstému strany té wě-

cy nařízenj powinnau poddanau poſlussnoſt zachowal/a pro
kázal. Na tō oni giſtau a mikoſtiwau wůli G.M.C. naplnj.
Decretum per Imperatoriam Majeſtatem in Conſilio Bohe-
mico Pragæ, 16. Iunij. 1609.

Artykulowé z Inſtrukcý G.M. Cýſařſké Purgkmi-
ſtru a Raddě Stárého Města Pražſkého/při obnowenj Raddy Lé-
ta 1608. w Pondělj den památky Swatého Gilgj Opata/1.
dne Měſýce Zářj dané/wytažený:

GEho mikoſt Řjmſký Cýſař/a Wherſký, Ceſký/ atd. Král/
Pán náš neymikoſtiwěgſſj / ráčj při obnowenj této
nynějſſj Raddy / Poctiwým Purgkmiſtru a Konſe-
lům Stárého Města Pražſkého mikoſtiwě poručeti / aby
oni ſe podlé těchto nižé pſaných/ y také auſtně gim, gměnem
a z mikoſtiwého nařízenj G. M. C. ſtrze Wrozené Adama z
z Sſternbergka/ na Bechyni a Zelené Hoře/ G.M C. Rad-
du/a Neywyžſſjho Purgkrabj Pražſkého: Kryſtoffa z Lob-
kowic / na Pátku a Diwicých / G.M.C. tegnau Raddu/a
Neyſtarſſjho Komornjka/Neywyžſſjho Hoffmiſtra a Kam-
rmiſtra Králowſtwj Ceſkého : Adama Mladſſjho z
Waldſſtegna / na Hrádku nad Sázawau a Lowoſycých/
Neywyžſſjho Sudjho téhož Králowſtwj/a Dworu G.M.
C. Neywyžſſjho Sſtolmiſtra : A Zdeňka z Lobkowic / na
Chlumcy a Giſtebnicy / Neywyžſſjho Kancljře Králow-
ſtwj Ceſkého/též G M.C. Raddu/oznámených Artykulůw
wždycky a každého času poſlussně a poddaně chowali / a z
nich (gakž G.M.C. té nepochybné naděge k nim býti ráčj)
nižádným ſpůſobem newykračowali.

1. Předně / poſtrannich ſchůzý ſtrany zapowěděného
Náboženſtwj Pikharſkého / aneb gak ſe gmenugj/ Bratrj
Boleſlawſſtj / aby žádným wymyſſleným ſpůſobem nedo-
pauſſtěli / a takowau Oſobu kněz Panſkého neb Rytjřſtého

Sta-

Stawu / ze gména žádného nevssetřugjc/ poznamenaného podali. Pakliby spolu z Sausedůw gich byl/nim se vgistili / a též poznamenaného do Kancelárie G. M. C. České podali.

2. Tolikéž když se Processý vzjwá/ na ty dni aby Osoby Auřadnj se bez wegmluw wssickni scházeli / a tak Processý přjtomnj byli / do Chrámu Páně w Nedělnj a Swátečnj dni chodili/Swátky Panny Marye/ a Aposstolské aby swětili/ posty od Cýrkwe Swaté nařjzené a vstanowené drželi a zachowáwali.

3. Jtem/ aby se na sprawowánj Far, Kostelůw, a sskol nepotahowali/ než w tom co se služeb Božjch a Včenj Cýrkewnjho/y sskolnjho dotýče/ Farářem aby se sprawowali.

4. Jtem/Farářům/poněwadž gsau hodni Mzdy swé/ta aby poctiwá wedlé Stawů gich vrčitá a w swobodě byla/ aby nebyli powinni běhati žebrati.

5. Jtem/Bakaláři a Mistřj Sskolnj/aby se w Sskolách. Kostelich Farářj sprawowali.

6. Jtem/ Aby Farářům Správcůw sskolnjch bezděk nedosazowali/ani toho kteréhyby se komu libil bezděky nedosazowali/neodgjmali/a ginam nepřenásseli.

Decretum per Imperatoriam Maj: in Cons: Bohæmico, Pragæ 1. Septembris, Anno 1608.

Num: 25.

Magestát Cýsaře Rudolffa / Stawům pod Obogj Králowstwj Czeského / na swobodné prowozowánj Náboženstwj daný.

MR Rudolff druhý z Božj Milosti wolený Řjmský Cýsař/ po wssecky časy Rozmnožitel Říssě/ a Wherský, Český, Dalmatský, Charwatský, &c. Král, &c. Arcykněže Rakauský/Margkrabě Morawský/Lucemburské a Slézské Knjže/ a Lužické Margkrabě/ &c.

Rudolphus II. Romanorum imperator, Bohemiæ Rex et Silesiæ Dux Lusatiæq; Marchio in seruja-
ternam memoriam cunctis statibus liberum concedit Religionis exercitium.

K wěčné paměti známo činjme timto Listem wssem: Ja-
kož gsau toho wssickni Těj Stawowé Králowstwj nasseho
Českého, Tělo a Krew Pána Gežisse Krysta pod Obo-
gj přigimagjcý, Wěrnj nassi milj / na Sněmu kterýž Léta
Páně Tisýcýho Sseſtistého Osmého giž pominulého / w
Pondělj po Neděli Exaudi, na Hradě Pražském držán / a té-
hož Léta w Pátek po památce S^a Jana Křtitele zawřjn
byl, při Nás, gakožto Králi Českém, toho sewssj ponženo-
stj a poddanostj snažně wyhledáwali / aby při té Obecnj
Konffessý České, kterauž někteřj Augsspurskau gmenugj /
na Sněmě Obecném Léta Tisýcýho Pětistého Sedmdesá-
tého Pátého sepsané / a G. M. C. Cýsaři Maximiliánowi,
Slawné a Swaté paměti, Panu Otcy Nassemu neymi-
legssjmu podané / (kteráž tak gakž sme toho gistau správu
wzýti / y také z Psanj wlastnj Rukau Geho Cýsařské Milo-
sti, Pana Otce Nasseho Neymilegssjho psaných, wyrozu-
měti ráčili / ano y některé hodné Paměti při Dckách Zem-
ských toho se w nassli / y hned tehdáž od Geho milosti powo-
lena byla) y při tom mezy sebau w Předmluwě též Kon-
ffessý obsaženém Porownánj / ano také y při giných swých
w těmž Sněmu zegména dokožených / a Náboženstwj gich
se dotýkagjcých žádostech zůstaweni byli / a též Náboženstwj swé Křesťanské pod Obogj wolně a swobodně, bez pře-
kážky každého Člowěka, prowozowati mohli / to wsse aby od
Nás gim Stawům dostatečně potwrzeno bylo / gakž týž
Artykul a žádost gich do dotčeného Sněmu / a týž Sněm
we Dcky Zemské do Kwaternu Sněmůw Obecnjch Zelené-
ho, Léta Tisýcýho Sseſtistého Osmého / w Pondělj po Ne-
děli Exaudi, pod Literau K. s. slowo od slowa wložený a
wepsaný, to w sobě sjře obsahuge a zawjrá. My pak ne-
moha na onen čas pro giné welikě potřeby / pro kteréž teh-
dáž ten Sněm rozepsán byl / kteréž žádného odkladu trpěti
nemo-

nemohly toho potwrditi / Odkladu do budaucýho Sněmu ke Čtwrtku před Swatým Martinem tehdáž neyprw přijstjm Terminowaného / k dalsjmu wssech těch wěcý zawjránj sme mylostiwě žádati / A mezy tjm, dokudžbykoli se to tak na Sněmu Obecnjm newykonalo / ge Stawy pod Obogj, aby swé Náboženstwj wolně prowozowati mohli / a do wyjjzenj, a na mjstě postawenj téhož Artykule, k žádným Artykulům, cožby tak w Proposycy od Nás Stawům přednásseno bylo, přistupowati / ge wwažowati / ani o nic gednati powinni nebyli, opatřiti ráčili: Jakž táž mylostiwá žádost a opatrenj Nasse plnēgi swědčj. Podlé kteréhožto předesslého zůstánj Sněmownjho / když Sněm k témuž dni totiž ke Čtwrtku před Swatým Martinem položený, z gistých přjčin od Nás odložen / a potom giný Sněm ke dni Auternjmu po Swatém Pawlu na Wjru Křesťanskau Obrácenj, Mandátem Nassim rozepsán, a na Hrad Pražský položen byl / a dotčenj Stawowé pod Obogj, podawsse nám znowu dotčené Konffessý a snessenj swé společně / nepřestáwali toho při Nás, gakožto Králi a Pánu swém, netoliko skrze swé snažné, poddané a ponjžené Prosby / ale y skrze znamenité a wzáctné Přjmluwy wyhledáwati / abychom k žádosti týchž Stawům pod Obogj, Wěrných a mylých poddaných Nassich / mylostiwě powoliti ráčili. Majjce My to wsse s Nejwyššjmi Auřednjky a Saudcy Zemskými, a Raddami Nassjmi Králowstwj Českého, w Nassim Cýsařském a Králowském bedliwém wwážení / Nepominuli sme na ponjženau a poddanau prosbu týchž Panůw, Rytjřůw, Prazan, a giných wyslaných z Měst, ze wssech Tij Stawů Králowstwj tohoto Nasseho Českého, pod Obogj Tělo a Krew Pána Gežjsse Krysta přigjmagjcých / a k též Konffessý se přiznáwagjcých / Wěrných Poddaných swých mylých / wssem Trem Stawům Králowstwj tohoto,

Wěrným poddaným Nassim, Sněm Obecnj ke dni Pondělnjmu po Neděli genž slowe Rogationum, ginák Křižowá/ Léta tohoto Tisýcý° Sestistě° Dewátého/ Mandáty swými Králowskými rozepsati / na Hrad Pražský położiti / a w týchž Mandátech wůbec wyssłých/ mezy ginými toho zgewně dołożiti: Že při tomto Sněmu ten Artykul o Náboženstwj k zawřenj, na mjstě a koncy postawenj, do Propossycy Sněmownj położiti / A kterakby wssickni, y gednkaždý obzwlásstně, gak strana pod Gednau, tak y pod Obogj/a kteřjž se k též Konffessy Nám předessle od nich podané přiznáwagj / Náboženstwj swé bezewssech překážek a autiskůw odewssech Lidj, buď Duchownjch anebo Swětských, wykonáwati mohli, ge w tom należitě opatřiti chtjti Ráčjme: Jakž tjž Mandátowé Nassi, Gichž gest datum na Hradě Pražském w Sobotu po Neděli Iubilate, Léta tohoto Tisýcýho Sestistého Dewátého, w tom Artykuli to w sobě obsahugj a zawjragj. A kterémužto Obecnému tak od Nás rozepsanému Sněmu/ když gsau se wssickni Třj Stawowé poskussně a poddaně nagjti dali: A My podlé Nassj mikostiwé Zámkuwy, w témž Mandátu Nassem dołożené, sme w Propossycy Nassi Sněmownj předně ten Artykul o Náboženstwj położiti ráčili: Tu gsau často dotčenj wssickni Třj Stawowé sgednocenj pod Obogj/žádost swau předessłau, w Spisu Nám od nich podaném, obnowili/a za dostatečné Opatřenj, y gim toho Dckami Zemskými Potwrzenj poddaně prosyli.

Y chtjce My tomu, aby w tomto Králowstwj mezy wssemi Třjmi Stawy/gakož stranau pod Gednau/ tak y častodotčenau stranau pod Obogj, wssemi Wěrnými a mikymi Poddanými Nassimi / nynj y na budaucý časy/ wsseligaká Láska, Swornost, Pokog, a dobré srozumění, k wzdělánj a zachowánj Obecného dobrého pokoge zůstáwati/ każdá

strana

strana Náboženstwj swé, w kterém se spasenj swého důwěrugge, wolně a swobodně bez vtiskowánj a wssech překážek gedni druhým prowozowati mohla/ A aby se (gakož skutssné gest) Sněmownjmu Snessenj Léta Tisýcýho Sseſtistého Osmého učiněnému/ y také tomu Mandátu Nassemu wůbec wyssłému (w kterémž gsme dotčené sgednocené Stawy pod Obogj, k též Konfessy se přiznáwagjcý / za ty, kterýmiž gsau wždycky byli/ totiž za swé Wěrné Poslussné Poddané / pod mikostiwau ochranu Nassj, ke wssem Řádům, Prawům, a Swobodám tohoto Králowstwj nalezegjcý/ na kteréž se powinnost Nasse Králowská, Práwa a Zřjzenj Zemská wztahugj, wyhlásyti ráčili / a y nynj wyhlassugeme) zadosti stalo: Prohlédagjce gakož k dotčeným znamenitým Přjmkuwám / tak y k mnohým a snažným prosbám týchž Stawůw pod Obogj / a k mnohým Wěrným a platným od nich Nám po wssecken čas Nasseho sstastného nad nimi Kralowánj w skutku prokázaným službám: Z těch ze wssech y giných mnohých přjčin / s dobrým rozmyslem, Nassim gistým wědomjm/ Mocý Králowskau w Čechách / s Raddau Neywyssſich Wědlnjkůw, Saudcůw Zemských a Radd Nassich / takto gsme ten Artykul o Náboženstwj při tomto nynj se na Hradě Pražském držjcým Obecnjm Sněmě sewssemi Třjmi Stawy tohoto Králowstwj wstanowiti, zawřjti / a ge Stawy pod Obogj timto Nagestátem Nassjm opatřiti ráčili a opatrugeme.

Předně/ Jakož prwé to Zřjzenjm Zemským Az. wtwrzeno gest / co se Wjry dotýče, pod Gednau spůsobau a pod Oběma, aby se newtiskowali/ než spolu byli za gednoho Člowěka, gako dobrj Přátelé: Též Strana Strany aby nehaněla/ toho se při témž, Zřjzenj Zemském w tom Artykuli zauplna zůstawuge / a tjm sobě oboge Strany na budaucý časy zawázány gsau, a býti magj / pod pokutami týmž Zřjzenjm Zemským wyměřenými.

A poně-

A poněwadž strana pod Gednau w tomto Králowstwj Náboženstwj swé wolně a swobodně prowozuge / a strana pod Obogj k též Konffessý České se přiznáwagjcý giw tom žádné překážky neb wyměřenj nečinj: Aby tedy w tom rownost zachowána býti mohla/ Protož gim k tomu powolowati, moc a právo dáwati Ráčjme/aby y častodotčenj sgednocenj Stawowé pod Obogj/gakž Staw Panský, Rytířský/tak y Pražané, Hornjcy a giná Místa s lidmi poddanými gich/a summau wssickni, kteřj se koliw k dotčené Konffessý České, někdy Slawné a Swaté paměti Cýsaři Maximiliánowi, Panu Otcy Nassemu neymilegssjmu, při Sněmu Obecnjm Léta Tisýcýho pětistého Sedmdesátého Pátého/ a nynj znowu Nám podané (při kteréž ge milostiwě zůstawowati ráčjme) přiznali, a přiznáwagj / žádného newymiňugjce: Tolikéž Náboženstwj své Křesťanské pod Obogj podlé též Konffessý, a swého mezy sebau včiněného porownánj, a Sgednocenj, wolně a swobodně wssudy a na wsselikém místě prowozowati, a wykonáwati/ při Wjře a Náboženstwj swém/ též y při Kněžstwu a řádu Cýrkewnjm, kterýž mezy nimi gest / anebo od nich nařjzen bude / pokogně zanechání býti mohli. A to až do Křesťanského, dokonalého obecného Porownánj o Náboženstwj w Swaté Řjssi. A Kompaktaty giž prwé na Sněmu Obecnjm, Léta Tisýcýho pětistého Sedesátého Sedmého gminulými / a z Prywilegium Zemského y ginde wypusstěnými, se sprawowati powinni býti nemagj, negsau, a nebudau.

Dálegi také tým Stawům pod Obogj tuto zwlásstnj Milost činiti / a gim wssem Třem Stawům pod Obogj, k též Konffessý se přiznáwagjcým, Konsystoř Pražskau dolegssj w moc a opatrowánj gegich zase dáwati, a k tomu milostiwě powolowati ráčjme/aby tiž sgednocenj Stawowé pod

wé pod Obogj tauž Konsystoř Kněžstwem swým, podlé též Konffessy a snessenj swého, obnowiti / a též Kněžstwo gak České tak Německé podlé nj řjditi dáti/anebo řjzené na swé Kollatury, bez wssseligaké překážky Arcybiskupa Pražského, anebo kohožkoliw giného, dosazowati, přigjmati: Nic méně y Akademij Pražskau, od starodáwna straně pod Obogj náležegjcý / kterauž gim Stawům sewssjm gegjm přjslussenstwjm tolikéž w Moc gegich mikostiwě dáwati ráčjme/Tak aby gi Muži Hodnými a Včenými osazowati/ dobré, chwalitebné řády nařjzowati / a nad tjm obogjm z prostředku swého gisté Osoby za Deffensory nařjditi mohli. Mezy tjm pak, dokudžby se toho koliw od nich newykonalo: Maginic méně tiž Stawowé pod Obogj wssickni při tom, což swrchu psáno gest/ aby Náboženstwj swé wolně a swobodně wssudy prowozowati mohli, zauplna zanechánj býti.

A kolikkoliw Osob tiž sgednocenj Stawowé pod Obogj z prostředku swého za Deffensory nad tauž swau Konsystoř a Akademij Pražskau, z společného swého Snessenj, ze wssech Tř Stawů w rowném počtu nařjdj / a ge Nám gakožto Králi a Pánu swému, zegměna poznamenané podagj / chceme a máme ty wssecky Osoby, kteréž Nám tak poznamenané podány budau, žádného z nich newypausstěgic/a mjmo tu powinnost, kteráž gim od Stawů swěřená bude, gim žádných giných powinnostj neb Jnstrukcý nedáwagic / odedne podánj Nám téhož poznamenánj we dwau Nedělich pořád zběhlých k tomu potwrditi, a ge za takowé Deffensory wyhlásyti. Paklibychom pro giná zanepráždněnj Nasse, neb gakékoliw giné přjčiny, w tom času swrchu oznámeném gich potwrditi nemohli, a nepotwrdili/ Tehdy magj předce nad tjm Obogjm za Deffensory zůstati/to wsse řjditi a konati moc mjti/ gakoby od Nás

B. Lingua Bohemica atq; Germanica in Bohemia Regno vigent.

k tomu potwrzenj, a wyhlásseni byli. A vmrekliby kdy
který z nich/tehdy na mjsto toho z Swěta sesslého, tiž Sta-
wowé pod Obogj, při tehdáž neyprw přijsstjm Sněmě/ bu-
dau mocy giného k těm živým pozůstáwagjcým woliti a
přidati. Což se y na časy potomnj wždycky spůsobem swr-
chu psaným gakož od Nás, Dědicůw Nassich, a budaucých
Králůw Českých/tak y od nich Stawůw a Deffensorůw čj-
diti a konati má.

Gestližeby kdo také z těchž sgednocených wssech Tj Sta-
wůw tohoto Králowstwj pod Obogj / mimo ty Kostely a
Chrámy Božj, gichž w držen gsau, a kterjž gim prwé nále-
žegj (při nichž pokogně zůstaweni a zanechání býti magj)
gesstě buď w Městech, w Městečkách, Wesnicých/aneb kde-
koliw ginde chtěl nebo chtěli/wjcegj Chrámůw neb Kos-
telůw k Božj službě/aneb také Sskoły pro wyučowánj Mlá-
deže wystawěti dáti: Toho gakož Staw panský, Rytjř-
ský/tak Pražané, Hornjcy, a giná Města/ wssickni společně,
y gedenkaždý obzwlásstně/wolně a swobodně každého čas-
včiniti mocy bude a budau / bez překážky každého Člowěka
wsselikterake.

A gakož w negedněch Městech Nassich Králowských/
y Gegjmilosti Cýsařowé/ gakožto Králowé České, z Obo-
gjho Náboženstwj / totiž pod Gednau a gich pod Obogj
pospolu bydlegj: Protož tomu obzwlásstně chtjti/a o tom
poručeti ráčjme/aby, pro zachowánj Lásky a Swornosti,
každá strana Náboženstwj swé wolně prowozowala/ Kně-
zjmi swými se řjdila a zprawowala/a gedna strana druhé w
gegjm Náboženstwj a řádjch žádného wyměřowánj nečj-
nila/ prowozowánj Náboženstwj/ Mrtwých Těl w Ko-
stelich a na hrchowjch pochowáwánj, a zwonenj nebránila.

Také giž po dnessnj den žádný, gak z Wyššich Swo-
bodných Stawůw/tak ani Města, Městečka/y také Sedl-

ský/

ſký Lid od Wrchnoſtj ſwých/ani žádného giného/ Duchownjho ani Swětſkého Člowěka nemagj, a nemá od swého Náboženſtwj odtiſkowán/ a k Náboženſtwj ſtrany druhé mocý ani nižádným wymyſſleným ſpůſobē přinucowā býti

A že to wſſe, což ſwrchu pſáno, od Nás, pro zachowánj Lásky a Swornoſti, wěrně mjněno a nařjzeno geſt. Protož přiſlibujeme Slowem swým Králowſkým/ že tjž wſſickni ſjednocenj Trj Stawowé Králowſtwj Naſſeho Českého pod Obogj, k též Konffeſſj České ſe přiznáwagjcý/ nynēgſſj y budaucý Potomcy gich / přitom při wſſem, což ſe ſwrchu pjſſe, od Nás, Dědicůw Naſſich/y budaucých Králůw Českých zauplna, w celoſti, bez přeruſſenj zůſtawenj a chránēnj býti magj : Nebo ge také w tom wewſſem při tom pokogi w Swaté Kriſti o Náboženſtwj, genž Religionsffryd ſlowe, včiněném / gakožto přednj Aud Swaté Kriſſe zůſtawugeme, a zanechāwáme. W čemž ſe gim nemá od Nás, Dědicůw Naſſich, a budaucých Králůw Českých/ani od žádného giného/ Duchownjho ani Swětſkého Člowěka, překážky žádné činiti, na časy budaucý a wěčné.

A proti tomuto výš dotčenému o Náboženſtwj včiněnému Pokogi/ a gich Stawůw pod Obogj od Nás ſtálému Opatřenj, žádná Poručenj, a nic takowého/ cožby gim w čem neymenſſjm překážku aneb změnēnj toho včiniti mohlo/od Nás, Dědicůw Naſſich , a budaucých Králůw Českých/ani od žádného giného wycházeti/ani přigjmáno býti nemá. A byť pak y wyſſlo, neb od kohokoliw přigato bylo/tehdy nemá to mocy žádné mjti/ani w té wěcy co buď práwně anebo bez práwa wjce ſauzeno aneb wyřknuto býti. Za kteraužto přjčinau předeſſlá wſſeligaká proti dotčené ſtraně pod Obogj / a kterjž ſe k též Konffeſſj Českē přiznáwagj/odkudkoliw wyſſlá Poručenj a Mandaty wyzdwihowati, mořiti, kazyti, a w nic obracowati ráčjme :

Tak že to wſſe, y nynĕgſſj a předeſſlé gich Stawůw při Nás Potwrzenj téhož Artykule wyhledáwánj/a cožkoliw mezy tjm aż poſawád ſe zběhlo / nenj a býti nemá gim wſſem Třem ſgednoceným Stawům tohoto Králowſtwj, ſpolečně y obzwlášſtně, k nižádné auhoně a vgmě gich dodobrých powěſtj/ a gakékoliw Obtiżnoſti. Což gim také od Nás y budaucých Králůw Českých ničimż zlým ſpomjnáno a zginačowáno býti nemá / nynj, na časy budaucý a wěčné.

Přikazugjce wſſem Neywyżſſjm Auředlnjkům/Saudcům Zemſkým a Raddám ſwým/téż weſſem Stawům a Obywatelům tohoto Králowſtwj, wĕrným miłým / nynĕgſſjm y budaucým / abyſſte ge Pány, Rytjřſtwo, Prażany, Hornjky, y wſſecka Města/wſſecky Tři Stawy tohoto Králowſtwj/ ſewſſemi lidmi Poddanými gich/a ſummau wſſecku ſtranu pod Obogj/k téż Konffeſſy České ſe přiznáwagjcý / při tomto Naſſem Opatřenj a Mageſtátu we wſſech geho Artykuljch, znĕnjch, a Sentencjch zůſtawili a chránili/żádných gim w tom překážek nečinjce/ ani komu giném činiti nedopauſſtĕgjce/pod vwarowánjm Zněwu a Nemiłoſti Naſſj. A kdożby ſe čeho to° koliw, buď z duchownjch anebo Swětſkých Lidí/ k přeruſſenj tohoto Mageſtátu dopuſtił / Máme a powinni býti ráčjme s Dědicy a budaucými Králi Českými/ a s Stawy tohoto Králowſtwj/k takowému każdému, gakożto Ruſſiteli Obecného dobrého pokoge, hleděti/a Stawy při tom chrániti a obhagowati/tak a tjm wſſjm ſpůſobem, gakż Artykul w Řjzenj Zemſkém o obhagowánj Zemĕ, Řádu, a Práwa wyměřuge.

Naposledy přikazowati ráčjme Wětſſjm y Menſſjm Auředlnjkům Deſk Zemſkých Králowſtwj Naſſeho Českého/aby pro budaucý Paměť tento Mageſtát Náš na Relacy Sněmownj / kteraż při tomto Sněmĕ odewſſech Třj Sta-

Stawůw tohoto Králowstwj ke Dckám Zemským včiněna býti má, we Dcky Zemské wložiti a wepsati / a potom tento Oryginál k giným Swobodám neb Prywilegijm Zemským na Karlsteyn położiti dali. Tomu na Swědomj pečet Nassi Cýsařskau k tomuto Listu a Magestátu Nassemu přiwěsyti gsme rozkázati ráčili. Dán na Hradě Nassem Pražském we Čtwrtek po Swatém Prokopu/Léta páně Tisýcýho, Sseſtistého Dewátého. A Králowstwj Nassich Řjmského Třidcátého Čtwrtého/Wherského Třidcátého Sedmého/a Českého též Třidcátého Čtwrtého.

Rudolff

Adamus de Sternberg,
Supremus Burggravius Pragenſis.

Ad Mandatum Sacræ Cæs:
Maieſtatis proprium.

Paulus Michnæ.

Nu: 26.

Artykul o dánj mocy Defenſorům nad dolegſſj Konſyſtořj a Akademij Pražskau.

Gakož geſt G. M. Cýsařská, gakožto Král Českých/ Magestátem swým Cýsařským a Králowským/wſſem třem Stawům tohoto Králowstwj, pod Obogj spůsobau přigjmagjcým, a k Konffesy České se přiznáwagjcým/ na swobodné prowozowánj Náboženstwj gich danym/mezy giný-mi Artykuli, w témž Magestatu doložených, k tomu milostiwě powoliti ráčil. Aby tjž sgednocenj Stawowé, nad Konsyſtořj swau a Akademij Pražskau/od G. M. C. gim w moc danau/ z prostředku swého giſté Osoby za Deffenſory nařjditi mohli/ s tim doložením: Kolikkoli Osob tjž sgednocenj Stawowé pod Obogj z prostředku swého za De-

ffensory, nad tauż swau Konsystoř a Akademij Pražskau/ z společného swé sneseni zewssech tř Stawůw w rownem počtu nařjdj / a ge G. M. Cýsařské/ gako to Král i a Pánu swému, zegména poznamenané podagj/ že G. M. Cýsařská ráčj chtjti a mjti, ty wssecky Osoby, kteřjž G. M. Cýsařské tak poznamenané podané budau/ žádného z nich newypauſstěgjc/ a mjmo tu powinnost, ktera ji gim od Stawůw swěrena bude/ gim žádných giných powinnostj neb Instrukcý nedáwagjc/ odedne podánj G. M. Cýsařské téhož poznamenánj, we dwau Nedělnjch pořád zběhlých, k tomu potwrditi/ a ge za takowé Deffensory wyhlásyti/ gakž týž Magestát w tom Artykuli plněgi swědčj. Podlé čehož gsau Stawowé pod Obogj při G. M. C. toho wewssj ponjženosti wyhledáwali/ aby G. M. C. k tomu milostiwě powoliti ráčil/ aby tjž Stawowé pod Obogj, tým Deffensorům/ kteřjž od nich woleni budau/ k zastáwánj a obhagowánj Náboženstwj gich/ a opatrowánj též Konsystoře a Akademie, w moc dáti mohli.

A na tom gest se G. M. C. sewssemi třmi Stawy tohoto Králowstwj snésti a k tomu milostiwě powoliti ráčil. Předně/ že tjž wssickni tř sgednocenj Stawowé pod Obogj, k též Konffessy České se přiznáwagjcy budau mocy tým Deffensorům tu moc dáti/ aby tjž Deffensorowé na to na wssecko, co se Náboženstwj gich Stawůw pod Obogj/ též opatrowánj Konsystoře a Akademie dotýče, kterakby to wsse w dobrém a pokognem řádu státi mohlo, dobrý pozor dáwali/ a bykaliby kdy gaká potřeba mezy nimi, stranau pod Obogj samými co nařizowati, pokogiti neb k náprawě přiwozowati/ to aby bezewssj překážky, nezane prazdňugjc tim G. M. C. včinili. A také bykaliby toho potřeba, k tomu newyssšj Auřednjky Saudce Zemské/ a Raddy G. M. C. Saudu Dworského a Komornjho/ též giné G. M. C. Čeſké

ſké Raddy/ toliko pod Obogj, k téż Konffeſſy Czeſké ſe přiznáwagjcý/ a k tomu z każdého Krage do ſſeſti Oſob z Obce/ zewſſech třj Stawůw pod Obogj, w rownem počtu k wáženj a na mjſtě poſtawenj tychž wěcý/ do Měſt Prazſkých powolali / s nimi to wwážili / a k náprawě přiwedli. A nemohliliby w tom počtu čeho ſami na mjſtě poſtawiti a k náprawě přiweſti/ magj tu wěc aż tehdáż k neyprwé přjſſtjmu Obecnému Sněmu, odložiti/ a při témż Sněmě to ſtrana pod Obogj, k téż Konffeſſy Czeſké ſe přiznáwagjcý, ſami mezy ſebau s wětſſjm počtem z Obce/ kteřjżby ſe tehdáż k Sněmu ſgeli/ wwažowati, zawřjti a na mjſtě a koncy poſtawiti. W čemż ſe gim od G M. Králowſké/ budaucých Králůw Czeſkých/ ani od Strany pod Gednau żádná překážka činiti nemá: wſſak při témż wwažowánj a nařizowánj ſtrana pod Obogj, wwažugjc ſwé wlaſtnj wěcy nemá nic takowého wwažowati ani zawjrati/ coby, buď proti G.M.C. gakožto Králi Czeſkému/ též ſtraně pod Gednau/ anebo také proti Mageſtátu/ ſtraně po Obogj danému, tomu porownánj mezy obogjmi ſtranami wčiněnému a we Dcky Zemſké wloženému/ bylo. Než geſtližeby mezy ſtranau pod Gednau/ a ſtranau pod Obogj, o wěcy přjpadné Náboženſtwj gich ſe dotýkagjcý/ gaký odpor wznikl, tak żeby Oſoba Oſobu z duchownjch neb Swětſkých Lidj pro Náboženſtwj hanělá a potupowala/ aneb geden druhému Desátky a platy k Fare geho ſprawedliwě náležegjcý zdržowala/ w Faru a Kollaturu geho ſe wkládala/ a nebo při prowozowánj geho Náboženſtwj gakaukoli překážku neb wtiſkowánj, proti často dotčenému Mageſtátu/ a porownánj mezy ſtranau pod Gednau a pod Obogj, při tomto Sněmu wčiněnému činil. Aby o takowé wtiſky a odpory přjpadné nebylo potřebj wżdycky Sněmu pokládati. Ráčil geſt Geho miloſt Cýſařſká ſſewſſemi třjmi Stawy miloſtiwě na tom ſe

tom se sněsti a za Práwo vstanowiti/ byloliby komu z strany pod Obogj/ od koho z strany pod Gednau co vbljženo neb zadržáno/ aby Deffensorowé od strany pod Obogj wolenj/ wwážjce neyprwé takowau přjpadnau wěc s Neywyssjmi Wědnjky a Saudcy Zemskými a Raddami G.M.C. Saudu Komornjho/ též Osobami z Obce wsse pod obogj/ kteréžby k tomu ze wssech Kragůw w témž počtu, gakž swrchu dotčeno, obeslali: to na G.M.C. wznesli, a za opatřenj žádali/ a G.M.C. ráčj mjti y hned ty strany, gichžby se dotýkalo, na Hrad Pražský do Saudné Swětnice, kdež se Saudowé Zemsstj držjwagj/ odedne wznessenj na Geho milost Cýsařskau, k sesti Nedělům srocziti/ Relacý o wedenj swědkůw ke Deckám Zemským včiniti/ o to Saud pořádný osaditi/ k kterémužto Saudu aby dwanácte Osob z strany pod Obogj/ kteřjžby od Deffensorůw a Neywyssjch Wědnjků Saudců Zemských a Radd G.M.C. Saudu Dworského a Komornjho/ a těch Osob z Obce k tomu obeslaných, woleni byli. A druhých dwanácte Osob z strany pod Gednau/ kteréžby strana pod gednau z Stawůw tohoto Králowstwj z sebe wolila, na to zasědli/ a stranám gisty den gmenowali/ a nedadauce těm sesti Nedělům progjti, strany wyslyssseli/ a sprawedliwým rozsudkem o takowé wýš dotčené přjpadné wěcy konec včinili. Tymž spůsobem/ byloliby komu z strany pod gednau, od kohokoli z strany pod Obogj w těch wěcech wýš dotčených, vbljženo neb zadrženo/ má-li kdy od Neywyssjch Auřednjkůw a Saudcůw Zemských pod Gednau, na G.M.C. wznessenо, a z strany osazowánj toho Saudu a konce tomu včinění/ w tom se wewssem, gakž swrchu dotčeno, zachowáno býti/ a gedenkaždý, buď z duchownjch neb Swětských Lidj/ bude powinen k takowému saudu státi/ a co gemu tu nalezeno bude/ tomu dosti činiti a podnikati. A nechtělliby kdo k takowému Saudu státi a

rozsud-

rozsudku dosti činiti/ k takowému každému má se býti zachowáno/ gakž Zřízenj Zemské D. 49. wyměrugě. K tomu pak Saudu ti kteréjžby prwé k Auřadům swým přjsahy a powinnosti neměli/ přjsahu zwlásstnj činiti/ ginj pak na swé předesslé powinnosti sauditi magj: Wssak při témž Saudu kdybykoli držan byl/ ti wssickni Saudcowé toho sstetřiti magj/ aby nic takowé nezawjrali anewypowjdali/ cožby čem neymenssjm proti často dotčenému Magestátu a w něm obsaženém sgednocenj/ gako ani proti témuž porownánj s stranau pod Gednau učiněné bylo/ poněwadž w témž Magestátu mezy ginými Artykuli toho gest doloženo: Že proti tomu wýš dotčenému o Náboženstwj učiněnému pokogi, a gich Stawů pod Obogj od G. M. C. stálému opatřenj/ žádná porušenj, a nic takowého/ cožby gim w čem neymenssjm překážku aneb změněnj toho učiniti mohlo: Od G. M. C. Dědicůw G. M. a budaucých Králůw Czeských/ ani od žádného giného wycházeti/ ani přigjmáno býti nemá. A byť pak y wyssło/ neb od kohokoli přigato bylo: Tehdy že to nemá mocy žádné mjti/ ani w té wěcy co/ buď právně/ aneb bez Práwa wjce sauzeno neb wyřknuto býti/ přičemž se toho tolikéž zůstawuge.

Num: 27.

Porownánj mezy Stranau pod Gednau a Stranau pod Obogj učiněné/ bez vbljženj Magestátu/ a we Dcky Zemské do Kwaternu Trhowého Stjbrného, Léta 1609. w Sobotu po Swatém Gilgj O. 9. wložené/ y také do Knih nowých Konsystorských na Listu XXXI. wepsané.

Artykul o Náboženstwj.

O se toho Artykule o Náboženstwj/ kterýž na milostiwau žádost G.M.C. gakožto Krále Českého/ při Sněmě Léta 1608. w Pondělj po Neděli Exaudi držaném/ až do druhého Sněmu k dalšjmu wšech těch wěcý zawjrannj odložen byl/ dotýče/ poněwadž gest G.M.C. tyž Artykul šewšemi těmi Stawy tohoto Králowstwj na tomto Sněmě zawřjti/ a Straně pod Obogj Tělo a Krew Páně Gežjšše Krysta přigjmagjcý, Magestátem swým Králowským/ aby swé Náboženstwj podlé Konffessy Cieské, G.M.C. podané/ a swého mezy sebau včiněného Snesenj a porownánj, wolně a swobodně bezewšj překážky prowozowati mohli/ gistě opatřenj včiniti/ též Konsystoř dolegšj, a Akademij Pražskau, s gegjm přjslušenstwjm, gim Stawům pod Obogj w moc a opatrowánj gich dáti ráčil/ gakž týž Magestát na zwlášstnj Relacy Sněmownj y we Dcky Zemské wložený/ kteréhož gest Datum we Čtwrtek po Swatém Prokopu, Léta přjtomného 1609. to w sobě šjře obsahuge a zawjrá. Toho se při němž Magestátu a opatřenj, zauplna zůstawuge.

A gakož gsau se Strana pod Gednau s Osobami, od Stawůw pod Obogj wolenými, o to namluwili a snesli/ že Stawowé pod Obogj gi stranu pod Gednau, při gegich Kostelích, Služebách Božích, Ceremonijch, Kollaturách, Klášterních, Kollegjch, Weysádách, Nadánjch, Desátcých, Platjch, přjpadnostech, Duchodjch a starobylých řádjch, bez proměny w Náboženstwj gich, z celka a zauplna (nečinjce gim w tom žádných překoř a překážek) gako y strana pod Gednau, ge stranu pod Obogj při gich Kostelích/ gakž která strana čeho až posawád w drženj gest, zůstawiti chtěgj a magj.

Též gestližeby G.M.C. gakožto Král Cieský/ na Panstwjch swých, aneb kdo z wyšších Stawůw, buď pod Gednau

neb pod

neb pod Obogj/ráčil chtjti nebo chtěli pro sebe, neb Lidi poddané swé, na Faru a Kollaturu swau Kněze pod Obogj takoweho/ kteryžby od Arcybiskupa Pražského na Kněžstwj swěcen byl wzyti/ aby to wčmiti mocy ráčil a mohl.

Wssak co se Měst Pražských y giných w tomto Králowstwj dotyče/ poněwadž sau Obce wssech těch Měst Pražských/ y Kněžstwo gich/ gako y giná Města w welikém počtu k tymž Stawuom pod Obogj a k té Konffessy přistaupili/ a se w tom wewssem tim řádem, kteryž mezy nimi Stranau pod Obogj, podlé též Konffessy gest a nebo gesstě nařjzen bude/ wjditi chtěgj. Z té přjčiny, aby potom w kterékoli Obcy a nebo Osadě žádných roztržek neb hádek nebylo/na tom sau se mezy sebau namluwili: Gestližeby se w které Obcy neb Osadě gesstě kdo nalezl/ žeby se chtěl zprawowati Knězem takowym pod Obogj/ kteryžby od Arcybiskupa Pražského a ne podlé dotčené Konffessy Czeské swěcen byl/ aby takowy každý mohl (nečinjce wssak w té Obcy neb Osadě/ ani w té Konsystoři od G. M. C. tymž Stawům pod Obogj w moc dané, žádné překážky neb roztržitosti) se, kdež se mu koli widěti bude/ k takowému Knězy od Arcybiskupa Pražského swěcenému obrátiti/ a Služeb Cyrkewnjch od něho wzjwati.

Jtem/Co se pochowáwánj mrtwých těl a zwonění dotýče/ že ginák se ti, kdož pod obogj sau při Kostelich a Farách pod gednau/ gako y ti, kdož pod Gednau sau, při Kostelich a Farách pod obogj pochowáwati nemagj/leč s wolj a wědomjm Kollátora neb Správcůw Duchownjch té Fary: Než gestli žeby k Faře té kteráž gest pod gednau/ náleželi lidé, kteřjž gsau pod Obogj/ a k té Faře Desátky, neb gakékoliw platy dáwali/ tehdy magj se bez zwláštnjho powolenj téhož Kollatora tu pochowáwati/ gako y z druhé Strany/ gestliže by k Faře té, kteráž gest pod Obogj, náleželi Lidé, kteřj gsau

pod Gednau, a Desátky neb gakékoliw platyby k nj dáwali/ magj se také bez zwlásstnjho powolenj téhož Kollátora tu pochowáwati: Pakliby ktery Kollátor neb kdokoli giný/ pochowáwánj Těl mrtwých bránil/ tehdy nebudau powinni těch Desátkůw neb gakýchkoliw giných platůw wjce dáwati: nýbrž Wrchnost gich může ge k giné Fare, kde se gim líbiti bude, obrátiti, y tu ge pochowáwati dáti. W kterých pak mistech nebo Městech, buď Králowských, Králowé Gegj milosti, neb na Panstwjch G. M. C. ti kdož pod Obogj gsau, swých wlastnjch Kostelůw neb Pohřebůw/ ani společných s stranau pod Gednauby neměli. Ti, wedlé znění wýš dotčeného Mageſtátu, sobě Kostely a Chrámy k službě Božj wystawěti, gako y mjsta k pohřebům swým wzdělati mocy budau. A pokudžby giž prwé před timto Snesenjm/ kdo s kým o gakau Kollaturu před pořádným Saudem tohoto Králowstwj rozepři zasslau měl/ kterážby na prawnjm rozeznánj zůstáwala/ w tom Strany prawnjho rozeznánj očekáwati magj: Wssak ti nebo ten, kdožby se na druhém gakých Kollatur neb Far dosauditi chtěli, nebo chtěl/ nemagj a nemá se držiteli w tu Faru neb Kollaturu wkládati/ lečby mu prwé Saudem přisauzená byla/ gakž též Snesenj gich obau stran plnějj swědčj.

A poněwadž wýš dotčený Mageſtát od G. M. C. Straně pod Obogj daný/ proti tomuto gich z obauch stran společnému snesenj, a zase toto Snesenj proti témuž Mageſtátu nečelj/ a takowé opatřenj gedné kterékoli strany, smyslu prawého opatřenj strany druhé nerussj. Protož G. M. C. ge Stranu pod Gednau netoliko při tom opatřenj, kteréž giní také wýš dotčeným Mageſtátem učiněno gest/ ale y při tom to wýš dotčeném porownánj wewssem zaupluá/ tak že gakož týž Mageſtát tomuto Snesenj, tak y toto Snesenj tomuto Mageſtátu w ničemž na sskodu nenj a byti nemá, zůstawo-

ſtawowati/ a k tomu miloſtiwě powolowati ráčj/ aby gako dotčeného Mageſtátu tak y tohoto Artykule Sněmowniho weypis ſtraně pod Gednau/ y také často dotčené ſtraně pod Obogj, pod Pečetj Zemſkau tohoto Králowſtwj od Deſk Zemſkých wydán byl. Actum we Čtwrtek po Swatém Prokopu Léta 1609.

¶ Tuto ſe wypauſtěgj Podpiſowě Gmén Gich miloſtj Nejwyſſich Panůw Aurednikůw a Saudcůw Zemſkých Králowſtwj Czeſkého/ též Panůw Dyrektorůw od Stawůw pod Obogj při Sněmě Obecném nařizených/ y také Oſob z Obce wſſech Třj Stawůw/ ktefjž gſau ſe, gedni na miſtě wſſj Strany pod Gednau/ a druzý na miſtě wſſiſtrany pod Obogj, w témž porownánj wlaſtnimi Rukami ſwými podepſali. Což ſe w Oryginálu y také we Dckách Zemſkých nagde.

Num: 28.

Z Sněmu Léta 1610. Artykul o Náboženſtwj.

Co ſe toho Artykule o Náboženſtwj/ pro ktery§ předně tento Sněm od G.M.C. rozepſán byl, dotýče/ poněwadž geſt G.M.C. gakožto Král Czeſký/ wſſem třem Stawům tohoto Králowſtwj Tělo a Krew Pána naſſeho Geſſiſſe Kryſta, pod Obogj ſpůſobau přigjmagjcým/ a k Konffeſſy Czeſké/ někdy ſlawné a ſwaté paměti G.M.C. Cýſaři Maximiliánowi, při Sněmu obecnjm Léta 1575. a nynj znowu G.M.C. podané, ſe přiznáwagjcým/ při tomto Obecném Sněmě Mageſtátem ſwým Cýſařſkým, giſté opatrenj, aby Náboženſtwj ſwé, wedlé též Konffeſſy a ſwého mezy ſebau včiněného ſgednocenj a ſneſſenj, wolně a ſwobodně prowozowati mohli, včiniti: Též Konſyſtoř dolegſſj a Akademij Pražſkau, s gegjm wſſjm přiſluſſenſtwjm, gim Stawům

pod Obogj w moc a opatrowánj gich dáti ráčil. A k tomu také mezy stranau pod Gednau a pod Obogj/ gakby se k sobě zachowati mili/ gi té porownánj při tomto Sněmě se stalo/ což oboge na zwlástnj Relacý Sněmownj we Dcky Zemské, wložено a wepsáno geſt/ protož se toho wſſeho zcela a zauplna přitom zustawuge.

Nu: 29.

Artykul o Opatřenj Stawůw, proti nařjzené Deffensy.

¶ Gakož gsau wſſeckni tŕj Stawowé tohoto Králowstwj Czeskeho, pod Obogj přigjmagjcý/ při Sněmu tomto gistau Deffensy swolili a nařjdili/ a nad tauž Deffensy Osoby ze wſſech tŕj Stawůw, za Správce vstanowili/ a gim k tomu plnomocenstwj proti zapsánj gich, dali/ gakž Artykul o též Deffensy wůbec wytisstěný, a plnomocenstwj od Stawůw dané, to w sobě sſſe obsahuge a zawjrá. Podlé čehož gsau wyš psané zmocněné Osoby, gistý počet Kuechtů, y také Gjzdných werbowati dali/ na to se k ruce tymž Stawům w nemalau Summu peněz wzdlužili/ a po Kragjch Listy otewřenými hotowost, tauž Deffensy swolenau/ též Kontrybucý a Sbjrky Zemské/ kteréž léta 1596. swolené byli, na njž táž Deffensy wztažena geſt, nařjdili.

A poněwadž geſt G.M.C. gakožto Král Czeský/ Magestátem swým Cýsařským a Králowským/ a giž do Desk Zemských wložených/ wolné, swobodné, a bezpečné prowozowánj Náboženstwj/ gim wſſem třem Stawům tohoto Králowstwj, pod Obogj přigjmagjcým/ a k Konffessy Czeské (při kteréž zůstaweni a zanechání gsau) se přiznáwagjcym/ w rownosti s stranau pod Gednau dowoliti, pustiti/ Konsystor y Akademij Prazskau w moc gich wwesti/ y dalssj gisté, do

state

ſtatečné gich we wſſech potřebných Artykulich, Náboženſtwj ſe dotýkagjcých, opatřenj včiniti ráčil. Proti čemuž geſt G.M.C. tymž Stawům/ aby od té Deffenſy, werbowánj lidu, Gjzdného y pěſſjho, Dyrekcý Oſob k nj wolenych a dalſſjho wſſeho Proceſſu, vpuſtili/ miloſtiwě wyhledáwati poručiti/ a že Stawy při Náboženſtwj gich/ též přitom Mageſtátu gim daném a wſſech Prywilegijch, Swobodách, Práwjch a Zřjzenj Zemſkém/ proti wſſeligakým nebezpečenſtwjm/ a proti tomu každému, Duchownjmu neb Swětſkému Czlowěku/ kdožby gim, buď ſám od Oſoby ſwé, neb ſkrze giné lidi, gakýmžkoli wymyſſleným ſpůſobem, w čemkoli ſſkoditi, vbližowati, neb ſe nad nimi wymſtjwati chtěl/ ſám zaſtáwati, chrániti, a wedlé Zřjzenj Zemſkého obhagowati chtjti ráčj/ miloſtiwě ſe zakázati ráčil. Na kteréžto G.M.C. wyhledáwánj a poručenj/ dotčenj wſſickni třj Stawowé pod Obogj přigjmagjcý/ gſau od též Deffenſy, Dyrekcý, Werbowánj a chowanj téhož Lidu Wogenſkého vpuſtili/ a wen z Země wyprawili. A G.M. Cýſařſká naproti tomu, ge wſſeckny Tři Stawy pod Obogj k též Konffeſſy Czeſké ſe přiznáwagjcý/ kterýž gſau tauž Deffenſy ſwolili a nařjdili/ takto s giſtým wwážením Neywyšſſich Panů Auřednjkůw Saudců Zemſkych a Radd G.M. Cýſařſké/ též wſſech Tří Stawůw pod Gednau přigjmagjcých, ſneſſenjm a zůſtánjm opatrowati, vgiſſtowati a vbezpečowati ráčj. Předně/ že gim wſſem Třem Stawům Králowſtwj tohoto Czeſkého, pod Obogj ſpůſobau přigjmagjcým/ a k té Konffeſſy ſe přiznáwagjcým/ ſpolečně, y žádnému z nich obzwláſſtně, gako y oſobám od nich k ſprawowánj též nařjzené Deffenſy wolenym a zmocněným: též ani těm kterýž ſau ſe koli w té Deffenſy/ buď wogenſkým neb gakýmkoli gjnym ſpůſobem potřebowati dali/ to° ničehož, co gſkoli od tych, Stawuw pod Obogj, pod tauž nařjzenau Deffenſy pro

ten

ten Artykul o Náboženstwj včiněno a zawřjno/ žádnau nemilostj, neljbostj spomjnati/ a žádnému, Swětskému nebo Duchownjmu Cžlowěku/ gakž gménem swým Cysařským/ tak y gich čjmkoli wlastnjm/zgewně ani tajně, nynj y na wěčné časy, nad nimi se proto wymstjwati/ řečj neb skutkem, na dobrých gich powěstech, žiwotjch, statcých, Manželkách Djtkach, a gakýchkoli wymysslených přjčinách a wěcech, sskoditi/ a summau w ničemž tom, což se nařjzené a konané Deffensy/ a cožkoli do zawřenj tohoto Snému posslo, dotyče/ žádnými Půhony, obesslánjmi, sročenjmi, poručenjmi ztěžowati/ přjkorj činiti/ ani žádného Lidu Wogenského ku pomstě/odkohožkoli/a pod gakauzkoli barwau, fformau a předestřenau přjčinau/ gakby to lest Lidská wymysliti a wystihnauti mohla/ bez wědomj a wůle wssj země nagjmati/ werbowati, a geho chowati dopaussteti chtjti a mjti nerácj: Nebo G. M. Cýsařská s tjmiž wssemi třjmi Stawy pod Obogj přigjmagjcými/k té Konffessy Czeské se přiznáwagjcými/ gakožto wěrnými poslussnými poddanými swými/pod milostiwau ochranu G.M.Cýsařské/ ke wssem práwům/ swobodám/Prywilegjm tohoto Králowstwj y také Zřjzenj Zemskému přináležegjcými/ wewssem dobře a milostiwě spokogen býti ráčj. A gestližeby se kdokoli/ proti tomuto G.M.C. milostiwému opatřenj/ čeho toho gakž se swrchu pjssse, dopustil/tehdy má tim wssjm způsobem to wznesseno/ předsewzato y sauzeno býti/tak gakž ten Artykul, o mocy Deffensorůw nad Konsystorj a Akademij Pražskau/ též o Saudu strany přjpadných wěcý o nátiscých pro Náboženstwj/ též gak se ten Saud držeti/ a kdo geho Saudcowé býti magj/ to w sobě sjřegj obsahuge a zawjrá.

Num: 30.

W Apologij Jezuwjtské Latinské/ proti Stawům Czeským wydané a w Wjdni tisstěné. W Ka-

W Kapitole 3. na Listu 31. tato Otázka se nachází.

Kdo gest Rudolffa druhého na Hradě Pražském v wězenj zdržowal/ a ten tak Slawný Magestát (podlé kteréhož se domnjwagj že giž wssecko gim slussj) bezděk a samým strachem horssjho zlého wymohl?

A opět w Kap: 8. na Listu 73.

Mlčjm, že ten Magestát na Cýsaři Rudolffowi slawné paměti, mocý wymožen byl/ani odewssech těch gjmž to náleželo, podepsán nenj.

W Kap: 8. na Listu 74.

Nehádáme se o to, co gest mohl Cýsař Rudolff Slawné paměti, w té nauzy/ když od Panůw Stawůw pod Obogj/ za přjčinau wymoženj toho Magestátu/ zewssech stran mocně obležen byl/ pro vgjtj horssjho zlého, powoliti a dopustiti.

Nu: 31.

Protestacý Stawůw proti Slawatowi a Smečanskýmu/ z Akt Léta 1609. 6. Octobris.

A potom wyslanj pro Amnystij na Rathauz mezy Pány Stawy gsau gi přinesli. A podlé toho oznámili/ že tá Amnystya bywsse od G. M. C. též Pana Landtkraběte z Leichtenburgku / Neywyssjho Pana Purgkrabi / Pana z Donina Neywyssjho Sudjho Dworského / Neywyssjho Pana pjsaře/ Pana Tyburcýho Žďárskeho/ Pana Jana Lukawskeho podepsaná/ že gsau gi Neywyssj Pan Kanclj / Pan Wyljm Slawata / a Pan Jaroslaw z Martinic, podepsati nechtěli. Zastjragjce se opět / že toho s swým dobrým Swědomjm včiniti nemohau. Což vslyssawsse Páni z Obce/ k wjře nepodobné/ gaké o to welké reptánj bylo. A protož ostaupiwsse se w hromadu w ko-

ko / dali toto skrze pana Přecha z Hoděgowa promluwiti ku Panům Dyrektorům: Ač gsauc na žádost Neywyššjho pana Kanclýře, giž toho při tom zůstawiti chtěli, aby Kanclýřem zůstal. Wšak poněwadž se spolu s těmito dwěma Osobami / giž právě za zgewného Nepřjtele, wšem Stawům pod Obogj stawj: tak že co Král Stawům odpustil / a ge na budaucý časy / w tom wěčně opatřil / tomu tyto tři Osoby, nechtjce se podepsati, mjsta nedáwagj. A tak za zgewné Nepřátely / kdyžby gen gakau přjčinu měli / gakž proti této Amnystij / takž proti Magestátu / proti Stawům pod Obogj se wystawugj: A tak žeby ani Kanclýř gich nechtěl w sprawedlnostech gegich / ani tito Saudcowé Zemstj ffedrowati / neb žeby se wždycky zastjrali tjm swým swědomjm / chtjce lepšjho swědomj nežli Král Pán náš / a ginj / kteřj wedlé Krále tu Amnystij podepsali, býti. K tomu také že Páni Stawowé pod Obogj, newědj gak bezpečně swá Prywilegia, na ně se wztahugjcý, Panu Wyljmowi Slawatowi / nemohauce giž gemu wěřiti / na Karlsteyn k schowánj dáti. A protož aby tyto Osoby gmenowané / ze wšech Auřadůw shozenj / a do žádných wsce dáwáni nebyli / žádagjce aby to G. M. C. k wlastnjm Ussjm přednešeno bylo.

17. Octobris.

Jtem / w Sobotu páni Stawowé w welikém počtu do Sněmu ráčili se dáti nagjti / a tu z společného sněssenj wšech Tj Panů Stawůw, skrze pana z Budowa dotázka učiněna na pana Wyljma Slawatu / Purgkrabi Karlsteynského / a pana Jaroslawa Bořitu z Martinic / Saudce Zemského: Proč gsau se w té Amnystij, w niž gest se G. M. C. a Neywyššj Auřednjcy a Saudcowé Zemstj pod Gednau, podepsati ráčili / také nepodepsali: Nebo že ta wěc k Polityckému

kému pokogi, k swornosti a kásce se newztahuge. Ktera-
to Amnystij / že ne proto gsau Páni Stawowé pod Obogj
při G. M. C. wyhledáwali / gakoby nětco proti G. M. C.
při tomto Sněmě prohřessili / (čehož aby gich Bůh na wě-
ky ostřjhak) Nýbrž že toho wyhledáwali, coby předně ke cti
a Skáwě Božj / též k sskastnému nad námi G. M. C. Pa-
nowánj / a k swornosti a kásce mezy stranau pod Gednau a
pod Obogj skauziko / a tak proto za tuto Amnystij prosyli /
aby po časých nepokognj Lidé, wpřjmé toto Stawůw mjně-
nj, ginák než samo w sobě gest, newykládali. Na čež od-
powěd od pana Skawaty / y na mjstě pana z Martinic / tato
dána: Že tyto politycké wěcy z Duchownjch wěcý pocha-
zegj / že nenáležj Swětským lidem, gakožto Leykům, o nich
gáký Saud wynásseti / a tomu že oni wěřj / že Wjra gest dar
Božj / kteréž žádný druhému dáti nemůže / a k niž také žá-
dný nucen býti nemá: Wssak coby k swornosti a kásce skau-
ziko / k tomu že y oni také wsseligak nápomocni býti chtěgj.
Než aby se podepsali / že toho při sobě, a při swé Wjře nagjti
nemohau. Což přeskyssewsse Páni Stawowé / ráčili gsau
skrze pana z Budowa zase tuto odpowěd dáti / že Pan Ska-
wata a Pan z Martinic sami swau řečj se porážegj: Nebo
kdež prawj / že Swětstij Lidé nemagj o Duchownjch wě-
cech sauditi / a že Wjra gest dar Božj / Wjru že žádny dru-
hému dáti nemůž / ani giného k nj nutiti nemá: Nýbrž
raděgi k tomu každý coby k swornosti a kásce / y pokogi skau-
ziko, napomáhati powinen gest. Proti tomu tehdy což y
nynj od nich mluweno gest / tjm nepodepsánjm swým že gsau
wči nili / A to proto / že ta Amnystia od G. M. C. a Neywyž-
sssich Auřednjkůw a Saudcůw Zemských podepsaná, pů-
wod swůg má z Magestátu / a toho porownánj mezy stra-
nau pod Gednau a pod Obogj / což obé zapowjdá o Wjře
Swětským Lidem gaký Saud wynásseti: Owssem pak k

wjře, genž gest dar Božj, koho nutiti / nýbrž k swornosti a
lásce napomahati/A w tom Politickém spůsobu tomu wsse-
mu že tito dwa páni se zgewně na odpor postawugj / a sobě
w tom nějaké lepssj swědomj (an se tu k žádné Wjře nenu-
tj/ale při swobodě a pod mikostiwým G.M.C. opatrowá-
njm/a při Swobodách Králowstwj Českého/y nynj od G.
M.C. vdělených, zůstawugj) nežli G. M. C. též ginj Ney-
wyššj páni Auřednjcy a Saudcowé Zemsstj připisowati
chtějj. A že gsau toho dokázali y přitom. kdež nechtěli
býti při Relacý když se Magestát G.M.C. Sta-
wům pod Obogj daný / Též to porownánj mezy stra-
nau pod Gednau a pod Obogj do Deſt Zemských kladlo.
Kudyž páni Stawowé pod Obogj / na tato myssleni při-
cházegj / že co na těch pánjch, kteřj se podepsati nechtěli,
gest/zeby rádi chtěli wssecko toto Swaté mezy stranau pod
Gednau a pod Obogj porownánj/a předně ten Magestát,
zrussiti a zkazyti/kudyž také že se sami za zgewné Ne-
přátely straně pod Obogj wystawugj. A protož
že wssickni Tějpáni Stawowé pod Obogj/ráčj tuto zge-
wnau protestacy na tomto Obecném Sněmě činiti / při-
ssloliby kdy k tomu (čehož Boże ostřež) ženby se ně-
kdo aneb některý, proti Magestátu straně pod O-
bogj od G.M.C. danému/a proti tomu porowná-
nj postawowati chtěli / tehdy žeby se k těmto Oso-
bám, kteřjž se těchto podpisůw w Amnystij zbra-
ňowali/a k Relacým se přiznáwati nechtěli/gakož-
to Nepřátelům pokoge a swornosti hleděti muselo/
poněwadž wjce swůg Respekt k dalekému přespolnjmu
Kněz-

Kněžstwu / též k giným Potentátům a cyzým Národům magj / nežli k G.M.C. Králi swému / swé milé Wlasti / a k Českému Národu. K tomu také gakž gest na tom zůstáno / kdyby mezy stranau pod Gednau a pod Obogj w přjpadnjch wěcech gaké nedorozumenj bylo / a gedné straně od druhé skrácenj se dálo / aby 32. Saudcůw pod Gednau / a 32. pod Obogj k rozeznánj té přezwoleno bylo / že w počtu těch Saudcůw tito, kteřjž gsau nepodepsanj, trpjni býti nemagj. Po té řeči promluwil pan z Budowa k Neywyžssjmu Panu Sudjmu Zemskému / a ku Panu z Hažmburgku / a Panu Podkomořjmu / aby nebywsse předessle při tom to podpjsowánj přjtomnj / se také podepsati do té Amnystye ráčili. Načež Neywyžssj Pan Sudj pan Adam z Waldsstegna za odpowěd dáti ráčil: aby ho Pán Bůh wchowal / aby w tom gaké rozmyssllenj mjti měl / aby tu co na aurážku geho dobrého swědomj býti mělo! gako y G.M.C a ginj Neywyžssj páni Auřednjcy a Saudcowé Zemssti / že gsau to též s dobrým swědomjm včiniti ráčili. Na ten spůsob y ginj mluwili. Potom pan z Budowa Neywyžssjm Pánům Auřednjkům a Saudcům Zemským poděkowánj včinil / kteřj gsau se w též Amnystij podepsali / a podepsáti wolili. A pan Skawata / a pan z Martinic / žádali při swém ohlássenj zůstaweni býti. A páni Stawowé skrze pana z Budowa ohlássenj také včinili / že toho také při swé odpowědi zůstawowati ráčj.

Artykulowé na Sgezdu Obecném/ kteryž držán byl na Hradě Pražském/ Léta Páně Tisýcýho Sseſtiſtého Gedenáctého / w Pátek po památce Swatého Pawka na Wjru Křeſtanſkau Obrácenj/ při přjtomnosti Neygasněgſſiho Knjžete a Pána/ Pana Rudolffa Druhého Woleného Řjmſkého Cýſaře/ Wherſkého a Czeſkého Krále/ atd. gakožto Krále Czeſkého/ atd. Odewſſech Tj Stawům Králowſtwj Czeſkého, ſwolenj a zawkjnj / a potom Nepřátelſkém od Lidu Paſowſkého do Menſſiho Města Pražſkého včiněném wpádu/ na Rathauze Starého Města Pražſkého obnowenj.

Gakož geſt Neygasněgſſj a Neynepřemožněgſſj Knjže a Pán, pan Rudolff druhý z Božj mikoſti Wolený Řjmſký Cýſař/ Wherſký a Český Král/ atd. Pán náš neymikoſtiwěgſſj / wſſem Třem Stawům Králowſtwj Českého/ wěrným Poddaným ſwým / giſtý Sgezd na Hrad Pražſký ku Pátku po památce Swatého Pawka na Wjru Křeſtanſkau Obrácenj / Léta tohoto Tiſýcýho Sſeſtiſtého Gedenáctého položiti/ rozepſati/ a při tom týmž Stawům mikoſtiwě w známoſt vweſti ráčil / že za tau ſamau a gedinau přjčinau týž Sgezd od G. M. C. Stawům položen geſt/ kterakby pro opatřenj wlaſtnj Oſoby G. M. C. gakožto Krále Českého / a Králowſtwj tohoto / před wſſeligakým nebezpečenſtwjm/ kteréby ſe z rozdjlných mjſt/ odkudž pakkoli waliti chtělo/ Stawy mikoſtiwě a Otcowſky žádagjc/ aby na ty cesty/ gakby G. M. C. a toto Králowſtwj/ Wlaſt gich miká/ w pokogi a bezpečenſtwj, w čas naſtalé potřeby/ proti wſſeligakým autokům nepřátelſkým, zůſtáwati mohla/ na to bedliwě pomyſlili / a o to ſe s G. M. C. poddaně namluwili a ſneſli / gakž dále w Propozycý od G. M. C. Stawům podané obſſjrněgi doloženo geſt.

Akdyž gſau Stawowé tohoto Králowſtwj s G. M. C. to

to w swé wwáženj wzali/ w tom gest ten Lid Wogenský
předesle od G. M. C. (wssak bez wůle a raddy
Zemské) werbowaný/ do tohoto Králowstwj ne-
přátelským spůsobem wtrhl / Města Budégowic,
Tábora y giných s wylewánjm Krwe se zmocnil/
ge opanował / a nad Obywateli gegich wůli swau tyran-
skau a kaupežnau prowozował. Kterážto wěc když gest
od Stawůw tohoto Králowstwj G. M. C. w známost u-
wedena/ a za to we wssj ponížennosti žádano było: Poně-
waž gest G. M. C. wssech časů Stawům Králow
stwj tohoto/ za to milostiwé připowjdati / y skrze
giné wzáctné Knjžetcy a Panské Osoby/ gménem
swým Cýsařským a Králowským/ ge na to vbez-
pečiti ráčil / že ten Lid Pasowský nižádným spů-
sobem do tohoto Králowstwj wtrhnauti nemá.
A při Sněmu minulém G. M. C. se také s Stawy na tom
milostiwě sněsti a zawřjti ráčil: Gestližeby gaký takowý
Lid do Králowstwj tohoto wtrhl / gakým spůsobem odsud
wybyt a wypuzen býti má/ aby G. M. C. wedlé takowých
swých Cýsařských a Králowských zámkůw / a wedlé sneseg-
nj Sněmownjho, takowý Lid z Země wypuditi ráčil. Tu
gest G. M. C. Stawům skrze wzáctné Osoby a tegné
Raddy swé zgewně oznámiti dáti ráčil/ že takowé předse-
wzetj téhož Lidu Pasowského s bolestj a nemilostj snášeti/
aw tom se před Pánem Bohem oswědčowati ráčj/
že mjnénj G. M. C. nikdy nebylo/ aby takowý Lid Wogen-
ský do této Země wweden býti měl. Z kterýchžto přjčiny že
ráčj G. M. C. chtjti ty prostředky před ruce wzýti/ kterak by
takowé nebezpečenstwj odwráceno býti mohlo: Žádagice

Stawů

Stawů za to mikostiwě / poněwadž gsau předesſle wſſech časůw při G. M. C. ſtálj a wěrnj byli / ab, y ny-nj G. M. C. gakožto swého ſtarého Cýſaře Krále a Pána / w takowém přitomném nebezpečenſtwj neopauſſteli / nýbrž na to pomyſlili / kterakby G. M. C. y Stawowé před takowým zkým bezpečni býti mohli. A magjce wſſickni Tij Stawowé tohoto Králowſtwj tehdáž na Hradě Pražſkém w znamenitém a welikém počtu ſhromážděnj / takowau mikoſtiwau omluwu, a žádoſt G. M. C. w swém wážnj / na tom gsau ſe s G. M. C. gednomyſlně ſnesli a nemluwili / atd.

Kteréžto ſneſſenj, dřjwe nežli geſt wůbec k swému wytiſſtěnj přiſſlo / w tom ten Lid Paſowſký, a Wůdcowé geho, nedbagjce na žádné od G. M. C. gim včiněné zápowědi / ani na to že geſt od G. M. Cýſařſké oznámeno bylo / geſtliže dále ku Praze potáhnau / že ge G. M. C. za zgewné swé y Zemſké Nepřátely wyhlášyti / a do Achtu dáti ráčj: Nýbrž prawjce a tjm ſe pochlaubagjce / že oni od G. M. C. ginſſj Poručenj magj / gsau přesto přeſewſſecko / w Auterý po Neděli Eſto mihi, Léta tohoto Tiſycýho Sſeſtiſtého Gedenáctého, Rannjm gjtrem do Menſſjho Města Pražſkého nepřátelſký wpád včinili / Tyranſtwj swé mordowánjm, pálenjm, a kaupežj, nad naſſimi milými přáteky a Statky gegich, prowozowali / bywſſe toho aumyſlu Starého y Nowého Měſt Pražſkých ſe podobně zmocniti: Čemuž když geſt s pomocý Božj odepřjno / a týchž Nepřátel, mordéřůw a zgewných zhaubců Zemſkých také nemalý dſk poraženo bylo / oni opanowawſſe Menſſj Město Pražſké / w něm ſe zaſſancowali / a tu až posawád nadokonalau záhubu nebohých Obywatelůw / kteřjž geſſtě od nich pomordowáni negsau, zůſtáwagj / a wůli swau tyranſkau

ranſkau prowozugj. Skrze kteryžto zký a neſſlechetný au-
činek k tomu přiſſlo/že ačkoli ten Sgezd od G. M. C. nám
wſſem Třem Stawům tohoto Králowſtwj rozepſaný po-
ſawád neminul. Wſſak že tim opanowánjm od nich Men-
ſſiho Města Pražſkého/někteřj z Gich miloſtj Neywyſſſich
Panůw Auřednjkůw Saudcůw Zemſkých a Radd G M.C.
gako y některé Oſoby z Obce na Hradě Pražſkém zůſtati/
wětſſj pak dil z Stawůw na Rathauz Stárého Města
Pražſkého, obrátiti ſe muſyko. Po kterémžto od téhož li-
du wogenſkého wykonaném wpádu a tyranſtwj / geſt od
G. M. C. gim y nám Stawům/ aby dále gedna ſtrana pro-
ti druhé nic nepřátelſkého před ſebe nebraka ſkrze G. M. C.
Herolta přikázano. A za tjm (mimo wſſecku naſſi naděgi
poručeno) abychom ſe (prý) s tímž Lidem Paſow-
ſkým ſpolčili/a ſpolečně G. M. C. proti wſſeligakým ne-
přátelům obhagowati pomáhali.

A poznáwagjce Stawowé / že gim to nikoliw možné a
náležité nenj / aby ſe s tímž lidem Paſouſkým / gakožto
ſwými zgewnými nepřáteły/ ſſkůdcy a zhaubcy Zemſkými
ſpolčiti/těch hroznych a tyranſkych od nich až poſawád/ne-
toliko ginde / ale giž y w tomto Králowſtwj ſpáchanych
mordéřſkych kaupežnickych ſkutkůw / y ginych neprawoſtj/
a tudy y pokut Božſkych, včaſtna činiti měli. Zwlaſſtě že-
by to zgewně proti Zřjzenj Zemſkému/Sněmownjmu ſneſſe-
nj/wſſemu přirozenému y pſanému Prawu/anobrž y proti
wyš dotčeným od G. M. C. Stawům tohoto
Králowſtwj zgewné včiněným zámkuwám čeli-
lo/a tudy kdyby k tomu přiſtaupiti/a s nimi (an geſt ge
prwé G. M. C. za ſwé y zemſké nepřátely wyhlá-
ſyti ráčil/ a oni to také ſkutkem dokáz.li/) ſe ſpolčowati

 mě-
li/

mili/ žeby na sebe neytěžssj pokuty/ztracenj cti hrdla, y statkůw, potáhnauti musyli: Proteż gsau se G. M. C. w tom we wssj ponjženosti omluwna učinili/že se s nimi spolčowati nemohau. A poněwadž gsau o žádném gině Nepřjteli newěděli/a posawád newědj/nežli o tom Lidu Pasowském/že G. M. C. též sebe, Manželek a Djtek swých/a tak wssj této mile Wlasti, proti njm, do neywyžssiho přemoženj, brániti chtěgj. Na čemž také až posawád zůstáwá.

A protož wssickni Třj Stawowé Králowstwj Českého, gsauce nynj w welikém počtu na Rathauze Starého Města Pražského pospolu shromáždění/přjtomnj y na místě nepřjtomných/toho wsseho přitom swrchu psaném swolenj/ kteréž gest se wedlé téhož od G. M. C. Stawům rozepsaného a posawad trwagjcýho Sgezdu na Hradě Pražském stalo/zauplna zůstawugj/a gakož sami sebe wespolek k tomu zawazugj/tak y giných wssech Stawůw a Obywatelůw téhož Králowstwj/kteřjž milownjcy wlasti swé gsau/ a na sebe pokutu těžkau/Zřjzenjm Zemským o neobhagowánj Země řádu a Práwa wyměřenau, wstáhnauti nechtěgj.

A poněwadž Nepřjtel netolikž do Země wtrhl/ale y G. M. C. též Korunu Králowskau/Prywilegia, Swobody, a Dcky Zemské oblehl/a sobě to, půwodem zlých Rad, gako w moc wwedeno má/A tak že tomuto Králowstwj a Obywatelům geho o wssecko běžj. A kdyby předně ochrany Pána Boha/a potom těch prostředkůw, skrze kteréž se tomu dostatečný a sprawedliwý odpor učiniti může, před rukami nebylo/žeby tjm spůsobem toto Slawné Králowstwj k dokonalé zkáze (od čehož milosrdný Pán Bůh zachowati ráčj) přiwedeno býti musylo. Protož/ač.

Ezechy-

Ezechelowi N. Predykantu Neyersdorffskému.

Z poručenj Dwogj cti hodného pana Děkana Hrabstwj Kladskéhо, naržzeno gest to přj mně/ abych wssem Kazatelům/ kteržz na Osadnjch mých/ gakožto dědičných poddaných/ Neyoswjceněgssjho Kollátora, G. M. Krále Českého/ právo sobě ffalessně osobugj, pšak a zapowěděl/ aby gich žádným spůsobem nekřtili, neoddáwali, k posluhowánj nepřipaussteli/ ani gim gakým přjsluhowánjm swým w hod se činili. poněwadž pak y ty gsy geden z počtu těch/ gesto Syny mé Duchownj, newjm z gaké wssetečnosti, k Zpowědi a posluhowánj twému posawád gsy připaussteł/ widěło mi se za dobré nápodobně tobě gako y ginssjm tobě podobným oprawdowě zapowědjti/ aby na potomnj časy žádnau osobu/ nechť gest ta gakéhokoliw řádu, powolánj a pohlawj/ buď w Grundu neb Winckeldorffu obýwagjcý žádným spůsobem neoddáwal/ nerozhřessowal, ani k posluhowanj připaussteł. Nebo magj oni swého pořádného Faráře/ k němuž se nacházeti dáti magj: Gestli pak ginácze včinjš/ wěz že tobě Pan Děkan netoliko z té přjčiny/ ale také proto, že gsy owčáka Ssultysa Ssrekendorffjkého, člowěka Katolického a k mé správě přináležegjcýho pominulého podzymku kradežně oddal / a geg pro wjru Katolickau odsaudil/ a (gakž mi týž Paskýř žalował) Diábłu w moc dał/ zanepražděnj zawalj: shledáš tehdáž, newážný člowěče, zdali ti to přjslussj/ a od pána swého, aby mého osadnjho, tak potupně hanił, sobě poručeno máš. Czehož tebe pro správu a weystrahu tagna včiniti sem nechtěł. Měg se dobře. Dátum na Fare Grundské/ posledniho dne Měsyce Března/ Léta 1613.

M. Ondřeg Sswore/ tam tyž Farář.

Tobiássowi N. Predykantu w Landeku.

PSal sem před Týhodnem z poručenj Pana Děkana Hrabstwj Kladského/ (gakožto pořádného Saudce w wěcech Duchownjch) Kazateli Neystädlskému/ s zápowědj/ aby žádnau Osobu/ gakého pak koli Stawu, spůsobu neb pohlawj/ z Osady mé Grundské aneb Winckeldorffské/ k zpowědi a poslubowánj swému nikoliw nepřipaussteł. Což tobě také w známost vwesti sem chtěł y powinen byl / porozumjwagjc tomu, že ty tolikéž wssetečně Osadnjch mých Dusse, twau ffalessnau Služebnostj Bohu y mně vkrádáš/ nemage k nim žádného práwa/ gsauc oni G. M. Krále Czeského wlastnj a Dědičnj poddanj/ a mně samému w tom což se wíry a swědomj gich dotýce swěřenj.

Proteż nápodobně tobě gako y onomu, oprawdowě zapowjdám/ aby ani gedinkau osobu/ bud ona z Grundu neb Winckeldorffu, obecně neb obzwlásstně twau fformau nerozhřessowal ani gj poslubowal. Gestli pak giného včinjš/ bude wědeti Pan Děkan/ coby s twau sskodau včiniti měł. Můżeš sobě ku paměti přiwesti předchůdce twého/ kterýž proto měł Fary zbýti/ że těch pár oddáł/ k nimž žádného práwa neměł: Můżeł se nápodobně státi/ pokudž nepřestanauc na twém dsku, w cyzý Proso sahati budeš. K tomu wysoce důstogné a oswjcené Knize/ Arcybiskupu Pražskému/ gesstě gest nezapomenul na tu potupu a lehkost kteraužs gsau Landečtj před dwěma Lety, tau swau nesslechetnau Processy wssechněm Katolikům včinili/ toho powažugjc/ gestliže se bude wjce wraubiti/ obáwati se gest aby poslednj wěcy nebyly horssj prwněgssjch. Což tobě pro

Sprawu

Správu a weystrahu oprawdowě sem psáti chtěl y powinen byl. Měg se dobře. Dátum z Fary Grudenské/ posledniho dne Měsýce Března/ Léta 1618.

M. Ondřeg Sworžk/ tam tyž Farář.

Num: 35.

Janowi Vršýnowi/ Predykantu w Neüstádl.

Nemohl sem pominauti/ donucen gsa k tomu od této Slawnosti/ abych ti neměl ku paměti přiwesti/ gak obwinění mé tebe před Rychtářem Landeckým/ téměř před dwěma Lety stalé/ z toho, že sy nemluwňatko P. Ssemkendorffa, k Osadě mé přináležegicý/ o swé vgmě okřtiti sepowážil: tak y zápowěd (na spisu také tobě k twé žádosti danau) kterauž z poručení Officyalůw napomínán gsy byl/ s zbraňowánim toho/ aby na potomní časy žádnau osobu ku Prawu mému přináležegicý/ nekřtil, neoddáwal, nerozhřessowal, ani gi nepossluhowal/ aneb w gakékoliw giné Služebnosti (twým spůsobem) pod ztracenim Fary a gistau pokutau, potřebowati se dáwal. Gakož pak hned tehdáž wssemu tomu za dosti činiti gsy připowěděl. Ze pak ničehož toho zdržáno není/ nýbrž ty gesstě přes zápowěd mau, Melichara Bhlo/ též wdowu a děwku předpsaného Ssemckendorffa z Morawy gsy odwedal/ a až posawád wssecky mé Osadni, newim s gakým swědomim a swobodau, k poslouhowání připausstis. Měl sem dostatečnau přičinu/ před Ctihodným Panem Děkanem Hrabstwi Kladského/ gakožto náležitým wěcý duchownich Saudcým/ po druhé tě obžalowati: Kterýž mi poručil/ abych tě gesstě gednau samotně napomenul/ aby w této wěcy meze twé nepřekračował.

Proczeż gesstě gednau a na konec, z powinnosti mé zapowjdám tobě/ aby ani gedinkau Osobu/ gakéhokoli pak koli stawu, powolánj a pohlawj, z osady mé Grundské aneb Winckeldorffské/ k zpowědi a posluhowánj twému zkysalému a neslanému nikoli nepřipaussték/ nebo magj swého pořádného Kněze w Grundu. Pokudž se pak tak nezachowáš/ wěz o tom gistotně/ že gá tebe, gako Zloděge a Lotra / (kterýž z wlastnj G.M. Krále Czeského Kollatury/ bezprawně w cyzý powolánj se pletauc/ tak mnoho dussj Bohu wkrádáš, morduges, a do Pekla whánjs) G.M. Králowské donesu. A ačkoliw gá tobě snad sspatný se býti zdám/ wssak budu wěděti wedlé Pana Děkana/ takowého pomocnjka k tomu wziti/ gmenowitě Wysoce důstogného a oswjceného Knjžete a Pana Arcybiskupa Prazského/ kterýž tě netoliko z Fary wyprawj/ ale také w takowé nebezpečenstwj hrdla wrede/ na kteréž gsy ty nikdy mysliti nevěděl. Což k wýstraze bez žertu a dobrým mjněnjm w známost westi tobě gsem chtěl y powinen byl. Měg se dobře. Dátum na Fare Grundenské/ 24. dne Měsýce Brezna/ Léta 1618.

M. Ondreg Sswore/ tam tyž Farář.

Nu: 36.

Jakubowi Hořickému z Tepence/ Heytmanu Mělnickému.

Dwanácte těch Měssťanů Rebellůw, ostatnjch Kacýřů zástupcůw/ z Města Nasseho Krumlowa wypowědjno gest/ kterýž rozprodawsse swé wěcy, odessli. Gako; Ssimánek/ stary Funkenaur, gménem Wyljm/ Synger/ kterýž pod Panem Petrem z Rožmberka začal zgewně Němcům w Ceyghauzu kázati/ Vzdáli mezy branami gdauck Zámku/ Platnýř/

nyč/ Knihař/ Paule w Rybářské Vlicy/ Girchář/ Sſebeſtyán Kožebarwič, pod Mostem gdauc k Kagowu/ Pekař bydlegicý podlé dwerj Kostelnjch, a Hodinář můg Saused. Mnoho dobrého zde se děge/ nowý spůsob nastáwá Náboženstwj starého a pobožnosti w lidu/ za správy Vrozeného Pana Matěge Heldrle, nowého Prymatora/ muže gak včeného/ tak y swědomj dobrého.

Žádného zde do Obce nepřigjmáme/ leč gest pod Gednau: w čemž srownati se musegj y ti, gessto Městského práwa žádagj a neb w Manželstwj wstaupiti vmyslmagj. Odkudž k tomu přisslo/ že w tom půl druhém Létě/ gakž zde gsem/ ani gedinký člowěk za Měssťana přigat nenj/ než pod Gednau. Mnoho k tomu podobného, ke cti a slawě Božj se gest stalo. O kéž můžeme podobným spůsobem obrácenj působiti/ w ostatku Panstwj Krumlowského! Kolikrát gá gen k paměti sobě přiwozugi mysl vpřjmau a oprawdowau prawého Katolika/ na Pánu seznanau! O kéž geho aneb gemu podobného nám se dostane mjti Heytmana! Sstiastnými bychom y blahoslawenými se býti vznáwali. W krátkém času wssecko toto Panstwj nawrátiloby se zase k wjře Katolické/ atd. Dátum w Krumlowě/ 12. dne Měsýce Září/ Léta 1617.

Mikulás Kliment Arcyděkan Krage Bechyňského/ Děkan Daudlebský/ a Farář Krumlowský.

Num: 37.

Témuž.

Kněz Matěg Gradius, Telenský Farář/ psanj včinil k G. M. Knjžecý Panu Arcybiskupowi/ žeby, newjm která a gaká kacýřská Zemanka/ ktereżto on negmenuge, z to-

hoto

hoto Swěta sgjtí měla/ a žeby gj w něgakém Kostele k správě geho náležegjcým, pochowati chtěli.

A gest tedy ta žádost G. M. Anjžecý na Wasšj mikosti/ abyste dotčenému Wtelenskému Farári na pomoc býti a geho w tom chrániti ráčili/ aby ho k takowému pohřbu žádný nenutil: ponewadž z důležitých přjčin tak se widj G. M. Anjžecý/ že w Katolickém Kostele a od Katolického Kněze, nikterakž pochowána býti nemá/ Ponewadž za živobytj swého, nikdá do Kostela nechodila/ wždycky k Predykantowi své vtočisstě měla/ nýbrž y něgakého Predykanta za přjčinau Křtu swatého do Telenské Fary vwedla. Pragæ, 6. Octo. 1617.

Kněz Dawid Drachowskỳ/ *Illu: & Reve: Principis Theologus.*

Num: 38.

Item témuž.

Welice wás za to žádám/ abysste ty dwa Many z Kwasegowic, k mé Fare náležegjcý, přinutili/ aby w čas potřeby swé/ mých Služeb a ne Kacýřských požjwali.

M. Matyáš *Gradius* z Lybětjna/ Farář Wrbenskỳ.

Nu: 39.

Knězy Pawlowi Wiktorýnowi Sekerowi.

Sněm dska Pánu Bohu mjmo lidskau naděgi, dobře zawřjn/ a hned po proposycý Sněmownj druhý den/ G. M. Arcy-

Arcykněže Ferdynand za Krále Czeského wolen a přigat. Korunowánj býti má 29. dne tohoto Měsýce: Než gessitě o Rewers mezy stranau pod Obogj/ že do něho ten kotrowský Magestát potáhnauti chtégj/ činiti gest. Z welkého mračna malý déssě. Dátum 9. lunij / Léta 1617.

Matyáš přednj a tagnj Služebnjk Smečanskýho.

Num: 40.

Z Oracý, w Kostele Hradu Pražského držané/od Jozeffa Makaryá, Kanownjka Hradu Pražského/ Smečanskému wtipsané.

Že Wigleffistowé, Luteráni, Kalwinystowé a Pikharti/ gednjm slowem mluwjc, wssickni w počtu y Řádu swém gsau prokletj Kacýři/ a sebe y swé, k zahynutj wěčného zatracenj, do propasti pekelné přiwozugj.

Luterowo včenj nazýwá, bezbožné a podiwné klamy / též wjru geho wjru Diábkowu: A že wssecka Náboženstwj y wyznánj wjry a nebo Konffessý/ gsau ffalessná, sskodná, nakazytedlná/a od ďábla původa k zawedenj lidj a oklamánj prostých possla/ mjmo samau gedinkau Křjmskau wjru. Lid že Luterowými lstmi omráčen a pochlebenstwjm sweden gest. Luteránské Náboženstwj/ že Křesťanské Cýrkwe prawého gména mjti nemůže. Týž Luter že w Cýrkwi gedowatého nakažený původ a Otec gest/ též gmenuge geg zkodĕgem a kotrem: Gako také pobĕhlým a nesstastným Apostatau/ Německé Zemĕ nepochybnau zhaubau/ kteryžby se z toho wyznati mĕl/že s ďáblem wjcegj nežli prosticy Soli strávil/ a s nim w dobrém Towarysstwj zůstáwal. Naposledy napomjná posluchačů/ aby zahnali od-

pornjky/ porazyli ruhače: widjte řkauc, kterak celá wlast w kacyřstwj pohřjžena gest.

Wytisstena w Starém Městě Pražském/ v dědicůw Kasspara Kargezya/ Léta 1616.

W Spisu pod Tytulem Přátelskeho psanj Dennemarskych a Norwedskych Studentůw/ s powolenjm Arcybiskupa Pražskeho/ Léta 1610. w Starém Městě Pražskem wytisstěném.

W Kap: 4.

Neyprwé sme nalezli/ Že gest se to obnowenj začalo skrz Doktora Martina Lutera/ gednoho wssetečného a nad powinnostj swau zapomnělého Mnicha prostého/ pauhau k tomu toliko zawistj wedeného.

W Kap: 6.

Třetj gsme shledali/ že gest to obnowenj gak Cýrkwi Bożj/ tak wssem Zemjm Křesťanskym welice obljžilo/ atd. Neb poddanych proti swým Knjžatům a Panům pozdwihlo/ a w zbrog ge odjlo. Knjžat Německych proti Cýsaři: Czechůw proti Ferdynandowi Králi popudilo: Sedláky na mnoha mjstech pohnulo/ že se Wrchnosti zprotiwili. Hugonoty w Frankregchu proti Králům zbauřilo: Gakož také Sskoty proti Královně: Nydrlanty proti Králi: Swedy též proti Králi a Pánu swému dědičnému. Ano y sám tehož obnowenj původ/ a přednj Mistr Luter z daž gest Turka k Wogně proti Křesťanům nepobjdl/ a gako Lermo nevděčil/ když byl napsal/ že Bohugowati proti Turku gest Bohu se protiwiti: Nýbrž že Turek/ a geho panowánj daleko lepssý gest, nežli Knjžata Křesťanská/ a gegich Wládarstwj. Gakby pak včenjm tjm

tjm swým prospěk / samo se w skutku vkázako. Následownícy zagisté geho několik drahné Pewnostj Křesťanských Turku zradili/a welicý gich hauffowé proti Křesťanům Turku až po dnes skaužj / ano gich wjce gest, kteřj geho wssj chutj do Němec očekáwagj.

Kap: 11.

Páté gsme nalezli/že gest to Ewangelikůw obnowenj, ne Wjru Ewangelitskau / ale Nowau nebýwalau w Cýrkew wwedko / a tu nestálau a wrtkawau/ano starými a dáwno zawrženými bludy Kacýřskými zprzněnau a pokálenau/nýbrž tak sprawenau a nastrogenau / že wsselikterakým bludům / kteřj až posawád byli / aneb gesstě wymyssljenj býti mohau/dwéře a bránu otwjrá/a cestu prostrannau stele.

W Kap: 14.

Včenj Ewangelikůw starými a dáwno zawrženými bludy kacýřskými sssflekowané.

W Kap: 15.

Včenj Ewangelikůw wssechněm ginými Kacýřstwjm dwéře otwjrá.

A při koncy téhož Spisu

W důwodu 1.

Žádný Lutherán, Kalwinysta, Nowokřtěnec, neb giný podobný Sektář, žádné sprosta Křesťanské Wjry nemá.

W důwodu 3. 7. 8.

Lutherání, Kalwinystowé, Sektáři.

W důwodu 4.

Predykantj Lutheránsstj, Kalwinyanssstj/a ginj wedlé starobylého obyčege Cýrkewnjho neposwěcenj / hned sprosta žádnj Knězj/ani toho gména hodni negsau: A tak že při té swé (gak gi říkagj) Wečeři / poněwadž Auřadu k tomu od Pána skrz Cýrkew newzali / ničimž giným Lidu nepos-

ſlužugj / a poſkuhowati nemohau, než proſtým Chlebem a Wjnem.

W důwodu 8.

Bezbožně a Boha prázdně činy Lutheráni, Kalwinyſtowé.

Jtem. W nadepſaném Spiſu pod ſmyſſlenym gménem Witolida Poſtoka/ w Létu 1613. znowu tiſſtěném.

Přjdawek některých důležitých přjčin/ pročby nebezpečno byko w Augſſpurſké Konffeſſý / a w nowě zaražené Wjře žiwot konati / neb ſkonati.

Předně:

Že Augſſpurſká Konffeſſý / žádného Základu w Slowě Božjm nemá/ a o nj ſe nikdež wewſſem Pjſmě žádná zmjnka neděge/ gako o ſtarobylé Křjmſké a Katolické Wjře/ v S. Pawla k Křjmanům w prwnjm a poſlednjm rozdjlu: Wjra waſſe rozhlaſſuge ſe po wſſem Swětě. A ačkoli Nowácy někdy Pjſma wžjwagj/ a do ſwých Konffeſſý wſſjwagj/ wſſak to wſſecko gen k tomu a proto děkagj/ aby měli (gak obyčeg wſſech Kacýřuw geſt) čjmby nálézky ſwé/ a domněkau Wjru zaſtřeli. Také zagiſtá y Cwingliáni, Kalwinyáni, Pikharti a Nowokřtěncy Pjſma wžjwagj/ a tim ſwé ſcestné a ſobě odporné Konffeſſý ljčj a ozdobugj: Což wſſak žádným giſtým znamenjm nenj/ gakoby gegich Konffeſſý prawé, správné, ſprawedliwé a Ewangelitſké byly.

Potom: Že Augſſpurſká Konffeſſý/ Apoſſtolſkému ſneſſenj a Wjře hned přjčině odporná geſt: poněwadž my Křeſtiané w ſneſſenj Apoſſtolſkém nerjkáme: wěřjm w Augſſpurſkau Konffeſſý: než wěřjm Cýrkew Katolickau/ neb wſſe obecnau. Že pak Konffeſſyonaři nowj/ neſwornj a neſtálj

nestálj gsau/ a nechtěgj Katolickými neb wsseobecnjmi/nez zwlásstnjmi, nowými a Ewangelitskými slauti/ Snessenj Apostolské zgnačili/ a z něho Catholicam to gest wsseobecnau/ newážně wyklidili/ a mjsto toho lstiwě a podwodně Křesťanskau wložili/ gak w Luteryánském Katechysmu/ a w Konkordygi widěti gest. Bykliby pak to Křesťanský a poctiwý kausek/ každý tomu kdo wěrnost a poctiwost miluge/ rozumj.

Wssickni zagisté Kacýři křesťané slauti chtěgj/ a podlé onoho/ co Spasytel powěděl/ hle zde gest Krystus/ hle tamto gest/ každý Kacýř zwlásstnjho sobě Krysta wsmeyssli/ Luteryáni Luteryánského/ Kalwinyáni Kalwinyánského / Cwingliáni Cwingliánského/ Pikharti Pikhartského/ Nowokřtěnci Nowokřtěnského/ Sswenkffeldyáni Sswenkffeldyánského: nez wssickni ti podwodnj/ a wsmyssleni Krystowé gsau/ gak Swatý Augustýn wčj: Kacýři (prey) kážj Krysta gakého sobě wsmyslili/ a ne gakého Prawda wkazuge. Kacýři/ drž se samě wěcy chcessli aby Gméno platné bylo. Sama toliko Katolická Cýrkew y wěc y Gméno Krysta Gežjsse Spasytele nasseho má a držj.

Třetj/ že Augsspurská Konffessý na walném Rzjmském Sněmě w Augsspurku Léta 1530. držaném/ y hned gak podaná byla/ od Cýsaře Karla a od Rzjmských Stawůw, wzáctně a podstatně/ Slowem Božjm porazená a zawržená byla/ gak Slowa Cýsařská wkazugj: Ač gsme prý, wradiwsse se prwé s Včenými a w Pjsmě zběhlými, z rozličných Národůw lidj/ tu gegich Konffessý/ Pjsmem Swatým a Ewangelium porazyli / wssak gsme tak mnoho při nich nezgednali/ aby se s námi, s Kurffirssty, s Knjžaty, a s ginými Stawy porownali. K čemuž se také přiznáwá Filip Melankton/ řka: Tristi ac atroci Sententia damnati sumus. lib. 1. Epistol; ad Ioan; Obernburgium. To gest: Žalostiwau/ a

vkrutnau Weypowědj, odsauzeni gsme. Z čehož dosti po wrchu ležj / gakby nebezpečná wěc byla / w takowé Konffessy, žiwu býti a vmřjti / která Pjsmem Swatým a Ewangelium porazená / a od Cýsaře Karla / gako y odewssech Stawůw Křesťských (gak se sám Filip přiznáwá) odsauzena náležj.

Čtwrté: Že Aussburská Konffessý y obrana gegj / wssecka Klamem a Neprawdau wycpaná gest / tak že w nj Klam / gako Čerwy w skazylém Seyru hemzý: To co Lindau / w swé Cýsaři Maximiliánowi připsané Obraně / až na Oko patrně vkazuge. Nesmyslnost také / ohawné Bludy / a makawé klamy / w srownánj Konffessý, Petr Hanzon / Sas / a Ondřeg Fabrycyus po wrchu kladau. Gaká medle to Konffessý býti musy / která wssecku naděgi swau w klamu zakládá: která se neprawdau a klamem sýlj a bránj! Zatratjss wssecky genž mluwj klam. Žalm 5.

Páté: Že lstiwě a podwodně sepsaná / zatměle a pochybně o mnohých Artykulsch mluwj / a wssecko w nj tak chytře a lapawě položeno skogj / že skůro každý pod nj podlezti / nj se zastřjti / a připlásseiti může. Protož Cýsař Maximilian poznaw / že se nj y Kalwinyáni chlubj / přirownal gj Keykljřskému Pytlíku / a ginj gj obecnj Hospodau nazeywagj / do které se wssickni Racýři / a Wrtaussowé scházegj. Anobrž neypředněgssj Artykulowé o které nynjčky neywětssj Rozepře gest / w nj chytře pominuti / zamlčenj a opusstěnj gsau: gako o neywyssjm Biskupu o sněmjch Duchownjch / o Wálce proti Turku / o Manželstwj / o Ceremonyech / o Swátostech / neb ostatcých S. o Poctě Oktárnj Swátosti / o počtu Swátosti / a o giných k těm podobných wěcech.

Ssesté: W Konffessý Aussburské žiwu býti, a vmřjti gest / gak slowy tak y skutkem / wssecky nasse přemilé Předky wssecky S. Mučedlnjky / a wssecky Swaté a Wywolené Bo- žj / do

ſſ/do propaſti Pekelné/newážně a lehkomyſlně odſuzowati: ponéwadž ſe ti nikdy k Auſſpurſké Konffeſſy nepřiznáwali / než ſtarau Swatau Katolickau a Apoſſtolſkau Wjru měli.

Sedmé: W Auſſpurſké Konffeſſy vmřjti/ geſt vmřjti a zahynauti / w hroznych a ohawnych bludjch a rauhánj wſſech ſtarých Wrtauſſůw a Kacýřůw / kteřj hned oddáwna od wěřegnych Sněmůw/a Swatých Otcůw, pjſmem Božjm gednomyſlně odſauzeni, zawrženi/a z obecnoſti Cýrkwe Křeſtanſké wyklusſtěni, a wyklizeni byli/ gako Ssimon Čaroděgnjk/Arryus, Ewnomius, Wigilancyus, a ginj těm podobnj neklidowé. To pak nenj zhůru do Nebe/ k Bohu a Swatým geho lézti / než dolů ke wſſem prokletým a zatracenym Kacýřům letěti / od čehož rač Boże każdého dobrého vchowati.

Osmé: Že Auſſpurſká Konffeſſy/ na které wſſecko Luteránſtwj, gako na pewném základu ſtogj / hned geſſtě Léta 1530. Dwanáctekrát/gak Muſculus neb Myſſka w rozmlauwánj Hercteberſkém giſtj, předělána, zwetſſena, zmenſſená a wždycky zginačená hůře vdělána/a tak ſkřiwena byla/že ſe žádná s druhau nesrownáwala. Kdež geſt pak medle ſtálost: w které ſe nachází Prawda, Giſtota, a bezpečnoſt: Geſtli poſledni prawá a prawdiwá kterak mnozý obſtogj / geſſto prwnj za neylepſſi měli: ó klame! o nowoto, negiſtoto, a neſtálosti! kdy někdy konec wezmeš:

Dewáté: Že ſe we wſſi Řjſſi od Léta 1530. až do Léta 1572. žádná prawá Konffeſſy Auſſpurſká nenacházela/ani widána nebyla. Z čehož patrno: že wſſecko německé Luteryánſtwj, tři a čtyřidceti let, wlaſtnj, prawé a nezginačené Konffeſſy/tak gak Cýſaři Karlowi podána byla/němělo: neb gina ſe gakáſy (ač y ona od Filipa Melantona ſepſaná) wſſak od prwnějſſi rozdjlná po Řjſſi roznáſſela. Nebo

prawá

prawá Ausspurská Konffessý/ w Kancelári Mohutské od Léta 1530. aż do Léta 1572. zadržaná leżela: Kterau tehdáż Neybrandeburský Kurffirsst wyzdwihl/ a potomně do Agendy Brandeburské pogatau, wytkačiti dal/ gakož y Chytreus do přjběhu Ausspurské Konffessý wlepil. Ondra pak Fabrycyus/ Léta Páně 1572. Latinskau nagewo wydal.

A tak přes několik a Čtyřidceti Let/ žádný ze wssech Luteryánůw/ žádného prawé Ausspurské Konffessý/ gak Cýsaři Karlowi podána byla, Přjpisu, ani w Skolách/ ani w Kostelich/ ani na Kazatedlnicých/ ani w Domich/ ani w Knihárnách/ ani w rozmkauwánj/ ani na Sněmich nikdý neměl, ani newiděl: Než gakausý sobě ginau, zginačenau a podloženau/ potomně od Filipa postraně sepsanau podáwali/ tau se wssudy, gakoby Cýsaři podanau, honossli/ tau braukali/ tau ssnupkowali/ na tu přisahali/ tau Papeži/ Kardynálům/ Arcybiskupům/ Biskupům/ Cýsařům/ Králům/ nýbrž y wssemu Swětu, zanepraždněnj dělali/ tau Swět zawedli a zapletli/ sobě pak Mosůw na pyš přidělali: Poněwadž se nesmyslnost gegich wssemu Swětu za tjm wygewila/ a oni se za swau lehkost/ y před Bohem/ y před Lidmi styděti musý. Totě bylo přes celých Čtyřidceti let/ bez wssj Gistoty a wědomosti, w powětrj, na bůh zdaż wěřiti/ každěm Wětrem klácenu/ a od Predykantůw, za nos wedenu býti. A ssussnáby w prawdě byla/ aby Němcy swým neposwátným Predykantům/ od kterých tak swedeni/ a k časné y k wěčné hanbě a posměchu přiwedeni byli/ podlé Luterowy rady/ kterau byl Knjžatům proti Židům podal/ Jazyky Týlem wen wytrhati/ a Prsty zwtjnati dali/ kterými tak podwodně mkuwili, a klamawě psali.

Desáté: Že skladatelé Ausspurské Konffessý/ ničemnj potwornjcy byli. Luter pronewěřilý, wyběhlý, a wy-

kápěný,

kápený Mnich: hněwiwý, a pyssný Franta: pís-
ma Swatého poruhač: Nystydatý člowěk: nemotorný
Ljář/genž sám toho Srdcem newěřil, co giným kázal: Ne-
čistotný a swinský chlipník/genž mnoho časů, s Geptisskau
nestydatě žiw gsa/tu obtěžkal/ až se s nj y oddal/ a tak s we-
likým pohorssenjm / a bezewsseho pokánj s nj až do Smrti
žiw byl.

Filip pak gen Skolometa, Gramatyčka, nestá-
lé a wrtkawé Fiffidlo: oba nehodnj/ aby se gim Pes
(neřkauc Duse) swěřil. Luter, gak oněm Matezyus pisse/
Sedmnácte Artykulůw bežně shledal/ a ty do Augsspurku
poslal/ z kterýchž Filip nechutnau odránku splácek/ a Aug-
sspurgskau Konffessy nazwal.

Mělili gsau pak ti Padaussi wssemu Swětu / to coby se
wěřiti mělo/ z swého wlastnjho mozku wyměřowati?

Gedenácté: w Augsspurské Konffessy žiwu býti, neb v-
mřjti/ gest w takowé wjře žiwu býti neb vmřjti/ které se po
tomně sám té wjry skladatel/ a počátečnjk/ Filip Melanton
strhl/ a Kalwinystůw se přjdržel/ gakož také mezy nimi y
scepeněk. Pročby tedy někdo poctiwý člowěk/ w té Wjře
vmřjti měl/ w které sám gegj počátečnjk nesetrwal, nevměl
a vmřjti nechtěl? ó slepoto! ó possetilosti! což gsy ty
hrozná!

Dwanácté: Nenj ani gediného nalezti/ a žádný nikdy
widjn nebyl/ kdoby se mezy Papežency zle žiw gsa/ a potom
k Aussburské Konffessy přistaupiw, polepssil. Než o mno-
hých se wj/ kterj w Katolickém Náboženstwj dobře a chva-
litebně žiwi bywsse / w Luteryánstwj / pod Aussburskau
Konffessy/ o wssecku dobrotu a pobožnost přissli. Wjra
Bohem daná/ od zlého žiwota k dobrému wede: Konffes-
sy Augsspurská od dobrého k zlému. K téliž Spasenj swé-
ho milownjk sáhne?

Třinácté: Nelze někoho nalezti ani gmenowati/ kterýby se w té Konffessy Bohu sljbil/ Swatosti a spasenj nabyl. Gest cesta/ dj Pjsmo/ která se zdá člowěku sprawedliwá/ konec pak gegj wede na Smrt. Augsspurská Konffessy/ gest ta Cesta/ která se zdá Člowěku gak Mudřec pjsse (Přjslowj w 14.) sprawedliwá/ nez ku koncy wede člowěka na smrt a na wěčné zatracenj.

Čtrnácté: Že Augsspurská Konffessy nic giného nenj/ nez splácená Odránka/ a Chodcowsky plásť/ z mnohých starých, zawržených a proklatých kacýřstwj a bludůw sšitey: Chodcy zagisté na smetisšti se kutjce/ wsseligaké w smetjch wynessené pláce/ bjlé, zelené, žluté, čerwené, černé, nacházegj/ ty sšjwagj/ a plásště sobě z nich neb sukně dělagj. Takowá práwě a tak splácená gest Augsspurská Konffessy. Luter/ stará, slezelá, zawržená, proklatá, zahrabaná a wsšlapaná Kacýřstwj/ gako na smetisšti wykutil/ a Filipowi do Augsspurku poslal: které Filip/ gako nějaký wetessnjk sessil/ a Konffessy potomně Augsspurskau nazwanau wdělal. W takowau wonucy a odránku/ ti dwa odranj stupkowé/ Luter a Filip/ s welikau hanbau a posměchem wsseho Swěta, Němce oblékli.

Cýsař Karel s ginými Katolickými Knjžaty a Rjšsskými Stawy/ dobře tu splácenau wonucy poznali/ wěrně a Otcowsky odrazowali, zbraňowali/ Katolickým Teologům/ do nj nahlédnauti/ tu wwážiti, zawrcy, za bludnau a kacýřskau wyhlásyti dali: nez nic neprospěli/ poněwadž se ona některým Knjžatům a Rjšsským Městu sljbila/ že w nj gako o Mas sopustě choditi chtěli/ a gesstě (politůgi toho Bože) chodj a choditi budau/ dokud se sprawedliwý Božj hněw newkogj.

Patnácté: Augsspurská Konffessy gest Babilonské Wěži podobná/ a Konffessyonáři též wěže Stawitelům: kterjgakožto Mudrlanti/ podlé Katolické Prawdy/ a prawé do

Nebe

Nebe Cesty/ něco zwlášſtněgſſího, krátſſího a lepſſího nalezli/ neb nalezti mjnili/ Augſſpurſkau totiž to Konffesy/ chtjce tjm wěčnau Památku zeyſkati/ a gakoby Bohu harharowati: Ale Bůh wſſemohaucý maudroſtj ſwau/ rozumky gegich přemrſſtiw/ge w takowau a tak hrubau nesmyſlnoſt a ſlepotu wwedł/ze gako nesmyſlnj ſtawitelé/ geden druhé° neſlyſſj, nerozumj a nepoſlauchá/ kluzkau a neſtálau ceſtau chodj. Na ledacos ſe ginák rozmeyſſlegj/ ginák radj, ginák mjnj/ a předce nic platno býti nechce. Tu hle ſprawedliwým Saudem Božjm, ſtogj/ a na ſebe gako blázni hledj/ diwjce ſe/ ze ſtaré Katolické/ neb gak ge oni nazýwagj, papeženſké Náboženſtwj/ ta prawá Křeſtiánſká Konffesy/ w ſtálosti a pewnosti ſwé trwá/ w Jndij ſe a w Nowém Swětě rozmáhá a rozkládá: Gich pak nowé ſtawenj zhůru nelezе. A tak ta gegich Babilonſká Wěz Augſſpurſké Konffesy/ s nowým Náboženſtwjm newywedená wězy/ a s wěčnau gegich hanbau, kuſá a nedoſtawená zůſtati muſy.

Sjeſtnácté: Augſſpurſká Konffesy/ geſt gako nějaký Labirynt/ bludj a sceſtj: Nebo gak nemyméně někdo z Katolického Náboženſtwj wykročj/ hned Tanec Swatého Wjta počne/ pokoge žádného wjce nevžige/ a na té ceſtě nezůſtane/ než wždycky dále a dále poſkakuge: Ale čím dále poſkakuge/ tjm bludněgſſjm a zapleteněgſſjm bywá/ konce žádného chyby a bludu ſwého nenachází. To což na oko widjme/ ze ti geſſto ſe ſtaré Katolické wjry ſtrhli/ a Luteryánſtwj chytili/ potom do Kalwjnſtwj zabłaudili/ odtud do Aryánſtwj zaſſli/ až k poſledku mezy Turky a Machometány přiſſli/ a po Turecku ſe obřezati dali/ což Sſmjdel Kalwjnſkému Daneuſowi wyčjtá/ a tim mu Oči wyteyká/ řka: Wy Kalwinyáni netoliko gſte včenjm waſſjm Aryanſkému Kacýřſtwj ceſtu proklestili/ ale také mnozý z wás w Aryánſtwj a w Turectwj vběhli.

Sedmnácté: Ti gessto se Augsspurské Konffessy chytili/ gsau ten lid na ktery Bůh v Jzaiásse w 2. rozdjlu naříká/ kterey Boha a geho Katolickau Cýrkew/ gakožto živý pramen wsseligakého daru a milosti opustiwsse/ wykopali Cjsternu Augsspurské Konffessý/ která wssak žádné wody milosti Božj a zásluh Krystowých nedržj/ a držeti nemůže: Proto že Slowo Božj w gegich Knihách na mnoho mjstech podwodně a ssibalsky změněno a zginačeno geſt: k tomu ta nowá cjsterna/ nemá žlabůw sedmeré swátosti/ z kterýchž zheyralj pacholcy, pět žlabůw/ to geſt pět Swátostj, přesekali/ ostatnj pak dwa žlabowé/ to geſt: Křeſt a Wečeře Páně/ pro gegich roztržitost/ rozsussenj a rozsstjpenj/ žádné gim ani pomocy ani potěssenj nepřinássegj: Poněwadž gegich Predykanti/ na Kněžstwo ani posswěcenj ani powolánj negsauce/ wyschlj a bez chuti wysmáhlj, žádné mocy nemagj/ buď hřichy odpaussteti/ buď oprawdowau Swátostj Oltárnj/ to geſt Tělem a Krwj Pána Gežisse Krysta poslauziti. Z čehož pochází to/ že ti gessto gich poslauchagj/ gim se spowjdagj/ a Oltárnj Swátost od nich přigjmagj/ žádného nikdy pokoge na swědomj swém mjti a dogjti nemohau: Pro gegich vstawičnau w Náboženstwj roztržitost/ v wšře negistj zůstáwagj/ a w té pokaussenj bywagjce/ těžkau mysl gako y swědomj mjwagj. Gednjm Slowem/ swědomj ge bez přestánj hněte, hlode, hryze/ tak že z toho w málomyslnost/ a potom y w zauffalstwj wpadagj/ až sobě mnozý Prowazem, mečem/ a syc gináč násylně z světa pomáhagj/ do studnice neb do řeky skákagj/ a tam se topj.

Což wssecko z toho pochází/ že ta gegich nowá wjra/ Augsspurskau Konffessý obsažená/ wyschlau a wyprahlau Cjsternau geſt/ a ani prawé/ prawého Slowa Božjho wláhy/ ani prawé mocy a aučinků sedmerých Swátostj nemá.

Osmnácté: Augsspurska Konffessý geſt a má hrubě po-

dezře-

dezřeká býti. Proto/ že Martin Luter čertowým Synem/ a wěrným Towaryſſem geho gſa/ z něho gakožto ležáka (incubus Latinſcy řikagj) počat byl (gak o něm M. Petrus Silvius správu dáwá) s nim často a mnoho gjdal/ obcowal a žertowal/ anobrž od něho přehádán, přemožen a wycwičen byl/ tak že potomně/ gak ſe ſám Luter přiznáwá/ důwodůw čertowých proti Swaté Mſſi/ wzywánj Swatých/ Očiſtcy, ſwěcenj Kněžj/ a proti wſſj Katolické Wjře wžjwal. Přiznáwá ſe také/ gak ſe toho w Stolnjm Rozmlauwánj dočteš/ že s nim ljbal/ a gemu ſe gako ſwé Kačence w žadek ljbati a ljzati kázal/ s vprdnutjm od ſebe odbywal/ a raděgi chtěl aby ho ſám Čert, nežli Cýſař ſklidil/ gakž Auryfaber w Stolnjm rozmlauwánj w tytuli/ o čertu a o geho ſkutcých ſpomjná. Raděgibych/ řekl Martin Luter/ aby mne ſám Čert nežli Cýſař ſklidil/ nebobych od welikého Pána ſklizen byl. Z čehož wſſeho dosti po wrchu ležj/ že Augſſpurſká Konffeſſý/ a wſſeckno Německé Lutergánſtwj/ od Čerta počátek a pogjtj ſwé má: gakož pak Cwinglianſkey a Kalwjnſkey Rog/ od téhož Kwjtka poſſel/ gakž ſe k němu ſám Cwinglius s Pjſmě přiznáwá/ že mu na pomoc w nocy Anděl přiſſel/ ale že newj bjlyli geſt čili černý byl. Než žeby černý byl/ nenj co pochybowati: Poněwadž gaſným, patrným a ſrozumitedlným ſlowům Páně o prawé geho Swátoſti Oltářnj přjtomnoſti/ z hruba přjliš odporowák/ ta zapjral/ zapjrati radil a včil.

Dewatenácté: Augſſpurſká Konffeſſý geſt podobná Kaukoli/ který pogednau wychází a hrubě ſe rozmáhá/ gakož pak Augſſpurſká Konffeſſý Léta 1530. pogednau wzeſſla/ a tudjž ſe wſſudy rozlezla/ tak že ſe gj ſkůro odolati nemohlo. Než gak pogednau zroſtla, a wſſudy ſe rozlezla/ tak také hyne, podlé ſtarobylého přjſlowj: Co brzo roſte/ brzo hyne/ ſama w ſobě wadne/ málo kdo na nj dbá; giž na nákloníku geſt/ a gako piwo kyſne.

Dwadcáté: Aussspurská Konffessý nic giného nenj/ než lidský nálezek/ a sstěpowánj to, o němž Krystus dj/ že od Otce geho sstěpowané nenj/ proček také nic stálého/ ani nenj, ani býti nemůže. A tak se Katolicy, gesstona prawdu spoléhagj, nic nestaragj / ani nevsylugj wssj mocý proti nj wálčiti/ nebo to prohnilé a procerwilé sstěpowánj/ samo w sobě zwetchne/ a s hanbau klesne.

Gedenmecýtmé: W Augsspurské Konffessý vmřjti/ gest w takowém Včenj vmřjti/ které před Luterem/ Melantonem a Kalwjnem/ těmi bludnými a nestalými Pacholjky/ nebylo nikdý: O němž Swatj Včitelé/ a Otcowé nasssi miljpředkowé nic newěděli: Gehož žadný Cýrkewnj Sněm nikdý nespomenul, žadný včitel neoswědčil/ žadný diw a zázrak nestwrdil/ žadná Země, žadné Město, žadná sskola, žadná Kazatedlnice, žadný Kostel, žadný Stůl newiděl. Nenj také ani w Bibly ani w Starém ani w Nowém Kalendáři/ ani gediného Swatého nalezti/ kterýby Augsspurské Konffessý byl/ a w té swaté živ gsa/ Spasenj dossel. Neměloliby se tu každému srdce zatrásti/ kdoby chtěl w té nowé a tak negisté wjře vmřjti? Nebo w prawdě nowá a prawému Křestianstwu nepowědomá wjra gest: a co horssího/ nestálá, rozdwogená, roztržená. Nemá Augsspurská Konffessý let ani věku: Nemá gednoty/ nemá čistotného Skowa Božjho: Poněwadž mnoho celých Knih z pjsma wydrápala/ a ostatek newážně k swému pohodlj zginačila: Nemá swatých: nemá diwůw a zázraků: nemá Cýrkewnjch Sněmůw: nemá austně podaného Včenj: nemá mocy: nemá gednomyslnosti: nemá stálosti: nemá gistého prawidla: nemá kázně: nemá prawdy. Wchoweg Pane Bože / aby měl někdo dobrý/ a spasenj swé milugjcý Křestan/ w takowé Konffessý/ buď ona Luteryánská/ neb Kalwjnská/ Czeská neb Německá/ Pikhartská neb Nowokřtěnská/ vmřjti.

Ti kte-

Tí ktcřj Pohanům a zgewným hřjssnjkům přípodobněni gsau/ a w Králowstwj Nebeském/ žádné ani čáky ani částky nemagj/ nech w té Konffessy zdechagj/ a ne ti, gimž od Otce Nebeského s Krystem přistrogeno gest.

A w Pjsni za tymž Spisem přitisstěné:

Krom skývy Chleba a Wyna/
Swátost gegich nenj giná.

W Knjžce pod Tytulem Mumrage/ od Kněze M. Jana Ctibora Kotwy z Freyffeldu/ Biskupstwj Hokomauckého a Prowosststwj Brněnského Kanownjka/ Smečanského Děkana/ s schwálenjm Wrchnosti léta 1615. wydané.

Wěte tim gisti/ že w brzce, kde neyweselegj w Spisu wassem weyskáte/ neybolestněgi stonati, a auwe nařkati budete. Chtěli ste Zagjce straššiti: yhljdáte, bacy wceytjte/ co ste na sebe wssetečně wyssrwali.

Jtem.

Hledte aby wám ten Compilator, nebyl Expilator.

A opět:

Zaskauzili ste pro picnatý klamy/ gako předkowé wássi wám podobnj kháři/ v Pranýře wymrskáni býti.

A gest táž Knjžka wssecka na skrz lehkými slowy tak naplněna/ žeby dosti bylo, aby nercyli Kněz/ ale stupka některý Autorem gj býti měl.

Num: 41.

Že Knjhy pod Obogj Zádussnj w Kněžowsy k Panstwj Křiwoklátskému náležegjcý wyzdwihli a na Smečně spálili.

Kněz Jan Ctibor Kotwa plzenský/ Děkan předessly Smečanský/ a Kanownjk nynějssj Hradu Prazského:

Kněz

Kněz Jan Strassecký / w Sazometnau Středu do Wsy Knězowsy přigeli / a dawssi sobě Kostel otewřjti/ Dwamecýtma Kněh Latinských/ kteréž sobě přineymenssjm po třech kopách missenských gednukaždau ssacugj wzali. A přigewsse na Smečno w Bjlau Sobotu ráno/ wsse Léta tohoto 1618. takowé Knihy spálili.

Adam Kaplyk z Sulewic a na Milessowě.

Num: 42.

Stiżnosti Obce Městečka Malssma/ proti Bartolomě-gowi Pikowi/ Opatu Klásstera Sedleckého.

Přjčiny položené od Obce Malinské ze gména w prawé prawdě/ proti Panu Opatowi/ ginák Bartolomě-gowi pikowi / Klásterům w Sedlce a Skalice/ w Artykulsch obzwlásstně těchto:

Prwnj: proti sneſſenj wssech Třj Stawů Králowstwj Českého/ proti sslechetným Panům, a Gich milostem nařjzenj/ a zwlásstě w prawdě a w prawém Náboženstwj Křesstanském poznalým se postawugjce, ge zamjtal/ rozbrog a zkau wůli w pokognem Kragi tropil / Klíče od Chrámu Páně nám brał/ do swého Klásstera dones/ Služeb Božjch nám zbraňował.

Druhé/ do geho Kostela pod pokutau vložena nuceni sauce, muselj gsme choditi / a wedlé geho mocy wsseligaké neřády gemu přehljdati.

Třetj/ před Rokem wjce/ wůbec nám wůči od něho mkuweno/ že z nás welmi brzo nasse hlawy dolů skákati budau/ a že on to snadně včiniti může, vwrha do wězenj, nočně geho wyweda, dáti z něho hlawu stjti, tjm se pochlaubał.

Čtwrté/ gsme za Sselmy a za Zrádce wyhlássenj od něho, před poctiwými sslechetnými Pány Stawu Rytjřského, y před ginym obecnjm lidem.

páté/

Páté/w Neděli pamatnau Swatého Martina/w nocy na Pondělj/na gednoho Sauseda, kterýž spoku w Obcy nassj Malinské w záwazku při giných Bratřjch w Konssel-stwj / k wyhledánj a rozsauzenj lidských sprawedlnostj zůstáwá/okolo dwau hodin na noc spoku s pomocnjky swými gedněmi dwerěmi od Zahrady y s wereegemi do dwora/a potom druhé v sýně/ (ač dosti sylné a skoby vbezpečené byli) Dubowým drewem wyrazyl/ a wyrazyti dal/ gey popadssi za krk sskrtil / a giným welel prchnauti/ a čjm má, totiž Sawlj, prebodnauti. Manželka geho gsaucý těhotná/ nemoha se takowému autoku a násylné mocy nad Manželem swým prowozowané djwati / křikem na lidi wolala/ retuňku prosýce žádala / bezewsseho vsseteenj toho což pod Srdcem nosyla/tu gest od něho pádu dostala / až se na zem přewrhla / a hrozně z bolesti křičela / tak že z toho pokřik wzegdá mezy blizkými Sausedy / domnjwagjce se každý že Lid nepřátelsky táhne/na Zwon ssturmowati musyli/a giní Manželku geho křisýc/na to se coby to bylo, doptáwali : Ale on po takowém aučinku a skutku swém spáchaném netudy zase z domu kudy gest se dobyl do domu / ale se shůry z podkrowj do Zahrady gest wskočil/a některých wěcý swých na znamenj zanechagjc po sobě, odběhl / kteréž pro dalssj sprawedlnosti wyhledánj, na hotowě při právě obwedené, w Obcy nassi zůstaweny gsau.

Sesté / Assaffru místa žádnému dáti nechce/ po smrti Manžela Manželce/kteráž se giž pro starost wdáti nemjnj, Sprawedlnost nepropadkau na sebe obracý / to se Zápisy Knihami Purkrechtnjmi prokáže : ona pak nač živa býti nemá.

Sedmé / Syrotkům vblizuge/wezma gey do dwora/od něho vgiti pryč musý : na gegich pak místa djtky Otcům živým bere/tak Syrotkům sprawedlnost na se obracý/a giž Truhlicy Syrotčj wybrak. R Osmé/

Gsmě / giným Manželkám která se wdá, na živnosti, summy přirážj / to gi w gegsm podjku porazý / ostatek summy na se wssecku zapjsse / a Grunt zwýssuge / giný přigda živiti se nemůže.

Dewáté / Dwůr v nás w Maljně, seženauce Wdowu z něho / y Mleyn w Habrkowicých, vgawssi k své ruce po Hospodáři / na nás podjčky / gak při Dwoře tak při Mleyně y platy, Berně, nedáwánjm do Obce na Wogáky a Obecnj potřeby nám k obtjžnosti / na záhubu pak statků Komornjch wehnal / Klášteru pak malau pomoc, a zhola nic neprospěl.

Desáté / k tomu od mlácenj za tři Léta od něho nic placeno nemáme: letossnjho Roku odežnj pssenice, Gečmene, Owsů / žetj y wázanj nic nedal / a giná Léta od mnohého nám zadržal: Když gsme mu ponjžených Supplikacý podáwali, slyssetj nás nechtěl / a newyslisse Suplikacý, nás bil / do wězenj mnohokrát dal. Gestliže pak co od mlácenj teď odedwau let na Korce s námi smluwjc, že platiti chce / když má co dáti / tedy některý teyden zaplatij / a když mu se widj nedá nic / wyrazý sobě w ňáký pokutě / buď že do geho Kostela nechodjme / neb wnesprawedliwém nás obwinění, a zhola naprosto ani přjčiny neoznámj.

Gedenácté / Rolj, Lauky od živnostj některým nám z odnjmal, a pobral. Když co toho před Rychtářem nassim stěžugeme / chtěgjce aby statky G.M. Komornj nehynuli / a sami též mohli při čem s Manželkami, Dětkami swými živi býti / tehdy kdo toho přjčina gest, gemu wsse na toho, negsa s Obcý Rychtář trpjcý, oznámj / a giž podlé své ljbosti k tomu přikračuge / gakož že sobě Rychtáře dle své ljbosti vděkal, tjm se chlubj / gemu Rolj od Klášstera y Lauky, držewssi ge prwé Sausedé, dáwá / podlé ljbosti pá-

nu slau-

nu slauží/nás pak v welikě Roboty gemu nahánj.

Obec Maltinská kromě těch v kterých swé nočnj Lozumenty mjwá.

Num: 43.

Patera Andreasa Jesuity Kázanj.

PAter Andreas Newpaur Jesuwitský Německý Kazatel/ na onen čas Léta 1612. wykládage Ewangelium o pozwaných/kteřjž se wymkauwali/ a na Swadbu přigjti nechtěli/tu Materyj takto Applikowal:

Až do dnessnjho dne mnoho takowých wýmkuw gest před rukami, těch kteřjby měli Katholičsšej býti/ a mezy ginými tuto wýmkuwu refutowal a zawrhowal / totiž, že Lidé prawj/že nemusý býti Náboženstwj Ewangelitské neprawé/poněwadž ge Cýsař Magestátem potwrdil / a k němu powolil. Na to takto odpowěděl/ Že gest rozdjl w tom co Cýsař powoluge / a co poručj. Ne wssecko že prawdiwé a dobré co Cýsař powoluge / nežli že gest wssecko prawdiwé a dobré/ co on poručj aneb nařizuge. Cýsař že gest k Magestátu powolil/ ale gey neporučil a nenařjdil: ginák žeby chtěl aby Jezuwiti také Ewangelitsstj byli: ale musýl to včiniti/aby z wětssjho Krwe prolitj sgjti mohlo. Ku přjkladu Cýsař tomu powoluge/ aby wssecky swobodné Kuběny (s odpusstěnjm) proti wssem prawům, zde w Praze bydljcý, trpjny byly / a hýjch ten zgewně prowozowati mohly/snad proto, aby ginýchpoctiwých Lidj přjbytkowé Manželky a Djtky před Lotry s pokogem zůstáwali/ nežli aby to Cýsař poručeti měl, toho nenj / ginák chodilo by k nim mnoho poctiwých Lidj. Čim tehdy méně dotčených Kuběn Prywilegia gsau prawá/a oni se na ně bezpečiti mohau: tak málo že se slussj bezpečiti na Magestát/ gako také na Religionsstryd w Rjssi. Nebo že obo-

ge Wosstspy a Sspisy gest wymoženo. Tyto wěcy gsau od Patera Andreasa po 10. Kázanj / kteréž Panu Hraběti z Leinynku, když měl býti Katholickým/de Controversiis fidei zgewně k wůli včinil / w poslednjm Kázanj takměř slowo od slowa mluweny.

Nu: 44.

Arcybiskupa Pražského Autisky pro Náboženstwj.

Druhy Přjklad.

Když Arcybiskup na swých Gruntech Poddané Lidi wsseligakými prostředky / gako Wězenjm, Penězitau pokutau, zápowědj Manželstwa / y ginými autisky, ku Papežskému Náboženstwj nutiti chtěl / w gednom Městečku skrze swé Osoby přjsežné y toto před sebe wzal: Když se w Zymě nechtěli Sedlácy obrátiti, a do Papežského Kostela choditi / a tam přigjmati. Času Letnjho dobytku gich pastwy zapowjdal: tak že několik téhodnůw ani Swinského, Owčjho, ani Howězýho dobytka wyháněti na pastwu nesměli. A nemagjce tyž Dobytek potrawy / hladem we dworjch řwal: Pročež mnozý raděgi se swých Dussj opowážili / a prolstost dobytka, pod Gednau přigmali, a přestupowali. Z čehož někteřj Sedlácy sobě přjskowj včinili: Nasse Krávy, Swině, Wolowé a Telata / gsau včeněgssj nežli Jezuwiti, a Knězj / oni do nás několik Let pořád dare mně kázali / a nemohli z nás Katholikůw nadělati / ale nass dobytek nás we čtyřech Nedělsch wjře gegich wynaučil.

Num: 45.

Přjklad Arcybiskupa Pražského / Heytmanu z Pardubského.

JAn z Boží Milosti / Arcybiskup Pražský / Stolice S. Apostolské Legát / G. M. C. Radda / Rč. Vrozený Pane a Přjteli náš milý / dochází nás gistá správa / že ačkoliwo na G. M. C. Pána nás wssech neymilostiwěgšjho Panstwj / a w Městě Pardubicych / na Kollaturu nám milostiwě powolenau / od nás pořádný Děkan a Farář dosazen gest: Oněmž nepochybugem / než že swému powolánj Děkanskému zadosti činj: Nic méně wssak wassim / gakožto Katholického tam dosazeného Hetmana, přehlj-zeným a ffolkowánjm, ti podwodnj Pikhartj se tam wtrussugj / a w některých domjch tam Kázanj / y giné podwodné wěcy prowozugj / čehož gsme my se do wassj Katholické schwálené horliwosti nenadáli / a gesstě k wám té naděge gsme / že takowému zlému / gako zžjragicýmu Raku, bránniti budete. K čemuž wás milostiwě a horliwě napomjnáme / y probuzugeme / že takowým, ani giným podwodným, nepořádným, Dussj lidských Mordyrům / žádného přjstupu na Panstwj / ani do Města nedopustjte / tak abychom (poněwadž G. M. C. Otcowská péče / a milostiwá wůle gest, Poddané swé na Panstwjch, při Katholické gednotě zdržowati) pokudiby se toho od wás newykonalo / to na Pana Presydenta a Raddy Komory Králowstwj Českého wznésti / příčiny neměli. Na tom, gak G. M. C. tak y nasse milostiwá wůle naplněna bude / a My sme wám milosti naklonění. Dán w nassi Rezydencý Arcybiskupské w Praze 13. Aprilis. Léta 1618.

Jan Arcybiskup.

Num: 46.

Dekrét z Kancelář Czeské Pražanům Stoměstským a Nowoměstským / o Impressory / aby žádných Nowých Knih netiskli / lečby ge prwé na Kancelari wázali.

Počtiwj přátelé nám miljí. Z giſtých a wwážliwých přjčin, pro zachowánj dobrého řádu/ Gménem a na mjſtě G.M.C. pána naſſe neymilostiwěgſſjho wám poručjme/ abyſſte při wſſech Jmpreſořích y Aněharjch to dostatečně opatřili a nařjdili/ aby oni žádných Nowých Kněh/ pjſſmiček anebo Nowin/ dřjwegi nežluby wám Auřadu, a od wás G.M.C. a w nepřjtomnosti G. M. Miſtodržjcým do Kancelářе Českě wkazány a předneſſeny/ a potomně odtud k tomu dowoleno bylo. Nic méně y wſſeligaké pjſſničky Swětſké/ tolikéž y Nowiny/ gakžto Lidé zahálčiwj činiti obyčeg magj powlicech ſpjwati, zapowěděli a přetrhli: A kdožby toho přeſtati nechtěl/ giným k přjkladu přeſtali. Wědauce že ſe na tom giſtá a milostiwá wůle G.M.C. naplnj. Dán na Hradě Pražſkém w pondělj po druhé Neděli Adwentnj. Léta 1617.

R. R. Reywyſſj Auřednjcy a Saudcowé Zemſſtj G.M.C. Raddy/ a nařjzenj Mjſtodržjcý w Králowſtwj Cjeſkém.

Nu: 47.

Artykulowé někteřj z Inſtrukcý/ kteráž gménem G. M. Cýſařſkě/ původem některých zlých Rad/ Rychtáři Gehomilosti, w Starém, a w táž ſkowa y w ginýchMěſtech Pražſkych/ na welikě zlehčenj/ o wſſecky ſwobody/ obzwlášſtně o Mageſtát na ſwobodné prowozowánj Náboženſtwj, připrawenj/ a dokonalé potkačenj wſſeho ſwobodného Stawu Měſtſkého, daná/ a na Rathauzych/ Nowém a Menſſjho Měſt Pražſkych, wůbec. publikowaná.

Mattyáš/ 2c.

Inſtrukcý poctiwému Janowi Albrechtowi z Trnice/ Rychtáři Naſſemu nynězſſjmu y budaucjmu w Starém Měſtě Pražſkém/ kte-

rak

tak se při těmž Auřadě Rychtářském/ od Nás gemu swěřeněm říditi, chowati, a wšeligak sprawowati má/ gakž níže po Artykulich sířegi rozepsáno stogi.

PRzedkem wznáwagjce My zwlášstnj naši potřebu toho býti/ tak aby prawá a náležitá wěrnost, poddanosti y poslussenstwj k Nám, Dědicům nassim a budaucým Králům Českým/ wždycky wpřjmně od gednoho každého zachowáno bylo/ též pro wwarowánj a přetrhowánj wšeligakých nerádůw tomu chceme/ aby gak nyněgšij tak budaucý Rychtářowé náši, w témž Starém Městě Pražském/ Nám, Dědicům Nassim a budaucým Králům Českým/ přjsahau zawázanj byli/ a wewšech a wšeligakých wěcech Iustitij se dotýkagjcých/ Kancellář naši Český sě řídili a sprawowali/ a tu swé zřenj a autočistě měli/ kterýžto Rychtář Náš/ má mezy Auřadem Konšelským sedati/ a prowětšij wzáctnost téhož Auřadu/ přednj místo nad nimi wšemi mjti/ s nimž Purgkmistr, Prýmas/ každého času dobré srozumenj a Correspondency držeti (w ničemž se přednjm nevkrywagjc/ ani od něho se odlučugjce) též k němu wšeligakau vctiwost a šetrnost zachowati/ y giné spolu Sauседy/ aby také to činili/ a k němu se šetrně měli/ k tomu napomjnati magj.

2. Dále týž Rychtář náš/ má při wšech Rozepřech a Saudech/ též y giných wšeligakých obecnjch gednánjch a Raddách/ což kdykoli a gakkoli Purgkmistr a Radda nášse téhož Města slyšeti, rozsuzowati, nebo gednati a před sebe brátí budau/ toho wšeho sám osobně přjtomen býti/ wšeho sewšij pilnostj dosleychati/ hlas swůg a přjmluwy w místě Raddnjm y wšudy/ gak w Prawnjch tak y giných wšech a wšeligakých přjčinách/ krom w kterýchžby on sám na místě Nassem původem byl, mjti/ a w tom wewšem dobré a užitečné nášse, Dědicůw Nassich a budaucých Králůw

lůw Czeských/ wssemi obyčegi wsseligak obmeyssleti, gednati a působiti/ a k nám se gakožto Cýsaři a Králi Pánu swému, wěrně, prawě a poslussně chowati.

7. Též Purgmistr a Auřad Konsselský té mocy mjti nemagj/ aby Obec měli swoláwati/ pro kterézkoliw přjčiny/ ani žádnych společnjch schůzek/ kromě Rathauzu nemjwati: Než Rychtář Náš/ když toho buďto pro nassj wlastnj/ a neb pro gegich obecnj domácý, důležité pilné potřeby/ kteréž oni gemu každého času oznamowati magj: A on pozna g toho potřebu/ teprw, a ginák nic, týž Rychtář Náš Obec swolati dowoliti/ a přitom při wssem, což se gednati bude. také osobně býti má.

8. Nic méně/ kdež také obzwlásstnj Osady a Práwa Duchownj y Swětská, při tomto Starém Městě Pražském gsau/ buď že pod správou Purgkmistra a Konsselůw téhož Města přináležegj, nebo nepřináležegj/ ti a takowj Obywatelé, tolikéž žádnych společných schůzek njwati/ ani Sausedůw swých swolárwati mocy mjti nemagj: Nýbrž kdyby toho potřeba wkazowala/ žeby, pro kterékoliw přjčiny, Osadu swolati a se sgjti chtěli/ magj to napřed a každého času, Rychtáři Nassemu/ gaká toho přjčina/ a co traktyrowati, nebo gednati chtěgj, oznámiti/ a geho, aby se také k tomu nagjti dal, se dožádati: W kterézto přjčině týž Rychtář Náš tak včiniti/ a nápodobným spůsobem, gako y při shromáždění Obce Staroměstské/ toho wssecho, co se kdy při dotčených Osadách gednati a působiti bude, pokudž toho potřebu wzná, sám přjtomen bywati, pilně dosleychati/ a gestliže by co nám, Dědicům nassjm, a budaucým Králům Českým, na sskodu býti/ aneb, žeby se co wjce, nežli Swobody, Prywilegia, nadánj a obdarowánj těch Osad s sebau přinássegj, před sebe brátí chtělo/ tomu nedopaussteti: Nýbrž Nám do Kancellaře nassj České yhned oznámiti má/ tak

aby

aby y w těch mjstěch dobrý Rzád zachowán byl/ a nám do Nasich Práw, Sprawedlnosti a důchodů, mjmo to což komu náležj, od žádného sahano nebylo.

9. A poněwadž dotčený Rychtář Nás/ tak gakž swrchu oznámeno/ při wssech wěcech sedati a osobně přjtomen býti/ a wsseho dosleychati bude/ na to obzwlásstnj pilné zřenj swé, a pozor ať má/ gestliže by při témž mjstě kdekoliw/ gaká od Aumrt/ aneb pokuta na Nás připadla/ aneb syce gakékoliw Interesse nám sprawedliwě náležité se nasslo/ to aby nikoli zatageno a pominuto nebywalo.: Nýbrž gakžby o něčem takowém zwěděl a wyrozuměl/ o tom aby y hned Nám, aneb na mjstě Nassem, do zřjzené Komory Nasij Czeské/ poněwadž Města nasse w Králowstwj Czeském wždycky w takowých a giných Důchodnjch wěcech k Komoře Nasij Czeské gsau přjslussely a přináležely/ a gesstě přjslussegj a přináležegj/ každého času, gakým spůsobem/ a ktera k se co přitreffj/ a od koho na Nás připadne, oznamowal/ a zatim to spolu s Auwadem Konsselským tak opatřil/ aby ničjmž odtud heybáno nebylo/ až do dalssjho od Nás, neb Radd Nassich zřjzené Komory Nasij Czeské/ gakby se w tom zachowati měl, poručenj a oznámenj.

10. A aby také w tomto Městě, wssudy při gednomkaždém/ zwlásstě pak při Osobách Konsselských/ též Starssich Obecnjch/ a wssj Obcy z nedorozuměnj wsseligakého sgjti mohlo/ a tim wětssj Upřjmnost, Láska, Swornost, Gednota a Pokog wůbec růsti a se rozmáhati mohla/ tomu chceme/ aby Rychtář Nás při přjgjmánj, přehlj dánj a wwažowánj wssech a wsseligakých počtůw/ Obecnjch, zádussnjch a Sspitálsských y giných: Též při wystawowánj nedostatkůw/ každého času sám přjtomen bywal/ spolu s giným k tomu narjzenými Osobami ge přehlj dati/ a aby se gak Obcy, tak y těm osobám kterj počty odwozugj, žádné skrácenj

nedálo/ nýbrž wssudy práwě, sprawedliwě a wpřjmně se wedlo počty také pořádně aby se od gedno°każdé° časně odwo zowali/ k tomu wésti a napomáhati hleděl. Kdoby pak toho činiti zanedbal/ a nepořádně, neb nesprawedliwě při swých počtech se chowal/ takowým Osobám o to domlauwati/ a pokudžby toho naprawiti nechtěli/ Nám aneb na místě nassem do Komory Nassj Czeské ge neprodleně gmenowati a oznamowati má/ tak aby takowé nespůsoby a nekády, časně opatřeny býti mohli/ Obec ke sskodě nepřicházeka/ a budaucně co skussně sobě stěžowati přjčiny neměla.

25. Kdež se také w Městech Pražských každodenně a obzwlásstně na Moste/ též na Stupnjch Hradu Pražského y ginde wssudy welký počet wsseligakých/ Muzského y Zenského pohlawj/ Starých y mladých Žebráků/ gesstoby mnozý swůg chléb wypracowati mohli, každodenně spatřuge / a to geden ne neymenssj nekád při takowém přednjm Městě gest/ čehož se ginde w Kjssi ani w tomto Králowstwj a giných Zemjch při Městech nenacházý: bude často psaný Rychtář Nás s Heytmanem Nassjm powinen na to tolikéž swůg bedliwý pozor mjti/ aby takowj mladj a zdrawj Žebrákowé, zahaleči a powaleči, nikterakž trpjni nebyli / než aby se k djlu a prácy hnali/ aneb kdyby dělati a pracowati nechtěli/ z Měst Pražských se wypowěděli. Ginj pak kteržž by giž pro starost a sesskost wěku, chromotu, y giné Neduhy a nedostatky zdrawj, Chleba sobě wypracowati nemohli/ a z Almužnjwi býti musyli/ a wssak toliko ti kteržby pořádné wyswědčenj o sobě měli/ do Spitálu brání/ a skrze pilné k nim dohljdánj/ wedlé potřeby a náležitosti opatrowáni byli/ a gakž posawád s těžkým hřjchem před pánem Bohem/ s welikau hanbau předewssemi Lidmi (gakoby zde w Městech Pražských nad chudým bližnjm žádné Křesťanské kásky a milosrdenstwj nebylo) dosti ljtostiwě se spatřowalo/ ne-

ko/nemohauc takowj Chudj lidé žádnéº spomoženj a opatřenj vžiti/po Vlicech se nepowáleli/ a skrze nauzy a zhlad, nevmjrali/krom těch giných, kterj wyswědčenj nemagj/ a často-krát swéwolně k Neduhům, a giným na zdrawj nedostatkū přjčinu sobě dáwagj / ti zase na ta mjsta, odkud gsau přissli, hnáni býti magj/aby y wtom dobrý řád a čistota zachowána byla/ Almužny dobře a prawě rozdáwány byly/ a takowj lenochowé prawě chudým lidem Chleba z aust newydjrali. A poněwadž mnozý žebrácy/by y který z nich do Sspitálu dán byl, tam zůstáwati nechtěgj/ předstjragjc to/ že tam nic ani gjsti, ani pjti/ a dokonce žádného opatřenj nemagj: nýbrž že na Vlicech leżegjc/ aneb po Městě se taulagjc, spěssněgj sobě něgaké obživenj wyžebřj/ gesto dotčenj Sspitálowé a wsseligaká záduss, od neyprwněgssjch Fundátorūw založeni, wystaweni a nařjzeni gsauce/ bezpochyby také y gistými náležitými/ a gak se správa dáwá, hognými důchody/ pro wychowánj chudých lidj/ obdarowáni a opatřeni gsau.

Protož tomu chtjti ráčjme/ aby Rychtář Nás při Auřadu Konsselském, a Auřednjcých nad Důchody Sspitálnjmi a Zádussnjmi/kdo kterého Sspitálu aneb Záduss Fundátorem byl/ gaká nadánj k němu od starodáwna náleželi/ kterak a kam co odcyzeno gest/ gaké Důchody nynějssjho času se gesstě při njch nacházegj/ a nač se obracegj, gruntowně, dostatečně se wyptal/a dadauc to wsse z Regjster gegich pilně wytáhnauti/ weypis toho nám do Kancellaře Nassj Czeské, co neydřjwe podal/ a budaucně každého času, při odwozowánj takowých počtūw bywal/ sám ge pilně přehljdal/ a kdyby co nesslussného při nich nassel, to přetrhowal/ aneb Nám do Kancellaře Nassj Czeské o tom oznámil.

26. A gakož také w Městech Nassich Pražských od starodáwna mnozý dobřj a pobožnj Křesťané/ Stawu Panské-

ho, Rytjřského y Městského/ ke cti a chwále Pána Boha wssemohaucýho/a na wěcnau swých Slawných, poctiwých Rodůw památku nemalé ale weliké Důchody k mnohým Kostelům/ a obzwlásstně w nich Oltářům na wěcnost/ wssak na gisté spůsoby/ co se proti tomu při těch Kostelich a Oltářich také wěcně wykonáwati má/ gsau odkázali a nadali. A gsauce wěc slussná a sprawedliwá/ aby takowé Fundacý nikdá nehynuli/ nýbrž dle Odkazůw wěrně, vpřjmně a sprawedliwě, tu kdež náležj/ a ne ginde se obraceli/ tak aby gak Pánu Bohu Nassemu/ tak y těm giž w Pánu Bohu odpočjwagjcým lidem/ prawá a náležitá wěrnost/ w tom což gim slíbeno, připowědjno a zapsáno gest, neporussenĕ zachowáwána byla. W kteréžto tak weliké wzáctné a Pánu Bohu milé přjčině/zda týž Auřad Konsselský/ gakožto Kollátorowé těch Kostelůw a Zádussj, pozor nĕgaký na to magj/ Nám gakožto Králi a Pánu o tom y giných wssech a wsseligakých wěcech wĕděti náležj. Protož wůle násse milostiwá gest/ aby Rychtář Nás od dotčených Kollátorůw/gmenowitě Konsselůw Starého Města Pražského/ též od Auřednjkůw a Správcůw těch a takowých/ kterýchkoli Zádussj/ y od giných Osob, kteřjžby toho powědomi byli: gaké Fundacye při gednomkaždém Kostele a Oltáři gsau: od koho possli? gak mnoho nadánj gest? na gaké Kondycý aneb spůsoby: též wykonáwagjli se takowé Kondycý? a nač dotčené Zádussnj Důchody a nadánj obracenj a wydáwáni bywagj/ dostatečnau sprawu wzal/ a co neydřjwegj se pilně na to na wsse wyptal/a wezmauc z Knĕh gegich Zádussnjch hodnowĕrný toho weypis/ geg Nám do Kancellaře Nassj Czeské, bezewsseho prodlewánj podal: Potom pak budaucně každého času/ když se takowé počty Zádussnj, od Osob k tomu narjzených odwozowati budau/ má týž Rychtář Nás k tomu požádán/ a sám Osobau swau

přjto-

přjtomen bywati/ na to swůg bedliwý pozor magjc/ aby se w té wěcy wssecko řádně, dobře a náležitě wedlo/ a takowé Zádussnj nadánj a Důchody / na nic giného, nežli na to/ naček wlastně odkázané a zapsané gsau, se obraceli / a Kollátorowé totiž Auřad Konsesský/ též Auřednjcy a správcowé dotčených Zádussj/ témuž Rychtáři Nassemu, nic pred nim netagjc/ nýbrž Knjhy swé a wssecka zapsánj/ takowých wssech a wsseligakých Zádussnjch Nadánj in Originali vkážjc/ to wsse gruntowně oznámiti magj a powinni budau.

Dán na Hradě Nassem pražském/ w pátek po Wssech Swatých/ Léta Sestnáctistého Sedmnáctého/ a Králowstwj Nassich Řjmského Sestého / Wherského Dewátého/ a Českého Sedmého.

Mattyáš.

Sdenco Adalg Popl de Lobkowicz,
S. R. Bohemiæ Cancellarius.
Ad Mandatum Sacræ Cæsareæ
Majestatis proprium.

Kterážto Instrukcý / gak a w čem proti Magestátu na Náboženstwj danému čelj/ z tohoto spisu/ toho času od Osadnjch gednoho Zádussj sepsaného/ wyrozuměti se může.

WAssi milosti Pane Purgkmistře a Páni Radnj/ Páni nám laskawě přjznjwj. Gaký Spis od G. M. C. Pana Rychtáře/ y od W. M. dnůw nedáwno minulých do Osady nassi odeslán / a co Artykulowé w něm obsaženj w sobě zawjragj/ tomu gsme wyrozuměli.

A poznáwáme / že ti Artykulowé na nemalé wbljženj a skrácenj Swobod nás Osadnjch / gakožto Obce Starého Města Pražského / Osob třetjho Stawu wžjwagjcých/ se wstahugj / k nimžto z gakých přjčin nám zcela a zauplna

přistaupiti možné nenj / (nic wssak proti Důstognosti a mocnosti G.M.C. nemluwjce) oznamugeme.

Předně: Kdež se nám w Prwnjm Artykuli poraučj/ abychom/ po nařjzenj a wyhlássenj Vřednjků, na Rok 1617 wolených/ w přjtomnosti G. M. C. Pana Rychtáře/ též Osob z prostředku W. M. wydaných, počty pořádné činili. Ten Artykul, w tom co se počtůw pořádných podlé starobylého spůsobu činěnj dotýče, schwalugeme,: Než aby se takowj počtowé w přjtomnosti G. M. C. Pana Rychtáře/ též Osob Radnjch Náboženstwj Řjmského se přidržegjcých wykonáwati měli / widj se nám wěc nowá, a nebywalá/ a neměkaby se strana w Náboženstwj nám odporná/ (ponewadž my se w gegich wěcy netřeme) na to nutkati. Protož W. M. Pane Purgkmistře Páni prosyme/ že nás při starobylém spůsobu zůstawiti/ a abychom takowé počty, tak gak prwé w přjtomnosti Osadnjch/ a Osob z prostředku W. M. wydaných Náboženstwj pod Obogj / wykonáwati mohli/ to tak opatrowati ráčjte. My wedlé nich nic ginébo/ než což se k dobrému Žáduss nasseho wstahuge, konati minjme.

W druhém Artykuli / kdež se poraučj, abychom my Osadnj za žádnau neymenssj přjčinau wjce a dále bez wůle a wědomj G. M. C. Pana Rychtáře do Osady se nescházeli/ nýbrž kdyžby toho potřeba wkazowala/ žeby Vřednjcy Osadnj swolati, a se sgjti chtěli/ aby prwé G. M. C. Rychtáři, gaká toho přjčina a potřeba gest/ a co traktyrowati chtěgj, oznámili/ a aby též tomu wssemu přjtomen byl, geho se dožádali. Tento Artykul též gakožto wěc nowá/ widj se nám býti na skrácenj a wywrácenj poctiwosti, a dobrého gména nasseho. Nebo w podezřenj nás wwozuge/ gakobychom předesle w nassich scházenich něco neskussného předsebe bráwali / podlé čehožby dál při takowých shledánjch wjce gedné Osobě/ samému toliko G. M. C. Rychtáři/ nezli nám wssem

Osa-

Osadnjm / gemu w poctiwosti, wernosti, a dobrém chowánj rownym, wěřeno býti muselo. Bywalali kdy gaká shromáždenj a shledánj nasse/ta bywala za přjčinau wěcý a potřeb Žádussj nasseho se dotýkagjcých, Kostela, Fary, Skoly a tém podobných wěcý/nás wlastně Osadnjch Náboženstwj pod Obogj se dotýkagjcých / a ne Polityckých wěcý opatrowánj. Z čehož kdyby sgjti mělo / nemohloby z toho nic giného pogjti/než od zlých Lidj nám wytýkánj/gakobychom se my, y předkowé nassi, až posawád nenáležitě chowali/a odtudby Saudowé a mnohá zaneprázdněnj přigjti mohli. Nadto muselaby Swoboda třetjho Stawu/kdybychom se w tom G.M.C. Rychtářem / (an Wrchnostj nassj nenj / než nám rowný/ anobrž w Náboženstwj odporný) zprawowati měli, ztenčená býti. A bylibychom ničemněgssj a podmaněnějssj nežli Sedláky/Lidé Kmetcý/kterýmž se od gegich Wrchnosti/aby se bez wědomj Wrchnosti do hromady scházeti/a o swé wěcy promlauwati neměli, nezapowjdá. Gest také proti wssemu rozumu/aby strana w náboženstwj nám odporná w nassich wěcech se wertowati/ a gich wwažowati nápomocná býti měla. Gaká z toho swornosta sgednocenj? G.M.C. Panu Rychtáři, y wssechněm Náboženstwj Křjmského se přidržegjcým k wwážen̄j podáwáme. Nebo kdybychom my se do wěcý gegich wtjrati/a gim něco wyměřowati chtěli/byloby nám to (slussně a sprawedliwě) za wssetečnost počteno / a nemohloby se od žádného rozumného schwalowati. A poněwadž předkowé nassi nám té pozůstawili Swobody/ abychom wssecky wěcy Žádussnj, kdež kterj přináležjme/podlé dobrého swědomj řjdili / žádné ffalsse a nevpřjmnosti na nás shledáno nebylo, a Bůh dá nebude: Protož gsme té ponížené naděge k G.M.C. Králi a Pánu Pánu nassemu neymilostiwěgssjmu/že nás gakožto lidi swobodné a Třetjho Stawu wžjwagjcý při

rádjch, Práwjch, Swobodách ſtarobylých nám od předkůw pozůſtawených mikoſtiwě/ gako y ſlawnj předkowé G. M. C. zůſtawiti ráčj. Nebo y přjſſaha G. M. C. wſſem třem Stawům Králowſtwj tohoto včiněná, na to ſe wztahuge.

Nápodobně též/ ježdež geſt w témž Artykuli dokoženo/ aby témuž Rychtáři G. M. C. geſtliže by při Wědnjcých naſſich a nás Oſadnjch toho wyhledáwáno bylo / wſſeligaké Oryginálj nadánj naſſich/ též wſſecky Knjhy a Regiſtra Záduſſnj wázány/ a Weypiſy wſſeho hodnowěrné, kdyžby toho požádal, wydány byli.

A tento Artykul wztahuge ſe na wywrácenj poctiwoſti a dobrého gména naſſeho / a podezřenj wwozuge/ gakobychom ſnad s důchody Záduſſnjmi newěrně a nevpřjmně zacházeli/ a ge k ginému cýli/ než gak dobrým wmyſlem nařjzeni gſau, obraceli: Což od nás wzdáleno buď. Ale ſpiſſe ſe to mjſto newěry wynagde / že my Oſadnj nemohauce častokráte důchody Záduſſnjmi k wychowánj Kněze/ Žákowſtwa, Oprawy Chrámu Páně, Skoły, Domu Farnjho, doſtačiti / jnými časem z swých wlaſtnjch Peněz zbjrati/ a Záduſſj zakládati, napomáhati muſýme.

A ačkoli poznáwáme/ a to za ſlußnau wěc ſaudjme/ že G. M. C. gakožto Král a Pán Země/ Ochránce a Wrchnoſt wſſech Záduſſj, ráčj tu moc mjti/ na to ſe doptáwati/ gak ſe s důchody a wěcmi Záduſſnjmi zachází / a k tomuli cýli gakž nařjzeni gſau, ſe obracegj: Wſſak poněwadž obyčegně Oſoby Radnj přjſežné s Pjſařem Radnjm při konánj takowých počtůw bywagj/ w plné Radě o nich Relacý činj/ a Weypiſy gich přednáſſegj. Widj ſe nám podlé ſproſtného rozumu naſſeho / že těm poctiwým dobrého swědomj Oſobám (bez zanepražděnowánj G. M. C. pana Rychtáře/ gjnými pracemi k geho powolánj náležitými zaměſtknaného) může toho wěřeno býti; a zwláſſtě proto / že my Oſadnj žá-

dnj žádných Peněz Žádussnjch za sebau nemáme/ než toliko Jnspektij nad Vřednjky/ aby daremnjch nákladůw bez wědomj wětssjho počtu nečinili/ a Peněz Žádussnjch nemrhali, držjme. A tak zewsseligakého podezřenj my Osadnj tudy wywedeni býti můžeme.

Dále pak/ abychom G. M. C. Rychtáři nadánj nasse k čemu/ od koho/ k gakému cýli se stala/ se wygewowati/ a weypisy toho wydáwati měli: Ten Artykul opět poznáwáme býti proti Prawu/ Zřjzenj Zemskému/ y Magestátu wssem Třem Panům Stawům pod Obogj danému/ y proti Sněmownjmu snessenj byti. Nebo Předkowé W. M. a nassi, za obzwlásstnjmi a skussnými přjčinami/ powažugjce proměn časůw/ na swá snažná při předessłých Slawné paměti Králjch Českých wyhledawánj to obdrželi/ že gim wssecky Kollatury w Starém Městě Pražském za dědičné bezewssj weyminky/ ani gaké mocy sobě/ neb G. M. C. Rychtářům Náboženstwj Řjmského (aby co w tom měniti měli a mohli) pozůstaweni, dány gsau: Což do Desk Zemských wloženo/ a od nynějssjho G. M. C. Krále a Pána Pána nasseho neymilostiwějssjho potwrzeno gest. Poněwadž tedy takowé wssecko Prawo na W. M. Pány Pražany a Obec téhož Města (kdež y my gsme) přeneseno gest/ to gsme zdědili/ Prawem a Lety Zemskými (nemějce wssse předessłých Let, gako nynj takowého w Náboženstwj opatřenj) bez nařjkánj wydrželi/ a žádných přjkladůw nenj/ aby kdy G. M. C. Slawnj Předkowé a Králowé Čessti, postaupiwsse gednau komukoliw z Stawůw Králowstwj tohoto, gakéhokoli Dědictwj aneb Kollatury bez weyminky/ aby se na to znowu/ dawsse Prawo swé pryč od sebe/ zase nawracowati mjti ráčili. Nadto Sněm Léta 1575. y ginj Sněmowé wyměrugj/ že Osoby z Stawůw žádnému se w swých sprawedlnostech před časem wygewowati powinni negsau. O těch

přjčin my Osadnj, gakožto Obce Starého Města Pražského Stawu třetjho vžjwagjcy / poznáwáme se nebýti powinni G.M.C. Rychtáři w takowých nádánjch a spraweDlnostech nassich / gakožto straně w Náboženstwj nám odporné se wygewowati. Nýbrž důwěrugeme se G.M.C. že podlé Magestátu wssechněm Třem Stawům daného/ (kterýž y to sebau přinássj / že strana straně w tom co se Náboženstwj dotýče / žádného wyměřenj činiti / ani w nic odporného potahowati nemá) zůstaweni budeme.

My známe to / že G.M.C. Wrchnostj a Králem / netoliko týchž Kollatur / ale y wssehoo Králowstwj / y nás wssech Pánem býti ráčj. Ale zase na druhau stranu wizmě y to / že žádnému ze wssech Třj Stawůw / kdo k čemu gaké Práwo má / bez pořadného wyslyssenj a rozeznánj G. M. C. bráti toho neráčj / a že žádnému zapowědjno / ani zle wykládáno nebylo / kdyby kdo w gakýchkoli přjčinách / gessto se gemu něteo na skrácenj sprawedlnosti geho dálo / swau ponjženau omluwu, gako my, činil.

Naposledy / poraučj se / abychom žádnému Knězy nebo Faráři / bez wědomj a powolenj W. M. odpusstěnj nedáwali / ani giného Faráře nepřigjmali. Tento Artykul / ač gest též nowý: Wssak gakkoliw gest / y proti tomu bychom býti nechtěli / aby se takowé Kněze přigjmánj aneb propaussténj o wolj W.M. gakožto Panůw Kollatorůw, (kterýmiž y my se býti prawjme /) dáti nemělo. Kdybysste wssickni w Raddě Náboženstwj nasseho pod Obogj býti ráčili. Ale že mezy W.M. pokowice, spisse wjce nežli méně, zstrany druhé Náboženstwj Římského se nacházegj: Protož widj se nám obtjžné / abychom se w tom Náboženstwj nassemu odpornými sprawowati měli. Nebo to gest wěc gistá / a gako Slunce na Nebi patrná / že G.M.C. Rychtář / ani ti kdož o nim držj / nikoli k tomu raditi nebudau / abychom my Osa-

dnj Kněz

dnj Knězj ty kteřjby se Konsystořj pod Obogj / Stawům
náležegjcý sprawowali / přigjmati / a do Osady nassi wwozo-
wati měli. K čemuž kdybychom přistaupili / bykoby opět
proti Magestátu Slawné a Swaté paměti Cýsaře Rudol-
ffa / y proti tomu narownánj mezy stranami pod Obogj a
pod Gednau včiněnému. Kdež dostaweno takto; Že
wssickni Trj Stawowé při Wjře a Náboženstwj swém / též
při Knězjstwu a řádu Cýrkewnjm / kteryž mezy nimi gest / a-
nebo od nich narjzen bude / pokognĕ zachowáni býti / a Kněz-
stwo swé, gak České tak Německé podlé toho řjditi / a zřjze-
né na swé Kollatury bez wsseligaké překážky Arcybiskupa
Pražského / anebo kohokoliw dosazowati / přigjmati moc
mjti magj / gakž to dálegi obssirněgj w témž Magestátu wy-
swětleno / a gakby se k takowému, kteryžby co proti tomu
činiti směl, zachowáno býti mělo / dostatečně opatřeno gest.
O kteréžto pokutě / a tak slawném nás pod Obogj opatřenj
W.M. pan Purgkmistr Páni wědauce / neráčjte nám k to-
mu raditi / abychom w tak těžkau pokutu wpadnauti měli.
Tolikéž k G. M. C. té ponjžené nadĕge gsme / když to gak
samo w sobě gest G.M.C. předneseno bude / že se tu Mage-
státu toho, kteryž slowem Cýsařským a Králowským stwr-
zen gest, dotýče / že neráčj toho dopaussteti / aby proti tomu
gaké nowé wyměřenj zstrany nadepsanych wěcý nám činěno
býti mělo. Ačkoli od strany odporné mohloby rčeno býti /
že se týž Magestát na nás Osadnj zegména newstahuge /
než toliko na Prażany: o Osadnjch že žadné zmjnky nenj.
A wssak že pod tjm slowjčkem; Prażané / rozumĕgj se Obce
a wssech Osadnj / patrné gest z toho porownánj mezy stra-
nau pod Obogj včiněného na Listu 67. kteréž s powolenjm
Slawné a Swaté paměti Cýsaře Rudolffa G.M.C. se sta-
lo / a do Desk Zemských Quaternu Trhowého Stříbrného
Léta 1609. w Sobotu po S. Giłgi G. 9. wložено / y w

Knihách Konsystorských na Listu 31. poznamenáno. Čehož wsseho Wypis z Desk Zemských na Karlsstegně wedlé Magestátu složen gest.

A tak podlé těch příčin, slussně se těch wěcý vgjmáme/ a k G M.C. té ponjžené naděge gsme/ že G.M.C. nám toho k nějaké wssetečnosti a neposlussnosti přičjtati neráčj.

A poněwadž porozumjwáme / že swrchu psanj, a do Osady nassi odeslanj Artykulowé z Instrukcý G. M. C. Panu Rychtáři dané swůg původ magj/ W.M. Pane Purgkmistře Páni za to wctiwě a sstetrně prosýme/ že tuto nassi ponjženau Omkuwu G. M. C. odeslati/ a k G. M. C. za nás se přimkuwiti ráčjte / poněwadž nic giného nežádáme, nežli swornosti a lásky / straně pod Gednau / gakožto Křesťanům a bližnjm nassim wssecko dobré winssugjce / a w Náboženstwj nassem nic giného před sebe neberauce/ než což od předků w nassich nám dochowáno/ a od G.M.C. stwrzeno gest/ aby G. M. C. od swého předsewzetj wpustiti / a nás Staw Třetj při starobylých zwyklostech a pořádcých nassich zůstawiti ráčil : Tak abychom pod milostiwau G. M. C. ochranau Pánu Bohu slaužiti/ y G.M.C. čimž powinni gsme, wykonáwati mohli.

Num: 48.

Psanj Wyléma z Břesowic Mincmeystra / k Wyléмowi Slawatowi.

GSauc wčeregsjho dne Křižowé dny/ y powinnost Křesťanská abysme Pána Boha za wssecky potřeby Dusse y Těla prosyli/ ssli gsme w Processý s Křjžem a s Korauhwemi z Klássstera Sedlcského, do Města Hory Kutny přes Ryňk do Wlaského Dworu, tu kde gá sem / spjwagjc český pjsně Welikonočnj a pro děssk pobožné/ było Lidu do dwau

Set

Set: Tu potom přigdauc do Kapky Swatých Ladiſlawa Vherſkého Krále / a Swatého Wáclawa, byla Msſe Swatá ſpiwána / a Kázanj pěkné, s Muzykau tak gakž zde w kragi může býti/tu hned gakž ſme do Města weſſli/začalo prſſeti/a prſſelo 12. hodin pořád/ nad čjmž ſme wſſickni obweſelenj. A prawj zde že od Let 60. žádná Proceſſý nebyla držána. Sauc pak gá aumyſlu s pomocý Božjj na den Těla Božjho Proceſſý zde držeti / nebo giž altaria gſau k tomu zhotowená/mluwil ſem s některýma neypředněgſſjmi/y mám weliké zakázanj/ že ſtrany co ſe dotýče pokognoſti, že to bude wſſe nařjzeno. Rchtjc gá nemalo na to nakložiti/a Pány Sauſedy Katolické/gakž G.M.C. Heytmany okolnj k tomu pozwati / proſým že wětſſj wctiwoſtj Pánu Bohu/ ráčjte pſanj Pánům Sſephmiſtrům přátelſké včiniti / aby k wctiwoſti Těla Božjho dali zde tehdáž zwoniti/giž gſem gá to proklestik/gednom ak geſt to pſanj kaſkawé/a připomjnánj minulých časůw zakázanj/ G.M.C. budaucnj mikoſti/gá wjm že půgde/gednom račte to pſanj mně poſlati/gá ge dodám w čas/ ale to muſý w tegnoſti býti, aby protiwnjcy nezwěděli. Druhé pſanj ſlužebně proſým/že ráčjte dáti mikoſtiwé napſati / aby ſwědčiko těm dwaum / totižto P. Mikulášſowi Wodňanſkému Prymatorowi/a P. Janowi Sſuleyſowi z Felsdorfu/ těm abyſſte ráčili tu expedycý k wyřjzenj poručiti/ gednom gim zaſe ſe mikoſtj zakázati: (ráčjte včiniti/gak W.M. tak y G.M. pan Purgkrabě Karlſſteynſký (kterému) ſlužebně proſým že mý poſluſſný Služby powědjti ſobě neráčjte ſtěžowati) opus Sanctum, juſtum, et Catholico Zelum habenti, proprium. Pán Bůh bude odplata/a gá ſe toho W.M. obaum odſlaužjm. Odpowědi ſlužebně proſým. Datum na Horách Kutnách 23. Máge. 1618.

Wylém z Wkeſowle.

Num: 49.

Města Litoměřic Stižnosti.

KTerak my na místě Obce nassi / měwsse skussné a hodné polityckě přičiny, proč gsme Mikuláše Mrázka Rodiče Budyňského / Člowěka rewersyrowaného; a Bartoloměge Kolenyusa Auřednjky/tohoto Kláštera Doxanského/ a onoho na onen čas Panstwj Budinského/nikdy newyčtěný a náležitě newykwitowaný/za Měšťany Obce této přigjti/ a gim Městského práwa wděliti nemohli: Obzwlásstně pak y to na welikém pozoru měli/ abychom ničehožkoliby proti obecnjm Snesseným starobylým / a chwalitebným zwykkostem w Obcy této nad paměť lidskau vznáwaným/y také od G. M. C. Krále a Pána Pána nasseho newymilostiwěgssjho / nynj Kralugjcýho/nám při giných Stawjch Králowstwj tohoto potwrzeným, čeleko/do Obce nassj newwozowali / y také vwozowati nedopaussteli. W čemž když sme mnohé nasse správy/ gak Osobám, které gsau přjmkuwy swé za ně činili/tak y na Kancelář Českau Dworskau G. M. C. odsykali / a abychom při těch omkuwách/w nichž přičiny skussné a hodné newděleny gim Městského Práwa gsme předkládali/ zanechání byli, žádali. Wyssel gest Dekrét z Kancelář České Dworské / gménem G. M. C skterým Vrozený a Statečný Rytjř Pan Purgkhart Točnjk z Křimic/ Podkomořj Králowstwj Českého/w přičině dánj Městského Práwa wýš gmenowaným Osobám pod gednau/a Přednjkům nikdy newykwitowaných, sem do Města Litoměřic wyslán byl / a na Děkanstwj Kapitoly Kosteka Swatého Stěpána na Nowém Městě při Litoměřicých, přigel: Tam nás wssecky w místo neobyčegné/a polityckým wěcem nepřigemné powolal/ Dekrét gménem G. M. C. wyssly, nechtěge nám Orygintku/než toliko Wypisu pro-

ſu propůgčiti / y také Oſobám nadepſaným, proto ſamé, že gen toliko Náboženſtwj pod Gednau gſau / a geden z nich gako Mikuláſs Mrázek w přátelſtwj s pawlem Michnau zůſtáwá/ Městské práwo dáti poručil. K čemuž když gſme my bez wůle a wědomj Starſſich Obecnjch/ na mjſtě Obce powoliti/ a gim Městského Práwa tam na Děkanſtwj (což Pan Podkomořj mjti chtěl) dáti nemohli / týž Pan Podkomořj Králowſtwj Českého / gak před Lidem Obecnjm/ tak y Oſobami Duchownjmi/ domácými y přespolnjmi / pro tu ſamau přjčinu/ že gim Městského Práwa tu y hned vděliti ſme nemohli/ k nám gakožto Oſobám w powinnoſti na ten čas Konſſelſké zůſtáwagjcým/ bez vſſetřenj též powinnoſti/ ſkowy těžkými přikročil/ w lehkoſt Lidu Obecnému wwedł/ Traupů a wwozhřenců naſpjkał/ a tak s námi, gakoby naſſe Wrchnoſt dědičná była / gak nynj tak y předeſſle zacházel. A ačkoliw nikdy to na nás, gakobychom my gim pro Náboženſtwj Městského Práwa vděliti nemohli, ſhledáno nebylo / wſſak předce y hned po odgezdu Pana Podkomořſkho / gménem G.M.C. s podpiſem gména G.M. Pana Kanclýře Neywyžſſjho/ ſkrze poručenj byli tři Oſoby zegména gmenowané z proſtředku naſſeho, s Pjſařem přednjm Radnjm, na Kancelář cytowáni. Kdež ſe s Prýmaſem naſſim, gakožto přednj Oſobau/ který w Městech Pražſkých, za přjčinau Reſtantůw Berničných zůſtáwał/ poſtawiwſſe, Oſoby dwě/ a wyſłanj naſſi Arreſtem za dewět dnj na Hradě Pražſkém/ pro tu ſamau toliko přjčinu, která ſe nadpiſuge, ſtěžowáni byli/ a kdyby přjmkuwa od G. M. Pana Purgkrabſkho Neywyžſſjho za ně činěná, w to newkročila/ na Wěž Bſkauby gíti/ a tam tak dlauho dokudž bychom gmenowaným Oſobám Městského Práwa z přinuſcenj/ že gen toliko Náboženſtwj pod Gednau gſau, nevdělili / zůſtáwati muſyli. Gakož y z téhož Arreſtu / dokud

gſme

gsme my z přinucenj a mussenj tymž Osobám Městského Práwa nevděkli/nigakž propusstění býti nemohli. A gakému pak cýli a koncy se gest to wedko / sama skussenost to nynj vkazuge/y také na gewo wynássj/ že při minulé obnowě Konsselské/a ssesti Saudcůw geden z těchto dwau/gako Mikuláss Mrázek přjtel Pawlka Michny/ od Pana Hoffrychtýře Měst w Králowstwj Českém/za gednoho Konsselka negsa ani půl léta w Městanstwj / proti wssem snessenjm Obecnjm/starobylým a chwalitebným nassim zwykkostem/ kdež žádný do Konsselské a Ssesti Saudcůw powinnosti/ kteryby předně Starssjm obecnjm nebyl / dosazowán býti nemá/ano y proti patrnému Práwnjmu (A 25. Roz: 2. Práwa Městského) wyměřenj / nemage žádného při též obnowě hlasu od wolenců/ani Experientiæ k té powinnosti náležegicý/že gen toliko Náboženstwj pod Gednau zůstáwá, dosazen gest. A k dowedenj toho wsseho / což gest se giž skutkem w Obcy této wykonako / Matyáss Ssysska z Ceynawa/G.M.C. Rychtář neposlednjm nástrogem byl/ ktery od dobrého řádu k obecnému pokogi směřugjcýho/ někdy pronássenjm tegnosti Raddy, a Osob w osskliwost dáwánjm/někdy pohrůžliwými slowy obec odwozowal/k zrussenj pak wssech nassich dobrých a chwalitebných zwykkostj/ wsseligak starým swým obmyslem a zwykkostj se wynasnažil. Dále y toto Wasssjm Miko: přednássjme / že těch časůw když gsau nassi wyslanj Arrestem newinně na Hradě Pražském stěžowáni byli / geden Syrotek náss nezletilý nám gest wzat/a téměř bez wědomj nasseho, gakožto Wrchnjch Poručnjkůw/ ano y proti wssj wůli nassj/ Poručnjkůw od nás Syrotků danych / y Přátel téhož Syrotka / y snessenjm Sněmownjm/gednomu Pjsaři náboženstwj pod Gednau/gménem Krystoffowi Kaytkowi k Stawu Swatého Manželstwa na Kancelláři před nassimi wyslanými gest

gest dán: proto toliko samé gakž rozum wede/ aby gen toliko osoby nabožénstwj pod Gednau do Obce této/ kdež gsme prwé toho prázdni byli/ co neywjcegi wwedeni býti/ a oni Manželky swé k Náboženstwj pod gednau, což giž činj, nutiti mohli. Čemuž wssemu kdyby časně w cestu wkročeno nebylo/ gest se obáwati (čehož Bože ostřež) aby tito začátkowé tak twrdě předsewzatj/ na protržení nassich wssech starobylých a chwalitebných zwykkostj/ y snessenj obecnjch čeljcy, zlého konce a skázy Obce této/ nic méně y potkačenj Náboženstwj nasseho pod Obogj nepřineslo.

Purgkmistr, Konsselé, Starssj Obcenj/ y na mjstě wssj Obce Města Litoměřic nad Labem.

Nu: 50.

Odpustky Smečanského.

W Kwaternu Trhowém Zlatém/ Léta 1605. w Pondělj po Nedělj Prowodnj/ N 25.

Kliment Papež toho gména Osmý.

PRo wěčnau toho památku/ z lásky Otcowské bedliwj gsauce wssech spasenj/ mezy náramně mnohými pobožnými služebami/ kteréž z powinnosti Auřadu nasseho/ nám wykonáwati náležj/ někdy také poswátná mjsta zwlásstnjmi Prywilegiemi okrassugeme/ aby tudy wěrným dussem k spasenj hognějj poslauženo bylo: Proteč aby Kaplka Kostela z Hradu Pražského/ Swatému Ondřegowi zaswěcená/ a w nj Oltář od milého Syna Jaroslawa Bořity z Martinic, Čzecha, wyzdwižený/ tímto obzwlásstnjm darem stkwělegssj včiněn byl/ nakloniwssy se k téhož Jaroslawa pokornym prosbám/ o to na nás skrze milého syna/ Vrozeného Muže, Raymunda de Turre, Cyssařské milosti při nás Oratora, ponjzeně wzloženým/ w milosrdenstwj wsse-

mohaucýho Boha/a w zaſlauženj Blahoſlawenýchpetra a Pawła Apoſſtołkúgeho, auffagjce/mocý nám odePána danau, toho propúgčugem: Kdykoliw Kněz při dotčeném Oltáři za některého wěrného duſſi/ kterážby s Bohem w láſce ſpogena gſauc/z tohoSwěta ſe odebrała, Mſſi za mrtwé ſlauziti bude: Aby ta duſſe z pokładuCýrkwe, odpuſtkú doſáhła; A tak Pána naſſeho Geżiſſe Kryſta, a neyblahoſlawenějſſj Panny, y wſſech Swatých zaſlauženj gj přiſpěgjce, pokut očiſtce zbawena była. Dátum w Kżjmě v Swatého Petra/ pod pečetj Rybářowau 27. dneMěſýce Března 1600. Biſkupſtwj Naſſeho, Léta Dewátého.

Kteréżto miłoſti/ a tak hogných Swatých Odpuſtkúw/ zde wCżechách zżjdka komu propúgčených/Já ſobě nemałe welice wážjce/ano též z powinnoſti Křeſtanſké Láſky/ gſauce toho welmi żádoſtiw/ aby ſe týmiż Swatými Odpuſtky nezahálelo: nýbrż čaſtými Służbami Bożjmi aby vbohým w Očiſtcy trpjcým, y ſnad některých Předkú mých miłých, w mukách ſe zdržugjcým duſſičkám/k wyſwobozenj z gegich welikého trápenj, do wěčného Blahoſlawenſtwj wěrně a ſprawedliwě pomáháno bylo. Protoż týż Oltář &c. poſtawiti ſem dał.

Nu: 51.

Stjżnoſti Pražanúw NowoMěſtſkých do Heytmana ſwého/ Sezymy z Wrtby.

GAkż gſt poneyprwé mezy nás, Vrozený Pan PanSezyma z Wrtby/ a na Wrchotowých Janowičkách/G. M. C. Radda a Heytman Nowého Města Pražſkého/ w Auterý po Nedělí Miſericordias, 11. Aprilis Léta po minułého 1617. po ſwém za Pana Heytmana wyhłáſſenj/ do Rady přigjti a zaſednauti ráčił/mjwali ſme začaſté rozličné odpory a překážky/ gakż kdy toho přjčiny a přjběhowé

ſe tre-

se treffili: Což wssecko/ mezy kým, oč, kdy a w gakých termínjch se dálo, spamatowati gest nemožné/ a toho za přede sslych Panůw Zeytmanůw nikdy my ani předkowé nássi gsme nepoceytili. Nebo w čas důležitých, welikých a platných potřeb Obecnjch/ Desyti Saudce, a Starssj Obecnj nasse přjsežné, a muže w mnohých přjběžých rozssaffné, prozřetedlné a skussené, gakožto prawau ruku Konsselůw / ku pomocy swé k Raddám powoláwati nám se bránilo/ dáwage se zgewně slyssetj/dokudž Pán w té powinnosti Zeytmanské trwati bude/ že k tomu, aby oni obsýlánj býti, a w Obcy co wkládnauti měli/ přigjti nedopustj. Gesstomnohdykráte wysoce těžké, a těchto Let, nám prwé neslýchané wěcy/ také welikéraddy, dobrého Saudu a pilného powážennj g sau potřebowali/ a gsauce některj z nás w mladém wěku, w nowě dosazenj/ a starobylých dobrých řádůw, zwyklostj, narjzenj, Prywilegij a swobod nassich, pro častá Vřadůw a powinnostj těch změňowánj/ dosti málo powědomj/ nám těmi wěcmi zwkládnauti bylo nemožné, nebezpečné, y wssj Obcy sskodliwé.

Proczež dotčenj Desyti Saudcowé a Starssj Obecnj/ když gsme gich k platněgssjm wěcem potřebowati nesměli: Tedy zase w gjných lehčegssjch se propůgčowati spěčowali, a sobě steyskali. Až se y o to na nás negednau při shledánj domlauwali: Obzwlásstně to welmi těžce nesauce; Že Pjsaře přednjho raddnjho/ gemuž Kancellař a Knjhy, Prywilegia, ten neypředněgssjj Obce Klnot, s gjnými Pjsaři k opatrowánj se swěřuge/ a kterýž wždycky na mjstě Obce přjmluwu činiti, y dobré obecnj k wžitku Obce/ gakoby na to List mocný měl, rjditi může. A ten, muž včený/ wážný, k radě a správě wěcý obecnjch přjhodný/ rozssaffný, poctiwý, maudrý, Panu Purgmistru Panům a Obcy wěrny býti má/ proti starobylým Statutům a narjzenj předkůw nassich/ na

dewſſecku paměť lidſkau vžjwanému/ y proti Mageſtátu/ kterýmž takowé wolenj Pjſařе wrchnjho wſjj Obcy propuſſtěno geſt/ bez hlaſu, vwáženj a powolánj k tomu Deſyti Saudcům a Starſſjch obecnjch/ člowěka mladého, a wěcý obecnjch dokonce nepowědomého/ y k tě powinnoſti a pracy neſpůſobného, Náboženſtwj Katolického, doſaditi/ a že w tom giſtá miloſtiwá G. M. C. wůle geſt, to o něm wyhlaſſowati ráčil: omluwě a přjčinam naſſim ſluſſnym kteréž ſme tehdáž předkládali, proč ho bez ſneſſenj obecnj° aby někdy tétoObcę welice nebezpečně nezawedl, bezelſtně přigjti nemůžeme/ w ničemž miſta nedáwagjce. Proti čemuž my ſlyſſjce zřegmě miloſtiwau wůli G.M.C. gmenowati/ a že giž to prwé, o Oſobě geho tak ſneſſeno a zawřjno geſt, (což ſe málo s některými Oſobami pro tu wěc w Sobotu po památce Wſſech Swatých/ Léta 1617. do Kancellaře krom raddy powolanými, ſtalo) dokládati/ gak gſme ſe gen my oſtatnj na odpor tomu ſtawěti a nětčemu ſpěčowati směli/ lečbychom G.M.C. doneſſeni býti, a přjčinu k nemiloſti a hněwu podati chtěli/ to Waſſjmiloſti k laſkawému wwáženj připauſtjme.

Za tim/ často dotčenj Deſyti Saudcowé a Starſſj Obecnj náſſi/ bywſſe před nás z poručenj téhož Pana Hetmana za přjčinau G.M.C. miloſtiwého pſanj/ kterýmž nám G.M.Cýſařſká naſſe nepoſtawenj před Gich miloſtmi Pány Deffenſory w Collegi Cýſaře Karla Čtwrtého ſwaté paměti, ſchwalowati ráčj/ k Auterku po Neděli Kwětné, Léta přjtomného 1618. obeſlanj: A ti ſe w wětſſjm počtu ſeſſli/ když gim též pſanj, a wedlé toho odpowěd Panů Pražan Starého Města Pražſkého, G.M.C. na podobné pſanj daná, pro giſtſſj rozpáčenj, přečtena byla/ chtěgjcym, tým Deſyti Saudcům a Starſſjm obecnjm z miſt swých wywſtati/ a ſpolečně, coby činiti měli, mezy ſebau o tom promluwiti,

witi, powážiti/ y potom potaz swůg, skrze gednu Osobu/ starobylym obyčegem, wynesti/ k tomu přigiti dáti neráčil/ poraučege zase gim sednauti, a gednomukaždému hlasytě přednim za sebe přimluwu včiniti: čehož prwé nebywalo/ až tuto k tomu přiwedeno gest/ s tim dokoženim/ že k tomu, wjce nepřigde/ aby oč mezy sebau se snásseti a zawjrati měli/ nimo zgewné přimluwy/ kterýchž Pán má dosleychati.

Wedauce dále k tomu/ abychom odpowěd nassj G.M.C. w těch Slowjch a smyslu/ neginácze než tak/ gakž gsau Páni Pražané Starého Města Pražského s Copirowati dali, y my také vgali a k nj přistaupili: až k tomu přissko, aby toliko na gednu Formu wssecko vtkáno nebylo/ že w odpowědi nassj Slow toliko rozdjlnych a proměnných gest vžito/ wssak od Materiæ a smyslu ostaupiti se nesměl̃o. K čemuž přimlauwagjcým se některým osobám, aza to žádagjcým/ aby wté odpowědi G. M. C. dané to naprawено, a těch Slow doloženo bylo/ totiž: Že to nemá čeliti na protržení Magestátu o Náboženstwj daného/ a toho porownánj. Tu se často Pán ozeywati, gim Repliky a weykłady na to/ že tu nic o Magestát a Náboženstwj činiti nenj, dáwati/ y gedno ho z nich, že se gemu přimlauwati neslussj, k mlčenj přiwesti: Nic méně mage sobě toho wsseho, což gest se téhož dne Auternjho w Raddě řjdiko, od Pjsaře nasseho Radnjho mladssjho/ z Kněh pamatných Radnjch weypis wydán/ bezewsseho rozdjlu Slawných Památek weyročnjch, a připomjnánj newinného Vmučenj a Smrti Syna Božjho/ hned den Zeleného Cztwrtku, pro Purgkmistra nasseho/ tehdáž Slowutného Mistra Wáclawa Wlawerýna/ do Kapły Božjho Těla/ tam welebnau Swátost, s wěrnými Křesťany přigjmagjcýho/ aby ku Pánu Domů y hned s Sseksti Osobami Radnjmi přissel, poslati/ a připogiw k sobě G.M.C. Rychtáře, některé Osoby též Raddnj, Náboženstwj Katholi-

ckého/ o některé Artykule w těmi weypisu dokožené/ gakoby gich mluweno nebylo, těžce sporowati, ge přetrhnauti dáti/ a coby na to mjsto psáno býti mělo/ témuž Pjsaři Radnjmu dokládati/ y zase na čisto přepsati poručiti/ a snad nepochybně tak scorrigowané za G.M.C. s Odpowědj na ssj odeslati ráčil.

Purgkmistr a Radda Nowého Města Prazského/ Těla a Krew Pána Gežisse Krysta pod Obogj spůsobau přigimagjch.

Nu: 52.

Giné stižnosti Prazanůw Nowoměstských.

GAké gest se přikořj nám, y Obcy nassj, od strany pod gednau dálo/ to dalssjmu W.M. powážen/ y remedyrowánj podáwáme. Kterak nás Purgkmistra a Konssellůw/ Desýti Saudcůw/ y Starssjch Obecnjch/ moc, Práwo, podstata, a Swobody/ těmi nowými, neobyčegnými, těžkými, a prwé nikdy neslýchanými/ též w mnohých Artykuljch/ proti tomu Slawnému Magestátu, na swobodné prowozowánj Náboženstwj nasseho/ pod Obogj danému, čeljcými/ a G.M.C. Rychtářům wydanými Instrukcými, tak stenčenj byli: Žesme bez gegich wědomj a powolenj téměř nic včiniti: Powinnosti žádně, žádnému dáwati/ ani z nj koho propaussteti nemohli. Snessenj swá, w welikém počtu stalá/ retraktowati, a měniti musyli. Pro ně k ničemuž swobodně přimkauwati se nesměli. A pakli mimo gegich zdánj kterj k čemu se přimkauwali/ tehdy hrozenjm, wznessenjm toho rozpakowáni bywali. Desýti Saudcůw, a Starssjch Obecnjch přjsežných/ k wwažowánj wěcý Obecnjch/ a k dobrému nebozkému Obce patřjcých, powo-

powoláwati nám hágili: K tomu aby některá slowa platná, zstrany pod Obogj se dotýkagjcý, z Statut a Kněh Obecnjch wymazána byla, přiwedli. Wwažowánj wěcý nám samé straně pod Obogj náležegjcých, na sebe potahowali: Na dožádánj nasse z mjst swých wywstáwati nechtěli: Psanj G.M. Panůw Deffensorůw nám samým pod Obogj swědčjcý wážili/ gemu wykłady činili: Iurisdicti, nad Farami, Sspitály, Kostely a Osadami, pod Obogjm náležegjcými, sobě osobowali/ gich se wgjmali/ Kněží, Aurednjky, a Správce po své wůli dosazowati chtěli/ do týchž Osad se wtjrali/ Osadnjm wěcý a Žádussj potřebných wwažowánj bez nich zapowjdali/ y obzwlásstně na sebe čekati přikazowali. Kostel Swatého Mikuláse w Podskalj Opatu Slowanskému / gakž stjžnost gich Osadnjch nám podaná Sub Nota A. w sobě sstre zawjrá / w moc westi napomáhali. Týž pak Opat Městanům pod Obogj, od starodáwna, a Předkůw swých, pohřby své w Slowanech magjcým / pochowáwati se bránil: a dotázán gsa na přjčinu / Arcybiskupem Pražským/ a geho zápowědj se wymlauwal. Náboženstwj nasse pod Obogj/ a porownánj to mezy stranami / gak w mjstě Radnjm, tupili, haněli, Kacyřowali/ tak y ginde wůbec, že brzo mnoho Petrůw/ y domů kacyných bude/ pohrůžliwě mkuwili. Při Processý gegich/ Pořádkowé wartowati gich musyli. Lid Obecnj k klekánj na kolena bitjm a pranjm doháněli. Swátky swé w tom porownánj neobsažené/ skrze prowolánj Biřice, swětiti nutkali. Lidem živnosti a obchodůw swých wyhledáwati překáželi / y statečky gich k prodagi wyložené, brátí poručeli: Kněží wssecky od Biskupůw pod Gedna unesswěcené/ za neporádné, a ne Kněží/ anobrž za Lotry wyhlassowali: Synům gegich wyswědčenj poctiwého na Swět splozenj (ge za Pankharty / Matky pak gegich za Kurwy

wyhla-

wyhlassugic) wydáwati zbraňowali / a pod Obogj w tom rozpakowali. K prácem Obecnjm, na Auřady / a do wssech powinnostj z Osob pod Gednau ffedrowali: A proti tomu zaslauženým Obce Služebnjkům / a zwlásstě přednjmu pjsaři Radnjmu / že gest bez snessenj Raddy a Obce / na protržení Prywilegij / a starých nařjzenj, potupně odpusstěnj dáno, napomáhali.

Mimo to G.M.C. Rychtář obzwlásstně nám bez powolenj swého / w čas důležité potřeby se scházeti / a Starssich Obecnjch obsýlati hágik / nás w přjčině Pánj Panům Deffensorům na Rathauze shromážděné vkřikal, a rozwedk. Potaz, aneb snessenj Desýti Saudcům, a Starssich Obecnjch / gednoho z počtu gich přednjho, o wyslánj mezy Pány Deffensory, wynássegicýho / aby toho budaucně činiti se wzdalowal, napomjnal: Důchodům Žádussnjch Správcem býti chtěl. Nad Poctiwými Pořádky sobě Wrchnost a Panstwj osobugjce / k některým že on netoliko G.M.C. Rychtářem / ale y Pánem gich gest, mluwil: Měsstěnina gednoho sněttj Manželské / pro rozdjl samého času, za nepořádné kladl / a za tau přjčinau po smrti Assaffru geho / odpor s přjčinami položil. Měsstany do wězenj o své vgmě někdy z dosti lehké přjčiny / anebo na gedné strany wznessenj brátí: Giné pak ne pod geho správu, než pod Iurisdicti nassj náležegicý, před sebe srokowati / y skrze své Služebnjky obsýlati poraučel: Statky Měsstanské před prowedenjm na ně přjpowědi / a Práwa odaumrtnjho / též před dosaženjm přjssudku w moc Práwnj wesslých / proti wyměřenj Práwnjmu / a mnohým přjkladům, k sobě do domu bráwal. A simmau we wssech gednánjch a řjzenjch Obecnjch y obzwlásstnjch / nám samým, a Obcy přináležegicých, wssudy přednosti, gména a tytule swého wzjwagice / wsselikau mocnost na sebe potahowal / a nikdyž z ničehož sebe wypausstěti nedal.

A tyť

A tyk gsau těžkosti a stižnosti nasse/ktereż gsme s Desýti Saudcy, a Starssjmi Obecnými spamatowati, a tak na spěch shledati mohli. S tjm sebe, y wssecku Obec nassi Wassi M. k opatřenj Sprawedliwému a laskawé ochraně poraučjme.

Purgkmistr a Radda Nowého Města Pražského.

Nu: 53.

Gravamina a Stižnosti, Purgkmistra, Radnjch, Starssjch Obecnjch/ a wssj Obce Menssjho Města Pražského/pod Obogj Těło a Krew Pána nasseho Gežisse Krysta přigimagjcych,

Ačkoliw od Náboženstwj pod Gednau se děljme/ k Cesařské Konffessý G. M. C. Rudolffowi druhému Slawné a Swaté paměti podané/ od G. M. gistým mylostiwým Magestátem potwrzené/ a wssem Třem Panům Stawům Králowstwj tohoto Sub utraq; vdělené, se přiznáwáme: Wssak při tom w pokogi zanechání negsme/ přjkořj/ protimyslnosti/ a wsseligaké překážky nám včiněné gsau.

1. Když Osoby pod Gednau v nás/ podlé obyčege swého každoročného/na den Božjho Těla, s Processý ssli/ gsau nám Oltář před Rathauzem postawili.

2. K wystawenj a připrawenj téhož Oltáře, Prkna, Laty, a co k témuż stawenj potřebj było/ze Mleyna Obecnjho dáti se musylo/a to se začalo Léta 1613.

3. Muzyce gegich/ktera gsau téhož dne chowali/gak Trubačům/tak Zpěwákům/ z Důchodůw Obecnjch se platilo.

4. Swjce, gak Panu Zeytmanu, a Rychtáři Cýsařskému/tak y giným Osobám Radnjm Města tohoto pod Ge-

dnau/téż z Důchodůw Obecnjch zaplacené byli. Ateryż to wssecken nákład/gak na stawenj/pkat Musicantum,a giným/tak plackenj Swěc se każdoročně,do Čtyřidcyti kop missenských wstahowak. Což wsse na welikau sskodu a záhubu/této zadłużilé/a téměř ze wssech Měst Králowských Králowstwj tohoto Českého neychudssj Obce/ k welikému gegjmu zawedenj vwedeno gest.

5. Kdyż gsau s Processy okolo ssli/muselo se gim k wůli a na gegich poručenj/ nassemu pak Křesťanskému Nábożenstwj k zlehčenj /v Swatého Mikuláse/někdy za celau hodinu zwoniti. Pulsantům od Obce se platilo. Ateřjžto że se sprw počátku zwoniti bránili/ do wězenj Ssatkaw njho dáni gsau. A kdyż některé Osoby pod Obogj proti tomu mluwili/ musyli proto těžké domluwy y pohrůžky/że na hrdle stresstáni budau, sskyssetj/a że to na G. M. C. gakoby proti G. M. byli/wzneseno bude,s tjm se potkawati.

6. Byko y pro některé Osoby Radnj posýkáno / kteřjž gménem a na mjstě G. M. C. napomenuti byli/ aby G. M. C. k zaljbenj také na Processy ssli/ a to gak od P. Heytmana Města/tak Pawka Michny a ginych.

7. Měssťané nassj pod Obogj/kdyż oni w Processy ssli/ museli gich zbrogně wartowati / a za půl dne swé messkagjce,w Ordunku státi/ gim se djwati/ a kdoż sám nessel/musyl někoho giného na swém mjstě (zaplatjc mu za prácy geho) poslati/a to pod pokutau.

8. Zapowěděli Knězjm nassjm pod Obogj / na Grunty Duchownj též Swětské pod Gednau gjti/Lidem pod Obogi na tychž gruntech bydlegjcym a zůstawagjcym,službami Cýrkewnjmi k žádosti tychž lidj(zwlásstě Nemocných) posluhowati/a Těla mrtwých lidj pod Obogj k hrobu doprowázeti zbranowali. Těla pak mrtwá za strańky wystáwěli. Co se pak dále Knězjm nassjm, od nich mimo wssj naděgi a newinně přihodilo/to gest mnohým widomé.

9. Začaſté muſeli ſme od některých Duchownjch y ſwětſkých Lidj/ že Koſtel náſs v Swatého Mikuláſſe w Městě tomto nám w krátkém čaſe od Děkana Karlſſteynſkého odňat/ a k Děkanſtwj geho připogen bude, ſlyſſeti.

10. Gakož y to proſlýchati bylo / že ſe Opat Klášſtera Strahowſkého w tom ozwal / žeby nějaký djl Koſtela v Swaté Trogice w Městě tomto / s welikým nákladem Křeſtanſkých poctiwých Lidj pod Obogj w nowě wyſtaweného, mjti měl / a budaucně ſe téhož djlu vgjmati/ a že ſobě přiwlaſtniti wěděti bude.

11. Což pak G.M.C. Rychtář při Koſtelích, Žáduſſich, a Sſpitálich pod obogj činiti a wyřjditi měl/ toho Inſtrukcý geho w giſtých Artykulich 25. 26. oznamuge.

12. Tyž Rychtář G.M.C. gſauc z toho welice potěſſen/ gakž také na dokázanj weſelosti ſwé, tehdáž w Radě ta ſlowa ſſormálnj Bona nova, Bona nova, od ſebe promluwil: nemage k tomu žádného neymenſſjho Práwa / chtěl ſe do dwauch domůw někdy řečených Sſenkowſkých/ při Koſtele Swaté Trogice w geden ſpogených a w nowě wyſtawených zwéſti dáti : gakž také mage do Raddy wſtaupenj / za Zwod do nich žádal. Což mu wſſak, poněwadž podlé čehoby ſe ſprawedliwě zwéſti dáti mohl / nic než toliko poručenj z Komory Králowſtwj Čeſkého, newkázal/ Práwa také gakž dotčeno, žádného k tomu neměl/ tjž domowé pak před tjm wſſj Obcy Města tohoto zapſáni byli/ ſluſſně odepřjno geſt. W těchž pak domjch P. Farář Německý s Kaplanem ſwým bydlenj ſwé magj.

13. Začaſté a přjliſs mnohokráte, pro doſti malé a lehké wěcy/ byli gſau Oſoby Radnj na Kancelář G.M.C. powolány / tam mnoho hodin zdržowáni / tak že ſwé meſſkali/ a lidſkých ſprawedlnoſtj wyřjzowati nemohli.

14. Když dwoge pſánj od G.M. panůw panůw De-

ffensorůw pod Obogj sem včiněná byka / Purgkmistrům a Radnjm gménem G. M. C. zapowědjno bylo/ aby takowá psanj Obcy přednessená a čtená nebyka / Žádný také aby wezy Pány P. Stawy a Deffensory do Welike Kollege Cýsařе Karla Čtwrtého/ kdež pospolu býti ráčili nessel/ co se sam přednásseti bude, toho nedoslýchal/ a aby to též žádnému ginému z Obce dowoleno nebylo. Obzwlásstně pak osobám Radnjm k tomu woleným/ kteřjž tam choditi měli/ Bilau Wěžj a giným trestánjm hrozyli: Zwlásstě Pan Heytman/ Cýsařský Rychtář/ a Pawel Michna.

15. Když někdo z Cyzozemcůw (zwlásstě Řemeslnjkůw/ bez nichž Město osazowáno býti nemůže) Městského Práwa žádal: Českého pak Jazyku powědom nebyl / podlé Snému Králowstwj Českého za Měsstěnjna přigat býti nemohl. Ale na poručenj a Dekrétz Kancelářе y z Komory G. M. C. někdy y po wzkázanj toliko austnjm gest přigat. A tu se podlé wlastnjho přiznánj některých Osob wjce hledělo/ kdo kterého Náboženstwj gest/ nežli co giného. A ti pod gednau Dekréty a poručenj dostawsse, Městského Práwa wžili. Ginj pak pod Obogj poctiwj Lidé/ Dekrétůw takowých dostati nemohli / nýbrž krátce odbytj gsau byli. Když také někdo pod Gednau/ vkazugjc a předkládagjc takowé poručenj/ nebo podlé recommendacý swé, y hned Městským Právem ffedrowán nebyl / tu brzo potom Osoby Radnj pod Obogj/ proto nenáležité domluwy/ wssak newinně, slyssetj a snésti musyli.

16. Při přigetj Práwa Městského / y na Náboženstwj/ gakého osoba gest / otázka (wssak toliko gedna pro dobrý začátek) od Osoby pod Gednau Radnj včiněna gest.

17. Od Pana Heytmana Města tohoto oznámeno a poručeno bylo/ abysse žádnému, lečby on přjtomen byl/ nebo o tom wěděl / a nebo bez geho nepřjtomnosti, w přjtomnosti G

M. C

M. C. Rychtáře, Práwa Městského nevděkowalo.

18. Zapowědjno, aby se Obec ani Radda nikdá od Purgkmistra neobsýkala/leč s powolenjm Pana Heytmana/aneb Cýsařského Rychtáře. A kdyby Obec powolána býti měla/gim aby se neyprw o tom oznámiko / vznagjli oni toho potřebu býti/že powolj. Pakli ne, že to na G. M. C. nebo G. M. Pány Místodržjcý wzneseu/ a na mikostiwau Resolucý coby w takowé wěcy včiněno býti mělo/očekáwati chtěgj. A krátce na to ssli/ aby se Obec nikdá neseszka/a co se děge newědělа.

19. Když se někteřj Zločincowé a ginj nesslechetnj Lidé pro swé zlé weystupky a přečiněnj/ totižto krádež, mordy a giné na hrdlo se wztahugjcý wěcy, do Wězenj dostali / a podlé zaskauženj swého trestánj býti měli / od některých Osob hned o tom Jezuwitům gistá awisi dána gest. Kteřjž to netoliko aby takowé wězně nawstriwili/ge (aby od Náboženstwj pod Obogj / k gegich pod Gednau přistaupili) přewesti hleděli/nybrž také aby trestánj zaslauženého / a odsauzenj někdy k smrti, vgjti / anebo při neymenssjm nějaké mikosti dogjti mohli/sewssj snažnostj o to se starali, a vsylowali/y toho začasté dowozowali.

20. W takowých a těm podobných přjčinách Osoby Radnj pod Gednau / magjc spoku srozuměnj/ hleděli, když takowj Zločincy (zwlásstě kteřjž přestaupili / anebo Náboženstwj gegich pod gednau byli) ortelowánj býti měli/y w giných přjčinách gim mikých a přjgemných/ že gednosworně k tomu wedli / aby přjmkuwy Radnjch Osob pod Obogj w přjmkuwách gegich přemahali / ge vtrkali a potkačili.

21. Též co se někdy tegného w Raddě / buď mkuwiko nebo zawřako/to zřjdka w teynosti zůstalo/ a skůro nežli se z téhož mjsta Radnjho wywstalo / an giž o tom netoliko w

mistech horegssich/ nýbrž y od Obecnjho Lidu po Rynku y ginde se wědělo/ a summau pro proneſſenj toho/ nic se swobodně a teyně w Radě mluwiti nemohlo a nesmělo.

22. Když posledněj psánj Gich miłostj Panůw Stawůw Králowstwj Czeskeho pod Obogj/ w němž se žádá, aby gistě osoby do Kollege Cýsaře Karla čtwrtého, mezy ně wyſſlané byly prosſlo/ a Purgkmistru 21. Maij, Léta tohoto 1618. dodáno bylo: Týž Purgkmistr téhoż dne (aby se na zeytřj do Raddy nagjti dalj) wſſech Osob Raddnjch, Starſſich Obecnjch, y giſtý počet z Obce pod Obogj obeſlati dal. Tu y hned Pan Heytman, zwěděwſſe o tom, že takowé psánj přiſſlo/ sám osobně k Auřadu Purgkmistrſkému přiſſel/ (poněmž hned w patách Rychtář Cýsařſky následowal) Purgkmistru poručegjc/ aby takowé psánj otewřeno, čteno, a obcy předneſſeno nebylo/ a žádný aby se pod nenilostj G.M.C. mezy Pány Stawy nagjti nedal. Nazeytřj pak 22. Maij, Léta 1618. na Radě sedjno nebylo / a též osoby obeſlané pod Obogj na Rathauze se poſtawili / dřjwe nežli na ně wolano bylo / Osoby Raddnj pod gednau (magjce giſté srozumění spolu) wſſickněj, a časněgj nežli syce, do Raddy se nagjti dali/ a když ty osoby pod Obogj obeſlané, k přečtenj a wwažowánj dotčeného psánj powolané býti měli/ oni Raddnj pod gednau, se wſſj snažnostj k tomu wésti wyſlowali/ aby žádný powolán, ani psánj wſſem čteno nebylo/ za ſtragjce se také Panem Heytmanem/ žeby týž poručeti měl, aby na geho přjchod posečkano bylo. A teřjž když nic obdržeti nemohli/ a též Osoby obeſlané, předce wolané, a gim též psánj přečteno bylo/ oni Raddnj pod Gednau / že P. Heytman žádosti swé wzíti nemůže, proteſtyrowali. Po přečtenj, Osoby obeſlané pod Obogj/ aby se wolně poraditi, a potom odpowěd swau zase na to dáti mohli, wyſtaupili. Mezy tim Pan Heytman přjgda, a těžce to nesauc/

Purgkmi-

purgkmistru (a giným Raddnjm pod Obogj) že Obce prosti wáli G.M.C. powolal/ a gim také takowé psánj přečjsti dal, tuze domlauwal/ a poněwadž toho žádná potřeba nebyla a nenj/ aby se někdo z Obce této (magjce oni G.M.C. za Deffensora, Cýsaře a Krále mikostiwého) mezy též Pány Deffensory nagjti dal, odradil, hágil a zapowědel/ poraučegjc/ aby ty Osoby wně očekáwagjcý. zase rozpusstěny a do Raddy pusstěny nebyly. A ačkoli to tak tuze od Pana Heytmana zapowědjno bylo/ wssak když potom odssel/ ty osoby obeslané pod Obogj zase předpusstěny gsau/ a s námi, co w té wěcy za potřebj bylo, wwážili a wyřjdili.

23. Syce od téhož Pana Heytmana Městského/ kterýž se také na Instrukcy potahowal/ gak Osoby Radnj y ginj, mnohými poručenjmi a obsylánjm k němu začasté stěžowáni byli.

24. Také od Pana Podkomořjho, gménem Gich milosti Panůw Místodržjcých G.M.C. napomenutj Osobám Radnjm předessle se stalo/ aby se žádný do Kollege Cýsaře Karla čtwrtého mezy Pány Stawy a Pány Deffensory nagjti nedal.

25. Když Radda obnowena byla/ a podlé starobylého obyčege a dobrého řádu gisté osoby za wolence z Obce wolené Panu Podkomořjmu přidané byly/ magjce prwé powinnosti swé/ gim obzwlásstnj neobyčegná kwolenj osob do Raddy wydána gest: Wedlé kteréžto, ač oni hodné, rozumné, spůsobné, Prawu a Městu užitečné a platné osoby wolili: Wssak giné osoby prosté, prawnjch a ginych starych dobrych zwyklostj, y gazyku Czeského nepowědomé/ též psáti a čjsti nevměgicý/ zwlásstě pod gednau, dosazowané gsau. A takti wolency za nic neplatili/ a daremně takowé těžké přjssahy wykonáwati musyli.

26. Když Obec (zwlásstě nedáwno minulého času/ když

G.M.C.

G.M.C. na psanj Geho mikosti nám včiněné/ a 8. Aprilis, Léta tohoto 1618. od Pawka Michny/ gménem Pana Wylima Slawaty dané odpowěd/ kteréžto Odpowědi Copie nám od Pawka Michny dána gest, s tim oznámenjm/ že y Staroměststj tak psali/ my pak abychme ge ozdobenjm wětssjm přeweyssetj hleděli (což se y od Pjsaře Nasseho Radnjho přednjho, Sewerýna Tahly, stalo) dána gest) pospolu byla / a táž odpowěd Czeskym Gazykem Obcy přečtena byla: když některé Osoby žádali/ aby se gim, (pokudž Czeského Gazyku powědomj negsau) Německy oznámilo/ tu hned od G.M.C. Rychtáře odkázáni gsau/ že gim gij oznámeno co za potřebj bylo/ a gim nic nowého se nevčinj/ máli kdo proti tomu psanj co mluwiti, aby mluwil/ a on že má gistě poručenj, kdoby tak proti tomu mluwiti chtěl, se s takowym každym vgistiti: A ačkoliw gakž dotčeno, se žádalo/ co se G.M.C. pjsse/ aby Německym gazykem oznámeno bylo/ gakž také starssj obecnj a osoby z Obce/ aby wystaupiti a se poraditi mohli, žádali: Wssak gim toho od téhož Rychtáře Cýsařského odepřjno a hágeno gest.

27. Ginde pak (co se pro hágenj toho od Pana Heytmana a Rychtáře Cýsařského tehdáž treffilo) když Obec pospolu byla/ zwlásstě když psanj Gich mikostj Panůw Deffensorůw posledním (w němž se toho žádá/ aby gistě Osoby mezy ně do Kolege welikě Cýsaře Karla čtwrtého wyssykané byly) čteno bylo/ starssj obecnj ani osoby z Obce, swobodně se přimkauwati nemohli/ nebo gim hned nemilostj G.M.C. a skutečným trestánjm od Rychtáře G.M.C. pohrozeno bylo.

28. Při skupowánj Domůw Městských/ k tomu wedeno bylo/ aby se takowj domowé osobám pod Gednau dostali/ a to proto, aby se oni rozmnožili/ ti pak pod Obogj k zmenssenj a zatenčenj přissli.

29. Co

29. Co se pak Rychtáře G. M. C. nemjrné, těžké, nesnesytedlné/gak Radnjm, Starssjm Obecnjm / y wssj Obcy summau / Kostelům, Sspitálům, Duchodům Obecnjm/ a zwlásstě wssemu Náboženstwj nassemu pod Obogj/k welikě vgmě Prywilegijm a Práwům Města tohoto, wyssě Jnstrukcý/niž se gak Auřadu Purgkmistrskému/tak wssem ginym/že nic swobodně a platně činiti a wyřjditi nemohli a nemohau, ruce zawazugj (kteréž dátum w Pátek po wssech Swatých minulého Léta 1617. a snad na geho wlastnj žádost/genu k zysku/Městu pak tomuto a Obywatelům geho k welikému zlehčenj wydána gsau) dotýče, nechť každý saudj.

30. Při Pořádcých a Řemesljch tento nechwalitebný spůsob possel/ktery žto den odedne zrost swůg wzal a se rozmáhal/že lehké, neřádné a nespůsobné osoby / o nichž a chowánj/též wyučowánj gegich pořádném, se mnoho, a někdy nic newědělo / toliko když se k Náboženstwj pod Gednau přiznáwali, ffedrowáni/ ginj pak poctiwj/řádnj a wměljlidé/gsauce pod Obogj, zawržení, odbyti/ aneb hyndrowáni gsau byli. A to w přjčinách takowých / gak kdo Patrona sobě náchylného a přjwětiwého měl/ tak ffedrowán neb hyndrowán byl.

Co se pak Jana Czápa Radnjho/ podněti wsseho následugjcyho neřádu a zlého dotýče/ten gak předesle, tak gesstě wjcegj když od wjry pod Obogj kwjře pod gednau přistaupil/ hned diwné přikořj, obecně y při osobách wykonati se snažowal. A gsauc giž pod gednau/klječům od Kněh Literátských požádal/tim co obmeyssleg/snadné rozuměti gest.

Jtem/ wyptáwati se nestyděl na Monstrancý, Kalichy, a giné Kostelnj Ozdoby/ žádagjc aby mu Kapka otewřjna a též Ozdoby wkázány byly/a to k žádnému ginému koncy/ než shlédna některé wěcy/ aby ge wssetečně, podlé swé zwyklosti wygewiti mohl.

Jtem/ Pŵwodem byl/ że s obtěžowánjm Obecnjch dů-
chodůw/ při Processý y ginde/ straně pod Gednau, gakž na
stawenj Kláſſterſkj a giná/ pomoc včiněna/ a Obec tato we-
liký náklad na to wésti muſyla/ a podlé obyčege swého wſſe
like přjkorj straně pod Obogj, při osobách Duchownjch y
Swětſkých gest činil.

Přistupuge y to k tomu/ że na den Památky Swatých
Mučedlnjkůw Czeſkých M. Jana Huſy a Jeronýma Praž-
ſkého/ proti patrnému poručenj Gich miloſtj Panůw Dire-
ctorůw/ Biřicem, aby se na Rynku swobodně prodáwalo/
a tudy swatek náležitě swěcen nebyl/ prodawače nawozo-
wal a nutkal/ a sám na týž den dřjwj sekati dal.

Od Purgmiſtra a Raddy Města wyſokého Meyta na-
řcen/ że gisté wěcy po někdy Knězy Giřjkowi Hanuſſowi
pozůstalé, nenáležitě pobral a vstranil. Od Zygkmun-
da Rota/ z Zloděgstwj: od Samuele Nymburſkého, Pana
podkomořjho Komornjka též z Zloděgstwj/ że Sſel mau
gest/ a że nenj hoden w Radě seděti: Od Gindřicha pak Kol-
čawy/ że nespraweddliwau weypowěd včinil/ a od strany ge-
ho Kolčawy odporné, 100. ſſz. Miſſ: wzal/ těžce narčen gest.
A z toho se až posawád newywedl/ a newywozuge.

A což neytjžegj osobám Radnjm přicházelo/ proti Prá-
wu a přjſſaze swé, teyno st raddy pronáſſel/ tak že pro Osobu
geho swobodně přjmkuwu swau dáwati wěc bezpečná neby-
la. A když některým Osobám něco od Auřadu Purgkmi-
ſtrſkého poručeno byko/ on ge, aby toho nečinili, odwozo-
wal/ a wždycky aby contrarius byl/ se wynaſnažowal.

A kratce zawjrage/ o wſſech geho Jana Čápa mnohých
každodennjch nenáležitých předsewzetj a praktykách/ aby se
wſſecky weyſlowně poznamenati měli/ nestačilaby knjha Pa-
pjru/ a mohlaby otom obzwlásſtnj Kronyka sepsána byti.

Ačkoli pak od Purgkmiſtra a Radnjch, Starſſjch Obe-
cnjch

cnjch y gistých osob z Obce/ w wětssjm počtu v Pana Podkomořího/ w přjtomnosti P. Hoffrychtýře Králowstwj Českého, a Pawla Michny: a v Pana Heytmana od samých Radnjch osob obžalowán/ a welikě stjžnosti do něho včiněné gsau. Wssak od téhož Pana Heytmana, Pawla Michny, y w Kancellari G.M.C. zastáwán, a ruka ochranná nad nim držána gest.

Num: 54.

Stižnosti Měssťanůw Mostských pod Obogj.

POd Gednau, nynějssjho času neypřednějssj Auřady/ totiž Cýsařského Rychtářstwj, Prymasstwj/ ano y neypřednějssj a neywětssj počet mjst w Raddě y mezy starssjmi obecnými místo magj a držj. Item že těch pod Gednau wjce nežli 47. w Městě y na Předměstj osob osedlých nenj/ mezy nimiž toliko 2. Mostssj/ gakž nám wědomo/ totiž Martin Wagner a Wolff Kugl/ kteřjž od Rodičů pod Gednau splozeni gsau, se nacházegj: Ginj pak a zwlásstě neypřednějssj Lidé, cyzý/ kteřj čas swé mladosti mezy Jezuwjty strawili/ gegich ffedruňkem k Manželstwj zároweň k Statku y k Auřadům Městským přicházeli/ a na dile z nabádánj gjných pro dosazenj Auřadůw swé Ewangelitské Náboženstwj změnili.

Item nás těch 345. w Městě y na Předměstj Osedlých na wětssjm dile tu zrodilých osob/ kromě Řemeslnjků a Nádennjků/ kteřjž wlastnjch domů nemagj/ wssak práwa Městského wžjwagj/ a k nassemu Ewangelitskému Náboženstwj se přiznáwagj/ za audy obce té držeti nechtěli.

Item/ že když gsau Mnjssi, genž Kapucýni a po Cžesku

Kukljči ſlowau/ ſſedruňkem gich pod Gednau do Města wtraussení byli/ tu oni hned sami Měssťanům wsseligaké ná tisky/ w tom že wystawenj Klásstera Měssťané pod Obogj swé na dile zdědilé a na dile skaupené zahrádky a Domečky/ chtěg neb nechtěg/ gim prodáwati a wstupowati gen pro pokog holdowati musyli. Tu také těm Kuklářům netoliko welikáſyla wápna, Cyhel a dřjwj w kacyné ceně prodána/ale také nemalo bez powolenj a bez wědomj Obce darowáno gest/ mezy tim w obcy Měssťané pod obogj k swým potřebám za penjze ničehoi k stawenj dogjti nemohli. To pak stawenj takowého Klásstera, k gakému cýli směřuge/ gaké nebezpečenstwj Městu y časem wssj Obcy Králowstwj Čzeského předsewzato gest/ każdý swau Wlast milugjcý to mu wyrozumj.

Jtem/ Rodičowé Ewangelitsstj/ ktěrjž dětj swých osobám pod Gednau/ od Jezuwjtů k tomu nastrogeným/ často krát neznámým/ k Stawu Manželskému zasnaubiti se zbrańowali/ wězenjm trestáni gsau/ pod tim prætextem, gakoby Pana Purgmistra a Panůw neposlussnj byli.

W swých prywátnjch Audiencých/ djl osob Radnjch pod Gednau, na poctiwé Měssťany pod Obogj zůřiwými slowy se potrásali/a posměssnými/gako Cepe, Hulwáte, Lotře, a ginými důtkliwými slowy ge okřikowali/ ba třebas y za wlasy po Swětnicy s nimi se táhali. Gakož pak Geremiáš Myller za Auřadu swého Purgmistrského/na synu Matesa Doranta Měssťenjna zdegssjho/když na ponůcku na Zámek gjti chtěl/ a při něm, gakožto Heytmanu Zámku se opowěděl/ weytržně to prowedl: Tak že żádný w swých wlastnjch potřebách z lidj/ owssem pak za přjčinau obecnjho dobrého k nim přicházeti nechtěl.

Gegich dobrá náchylnost z toho se spatřuge/ że z nabádánj Osob Radnjch pod gednau/ tu w Měssťanstwu rozeným

dětem

dětem/ bezewssij přičiny Práwo Městské nesprawedliwě wy zdwiženo/a oni k prodánj dědictwj swých přinuceni gsau.

Anobrž gegich zlobiwá nenáwist tak daleko se rozmohla že gsau netoliko we dne/ale ani w nocy přes Krchow v Farnjho Kostela, dwéře proti předessléhnu spůsobu vzawjrawsse, choditi zbraňowali/ ani napomenutjm pana Podkomořjho od swého předsewzetj vpustiti nechtěli. Vtekli gest se kdo do Kancellaře G.M.C. neb do Komory/ spjsse s wězenjm nežli s náprawau se potkáwali.

Jtem/ že ti Statkowé pozemssti/ wedlé Privilegij Krále Wladislawa Slawné a Swaté paměti, odeSta a Desýti let bona merè Secularia, a prwé wssj Obce bylo/ až ti pod gednau, to de facto k sobě djl dáwno k Bratrstwu Corporis Christi & Mariæ Virginis, djlk těm domněnlým duchownjm Statkům, od Léta 1613. přitáhli a obec oblaupili.

A ti pod Gednau, na swá vrputná a horliwá nám včiněná protiwenstwj/ kterýmižto skrze praktyky dosažená Cýsařská poručenj/ před dosažením Magestátu, nás ssužowali, giž zapomněli/ když gsau těžkým wězenjm, zapowjdánjm pohřbůw, odepřenjm zwonění při pohřbjch/ a ginými přjsnými pokutami a trestánjm/ mnoho také Starců wěkem sessłych Městanů do Prahy cytowáno/ a s nasazenjm zdrawj swého několik Měsýců v wězenj držáni byli. Na wětssjm pak djle ty pod Obogj, kterjž Papežských Ceremonyj schwalowati nemohli, stěžowali.

Odkudž patrně se nachází/ že gsme my sobě žádnau měrau proto nowého Kostela newystawěli/ abychom se Práwa swého na Obecném Městském Farnjm Kostele/ gakýmkoli spůsobem odjkati chtěli: Nýbrž neywjce proto, abychom se proti nim pod Gednau, gakožto swárliwým lidem, nepostawowali/ a mewssi oni lepssj wjtr při Dwoře nežli my/ sobě darenmj práce a nepokoge nespůsobili; nýbrž raděgi w

tichosti a w pokogi násse Služby Bożj, tim bezpečněgj a pokognějgi bez překážky gich wykonáwali. Nebo ačkoli sme wmyslu byli/ mocý Práwa nasseho, společného wýswánj Kosteka Farnjho wyhledáwati: Ale poněwadž sau nám pohřbowé na Krchowě, a zwonenj/ gakž s počátku také dotknuto/ proti patrnému Magestátu a porownánj Strany pod Gednau a pod Obogj, odeprjti směli/ že při nich mnohém méněgi w tép̄jčině bychom byli obdrželi: Protož radějgi gakožto milownjcy pokoge a tichosti tempor:sirowati/ a tak weliký náklad na Stawenj Kosteljka nasseho gsme wynakožili/ nežli abychom se každodenně o pohřby, zwonenj a giné potřeby s nimi nesnadnti měli.

Jtem/ že gsme my pod obogj/ tak dlauho a přes paměti lidské w pokognem, společném držanj a wžjwánj téhož nasseho Iuris Dominij a administracý častopsaných wesnic byli/ a bez wsseligakého nařjkánj tak dlauho při tom zůstali/ až gsme teprw teď nedáwno, Léta 13. od těch pod gednau (gakož se sami přiznati musegj) mimo wssecku naději/ w tom pokognem držanj turbowáni. Jtem/ že přes paměti lidské/ podlé patrných Kněh Městských od obau stran, těch pod gednau a pod Obogj, bez ohljdánj na Náboženstwj/ téż wesnice sprawowány a opatrowány byly/ že ne někteřj Městané toliko a ti pod gednau sami/ nýbrž celá společná radda obogjho náboženstwj Administracý tak dobře Kosteka Farnjho, Skoly a Sspitálu/ gako y wesnic/ neginák než gako giných obecnjch Statkůw continuo succesu gsau měli a wykonáwali.

Jtem/ Skola od dáwnjch let/ na wětssjm djle Ewangelitskými Præceptory/ z nichž někteřj gesstě žiwi gsau/ na djle w Městanstwu zde/ a na djle w Stawu swatého Knězstwj zůstáwagj, osazena byla/ od nichž mnozý/ a zwlásstě wětssj djl těch mezy nyněgssjmi nowými Katolickými Cate-

chi-

chismum Luteri w mkadosti swé se včili/ a snad gako y gegich mil. Rodičowé aż do smrtj swých přiněmby byli zůstali/ kdyby se byli od Jezuwjtů mnohymi sliby zawesti nedali.

Jtem/ Komora strany té otázky/ totiž kemu Dominium a Administracý náležj, sauditi gest neměla/ a Lit A. B wlastně to k Saudu Zemskému/ poněwadž se tu Desk a dědictwj dotýkalo, náleželo.

Jtem/ Plnomocnjcy nassi, Panůw Prokurátorůw Assistencý pro takowý patrný, kterýž se přitom dák neřád, vžiti gsau nemohli.

Tolikéž ti pod Gednau hned po obdržané weypowědi/ skrze pohrůžky swé, Měssťanůw strassliwých nadělali/ obzwlásstně ten Processz Frankffurtu na rozdjlných mjstech přibjgeti dali/ Měssťanům geg vkazowali/ s tim dokonenjm/ kdyby se w Mostě také tak bylo procedowalo/ byliby také poslussnéMěssťany měli/ aco giných pohrůžek wjc bylo.

Jtem/ Rzemeslnjcy/ totiž Saukenjcy, Rzeznjcy, Pekaři, Kožissnjcy, Koželuzy, Bečwáři, Skadownjcy, Kreyčj/ sub litera C. swé přjležité stjžnosti/ 15. Augusti, Panům Lit. C. Kommisařům/ též zde na Rathauze podali/ a ty bezpochyby w Relacý Gich milostj Wassjm milostem giž odeslané gsau/ to wsse se dostatečnějj prowozuge/ kdež ge/ aby Nebesa a postawnjky w Processý gich Papežských nosyli, nutili/ a ty kteřjž gim w tom posslussni býti nechtěli/ proto do wězenj dáwali/ ano y o poctiwá gich Rzemesla připrawiti chtěli.

N. N. w Městě Mostu bydlegjcy Ewangelictj Křestané/ a včasnjcy wjry pod Obogj.

Komory Czeské mezy Mostskými wyměřenj.

Wtě při mezy N. M. nařizenými a wyslanými wětssj Obce Náboženstwj pod Obogj w Mostu / gakožto Žalobnjky sgednè : A Purgkmistrem y Radnjmi w témž Městě Mostu/společně y obzwlásstně obžalowanými zstrany druhé.

Gakož gsau dotčenj nařizenj a wyslanj, gmenowané Purgkmistra a Radnj, za přjčinau zlého Hospodářstwj a odpjránj gim Nápadu a společnosti / kteraž Žalobnjkům a gich Princypálům na některých Duchownjch Klásternjch statcých přináležj, obžalowali/ žalobu swau w dewjti rozdjlných Artykulech sepsali / a před nařizenými w té wěcy Kommisaři w spisu přednesli. Na niž obžalowanj s swau Excepcý a odpowědj také se shotowili / a dále oboge strany proti sobě Replikami, Duplikami, triplikami y quadruplikami procedowali / tak že naposledy ta rozepře až k weypowědi dowedena.

Za kteraužto přjčinau/ po přednesseng a dostatečném wssech wěcý wážengj/gménem a na mjstě G. M. C. gakožto Wherského a Českého Krále / Pána nás wssech neymilostiwěgssjho / skrze Pana Presydenta a Raddy Komory w Králowstwj Českém za právo wznáno.

Pokud se prwnjho, druhého a sedmého w žalobě doložených Artykule dotýče/Ačkoliw obžalowané Osoby Radnj, strany wykonaných počtůw/ netoliko na pořádné, dostatečné a neomylné Knihy Městské/ ale také na sobě předstawenau Wrchnost a Králowské Auřady Králowstwj Českého Pana Podkomořjho a Hoffrychtýře přjtomnost a swědectwj/ též na pořádné každého času zawřené/ a mocý Wěduschwálené počty se odwoláwagj : A wssak poněwadž Osoby ty-

by ty, že na giſtý ſpůſob počet činiti chtěgj, ſe ſwolugj / aby wſſeho zlého domněnj a pomluwy zniknauti / a wſſelikterak z obogj ſtrany důwěrné, Měſtanſké, ſtálé, včinliwé, y Sauſedſké přebýwánj mezy nimi wyzdwiženo a wtwrzeno býti mohlo. Magj dotčené Měſtſké Knihy ſkrze G. M. C. Hoffrychtýře a Radu nad počty při Puchalteryj Komory Ceſké / Matyáſſe Bröckle z Prokſdorffu / a Girjka Sſumana z Roſelffeldu / w přjtomnoſti přednj obogj Rady / kteřjž na mjſtě celé Obce tu wěc wedau / znowu přehljdnauti / a w nich před gmenowané wykonané Ročnj počty přehljdnuty a w powážen wzaty býti magj / a pokudžby w nich patrnj a znamenitj omylkowé a nedoſtatkowé ſe nacházeli / aby od těch od nichž pocházegj, k doplněnj a wynahražení přiwedeni býti mohli. Gakož pak také nápodobně co ſe třetjho, čtwrtého, a dewátého Artykule dotýče / aby bedliwě a s gruntem ſe na to wyptali, geſt poručeno. A kdyby ſe přitom gaký nerád a ſſkodliwé hoſpodařenj naſſlo / to aby ſe naprawiło / a wſſecko k budaucýmu obecnému dobrému / proſpěchu a užitku Obce obráceno a nařjzeno býti mohlo.

Co ſe Sſeſtého Artykule ſtrany Aſſaffu někdy Faráře Habranſkého / a přitom předneſſenj G. M. C. pokuty dotýče / w té wěcy obžalowaných přednáſſenj / a gegich ſe o ſprawedlňowánj zadoſtatečné ſe wznáwá: Nebo wedlé G. M. C. Cýſaře Ferdynanda Slawné paměti / mikoſtiwého wyměřenj / to wyhledati ſe nemůže / aby přitom gaká G. M. C. pokuta nacházeti ſe měla.

Co ſe Pátého a Oſmého w žalobě dokoženého punktu, ſtrany Farnjho Koſtela / a k němu přináležegjcých Wesnic / důchodůw, platůw, a Koſtelnjch Peněz dotýče / z kterýchž Katolickj Radnj / a Obec obzwláſſtně, ſami odpowjdali / to geſt doſtatečně bedliwým rozwážením od dotčených

Katolických Radnjch, a Obce, Kostelnjch počtůw ſložených, přiznawacych Listůw, Magestátůw, a powolenj/ nepochybně domácyho Gnadenbuchu/ a wſſj Obce wlaſtnjho wyznánj/ y giných okolo ſtogjcých motiv/ neméně od dáwnjch Let dostatečně prokázané Posſeſſy w prawdě vznáno/ že w dotčených Aktách zegména dostawených pět Wesnice/ gako, Welbudice, Skwiryce, Tiheyry, Habrany, a Lidé Poddanj w Marowſy, starému Kostelu w Mostě/a Sſkolnj statek w Sſkadnjku/ též staré Sſkole/ Kopice pak a Sabenice Obecnému Městſkému Spitálu Swatého Ducha, wlaſtně a samotně náležjcý/ že Správcowé gegich od sawných Katolických nařizowáni bywali/ a ty žádnému giném nežli gim Katolickým náležegj: A gakož negsau powinni straně pod Obogj z toho žádného počtu činiti/ tak ani ſtrana pod Obogj z gegich w nowě wyſtaweného Kosteka, žádnému giném nežli swým wlaſtně pod Obogjm se wyměrowati nemá. A protož žalobnjcy tě swé znamenité žaloby wyhledáwánj/ a žádoſti Pátého Punktu, dokonce wžiti nemagj. Při Osmém pak w žalobě doloženém Artykuli/ſtrany půgčky Peněz Kostelnjch zespolka/gedné gako druhé straně potřebným Lidem/proti dostatečnému zgiſſčenj/a pod Aurok ſlauženo býti má. Co se giných žalob proti některým prywátnjm Radnjm Osobám/gako Janowi SſpanMüllerowi/Geremiáſſowi Müllerowi/a Melicharowi Stecherowi dotýče/ ty pro wwarowánj ſpletků a wſſetřenj Reſpektu pořádné Jurysdykcý/ aby náležitým pořádem Práwa kráčeno býti mohlo: Na Purgkmiſtra a Raddu aby w tě wěcy ſtrany, gako y ty Osoby kteréž proti celé Raddě ſtižnoſti wedau, gakž se w Aktách nacházý, náležitě wyſlyſſáni/a weypowědj ſprawedliwau s weyhradau Práwa Wrchnjho poděleni býti mohli, se podáwagj. Na poſledy/co se ſtižnoſti Lidmily Sſterýnowy, proti dotčené-

mu

mu Purgkmistru a Raddě dotýče/ powinen gest Purgkmistr a Radda, wedlé gegich w té wěcy 14. Máge/Léta 1612. nato včiněné Weypowědi dotčené Sſterýnowý, Jegjho giž mnohá Léta nepřjtomného Bratra/ Otcowſký Dſl na obyčegné zaručenj propuſtiti/ a té chudé Ženy dále a weyſſe nezdržowati. Publicatum in Conſilio Cameræ Bohemicæ, XVI, Martij, Anno 1615.

Wylém Slawata.

C. Gradt ma:

Lit: B.

Wyſwětlenj Ortele z Komory Czeſké/Moſtſkým strany Statkůw Záduſſnjch.

Wté wznikłé/ a na Wyſwětlenj wzaté Rozepři mezy N. N. nařjzenými Plnomocnjky wětſſj Obce Města Moſtu Žakobnjky sgedné/a Purgkmistrem a Raddau/obecně y obzwlásſtně obžalowanými zſtrany druhé. Z giſtého gménem a na místě G. M. C. Vherſkého a Českého Krále/Pána násſeho neymilostiwěgſſjho poručenj/tato odpowěd se dáwá: Neráčil se G. M. C. do gmenowaných Plnomocnjkůw milostiwě nadáti/ aby oni proti tomu 16. Martij, Léta 1615. w této wěcy wyneſſenému/ a w G. M. C. Komoře Českém/ pořádnému a wſobě ſamém doſti ſwětlému Orteli/ (poněwadž ſau se ſami Komory Českém wyměřenj dobrowolně poddali / a oně tuze Sollicytowali/ a po publikowánj z'něho y poděkowánj včinili/ a že gemu poſſuſſně zadoſti činiti chtěgj, se wwolili) ſe ſtawěti/a wyſwětlenj žádati ſměli. Wſſak takowé gegich předložené wyſwětlenj/w doſtatečné wážený ráčil geſt poručiti wzýti/ a to nacházeti ráčj/že w něm bez dalſſjho dowedeného plnomocenſtwj/odkudž se geſt obáwati/ že wjcegj ge zgewně poſazugjcý gegich Advocat, kteryž pod barwau ſproſtnoſti/ obzwlásſtně dwau důwodů nadjle wtrhawě/ nadjle zgewně nepra-

wdiwě požjwá / skrze nežby dotčeného publikowaného po-
řádnjho Ortele, pátý w něm obsažený Artykul / spolu Rad-
njch a Obce / strany pod gednau / Kostela / Wesnic a Stat-
kůw se dotýkagjcých, nazpátek obrátiti se nadáli.

Gako předně Argumentugj takto / že dotčený Kostel /
Wesnice a Statky / byli před lety Purgkmistru Raddě / a ce-
ské Obcý do Desk Zemských wložený / z čehož wedlé swé spro-
stnosti nemohau tomu rozuměti / kterakby wětssj dýl Obce
odtud měl wyňat / a toho wedlé znění častopsaného ortele
samé straně pod gednau k wžjwánj a dobrému pusstěn býti.
Protož že žádagj / abygim to wyswětlenj k tomu wztaženo
bylo / aby y oni toho w těch přjčinách společně wžjwali / a což
toho wjcegi gest.

Tento důwod gest w předesslých gegich dowedených
spisých / nesčíslně množstwjkráte wžjwán / a od strany odpor-
né pokaždé s dostatkem / a newyhnutedlně tjmto způsobem
porážen / že ačkoli týž důwod mohlby k tomu platně slauziti
kdyby dotčený wklad we Dckách wjcegi nic w sobě neobsa-
howal / nežli toliko Purgkmistry Raddu y celau obec: ale
když se dotčené wklady we Dckách dokonále / gakž sami w
sobě znějí před sebe wezmau / a do nich se nahljdne / nagde se
w nich něco wjcegi / a to weyslownně toto / že cýl a přjčiny
proč takowé wklady od někdy Králůw Českých mylostiwě
powoleny byli / gsau sprosta toliko pobožnj skutkowé / totiž,
aby obzwlásstně stary Kostel / Sskola / a Sspitál / tim stále-
gi zdržen / a Služby Božj tim podstatnějí / náležitěgi / a
walnějí konány býti mohli. A kdyby byl přjtel Ža-
bnjkůw, těchto přjčin wtrhawě newypustil / nebylaby Ža-
bnjkůw přednessená sprostnost tak welká / aby tomu neměli
rozuměti / že wžitky dotčeného Kostela / Sskoly a Sspitála
Wesnice, y Statky / ne k Swětským wěcem / ale toliko k du-
chownjmu způsobu / a Službám Božjm, wlastně přináležes-

gj /

gj/a obráceni býti musegj / A oni oddělíwsse se dokonce / od
stárého Kostela Farnjho/a sobě Nowý Kostel wystawěw-
sse/k opatrowánj často dotčeného stárého Kostela, Wesnic
a Statkůw tak málo připusstěni býti mohau / gako strana
stará pod Gednau / gegich w nowě wystaweného Kostela
Důchodůw požiwati a gimi se zaměstknáwati může. A tak
prwnj motiva žádaného wyswětlenj klesá a ostáti nemůže.

Druhý Argument, kterýž přjtel dokonce giná̃ce před-
nássj/na tom geho, gakž dokázano/wssetečném a patrně ne-
důwodném gruntu se zakládá / kdež nesskussně sjm gistiti/že
Žalobnjcy strany pod Obogj w pátém Artykuli, často při-
pomenutého Kostela/ Skoły/ a Spitálských Wesnic/ w
žádný Prawnj proces nikdá se newydali/ a wydáwati ne-
mohau / poněwadž sau statky dědičné/a Dckami se kjdscý/
spupné/ a že rozeznánj o ty wěcy ginam přináležj / proczž že
ten Ortel, daleko gest wstažen.

Tento důwod čelj wlastně proti gegich Prawnjm při-
wedeným Aktám/(kteréž gim zgewně odporugj) a patrné
prawdě/nebo táž gegich prwnj Akta/kteráž gakž se spatřu-
ge, wjcegi nežli na geden Rys Papjru sau wwedená/ sebau
přinássegj, a patrně wkazugj / že w nich při tomto pátém
punktu / předkem obzwlásstně a wjcegj/nežli na wssech gi-
ných Osmi žalobnjch Artykuljch, odporowáno a dysputo-
wáno bylo/nadčimž Advocat skrze toto swé patrné nedů-
wodné přidánj / a swywolný zlý přjlepek, náležitého trestá-
nj gest zaskaužil.

Co se pak přjdawku tohoto druhé° důwodu dotýče/kdež
dokládagj/že sau se w tom mjstě při Komoře České strany stat
kůw spupných a Dckami zapsaných w žádné prawnj odpory
wydáwati nemohli/poněwadž magj pro sebe Zřjzenj Zemské
Dcky zemské/a Sněm Léta 1610. o čež rozeznáwati na giná
mjsta přináležj/strana odporná obžalowaná spolu Radnjch

a Obce pod Gednau w spisu swém 8. Aprilis, Léta 1615. podaném/na Listu 10. wyborně a dostatečně to odwedka/a tak mnoho prokázaka/ že tento Komory České Ortel/ Zřizenj Zemskému a Dckám Zemským neodporuge/mnohém méněgi proti snesseng Sněmownjmu Léta 1610. celj/ nýbrž že ty do odporu pogaté Wesnice Kostelnj/a ta Duchowenstwj sau statkowé/nad nimiž, gakž gest patrné/ žádnému giném/ nežli G. M. C gakožto Kralugicýmu Králi Českému/a G. M. Komoře České, rozsudky činiti a wyměrowati náležj. A tak y tento druhý důwod často dotčeného wyswětlugicýho spisu, w neymenssim, a dokonce žadné importancý a nepřjležitosti nepřinássj. Pročež nesseterjce tohoto nicemného dotjránj a žadánj Wyswětlenj/ má to při swrchupsaném Orteli/ gak we wssech giných Artykuljch/ tak y w tomto pátém Punktu dokonce a zcela zůstaweno býti/ a giž wjcegi bezewsseho dalssjho odporu a odkladu, tento Ortel k dokonalé Exekucý skutečně ať gest přiweden. S tim přitom Žalobnjkům přjsnym oznámenjm/ aby se tohoto neskussného předsewzetj wjcegj a dále pod skutečným G. M. C. trestánjm nedopaussteli. Publicatum in Consilio Cameræ Bohemicæ, 10. Maij, Léta 1616.

Wylém Skawata.

C. Grad.

Lit: C.

Artykulowé a stižnosti Sausedůw Ewangelitských pod Obogj přigjmagicých/gakž Měssťanů a Cechownjch Města Mostu/Rychtářů, Přjselnych Konsselů, na mjstě Obcy některych Wesnic/kteréž od Strany pod Gednau snásseti musyli/w kratkau Summu shromážděné/ a nyprwé stižnosti Mostských.

Pocti-

Poctiwé Řzemeſlo Saukenjcké ſtiżnoſti ſwé podali.

NEprwé/ że Jan Wopice přednj Starſſj gich pořádku ſtrany pod gednau/ ſpolu s Geremiáſſem Müllerem/ Cech gegich turbowali/ a na nich mjti chtěli/ aby k obnowenj gegich Farnjho Koſtela pod Gednau, z pokladnice penjze dali. Neyprwé nežádali nežli 5. Kop/ ale poněwadž ſe toho pořádek zbraňowal/ że peněz nenj/ dotčený Wopice ſám o ſwé vgmě gim z pokladnice 25. Kop wyzdwihl/ a témuž Geremiáſſowi na gmenowaný Koſtel odwedl/ s tau pohrůżkau/ geſtliże tomu nepowolj/ że gim gegich Walchownu/ kteréž po mnohá léta bez překážky požjwali. wezmau/ a gmenowanému Koſtelu pod gednau přiwlaſtnj: Dotčený Jan Wopice/ kdyż pominulého času zbjrku na ſtawenj nowého Ewangelitſkého Koſtela ſkládali, na wětſſjm dile z wlaſtnjch Měſſců/ o to ſe těżce domlauwal/ geſſto před tim k gegich Koſtelu z pokladnice każdého roku 1. Kopa była dáwána.

2. Dotčený Wopice/ na poručenj Katolické Raddy/ mladé Miſtry Cechownj k tomu nutil/ że gſau proti Magestátu s vbljżenjm swědomj swého, na Papeżſké Proceſſy w třetj Swátek Swatoduſſnj gjti, a Nebeſa nésti muſyli.

Řezniçy.

1. Że mnsegj z pořádku swé°/ gakkoliw toliko dwa sau nezy nimi pod gednau/ kteřjż nedáwno přeſtaupili/ każdého Roku 20. Kop kgegich Koſtelu Farnjmu/ při Swatém Hawle a při Swatém Giřj po 10. ſſz. odwożowati.

2. Druhé, że muſyli dáti Jeremiáſſowi Millerowi 10. ſſz chtělili sau toho zniknauti/ aby při Papeżſkých Proceſſých Růži po zemi a na Monſtrancy neſypali. 3. K tomu że dotčenému Millerowi, na obnowenj gegich Koſtela odwéſti muſyli z pořádku 11. kop, bezewſſeho odporowánj.

Gakož geden Oltář w Farnjm Kostele pod gednau od starodáwna držj/ a w pořádku toliko dwě Osoby pod Gednau sau/ z nichž geden Řemesla newede/ ale w Spitále v Swatého Ducha Almuinau se zdržuge/ a od pořádku mu se gesstě wssseligaké přjpadnosti z přinucenj odwozowati musegj/ nemohau při tom zanechání býti/ nýbrž od Geremiásse Müllera, správce téhož Kostela, mocý k tomu donutkáni sau/ že k obnowenj toho Kostela, z pořádku 11. Kop dáti musyli.

2. Dotčený Müller Starssj Mistry k tomu slowy nutil/ že saumkadým Mistrům wložiti a poručiti musyli/ aby proti Magestátu a Swědomj swému/ na Papežských processých hole nésti musyli.

3. Před tim, na dotčeném Oltáři toliko dwě swjce wystawowali/ nynj gim Müller poraučj, aby čtyry stawěli/ a okolo Oltáře mjzi wdělati dali.

4. Mussyli na poručenj Müllera/ na den Swatého Prokopa/ od Papežské Mssse (čehož se prwé nikdá nedálo a žádáno od nich nebylo) 14. gr: dáti/ a když Zwonjk pro takowé penjze chodil/ potěssil gich/ že takowých Swátkůw wjcegj bude. Když se pak pořádek řemesla toho proti takowým nowým narjzenjm postawil a tomu odporował/ Geremiás Müller poručil/ aby takowé buřiče w známost wedli/ že ge radda chce střestati, že magj poznati/ a při tom hrozyl/ gestliže toho neodwedau/ že Řzemeslu gegich důchody y pozůstalé penjze odegmau.

Bratrstwo Kožissnické a Koželužské.

Jan Sspan Müller/ když Wřad Purgkmistrský držel/ a potom y Geremiás Müller/ Starssj Cechmistry nutili/ že sau proti Magestátu a swému swědomj/ mussyli mkadým

Mistrům

Mistrům vložiti/aby na Papežských Processých Postawnýky nesli/s pohrůžkau, gestliže se tak nezachowagj/ že gim gegich Kolj odegmau.

2. Že sau Geremiássowi Müllerowi z gegich Bratrstwa na obnowenj Farnjho Kostela 12. kop dáti musyli.

Bečwáři.

1. Od Katolických Radnjch byli nuceni/ že sau Mladj Mistřj proti Magestátu a swému swědomj, na Papežské Processý Postawnjky nésti musyli.

2. Že na poručenj Geremiásse Müllera / k obnowenj gegich Papežského Kostela 11. kop 24. gr. dáti musyli/ a gesstě odwesti magj 3. kopy 30. grossů.

3. K tomu každého Quartálu za Papežskau Missi 17. grossů /a Knězy pod Gednau za Sexry Swatého Wjta/ Ročně po 6. gro: dáti musegj. Nadto nadewssecko Zwonjk Papežský chce na ně nowé daně vkládati.

Sladownjcy.

Že Radda Katolická přjsně gim vložila/že gsau Mladssj Mistřj proti Magestátu, a s vbljzenjm swědomj swého Papežským Ceremonijm přjtomnj bywati / a na Processý gegich choditi / a w Roce několikráte na Processých Postawnjky nosyti musyli.

Krejčj.

1. Jan Ebrhart/přednj Cechmistr pod Gednau/Léta 1617. w Autery Swatodussnj/ chtěl Jana Dytrycha/Eckharda Saukenjka/a dotčené Řemeslo Kregčowské / aby na Processý postawnjky nesli, nutiti. Když se toho zpečowal/prawě, žeby to bylo proti geho Swědomj / obořil se na něg nepřjgemnými slowy/ mluwě k němu: Musýš pěkně swědomj mjti/ poněwadž se pak proti tomu stawjš: Mám nětco giného předloženo býti.

2. Potým dni potom/ Eckhart zase před Cechmistry powolán / kteřjž geho spůsobem předesslým k nesseni Papežských Postawnjkůw nutiti chtěli / a když se toho opět zpečowal/ vložili mu aby se do trestánj postawil/ s tau pohrůžkau/ že netoliko w mjstě řečeném Khronfest/ ale w takowém mjstě seděti má / w kterémž ani Slunce/ ani Měsýc gemu swjtiti nemá. On pak když se w tom wolný vkázal/ rozmyslili se/ a geho takowého wězenj sprostili/ poručiwsse mu aby ssel k Ssýbenicy/ nadawsse mu Kuřičů/ kterýž celau Obec rozpakuge.

3. Téhož Léta 1617. při Kwartálu Trinitatis, w přítomnosti Geremiásse Müllera / a Tomásse Mundela pod Obogj Radnjch/ dotčený Jan Eberhart Jana Tytrycha Eckharta pro neposlussenstwj a odporowánj / že Postawnjku nésti nechtěl/ těžce obžalowal/ skrze což Müller (podlé swého spůsobu) k hněwu těžce popuzen/ zůřiwě mu domkauwage/ gestliže toho nevčiní/ a toho Postawnjka neponese/ že má od celé Raddy poručenj, aby celého pořádku Listy na Rathauz přinesl/ že magj w nich djry vděłány, a probodeny býti/ a že on Eckhart toho přjčinau bude / přitom k Tomássowi Mindlowi promkuwil/ wy o tom nic newjte.

4. Nápodobně/ Jan Eberhart téhož Kwartálu Wáclawowi Kutnerowi Kreyčjmu těžce domkauwal / ptage se ho/ chceli Postawnjky nésti. Načež mu řekl/ že ne: y hned mu Řemeslo zapowědel. Promkuwil k němu; Poněwadž Kuttner za bránu newyssel/ že ho Řemeslo zbawj/ gakkoliw gest geho poctiwé Řemeslo / poněwadž na zdrawj gest nedostatečný, a hrubě kulhawý/ že ho té procházky prázdna včinilo.

5. Podobným spůsobem na ten den a téhož Kwartálu/ Mateiowi Berkowi/ a Girjkowi Thomelowi Kreyčjm pro Postawnjky to se přihodilo / a naposledy wssem čtyrem Osobám

ſobám od Geremiáſſe Müllerá gménem celé Raddy do wězenj gjti/(w němž celý den y celau noc zůſtáwati muſyli) poručeno/ očemž tehdegſſj Purgkmiſtr Jan Sſpan Müller k němuž některé Sauſedy odeſkali/a za propuſtěnj z wězenj žádali, nic newěděl / až od Geremiáſſe Müllera správu wzal: Mlčj ſe o tom/gak gſau přitom potupných a poſměſſných řečj wſſickni čtyři doſkýchati / a trpěliwě wſſe ſnáſſeti muſeli.

Rychtář, Přiſežnj Konſſelé a Obec Wſy Kopic.

1. Byli nuceni od ſtrany pod gednau w Moſtu/ aby do Kopického Koſtela chodili/a Kněze pod gednau poſkauchali/a který we dny Nedělnj aneb Swátečnj do Koſtela nepřiſſel / vděkán mu na Cathalogu puňk/ kolikrátkoliw w tom byl poſtjžen / tolik Strychůw Owſa dáti pokuty muſyl. Byli také od nich nucenj, že ſau na Proceſſj, které ſ w Městě držány byli, choditi muſyli.

Léta tohoto 1618. od Cýſařſkého Rychtáře Melichara Sſtechera/a Geremiáſſe Müllera/ časně gim wloženo a poručeno těmito ſlowy: Mezy timto časem a Welikau Nocý hleďte ſe abyſſte Katolickým ſpůſobem přigjmali / my wſſak wás nenutjme / ale bude potom řečeno: Wyprodeyte ſe.

přitom také Rychtáři, Konſſelům y Obcy poručeno/ že podnes žádné Manželſtwo nebude oddáwáno/leč prwé Papežſkým ſpůſobem budau přigjmati.

Kaſſpar Sſaithaur obywatel w Kopicy/že ſwé děťátko kteréž mu Pán Bůh s Manželkau dáti ráčil/ Ewangelitſkému Farářj w Moſtě Křtjti dal / těžkým wězenjm byl pokutowán s tau pohrůžkau/geſtli že ſe toho podruhé dopuſtj/ že mázgruntůw býti wypowědjn.

Rychtář, Konſſelé a Obec Wſy Sſkryce.

Léta 1617. Na den Swatého Matěge/ Cýsařský Rychtář/Geremiáš Müller/a M. Ondřeg Blumssteyn / w Domečku Bratrstwa řečeném, w Městě Mostu gim vložili/ aby nikam ginam do Kostela nechodili/ nežli do Sslatnjk k Faráři pod gednau : Který se tak nezachowá/we dny Nedělnj a Swátečnj nagjti se nedá / aby Libru Wosku a Strych Wowsa / pakli ginam půgde / Deset kop pokuty propadl. Také aby s Ewangelitským Farářem we Wtelně/kdež od starodáwna přináležegj, nic činiti neměli/ pod pokutau kolikrát se toho koliw dopustj 10. kop.

Téhož Léta / opět w témž Domečku Jan SspanMüller / Geremiáš Müller / M. Ondřeg Blumssteyn/a Hanß Muckh gim vložili / kdoby mezy tjm časem a Swatým Martinem do Zlatnik do Kostela nessel/ že má Deset kop propadnauti.

Okolo Swatého Martina/ téhož Léta/gim opět vložili/Cýsařský Rychtář/ Jan SspanMüller / M. Ondřeg Blumssteyn/Jan Muck/Jan Horsstát/ a Geremiáš Müller w swém domě/aby wssickni do Kostela Zlatnického ssli/ a tam pod gednau přigjmali/Hospodář, Hospodyně, y Čeládka/pod pokutau Dwadcýti kop.

Když Geremiáš Müller/ Jan Muck/ a Giřjk Walter po Wesnicých gezdili/Owce a Gehňata Smečanskému kupugic/kteréž Sedlácy dosti za kacyné penjze dáwati musyli/ Müller ge opět těžce napomjnal aby pod gednau přigjmali. Mluwil gim/kdo nechce gegich Relligj býti/aby se wyprodal/ a táhl pryč.

Když Sedlácy stálé platy Léta 1617. při Swatém Giřj a Swatém Hawle zadržalé/ teprwa o Hromnicých Léta 1618. odwesti musyli/ a ge w domě Geremiásse Müllera wysázeli / opět gim strany chozenj do Kostela/ a pod gednau přigjmánj těžce domlauwal/ řka : O wy bezbožnj Lidé/

aby

aby wás Hrom zabil / co wy se domnjwáte, že sme my Čertowi: A po té Sedm Osob w Mostě do Ssatkawy wsaditi dal / a tam ge pět dnj a nocý zdržowal / hrozýc gim, že wězenj prázdni býti nemagj / leč gedenkaždý pokuty 20. kop položj / proto že w Swátky Wánočnj w Welně / kdež od starodáwna přináležegj / dwakráte w Ewangelistském Kostele byli: ale potom gim pokuta prominuta. Byli tito Sedlácy / Giřjk Bissow Rychtář / Jan Frydrych / Michal Merbik / Giřjk Sseithauer / Blažek Matauš / Mates Maký Lorec / a Barta Basel.

Byli také od strany pod gednau k tomu nuceni / že s nimi w Městě na Processý choditi musyli.

Rychtář, Konsselé a Obec Wsy Welbludic.

Léta 1617. po Swatém Gilgj / strana pod gednau gim poručili w Domečku Bratrstwa / aby nikam ginam do Kostela nechodili / nežli do Zlatnik k Faráři pod gednau / pod pokutau 10. kop / kterýby se tak nezachowal / a každé Neděle a Swátečnjho dne tam do Kostela nessel / aby gednu Libru Wosku propadl.

Téhož Léta / po S. Martině / gim zase Cýsařský Rychtář Jan Sspán Müller / M. Ondřeg Blumssteyn / a Geremiáš Müller w domě swém / aby do Kostela chodili předkládali / a Müller se gich ptal / kde chodj do Kostela: odpowěděl mu Jakub Pacholjček / nikam. Na to gim odpowěděl Müller / aby na to myslili, a do Zlatnjk chodili. A prosyl Jakub Pacholjček / aby gich při gegich Ewangelitském Kostelu we Wtelně zanechali / poněwadž tam přináležegj / k němuž Müller s hněwem promluwil / Aby tě Hrom zabil / ty gsy Purič Obce / musýš se wyprodati / a wkládák se čas k tomu do Wánoc. Toho potwrdil Cýsařský Rychtář, řka / Pacholjčku nemysli ginák nežli že se musýš wyprodati / na tobě má začátek včiněn býti, aby se tebau ginj kálí.

Po Swatkem Martinu/ wyš psaného Léta 617. strana pod gednau opět w Müllerowém Domu gim vložili/ aby do Zlatnik do Kosteka k přigjmánj ssli / anebo aby se wyprodali/a statky gegich že nemagj dráže prodány býti/ než gak onj sami ge magj/nagde se dosti kupcůw/nebo že oni chtěgj na gruntech takowé Lidi mjti gako sau sami. Doložil Cýsařský Rychtář y toho / kdo nebude mocy gjti do Zlatnjk/ k tomu sám Farář přigde do domu/ a bude mu posluhowati.

Když Müller, Muck, a Walter/ Smečanskému na Owce a Gehňata gezdili/opět gim těžce domkauwal / mluwě gim/toto má býti wasse poslednj weystraha.

Musyli také z přičiny s stranau pod Gednau na gich Processy w Městě choditi/ při Processý na Hromnice geden starý a letitý Člowěk/gménem Pawel Hepffel/ w tuhé Zymě taknastydl/ že na Krchowě padl/a Nohy mu tak těžce otekli/že za některý čas z domu wyd ázeti nemohl.

Když Jakub Pacholjček/ žádným spůsobem statku swého prodati/ani straně pod gednau, začby gey dati mjnil/ w tom se proneslj nechtěl / dali mu gey ssacowati/ale netak draho gak gest possacowán/ale toliko za 60. kop. kacynigi mjti chtěl. Pročež Pacholjček od toho času gak z se ssacunk stal, každý teyden do Města, před Müllera se stawěti/ a od něho těžké domluwy slyssetj musyl. Naposledy na welikau prosbu/poněwadž geho předkowé, Děd, Otec, a Matka na tom Gruntu bydleli/on sám také na 19. Let na něm se ziwil/několik Let Konsselem / a Sedm let pořád Rychtářem byl/gemu na něm zůstati powoleno bylo/ na žádný giný spůsob/nežli aby po Swátcých Swatodusssnjch, penjze, gak by mu gey zaplatiti chtěli, přigal. Ale zůstáwá na něm posawád.

Strana pod gednau / gednoho starého Člowěka/gmé-

nem

nem Sſymona Lexu / ktery̆ż toho na ſmrtedlné poſteli żá dał / aby nikdeż ginde pochowán nebył / nežli we Wtelně poněwadż tam přináležek. Gako y gednoho Podruha / Martina Retſſe do Zlatnjk při Koſtele pod gednau pochowati přjſſně poručili / coż ſe y ſtalo.

Rychtář, Konſſelé a Obec Wſy Czeperna.

Kdyż Léta 1617. ſtálý plat Swato Giřſký odwozowali / poručil gim Geremiáſs Müller / aby żádný buď do Wtelna / aneb někam ginam, do Ewangelitſkého Koſtela nechodil / nežli do Zlatnjk k Faráři pod Gednau / pod pokutau pokażdé Libry woſku / a to trwalo aż do Swatého Hawla wýš pſaného léta.

Při odwozowánj platu Swato Hawelſkého téhoż Léta / w domě Geremiáſſe Müllera / ptal ſe Müller Rychtáře / kde chodj do Koſtela a ku poſluhowánj / gemuż on odpowěděl: do Moſtu do nowého Koſtela Ewangelitſkého. Ptal ſe druhého Müller, Michala Macnera / a on mu na to podobnau odpowěd dal. Rzekl Miller / co wy tam bezbożnj lidé Bábku přináležjte? Kdo nechce býti naſſeho Náboženſtwj, táhni k Czertu y geho Matce: promluwě k Macnerowi; Ty gſy ſtarý, a poſſtjwáš giných / ty gſy bučič / muſyš ſe před ginými wyprodati: dale prawil / kdoby to mluwil, że ſe k tomu nutj / że lże gako Sſelma. Kdo pak nechce býti pod Gednau / ten aby ſe wyprodal a k Czertu táhl / że má ſwau záplatu mjti a ſſpatné poděkowánj / a gruntu aby tak neprodáwal gakżby ſám chtěl / ale tak gakż geg ſám má.

Okolo Swatého Martina / kdyż Syrotky ſtawěli / Miller mluwil Rychtáři a přjſſně mu porauček / aby wſſj Obcy wložil / kdożby mezy timto časem a nowým létem, pod Gednau přigjmati nechtěl / ten aby ſe wyprodal. Muſyli take z přinucenj na na gegich Městſké Proceſſy chodjwati.

Stjſnoſt

Stiżnost Jana Trabera, do Jeremiásse Millera z Mostu.

JAn Traber z Konnerborsse/ Pani Doroty Hussanowý na Paredku poddaný, žalowal:

1. Kdyż na poručenj swé Wrchnosti Správce Katolického Kostela / Geremiásse Millera z Města Mostu, se dotazowal: Chtěliliby Páni Správcowé k tomu Manželstwj/ o kteréż gest s Annau Mikssowic, Dcerau gednoho Sedláka z Marboče, s přátely gednati dal/ aby mu se z wůle Božj za Manželku dostati mohla, swé powolenj dáti/ żeby Wrchnost geho k nim chtěla psanj včiniti/ o propusstěnj gj: toho mu dokonce odepřel, na poctiwosti ho zhaněl/ a naposledy rukau na něho sáhl.

2. Kdyż podruhé na poručenj wrchnosti swé/ při dotčeném Správcy Katolického Kostela, Geremiássowi Millerowi, skrze dwa poddané se dotazowal/ zdaliby Páni Auřednjcy, k tomu Manželstwj, o kteréż má námluwu s Annau Mikssowau z Marbic/ z gistého řjzenj Božjho, a dowolenj z obogj strany přátel/ chtěli swau wůli dáti, aby se skoncowati mohlo; że gest Miller řekl/ że gj dostati nemůże, leč dá za Weyhost 100. Kop/ a ktomu aby přestaupila: gestliby pak w Manželstwj we dni a w roce pořád zběhlém od Papežstwj odstaupila/ aby wssecku sprawedliwost swau propadla a potratila.

Num: 55.

Stiżnosti Obcý některých Wesnic, k Městu Mostu přináležegjcých.

GAkoż geden Pan Farář, gménem Tobiáš, do Wsy Hawran, k Městu Mostu náležegjcý/ od těch pod Gednau w témż Městě gest přiwezen a wweden/ gsauc Apostata, nám k též Fare náležegjcým/ tu před Farau, zdwihssi dwa

ſſi dwa Prſty nahoru / miſto přyſahy, nám wſſechněm připowſdak/ze k Náboženſtwj pod Gednau nás nutiti nechce: nýbrž Welebnau Swatoſtj/wedlé vſtanowenj Pána Spaſytele a Wykupitele naſſeho (kdožby toho žádal) že nám poſluhowati rád chce. Nnadáli ſme ſe/ze ſe tak gakožto Oſoba Duchownj zachowá / ale ginácze to přiněm, proti prawdě a Přikázanj Božjmu ſhledáno geſt. Nebo gakž dotčený Farář w malém času w též Fare ſe oſadil a wkoreníl/hned Sedlákům přyſně poručil, aby wſſickni do Koſtela papeženſkého, pod pokutau gedné Libry Wosku, chodili. Gakož pak někteřj, genž ſe tak nezachowali, y ſtreſtáni gſau. Druhé/ vložil aby každý Sedlák k témuž Koſtelu náležegjcý/k těm Ceremonijm a Proceſſý pod Gednau ſe nagiti dal / a to pod propadenjm gednoho Strychu Wowſa/k tomu proti ſwědomj ſwému nucen gſa. Třetj / aby žádný z těch Poddaných do okolnjho Ewangeliſtſkého Koſtela pod Obogj nechodil/pod pokutau Deſýti kop. Čtwrté/ týž Farář wedlé Geremiáſſe Myllera/Měſſtěnina w Moſtě/a nařjzeného Opatrownjka téhož Koſtela w Hawranech/wſſechněm tu bydlegjcým Sedlákům přyſně poručil a vložil / aby Welebnau Swátoſt / proti vſtanowenj Pána Kryſta pod Gednau přigjmali/kdožby nechtěl/tomu aby Statek geho ſſacowán / a on z těch Gruntů w wyhnán byl. Páté / dotčený Farář na každém ſwém Kázanj, ty pod Obogj, proti Žřjzenj Zemſkému, a danému Mageſtátu, welice haněl, zkořečil/ a nás wſſecky Diáblu s Duſſí y s Tělem poručel: Ano y Wrchnoſti wyſſí newſſetřil/odſuzugjc na ſwých kázanjch y Geho miloſt Kurfirſſta Saſſkého/ prawjc že wſſecken bábluw geſt/ dokládage, že ta ſlowa negſau geho/ než že gſau ſlo-

wa Páná Gežíſſe Kryſta. Sſeſté/ſkrze takowé aſužowánj, potupowánj a odſuzowánj / mnozý ſmenad mjru ſkormaucenj: Tak že gedna letitá Oſoba y o rozum přiſſedſſy/ bídně geſt vmřela. Gakož pak geden Sedlák 70. Let ſtářj/proti ſwému ſwědomj pod Gednau přigjmati muſyl/ w tom ſe rozſtonak/ widycky welice žalostiwé nářkagjc/ že giž w ſtaroſti ſwé k Náboženſtwj pod Gednau nucen byl/ až potom y mizerně ſkonak. Sedmé/giž gmenowaný neſſlechetný Kněz / nechtěl žádnému, ani Oddáwánjm / ani Křtem poſluhowati/ lečby prwé ty Oſoby od něho pod gednau přigjmali/prawdu Božſkau Swatého Ewangelium zapreli/což mnohým ſwědomj hrozně ſkormautilo.

Srozuměw pak týž Farář / co geſt ſe Jezuwjtům w tomto Králowſtwj ſtalo / dwě Neděle před tjm nežli ſwé poſluchače opuſtil / wſſecken ſwůg nábytek a gměnj z Fary ginam wyſtěhowal/a ſám také pryč vſſek/Faru y poſluchače opuſtil. Nadto nadewſſecko pokuſyl ſe o to dotčený Geremiáſs Miller / dotčeného Koſteka opatrownjk/a nám wobohým Lidem přjſně poručil/abychom gmenowaného/ bezbožného/zběhlého Kněze / gedauc proň s Wozem a s koňmi / zaſe do též Fary přiwezli a doſadili: Čehož gſme proti Zřjzenj Zemſkému/a Mageſtátu pod Obogj danému/ poněwadž w dole poznamenaných Weſnicých (krom této Wſy Hawran / w kteréž bezděčně přinucené bludy giž nynj poznáwagj) žádných pod Gednau nenj / nikoli včiniti nemohli.

N. N. Rychtář a Přiſežnj y wſſecky Obce we Wſy Hawranech/Sabenicy/Morawě/ Wſy/Koperči/ a Nemelutu.

Stižno-

Num: 56.

Stjžnosti Města Kladska na Rzeholu Jezuwjtskau.

MAgsme od nassich domácých Jezuwjtůw po hřjchu aż posawád mnohém wjcegj poceytili, nežli wymluwiti a wypsati můžeme. Protož některé artykule k wyrozumění Wassim miłostem přednesti mjnjme: Přičemž wssak rádibychom toho pominuli a na to zapomenuli / gak mnoho nebezpečenstwj a obtjžnostj hned od začátku / totiž od Léta 1597. gakž tato Rzehoła do tohoto Hrabstwj a Města Kladska aneb do Žádussj Klásstera Matky Božj, na Hoře pod Zámkem leżjcýho se dostała / (w němž hned od prwnj geho Fundacý Canonici Regulares, řádu S°. Augustýna byli) nám y nassim mikým předkům było strogeno. A připomeneme samy toliko ty rány / kteréż nám od nedáwnjho času / aży přededwěma lety, skrze tyto lidi zdělány gsau / a ty Nás gako y celé Město, negsauc gesstě zahogeny těżce bolj. Kteréżto aby zasě mohli zahogeny býti / k W.M. opět wewssj poddanosti a neyhlubssj pokoře se wtjkagjce, za to prosýme:

1. A předkem / ačkoli nedáwno předessłý Pater Rector, Klásstera zdegssjho Iohannes Hoffman / gako y geho předkowé dobrau wědomost o tom měli / że gsme my y předkowé nássi, od některého Sta let pořád, swobodné wolenj Raddy měli / a toho wedlé starożitného, a nad paměť lidskau obyčege a zwyklosti, w wstawičném a dokonalém wżjwánj y Possessý gsme zůstáwali / ano y znamenitá a pořádně dosażená, Prywilegia nato wkázati sme mohli: Wedlé nichž, obzwlásstně pak wedlé téhož starożitného obyčege a zwyklosti, stárj spolu Radnj w počtu dwanácti osob, giných dwadceti a čtyry osoby woliti moc měli / z nichž a od tychž starých Rad-

ních osoby wolené, Wrchnost anebo Hetman těch mist/ginych Dwanáctewywoliti y potwrditi moc měl/nemage mocy z toho wykračowati/ a něco giného před sebe bráti/ gakož pak to přededwěma lety rozdilných časuw, dostatečně od nás gest vkázáno. Wssak týž Pater dnem y nocý na to myslil a vsylowal / kterakby swými neslussnými praktykami nás o to starobitné práwo přiwesti, pořádná nasse Privilegia zrussiti, a Město toho do neywětssiho nesstěstj a na skázu přiwesti mohl/ gakž pak často se slyssetj dal/ že swé hlawy měkce położiti nechce/ až toho dowede, že Sest Katolických osob, (byť pak y ktomu woleni nebyli) proti nassj spraweddliwosti do Raddy wstrčeno bude. Proteż když Raddy proměna a nowé Raddy potwrzenj státi se mělo / tedy nás při G.M.C. přednjch Raddách nenáležitě omluwil/gestliže Katolickým nebude pomoženo, že se musegj dáti wtisknauti/ gakoby k těm Wřadům způsobnj nebyli. Gesstogak prwnj tak ani druhé/ ale spisse contrarium, (zwlásstě poněwadž Katoličtj wždycky wjce nežli ginj pro vgistj rozličných žalob a nařjkánj, vssetřowáni byli) nemohlo býti prokázáno. A ačkoli nassi Radnj/ tehdáž před nassim Panem Hetmanem, spraweddliwosti násse dosti podstatně prokázali/ a abychom podlé nich chránění byli, prosyli: potomy při G.M.C. též při Kancellari y Komoře Czeské / w neyhlubssj ponjženosti a pokoře o to sollicitowali / gakž Akta toho a Supplikacý nasse vkazugj: Wssak tito lidé, totiž Jezuwjti/ obzwlásstně pak tento gegich Capitan aneb Rector, nám wždycky gakž gen mohl, (čimž se často y pochlubak) psanjmi swými sem y tam gezdě, w tom překážku činil, cesty zamezowal, a ničehož neopustil/ až po wůli swau mysličku nad námi s nassim welikým zámutkem wychladil. Zwlásstě bywsse my skrze G.M.C. Kom

misaře

misařé k tomu přinuceni / že gsme z Katolických / gichž se zde toliko dewět nachází/(o gegichž hodnosti mlčjme) sſeſt Osob mezy ty, z nichž Radda wolena býti měla, dáti musyli: Gesſto naproti tomu Náboženſtwj Naſſeho do třj Set osedlých poctiwých Měſſtanůw se nacházelo / z těch toliko sſeſt Osob/ a Katolických tolikéž sſeſt wzato/ geden pak do Raddy wſtrčen/ kterýž ani mezy oněmi sſeſti nebyl. Proti čemuž za přjčinau hroženj nemilosti Cýsařſkau/ tak y pro wwarowánj wětſſjho nějakého neſſtěſtj od přjtomné Obce/ žádný proti tomu ani cknauti neſmél: A nobrž my gſme geſſtě přes 400. Tolarůw/ kteréž z naſſich důchodůw Panům Kommiſařům wyčteny, y ginák wynaloženy byly/ na sebe přigjti a zaplatiti musyli. A neſmeyſſljme / kdyby nebylo Rady těchto lidj/ žeby tehdáž Léta 1617. 28. Februarij, od G.M.C. do Kladſka nařjzenj Páni Kommiſaři nikdá nebyli tak neobyčegného Proceſsu nařjdili/ gakož pak hned wſwém přjgezdu nás wſſeligakými řečmi a dotýkánjm (žebychom my s G.M.C. po Maſſopuſtſku hrali / a giné mnohé wěcy/ z nichžbychom odpowjdati nemohli, před sebe brali) ſtraſſili: obzwlátſtně Pan Sezyma z Wrtby/ wſſem těm/ kteřj na mjſtě Raddy a Obce něco přednáſſeli, ſmrtj hrozyl. Přednějſſ pak a neywjce na naſſeho Městſkého Pjſſaře/ kterýž wždycky k dobrému/ a aby G.M.C. mikoſtiwé poručenj na pozoru bylo/ (gakkoliw ſkrze Jeſuwjty na gegich nedůwodné ſprawy byl sočen) wěrně geſt radil/ hanebny ſkutek ffalſſe wyneſti chtěl/ gakoby on zgewně giné před-

nássetj, a giné tagně raditi měl/ ano že gemu když se na wlastnj Slowa a poručenj G.M.C. gako y nat Neywyššjho Pana Kanclýře austnj odpowěd odwolával/ w přjtomnosti mnohých poctiwých lidj, z kurwy synů nadal/ y toho žádati směl/ abychom geg z služby geho sšadili / y giné mnohé wěcy, kterýchž se nedočinil, na něho sečtli/ a co syce nikdá, gakž smeyssljme, od G.M.C. poručeno nebylo ani w Instrukcý gegich se nenacházelo, a od nás nikdy stěžowáno nebylo, předkládal. Což my chudj a potřebnj Lidé s bolestj Srdce nasseho trpěliwě doslychati, a snásseti sme mussyli/ a to k tomu cýli se přednássj/ aby se porozumělo kterak Geho mi: Pan Komisař neywjcegj od tohoto Jezuwjty proti nám tak posstrwán a k hněwu popuzen byl; Ale o tom dosti/ Pán Bůh gim rač odpustiti a nad námi se smilowati. Aby pak Wasse milost strom po owotcy/ a tyto lidi po gegich skutcých poznati mocy ráčili/ mussyme y giné přjklady w krátkosti oznámiti.

2. Měli sme před tim s Žádussim Klásstera, o geden wrch odpor/ kterýž wedlé wyměřenj G.M.C. Panůw Kommisařůw/ a na to G.M.C. prossłé resolucý, obcy Města přináležel/ (na němž gest geden dům wystawen / kterýž Prosst Christophorus Kirmeserus koupil/ a z něho platy, Sssy a což dále za potřebj bylo, odwozowati Purgmistru a Raddě připowěděl,) od Gezuwjtů pak k Klásteru toho gruntu požádáno bylo. Což gsme my gesstě za Heytmanstwj Pana Loga/ a na geho s námi gednánj, na díle s tau Condicý, gim postaupili/ aby oni naproti tomu zase gedno ho domu před Městem nám, pod Iurisdikcý nasšj postaupili. Což gsau včiniti připowěděli/ wedlé toho gruntu a dna městského se vgali: proti tomu pak, dotčeného domu obywatele geho/ nikdá Raddě wykázati nechtěli/ zastjrajce se tim/ že Provincial gegich k tomu swého powolenj nedal. Těm

podobně

podobná gednánj a Smlauwy/ gakkoliw gegich předkowé ge w tom/ aby gim za dosti činili, zawázali/ ale že gich k tomu nemohli zawazowati. Kterýchž to příkladůw, kdyby toho potřeba byla, mohlibychom nemalo wyčísti. Ale gakž předessle doloženo, Pán Bůh rač gim odpustiti, a nad námi se smilowati/ a neračiž toho dopaussteci/ abychom s těmito lidmi w dalssj gednánj se wydáwati, a gaké smlauwy činiti měli.

3. Gessté gednoho y druhého, gakž možné w krátkosti se dotkne. Smlauwy, kteráž se mezy swrchu psaným Panem Probosstem, Panem Frydrychem z Falkenhanu a Obcý nassj/ o Wýsku řečenau Heyde, stala/ a od G.M.C. gest stwrzena/ že gj Pan Arcybiskup Pražský nepotwrdil/ za stálau a dokonalau držeti nechtěli: Nyni pak skaupiwsse to copanu Falkenhanowi náležeło/ netoliko toho práwa/ ale y giného wjcegj se vgali/ a kdež před tim od starodáwna gegich Heyderských Statky w Nassj Rychtě, w Horegssjm Ssweideldorffu zapsány/ a tu wssecky gegich wěcy ujzeny byli/ kterýmu také z též Wesničky dwě osoby za Konssely w horegssjm Sswindeldorffu dosazowány byti museły/ tedy dotčený Rektor w Heydě nowé práwo nařjdil/ a lidi nassj Rychtě odňal/ a nynj se pokaussj násse poddané tam pokutami stěžowati/ a k wrchnj Rychtě, což k nj nepřináležj, přiwlastniti.

4. Rychtáře w nassj Rychtě w horegssjm Ssweideldorffu/ nechtěl za Správcy Vřadu toho mjti/ poněwadž nenj geho Náboženstwj, ale nassého/ gakož pak také y geho Ženě/ proto, že od Faráře tam nepřigjmaka, Kchowa a pohřbu powoliti se zbraňowal/ až naposledy na mnohé wyhledáwánj a gednánj giných Panů, k témuž Lénu náležegjcych/ na ten čas k tomu powolil/ s tim dalssjm swým ohlassenjm/ že toho budaucně wjcegj nedopustj. A tak dotčené Tělo mrtwé/ bez wssech obyčegných pohřebnjch Ceremonij pochowáno bylo.

5. Pokau-

5. pokaussel se y o to/ aby gednoho Sedláka w wrchnjm Ssweidelsdorffu, k Ssspitálu Kladskému přináležegjcýho, z poddanosti a poslussenstwj wytáhl/ a proto, že týž Sedlák gesstě nekolik prowazcůw Rolj na gruntech Klásterskych má/ gemu zapowědel/ aby penjze Purgkrechtnj, za grunty na Prawě geho skládak/ gesstě starých wrchnostj poddanj/ s zápisy y giným powinnostmi k Rychtám přináležegj/ a tam zápisowé y wsseligaká giná gednánj konáni býti musegj. Dal se také y w tom slyssetj/ že chce wssecky swé poddané tu w Ssweidelsdorffu, od nassj Rychty odcyzyti/ Krčmy gim zapowědjti/ a giné Rychty wysáditi: nenjliž to welikáſměloſt!

6. Zprawcowé předdotčeného Ssspitála/ gakožto na swých gruntech/ před 70. a snad wsecegj lety/ Chalupy wystawěti dali/ a k dobrému chudých lidj na něg plat wložili/ a té Chalupy wždycky, až do tohoto nemilosrdného Pátera/ a raděgi Otčima, w drženj pokognem zůstáwal/ kterýž wsseckо mocý a trucowánjm přemocy/ (násse Grunty wkládařstwjm nesprawedliwým nazýwage) tím spůsobem chudému Ssspitálu wsecegj mocý, nežli gakým Prawem, gegich wlastnj wěcy odnjti chtěl/ atč.

N. N. Purgmistr a Radda/ též Starssj a Přisežnj čtyr hlawnjch Cechůw/ Saukenického, Ssewcowského, Pekařského a Rzeznického Města Kladska y na místě celé Ewangelitské Obce pod Obogj přigjmagjcych.

Nu: 57.

Stižnosti pro wtiskowánj w Náboženstwj Lidj Poddanych w Hrabstwj Kladském.

Milosti-

Mylostiwj Páni / nemůžeme pominauti / nežli na W. M. gakožto gedinému autočisti Dussj a swědomj nassich w přičině neywětssjho nebezpečenstwj a nátisků / kterýmž gsme byli až posawád saužanj / wedlé předessleho nasseho Suplikowánj / a připomenutého poddaného Spisu, ponjženě wznásseti: Nepochybugjce, že W. M. w dobré paměti pozůstáwá / gakým spůsobem někdy Pan Hendrých Log / Heytman Hrabstwj Klackého wedlé tehdáž Léta 1602. w nowě wwedených Jezuwjtůw, nás chudé Lidi na gruntech, wedlé giných k tomu narjzených Wesnic / dřiwe nežli sme se toho nadáli, sužowal / a na nás vkwapil w tom, když nám nasseho wěrného Ewangelitského Kazatele / Augssspurské Konffessý, wedlé Religionsffrydu w Swaté Řjmské Říssi / Léta 1555. publikowaného (k kteréž my se zespolka wssickni přiznáwáme / a při nj až do Smrti státi trwati aumyslu sme: Gakož pak za času G. M. Slawné a Swaté paměti Cýsařů Řjmských / Ferdynanda a Maximiliána / gako y nynějssjho Kralugjcýho nasseho neymilostiwějssjho Cýsaře, Krále a Pána, Otcowsky přitom chránění / a pokogně sme byli zůstaweni) z Fary wyzdwihl a zahnal. Gessto dotčený náš Kazatel, ani žádný gedinký Člowěk, při nassem celém Žadussj, žádným Sektářem nebyl / anebo w Swaté Říssi a Zemjch těchto zapowěděného a bludného učenj se nepřidržel / a potom od toho času do nasseho Kostela / na geho wjsto takowého Faráře nám wwedl / gichžto učenj a Ceremonye, nám dokonce gsau nepowědomé, a neslýchané / tak že, gak učenj, tak y žiwot gich, gednomu każdému pohorssitedlný / a welice sžižný gest. Proteż také žádný k wykonánj Služeb Božjch, do Kostela nepřicházý: mnohém méně skrze to Čest a Sláwa Božj / wzdělánj Církwe geho / a Spasenj nasse se wyhledáwá. Nýbrž nad to nasse mssá Mládež / ani w Katechysmu / ani w Modlitbách

dlitbách se necwičj / a wyučowána nebywá / a tim spůsobem wjcegi se Barbarské / nežli Křestanské spusstěnj wyzdwihuge. A když sme w tomto na nás vkwapenj / a cyzýho obzjzného a neobyčegného Náboženstwj / Ceremonyj, a Kněze, na nás vwedenj, slzawě a ponjženě za kratičký odklad a termjn / w němžbychom k G. M. C. Králi a Pánu nás wssech neymilostiwěgssjmu, poddaně se vtecy / a G. M. o tom poslussně sprawiti mohli, prosyli. Proto ohlássenj, dwěma wzáctným Wládyckým Osobám / gakožto nassi zarmaucené Cýrkwe, přednjm Audům, statky gegich obstaweny a pobrány gsau / nad čjmž geden welikým hořem a staroslj, w krátkém čase vmřel. Druhý pak, kteryž o to w Praze Sollicytowal / při gednom Ohni, chtěge žiwota swého obhágiti / když dokůw skočil, o swůg žiwot bjdně přissel. K tomu dotčený Pan Hetman Log / weliký počet nassich Lidj, Rychtářůw a Konsselůw, na Zámku Klackém do wěže wházeti dal / a w něm přes Dwadcet těhodnůw tak těžce wězek / že skrze to na wětssjm djle o swé zdrawj přissli / a někteřj dokonce y hrdla za to dáti musyli / zarmaucených Wdow a Syrotkůw po sobě zanechawsse. Ostatnjm pak hrozyk / že ge Katem na hrdle treskati poručj / přiwedssi nás chudé, a welice saužené Lidi w nenabytau sskodu. Gakož pak musyli sme k tomu ke wssemu gedinému tomu Knězy pod gednau / za přjčinau tau / že něco málo na vwedenj do Fary očekáwal / půldruhého sta Tolarůw / krom giných obtjžnostj a nákladůw wyčjsti / kteréžto, a k tomu podobné neslýchané Pohanské s námi chudými Lidmi zacházenj / gest wssem wědomé / kteréž sme chtěg neb nechtěg, podstaupiti musyli. Musýme také pod tjm s welikau trpěliwostj a pokorau po ta wssecka Léta, na takowý prodkauzený, a dokonce zasslý Cýrkewnj spůsob / ne bez obzwlásstnjho nařjkánj / zarmaucenĕ, a slzawýma očima, žalostiwě patřiti / že

nás

náss miký Chrám Páně dokonce spusstěný a prázdný zůstáwal / a od toho času do dewjti Let pořád / ani gediný Člowěk w něm Welebných Swátostj nepožjwal: Mnohém méně w tomto nassem křjži, neymenssjho potěssenj žádný dosáhnauti gest nemohl. A tak my wssickni/obzwlásstně nasse miká Mládež / neginák nežli gako giná Howada sme wedeni a chowáni/gakož pak my (buď Bohu požalowáno) až dosawád na nassich bezděčně dosazených Kněžjch, to nacházýme / že k ničemuž ginému negsau/nežli aby důchody Kostelnj měli/gsauce gak w gednom tak y w druhém Náboženstwj fundyrowáni/že ani o swé, ani o nasse spasenj Dussj se nestaragj. Nenj také w tom we wssem čase / ani gediný Penjz při Kostele shromážděn / tak že ten Chrám Páně y Fara dokonce k spusstěnj přichází.

A poněwadž G.M.C. Wherstý a Český Král / Pán náss neymikostiwěgssj/z přirozené Cýsařské dobroty a sstědrosti/ slawným třem Panům Stawům Ewangelitským/Králowstwj Českého/netoliko stawu Panské"/ Rytjřské" a Městské-mu: Ale také y Wesnicem / a Lidem Sedlským, Robotným, Křesťanské Ewangelitské Náboženstwj / a Aussburskau Konfessý pod Obogj / wedlé zněnj G.M.C. Cýsaře Maximiliánowi Swaté paměti / a nynj G.M.C. wedlé Konffessý od G.M. w Králowstwj Českém podané/swobodné a wolné we wssech mjstech prowozowánj Náboženstwj, powoliti a propustiti: též aby gakž za Slawné paměti G.M.C. Cýsaře Maximiliána / při Náboženstwj pod Obogj se řjdili/y nynj přitom pokogně zůstaweni byli / w tom se mikostiwě zamkuwiti / a přitom wssecko to/ což předessle k potlačenj Náboženstwj nasseho spůsobeno bylo / a neb gesstě wymyssleno býti chtělo, dokonce wmrtwiti / a za neplatné wznati, y wyhlásyti ráčik. Kteréhožto Prywilegium / na swobodné prowozowánj Náboženstwj / y

Hrabstwj Klacké wedlé znění na to daného/a do Deſk Zemſkých wkoženého Magestátu aučastno geſt. Poněwadž pak / my vbozý poddanj / gakožto mdlj / nedoſtatečnj/a wſſak poſlussnj ſpolu audowé tohoto Hrabſtwj, až posawád / wſſeligaká břemena Wálečná/ Kontrybucý/y giné na nás vložené daně/gakkoliw ty nám za časté těžce přicházeli/wedlé giných Stawůw/tohoto Hrabſtwj dobrowolně ſme odwozowali/a y dále poſlussně s wynakoženjm přitom hrdek/y ſtatečkůw swých (gakž wěrným poddaným přiſlussij) podſtupowati ſme hotowi / A kdybychom geſtě k tomu proti Magestátu/ Kněžem pod gednau Řjmſkého Náboženſtwj nám mocně na Jaru doſazeným (ſauce my čiſtého včenj Slowa Božjho/ w kterémž ſme zrozenj y wynaučenj/ tolikéž prawého požjwánj Welebných Swátoſtj dokonce zbaweni) dále obtěžowáni býti mili. A newědauce w té wěcy kdoby nám w tomto přewelikém ſauženj ſpomocy/a rady vděliti mohl, kde ſe o ochranu vtecy / dohnala nás k tomu neywětſſj ſwědomj naſſich ſaužených potřeba / že ſe k W. M. (kterýmž od Pána Boha wſſemohaucýho/ a G. M. C. Magestátem, Deffenſý a správa, nad ſwobodným Křeſtanſkým Náboženſtwjm pod Obogj, moc geſt propůgčená) w tomto naſſem swědomj naſſich ſſaužénj, vtecy muſýme. Gakož gſme pak před nedáwno pominulým časem tymž ſpůſobem k W. M. ſkrze pſanj naſſe/y auſtnj wzneſſenj, ſe vtekſſe/za mikoſtiwau ochranu požádali: Čehož gſte nám k nynějſſimu přitomnému času odložiti ráčili / w té ponjžené naděgi / že od W. M. w tom mikoſtiwě ochránění budeme.

Proteż W. M. w neyhlubſſj pokoře, pro odplatu wſſemohaucýho Pána Boha, a Spaſenj Duſſj naſſich, ponjženě proſýme/ že z té Swaté Křeſtanſké horliwoſti a wěrnoſti/ kterauž k Náboženſtwj Ewangelitſkému mjti ráčjte / obzwlášſtně

zwlásstně pro Čest a Sláwu Páná Boha/y geho Swatého Slowa/též spasenj nasse/ nad námi se slitowati/ a w těchto tak welikých wěcech k tomu přiwesti/ abychom my chudj a na neywyš sauzenj Lidé, mohli též Magestátu G.M.C. na swobodné prowozowánj Náboženstwj nasseho Ewangelitského we wssem wzíti/ a geho včastni býti. Též aby tomuto Papežskému, nám z mocy dosazenému Knězy z Fary, mezy ty kteřjž gsau geho Náboženstwj, wkazáno bylo/ a my zase k nassi předesslé swobodě/ a prowozowánj Náboženstwj a včenj Ewangelitského/w němž gsme zrozenj/wychowáni / a dá Pán Bůh w nassi sprostnosti a stakosti, až do nasseho skončenj wěrně trwati mintme, přiwedeni býti mohli Gakož pak dyka Pánu Bohu / ani gediný Člowěk ze wssj nassi Obce dosawád od Náboženstwj neodpadl/ a žádným spůsobem odpadnauti nemjnj. Ale toto Božjm včenj/gakž sme ge před Swětem wyznáwali/ tak se s nim y před Stolicý Krystowau postawiti mjnjme. Gsauce tě ponjžené naděge / že W.M. gakožto přednj milownjcy/a wysoce wzáctnj ochráncowé čistého Náboženstwj/Aussburské Konffessy/ nám po Slowu Božjm , a geho welebných Swátostech dychtjcým Křesťanům, milostiwě ku pomocy přispěti ráčjte.

Rychtář, Konsselé, Přisežnj, a celá Obec Zádussj w Grundu/w Hrabstwj Klackém wssickni společně y obzwlásstně.

Nu: 58.

Stižnosti Königshanských w Hrabstwj Klackém do Sekretáře Hrabstwj Klackého.

Mylostiwj páni/nemůžeme W.M. w ponjženosti tagiti/gakým spůsobem pominulého času w chudé Obcy nassi Wsy Königssteyna/ w Hrabstwj Klackém/

nás miký Pan Farář a Správce Duchownj / ktery bezewssj auhony byl/a Slowo Bożj w czistotě bez ffalsse kázal/ Welebnými Swátostmi, wedlé pjsma Prorockého y Apossstolského / a odewssj Obecné Cyrkwe Swaté přigatého wyznánj Symbolum Apossstolského a Athanazya/ gako y Aussburské Konffessý/ a k ni přiložené wyswětlené Apologie, přiskuhowal/ bjdně a zakostiwě od nás wyzdwižen, wypowědjn, a zahnán gest/a na geho mjsto giný Knez pod gednau wstrčen: gehožto Náboženstwj my negsauce / nám gest to nepowědomé / a skrze to giž dlauhy čas toho mikostného a nezffalssowaného Slowa Bożjho/ a požjwánj Welebných Swátostj sme zbawenj/a tudy nám nasse dobré swědomj/ s nimž se w den Saudný před Pánem Bohem, a geho mikým Synem/Pánem Gezu Krystem postawiti máme / netoliko mnohá Léta gest swázáno / Ale také nemohli sme Welebných Swátostj / podlé vstanowenj slow, Syna Bożjho, swobodně požjwati/ a gich včastni býti/a tjm spůsobem přednč přeswaté Bożj Slowo se potkačuge/ Chrám Páně pustne/ a dokonce hyne. A což wjcegj nadewssecko oplakati skussj/wssecken dobrý řád zmaten / nasse mikà Mládež w cwičenj a wyučowánj Katechysmu, a swatých Modlitbách, se hyndruge: Čeládka w neposkussenstwj se wwozuge/a tjm spůsobem, lehceby se to státi mohlo/ žeby spissegi s takowého neřádu, hrozné pohanstwo, nežli Křestanstwo powstati/a wzdělano býti mohlo / k čemuž ke wssemu dotčené mocý nám dosazené/bezbožného a nepřjkladného žiwota knežstwo pod Gednau/w tom čase nassi obcy/y nassj mládeži welikém pohorssenj podáwá a k zlém přjkladu gest/a přitom y welikých wěcý mocý se vgali/že wssech těch, ktery gegich Náboženstwj pod gednau negsau, Mrtwých tik, s zapowědenim přitom pohřebnjch Ceremonij, pochowati nedali / nýbrž gako nerozumná Howada bez zpěwu a zwonenj/ tak

potupně

potupně do země metali, a zahrabáwali. Gako také sku-
šij welice y toho požalowati / že Djtkám malým bez Křtu
swatého swéwolně mřjti dopaussteli. K tomu směl se Far-
nj Pjsař y toho dopustiti / a dřjwj Žáduššnj / kteréž dlauhý
čas k budaucý potřebě na Kmeně chowáno bylo, posekati /
a podlé wůle a ljbosti swé prodal / y něco rozdal / a Penjze
Žáduššnj k užitku swému obrátil / w čemž we wssem mu Dě-
kan Hieronymus Kreck nápomocen byl / a geho ffedrowal
y zastáwal / prawě, že to wssecko sau Grunty gegich. Čehož
předesšle ani Farářům Náboženstwj Ewangelitského / kte-
réjž tu nad paměť Lidskau bywali dopusstěno nebylo / a oni
toho také žádostiwj nebyli / a se nevgjmali / (na čež gakkoli-
liw sme to na Wrchnost naššj wznásseli) bolestně sme s za-
lostj se djwati musyli. K čemuž proti nám také nemálo
pomáhal Auřadnj Sekretář / Iohannes Frobenius, kterýž s
námi chudými a potřebnými Lidmi Náboženstwj pod O-
bogj se přidržegjcými / nenáležitě zacházel. A Léta 1616.
25. Octobris, z nás mnohé od nassich živnůstek a přjbyt-
kůw w nepřjtomnosti naššeho pana Heytmana, na Zámek
Kladký powolal / a y hned do těžkého wězenj wzýti dal / a
do 5. Novembris za 12. dnj pořád w něm držel / a to za žá-
dnau ginau přjčinau / nežli že sauce Náboženstwj Ewange-
litského, na geho poručenj, do Papežského Kostela sme cho-
diti nechtěli. A poněwadž žádným z Lidj smrtedlných /
nad swědomjm naššim, kromě samého Pána Boha, pano-
wati neslušj / nechtěli sme naššemu wlastnjmu Kostelu w
Königshanu / w němž se Wjra Papežská káže a wzděláwá
žádným spůsobem přiwázáni býti / nýbrž při naššj Religij
stále trwati. Za tau přjčinau, dotčený Sekretář wždycky
k nám nepřátelstwj měl / a wsseliké protimyslnosti, kde gen
toliko mohl, nám gest činil / na neywyššj znaljkal a hanil /
nadáwagjc nám Luteryánských Sselem a Zločincůw / ga-

kož

Kož pak nás za ty a takowé držek. K tomu wssecky pod Obogj od starodáwna w powinnosti Konsselské zůstáwagjcý z Auřadu sházek/ mluwě k nám z Aust w wssi zgewně/ Wy Luteryánsstj Sselmy/ poněwadž nechcete poslauchati a pod gednau přigjmati/gá z was Žebrákůw nadělám / byť na was wasse djtky/y gich potomcy nařjkati měli. A byssste Statky swé y prodali/naděgjce se že preč potáhnete/ gá wasse Penjze budu hyndrowati / a w nic obrátjm / abyssste z nich nic dostati nemohli. Gakož pak toho skutkem dokázal/ že některé welikau penězitau pokutau trestal/ a dokonce k skáze přiwedl.

Gakož také pomínulého 1616 Léta/ Kostek, Fara a Rychta/wmálo kolikas hodinách ohněm k skáze přissla/a otom se až posawád wěděti nemůže/gakým spůsobem ten oheň gest wyssel. Kostel pak poněwadž zdi okolo něho w cele zůstali/ mohl na skrowný náklad zase sprawen a wystawen býti / dotčený Sekretář sám se o swé vgmě toho, bez wůle a wědomj Obce y celé Wesnice vgal / takowé zdi pobořil, Kostel rozssjřil bezewssj potřeby/ a tak daremné stawenj začal / na něg několik Set Tokarů/ kteréž předkowé nássi giž w Pánu odpočjwagjce, s welikau starostj a obzwlásstnj pěčj, k dobrému téhož Chrámu Páně nashromáždili, wynaložil/ a to stawenj krome domu Farnjho, gesstě několika Sty nebude mocy dokonáno býti/ a my potřebnj Lidé s to býti nemůžeme/ zwlásstě že nám nemalo Kmenůw dřjwj dospělého, na gruntech nassich zádussnjch k Kostelu/ kteréž k obzwlásstnj potřebě nasich wále chowáno bylo, gest sporáženo/a od Sekretáře nám poručeno/ abychom ho newozyli/ ale dotčenému Děkanu, Jeronýmowi Kreckowi, prwé zaplatili/ čehož

nasse

nasse Zádussj nad paměť lidskau, bez překážky požjwako/ a na wssech místech tohoto zrabstwj pod stawem Rytjřským y na Gruntech Městských to bywalo/ že kdekoliw dřjwj k Zádussjm náležité bylo/a potřeba toho vkazowala/že k stawenj Kostelnjmu, Farám, a sskolám/ bezewsseho wynahrazenj bywalo propusstěno/a Farářům toho se nedopaussteło/ aby oni sami o swé vgmě ge prodáwati/a zádussnj penjze k wzitku swému obraceti měli: nýbrž měli sobě gistý deputat wyměřený/ co se gim pasyrowako. Newjme tehdy, kde gest dotčený Sekretář, tu moc wzal/ že w nepřjtomnosti Pana Hetmana nasseho/ s námi a grunty zádussnjmi nassjmi tak zacházek. Na tento nátisk a sauzenj/ kteraž se nám potřebným lidem, w wěcech časných dáko/ rádibychom zapomenuli/ kdybychom toliko čisté a nesfalssowaného Božj° slowa a požjwánj prawého, welebných Swátostj, nebyli zbawení. A poněwadž Wassim milostem mi°ztiwě gest wědomé / že toto zrabstwj Slawnému Králowstwj Českému/ gakožto posslussný Aud gest přiwtěleno/ a na wěčnost připogeno/ a my potřebnj lidé, po wssecky časy, wedlé snesseng Sněmownjho/ G.M.C. Králi Pánu nás wssech neymilostiwěgssjmu/ wssecky contribucý a vkládánj na nás, odwozowati sme mussyli/ a bohdá y na potomnj časy, až do poslednj krůpěge krwe wyprawowati mjnjme a chceme.

Protož z důležité a newyhnutedlné potřeby/ zwlásstě tu zjce my po tom spasytedlném pokrmu dussj nassich/ Božjm Slowu/ nikoli gsme toho pominauti nemohli/ abychom se při Wassjch milostech tauto ponjženau Supliką zwlásstě, že se tu wěčného Pána Boha/ a geho milého Syna Pána Gezu Krysta, cti, Slawy a wzdělánj Swatého Ewangelium/a odwrácenj wsseligakých nátisků w swědomj Lidská obtěžugjcých a wzdělánj y wyzdwiženj chwalitebných Křestanstých

ſkanſkých Cýrkwe Swaté, y wſſj země, dobrých řádůw doty
če) ohlášyti neměli.

Proczež Waſſich miloſtj miloſtiwj Pánj/ ponjženě a pokorně, ano y pro wěčného Pána Boha a geho neymilegſſjho Syna miloſrdenſtwj proſyme/ že tuto naſſj z vpřjmného ſrdce pocházegjcý Supplikacý, w miloſtiwé powáženj wzyti/ poněwadž ſme giž dwě léce pořád žádného Faráře v nás neměli/ a poſawád ho zbaweni gſme/ tomuto pak nynějſſjmu zaupłna wſſe odwozowati a na poručenj Sekretáře do Klášſtera Kladſkého Jezuwjtům wozyti/ nad to weyš, do gegich Koſtela a nikam giným choditi muſyli/ že k tomu miloſtiwě přiweſti ráčjte/ abychom my potřebnj lidé/ (gakoito rozplášſené a blaudjcý Owce/ kterýž ſme naſſeho wěrného Správce a Duſſj naſſich Paſtýře ſtratili) dále po cyzých ſſkodliwých paſtwách neblaudili: Nybrž při Náboženſtwj Ewangelitſkém pod Obogj a Konffeſſý Augſſpurſké/ k kteréž ſme ſe wždycky přiznáwali a poſawád přiznáwáme/ obzwlášſtně pak při G.M.C. Mageſtátu na prowozowánj wolného náboženſtwj, těmto Zemjm danému, pokogně zůſtaweni gſauce/ w tom žádné překážky dále netrpěli.

Též aby náš Chrám Páně, hodnym Správcym duchownjm k Náboženſtwj pod Obogj Augſſpurſké Konffeſſý ſe přiznáwagjcým, oſazen býti mohł: tak abychom Služebám Božjm, podlé čiſtého geho Swatého Słowa/ při němž ſme wychowáni, a wůli geho Swaté wyučeni, obcowati/ ano y těch důchodůw a přjležitoſtj zaduſſnjch/ kterýchž předkowé Náſſi nad paměť lidſkau, bez překážky gednohokaždého, k Koſteku, Sſkole a Rychtě w potřebách obecnjch potřebowali/ abychom my y potomcy naſſj (poněwadž ty grunty ſau zaduſſnj) ſwobodně požjwati a toho wſſeho podlé G.M.C. Slawnému Králowſtwj Czeſkému/ a Gich miloſtem Pa-

nům

nům Knjžatům a Stawům Knjžetstwj Slézského, daného Magestátu, aučastni býti mohli.

Rychtář wedlé Obce a shromáždénj Wsy Königshamu w Hrabstwj Kladském/ Naboženstwj Ewangelitského pod Obogj přigjmagjcý.

Nu: 59.

Stižnost Krystoffa Passka z Willemßdorffu/ w Hrabstwj Kladském.

GAkož gest Tchyně má/ po někdy Martinowi Rychtáři w Kladsku pozůstalá Wdowa, pod Jurisdykcý Městskau náležegjcý/ 16. dne Měsýce Junij Léta 16 6 z tohoto světa skrze smrt časnau wykročila/ gegjžto Tělo mrtwé/ když sem wedlé spůsobu chwalitebného Žákowstwem Městským, kdež ona s swým desátkem přináležela pohřbiti dal: Tu Jan Hoffman, Rektor Jezuwjtský w Kladsku toho se vgal/ a mne k tomu mocý nutiti chtěl/ abych dotčené Tělo mrtwé Jezuwjtským Žákowstwu k hrobu doprowoditi dal: Což gest neobyčegné a w Kladsku nikdá neslýchané: a když ona podlé Městského obyčege pohřbena byla w těch místech/ k němuž gakž wýš dotčeno, nebožka s swými platy přináležela/ předoznámený Rektor mocý mne do wězenj wsaditi dal/ a zdržugjc mne w něm několik Téhodnůw/ z něho mne propustiti nechtěl/ až sem mu proto pochowánj Sto a dwadceti Tolarůw pokuty, složiti a dáti musyl: Cožby se Pánu Bohu na nebi mohlo slitowati/ gak on dotčený Rektor semnau zacházel/ poněwadž můg swobodný Statek k Klásteru, toliko s samými peněžitými platy přináležj/ a mimo ty žádnými giným powinnostmi zawázán nenj. A tomu chtěl mne mocý k Náboženstwj pod gednau nutiti: Ale když sem toho pro swé dobré Swě-

domj včiniti nechtěl/wzal mně proto w takowau nenáwisť/ že mi mocý od Statku mého swobodného/ w stárém Willemsdorffu/ proti mým Prywilegijm, spráwedliwosť mau odňal/ totižto kus potoku/ kteréhoť předkowé mogj přede sta lety, při statku mém požjwali/a gá sem také geho bez překážky vžjwal. Jtem/paſtwy na kowu Zagečjm, za 12. tenat/ kteréž posawád w Alt Willemsdorffu na Rychtě před rukami sau/ k tomu dwě Zahrady na Ostrowě s Rybnjčkem a zahradau s domem wystawenym, kterýž sem sám z swého wlastnjho dějwj swým nákladem wystawěl. A tyto doložené a mně odňaté grunty/ Otec mug někdy od předkůw swých penězy swými gest wykaupil/a gá sem ty od Otce mého zase kaupil. A k tomu Trhu netoliko Pan Proboſſt tehdegſſj, Kirmeserus powolenj swé dal/ ale také to s swým Conventem, Listem Hamffeſſtnjm pod pečetj swau y Conventskau potwrdil/a to wſſecko do Kněh Proboſſtských Klášſternjch pro dokonalegſſj toho potwrzenj zapsáti dal. A poněwadž mne (gest naděge) proti wſſemu prawu a spráwedliwosti, y mým Prywilegům, spečetěným swobodám a Zápisu/ mocý a přinucenjm, twrdým wězenjm/ to wſſe od Statku mého nenáležitě gest odňato: Waſſich milosti ponjženě prosym/že k G.M.C. Auřadu Města Kladska milostiwé nařjzenj včiniti/ a o tom poručiti ráčjte/ aby mně potřebnému wſſecky swrchu psané odňaté grunty s penězitau složenau pokutau, nawrácený býti mohli.

Kryſtoff Paſſek Swobodnjk w Starém Willemsdorffu.

Num: 60.

Stjžnosti strany nátiskůw, Obce a Měſtanůw pod Obogj Města Austj nad Labem.

Předně/

1. Předně/ mezy giným Jan Krytsch Řezník/ těžce sobě do toho zabitého Prymasa na dlauhé odklady stěžowal/ kterak když strany Městského Práwa při něm wyhledáwal, těžce geysužowal/ dokládage, že gest dotčeného Prymasa častými dary / aby toho dosáhnauti mohl, zanášeti/ a naposledy Radě Sest kop složiti musyl / a takowého Městského Práwa toliko nekterý teyden užjwal/ poněwadž mu od swrchupsaného Prymasa zase zastaweno bylo / dobytka bitj zapowědjno/ a žiwnost zawřjna: S tim oznámenjm/ pokudž nepřestaupj/ a Katolickým nebude / žemu žádným způsobem zase puštěno/ a on při něm zůstawen býti nemůže.

2. Nápodobně oznámil Baltazar Müller Bradýř/ že mu začaté Městské Práwo odepřjno a zhágeno bylo. A ačkoli wýš psaný Prymas, že České řeči newmj, gemu na bylo předkládal / wssak předewssemi wěcmi na odstaupenj od Wjry pod Obogj tiskl / a wedlé složenj Sesti kop / gemu Městského práwa do Tŕj Let powolil / gestliže se w tom čase strany Religj rozmyslj / že při tom dokonce zůstawen bude, se zakázal.

3. Tymž způsobem Michalowi Buterßneyderowi se stalo / odněhož týž Prymas, když o Městské Práwo stál 200. kop požádal/ a ge mjti chtěl/ s tim dokončenjm/ Gestliže přestaupj/ že má toliko při dwau kopách zůstawen býti. Ale když ho k tomu přiwesti nemohl/ kázal mu se od Města odebrati/ wssecky budaucý nápady gemu odepřel / nadto mu žiwnost geho byla zastawená/ a on handle swého prowozowati a užjwati nemohl.

4 Tobiáš sel pak Reychle/ bez wědomj a wůle tehdáž držjcýho Auřad Purgkmistrský/ do Panského wězenj wsaditi dal / a plných Sest dnj a nocý bezewssj oznámené přjčiny tam seděti nechal// a když se negednau na přjčiny doptáwati dal: Naposledy mu oznámil/ poněwadž se statku swého

wgal/a Městského Práwa gesstě nedostal/Čehož že se žádný by pak swá Léta měl, dopustiti nesmj / aby swého statku Rolj, y giného prázen byl / od něho wpustil/a dalssj odpowědi očekáwal: Giným časem gestliže přestaupiti/Katolickym byti/ a od swé Wjry odstaupiti chce/ že wězenj prost byti/a Městského Práwa bez překážky dosáhnauci/a statku swého že wzjwati má/gemu nawrcy a oznámiti dal.

5 Po tomto Tobiássowi opět Paul Ssmid Mydlář na nyže psané obtjžnosti žalowal/ když sobě gednu Wdowu Řemeslka swého k Stawu Manželskému obljbil/a toho podlé obyčege při Prymasowi wyhledáwal: wedlé toho také poněwadž gest Městský Syn Městského práwa žádal. Což gest mu dotčený prýmas to obogj/pokudžby Římského Náboženstwj býti chtěl/ netoliko zasljbil/ ale také gesstě 300 kop do žiwnosti mu půgčiti se zamkuwil. Ale když tomu porozuměl/že dotčený Ssmid k tomu nepowoluge/ Zase mu to wssecko wyzdwiženo/a aby se wjce tim nezaměšťowal wzkázano. Dále Osoba ta k stawu Manželskému od něho obljbená též těžce byla sužowána/a tymž spůsobem od swého Náboženstwj odwracowána. Čehož když se zpečowala/ netoliko gi wssecka žiwnost zastawená/ a že gi wssecky swrssky zpečetěny/ a wsseho Statku zbawena bude/ těžká pohrůžka učiněná byla: Pročež dotčený Ssmid na dlauhý čas (poněwadž w swém předsewzetj ffedruňku wziti nemohl) z Austj se odebrati musyl. A když po smrti dotčeného Prymasa zase o Městské Práwo nastupowal/ tjžegi mu od nynějssjho Prymasa/nežli od předessléh w přjčině Náboženstwj domkauwáno bylo. Až naposledy k přjmkuwě Poctiwých Lidj, w tomto nynějssjm Králowstwj Českého nepokogi, toho gest dosáhl.

6. Dále potom Jan Langenbergk / z přičinau swého Pastorka Augustýna Ellinka / na častodotčeného Prymasa

těžce

těžce žalowal / že gest proti wssj wůli geho negednau Pa-
chole od něho wyzdwihnauti / a gey mezy Jezuwjty dáti
chtěl / s tim oznámenjm / gestliže Otčim k tomu nepowolj /
že gest aumyslu wssecky Smlauwy a Zápisy mezy nim a ge-
ho Pastorkem o swrssky a nábytky kassyrowati / a z Ně-
ho dokonce dáti wytrhnauti.

7. Gakož také stěžuge sobě netoliko Gůjk Kohl Krey-
čj / že rownč gako za času předesslého Prymasa gemu Od-
dawky a Městské Prawo se zbraňuge / a že mu prwé pusstě-
no nebude / leč připowj že Katolickým bude: Ale také nyn-
nj žaluge Krystoff Sweyder Tkadlec / gemuž Tomáš Ra-
sska, geho tehdáž dožádaný přjtel naswědčuge / že ho nynčg-
ssj Děkan po wyhlássenj geho Manželstwa nechce Oddati
prwě, leč k Náboženstwj Katolickému přistaupj. A když se
pro swědomj toho včiniti wymlauwal a zpečowal / dal
mu za odpowěd / že w krátkém času celé Králowstwj
přistaupiti, a Katolické býti musý / aby potom dá-
le neměl přjčiny čim se wymlauwati.

8. Tolikéž y Jan Můncer Řeznjk / zgewnau stižnost w-
činil / že nedáwno před tim čas kupodělenj od Práwa, mezy
nim a geho Swagrem byl gmenowán / k čemuž také Vrsus,
a Wáclaw Kryeschen gakožto spolu Radnj byli nařjzenj: a
když se gich strany Městského Práwa dotazowal / od oba
přjtomnych Bratřj gemu / ačkoliw řeči České newmj / wssak
když Katolickym bude / že toho při neyprwnčgssjm wyhle-
dáwanj proti odwedenj dwau kop wzjti má, připowědjno.
Ale poněwadž předoznámený Můncer proto ab, nepřestau-
pil, Městského Práwa w Austj žádati nechtěl / nýbrž že se
na giné mjsto w tomto Králowstwj obratiti mjnj: W tom
se proneslj geden z nich nestydatau řečj / kde prý a w které mj-
sto w tomto Králowstwj, kdežby nemusyl Katolickým býti

obráti.

obrátiti se mjnj: s tim dokoženjm/ že wſſickni Obywatelé w Králowſtwj Czeſkém w půl Létě přeſtaupiti/ a Katoličtj býti muſegj/ a že gim toho oznámiti pominauti nemůže/ zgewně promluwil: Čehož mu y druhý Bratr k dalſſimu reči geho doſwědčenj potwrzowal.

9. Wedlé toho geſt také Dawid Puterſchneider, ſtarožitný Sauſed/ gako y Pawel Leyſner/ kteřjž na zbytečné, před tim prwé nikdá nebywalé dotázky nynégſſjho Děkana/ kteréž na ně při zpowědi činj/ doſti se wyžalowati nemohau: že pro ně od něho tak bez zpowědi odcházeti/ a žádné abſolucy včaſtni býti nemohli.

10. Pani Martinowa Kunlowau Rzeznicy/ obadwa, Děkan y druhý Mnjch w ſſeſti Nedělich často nawſſtěwowali/ a gjch k Náboženſtwj Katolickému přiweſti ſe ſnažili/ a tjm gj welmi zanáſſeli. Giných Leykúw a z proſta ſe zpowjdagjcých ženſkého pohlawj Oſob ſwědomj ſpletli/ na ně ſe těžce ſtrany Náboženſtwj domlauwali/ a k odſtaupenj přiweſti chtěli. Což ſe y Pani Dorotě Lukáſſe Becka/ a Barboře Rauchfuſowý, že ſau bez Vtiſkúw nebyly/ přihodilo.

11. Naposledy nadáli gſau ſe/ že k tomu přiwedeno bude/ že wſſecko toliko na zapřenj Ewangelitſké a přigetj wjry Katolické bude záležeti. Nebo když Ondřeg Paſſta za přjčinau zabitého Prýmaſa/ gakoby on od Oſoby ſwé nemalo tim winen býti měl/ do těžkého wězenj dán byl/ od dotčeného Děkana a geho Kaplana začaſté byl nawſſtěwowán/ kſtiwě tim zbezpečen/ že wyſwobozenj, gako y z proſſtěnj giných w Praze zůſtáwagjcých wězňúw, na ſaměm wyznánj Křjmſké Katolické Religij, bezewſſech giných proſtředkúw záležj/ a že tim ſpůſobem z wězenj pomoženo bude, gim zaſlibil. Což geſt netoliko Pan Mikuláš Tamm, ſpolu Radnj od dow

od dotčeného Děkana slyssel/ ale také zgewně před Obcý sewssemi circumstancými to oznámil a wyswědčil.

12. Naposledy giné celé Obce a Měssťanstwa neywětssj stižnosti k tomu přistupugj/ že netoliko obecnj penize a statky/ kteréž přes 3000. wynássegj/ ale také odkazy peněžité/ skrze často psaného zabitého Prymasa, od Obce odcyzeni: Proti tomu pak Katolickému Kostelu/ y giným kteřjž proti wwáženým w plné Radě weymjnkám a powolenjm, až dosawád se chowali/ gsau přiwlastněnj a Obrácenj.

Obec a Měssťané Města Austj nad Labem/
pod Obogj přigimagjcy.

Nu: 61.

Mimo wýš položené Spisy a Stižnosti/ tito sobě w těch dotčených/ y giných mnohých rozdjlných přjčinách a vtiscych stěžugj.

M. M. Rytjřstwo a Města, Hrabstwj Kladského. Purgmistr a Radda, y wssecka Obec Městečka Reinharzu.

Městečko Lewin.

Město Kladsko.

Obce Wesnjc/ Neuwaltersdorffu/ Konradtwaltu/ Welmsdorffu/ Mertensberku/ Bilý wody/ a Hewdorffu/ Königshanu/ téhož Hrabstwj Kladského.

Wáclaw Lokssán z Lokssánu.

Jan Hendrych Starssj Strogetický.

Jan Hendrych a Linhart Stampachowé z Sstampachu.

Jan Wtelenský.

Mikuláss Ssyc z Drahenic.

Kateřina Sstossowá.

Starssj Auřednjcy a Osadnj Žádussj Swatého Hawla w Starém Městě Pražském.

Starssj Auřednjcy a Osadnj Žádussj Swatého Mikulasse

kásse w Podskalj w Nowém Městě Pražském.
Administrátor a Konsystoř pod Obogj.
Kněz Jan Rosacyus Hořowský/ Farář v Swatého Mikuláse w Menssim Městě Pražském.
Anna Plachmanowa ginák Čjžkowa.
Anéžka Salcprunerowa.
Auřad Města Mělnjka.

Města
- Pardubic.
- Poděbrad.
- Kostelce.
- Brandeysa.
- Chomutowa.
- Prachatic.
- Rokycan.
- Mostu.
- Austj.
- Litomyssle.
- Krumlowa.
- Táchowa.
- Radaně.
- Gindřichowa Hradce.
- Lisý.
- Chlumce
- Strassecýho.
- Hrobu.
- nowých Benátek
- Netolic/a giných.

Městečka
- Vnhosstě.
- Hostauně.
- Sadský.
- Sstětj.
- Čiňowsy.
- Sšónbachu.
- Oseku.
- Sselákowic/ a giných.

Wsy
- Tuchlowic.
- Libice.
- Dudlowic.
- Lissan.
- Krupy.
- Želence.
- Počernic hořegsších.
- Dolan.
- Lužce.
- Skochowa.
- Wlkowa.
- Lhoty Genssowý.

Nu: 62.

Pssanj Arcybiskupa Pražského/ kteréž včinil Presydentu a Raddám Komory Czeské/ o wybytj Kněze pod Obogj i Městečka Strassecýho.

VRozenym panům p. Vrozenym a Statečnym Rytjřům G. M. C. Presydentu a Raddě zřjzené Komory w Králowstwj Czeskem/ Panů a přátelů mně zwlásstě mylym

Wasse milosti Vrozenj Páni Páni/ Vrozenj a Statečnj Rytjři/ G. M. C. Presydente zřjzené Komory w Králowstwj Czeskem/ Páni a přátelé mogi zwlásstě miljj. K paměti W. M. přiwozugjc/ gakož sem při čassu minulém S'Zawkana W. M. wznássel/ kterak nějaký nepořádný kněz na Faru a Kollaturu G. M. C. w Nowém Strassecym/ k Hrádku Křiwoklátu náležegjcym/ se gest mimo wědomj a wůli mau wedral/ kdež giného pořádného podati a dosaditi sem vmyslu byl/ žádagjc W. M. snažně za poručenj k Zeytmanu dotčeného Hrádku Křiwoklátu/ aby takowý nepořádný Farář neprodleně odtud odbyt byl: Což také od W. M. se gest stalo. Ale nemohu před Wassimi kostmi tagiti/ že při témž Zeytmanu to poručenj žádné platnosti gest neměło: Nebo aż posawád týž neKnéz tu w Městě Strassecym se zdržuge. Ano když těchto dnůw při vwozowánj nyněgssjho Faráře Smečanskeho, a wyhlassowánj skrze Pana Officyála nasseho, za Děkana Kraje Skanskeho/ k němu gakožto w tom Kragi sedjcýmu, posláno bylo/ aby též k tomu oznámenj se postawil/ to od sebe Poslu w Zospodě kdež nalezen byl, za odpowěd dal: Aby se na ten čas w tom spokogili/ že nenj powinen se postawiti/ že on swau Wrchnost má ginau, y Pana Prymasa. Proczež gesstě W. M. snažně prosým/ že to laskawě wážjc/ gakauby on ginau Wrchnost měl/ což na vgmu a zlehčenj Práwa poddacýho G. M. C. a W. M. rozkazu se wztahuge/ řečenému Zeytmanu dostatečně a na mjsto poručiti ráčjte: Aby témuž nepořádnému Faráři y hned pryč z Fary se odebrati rozkázal/ tak abych gá giného pořádného/ (kteréhož před rukami

mám) na to místo dle G.M.C. mílostiwé wůle a ſemně dů
wěrenj doſaditi mohl. Dátum w Praze w Reſydencý mé Ar
cybiſkupſké / na den památky S° Giřj Rytjře/ Léta 1614.

Jan Arcybiſkup.

Pſanj Heytmana Křiwoklátſkého k Straſſeckým o wybytj Kněze.

Maudrým a Oppatrnym/ Purgkmiſtru a Konſſelům Města Nowého Straſſecýho/ Panům Přátelům mým milým k dodánj.

MAudřj a Opatrnj Páni přátelé mogi milj: zdrawj y gi
ného wſſeho dobrého od Pána Boha winſſugjc/ pře
gi wám wěrně rád.

Nepochybugi, že wám w paměti Pſanj předeſſlé Ge
ho miloſti Pana Preſydenta N. Gich miloſtj Pa
nůw Radd zřjzené Komory Czeſké, mné proſſlé / w přjčině wyzdwiženj Kněze/ kterýž na Fare waſſj zů
ſtáwá/ a giného na místo geho od G.M. Pana Arcybiſkupa doſazenj/ poručenj in Originali wám odemne k wyrozuměnj odeſlané, zůſtáwá: Na kteréž gſt mi odpowěd od wás dána/ že toho chcete při Panu Arcybiſkupu/ aby týž Kněz na Fare waſſj délegi zůſtáwati mohl, wyhledáwati/ což ſe od wás ne ſtalo/ tak že Pan Arcybiſkup, o tauž wěc Gich miloſtem na Komoru ſtižné pſanj na Oſobu mau včinil/ kteréž mi od G. M. Pana Preſydenta dáno geſt/ gež wám in Originali přj
leżitě ku přečtenj odſylám/ a wám z Auřadu ſwého porau
čjm/ abyſſte téhož Kněze waſſeho, ničimž ſe nezaſtſragjce / neprodleně z Fary wybyli/ a toho kterýž wám od Pana Ar
cybiſkupa doſazen bude, přigali. Protož o tom wěda/ pro vgjtj dalſſjho zaneprázdněnj, tak ſe zachowati hleďte/ a to
to přjležité pſanj Pana Arcybiſkupa Gich miloſtem na Ko
moru ſwědčjcý mně zaſe odeſſlete. Stim miloſt Božj s ná

mi bý-

mi býti rač. Dátum w Praze Dwadcátého pátého dne Aprilis, Léta 1634.

Ondřeg z Ostessowa/ G.M.C. Heytman Panstwj Křiwoklátskýho.

Num: 63.

Pſanj Arcybiſkupa k Heytmanu Křiwoklátſkému o wybytj z Města Straſſecýho Kněze pod Obogj.

Vrozenému, a nám w Pánu Bohu milému Přjteli panu Ondřegowi z Oſteſſowa/ G. M. C. Panſtwj Křiwoklátſkého Heytmanu.

Jan z Božj miloſti Arcybiſkup Pražſký/ Knjže/ Stolice Swaté Apoſtolſké Legát.

VRozený a nám w Pánu Bohu milý pane přjteli. Nepochybugem než že w čerſtwé paměti wám pozůſtawá kterak ſme wám Pſanj před některau Nedělj w přjčině Nowého Města Straſſecýho včinili / tak také co gſte z vſt G.M. Pana ze Wchynic/ gakožto Inſpektora/ a přednjho Pana Kmiſaře/ nad panſtwjm G. M. C. w Králowſtwj tomto Českém/ při přjtomnoſti Sluzebnjka naſſeho/ ſtrany wýš gmenowaného Města ſlyſſeli: Že pak narjzenj G. M. Páně / také y na pſanj naſſe/ žádné až poſawad odpowědi dočekati ſe nemůzeme. A nechtjce my G.M. Pana ze Wchynic zanepražděnowati/ toto pſanj k wám včiniti gſme wmjnili: tak aby Pan Heytman/ proč gě ſe to od něho/ (což gě mělo wykonáno býti) neſtalo/ nás při této přjležitoſti doſtatečnau ſpráwau ſprawil/ a w témž Městě narjdil/ aby y hned Oſoba ta, kteráž na Faře bydlj/ pryč odtud ſe wyſtěhowala. My z powinnoſti Auřadu naſſeho/ od prw přjſſrjho Swatého Hawla Colla-

turu G. M. C. hodnau Osobau opatřiti toho aumyſlu ſme. Tě naděge k wám zůſtáwagjc/ že tak včinjte/ ſycebychom na ginſſj cestu pomyſliti muſyli. Datum w Práze w Rezydencý naſſi Arcybiſkupſké 10 Septembris, Léta 1614.

Jan Arcybiſkup.

Odpowěd Straſſeckých G. M. C. Panu Heytmanu na těž pſanj daná.

Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Ondřegowi z Oſteſſowa/ Rzjmſkého Cýſaře G. M. Panſtwj Hrádku Křiwoklátu Panu Heytmanu / Pánu namilaſkawě přjzniwému.

Služby ſwau wzkazugeme W. M. Vrozený a Statečný Rytjři/ G. M. C. Panſtwj Hrádku Křiwoklátu Pane Heytmane nám laſkawě a dobrotiwě přjzniwý. Zdrawj/ &c. Ráčili gſte nám dne Pondělnjho pominulého po wyſlaných naſſich wweſti w známoſt pſanj G. M. Knjžecý Pana Arcybiſkupa Pražſkého / kterémužto po přečtenj, co w sobě zawjrá a obſahuge, ſme doſtatečně wyrozuměli. Načkoliw nad tim ſrdečně pohnutj gſauce / kdež ſe nám přjſně poručj / abychom Správce Cýrkewnjho naſſeho/ kteryžto k weliké a ſnažné žádoſti naſſj, gedné, druhé, y třetj z Konſyſtoře dolegſſi pod Obogj ſpůſobau Těło a Krew Kryſta Pána přigjmagjcý Konffirmowán, a doſazen geſt: Za gehožto přjčinau/ nemalých autrat, my a ta chudá Obec naſſe pohořaká/ kráčege po ceſtě Předků ſwých mikých (a o ſpaſenj duſſj ſwých, Modlitbau náboženau ſe ſtaragjce) pocýtiti ſme muſyli. Že pak G. M. K. pan Arcybiſkup Pražſký/ Stolice Apoſtolſké Legát/ráčj ſe k W. M. přjſně dopiſowati / abychom y hned téhož Pana Faráře naſſeho odtud z Fary wybyli / že giného na miſto to, od prw přjſtjho S. Hawla/

Hawka, toho aumyssln dosaditi býti ráčj / tak gakž w tom
psanj sstregi gest pořádně obsaženo. My pak vstawic-
nau žádostj nepřestáwáme se k W. M. wždy vtjkati/ že za
nás/a tu chudau Obec nassj k G.M. K. přimkuwiti se ráčj-
te/tak abychom při Správcy Cyrkewnjm zůstaweni býti
mohli. Nebo w prawdě kdyby y co toho státi se mělo / a
G.M. K. nám giného Správce Cyrkewnjho na tak ry-
chlý čas dosaditi mjti ráčil/ opět nemálo nákladůw za přj-
činami těmi pocýtiti/a se ginde pro welikau nemožnost/ob-
zwlásstně pak z přepusstěnj Božjho pro hřjchy nasse w
tomto Létu welmi nevrodném/odkudž dokonce nám k Ob-
cy nassj žádných důchodůw nepřichází / gakéby budaucý
Pan Farář wyživenj swé mjti mohl, newjme. Poněwadž
nyněgssj Pan Farář nás mzdy swé zaslaužené, gjž sme mu
powinni, vžiti žádá. W čemž že ochránění, a podlé mi-
lostiwé Konfirmacý, gjž sme od G. M. C. gakožto Pána,
Pana nás wssech neymilostiwěgssjho, na předessllá obdaro-
wánj Slawných a Swatých paměti Cysařůw Řjmstých a
Králůw Českých / k nassj snjženě poddané G.M. Supliko-
wánj dosáhli / w kterézto milostiwě dokládati ráčj/že při
wssech těch milostech / kteréž gsau Předkowé nassi od Let
množstwj vžjwali, zůstaweni býti máme. Jačež G.M.
Knjžetcý při týchž milostech nás zanechati ráčj/předně Pá-
nu Bohu / a potom G. K. M. se důwěřugeme/y odpowědi
milostiwé očekáwagjce. Dán při Auřadu nassem w Pon-
dělj den Swatého Matausse Aposstola Božjho. Léta 1614.

Nu: 64.

Průwod Strasseckých/že mjwali Kněží z Kon-
systoře pod Obogj.

Opa-

Oppatrnym Purgkmistru a Konssekům Městys nassehoNowého Strassecý/wěrnym nassim milým.

Rudolff druhý z Bożj miłosti wolený Řjmský Cýsař/po wssecky časy rozmnożitel Řjsse, Wherský, Czeský &c. Král/&c.

Oppatrnj wěrnj nassi milj/ Správu gsau nám včinili/ Welebný a poctiwý Adminystrátor a Konsystoř pod Obogj přigjmagjcý, wěrnj nassi milj: kterakbysste wždycky prwé řádné Kněžj z Konsystoře gegich do Obce wassi brali/nynj pak toho starobylého a dobrého pořádku strhnauti/a nechagjce řádného Kněze/kterého sme wám k času Swatého Giřjnynj přisstjho podáwali/ giného bludného Kněze nějakého Jana Popela / kterýž se gegich Konsystoři nesprawuge/ a w poskussenstwj s giným Kněžjmi nestogj/nýbrž v wjře spletený gest, sobě geho obljbiti/a na Faru wassi wzýti mělj. Kdež obáwagjce se swrchu psaný Adminystrátor a Konsystoř / aby týž popelius hostinské Náboženstwj mezy Lid newtrussowal/ k nám sau se vtekli/a za milostiwé opatřenj we wssj ponjženosti prossili. Neráčjme nad tjm žádného zaljbenj mjti/ že gste tu starobylého obyčege pominuli / a Kněze neřádného sobě bez wědomj gmenowané Konsystoře wzýti směli: A nechtjce toho trpěti, aby se w Náboženstwj při Obcy wassi co nowého před sebe bráti mělo. A protož wám poručeti a přikazowati ráčjme / abysste y hned bez wsseligakého prodlewánj toho nynějssjho neřádného Kněze wybyli/a na mjsstě geho giného/ kterého wám Konsystoř pod Obogj přigjmagjcý podá, přigali / a w tom se poskussně y poddaně zachowali. Gináče nečinjce. Dán na Hradě nassem Pražském w pátek po Prowodnj Neděli/ Léta &c. Lxxxvj. A Králowstwj

stwj naſſich Řjmſkého xj. Vherſkého xiiij. a Čeſkého též xj.

Rudolff

Adamus de Nova Domo,
S. R. Bohemiæ Cancellarius.
Ad Mandatum Sacræ Cæſareæ
Majeſtatis proprium.
Dzwakd z Ssenffeldu.

Oppatrnym Purgkmiſtru a Konſſelům Města naſſeho Nowého Straſſecýho/ wěrným naſſim mylým.

Rudolff z Božj miloſti wolený Řjmſký Cýſař/ po wſſecky časy Rozmnožitel Řjſſe/ a Vherſký/ Čeſký Král/ zč.

Oppatrnj wěrnj naſſi milj. W paměti mjti ráčjme/ gaké ſme wám nedáwno pominulých časůw giſté poručenj včiniti ráčili/ abyſſte Kněze nepořádného Jana Popeka / kteryž ſe ani Konſyſtořj Pražſkau pod Obogj přigjmagjcý ſprawowati nechce/ z Fary a od wás z Města y hned wybyli/ a giného pořádného Kněze/ kteryžby wám od dotčené Konſyſtoře pražſké podán byl/ bez odpornoſti na Faru waſſi přigali. Aſprawen býti ráčjme ſkrze přjležitý Suplikacý gich Konſyſtoryánůw/ gakž tomu ſſkřegi wyrozumjte / že gſte ſe tak poſluſſně nezachowali/ což nám do wás ſtyžné geſt. A protož wám geſſtě poraučeti ráčjme/ přikazugjc/ abyſſte ſe podlé předeſſlého poručenj naſſeho zachowali / a bezewſſech odtahůw y hned toho nepořádného Kněze z Fary y z Města wybyli/ a giného, gakž wám od nahořepſané Konſyſtoře Pražſké pod Obogj přigjmagjcý podán bude, na Faru k wám přigali/ ginácze nečinjce/ ač ſe chcete ſkutečného treſtánj wwarowati. Dán na Hradě naſſem Pražſkém w Stredu po Neděli Cantate, Léta/ zč. Oſm deſátého/ Sſeſtého. A Králowſtwj naſſich Řjmſkého Gedenác-

denácteho / Vherſkého Čtrnáctého / a Ceſkého též Gedenáctého.

Rudolff

Adamus de Nova Domo
S. R. Bohemiæ Cancellarius.

Ad Mandatum Sacræ Caſ.
Maieſtatis proprium.
Ozwald z Ssenffeldu.

Neygaſnĕgſſjmu a neynepřemoženĕgſſjmu Řjmſkému Cýſaři/ Vherſkému a Czeſkému Králi/ etč. Pánu Panu nás wſech neymilоſtiwĕgſſjmu/ G.C.M.

Ponížená Suplikacý

Adminyſtrátora a Farářůw Konſyſtoře Arcybiſkupſtwj Pražſkého pod Obogi.

NEygaſnĕgſſj a neynepřemoženĕgſſi Řjmſký Cyſaři/ Vherſký a Ceſký Králi/ Pane Pane náſs neymilоſtiwĕgſſj. Gakož W. C. M. nedáwno pominulých dnůw/ ráčil geſt ſwé milоſtiwé poručenj na ſtižné wznáſſenj Auřadu Konſyſtoře naſſi Purgkmiſtru a Raddĕ Města Nowého Straſſecýho učiniti/ aby držjce ſe Předkůw ſwých ſtarobylého řádu / od Konſyſtoře naſſj Kněze řádného/ kteréhoſme gim podáwali/ od času Swatého Giřj nynj minulého, přigali/ a toho ne Kněze Jana Popela / naſſi Konſyſtoři ſe neſprawugjcýho/ gehož gſau ſami o ſwé vgmĕ/ bez wĕdomj a dowolenj naſſeho / do té Obce přigali/ z Města a z Fary wybyli : Aż poſawád nic ſe toho od nich neſtało/ ani odpowĕd žádná W.C M. dána nenj od nich. A rozumĕti geſt/ żeby w tom ſwé wůle předce wžiti/ a gak předeſſle Konſyſtoř naſſi / tak y nynj milоſtiwé poručenj W.C.M. potupiti a zlehčiti chtĕli. Nebo geſtli W.C.M. gakožto Pánu Pánu ſwému neymilоſtiwĕgſſjmu Poddanj a wolnj negſau/

gsau / a poručenj Cýsařského sobě málo wssímagj: Co na Auřad Konsystoře, neb koho giného obáti budau? My nemoha dle powinnosti swých k tomu nigakž dowoliti/aby oni Purgkmistr a Radda Města Nowého Strassecýho/skrze toho nerádného Kněze/a nám wždy odporného (kteryž se slyssetí dal/že radssi Kněžstwa se zbosti / nežli Konsystorj Pražskau se sprawowati bude) Náboženstwj Hostinské a cyzý w lid wtrausyti měli. Nepřestáwáme W.C.M. sewssj ponjženosti prosyti / že toho dopaussteti neráčjte/ a druhé Cýsařské poručenj Poddaným W. C. M. Města Nowého Strassecý že wčmiti poručiti ráčjte/aby oni toho hostinské a nerádného Kněze wybyli/a pořádného Faráře, wedlé dobrého řádu předkůw gegich/kterého gim od Konsystoře nassi podati hned chceme, přigali / aby swornost a láska w té Obcy mezy Lidem Páně zachowána býti mohla/ a Stolice W.C.M. při Auřadu nassem zlehčowána nebyla. Nepochybugeme / že Poddanj W. C. M. se poddané a poslussně/ wedlé mikostiwé wůle, rozkazu, a poručenj W.C.M. zachowagj. A my se za W. C. M. Pánu Bohu / což y činjme/ modliti wůbec y obzwlásstně nepřestáwáme.

W. C. M.

wěrnj Kaplané
Adminystrátor a Farářowé Konsystoře Arcybiskupstwj Pražského pod Obogj přigjmagjcých.

Num: 65.

Psanj Arcybiskupa k Heytmanu Křiwoklátskému/ aby poručil Strassetským Kněze pod Gednau přigjti.

Wrozeném a nám w Pánu Bohu milému přjteli / Panu Ondřegowi z Ostřessowa / G.M.C. Panstwj Křiwoklátského Heytmanu.

Jan z Božj mikosti Arcybiskup Pražský/ Knjže, Stolice Swatě Apostolské Legat.

VRozený a nám w Pánu Bohu miký: Nepochybugem o tom, než že Panu Heytmanu w čerstwé paměti pozůstáwá, wůle G.M.C. Pána Pána nás wssech neymikostiwěgssjho/ z strany Collatur a Far w tomto Králowstwj Czeském, na Panstwj G.M.C. ležjcých/ též y mikostiwé poručenj/ abychom G.M.C. Kollatury/ hodnými, pořádně swěcenými Knězjmi dosazowali. Nechtjce my/ aby Město Nowé Strassecý/ w tyto nastáwagjcý Slawné Wánočnj Hody/ bez Pastýře duchownjho tak zůstáwalo/ obrali sme za tim, **Ctihodného Kněze Ondřege Molitoris, wěrného nasseho mileho** / aby w témž Městě za některau Nedēli Skowem Božjm (ažbychom gúnau hodnau, přikladnau, a pořádně swěcenau osobau ge ffedrowali) přiskuhowal/ wás při tom žádagjce/ že wýš gmenowaného Města Purgkmistru a Konsselům, dle powinnosti a Auřadu wasseho, dostatečně o tom poručjte/ aby dali Pán Bůh w pátek přjsstj, pro takowého Kněze sem do Měst Pražských s Kočárkem odeskali/ a geho dotud, dokud správce giného sobě daného mjti nebudau, za tim pilně poskauchali/ geg w wctiwosti měli/ tak aby G.M.C. wůle a poručenj se naplnilo. Dátum w Praze, w Residencý nassj Arcybiskupské/ 15. Decembris, Léta 1614.

Nu: 66.

Pssanj Arcybiskupa k Strassecským, o přigetj Kněze pod Gednau.

Opatrným a nám w Pánu Bohu mikým, Purgkmistru a Konsselům Nowého Města Strassecýho.

Jan z Božj mikosti Arcybiskup Pražský/ Knjže, Stolice swatě Apostolské Legát. Opatr-

Dvatrnj a nám w Pánu Bohu miłj: Gakoż gſte też
před některými dny wMěſtech Pražſkých wyſłané swé
měli (o kterýchżto żádné pochybnoſti nemáme) neż że
wůli a rozkaz G.M.C. Pána Pána nás wſſech neymiłoſti-
wěgſſjho/ téż s nimi naſſe o tom zůſtánj, wám při nawráce-
nj swém domůw oznámili. A ponewadż G. M. C. ráčił
nám wſſecky swé Kollatury w Kralowſtwj tomto Czeſkém
miłoſtiwě poručiti a ge swěřiti/ tak abychom hodnými, po-
řádnými, swěcenými Kněžjmi takowé Kollatury doſazowa
li. Magjce my pak o wás obzwłáſſtnj péči/ abyſſte w ty-
to přiſſtj Bohdá Slawné Wánočnj Swátky / bez Paſtýře
duchownjho nezůſtáwali: Obrali ſme zatim (ażbychom
wám Faráře, kterýby s wámi budaucně zůſtáwati měł wy-
ſtawili) Ctihodného Kněze Ondřege Molitoris, Vi-
cariuſa Koſtela Hradu Pražſkého/ naſſeho wěrného
miłého/ aby wám za některý čas Slowem Božjm a Řády
Cýrkewnjmi, dle powołánj swého pilně přiſłuhował. Pro-
čeż potřebj geſt/ abyſſte dáli Pán Bůh prw přiſſtj Pátek ſem
do Měſt Pražſkých wyſłané swé s Kočárkem wyſłali: do-
ptáte ſe oſoby geho w Reſidencý Arcybiſkupſké: Kteréhož-
to nepochybugem, że w vctiwoſti mjti, geho poſłauchati a
nim ſe řjditi budete: Tak aby G.M.C. Pán Pán wás ney-
miłoſtiwěgſſj, s wámi budaucně ſpokogen býti ráčił.

Dátum w Praze/ w Reſidencý Naſſj Arcybiſkupſké/ 15.
Decembris, Léta 1614.

Jan Arcybiſkup.

Num: 67.

Pſanj Heytmana Křiwoklátſkého k Straſſeckým o přigetj Kněze pod Gednau.

Maudrým a opatrnym Panům Purgmiſtrum a Raddě Nowého Města Straſſecýho / přátelům mým miłým.

Ondřeg z Ostěssowa / G.M.C. Heytman Panstwj Křiwoklátskéhо.

MAudřj a opatrnj Pánj Přátelé mogi miljj: Zdrawj y giného wsseho dobrého přegiwám wěrněrád.

Co w sobě Pssanj G.M. Knjžecý, Pana Arcybiskupa Pražskéº/ktereż mi dnessnjho dne dodáno gest obsahuge/ to wám přjležitě in Originali pro dalssj wyrozumění odsýlám/a wám wedlé toº z Auřadu swého poraučjm/ abyssте téhož Kněze Ondřege Molitoris na Faru wassi, za tim dodalssjº Pana Arcybiskupa nařjzenj a giného dosazenj, přigali/ a w Pátek neyprw přisstj/ pro něg s Kocárkem gist a uOsobu do Prahy wyprawili/ a w domě Pana Arcybiskupa při Sekretáři na téhož Kněze se ptali/ geg odtud wyzdwihnauce, na Faru přigali k němu náležitau Sstrnost, wctiwost a přjwětiwost wewssem/ gakż też pssanj Pana Arcybiskupa w sobě obsahuge a zawjrá/ pro wgjtj dalssjho nmě y wám zanepráždnénj zachowali: Giné naděge k wám negsauc/ nežli že se tak zachowáte. Stim milost Božj s námi sewssemi býti rač. Dátum na Křiwoklátu/ w Stŕedu po Swaté Lucygi/ Léta 1614.

Num: 68.

Resolucý G.M.C. na Město Nowé Strassecý wynessená. K Heytmanu Křiwoklátskému.

Wattyáss/ 2c.

SLowutný wěrný náss milý / Gakož o tom wědomosti máss / kterak gsau Prymas, Purgkmistr, Konsselé, Starssj Obecnj/y wssecka Obec Města Nowého Strassecýho/k Panstwj nassemu Hrádku Křiwoklatu přináležegscý / znamenitě proti nám gakožto prawé a dokonalé

Wrchnosti

Wrchnosti swé dědičné/ řečj y skutkem, w neposlussenstwj puntowánj, zbaurenj, a pozdwihowánj se zaumyslka, prohřessili / tim nesslechetnym zawinenjm swym/ netoliko w nemilost nassi Cýsař: a Králowskau/ale y w těžkau pokutu a trestánj přjssné vpadli/a tudy wssecka Prywilegia/neboliž o Weysady, a obdarowánj wselikaké od G M. Slawné paměti Římských Cýsařůw a Králůw Českych/ Panuw předkůw nassich/ y od nás gim nadané a potwrzené (oně se sami swéwolně připrawiwsse) potratili/ a gena Králi a Pánu swému dědičnému zase w moc nassi wlastnj propadli / kteréž také z milostiwého nařjzenj a poručenj nasseho gim wzaty/ a na Hrad nás Křiwoklát složeny gsau. Ačkoliw bychom slussně též Strassecké/ dědičné poddané lidi nasse / netoliko pobránjm, a zase nenawrácenjm gim takowých Prywilegij gegich/ ale y ginák přjssnegj/ wedlé těžkého přečinenj gich/ku přjkladu a weystraze ginym pokutowati a strestati dáti mjti mocy ráčili: wssak že nás gmenowanj Strassečtj wewssi newhlubssj pokoře za milost a milosrdenstwj wstawičně prosyti nepřestáwagj/a z takowého prohřessenj pokánj činjce/ žiwotůw swých giž polepssiti wysoce slibugj: Obzwlásstně pak prohlsdage k negedněm přjmluwám k nám za ně od Presydenta a Rad nassich zřjzené Komory w Kralowstwj Českém / wěrných nassich milych ponjženě činěným / z nassj přirozené milostiwosti a sstědroty Cýsařské a Králowské/ wýce k milosrdenstwj nežli k přjssnosti nakloněni sauce / tymž Strassecským to gegich těžké prowinenj / čehož sau se tak proti nám Králi Pánu swému dědičnému nenáležitě dopussili/ na njže psaný spůsob promjgeti a odpaussteti/gim sprawedliwě trestánj od mich přjlis hrubě zaskaužilé moderugice/ tuto gim obzwlásstnj milost činiti / a nechtjce aby gako Wes dokonce bezewssech Weysad, Prywilegij a obdarowánj zůstáwati měli/

zase gim wssecka a wsseligaká gegich Prywilegia (krowě wedwau Artykuljch / totiž Waření Piw psseničných y Gečných / a strany wyhossťowánj / aneb propaussťénj se swými wlastnjmi Weyhosty z Města / a swobodného přigjmánj se do téhož Města / ty wysoce wymiňugjc / a sobě sami za wlastnj Regalia nasse zanechawagjc a zůstawugjc) nawracowati: Ano y obzwlásstnjm Listem a Magestátem nassim obnowowati y potwrzowati ráčjme / kteryž přjležitě tobě odsýlame / milostiwě poraučegjc / aby přiwezma k sobě gak Purgkrabjho / tak y giné předněgssj Služebnjky nasse z Zámku / do nadepsaného Města nasseho Strassecýho sgek / wssecku Obec a Obywatele téhož Města swolak / gim tuto milost nassj / kterauž sme gim včiniti ráčili / z tohoto psanj nasseho w známost vwedk / s tim dotčeným předložennjm / aby takowé nassj z obzwlásstnjho Cýsařského a Křestanského miłosrdenstwj / gim stałé milosti / netoliko sobě welice wážili / ale y budaucně, nám gakožto Králi a Pánu swému dědičnému / dědicům a budaucým nassim / wěrně possłussně a poddaně odsłuhowati se snažili.

Což když wyřjdjss / tým Strassecským hned List tento nás / a wssecky gegich Prywilegia, na kteréž se wstahuge / a w něm se od nás specyffice dokládagj a potwrzugj / tolikéž Knihy, Registra a Pečeti gegich Městské / kteréž gsau tak z gistého poručenj nasseho od nich wyzdwiženy / a na Zrad nás Křiwokłát složeny / w twém opatrowánj zůstáwali / zase nawrátiti a wydati: a obzwlásstně pak to y hned tak při nich / aby giž dále a wjce napotomnj časy žádných Piw bjlých ani gečných w Městě sobě k ruce / buďto k wyssenkowánj / anebo k wlastnj potřebě swé newařili: Nýbrž wssecka a wsseligaká Piwa pssenična a gečná z neybližšjho / buď Křiwokłátského aneb Krussowského / wlastnjho Piwowáru nasseho, k ssenkowánj / y k wlastnj swé potřebě / neginák

než

než gako giní Lidé poddaní naſſi, na témž Panſtwí naſſem Křiwoklátſkém, brali kupowali/ a ſobě do Města wozyli. Nic méně / aby bez powolení naſſeho / neb Komory naſſí Čeſké/ žádného do Města za ſpolu Sauſeda nepřigímali/ a ani také z téhož Města nižádného nepropauſſtěli/ a dále žádných Weyhoſtůw od ſebe dáwati mocy neměli/ a nedáwali/ ſkutečně naříditi/ a doſtatečně opatřiti neobmeſſkáweg. Co ſe pak dotýče neypředněgſſích půwodůw wſſeho toho zlého od nich ſpáchaného/ a newážného zbaurení gich/ačkoliw někteří z nich předeſſle giž wězením ſtreſtáni byli / a wſſak z něho na zápiſy k doſtawení ſe kdyžkoliw/ a kde koliw gim poručeno bude / wypuſſtěni byli a gſau. A ponéwadž někteří ſami, Auřadní a Konſſelſké Oſoby ſauce/ kteříž ne od ſwé Obce/ ale od nás Wrchnoſti ſwé dědičné/ na Auřady a powinnoſti wſſeligaké doſazení / a Správcowé též Obce a Města naříjzení/ a tak nám těžkými přiſahami zawázani byli / magíce oni dobrým příkladem ſwým řečí y ſkutkem / wſſecku Obec k náležitému poſluſſenſtwí/ a ke wſſemu dobrému wpřijmně wéſti a napomínati / od zlého pak odwozowati a wyſtříhati / že gſau ſe ſami také proti nám Králi Pánu ſwému dědičnému s tauž Obcý, za gedno ſpokčili a ſpuntowali, ſpurnau řečí ſwau ſe wytrhowali : a tak toho wſſeho zbaurení / netoliko towaryſſi a pomocnícy/ ale y neypředněgſſí Wůdcowé byli/ potom to na ſproſtnau Obec ſčítagíc, ſami gi nebezpečně zawozowali. Proteż ſpraweddliwěby někteří z nich wymrſkáním a wypowědením z Města/ někteří pak dokonce na hrdle treſtání zaſlauſili. Wſſak aby y oni též nějakého miloſrdenſtwí a polehčení w treſtání od nas užiti mohli / toto níže pſané treſtání, těmto zegména położeným Oſobám naléžáme, a wyměřugeme / a tobě gakožto Hetmanu naſſemu

a Správcy téhož Města/ y celého panstwj Křiwoklátské-
ho/ to wsse k brzkému a konečnému / tak gakž se dole wypi-
suge/ z cela a zauplna wyřjzenj/ milostiwě y přjsně porau-
čjme.

předně/ aby on Ondřeg Chládek Prymas/ kterýž
ačkoliw na obeslánj w Romoře nasslj České, osobně se posta-
wiwsse / milostiwému poručenj nassemu sobě dosti swětle
wznámost wwedenému dobře wyrozuměl/ a gemu poslussně
a poddaně zadosti činiti / gak sám od sebe/ tak y gménem a
na místě wssech ginýchy Strassseckých slsbil a připowěděl / a
wssak se témuž poručenj nassemu neywsce na odpor stawěl/
ano y mage se před Kommissaři nassimi postawiti/ toho ne-
mocným se dělage/ wykonati zanedbal / gesto wědomé/ že
on mezy ginými w témž Městě neymožněgssj gest/ a skupu-
gjc od ginych Wárky/ na wětssjm dsle sám piwa warjwal/
tak y ginác tuž Obec na neywyss wyžil / a tam neywsce
wládl.

Též Wáclaw Nosek Městský Pisař / genž také
wedlé dotčeného Prymasa / té wssj nesslechetnosti přednj
wůdce byl / a Obec zawozowati pomáhal / po nichžto
dwauch, ginj we wssem zlém postupowali. Jtem/ Adam
Zlawáček / kterýž toho času Auřad Purgmistrský na sobě
magjc/ na místě wsseho Auřadu k dotčeným Kommisařům
nassim vrputně mluwiti / a že wssickni při Obcy w tom ne-
wážném spuntowánj/ a baurliwém předsewzetj swém za ge-
dnoho Člowěka státi chtěgj, a stogj/ ohlassowati se neostý-
chal/ ano y Klíče od Kostela/ (kteréž mage za sebau, skožiti
slsbil) wždy nikoliw Kommisařům nassjm wydati nechtěl.
A Wáclaw Turek / genž neydéle se wkrýwagjc/ w tom ney-
wsce praktycyrowal/ giné ponaukal a nawozowal/ y proti
wůli wssj Obce (když sobě giž wsrozuměla) přece sám o swé

vgmě

wgmě, neprawdiwé, spurné, baurliwé/y důtkliwé spisy podwodně spisowati dal/ a nimi swéwolně a protimyslně, nás zanepraždňowal. Ti tehdy čtyrj, aby neydéle do čtyř Nedělj pořád zběhlých z téhož Města nasseho Nowého Strassecyho se wyprodali/a Statky swé dobrými a hodnými Hospodáři Lidmi poddanými nassimi osadjce/ odtud se y hned wystěhowali/a toho Města na budaucý časy prázdni byli. Wssak před tim Wáclawa Noska někdegssjho Pjsare nasseho Důchodnjho/na témž Panstwj nassem Křiwoklátstém/ k zaplacenj nám od něho na počtu zůstalého Resstu přidrženi/neb při prodagi Statku geho/takowau Summu dłužnj nám od něho pozůstáwagjcý, zaplna shledati/ a k ruce nassj na hotowě wyzdwihnauti konečně nezanedbáwagjc. Dále pak/aby také wssickni před odebránjm se odtud/gesstě tu na sebe dostatečné pod pokutau hrdel swých stracenj zápisy včinili/že nikdá wjce dosmrtj swých na nižádném mjstě takowých aneb těm podobných nesslechetnostj dopustiti se nechtěgj a nemagj. Pakliby se w témž čase konečně tak posslussně nezachowali / tehdy y hned po wygitj těch čtyř Téhodnůw/giž ty sám na nákład gegich/giným přjsežným Lidem Poddaným nassim/dobrým Hospodářům/takowé statky gich sprawedliwě possacowati dey/neprodleně hodnými Lidmi osaď/ge pak dále tu nikoliw netrpjc/ hned také z téhož Města na budaucy časy pryč wybyď. Což také při Samuelowi Strůmkowi Podruhu/ aby pod pokutau stracenj hrdla/téhož Města prázen byl/skutečně naříď. Giné pak Osoby ostatnj wssecky při těch gich zápisych/ kteréž sau magic z wězenj propusstěnj býti na sebe včinili/ w té mikostiwé naděgi/že tomu wssemu zadosti činiti budau/a toho sami čeho giného tomu podobného nikdá wjce nedopustj/nýbrž nám/ Komoře nassi České/ a giným swým od nás gim předstawenym Hejtmanům a Správcům wždycky poddanj

a poſluſſnj budau/do dalſſi wůle naſſi zůſtawowati ráčjme. Kteřjſto zápiſowé ať ſe pro budaucý pamět y potřebu, na Hradě naſſem Křiwokátſkém w giſtém mjſtě bedliwě ſchowagj. Naposledy aby lidſké ſprawedlnoſti nehynuli/nýbrž náležitě ffedrowáni byli/také miłoſtiwě tobě poraučeti ráčjme/aby co neydřjwe s wědomjm Komory naſſi České, w témž Městě Auřady a powinnoſti wſſeligaké obnowił/a na ně giné hodněgſſj Oſoby doſadił/y dále wſſecky ty Lidi Straſſecké Poddané naſſe w lepſſj poſluſſnoſti a poddanoſti držeł a ſprawował. Na tom giſtau a miłoſtiwau wůli naſſi Cýſařſkau naplniſs. Dán na Hradě naſſem Pražſkém w Sobotu po Hromnicých/ginák w den Swaté Panny Doroty. Léta Páně Sſeſtnáctiſtého Sſeſtnáctého. A Králowſtwj naſſich Řimſkého Čtwrtého/Wherſkého Oſmého/a Českého pátého.

Matyáſs.

Wylém Skawata.

Ad Mandatum Sac: Caſ: Regiaq; Mai: pro:
Jaroſlaw z Martinic.

Num: 69.

Wepſis Mandátu Opata Braumowſkého.

MR Wolffgang z Proſſowic/z předzwěděnj Božjho Opat Braumowſký/a Pán na Braumowě/wzkazugem wſſem y gednomukaždému/naſſim y Kláſſterſkým poddanym z Města y z Wesnic/naſſj miłoſt a přjzeň y wſſecko dobré.

Gakož wſſem wůbec geſt wědomé/že ſe Swatý čas Welikonocnj giž přibližuge/k němuž podlé ſtarodáwnjho Obecného narjzenj a rozkazu/gedenkaždý prawě wěřjcý Křeſtan Katolické wſſech nás Matky Swaté, a ſamé ſpaſena činjcýho Náboženſtwj Cýrkwe/rozwážugjc ſobě hořké muky w-

trpenj

trpenj a smrt nasſeho gediného Spasytele a wykupitele Pá-
na Gezu Krysta/ po wykonaném postu, skrze prawé želenj a
pokánj/ tolikéž pořádnau Zpowěd/ sebe ku požiwánj wele-
bné Swátosti, za nás vmrtweného Těla Božjho/ a djk či-
něnjm za tak welikú dobrodinj, wsſeho lidſkého pokolenj wy
kaupenj/ sewsſj pilnosti přihotowiti/ a k swé náležité Fare s
prawau Křesťanskau Katolickau pokorau a Bázni Božj, či
stým srdcem a dussj posluſſně se nagjti a postawiti/ a wjry swé
anebo Náboženstwj zgewně dokázati gest powinen a zawázán.
My pak prawdiwě sme zpraweni/ že w těch wysoce důležitých, gednohokaždého wěcného spasenj se dotýkagjcých/ a ne
wyhnutedlně potřebných wěcech/ welikým nerád, zlé wžjwá-
nj a zanedbánj předesſlého času, (což gest požalowánj ho-
dné) w to wkročil/ že gmenowitě prawý a starodáwnj spů-
sob zpowědi se opausſtj/ a w zapomenutj přicházý: někteřj
z poddanych/ skrze bludné Kacyřské lidi od Náboženstwj kteréž předkowé gegich milj wěrně prowozowali, swe-
dení gsauce odstaupili/ a podlé wůle swé k ginym okolnjm
Městům, Městečkám a wesnicým/ odporného náboženstwj
se přjdržegjcým wybjhagj/ proti swému záwazku swau od
Pána Boha předstawenau wrchnost gako y Chrámy a Kně-
zj za hřbet kladau/ a s neywyšſſjm nebezpečenstwjm Dusſj
swých/ od wžjwánj takowého duchownjho pokrmu dokonce
bjdně (což žalostiwé slyssetj) se zdržugj a odcyzugj. Proč
ež newyhnutedlná potřeba gest/ aby se to změnilo.

A protož nemůžeme nežli z powinnosti nasſj a záwazku
od Boha a neywyšſſj wrchnosti nám wydaného/ důwěrno-
sti a přjsného poručenj/ těžkého Auřadu a přjsáhy nám swě-
řené/ (z čehož my gako y zewssech nassich poddanych dusſj/ w
poslednj den Saudný před Pánem Bohem, wssemi milými
S y celým swětem počet wydáti máme a musýme) takowé zle sskodliwé a pohorssliwé nespůsoby proměniti a zasta-

witi. A protož z Božjho, a neywyššj duchownj y světské Wrchnosti Geho Cýsařské a Králowské miłosti, obzwłáštnjho rozkázánj/ o tom dostatečně a na konec poručjme: Aby wšickni y gedenkaždý z poddaných nassich / w Městech y Městečkách, žádného newymiňugjce/ muži y ženy/ w tomto swatém čase před Swátky Welikonočnjmi, y w Swátky/ gedenkaždý gakéhokoli powołánjby byl/ při swém Kostele a Zprávcy k němuž přináležj, právě Katolicky se zpowjdal/ a tim prawým gedinym duchownjm pokrmem sebe opatřiti dal: Tak aby také Obec Města nasseho Braumowa/ a přináležegjcý osadnj k Kostelu, neměli sobě co stěžowati/ chceme sami gakožto duchownj Wrchnost, dle nasseho powinného závazku, wedlé nasseho Bratrstwa, Priora zdegssjho/ a starého Faráře w Georgenberku/ při wyslechánj zpowědi, pro Křestanské a Katolické wynaučenj a poslúhowánj/ każdého časti wolně se dáti nagjti, kdo toho bude žádati. Nemá také dále žádný přigat a nebo oddáwán býti/ leč by se Katolicky zpowjdal a přigjmal. Pakliby kdo toto nasse rozepsané potřebné poručenj/ nepossłussně a potupně přestaupil/ proti takowému a takowým wssem, tuto se ohlassugeme: poněwadž se sanni swé Křestanské wrchnosti, Náboženstwj Cýrkewnjch Ceremonij a nařjzenj zbawugj a zhossługj/ že w Obcy trpjni býti nemagj: a kdyžby umřeli/ nebudau na poswěcenem Krchowě/ ale wně w poli/ bez zpěwu, zwonění, a ceremonij, pohřbeni.

Čímž se gedenkaždý/ newědomostj se newymlauwage/ bude wědětigak zprawiti a possłussně zachowati.

Num: 70.

Reces z Kancellaře, z strany wybytj Kněze pod Obogj Braumowským wměny 16. Julij. 1610.

Gakož

GAkož gsau na Gehomilost Rzjmského Cýsaře, a Vherského zč. Krále/ zč. Pána naſſeho neymilostiwěgſſjho/ Starſſj Obecnj, též y wſſecka Obec Města Braumowa/ ſkrze Supplikacý ſwau/ žeby ge welebný Wolffgang Selender z Proſſowic/ Opat Klaſſtera Břewnowſkého na Braumowě/ proti Prywilegijm a nadánjm gich / w mnohých a rozdjlných Artykulich ſtižowal, ponjženě wzneſli/ a w tom za milostiwé a ſprawedliwé opatřenj/ y také giſtých oſob, před njmižby takowé ſtjžnoſti předneſli a ſprawedliwoſt ſwau vkázali/ naržjzenj proſyli. Kteryžto Opat mage sobě takowau Suplikacý gich o ſprawu/ co k tomu ržká, odeſlanau/ geſt netoliko ſtjžnoſtem gich odepřel/ale také zaſe do nich/ kterak gſau ſe proti němu/ gakožto Wrchnoſti swé/ že wſſickni za godnoho a geden za wſſecky státi chtěgj, zawázali/ a nechtěgjce w žádném poſluſſenſtwj zůſtáwati, pozdwihli/ ſobě ſtěžowal/ tak že pro wyrozuměnj G.M.C. ráčil geſt giſté Kommiſaře k wyſlyſſenj gich naržditi: Kteržjžto Kommiſaři gſau ge z obogj ſtrany wewſſech těch Artykulſch na Ratyffikacý G.M.C. (kromě těchto njže pſaných) porownali a ſpokogili zč.

Gakož gſau oni Braumowſſtj proti zápowědi G.M.C. pod naržzenau Kommiſſý Knéze Konffeſſý Augſſpurſké, na Krchow Koſtela panny Marye před Městem leżjcýho vwedli/ kázati mu dopuſtili/ a tak tím ſpůſobem Kollaturu téhož Koſtela sobě oſobiti chtěli. W čemž nadepſaný Opat na Fundacý ſwau a weypowěd na mjſtě a z poručenj G.M.C. gakožto Krále Czeſkého od neywyſſſich Aurednjkůw a Saudcůw Zemſkých/ též Radd G.M.C. Saudu Komornjho Léta 1587. w pátek po Swaté Katerině včiněnau/ že Knězj na Fary doſazowati gemu Opatu náležj/ ſe odwoláwá a gi wzjti žádá/ zč.

Rma-

Wmagjce G.M. C. to wſſe s newywyſſſjmi Auřednjky Saudcy Zemſkými a Raddami ſwými Saudu Komornjho/ též přiwzawſſe k tomu Kommiſaře předeſſlé k gednánj mezy nimi nařjzené/ w bedliwém a pilném wwáženj/ře.

Zſtrany dotčeného Kněze/ktereho3 gſau Braumowſſtj do Koſtela Matky Bożj na Předměſtj wwedli/y také doſazowánj na Auřad Konſſelſký Oſob: ponewadž geſt ſe giſtě weypowěd/gakž ſwrchu dotčeno geſt mezy nimi a někdy welebným Martinem Oppatem Břewnowſkým na Braumowě/Léta a dne nahořepſaného ſtaka/ w njž ze gména dokoženo/ že ſe týž Opat při wrchnoſti podlé Fundacý a obdarowánj tehož Kláſſtera z ſtrany podáwánj Kněží/y také Oſob na Auřád Konſſelſký doſazowánj zanecháwá.

Protož také G.M.C. toho při takowé giž před drahně lety učiněné weypowědi, zaupłna zůſtawowati/a gim Braumowſkým doſtatečně poručeti ráčj: Aby tehož Kněze we dwau Nedělich pořád zběhłych od publikowánj této Reſolucý z ſwrchu dotčeného Koſtela wybyli/ té Kollatury an gim nenáležj ſe nevgjmali/wdoſazowanj Oſob na Auřad Konſſelſký/wrchnoſti ſwé neſahali/ ano také aby ſe z wýſe pſaných záwazkuw y hned propuſtili/na ně ſe wjce nenawracowali/a k nahořepſanému Opatu, gakožto wrchnoſti a Pánu ſwému/ wſſeligakau ſſetrnoſt a poſluſſenſtwj zachowali / nic nowého pod ſkutečným a neprominutedlným treſtánjm před ſebe nebrali.

Publicatum per Imperatoriam Majeſtatem, in Conſilio Bohemico, Pragæ 16. Iulij, Anno 1610.

Nu: 71.

Poručenj G.M.C. ſtrany zbránenj ſtawenj Koſtela w Braumowě.

Matty-

Opatrnj wěrnj nassi milj/ Spraweni býti ráčjme/ žeby-
sste se pokaussseti měli Nowý Kostel stawěti. Poně-
wadž pak k tomu práwa nemáte/ ráčjme wám o tom
poručeti / abysste y hned takowé stawenj zastawili / a w
tom až do dalssjho nařjzenj a nassi mikostiwé Resolucý/ do-
konce nic před sebe nebrali/ginák nikoli nečinjce. Wědau-
ce, že na tom nassi mikostiwau wůli wykonáte, Datum
w Praze 25. Augusti, Léta 1615.

Num: 72.

Psanj od Deffensorůw Braumowským.

Maudřj a Opatrnj přátelé nassi milj. Téhož zdrawj
a w něm giného wsseho dobrého přegeme wám wěr-
ně rádi. Z psanj wasseho / gehož Datum Prwnjho
dne pominulého Měsýce Řjgna/ tomu sme porozuměli / že
se wám při wassem začatém Kostelnjm stawenj / za přjči-
nau psanj od Geho mikosti Králowské / Pána nasseho mi-
lostiwého / k Raddě Města wasseho prossléhо/ a wám od nj
w známost wwedeného, překážka činj/ w čemž se k nám na-
řjzeným Deffensorům o náležité opatrenj wjžáte/ a za to
abysste w té přjčině při Magestátu, na Náboženstwj wssem
Třem Panům Stawům/ a Obywatelům Králowstwj Če-
ského pod Obogj/ od G. M. C. Pána Pána nás wssech ney-
mikostiwěgssjho daném / a od Krále G M. mikostiwě po-
twrzeném, tolikéž zůstaweni sauce/ dotčený Kostel, w němž
by Služby Božj wykonáwány bywali, sobě dostawěti mo-
hli. Nteyna wás nečinjme/ že sme pro podstatněgssj té
wěcy wwáženj G. M. Neywyžssj Pány Auřednjky a Saud-
ce Zemské / též Pány Raddy Saudu Dworského a Komor-
njho/ gako y Komory České/ nic méně y gisté Osoby Stawu

Panſkého, Kyrjſſkého, a z Měſt ze wſſech Kragůw téhož Králowſtwj / podlé mocy ſobě Sněmem a Inſtrukcý naſſi dané/ſem ke Čtwrtku před Swatým Martinem k Sgetj/a nazeytřj ráno w Kollegi Welikė / ginák Cýſaře Karla Čtwrtého/k wwáženj takowé ſnažné žádoſti waſſi, powolali/a s nimi wſſecku tu wěc, dawſſe ſobě týž Mageſtát/gako y porownánj mezy ſtranau pod Obogj / a pod Gednau učiněné/též y Sněmownj ſneſſenj předneſti/w ſwém bedliwém a doſtatečném wwáženj měli/a na tom ſe gednomyſlně ſneſli; poněwadž ſe to Slawné obdarowánj/ netoliko na ſamé Tři ſwobodné Stawy w Králowſtwj tomto/ nýbrž yna Lidi poddané/ano auhrnkem na wſſecky Obywatelé, žádné hned newymiňugjc/kteřj ſe k Konffeſy Čeſké pod Obogj přiznáwagj / a Konſyſtoři naſſi řjdj a ſprawugj/wſtahuge a ſwědčj/ že to Práwo a moc máte, Koſtel nebolizto Chrám Páně pro ſlužby Božj, bezewſſech překážek, a hyndrwňkůw Duchownjch a ſwětſkých lidj ſobě wyſtawěti. Kteréžto náſſe ſneſſenj / a dokonalau Reſolucy (nad njž bohda podlé powinnoſtj naſſjch ruku ochrannau držeti chceme) dneſſnjho dne gſme tým ž Gich miloſtem neywyšſſjm Panům Auřednjkům zewſkým, pod gednau/gakožto od Gehomilosti Králowſké/zč. Pána naſſeho nařjzenýmMjſtodržjcým/ſe wſſjm doſtatkem v welikém počtu w Kancelářj Čeſké předneſli/ a toho dokožili/ že ſe w žádné ſpory a hádánj s nižádným dáwati nemjnjme / než Textu tak patrného a giſtého / bezewſſech wýkladů ſe držeti/a od toho nikam ſe wchýliti nechceme. Za to přitom Gich miloſtj žádagjc/aby Králi G.M. bez prodlewánj w známoſt wweſti ráčili/ že geſt wtom omyk ſe ſtal/ a takowé pſanj wygjti nemělo : Cožbychom ſami G.M. kdyby w zemi býti ráčil/oznámiti chtěli. Neb geſtliby ſe Pan Opat domnjwal/ že ſe mu takowým ſtawenjm, w čemkoli vbljženj a ſkrácenj děge : Wſſak může w tom

Proces-

Processu Sněmem wyměřeného následowati / a opatrenj
sprawedliwého/gako y ginj/očekáwati. A protož budete
mocy we gmé" Božjm wasse začaté djlo/podlé swobody dot
čeným Magestátem a porownánjm / gako y Sněmownjm
snesenjm, wssem napořád propůgčené dokonati / a w tom
sobě žádnému překážeti nedati. A za tjm dokudžby to wa-
sse stawenj dokonáno nebylo / do okolnjch mjst a Far/kte-
réž se k Konfessý České Náboženstwj nassemu přiznáwa-
gj/a Knězstwem Konsystoře pražské pod Obogj ržj a spra-
wugj / k slyssenj Slowa Božjho / a wžjwánj Welebných
Swátostj, swobodně a bezpečně s Manželkami, Dětkami
a Čeládkau wassj chodjwati. Nemocnj neb nedužiwj w
swých swědomjch potěssenj Slowem Božjm/gako y přisłu-
howánjm welebné Swátosti Těla a Krwe Pána a Spasy-
tele nasseho Krysta Gežjsse/w domjch swých docházeti/y ta-
ké Dětky swé / w týchž mjstech a Farách/neb w kterémkoli
mjstě (gakžby kdy toho newyhnutedlná potřeba wkazowa-
ła) Knězem dotčeného Náboženstwj nasseho pokřtěti dáti.
Wssak abysste se při tom při wssem wsseligak pokogně,vcti-
wě a náležitě zachowali / žádných neymenssjch přjčin k ne-
swornosti a nekásce nižádnému zstrany pod gednau/(nic
méněgi pak panu Opatowi Wrchnosti Wassi k pohnutj a
hněwu) pomlauwánjm, haněnjm, wtrháwánjm/neb ga-
kýmžkoli giným spůsobem (znageže to pod těžkými poku-
tami zapowědjno gest) nedáwali : Nýbrž gemu a Auřed-
njkům od něho sobě wystaweným/ wsseligaké náležité po-
sslussenstwj w Politických wěcech wykonáwali / y to čim
powinni gste/každého času odwozowali. Neb gestliby
wás týž Pan Opat/neb gménem a z poručenj geho/Auřed-
njcy geho / proti tak slawnému Magestátu/ a včiněnému
porownánj/mezy oběma stranami/pod gednau a pod Obo-
gj/y také Sněmownjmu snessenj k Náboženstwj swému ga-

ký mžkoli spůsobem (ač té naděge k osobě geho negsme/ wěda on nepochybně o tom/ gakáby těžká pokuta gednoho každého/ genžby se toho dopustiti chtěl/ následowati mysla, nuititi / aneb w dostawenj Kostela wasseho wám překážeti chtěl/ nebo chtěli/ A to žeby od wás na nás wznesseno bylo/ nepomineme se w tom dle powinnostj nasšich náležitě zachowati. Toho gsme wás na pšanj wasse/ abysste se wědělidokonále čim sprawiti, teyna včiniti nechtěli. Milosti Božj nás při tom wssecky poručegjc. Datum w Praze w Kollegi Welikém/ w Sobotu po Swatém Martině při Shromážděnj nassem/ Léta 1611.

N. N. Deffensorowé/ rč

Num: 73.

Supplikacý Opata Braumowského k G.M.C. w příčině Deffensorů.

NEygasnějssj, welikomocný a neynepřemožengssj Rzjmský Cýsaři/ Wherský a Czeský rč. Králi/ rč. Pane neymilostiwěgssj.

Wassj Cýsařské milosti s welikau bolestj srdce w neyhlubssj pokoře supplicando netagjm/ kterak mogi a Klásstera poddanj Dědičnj Braumowsstj, na W.C.M. přjssné wyssléporučenj z strany zápowědi Stawenj nowého Kostela gich, na skrze nic dáti nechtěgj/ nýbrž spurně w tom začatém předsewzetj stawenj swého kračeli, a giž takměř gey dokonali: W kterémžto gegich předsewzetj, od Panůw Directorůw dolegssj Konsystoře posylněnj a posstwanj byli.

Ponewadž neymilostiwěgssj Cýsaři a Pane/ takowé gegich nenáležité předsewzetj proti mým a Klásstera mého Regalijm gest/ a oni takowé stawenj na Gruntech Klásstera založili a postawili: Což proti W.C.M. důstogenstwj a wyweyssenosti čelj. Protož W C.M. ponjženě žádám/

že ta-

že takowé sstawenj na konec zastawiti zapowědjti poručiti ráčjte. Takowau horliwost wssemohaucý Pán Bůh bohatě odplatiti ráčj. A přitom se W. C. stálé milosti a milostiwé Resolucý, wewssj ponjžené poddanosti poručena činjm.

W. C. M.

ponjžený a poddaný Kaplan/

Wolff Selender Opat Braumowsky.

Num: 74.

Odpowěd Deffensorůw na Suplikacý Opata Braumowského.

NEymilostiwěgssj Cýsaři Králi a Pane Pane Nás. po spasenj Dussj nassich nic nám tak milegssjho a žádostiwěgssjho nenj / než abychom W. C. M. gakožto wěrnj poddanj, každého času dle neywyššjmožnosti/ k milostiwému zaljbenj, služby swé vpřjmné a powinné prokazowati/ a w milosti a lásce W. C. M. životy swé dokonati mohli. Pan Opat ale Braumowský/ swau (račte wilostiwě odpustiti) nedůwodnau Supplikacý/ kteráž nám do Rukau přissla/ rádby w tom nám překážeti/ a nás při W. C. M. w domněnj a w ossklivenj nějaké vwésti chtěl. Prokterauž to přjčinu/ gsauce k tomu přinuceni/ tuto nassj prawdiwau omluwu (wssak ne tim Aumyslem/ abychom se s nim w gaké Disputacý a hádanj neb také spory dáwati měli / nevkazugjc toho žádná potřeba nasse/ než pro samé toliko Informirowánj W. C. M. Krále a Pána nasseho neymilostiwěgssjho / newyhnutedlně wewssj poddanosti činjme. Ač pak P. Opat swau žalobu (dawsse k tomu sám swéwolně přjčinu/ mohá toho slussně mlčenjm pominauti) welmi žádostiwě přednássj/ a wssak nepochybně, že budaucně swým časem lépe ty wěcy při sobě powážj/ co gest tu nenáležitě před sebe wzal /

a gak gest W.C.M. kteráž mnohými znamenitými a wyssce důležitými wsseho Křesťanstwa so dotýkagjcými potřebami, zanepražděnowána býti ráčj, zbytečně a daremně zanássek/ a nadto weysse račte odpustiti, wěcy neslussné proti slawnému Magestátu Nasse", též Sněmownj" snessenj, včiněné" porownánj mezy stranau pod gednau a pod obogj (což wsse od W.C.M. milostiwě schwáleno a potwrzeno gest) žádati a wyhledáwati směk. Wyssko gest zagisté gménem W.C.M. z Komory Czeské pomínulého času k Braumowským poručenj/ aby stawenj swého w nowě zaraženého Kostela zastawili. Čemuž wyrozuměwsse/ my od panůw Stawůw pod Obogj přigjmagjcých/ s milostiwým dowolenjm G.M. Cýsaře Rudolffa Slawné a swaté paměti/ nad Konsystoř a Academij Praiskau narjzenj Defensores, nepominuli gsme takowau wěc, podlé wyměřenj Sněmownjho snessenj a powinnosti nassj, s Neywyssjmi Pány Auřednjky a Saudcy Zemskými/ též Raddami W. C. M. Saudůw/ Dworského a Komornjho/ y gjnými Osobami z Obce/ ze wssech Kragůw Králowstwj tohoto Czeského, sem naschwále obeslanými/ w mjstě należitém přednesti/ agi w pilné wáženj společně wzyti: Kteréžto wáženj a snessenj nasse též nepominuli sme Gich Milostem Neywyssjm Panům Auřednjkům a Saudcům Zemským pod Gednau/ gakožto tehdáž od W.C.M. w Králowstwj tomto narjzeným Panůw Mjstodržjcým w Kancellarii Czeské s należitau wctiwostj a ssetrnostj přednesti a w známost wwesti. A wedlé toho rozuměge tomu/ žeby se nám proti Magestátu nassemu, Sněmownjmu snessenj a porownánj s stranau pod gednau včiněnému, překážeti chtělo/ s zarmaucenau myslj G.M. potaužili/ že w této přjčině W.C.M. dostatečná správa nemusela včiněna býti. Gsauce my tim gisti/ a w té konečné neomylné naděgi postawenj/ že W.C.M. tak Křesťanský hogným rozumem

mem od Pána Boha obdarený a wysoce oswjcený chwalitebný Pán/neráčj nic takowého/coby proti Slawnym W.M. Cysařským a Králowským Slowům býti a wztahowati se chtělo poručeti. W kterémžto naſſem předneſſenj a Gmluwě/gſme také důwody naſſe° społečného ſneſſenj/a že ſme to ſkuſſně a ſprawedliwě a z práwa wyš dotčeného Slawného Mageſtátu Cýſařſkého/ Snëmownjho ſneſſenj/ a toho ſtaršího mezy ſtranau pod Gednau a pod Obogj porownánj včiniti mohli, předeſtřeli/ přičemž my toho geſſtě podlé powinnoſti naſſj Deffenſorſké/ poněwadž ſe tu Náboženſtwj naſſeho pod Obogj dotýkalo/ nenáležegjce nám z Mezý nám wyměřených wykračeti/ zaupłna a do cela zůſtawugeme / ſnažně toho žádawſſe/ aby to W.C. M. doſtatečně w známoſt wweſti ráčili. Pak geſtli geſt ſe to (o čemž my wſſak žádné wědomoſti nemáme) ſtało awykonało/ tehdy nepochybně miłoſtiwě poznati a porozuměti gſte ráčili / že gſme ſe w té wěcy podlé zněnj často gmenowaného Mageſtátu a Snëmownjho ſneſſenj/ tu kdež y toho s ſtranau pod gednau včiněného porownánj,náležitě zachowali/ ginſſich pak wěcý k naſſj ſprawě a powinnoſti nenáležegjcých (před čimž nás miłoſrdný Pán Bůh, aby to kdy na myſl naſſj přigjti mělo, vchowati rač/ a bohdá až do ſmrti naſſj vchowati ráčj /) hned w ničemž nevgjmali/a nic takowého/cožby kW.C.M. ſkuſſnému pohnutj , neymenſſj přjčinu dáti mohło , nenařizowali. Dokládá také toho často gmenowaný Opat/ževby takowé Braunowſkých neſkuſſné předſewzetj/ſtawěnjm toho Koſtela proti geho a Klášſtera toho Regalijm /(pokładagjc ge za ſwé a Klášſterſké dědičné poddané býti) ſe wztahowało/ ano y W.C.M. důſtogenſtwj a wywýſſenoſti ſe dotýkało: Geſſto Regalia, podlé wlaſtnoſti toho ſlowa/ iádnému ginému než toliko W.C.M. gakožto neywyšſſj wrchnoſti, nenáležegj/ a geſt wůbec w Králowſtwj tomto

to wssem wědomé / że wssickni Opatowé, Proboſſtowé, a ſummau wſſecka Duchowenſtwj W.C.M. gakožto Krále Cžeſkého, y s poddanými gich, Komora gſau / a žádným takowým dědictwjm a Regaliemi honoſyti ſe nemohau. Neb z miloſti toliko W.C. a K.M. Vſufructuarij, aneb aučaſtnjcy důchodůw Klášſterſkých včiněni, a to na čas a do wůle W.C.M. bywagj. Takowý ale omyl, neb raděgi bludmy Paně Opatowé newědomoſti přičjtáme / nepochybugjce o tom / že gemu y ginému každému, žádného dědictwj ani Regalij na Komornjch Statcých ſwých ſobě přiwlaſtňowati dopuſtiti neráčjte.

Dáwá nám přitom Pan Opat tytuł / že gſme Directores inferioris Conſiſtorij. Geſſto bez pochyby wj / a ſkuſſně o tom wěděti má / (an y Mageſtát y ſněmownj ſneſſenj, a často gmenowaná Porownánj s ſtranau pod Gednau wůbec wytiſſtěno geſt) že od Panůw Stawůw pod Obogj přigjmagjcých / s miloſtiwým dowolenjm G.M. Cýſaře Rudolffa ſlawné a Swaté paměti, za Deffenſory pořádně wolení a vſtanowenj gſme: Což nám nemůže než ſtjžné do něho býti.

Ze pak nás (račte opět miloſtiwě odpuſtiti) neſtaudně tim ſtjhá, a dokládati toho ſmj / žebychom prý Poddané geho proti němu poſylňowati a pozdwihowati ſměli / to gemu naproſto nemožné geſt / aby to za prawé včiniti a prokázati mohł / a může z pſanj naſſe° / Braumowſkým včiněného / to° porozuměti / že ſme rozwážně w tom kráčeli / Polityckě wěcy od Náboženſtwj naſſeho dělili / a tymž Braumowſkým takto tymž pſanjm naſſim oznámili / aby ſe při wſſem wſſeligak pokorně, vctiwě a náležitě zachowali / žádných neymeymenſſjch přičin k neſwornoſti a nekáſce / nižádnému zſtrany pod gednau / (méněgj pak Panu Opatowi / gakožto na ten čas Wrchnoſti ſwé k pohnutj a hněwu) pomkauwánjm, haněnjm, vtrhánjm, neb gakýmkoli giným ſpůſobem /

(zna-

(znage že to pod těžkými pokutami zapowědsno gest/) nedáwali: Nýbrž gemu a Auřednjkům od něho sobě wystawenym, wsseligaké náležité poskussenstwj w Polityckých wěcech wykonáwali/y to čimž powinni gsau/každého času odwrozowali. Z čehož ze wsseho neymilostiwěgssj Cýsaři/Králi a Pane Pane nás, tomu se swětle porozumjwá/že Opat tento na Sněmownj sniessenj/ani na Magestát nás/a často gmenowané mezy oběma stranami/ pod Gednau a pod Gbogj učiněné porownánj, žádného pozoru nemá/nebby sycc tak zhruba nemohl bkauditi: A tak žádné ginssj pochwaly z předsewzetj swého očekáwati nemůže: Než že gest W. C. M. gakž wyss dotčeno, daremně a zbytečně zanassel/nás pak nedůwodně dotýkal. Čehož gest ale pro zachowánj dobrého pokoge činiti neměl/ Neb gestliže by mu kdokoliw w wěcech Náboženstwj se dotýkagicých scestek neb křiw byl/a w tom mu wbližowal/mohl bez zanepraždňowánj W. C. M. Processu Sněmem wyměřeného následowati/a w tom náležitého y sprawedliwého opatřenj gako y druhá strana očekáwati. Od kteréhožto wyměřenj nám nikoli možné a bezpečné nenj ginam se wchylowati/a k něčemu ginému přistaupiti. Co se Stiznosti geho proti Faráři Braumowskému dotýče/ žeby poň na Kázanich swých geho y giné Katoliky dotýkati a zhaněti měl: Poněwadž powinnost nasse Deffensorská to s sebau přinássj/pokudžby kdo co toho na nás wznesl/ abychom se na to gruntowně wyptali/a k náležité naprawě to přiwesti hleděli. Což y učinitibychom chtěli/a kgednomu každému takowému nepokognému a swárliwému Knězy/kteryžby k správě nassi, a Konsystoře pod Gbogj náležel/ skussným trestánjm/aby se porownánj nassemu we wssem zadosti stalo přikročiti dali: Nepochybně/že y tým spusobem tolikéž strana pod Gednau k nám se zachowá. A tak neymilostiwěgssj Cý-

ſařj / Králi a Pane Pane náſs / z této prawdiwé Omluwy naſſi (při niž zůſtaweni býti poddaně žádáme) mikoſtiwě tomu wyrozuměti ráčjte / že geſt ſe nám newinně od těhož Opata tauž Supplikacý vbljžiko. Pročež we wſſj ponjženoſti proſýme/abyſſte takowým omylným doneſſenjm/a geſtliby co na potom proti ſlawnému Majeſtátu naſſemu, Cýſařſkému Sněmownjmu ſneſſenj/též ſtranau pod gednau učiněnému porownánj/od kohožkoliw na W.C.M. wznáſſeno býti chtělo/žádně Wſry přikládati/ nýbrž o nás swých wěrných Poddaných to ſmegſſleti/ a tim giſtj a bezpečnj býti ráčili / že Bůh dá, žádná takowá a tomu podobná ſtižnoſt na nás nebude mocy s podſtatau prawdy tu kdež náležj, prowedená a prokázaná býti. Neb my s pomocý Pána Boha wſſemohaucýho / toho ſewſſi pilnoſtj každého času ſme ſtrěžili, a ſtrěžiti chceme/ Abychom ſe wěcý k powinnoſti naſſi Deffenſorſké nenáležegjcých newgjmali/ ale raděgi coby k zdrženj a zachowánj mezy ſtranau pod gednau a pod Obogj Swatého pokoge a láſky, w Králowſtwj tomto, Wlaſti naſſi mile ſlauziło / to vpřjmně a wěrně obmegſſleti hleděli. A s tjm ſe W.C.M. Králi/ a Pánu Panu naſſemu neymikoſtiwěgſſjmu ſlužbami wždycky wěrnými a poddanými w neyhlubſſj pokoře poručena činjme. Wſſemohaucý Pán Bůh rač W.C.M. odewſſech zlých přjhod na každém mjſtě mikoſtiwě chrániti / a ſtaſtného nad námi Kralowánj za prodlauzilá Léta popřjti.

Waſſi Cýſařſké a Králowſké miloſti

Wěrnj poddanj

N.N. Deffenſores odewſſech Tří Stawůw Králowſtwj Czeſkého pod Obogj nad Konſyſtořj a Akademij Pražſkau nakjzenj.

pſanj

Nu: 75.

Pſanj Heytmana Oſeckého Hrobſkým 2 Novembris Léta 1614. aby Predykanta z Městečka swého wybyli/včiněné.

Opatrnj Maudrj přjznjwj přátelé milj: Gakož sem w prawdě sprawen / že Predykant v wás (kterýž se mimo přjſinau G.M. wyſoce Oſwjceného Knjžete zá powěd tu nenáležitě zdržuge) Manželſtwo w domjch oddáwá/ a také má aumyſl nad těly mrtwými spolu Sauſedůw waſſjch Kázanj činiti/též y giné wěcy swéwolně před ſebe bráti ſe pokauſſj / Což mu žádným spůſobem činiti neſlauſſi/zwláſſtě že wám dobře geſt wědomé / koho G. M. Oſwjcené Knjže, wlaſtnj oſobau swau, wám pořádným spůſobem za Faráře předſtawiti ráčil. Pročež gá wám gménem a na mjſtě mého mikoſtiwého Knjžete a Pána/timto pſanjm oprawdowě náwěſſtj dáwám / abyſſte waſſemu Predykantu/ netoliko Manželůw oddáwati/ aneb Pohřebnjch Kázanj činiti žádným spůſobem nedopauſſtěli: Nýbrž geho z waſſeho Městečka/wedlé wyměřeného a přjſtného geho Oſwjcené Knjžecý mikoſti poručenj/dokonce wybyli. Wědauce že ſe gakožto rozumnj a poſlauſſnj/dle waſſeho wěrného záwazku/budete wěděti w tom gak chowati. Čehož ſem wás nynj y každého giného času přátelſky tagiti nechtěl. Na čež od wás pſané a swětlé odpowědi očekáwati budu. Dátum na Oſeku/ w Neděli po wſſech Swatých 2 Novembris, Léta 1614.

Benedykt Maüſe Khönig z Geyerſperkhu/
Heytman na Oſeku a Swětcy.

Num: 76.

Stjžné Artykule Raddy y wſſj Obce Města Hrobu.

Pamět pro Heytmana Oseckého.

1. Předně / má Raddu w Městečku Hrobě obnowiti/ Městského pjsaře složiti/a giného spůsobného dosaditi.

2. Kteřj se neyposlussněgi k Geho milosti Knjžetcý chowali / také se w Náboženstwj horliwj vkázali/ má ge Auřady, powinnostmi a Radnjmi wěcmi ffedrowati.

3. Geho Knjžetcý milost ráčj přjsně poraučeti / aby žádný z Mužského aneb Žěnského pohlawj/ na Kacýřská mjsta/ kdež vstawičně Predykantj a Dussj mordýři gsau/k slyssenj gegich Clamantských Kázanj: mnohém méně kde swé domnělé Swátosti přigjmagj / pod pokutau kterauž sobě Geho Knjžetcý milost wyhradil, nechodili.

4. Aby pro Bohaté chudj nebyli obtěžowáni / nemá žádný wjcegi w Roce Wárek piwa činiti / než kolik kdo Kukusůw 1. půl waru má. Nemůželi pak s to býti/ neybližssj w pořádku, má potom moc mjti to swařiti.

5. W Neděli a we dny Swátečnj/magj k Služběbožj do pořádné Fary přicházeti / a kromě nedostatku zdrawj/ aneb giných důležitých přjčin w ně nezůstáwati: Načež Rychtář pilný pozor dáti / a o té wěcy k Auřadu Osseckému časně oznámiti má.

6. Geho milost Knjžetcý ráčj přjsně zapowjdati/aby podnessnj čas bez wědomj Wrchnosti Osecké žádný, buď on kdokoliw/přes 50. kop w Rukogemstwj se nestawěl/a nebo na sebe brał/pod propadenjm hlawnj y wypůgčené summy.

7. Nemagj bez wědomj Wrchnosti žádnému přespolnjmu Statku mohowitého neb nemohowitého odkazowati a Assaffrowati.

Tyto sepsané Artykule potom dálegi Raddě a Starssjm Obecnjm 29. Septembris, Léta 1610. w Klássteře Osseckém w přjtomnosti osobné G.Z.M. austně byli předloženy.

1. Aby

1. Abychom skutečně Farářy pod gednau zde w Hrobě gesslužby každoročně o 22 kop gro: Če: přidali, a polepssili/a takowé polepssenj na předesslé tři Léta až dosawád/a tak y budaucým Farářům na časy wěčné odwozowali. Proczež geden z Raddy Sedmnácte Týhodnůw/ a potom ginj dwa na Oseku v wězenj zdržowáni byli.

2. Sskolnj Mistr má, gakž o tom předesslo poručeno, dokonce wybyt býti/z přjčin/ že w Sskole Luteránský Katechysmum, y giné Modlitby požjwati dopaussti / také y Kacýřské pjsně w Kostelsch spjwá. Proti tomu geden pod gednau nám gest předstawen.

3. Aby žádný nikam ginam do Kostela/ani k těm Dusse mordéřským a potupenj hodným Swátostem newybjhal.

Wedlé toho zpečuge se Farář pod gednau nám Křtem a Oddawky poskuhowati/s tim dokoženjm/aby Rodičowé a nowj Manželé prwé v něho pod gednau přigjmali. Což když Panu Arcybiskupowi bylo žalowano / bylo mu to, že gest dobře vdělal, schwáleno.

Num: 77.

Psanj Arcybiskupa Pražského k Hrobským, o wybytj Kněze gegich pod Obogj.

Poctiwým nassim wěrným milým/ N. Purgmistru, Rychtáři a Raddě Hornjho Městečka Hrobu.

Poctiwj wěrnj milj: Wedlé powinnosti nassj, newyhnutedlná potřeba toho vkazowala/ zwlásstnj pozor na to mjti a na to se wyptati/ gakbysste v wás, gakožto nassi milj poddanj/ tohoto nynějssjho, obzwlásstně pak od toho času/ gakž sme sami osobně Raddu obnowili a na mjstě postawili, hospodařili/ a zdali gste gi tak náležitě živi byli? A předně w tom, na čem neywjcegj záležj: Ponéwadž sme

wás gednſm prawým, prawdiwým a pořádným Knězem opatřili/ při němžto wám y waſſim duſſem wſſeligaké proſtředky ſpaſenj ſe nacházegj. a wám odepřjmy neggſau/ gakby powinnoſt ſwau wykonáwal? A proti tomu také/ kterakbyſſto wy ſe/ gakožto owčičky gemu poručené/ při Služebách Božſkých/ totižto nawſſtěwowánjm waſſeho ſtarého a od wás ſamých wyſtaweného a obnoweného Koſtela/ vkazowali a chowali. Ale nacházýme z ſpráw wſſeligakých nám včiněných/ ačkoli týž Kněz wedlé powinnoſti ſwé Knězſké náležitě wyřizowánjm Služeb Božjch, kázanj Swatého Slowa Božjho ſe chowage/ což gemu náležj bedliwě wykonáwá: že wy y obec Služeb Božjch a poſkauchánj Kázanj welice nepilnj a nedbánliwj gſte/ a týž Koſtel/ (ačkoliw nena naſſj ſſkodu, nýbrž na záhubu wlaſtnjch duſſj waſſich) w welmi ſkrownem počtu nawſſtěwugete: Čehož my gakožto waſſich duſſj ſpaſenj z gruntu ſrdce naſſeho, žádoſtiwi gſme. A podlé toho také/ že ten od wás o waſſj vgmě vwedený/ a giž dwakráte od nás wypowěděný Prædicant Dětí Křtj, Oddáwá, na pohřby chodjwá, pokautně kázáwá, a ſwé domněle Swátoſti proti naſſj přjſné zápowědi, opowážliwým ſpůſobem rozdáwá/ a tudy wlčjm ſpůſobem waſſemu pořádnému Knězy geho Parochialia odcyzuge. Což nemůžeme než welice těžce neſti. Pročež ſluſſj nám takowau waſſj nepoſluſſnoſt (ač nechcemeli těžkau Božj pokutu nedbánliwoſti naſſj na nás vwozowati) s obzwláſſtnj přjſnoſtj wám ſkutečně zaſtawiti.

A protož geſſtě gednau a na konec, ſemel pro ſemper, wám přjſně poraučjme/ abyſſte naſſe ai poſawád k wám prokázané ſhowjwánj a Otcowſkau dobrotu/ gjž dálegi tak potupně

tupiť neopowrhli/ anobrž raděgi do wasſeho Starého Koſtela k ſlužbám Božjm a ſlyſſenj Swatého Slowa Božjho/ ku potěſſenj waſſich duſſj, k pořádnému Kněžy, poſluſſně ſe nagjti dawali/ y waſſe domácý k tomu též přidrželi. Prædicanta pak kteréhož gſte wy ſami (gakž on wám to ſám wočj mluwil) powolali a tam wwozowali/ y hned na konec pryč wybyli/ y ginák wewſſem giném tak ſe powinně a poſluſſně k nám zachowati hleděli/ tak abychom přjčinu mjti mohli/ wás y waſſe Otcowſky miłowati/ obzwláſſtně pak aby nebylo potřebj proti tomu tak bez právně tam wklauzlému Prædicantu (poněwadž rozumněti geſt/ že ſám po ſwém wlaſtnjm neſſtěſtj dychtj) před rukama magjcý a giž dopřjnau Executi, wám y waſſim ku poctiwoſti, užitku a wſſeligakému dobrému proſpěchu, kráčeti a procedirowati. To mjnjme Otcowſky a přjſſně/ a tim ſe ſprawte. Dátum w naſſj Arcybiſkupſké Reſidencý w Praze/ 13. Novembris, 1614.

Jan Arcybiſkup.

Num: 78.

Reces, njmž ſe Hrobſſtj Arcybiſkupu za Poddané přiſuzugj.

GAkož geſt na Geho miłoſt Řjmſkého Cýſaře/ a Wherſkého, Českého Krále/ Pána naſſeho neymiłoſtiwěgſſiho/ Důſtogné Knjže Pan Arcybiſkup Pražſký/ we wſſj poníženeſti od dáwnjho času wznáſſel/ kterakby Hrobſſtj Poddanj geº w žádném geº poſluſſenſtwj ſtáti/ nýbrž wſſe ligaké protimyſlnoſti činiti/ ano y z poddanoſti wkazugjc na Prywilegia ſwá/ ſe wytáhnauti chtěli: za miłoſtiwé w tom opatřenj G. M. C. poníženě proſyc. Na kteraužto ſtjžnoſt

bylo

bylo gest Purgkmistru a Konsselům Hrobským o tom poručeno/aby Prywilegia swá wssecky in Originali složili/a některé Osoby s plnau mocý ke Dworu G. M. C. wyprawili/tak aby tomu wssemu wyrozumjno bylo/a spomoženo býti mohlo. Anaždiwsse G. M. C. Prssydenta a Raddy swé nad Appelkacými/w té wěcy za Kommisaře/nassko gest se předně/že gsau oni Hrobsstj na Prywilegium, od Cýsaře Karla Čtwrtého, při Komoře České se potahowali/Ale potomně geho před Kommisaři narjzenými wkázati nechtěli/wymkauwagice se, že o něm newědj.

W kterémžto Artykuli G. M. C. ge Hrobské při omluwě gich zůstawowati: Wssak takowé Prywilegium pokudžby se nassllo/aby ho proti Wrchnosti swé wžiti nemohli kasyrowati/a w nic obracowati ráčj. A ponewadž se z ginych Prywilegij od nich wkázaných zgewně wyhledalo a nassllo/že oni Lidé Poddanj nynějssjho y budaucýho P. Arcybiskupůw Prazských gsau/toho se tolikéž při tom zůstawuge/a gim Hrobským poraučj/aby se k dotčenému Panu Arcybiskupu Prazskému/nynějssjmu y budaucým gakožto Wrchnosti a Pánu gich/poslussně a poddaně se zachowali/protimyslnostj žádných nečinili/a to podskutečným a neprominutedlným trestánjm.

Nu: 79.

G. M. C. Kancellaře Czeské Dworské, Odpowěd/ aby se Hrobsstj spečetěného Kostcka newzjmali.

POnewadž tohoto wznikléhо nedorozuměnj mezy wrchnostj a poddanými neywětssj přjčina azačátek gest/ježto nowý Kostel na Arcybiskupských gruntech, bez powolenj gegich wrchnosti wystawěti dali/čehož se od nich státi nemělo.

mělo. Pročež G. M. C. gim poručeti ráčj/ aby se dotčeného Kostela/ kterýž tak dlauhý čas zapečetjn byl, w neymenssjm newgjmali: Nýbrž že se od G. M. C. takowý Kostel gemu Arcybiskupu w moc dáwá/ tak že bude wěděti co s nim činiti.

Num: 80.

Rewers kterýž Hrobssti měli shotowiti.

MY purgkmistr/ Radda/ y celá Obec Hornjho Městečka Klásstera Hrobu. Wyznáwáme tuto obecně a známo činjme před gednjmkaždým/gakož gest Wysoce Oswjcený w Bohu, Knjže a Pán, Pan Jan Arcybiskup Pražský/ Swaté Apossstolské Stolice w Řjmě dědičný Legát/ G. M. C. Radda/ a Křižownjkůw s Čerwenau Hwězdau w Čechách/Morawě, Slézku a Polssstě, Neywyssssj/a Generál Mistr Klásstera Oseka a Swětce/ pořádný possessor a držitel/náss mikostiwý Pán dědičný/nám z Knjžetcý Arcybiskupské sstědrosti/ netoliko w pokutu/ kterauž sme pro nasse proti G. M. Osobě před se wzaté spiknutj/ a z ponuknutj zlých rad mnohé neposslussenstwj mikostiwě odpustiti/ a mimo sebe pustiti ráčil: Ale také nás y wssecka nasse stará Prywilegia (kromě Cýsaře Karla Čtwrtého/ a někdy Zbinka Berky/ předessléhо Pražskéhо Arcybiskupa dobré paměti/ s Cýsařským geho potwrzenjm/ kteréž sme my za přjčinau wyšdotčeného nasseho spiknutj z práwa potratili) zase nawrátil/ a gessté nadto některými Hornjmi swobodami a mikostmi obdařiti a opatřiti ráčil. Kteréž sme my dnes nyže doložené Datum k nassjm Rukám přigali: Že my za tu wyss dotčenau mikost a dobrodinj/ netoliko geho Wysoce oswjcené Knjžetcý Mikosti, wysoce a neyponjženěgi děkugeme: Ale také G. M. gakožto nassemu prawému Pánu a Wrchnosti/ (za niž my G. M. wssickni

 společ-

ſpolečně y obzwlásſtně poznáwáme (gakž na wěrné dědičné poddané ſlussj a náležj/ we wſſem wěrnj, poſlussnj býti máme a chceme/ a proti geho Wyſoce Oſwjcené Knjžetcý miłosti/ a potomkům G.M. tjmto naſſjm otewřeným Rewerſem za ſebe y za naſſe potomky ſljbili ſme/ že my takowých přigatých Prywilegij ani proti geho wyſoce Oſwjcené Knjžetcý miłosti/ ani G.M. potomkům a budaucým držitelům Klášſtera Oſeka/ w neymenſſjm potřebowati/ mnohém méně gich zle wžjwati nechceme. A dále geho Wyſoce Oſwjcené Knjžetcý miłosti/ za ſebe y potomky naſſe ſlibugeme a připowjdáme/ pro tu ſtalau a nám prokázanau miłost/ na wěčné časy w poſlussnosti nábožeństwj trwati/ a do žádného giného Farnjho Kosteła/ nežli naſſeho ſtarodáwnjho (kterýž ſme před krátkými Lety za chwalitebného Panowánj Geho wyſoce Oſwjcené Knjžetcý miłosti, Pražſkého Arcybiſkupa Zbinka Berky ſławné paměti/ ſami na swůg właſtnj náklad/ y ginýchdobrých Lidj pomocý a ffedruňkem obnowiti a rozſſjřiti dali/ (kterýžto Kostel také potom od dotčené Geho Oſwjcené Knjžetcý miłosti Zbinka Berky ſamého poſwěcen był) choditi/ a ſobě oblibowati nechceme. Také nyněgſſjm y budaucým naſſim Katolickým pořádným Farářům nižе rozepſanau pomoc dáwati/ a bezewſſj odpornosti odwozowati powinni býti máme a chceme.

Gmenowitě

Z Klášſtera Hrobu 98. ſſz. miſſ: k čemuž Kryemsdorffſſtj powinni gſau dáti 6. ſſz miſſ:

Z čehož my naſſemu Panu Faráři każdého Téhodné 2. ſſz. 30. gro: miſſ: nahotowě odwesti chceme.

Na přjdawcých za Rok powoleno od nás.

Nowé. 7. Sáhůw Dřjwj.

Nowé. 5. ſſz Kleſtowých Wotypek.

Nos

Nowé. 4. Kusy dobytka Howězýho / aby mohli swobo
dně dostáda hnáni býti.
Nowé. 2. Swině.
Nowé. Wsecgi magj dány býti Panu Farářowi po 4. dny w
w Roce Offéry / gako, na Wánoce, Hromnice, Welikaunoc
a Swatý Duch.

Item 3. bjlá grosse od wyhlássenj a oddáwánj Man-
zelstwa.
2. bjlá grosse od Křtěnj Dítěte.
2. bjlá grosse od Pohřbu těla mrtwého.

Wsce / když k Sstědrému Wečeru wedlé starodáwnjho
chwalitebného spůsobu s Radědlnicý obcházek bude / má
mu gedenkaždý podlé swé možnosti powinen býti něco
dáti.

Item / k Wánocům powinen gest Purgkmistr gemu
Hausku za 20. grossů přidati / a také při témž čase pět Liber
Massa / gaké tehdáž před rukami bude / buďto Wepřowého
Skopowého a nebo Telecýho.

K Welkonocy pak půl Telete / Čtwrtcy bjlé Mauky
má mu Purgkmistr odwesti.

Od gednoho každého Waru Děber Mláta / a také při
tom z každé Wárky Saudek Řjdkého piwa we čtyři konwe.

Wsce gemu od nás powoleno / každého Roku půl stry-
cha Soli staré mjry / počnauc od Swaté Lucye 1617. půl
čtwrtce / Reminiscere, Trinitatis, a S. Crucis, také po každé
po půl čtwrtcy.

Přitom také gemu k Fare přináležegjcý Roljа Luka
nassim wlastnjm Roljm a Lukám nápodobně zdělawati
máme / s tauto wyminěnau zgewnau pokutau / gestližeby se
ginácě stalo / že geho oswjcená Knjžecý miłost ráčj mjti moc
a swobodu nás wýsdotčených Prywilegij bezewsse° zaneprá-
zdněnjPrawnj° a s námi se o to hádáni, sám od sebe zbawiti /

geſložiti: gakož se pak gich, gak nynj, tak potom / a potom gak nynj / dokonce odřjkáme a zbawugeme. Slibugeme a připowjdáme také / že po Křeſtanſkém wykročenj Geho Oſwjcené Knjžetcý mikosti z tohoto žiwota (čehož wſſemohaucý Pán Bůh mikostiwě oſtřjhati rač) potwrzenj dotčených nám wdělených Prywilegij od G. M. potomkůw na časy budaucý / od gednoho po druhém w Klášſteře Oſeku / a nikdež ginde náležitě wyhledáwati a žádati chceme bez přeruſſenj. Tomu na Swědomj a pewněgſſj zdrženj a wykonánj wſſeho toho což se nahoře doſtawuge/ Pečet wětſſj předřečeného Městečka naſſeho Hrobuk tomu ſine přitiſkli wědomě/tolikéž Prymas, Purgkmiſtr, Městſký Rychtář / a Starſſj Obecnj ſebe na mjſtě naſſem y na mjſtě celé Obce wlaſtnjmi rukami ſe podepſali. Gehož Datum w Hrobě/ 2č.

Nu: 81.

Supplikacý Panů Deffenſorů/ Léta 1614.

Wrozeným Panům Panům/ Wrozeným a Statečným Panům Rytjřům/ neywyššſſjm Panům Přednjkům a Saudcům Zemſkým/ G. M. C. gakožto Krále Czeſkého/ Pána Pána naſſeho neymikoſtiwěgſſjho/ Panům Raddám a Myſtodržjcým w Králowſtwj Czeſkém 2č. Panům Vgcům, Swagrům a Bratřjm naſſim zwlášſtě milým/ a Panům nám laſkawě přjzniwým Gich mikoſtem.

Služby ſwé Waſſjm mikoſtem wzkazugeme / Wrozenj Páni Páni/ Wrozenj a Statečnj Páni Rytjři: Páni Vgcowé, Swagrowé a Bratřj naſſi zwlášſtě miljˇ / a páni nám laſkawě přjzniwj. Od wſſemohaucýho Pána Boha Waſſjm mikoſtem zdrawj potěſſitedlného, za prodkaužená Léta/ a přitom wſſech giných neylepſſjch wěcý wěrně žádáme. Račte nám toho laſkawě wěřiti/ že gſme až poſa-

wad

wad wždycky s pilnostj toho sſetřili a na pozoru měli/ abychom Wasſim milostem žádného zanepráždněnj nečinili/ wědauce o tom dobře že ginými důležitými wěcmi G. M C. Krále a Pána nasſeho neymilostiwěgſſjho/ tudjž y Králowstwj tohoto se dotýkagjcými, zaměſtknánj býti ráčjte. Což bychom w prawdě nynj rádi včiniti chtěli/ kdybychom k tomu ſlussnými a newyhnutedlnými přjčinami, takměř přinuceni nebyli: W čemž že nám za zlé mjti/ale brž na dobrau ſtranu to obrátiti Ráčjte/ přátelsky a ſlužebně žádáme: Ale té celé důwěrnosti/ že se tak ſtane/ k Wasſim milostem gſau.

Přicházegj k Auřadu a powinnosti nasſj Deffensorské/ negedni z některých Měſt a mjſt/ ſtěžugjce sobě náramně, že náboženstwj swé pod Obogj/ tak gakž Konffessý nasſe Czeská wkazuge/ a Magestát náš Slawný od Geho milosti Cýsaře Rudolffa Slawné a Swaté paměti wſſem Třem Panům Stawům Králowstwj tohoto pod Obogj přigjmagjcým/ z obzwlásſtnj milostiwé lásky daný/ tudjž takéto wzáctné porownánj kteréž se mezy wasſimilostmi a ginými wſſemi Pány pod gednau, a nasſj ſtranau pod obogj ſtalo, ſsebau přinásſj/ a w mnohých Artykuljch obsaženo a dostatečně wyſwětleno geſt/ ſwobodně a bezpečně w Kosteljch, wſſudy a na každém mjſtě prowozowati/ a sobě Knězem pořádným od Pana Administrátora a Konſystoře nasſj potwrzeným/ gak Slowem Božjm/ tak y welebnými Swátostmi od Krysta Pána wſtanowenými, přjſluhowati dáti nemohau/ a to pro překážky/ kteréž se gim w tom děgj: Čemuž wſſemu z přležegjcých ſpisůw nám od nich podaných: Kteréž Wasſim milostem s náležitau ſſetrnostj při tomto Nasſem přátelſkém a ſlužebném psanj podáwáme/ obſſjrněgi a dostatečněgi wyrozuměti ráčjte.

My Wasſemilosti na giném ſme nikdá nebyli/ negſme a bohdá nebudeme/ nežli, abychom se w ſlussných a nám wy-

měřených mezech náležitě zachowali/ az nich nigakž newystupowali/ aniž co takowého, cožby k nějakému rozdwogenj aneb protimyslnosti (před čimž nás milostiwý Pán Bůh wchowati rač) příčinu dáwati měli, před sebe nebrali. Toliko toho wyhledáwagjce/ abychom z Obogj strany přitom což tak slawně při Sněmu obecném snesseno a porownáno gest/ zůstáwali/ a tim se (gako y Magestátem Nassim od G.M. C. Pána nasseho neymilostiwějssího milostiwě stwrzeným) řjdili a sprawowali: W čemž se Bohdá tak každého času zachowati chceme/ že s námi s stranau pod Obogj kaskáwě spokogeni býti ráčjte. Aponěwadž gest mimo předesslé nám straně pod Obogj wdělené milosti/ a nadepsané slawné, k zachowánj Swatého pokoge a lásky/ w nassj mikě wlasti se wztahugjcý porownánj, G.M. C. Listem swým Králowským/ gjmž G.M. Knjžecý Panu Arcybiskupu / wssecky swé Kollatury milostiwě paussteti ráčj/ tolikéž to náležitě, gako sprawedliwá neywyssjj Křesťanská wrchnost těmito Slowy opatřiti ráčil:

Že gsme wysoce důstognému Janowi Lohelowi Arcybiskupu Pražskému/ wěrnému nassemu mikému/ wssecky Kollatury na wssech Panstwjch nasich w Králowstwj Czeském swěřiti a w moc westi ráčili/ a timto Listem Cýsařským, gakožto Král Český swěřugem a w moc wozugem/ tak aby Kněžstwo a Správce Duchownj na wssecky dotčené Kollatury a Fary Násse, tim spůsobem, gak při Sněmu Léta 1609 zastiženi byli / a gak porownánj mezy Stranau pod gednau a pod Obogj včiněné, to w sobě obsahuge/ dosazowal/ a w dobrém řádu zdržowal/ a wssecko to coby prospěssiné a k wzdělánj Spasytedlnému, poddaným nassim slauziti a wzitečno býti mohlo/ konal, řjdil a sprawowal.

My s tim ponjženě a poddaně spokogeni/ a toho aby se tomu gako prawidlu od Geho milosti Pana Arcybiskupa za dosti

za dosti ſtako, žádoſtiwi gſauce / Waſſich miloſtj gakožto Pány Miſtodržjcý w Králowſtwj tomto od G.M.C. narjzené / a obzwlášſtnj nášſe laſkawé Pány a Patrony welice přátelſky a Služebně žádáme / že powážjce wſſech těchto ſluſſných a ſprawedliwých přjčin, Geho miloſti Panu Arcybiſkupu to ráčjte doſtatečně w známoſt wwesti / ano y k tomu laſkawě napomenauti / aby G.M. žádných překážek w prowozowánj ſwobodném Náboženſtwj naſſeho Křeſtanſkého pod Obogj / dotčeným Městům a Lidem ſám od Oſoby ſwé činiti / ani komu ginému pod Gménem G.M. činiti dopauſtěti neráčil. Tak aby wſſecko Sneſſenj a porownánj / gako y miloſtiwý a ſprawedliwý Patent G. M. C. wůg průchod mjti a w ſwé wáze bez protrženj: my pak wſſickni ſpolečně / totiž ſtrana pod Gednau s Stranau pod Obogj / pod ſlawným a ſſtaſtným Kralowánjm G.M. C. Krále a Pána naſſeho neymiloſtiwěgſſjho, w přjčině Křeſtanſké láſky, gako gednotělnj, s pomocý wěčného Pána Boha zůſtáwati / tudjž také my W. M. wſſeligaké přjgemné Služby (načež ſe vbezpečiti a tím giſti býti ráčjte) každého času ſkutečně prokazowati mohli: W té celé a nepochybné naděgi / že žádoſt tato naſſe ſlusſná a ſſetrná od Waſſich miloſtj (gež miloſti a ochraně Božj s ſlužbami naſſjmi vpřjmnými a hotowými poručena činjme) laſkawě naplněna bude: Tak aby Geho miloſt Pan Arcybiſkup při budaucým Sněmě nějakého zanepráždněnj pocytiti neráčil. Dátum w Kollegi welikém / ginák Cýſaře Karla Cjtwrtého / 23. dne Měſýce Septembris, Léta 1614.

N. N. Deffenſorowé / ꝛc.

Num: 82.

Supplikacý Stawůw při Sněmě Léta 1615.

Neymi-

Neymilostiwěgssj Cýsaři/Králi a Pane Pane náss/rč. Teyna W.C.M. we wssj ponsženosti a poddanosti nečinjme/že gsau nám wssem Těm Stawům Slawného Králowstwj tohoto Českého pod Obogj/Tělo a Krew Pána a Spasytele nasseho Krysta Gežisse přigjmagjcým/a při nyněgssjm Generalnjm Sněmu na Hradě Pražském pospolu shromážděným/Páni Deffensores od nás pominulého času/s milostiwým dowolenjm G.M. Cýsaře Rudolffa rč/Pana Bratra W.C.M. neymilegssjho/a Pána nasseho neymilostiwěgssjho/Slawné a Swaté paměti/nad Konsystoří a Akademý Pražskau pořádně wolenj/a gistau Instrukcý/gakby se při takowé prácy a powinnosti/we wssech přjčinách chowati měli, opatřeny/wznámost wwedli a přednesli/gisté stjžnosti a wznássenj mnohá/od negednech Měst a Osob w tom času na ně činěná/kterak proti zřegmému a patrnému Textu w Slawném Magestátu nassem na swobodné prowozowánj Náboženstwj nasseho Křesťanského pod Obogj/a wystawenj Kostelůw/nebolikto Chrámůw Božjch/gako y w tom wzáctném porownánj mezy stranau pod Gednau/a nassi stranau pod Obogj/tudiž y Sněmownjm snessenj obsaženému/od některých toliko Duchownjch y Swětských Osob zstrany pod Gednau/welikě vtiský a překážky w prowozowánj téhož Náboženstwj se činj/nás přitom za raddu a naučenj/gakby se w tom chowati měli, žádagjc/gakž tomu z přjležegjcýho poznamenánj týchž stjžnostj/w čem komu a od koho co proti témuž Magestátu/Sněmownjmu snessenj/y také tomu porownánj vbljženo gest/kteréhož W.C.M. podáwáme/ssjře miłostiwě porozuměti mocy ráčjte.

Ačkoli neymilostiwěgssj Cýsaři/Králi a Pane náss, gistě nerádi sme o takowé překážce/která se w mnohých mjstech Náboženstwj nassemu pod Obogj/a při wystawenj Chrá-

Chrámůw Páně dáka / a posawad dĕge / vslyssely / a gako
wĕrnj Poddanj W. C. M. (kdyby toliko možné bylo / a nás
k tomu newyhnutedlná potřeba nasse a wssj strany pod O-
bogj nenutila) z toho srdce rádi, wznesseným nassim vsse-
třiti chtĕli / wĕdauce o tom dobře / že nynĕgssjho času, mno-
hými znamenitými, wsseho Křesťanstwa se dotýkagicými
potřebami wysoce zanepráždněnj býti ráčjte / A wssak z přj-
čin dostatečně a s pilnostj od nás poważených / a zwlásstĕ že-
gste nadepsaný slawný Magestát / y to wzáctné porownán-
j podlé ginych Králowstwj tohoto Prywilegij / Milostj,
Swobod, Práw a chwalitebných dobrých pořádkůw a o-
byčegůw / milostiwĕ schwáliti a potwrditi ráčili / toho sme
nikoli pominauti nemohli: Ano také proto / abysste milo-
stiwĕ poznati ráčili / že se na to podlé neywyššj možnosti
wydáwáme / a to na obzwlásstnjm pozoru každého času
máme / aby se žádnému zstrany pod gednau / Duchownjm
ani Swĕtským od nassi strany pod Obogj, hned žádné ney-
menssj vbližení a překážka nedála / (gakž gest se pak to až
posawád z milosti Božj nassim wědomim nestalo / a bohdá
se také y na potom s pomocý geho Swatau nestane /) sauce
my toho srdečně žadostiwj / abychom pod slawným a sstast-
ným W. C. M. Kralowánjm / w stálém a trwánliwém po-
kogi, w nassi milé Wlasti zůstáwali / a straně pod gednau
wsseligaké náležité přátelstwj / gako spoku Audům nassim
a gednotlnym / wpřjmĕ prokazowali / w lásce, swornosti a
dobrém srozumĕnj byli / nepochybugjce že z druhé strany
wĕrssj djl strany pod gednau takowéhož aumyslu k nassi stra-
ně tolikéž býti ráčj. Neb tim S. pokogem a láskau wpřjmau
gednĕch k druhým W. C. M. Krále a Pána nasseho neymilo-
stiwĕgssjho wlastnj důležité potřeby / ochotnau myssli se ffe-
drugj: Což gsme při tomto nynĕgssjm Sněmĕ Generálnjm
spolu s Pány pod gednau na sobĕ dostatečně dokázali.

Toto pak nasse poddané wzneſſenj/kteréž wſſak bez vbliženj Slawného Mageſtátu naſſeho / wzácteného porownánj y Sněmownjch ſneſſenj/zůſtáwagjc ty wſſecky wěcy w ſwém neproměnitedlném ſpůſobu a wáze / z nichž my také newyſtupugeme/a na protrženj tak ſlawných a welikých mikoſtj a dobrodinj/s dobrým ſwědomjm wyſtaupiti nikoli nemůžeme/ činjme z newyhnutedlné potřeby a přjčin k tomu danych. Mezy kterýmižto ſtižnoſtmi dwě gſau neypředněgſſi: Gedna zſtrany Hrobſkych/G. M. Pana Arcybiſkupa Pražſkého Poddanych / kteřjž ſauc od ſtarodáwna Náboženſtwj pod Obogj / a k nám w ten Sněm weliký oni přiſtaupiwſſe/k Konffeſſy naſſi Ceſké / a Konſyſtoři pod Obogj ſe přiznali/gim že geſt týž Pan Arcybiſkup Koſtel gich na wlaſtnj Groſs wyſtawený/ do něhož gſau také pořádného Kněze / od Adminyſtrátora a Konſyſtoře naſſi doleyſſj potwrzeného wwedli/zapečetiti dal/a tak Náboženſtwj naſſe w něm prowozowati zbránil. Druhé/týž Pan Arcybiſkup na mnoha miſtech na Panſtwjch W.C.M. w Městech/w Městečkách a Wesnicych/Kněžj naſſeho Náboženſtwj pod Obogj wybyl. Geſſtonad paměť lidſkau gſau wždycky pod Obogj Kněžj od Konſyſtoře dolegſſj naſſj w tychž miſtech doſazowáni bywali/On pak proti tomu giné Kněžſtwo pod gednau doſadil/pročež wbozý lidé poddanj wpěgjc / a žalobliwě co geſt ſe gim proti ſtarobylému ſpůſobu a Mageſtátu / y wzácteném porownánj naſſemu/ ſtranau pod gednau/gako y Sněmownjm ſneſſenim ſtalo/ naříkagjc / za brzké a ſprawedliwé w tom opatřenj pro poſledni Božj Saud žádagj / w čemž W.C.M. winy nedáwáme.

Neb ačkoli neymikoſtiwěgſſj Cýſaři ráčiligſte Panu Arcybiſkupowi Kollatury na wſſech Panſtwjch W. C. M. w Králowſtwj tomto ſwěřiti, a w moc wwejti / wſſak ſe to

ſtalo

ſtako nepochybnē na gehо wyhledáwánj a proſbu/ a giž po Mageſtátu wyšdotčeném/ od W. C. M. potwrzeném/ a k tomu s tauto znamenitau weyminkau: Aby doſazowánj Knežſtwa na též Kollatury a Fary/ dálo ſe tjm ſpůſobem/ gak při Snēmē Léta 1609. zaſtjženi byli / a gak porownánj mezy ſtranau pod Gednau a pod Obogj včiněné, to w ſobē obſahuge. Čimž gſte W. C. M. toho při témž Mageſtátu a porownánj miloſti wē zůſtawiti ráčili / z čehož geſt týž Pan Arcybiſkup wykročil.

Za tjm také druhá welikā ſtjžnoſt do Pana Opata Braunowſkého geſt tato: Že geſt lidem poddanym Kláſterſkym / totiž Městu Braunowu ſtawenj Koſtela gich bránil / překážku činil / nechtjc gim dopuſtiti aby w dostawenem gich nowém Koſtele Náboženſtwj Křeſtanſké pod Obogj wykonáwati mohli. Což oni také na Pány Deſſenſory negednau wznáſſeli/ a za opatřenj snažně proſyli. A kdyby w tom časné opatřenj nebyli / gſauc w tom Městě Lidé na wětſſim dſle pod Obogi / mohlyby odtud mnohé nesnáze / a W. C. M. časté zanepráždnēnj činēno býti.

Gīným pak dalſſjm ſtjžnoſtem Waſſe C. M. z, téhož poznamenánj ſſjře wyrozuměti ráčjte: Což geſt nám s podiwenjm/ že týž Pan Arcybiſkup, Pan Opat Braunowſký a gini/ takowé wěcy, čeljcý proti často gmenowanému Mageſtátu a tomu porownánj y Snēmownjm ſneſſenjm, před ſebe bráti smēgj: geſſto o ginych Pánjch pod Gednau toho neſmeyſſljme/ aby nám Mageſtát náš a porownánj gi načiti a odnjmati mjti ráčili/ čehožbychom wděčni byli/ aby nadepſané Oſoby poddané ſwé při tom k čemuž Právo magj/ w přjčině prowozowánj ſwobodného bez vtiſkowánj Náboženſtwj/ též ſtawenj Koſtelůw na každém mjſtě bez překážek pokognē zanechali.

Za kterýmižto příčinami chtjce rádi wšeligakým budaucým zanepráždněnjm, nesrozuměnjm a zášťj wyhnauti / předcházegjce to, k W.C.M. gakožto Králi a Pánu nassemu neymilostiwěgšjmu ponjženě se vtjkáme/a podáwagjce Wasši Cýsařské Milosti pro lepšjj wyrozumění weytahu z téhož Magestátu porownánj a Sněmůw y také Confirmacý W.C.M. podlé toho W.C.M. snažně za to prošyti nepřestáwáme/ že nás a wšecku stranu pod Obogj / kteráž se k Konffessy Czeské přiznáwá/ při nadepsaném Magestátu od W.C.M. potwrzeném, porownánj a Sněmownjm sněssenjm Léta 1608. y také 1630. včiněném/milostiwě zůstawiti/ při tom chrániti, a při nadepsaných Panu Arcybiskupu a Panu Opatu Braumowském/a giných w témž poznamenánj doložených osobách/ to dostatečně nalezeniti poručiti ráčjte/ aby nám téhož Magestátu a Sněmownjho snessenj / y také častopsaného porownánj na swobodné prowozowánj Náboženstwj swědčjcýho, nerussili/ stawenj Kostelůw, wžjwánj Kněžj pod Obogj spůsobau přigjmagjcých/a k Konffessy Czeské se přiznáwagjcých/ a také prowozowánj swobodného Náboženstwj nepřekáželi, nebránili/ lidj poddaných od Náboženstwj gich pod Obogj nevtiskowali/ bezděčně k Náboženstwj ginému wězenjm neb ginák nepřinucowali.

Neb gestliže by se toho od týchž lidj duchownjch y swětských nezastawilo/ a od takowých vtiskůw w Náboženstwj neb zbraňowánj Stawenj Kostelůw přestáno nebylo/ tehdybychme (wyhražugjce wšak wysoce wlastnj Osobu W.C.M. Krále a Pána nasseho neymilostiwěgšjho) na opatřenj tymž Magestátem a sněssenjm Sněmownjm wy-

wěres

měřené, proti tomu každému kdo z duchownjch neb swětskych lidj nastupowati přinuceni byli.

Ale gsme té ponjžené a poddané k W. C. M. gakožto ney wyššj milostiwé Wrchnosti, pokoge, řádu a Práwa ochránc y, naděge/ že k to" přicházeti dopaustěti neráčjte. Mybrž že nad námi a wšj stranau pod Obogj, wěrnými a poslussnými poddanými swými, milostiwau ruku držeti/ a podlé wyměřenj slawného Magestátu nasseho, tolikéž milostiwě zachowati/ a tímto Sněmem/ prwé nežliby Relacý Sněmowní se stala/ to aby gednomu každému wědomé bylo, a do toho to sněmu wesslo/ milostiwě opatřiti/ a nassjm neymilostiwěgssjm Cýsařem, Králem a Pánem, každého času býti a zůstati račjte.

W. C. M.

wěrnj poddanj/

N. N. Páni, Rytirstwo, Pražané, Hornjcy a a giný wyslanj z Měst, wssech tj sgednocenj Stawowé Králowstwj Českého/ pod Obogj Těla a Krew Pána nasseho Gežisse Krysta při gimagicych / a k Konffessj České se přiznáwagicych/ nynj při Sněmu Obecném na Hradě Pražském pospolu shromážděnj.

Num: 83.

Zdánj některých Neywyššjch Panůw Wědnjkůw Zemských/ že Braumowssti k stawenj Kostela Práwa nemagj.

NEygasněgssj welikomocný Králi neymilostiwěgssj Pane Pane/ Pč.

Na Supplikacý Opata Braumowského W. K. M. podané/ a na ně wyssly Dekrét/ co se žalobnjka a geho poddanych/ žeby proti geho wůli stawenj Kostela před se wzyti měli,

měli, dotýče: Sprawugj W.K.M. posſlu za tau přjčinau shromážděnj neywyššj Vrědnjcy Zemſſtj poddanē/ Že ani z Prywilegium na Náboženſtwj daneho/ ani z Stawů pod Obogj včiněneho srownánj, se nenachazý ani se wymocy nemůže/ aby Braumowſſtj měli, k takowému Kosteknjmu Stawenj gaké práwo a spra wedliwoſt mjti. Nebo ačkoli w Prywilegium trem Stawům Králowſtwj tohoto pod Obogj, Kostely, a Sſkoły ſtawěti/ y pochowáwánj těl mrtwých geſt dowoleno: Wſſak lidem poddaným, kteřj žádnym swobodnym ſtawem nezůſtáwagj, nenj toho propůgčeno. A protoż nemagj dotčenj Braumowſſtj, tak dobře gako y ginj poddanj toho vžiti: gakoż W.K.M. z přiložených wytažených, a přeložených Artykulůw/ mjlostiwě poznati ráčjte: Geſt tehdy dotčených neywyššjch Vrědnjkůw w Radě wažené zdánj/ Aby W.K.M. gim Braumowſkym/ to w nowě začaté ſtawenj Kostela/ aby s nim dále kračeno nebylo, zaſtawiti poručiti ráčili.

W čemž se W.K.M. ponjženě poručena činj/ w Praze/ 23. Auguſti, Léta 1611.

W. K. M.

poſlušnj wěrnj Služebnjcy a poddanj/

M. N. nad dotčenau wěcy pospolu shromážděnj Neywyššj Vrědnjcy Zemſſtj Králowſtwj Českého.

Num: 84.

Poručenj G.M.K. aby Braumowſſtj přeſtali ſtawěti Kostela.

Matty-

Mattyáss/ 2c.

Poctiwj wěrnj miljː Máme toho spráwu/ že se o to pokaussſte nowý Kostel stawěti. Poněwadž wy pak k tomu práwa nemáte/ Protož wám poraučjme/ abyſſte y hned/ takowé stawenj zastawili/ a toho do dalſſjho wyměkenj/ a naſſj mikostiwé Resolucy dokonce zanechali/ ginácě nečinſce. Na tom/ 2c. Dán na Hradě Pražſkém 20 dne Měſýce Srpna/ Léta 1611.

Num: 85.

Mandát G. M. C. strany Kollatur na Panſtwjch G M.C. Léta 16 2.

Mattyáss/ 2c.

Známoſt wwozugem tímto Listem wſſem/ že gſme Wyſoce důſtognému Janowi Lohelowi Arcybiſkupu Pražſkému/ Wěrnému naſſemu milému/ wſſecky Kollatury na wſſech Panſtwjch w Králowſtwj Českém k ruce ſwěřiti/ a w moc wweſti ráčili/ a tímto Listem Cýſařſkým/ gakožto Král Český ſwěřugem/ a w moc wwozugem/ tak aby Kněžſtwo a Správce Duchownj na wſſeckny dotčené Kollatury a Fary naſſe/ tím ſpůſobem/ gakž při Sněmě Léta 1609. zaſtiženi byli/ a gak porownánj mezy ſtranau pod Gednau a pod Obogj včiněné to w ſobě obſahuge, doſazowal/ w dobrém řádu zdržowal/ a wſſeckno to cožby proſpěſſné a k wzděkánj ſpaſytedlnému poddaným naſſim ſkaužiti, y vžitečné býti mohło, konal, řjdil a ſprawowal. A protož přikazugem Komoře naſſj České/ Hetmanům a giným Správcům na Panſtwjch naſſich wěrným mikým/ abyſſte ſwrchupſaného Arcybiſkupa Pražſkého/ při tomto naſſem, Kollatur, w moc wwedenj a ſwěřenj, měli, drželi/ a neporuſſitedlně zachowali/

gemu

gemu w niczemž žádných překážek nečinili / ani žádnému ginému činiti nedopaussteli / a to pod vwarowánjm hněwu a nemilosti nassi Cýsařské a skutečného trestánj. Tomu na swědomj Pečet nassi Cýsařskau k Listu tomuto přitisknauti sme rozkázati ráčili. Dán na Hradě nassem Pražském w Stredu po S. Lukássi Ewangelistu páně / Léta 1612.

Num: 86.

Psanj kterež Purgkmistr a Radda Starého Města Pražského G.M.C. (bez wědomj Obce) včinili.

NEygasněgssj a neynepřemoženěgssj Welikomocný Řjmský Cýsaři / Oberský a Český / atd. Králi / pane Pane náš neymilostiwěgssj.

W.C.M. k nám dnůw těchto včiněné milostiwé Psanj netoliko gsme s poniženau Poddanostj / ale také s welikau wděčnostj a potěssenjm nassim, spolu s Desýti Saudcy nassimi, Starssjmi Obecnjmi / a Wředniky odewssech Wřadůw / powolawsse ge přednás do raddy přigali / a zněž poniženě wyrozuměli / že W.C.M. to sobě milostiwě oblibowati a schwalowati ráčj / že gsme gak na psanj P. Deffensorůw / tak y na austnj skrze wyslané k Aurádu W.C.M. Purgkmistrskému gménem některých Osob pospolu shromážděných / a pod Obogj přigjmagjcých wyhledáwánj k nějakému gednánj do Kollege Cýsaře Karla Čtwrtého Slawné paměti, se nagjti nedali. Z kterežto takowé Cýsařské, Králowské a právě Otcowské milosti a náklonnosti / poniženě a poddaně děkugeme. Aniž gi také neymilostiwěgssj Cýsařinám gakožto W.C.M. wždycky Wěrným, Poslussným a poniženým poddaným proti powinnostem a závazkům nassim kterýmiž W.C.M. gakožto Králi Českému zawázani sme, gináče:

ginácegi včiniti nenáležeko/ a neſkuſſeko/ a chceme wedlé naſſi neywyſſj możnoſti na potomnj časy s pomocý Pána Boha wſſemohaucýho w tom ſtále ſetrwati/a na to pilný pozor dáti/ aby gak od nás, tak y od ſpolu Měſſtanůw naſſich/ mimo giſtau wůli a poručenj W. C. M. nic před ſebe bráno nebylo/ nebo my ſpolu s Obcý naſſj kromě W. C. M. žádného giného za Deffenſora nevznáwáme a nepotřebugeme/nybrž zůſtáwagjce pod miloſtiwau Deffenſý a ochranau W. C. a Králowſké miloſti/gak pod Gednau tak y pod Obogj/od Pána Boha W. C. M. wždycky dlauhowěkého dobrého zdrawj/ſſtaſtného nad námi wěrnými a poſluſſnými Poddanými Kralowánj a Panowánj/ nad nepřátely ſlawného a weſelého wjtězſtwj/vpřjmným Srdcem žádáme/ A wedlé toho ſebe a Obec naſſj k miloſtiwé Cýſařſké a Králowſké ochraně poručena činijme. Actum w pátek po Neděli Poſtnj genž ſlowe Lætare, to geſt 30. Martij, Léta Páně 1618.

W. C. M.

Wěrnj a poſluſſnj Poddanj
Purgkmiſtr, Konſſelé, a Starſſj Obecnj Stárého Města Pražſkého.

Nu: 87.

Pſanj Purgkmiſtra a Raddy Menſſjho Města Pražſkého G. M. C. včiněné.

Neygaſnégſſj/ atd.

PSanj od W. C. M. těchto nynj minulých dnůw k nám proſſlé/ s náležitau přigawſſe wážnoſtj a wděčnoſtj/ Coby w ſobě obſahugjc zawjralo/ z přečtenj s welikým nás wſſech potěſſenjm, poddaně gſme wyrozuměli. Z kterézto miloſtiwé/a giſtě wſſe nezli Otcowſké péče/ kterau o

nis ponjžené, poslussné / a wždy wěrné swé Poddané mjsti
r ečte/my wssickni Purgkmistr. Konsselé, Starssj Obecnj/
y wssecka Obec nynj společně shromážděnj / gednjm srdcem
a myssli gednau/ wewssj powinné poddanosti děkowánj čj-
nj ne / a za to vstawičně Pána Boha wssemohaucýho/aby
W.C.M. sstastného nad námi Kralowánj/ nad Nepřátel-
ky pak slawného a weselého wjtězstwj za mnohá a prodlau
žilá Léta popřjti ráčil/skraussenë žádati nepřestáwáme.
Že pak na rozepsánj Panůw Deffensorůw Osob z prostředku
nasseho, do Kollege Welikě Cysaře Karla Čtwrtého/ Sla-
wné a Swaté paměti / na den a mjsto od nich vrčité/podlé
ogednoceného s ginými Pány Prazany snessenj žádných sme
newyssli. Nenacházýme toho při sobě/aby se tu co
od nás nowého státi mělo / čimbychom syce z prá-
wa wěrné a poslussné poddanosti W. C. M. po-
winni poddané nebyli. Neb negsauce gak strana pod
Gednau / tak strana pod Obogj / až posawád pod sstá-
stným W. C. M. nad námi Panowánjm od žád-
ného ničimž vtiskowána / nenastáwala nám toho
potřeba žádná/pročbychom (neznagjce my než ge-
dnoho Boha/gednoho Krále a Deffensora swého/
a negsauce také žádnému ginému kromě W.C M. gakožto
Králi nassemu / Pánu neymilostiwěgssjmu žádnau possu-
ssnost, ani poddanosti zawázanj) komu ginému possussnost
proti wůli/a mjmo W. C. M. wědomj zachowati/ wěcy k
cyzý Iurisdicti přináležegicý sobě osobowati/ stjžnosti, buď-
to swé neb giné/ před někým ginym, na zřegmé wěrne pod-
danosti nassj protrženj, přednassseti, neb gi chtjti ginému vy-
dělowati powinni býti měli neb mohli. A by y co nám
na nedostatku bylo / gakož nynj nessussj nám abychom w
tom

tom W.C.M. gakožto pořádné a gedinè pod Pánu Bohu nám wystawenè Wrchnosti pobjhati/ gi gakkoli se strhowati/ giných ochránců a Deffensorůw hledati měli. A toho Pane Boże nikoli na nás dopaussteti nerač/ abychom co neymenssjho/ cožby na auraz milostiwé W.C.M. wůli čelilo/ před se wzýti chtěli / a nesmegssljme také, aby kdo w Obcy této nassj tak nerozwážliwého Srdce / a přewrácené mysli býti mohl/ kterýby se nad giné wytrhnauti/ ale na to cožby na potupu a zlehčenj W. C. M. důstogenstwj býti chtilo/ pomysliti se opowážil/ anižbychom také toho žádné tak lehce přehljdati nechtěli. Nýbrž na tom sme wssickni byli/ sme/ y gednosworně zůstáwáme/ pewně a wěrně/ gak za sebe/ tak za budaucý potomky nasse připowjdagjce / že kromě W. C. M. žádného gineho za Krále, Pána, a Deffensora znáti nechceme/ ale milostiwau W. C. M. wůlj/ wždy bez proměny se řjditi/ to wsse což sobě W. C. M. oblibowati a schwalowati ráčj, wyhljdati / w té wěrné, poslussné, ponjžené a powinné poddanosti nassj / do neywyssjho nás wssech přemožen zůstáwati / a nelitugjce ani Manželek, Djtek, Statkůw y hrdel swých/ při W. C. M. žiwj y mrtwj státi a dostáti se swolugeme / a každého času hotowj budeme. Přitom W.C. M. wewssj poddané ponjženosti žádagjce / že k nám té dokonalé naděge býti / nás wssech wěrných Poddaných swých neymilostiwěgssjm Králem a Pánem zůstáwati/ a w swé Otcowské gak gednu též y druhau stranu ochraně/ dle téhož swého milostiwého zakázanj (poněwadž nad tuto Obec a Město toto/ genž neybljže gj při Residency W.C.M. přjležj/ při Prywilegijch, nadánjch/ tak y Důchodech těměř ochuzelegssjho nenj) poručené mjti / a opatrowati ráčjte. Datum w Menssjm Městě

Pražském/w Středu po Neděli postnj Palmarum, ginák
11. dne Měsýce Aprilis, Anno 1618.

W. C. M.

Wěrnj Poddanj
Purgkmistr a Konsselé/Starssj
Obecnj/ y wssecka Obec Menssjho
Města Pražského.

Num: 88.

Pssanj Purgkmistra a Konsselůw Města Austj nad Labem/Podkomořjmu včiněné.

Wassi milosti Vrozený a Statečný Rytjři/Pane a Patrone nám milostiwě a laskawě přjzniwý / Zdrawj prodlauženého, sstastného, a dlauhowěkého Panowánj w požehnánj Božském/ na Pánu Bohu W. M. winssugeme vpřjmně rádi.

Z poručenj od G. M. C. Ržjmského/Krále a Pána Pána nasseho neymilostiwěgssjho/Gich milostem Neywyssssjm Panům Auřednjkům Saudcům Zemským/a Mjstodržjcým Králowstwj Českého včiněného/ a nám skrze Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Matteса Prókle z Proklsdorffu/ G. M. C. Raddu/ a Hoffrychtýře w Králowstwj Českém naržzeného / a w přjtomnosti Pana Pssaře Komornjho/při Austnjm po obnowenj powinnostj Konssel ssých přednássenj/ gménem a na mjstě W. M. předestřeného/coby w sobě obsahowalo/ a načby se wztahowalo/sewssj náležitau a sstetrnau wctiwostj poslussně a poddaně to k sobě přigawsse, gsme wyrozuměli. Rozmegssljcse se my na to/že k neymilostiwěgssj Wrchnosti nassj od wssemohaucýho Pána Boha nám wystawené / wsseligak au počestnost/ wěrnost/poslussenstwj a poddanost s stracenjm hrdel/a krwe prolitjm prokazowati,stwrzowati, a zachowáwati mámе/

me/a na tom gsme wždycky byli, gsme, a gednomyslně zůstáwáme/ stále/ wěrně/ gak za sebe/tak za budaucý potomky nasse připowjdagjce/ že žádného giného/ kromě G. M. C. za Krále, pána pána a Deffensora nasseho neymilostiwěgssiho/w wsseligakých přjčinách a potřebách nassich/y Obecnj ch/ předně pak w Religij znáwati nechceme/Ale bez wssetřenj žiwotůw, statkůw, Manželek a Djtek nassich/milostiwau wůlj wždy bez proměny se řjditi/to wsse cožby sobě G. M. C. oblibowati a schwalowati ráčil/ wyhledáwati/w té wěrné. poslussné a ponjžené poddanosti nassj/ do wynaloženj hrdel nassich žiwj y mrtwj, při G.M. C. státi a dostáti se wolugeme, a hotowj gsme/ žádagjc W.M. gakožto pána a Patrona nasseho/že z té wěrné a poslussné k G. M C. nassi poddanosti/ aby k nám Otcowsky milostiwě nakloněn býti ráčil/ tak laskawým přjmkuwacem býti/a takowau nassi wěrnost a poslussnost předneSti/y také nás s Obcý nassj sobě laskawě poručena mjti ráčjte. S tim W.M. w ochranu swrchowaného poručena činjme. Datum w Městě Austj nad Labem/ w Středu po Neděli Prowodnj/ Léta 1618.

W. M.

k službám
hotowj

Purgkmistr a Konssele
Města Austj nadLabem.

Nu: 89.

Obeslánj Stawůw do Kollege k Pondělku po Neděli Invocavit, Léta 1618.

Služby swé/ rč. Netagjme toho před Wassimilostmi/ že gsau toho znamenité, důležité a newyhnutedl-

né příčiny/pro kteréž gsme přinuceni/z powinnosti nassj od
Gich miloſtj wſſech trj Panů Stawůw tohoto Králowſtwj Czeſkého/Tělo a Krew Pána naſſeho Geſſiſſe Kryſta pod
Obogj ſpůſobau přigjmagjcých,nám ſwěřené/ Gakož přednē Gich miloſti neywyſſſj Pány Auřednjky, Saudce Zemſké, a Raddy G.M.C. Saudu Dworſkého a Komornjho/
též giné G.M.C Czeſké Raddy/ a tolikež z každého Krage
ſſeſt Oſob zObce/ zewſſech trj Panůw Stawůw pod obogj,
ſem do Měſt Pražſkých powolati/ a tu W. M. některé we-
liké a těžké ſtižnoſti/ kteréž ſe na nás wznáſſegj / a ſe toho
Slawného Mageſtátu od Swaté paměti Geho Miloſti
Cýſaře Rudolffa/ gakožto Krále Czeſkého/ wſſem třem Pa-
nům Stawům tohoto Králowſtwj, na ſwobodné prowo-
zowánj Náboženſtwj naſſeho Křeſtanſkého pod Obogj da-
ného/ gako y toho s Gich miloſtmi Pány Stawy pod Ge-
dnau včiněného/ a též od G.M.C. potwrzeného porownán-
j wyſoce dotýkagj/ k wwáženj předneſti. Poněwadž geſt
ſe obáwati/ nebudeli těm wěcem/ časně, ſkuſſně a náležitě
ſpomoženo/žeby půwodem některých nepokognych lidj/z to
ho mnoho zkého a ſſkodliwého na nemalé protržení a zleh-
čenj téhož Mageſtátu a porownánj, pogjti mohlo / od če-
hož Pán Bůh miloſtiwě zachowati rač. A nemohauce
my ſami w tomto ſkrownem počtu (gſauce někteřj z pro-
ſtředku naſſeho od Pána Boha ſkrze ſmrt z tohoto Swěta
powoláni/ a ginj nedoſtatkem zdrawj nawſſtjwenj) těm
wěcem tak těžkým a welikým ſpomocy: nechtjce také po-
kudž na nás geſt, aby námi tu co ſcházeti, a potom nēgaké
obmeſſkánj nám přičjtáno/ neb na nás nařjkáno býti mělo/
magjce na paměti ſwau powinnoſt/ kterauž ſau nám wſſi-
ckněj trj Páni Stawowé pod Obogj ſwěřiti / a proti tomu
Nám ſe také w tom, kdyžbykoli w takowé přjčině od Nás
powoláni byli/ že ſe wolně nagjti dáti chtěgj/ zakázati ráčili.

li. Ano také wsse gakož od Gich miloſtj Králůw Cieſkých/ Panůw Panůw naſſich neymiloſtiwěgſſych/ tak y ſiě my obecnými ſtworzeno a k tomu powoleno geſt. Z těch přjčin naſchwále do wſſech Kragůw poſelſtwj wyprawugeme/ a W. M. tolikéž gakožto gednoho Pána z Obce z Stawu Panſkého pod Obogj powolawáme/ od Oſob naſſich W. M. za to přátelſky a ſlužebně žádagjce/ že dáli Pán Bůh w Pondělj po Neděli Invocavit/ to geſt 5. dne Měſyce Martij, neyprwé přjſſtj na noc/ ſem do Měſt Praſkých přigeti/ a hned na zeytřj w Autery ráno/ k hodině Oſmé na půl orlogi/ do Kollege welikě Cýſaře Karla Čtwrtého, mezy nás ſe nagjti dati/ přjčině tohoto naſſeho powolánj ſſjřegi wyrozuměti/ a ſpolu s ginými Gich miloſtmi Neywyšſſjmi Pány Auřednjky Saudcy Zemſkými/ G. M. C. Raddami/ a též Oſobami z Obce k témuž od nás powolanými/ to což potřebného bude/ pro zachowánj tak drahého klénotu wažowati a wyřjditi nápomocni býti ráčjte. Neb geſtliže byſſte ſe nagjti dáti neráčili/ a z toho žeby budaucně nětco ſſkodliwého poſſlo/ tehdy činjme ſe Waſſim miloſtem, gako y wſſem ginym omluwna/ že my tim winni býti nechceme a nebudeme. Odpowědi od Waſſj miloſti očekáwagjce. A s tim ſe W. M. na wſſem dobře a ſſťaſtně mjti winſſugeme. Dátum, ut ſupra.

N. N. Deffenſorowé od Gich miloſtj wſſech Tj P. Stawůw Králowſtwj Czeſkého pod Obogj nad Konſyſtořj a Akademij Prazſkau nařjzenj / nynj pospolu shromážděnj.

Toto Pſanj mutatis mutandis, Gich miloſtem Neywyžſſim P. P. Auřednjkům Saudcům Zemſkým / G. M. C. Raddám / též nepřjtomným P. Deffenſorům/ ano také Panům Stawům do Kragůw včiněno geſt.

propo-

Num: 90.

Propositý od P. Deffensorůw Stawům do Kollege Obeslaným přednessená/ w Auterý po Neděli Invocavit, Léta 1618.

WAsse mikosti Vrozenj Páni Páni/ Vrozenj a Statečnj Rytjři/ Slowutné a Wzáctné Poctiwosti Páni wyslanj z Měst/ Páni Vgcowé, Swagrowé, Bratřj a přátelé nassi zwlásstě milj/ a Páni nám laskawě přjzniwj.

Že gste se na žádost a připsánj nasse do Prahy sgeti/ a w toto mjsto nagjti dáti ráčili/ to my wděčně přigjmagjce/ W. M. a wám z toho Služebně a Přátelsky děkugeme. Gakáby pak toho přjčina byla/ to W. M. nynj oznámiti pominauti nemůžeme. Gmenowitě:

Gakož nepochybně W. M. dobře gest wědomé/ kterak při Sněmu pominulém Generálnjm/ Léta 1615. na Hradě Pražském držaném/ Gich mikost wssickni Třj Páni Stawowé Králowstwj tohoto/ Tělo a Krew Pána nasseho Gežjsse Krysta pod Obogj přigjmagjcý/ magjce sobě od nás Deffensorůw nad Konsystořj a Akademij Pražskau narjzených, to w známost vwedeno/ co se od některých nepokognych lidj proti tomu Magestátu od Slawné a Swatě paměti G. M. C. Rudolffa/ gakožto Krále Českého/ wssem Třem panům Stawům na swobodné prowozowánj Náboženstwj gich Křesťanského danému/ gako y proti porownánj/ mezy stranami pod gednau a nimi stranau pod Obogj přitom včiněnému/ sněmem obecnjm/ y také od G. M. C. nynějssjho Krále a Pána nasseho neymikostiwěgssjho znamenitě potwrzenému před sebe bere/ tak že ačkoliw w témž Magestátu a porownánj toho Textowně a patrně doloženo gest/ že wssickni sgednocenj Stawowé pod Obogj/ gakž Staw panský, Rytjřský/ tak y Pražané, Hornjcy/ a giná Města s lidmi pod danými

danými gich/A summau wſtickni kteřjž se koliw k Konffeſſy Čeſké přiznáwagj/žádného newymiňugjce/Náboženſtwj ſwé Křeſtanſké podlé též Konffeſſy a ſwého mezy ſebau včiněného porownánj / wolně a ſwobodně wſſudy a na wſſelikém mjſtě prowozowati a wykonáwati mohau/ a při wjře a Náboženſtwj ſwém / též y při Knežſtwu a řádu Cyrkewnjm/kteryž mezy nimi geſt/anebo od nich nařjzen bude/ že pokogně zanechánj býti magj.

Jtem/ Také že giž po dneſſnj den žádný/gak z wyžſſjch ſwobodných Stawůw / tak ani Města,Městecka / y také Sedlſký Lid/od Wrchnoſtj ſwých/ani žádného giného/Duchownjho ani Swětſkého Člowěka/nemagj a nemá od ſwého Náboženſtwj odriſkowán/a k Náboženſtwj ſtrany druhé,mocý ani nižádným wymyſſleným ſpůſobem přinucowán býti.

Jtem/ w kterých mjſtech nebo Městech/buď Králowſkých/Králowé gegj miloſti/ neb na Panſtwj G. M. C. ti kdož pod Obogj gſau/ſwých wlaſtnjch Koſtelůw neb Pohřebůw ani ſpolečných ſtranau pod gednauby neměli/ Tiže wedlé znění wyšdotčeného Mageſtátu/ſobě Koſtely a Chrámy k Služebě Božj wyſtawěti / gako y mjſta k pohřebům ſwym wzdělati mocy budau. S tim w témž Mageſtátu doložením / že G. M. C. přikazowati ráčj/Ney wyžſſjm Auřednjkům Saudcům Zemſkým a Raddám ſwým/ též wſſem Stawům a Obywatelům tohoto Králowſtwj/ aby ge Pány, Rytjřſtwo, Prahany, Hornjky, y wſſecka Města/wſſecky tři Stawy tohoto Králowſtwj/ſewſſemi lidmi Poddanými gich / a Summau wſſecku ſtranu pod Obogj/k též Konffeſſy Čeſké ſe přiznáwagjcý/ při témž Mageſtátu we wſſech geho Artykuljch, znění a ſentencých zůſtawili a chránili / žádných gim w tom překážek nečinili / ani komu ginému činiti nedopauſſtěli / pod vwarowánjm hněwu a nemiloſti G. M. C.

Akdožby se čeho toho, buď z Duchownjch anebo Swětskych lidj k přerussenj tehož Magestátu dopustil/že G. M. C. ráčj mjti a powinen býti / s dědicy a budaucými Králi Českými / a Stawy tohoto Králowstwj/k takowému každému/gakožto Russiteli obecného dobrého pokoge hleděti/a Stawy při tom chrániti a obhagowati. Tak a tjm wssjm spůsobem/ gakž Artykul w Zřjzenj Zemském/o obhagowánj Země, Řádu, a práwa wyměruge.

Jtem/ že proti témuž gich Stawům pod Obogj stalému opatrenj / žádná poručenj a nic takowého/cožby gim w čem neymenssjm překážku / aneb změnenj toho včiniti mohlo / od G. M. C. dědicům G. M. a budaucých Králům Českých / ani od žádného giného wycházeti/ani přigimáno býti nemá / A byť pak y wyssło/neb od kohožkoliw přigato bylo/tehdy že nemá to mocy nižádné mjti/ani w té wěcy co buď právně / anebo bez Práwa wjce sauzeno a wyřknuto býti/gakž týž Magestát/ y také dotčené porownánj/to wsse w sobě obsahuge a zawjrá.

Ale wssak co proti takowému patrnému textu/ gakož G. milostPan Arcybiskup Pražský/ též Pan Opat Braumowský před sebe berau/ a gaký wýklad tomu Magestátu a porownánj dáwagj/prawjce že z robsstj a Braumowsstj k stawenj Kostelům Práwa neměli. Ktomu gaké vtisky a překážky w prowozowánj Náboženstwj tu y ginde se činj.
To wsse sau Gich milost wssickněj tj Páni Stawowé pod Obogj při témž Sněmě na Geho milost Cýsařskau, Krále a Pána nasseho neymilostiwěgssjho skrze pokornau Supplikacý wznesli. A nedáwagjce témuž wýkladu mjsta/ponjženě prosyli/ Aby Geho milost Cýsařská, to při těch Osobách kteřjž sau se koliw čeho toho dočinili zastawiti/a Stawy při témž Magestátu a porownánj milostiwě chrániti ráčil.

Na kterauž to ponjženau žádost sme milostiwé psané Resolucý

ſolucý od Geho miloſti Cýſařſkě očekáwali/y negednau dle powinnoſti naſſj o to ſollicitirowali/ale ta nám až poſawád dana nenj: Nebo ačkoliwěk geſt Geho miloſt Cýſařſká Král apā nāš neymiloſtiwěgſſj před některým pominulým časem na Brandeyſe gednomu z proſtředku naſſeho/ totiž mně Hendrychowi Mateſowi Hraběti z Turnu/ auſtně w přjtomnoſti ginych Těj Oſob oznámiti ráčil: ze žádoſt Stawůw neráčj za ſluſſnau vznáwati/ protož abych to ginému w známoſt wwedł: Ale gá wěda/ že to mně ſamému k ſobě přigjmati nenáležj/a obáwage ſe žebych také wſſech ſlow G.M.C. wlaſtně neſpamatował, a ſnadno něco pochybiti mohł. Z těch přjčin gſem ſe G.M.C. ponjženě omluwna učinił a proſył: Poněwadž ſe tu wſſech Stawůw podobogj/ kteřjž gſau G.M.C. ty ſtjžnoſti podali, dotýce/ aby G.M.C. ráčił tehdáž přjtomnému Neywyšſſjmu Panu Kanclji Králowſtwj Cžeſkého, takowé ſwé oznámenj a Reſulucý, poručiti w Spis wwéſti a mně podati: Tehdy že nepominu to Waſſjm miloſtem a wám w známoſt wweſti. K čemuž ačkoliw G.M.C. tehdáž miloſtiwě powoliti ráčił. A wſſak ſe toho až poſawád po mnohém o to připomjnánj, doſáhnauti nemohło a nemůže.

Pod tim pak ſe toto ſtało: ze netoliko těch wtiſkůw a překážek w prowozowánj Náboženſtwj, a žaloſtiwých na nás Deffenſory wznáſſenj ſe newmenſſiło/aleden odedne gich wjce přibylo: Kdyžto y Pan Arcybiſkup Pražſký w Městečku řečeném Kloſtergrabu, anebo Hrobu/ Koſtel od Obywatelůw téhož Městečka s welikým nákladem wyſtawený/ k němuž gſau gim wzáctnj lidé Náboženſtwj pod Obogj Almužnu dáwali a pomoc činili/ na welikau potupu a poſměch wſſeho Náboženſtwj pod Obogj, pobořiti, rozmetati a s zemj ſrownati dał. A Braumowſkým (gakž ſe ſpráwa činj) též přjſſně poručeno geſt/ aby také Koſtela

od nich s welikým nákladem wystaweného prázdni byli a klíče složili. Čehož když sau se učiniti spěčowali/ tu několiko Osob z prostředku gich gsau na Hradě Pražském do wězenj dáni/ w kterémiž až posawad s welikým nařjkánjm Manželek, dítek a přátel gegich zůstáwagj. Odkudž mezy lidmi welké nařjkánj na nás Defensory posslo / žebychom swé powinnosti w ničemž dosti nečinili.

Ale newědauce my gak těm wěcem tak těžkým spomocy/ a magjce pozor na Jnstrukcý nassj/ od Gich milostj wssech třj Panůw Stawůw pod Obogj nám danau/ kteráž to s sebau přinássj/ kdyby co takowého těžkého nastalo/ abychom W. M. a wás k wážení toho powolali.

To gest tedy Přjčina prwnj nassého Wassich milostj sem powolánj. Přičemž Wassich milostj a wás služebně žádáme/ že tauž wěc wswé wážení wzýti/ a na ty prostředky a cesty pomyšliti ráčjte/ kterakby slussným a náležitým spůsobem těm wěcem spomoženo býti mohlo.

Druhá přjčina gest ta: Abychom se, gakož Wassim milostem a wám/ tak y giným wssem wůbec z toho domněnj a nařjkánj/ kteréž se nám newinně (gakž nás správy docházegj) y po Kragjch přičjtá/ žebychom swé powinnosti dosti nečinili, wywedli. Nebo když do těch wssech wěcý, kteréž až posawád od nás čjzeny/ a na wssecky Gich M. tři Pány Stawy/ a zase od Gich milostj Panůw Stawůw na G. M. C. Krále a Pána nassého neymilostiwegssjho, wewssj ponjženosti wznássjny byli, nahlédnauti ráčjte/ z toho se nagde: Že gsme wedlé Jnstrukcý od Gich milostj Panůw Stawůw nám dané a Sněmem obecnjm potwrzené / wssecko to což nám gen možné bylo/ nelitugjce w tom mnohých pogezdů pracý, autrat a obmesskánj swých rádi činili: Což gsau Gich milost wssickni třj Páni Stawowé pod Obogj při wýš dotčeném držaném Generalnjm Sněmě/ Léta 1615 na

Hradě

Hradě Pražském držaném/ také sami poznati a pſanjm swým nám z téhož plného Sněmu od Gich M. učiněným/ takowau naſſj prácy zwláſſtě w přjčině Braumowſkých a Hrobſkých/ y w giných připadlých wěcech z poručenj Gich miloſtj wedenau ſchwáliti ráčili. Při čemž wſſak waſſjch miloſtj a wás ljtoſtiwě teyna nečinjme: Kterak mjmo wſſecku naděgi Naſſj/ někteřj z proſtředku naſſeho/ kteřjž tauž powinnoſt Deffenſorſkau/ tak dobře gako y my od Gich miloſtj wſſech třj Panůw Stawůw pod Obogj k ſobě přigali/ a wedlé nás Gich miloſtem tolikéž zawázanj gſau/ že ſe w tom wewſſem wedlé Inſtrukcý od Gich miloſtj nám dané a Sněmem potwrzené zachowati chtěgj/ y také za některý čas w těch wěcech pracowati pomáhali/ giž wjce teď od některého času mezy nás (gſauce negednau za to žádáni) nagjti ſe nedáwagj a dáti nechtěgj.

Proč ež Waſſich miloſtj za to Služebně proſýme/ že ſe gich na přjčinu toho doptati/ a coby y stau wěcý činěno býti mělo/ to wwážiti ráčjte. Nebo gakby nám možné bylo w tomto pozůſtáwagjcým ſkrownému počtu/ kdyžto y někteřj proſtředkem ſmrti z tohoto ſwěta ſeſſli/ déle w té powinnoſti zůſtáwati, a gj doſti činiti/ zwláſſtě když kromě Sněmu Obecnjho ginj woleni býti nemohau? To Waſſjm miloſtem též k wwáženj podáwáme. A na to wſſecko od Waſſich miloſtj a wás laſkawé a přátelſké odpowědi očekáwáme. Actum w Starém Městě Pražském, w Kollegi welikě ſlawné paměti Cýſaře Karla Čtwrtého/ w Auterý po Neděli Poſtnj Invocavit, Léta 1618.

N. N. N. odewſſech Gich miloſtj Třj Panůw Stawůw Králowſtwj Čeſkého pod Obogj nad Konſyſtoří a *Academij* Pražſkau nařjzenj *Defenſores*.

Num: 91.

Supplikacý k Mistodržicým.

Toto bylo při dodáwánj Spisu následugicyho P. Mistodržicým od P. Wyslaných mluweno:

WAssemilost Vrozenj Páni Páni/Vrozenj a Statečnj Rytjři/G.M.C. gakožto Krále Českého/Pána Pána nás wssech neymilostiwěgssjho/Páni Mistodržicý w témž Králowstwj Českém/Neywyssj Páni Wědnjcy a Saudcowě Zemsstj/Páni Vgcowé, Swagrowé, a Patronowé nassi zwlásstě milj/a Páni nám milostiwě a laskawě přjznjwj.

Wssecky Osoby od Panůw Deffensorůw nad Konsystoři a Akademij Pražskau Snëmem narěžených/ze wssech Tří Panůw Stawůw Králowstwj tohoto/Tělo a Krew Pána nasseho Gežisse Krysta pod Obogj spůsobau přigjmagjcých/sem do Měst Pražských powolané/a nynj w Kollegi Slawné paměti Cýsaře Karla Čtwrtého po spolu s hromážděné/W.M. swé sstetrné, wctiwé, powolné, a posslussné Služby/s winssowánjm od Pána Boha wýborného zdrawj/hogného prospěchu a požehnánj wzkazugj. Čeho při W.M. z společného wwážení skrze nás wyslané Osoby přátelsky, důwěrně a služebně wyhledáwagj/to se teď W.M. w Spisu podáwá/w té celé nepochybně naděgi/že sobě to oblibiti/a w této slussné a newyhnutedlné potřebě co tak při W.M. wyhledáwagj, laskawě poručena mjti/a gimzase včinliwau, laskawau, a brzkau odpowěd dáti ráčjte.

WAsse milost Vrozenj Páni Páni/Vrozenj a Statečnj Rytjři G.M.C. gakožto Krále Českého/Pána Pána nás wssech neymilostiwěgssjho/Páni Mistodržicý w témž Králowstwj Českém/Neywyssj Páni Wědnjcy a Saudcowé Zemsstj/Páni Vgcowé, Swagrowé a Patronowé

nowé naſſi zwlášſtě miłj/a Páni nám miłoſtiwě a laſkaw
přijzniwj. Nemůžeme toho z důležité potřeby před W.
M. tagiti/že když ſme ſe těchto dnůw na žádoſt Panůw Des
ffenſorůw/od Gich miłoſtj wſſech Třj Panůw Stawůw
Králowſtwj Českého/Těło a Krew Pána naſſeho Geſſſe
Kryſta pod Obogj přigjmagjcých/ze wſſech Tří Stawůw
nařjzených/kteřjž ſau nás wedlé mocy gim Sněmem Obec-
nim propůgčené/a Inſtrukcý gim dané/ſem do Měſt Praž-
ſkých powolati/do Kollege ſlawné paměti Cýſaře Karla
Čtwrtého/dle powinnoſti naſſj nagjti dali/Tu geſt nám
mezy ginými wěcmi Náboženſtwj naſſeho Křeſtanſkého
pod Obogj ſe dotýkagjcých/od týchž Panůw Deffenſorůw
přjčina takowého nás powolánj takowá oznámena/a ku
pamětem naſſjm přiwedena.

Kterak při Sněmě pominulém Generálnjm Léta 1615.
na Hradě Pražſkém držaném/giž dotčenj wſſickni Třj Páni
Stawowé Králowſtwj tohoto pod Obogj/magjce ſobě teh-
dáž od týchž Panůw Deffenſorůw/to w známoſt vwedeno/
Co ſe od některých nepokogných Lidj/proti tomu Mageſtá-
tu od Slawné a Swaté paměti G. M. C. Rudolffa/ga-
kožto Krále Českého/Třem Panům Stawům na ſwobodné
prowozowánj Náboženſtwj gich Křeſtanſkého danému/
gako y proti Porownánj mezy ſtranau pod gednau, a nimi
ſtranau pod Obogj, přitom včiněnému/Sněmem Obecnjm
y také od G. M. C. nynějſſjho Krále a Pána naſſeho ney-
miłoſtiwějſſjho/znamenitě potwrzenému, před ſebe bere:
Tak že ačkoliw w témž Mageſtatu a Porownánj toho tex-
towně a patrně doložено gſt/že wſſickni ſgednocenj Staw-
wé pod Obogj/gakž Staw Panſký, Rytířſký/tak y Pra-
žané, Hornjcy a giná Měſta/s Lidmi poddanými gich/a
Summau wſſickni/kteřjž ſe koliw k Konffeſſy České přizná-
wagj/žádného newymiňugjce/Náboženſtwj ſwé Křeſtan-

ſké, po-

ské, podlé též Konffessý a swého mezy sebau včiněného porownánj / wolně a swobodně wssudy a na wsselikém místě prowozowati, a wykonáwati mohau a při Wýře a Náboženstwj swém/též y při Kněžstwu a řádu Cýrkewnjm/kterýž mezy nimi gest / anebo od nich nářjzen bude/že pokogně zanechánj býti magj.

Jtem/ Také že giž po dnessnj den žádný gak z wyšssích swobodných Stawůw/tak ani Města,Městečka/ y také Sedlský Lid od Wrchnosti swých/ani žádného giného Duchownjho ani Swětského Člowěka nemagj, a nemá od swého Náboženstwj odtisskowán / a k Náboženstwj strany druhé mocý ani nižádným wymyssleným spůsobem přinucowán býti.

Jtem/ W kterých mistech neb Městech / buď Králowských/Králowé Gegj milosti/ neb na Panstwjch G.M.C. ti kdož pod Obogj gsau/swých wlastnjch Kostelůw neb Pohřebůw/ani společných a stranau pod gednau by neměli/tiže wedlé znění wýšdotčeného Magestátu sobě Kostely a Chrámy k Služebě Božj wystawěti / gakoy mista k pohřebům swým wzdělati mocy budau. S tim w témž Magestátu doložením/že G.M.C. přikazowati ráčj Nejwyššjm Arcedjkům Saudcům Zemským a Raddám swým/ též wssem Stawům a Obywatelům tohoto Králowstwj/aby ge Pány, Rytjřstwo, Prazany, Hornjky, y wssecka Města/wssecky tři Stawy tohoto Králowstwj sewssemi lidmi poddanými gich/a summau wssecku stranu pod Obogj/ k též Konffessý České se přiznáwagjcý/při témž Magestátu wewssech geho Artykulsch,zněnjch a sentencých zůstawili a chránili / žádných gim w tom překážek nečinili/ani koho giného činiti nedopaussteli/pod wwarowánjm hněwu a nemilosti G.M.C. A kdoždby se čeho toho, buď z Duchownjch neb Swětských lidj, k přerussenj téhož Magestátu dopustil/ z. Geho milost ráčj mjti

mjti a powinen býti/s Dědicy a budaucými Králi Českými a s Stawy tohoto Králowstwj k takowému každému, gakožeo russiteli Obecného dobrého pokoge hleděti / a Stawy přitom chrániti a obhagowati / tak a tjm wssjm spůsobem gakž Artykul w Zřjzenj Zemském o Obhagowánj řádu a Práwa wyměřuge.

Jtem/ že proti témuž gich Stawům pod Obogj stalému opatřenj/žádná poručenj / a nic takowého cožby gim w čem neymenssjm překážku aneb změnenj toho včiniti mohlo od G.M.C. dědicům G.M. a budaucých Králům Českých/ ani od žádného giného wycházeti/ ani přigjmáno býti nemá/a byť pak y wyssło/neb od kohokoliw přigato bylo/tehdy že nemá to mocy žádné mjti / ani w té wěcy co buď práwně anebo bez práwa wjce sauzeno a wyřknuto býti / gakž týž Magestát / y také dotčené porownánj/ to wsse w sobě obsahuge a zawjrá. Ale wssak co proti takowému patrnému Textu/gakož G.M. Pan Arcybiskup Pražský / též Pan Opat Braumowský před sebe berau / a gaký weykład tomu Magestátu a Porownánj dáwagj / prawjce/ že Hrobsstj a Braumowsstj k stawenj Kostelům Práwa neměli: K tomu gaké vtiský a překážky w prowozowánj Náboženstwj/tu y ginde se činj / to wsse gsau Gich milosti wssickni Tj páni Stawowé pod Obogj při témž Sněmě na G.M.C. Krále a Pána nasseho neymilostiwěgssjho / skrze pokornau Supplikacý wznesli/ A nedáwagjce témuž weykładu mjsta/ponjženě prosyli/aby G.M.C. to při těch Osobách / kteřj sau se koliw čeho toho dočinili, zastawiti / a Stawy při témž Magestátu a Porownánj milostiwě chrániti ráčil. Na kteraužto ponjženau žádost sme milostiwé psané Resolucý od G.M.C. očekáwali/y negednau o to skrze Pány Deffensory Sollicytyrowali/Ale ta až posawád dána nemj. Nebo ačkoliwěk gest G.M.C. Král a Pán, Pán náss neymi-

kostiwěgssj před některým pominulým časem, na Brandeyse
gednomu z prostředku Panůw Deffensorůw/totiž Vrozené-
mu Pánu Panu Henrychowi Matteſowi Hraběti z Turnu/
toliko austně w přjtomnosti giných těj Osob, oznámiti rá-
čil/že žádost Stawůw neráčj za slussnau vznáwati/ protož
aby Pán to giným w známost vwedl. Ale Pan Hrabě wě-
da že to gemu samému k sobě přigjmati nenáležj / a obáwa-
ge se žeby také wssech slow G.M.C. wlastně nespamatowal/
a snadno něco pochybiti mohl: z těch přjčin gest se G.M.C.
ponjženě omluwna včinil, a prossl/ aby G.M.C. ráčil teh-
daž přjtomnému Geho M. Neywyššjmu Panu Kancléři
Králowstwj Českého / takowé swé oznámenj a Resolucy
poručiti w Spis vwesti, a gemu podati/tehdy že nepomine
nám to w známost vwesti: k čemuž ačkoliw G.M.C.
tehdaž milostiwě powoliti ráčil/a wssak se toho až posawad
po mnohém o to připomjnánj dosáhnauti nemohlo a ne-
může. Pod tjm pak se toto stalo/ že netoliko těch vtisků
a překážek w prowozowánj Náboženstwj / a zakostiwých
na ně Pány Deffensory wznássenj se nevmenssuge/ ale den
odedne wjce gich přibylo: Kdyžto y Pan Arcybiskup Praž-
ský, w Městě řečeném Klostergrabu / anebo Hrobu/ Ko-
stel od Obywatelůw téhož Města, s welikým nákladem
wystawený/ k němuž gsau gim wzácnj lidé Náboženstwj
pod Obogj Almužny dáwali/ a pomoc činili / na welikau
potupu a posměch wsseho Náboženstwj pod Obogj/ pobo-
čiti, rozmetati, a s zemj srownati dal. A Braumowským
gak se zpráwa činj/též přjssně poručeno gest/aby také Koste-
ka od nich s welikým nákladem wystawenebo, prazdni
byli/a Kljče složili: Čehož když gsau se včiniti zpěco-
wali/tu několiko Osob z prostředku gich sau na Hradě Praž-
ském do wězenj dáni w kterémž až posawád s welikým na-
řjkánjm Manželek, Djtek a Přátel gegich zůstawagj. Od-
kudž

kudž mezy Lidmi welikě nařjkánj na Pány Deffensory powsſko/ žeby swé powinnosti w ničemž dosti nečinili. Gakož pak tiž Páni Deffensores y proto/aby se gakož nám tak y giným wssem wůbec z toho domněnj a nařjkánj / kteréž se gim newinně (gakž gich správy docházegj) y po Kragjch přičjtá / žeby swé powinnosti dosti nečinili, wywedli/nás sau powolali / s tjm doložením / když do těch wssech wěcý/ kteréž až posawad od nich řjzeny/a na wssecky tři Pány Stawy/a zase od Panůw Stawůw na G. M. C. Krále a Pána nasseho neymilosti wěgssjho / we wssj ponjženosti wznásseny byly, nahlédneme/z toho že nagdeme/že gsau wedlé Jnstrukcý od Panůw Stawůw gim dané / a Sněmem Obecnjm potwrzené/wssecko to což gim gen možného bylo/ nelitugjce w tom mnohých pogezdůw, pracý, autrat, a obmesſkánj swých/radi činili. Což gsau také wssickni tři Páni Stawowé pod Obogj/ při wyšdotčeném Generálnjm Sněmě/Léta 1615. na Zradě Pražském držaném/ také sami poznati/a pjsanjm swým gim z téhož plného Sněmu od týchž Panůw Stawůw včiněným/ takowau gegich prácy/ zwlásstě w přjčině Braumowských a Zrobských / y w giných přjpadných wěcech/z poručenj wssech tří Panůw Stawůw pod Obogj wedenau, schwáliti ráčili. A newědauce oni pro wyšdotčené překážky gak těm wěcem tak těžkým spomocy/a magjce pozor na Jnstrukcý gich/odewssech tří Panůw Stawůw gim danau/ kterážto s sebau přinášſi/ kdyby co takowého těžkého nastalo/aby nás k wážení toho powolali. To že gest tedy přjčina nasseho od nich sem powolánj. Přičemž nás žádali / abychom tuž wěc w swé wáženj wzali/a na ty prostředky pomyslili/ kterak by skwssným a náležitým spůsobem těm wěcem spomoženo býti mohlo. Tak gakž též přednesſenj to w sobě obsahuge a zawjrá. A poznáwagjce my / že gsau Páni Deffensoro-

wé k takowému nás sem powolánj, prowčiněnj dosti powinnosti swé, slussnau přjčinu měli/ a že se tu často dotčeného Magestátu a porownánj mezy obogj stranau včiněného/ wysoce a znamenitě dotýče / kteréž aby buď s gedné neb s druhé strany w čem zrusseno býti mělo / od toho Pán Bůh rač milosti wě zachowati/ A ačbychom srdečně rádi aby nynj tomu nedorozumění / kteréž gakož od G. M. Pana Arcybiskupa Pražského/ tak y od Pana Opata Braunowského/ w přjčině stawenj týchž Kostelůw, wzbuzeno/ a před wyssenjm Prawnjm/ Exekucý neslýchaná na welikau potupu a posměch Náboženstwj nasseho Křesťanského pod Obogj wykonána gest/ slussným a náležitým spůsobem spomoženo býti mohlo. Ale poněwadž nyněgssj čas k tomu neskauzj/ a také Pan Arcybiskup gako y Pan Opat Braunowský, toho Processu Sněmem wyměřeného pominuli. Z těch y giných přjčin/ widělo se nám podlé nasseho společného toho s Pány Deffensory wážení / té wssj wěcy na tento čas do ginssího a přjležitěgssího času odložiti / dokudžbychom G. M. C. Krále a Pánu swému neymilostiwěgssímu swau dalssj ponjženau omluwu/ proč těm weykladům / a tomu od Pana Arcybiskupa / a Pana Opata od Exekucý začatému Processu mjsta dáti/ a na tom oznámenj které se od G. M. C. na gakau pak koli postrannj správu/ a nedobrau G. M. C. včiněnau Informacý, Panu Hraběti z Turnu w té přjčině stalo/ na místě wssech Tří Panůw Stawůw tohoto Králowstwj pod Obogj, přestati nemůžeme/ wewssj ponjžené poddanosti (s oznámenjm přitom co se netoliko w tom Artykuli dotýkagjcým se stawenj týchž Kostelů/ ale y w giných mnohých / nadjle y prwé G. M. C. w známost wwedených wěcech/ na rozdjlných místech den odedne čim dále tjm wjce gako y w zápowědi swobodné swolené Impressý proti témuž Magestátu, porownánj a snessenj Sněmownj na welké sauženj

ženj a vtiſkowánj Lidu Náboženſtwj nasſeho pod Obogj, w tomto Králowſtwj od některých oſob před ſebe beře) new/činili/aneb dokudž také od Panůw Deffenſorůw/ dle vznalé potřeby zaſe powolánj nebudeme: Wſſak poněwadž ti lidé z Města Braumowa v wězenj zůſtáwagjcý/ Náboženſtwj nasſeho Křeſtanſkého pod Obogj gſau/ a za tau wſſem wůbec wědomau přjčinau do téhož wězenj ſe doſtali: Za to W. M. gakožto G. M. C. Panůw Miſtodržjcých wewſſj ſſetrnoſti přátelſky, Služebně a ſnažně proſýme/ a za ně ſe přimlauwáme/ abyſſte ge z téhož wězenj propuſtiti/ a gakož Panu Arcybiſkupowi/ tak y Panu Opatu Braumowſkému poručiti ráčili/ aby ſe gim do ſluſſného ſkonánj té wěcy/ gako ani giným lidem w prowozowánj Náboženſtwj překážka nedála/ aniž ginák aby pro wjru vtiſkowáni a ſſužowáni nebyli. Načež od W. M. laſkawé, brzké, a včtlíwé odpowědi žádáme. Datum w Kollegi Welikého Cýſaře Karla Čtwrtého/ we Čtwrtek po Neděli Prwnj Poſtnj. s Martuj, Léta 1618.

Páni, Rytiřſtwo, a wyſlanj z Měſt, Oſoby ze wſſech tří Stawůw Králowſtwj Czeſkého/ Těło a Krew Pána naſſeho Geżiſſe Kryſta pod Obogj přigjmagjcý/ uynj w Kollegi Slawné paměti Cýſaře Karla Čtwrtého. pospolu ſhromážděnj.

Nu: 92.

Supplikacý G. M. C. do Wjdně odeſlaná.

NEygaſněgſſj, neynepřemoženěgſſj, welikomocný Rżjmſký Cýſaři/ Oberſký a Czeſký Králi ꝛc. Pane Pane náš neymiloſtiwěgſſj. Z potřeb ſwých newyhnutedlných/ Cgſauce těchto Dnůw od Deffenſorůw, odewſſech tří Stawůw Králowſtwj Czeſkého/ Těło a Krew pána naſſeho Geżiſſe Kryſta pod Obogj přigjmagjcých/ z týchž wſſech tří

Stawůw naŕjzenych/ wedlé mocy gim Sněmem obecnjm propůgčené a Jnstrukcý gim dané, sem do Měst Prazskych powolánj) W.C.M. wewssj ponjzenosti k milostiwé paměti přiwozugeme: Kterak při Sněmě pominulém Generalnjm Léta 1615. na Zradě Prazském držaném/ giž dotčenj wssickněj třj stawowé pod obogj Králowstwj tohoto/ měwsse sobě to od tychž Deffensorůw/ tehdáž w známost vwedeno/ co se od některych nepokognych lidj/ proti tomu Magestátu od G.M. Cýsaře Rudolffa Pana Bratra W.C.M. neymilegssjho, gakožto Krále Czeskeho/ wssem třem Stawům na swobodné prowozowánj Náboženstwj gich Křestanskeho danému/ gako y proti porownánj mezy Stranau pod gednau, a námi stranau pod Obogj, při tom včiněnému/ Sněmem Obecnjm/ y také od W.C.M. gakožto nyněgssjho Krále a Pána nasseho neymilostiwěgssjho, znamenitě potwrzenému, před sebe béře/ na W.C.M. poddaně gsau wznesli: Že ačkoli w témž Magestátu a porownánj toho textowně a patrně doloženo gest/ že wssickněj sgednocenj stawowé pod Obogj/ gakž Staw Panský, Rytjřský / tak y prazané, Hornjcy a giná Města/ s lidmi poddanými gich/ a Summau wssickněj kteřjž se koliw k Konffessý Ceské přiznáwagj/ žádného newymiňugjce, Náboženstwj swé Křestanské podlé též Konffessý a swého mezy sebau včiněného porownánj/ wolně a swobodně/ wssudy a na wsseligakém mjstě prowozowati a wykonáwati mohau/ a při wjře a náboženstwj swém/ též y při Kněžstwu a řádu Cýrkewnjm / kteryž mezy nimi gest anebo od nich naŕjzen bude, pokogně zanechání býti magj. Jtem/ že giž pogdnessjnj den/ žádný gak z wyssjch swobodných Stawůw/ tak ani Města, Městecka y také Sedlský lid od wrchnostj swých/ ani od žádného giného, duchownjho ani swětského člowěka/ nemagj a nemá od swého Náboženstwj odtiskowán/ ak náboženstwj strany

druh

druhé, mocý/ ani žádným wymyſſleným ſpůſobem přinucowán býti. Jtem/ W kterých mjſtech neb Městech/ buď Králowſkých/ Králowé Gegjmilosti, neb na Panſtwjch G. M. C. tiž kdož pod Obogj gſau/ swých wlaſtnjch Kostelůw neb pohřebůw, ani ſpolečnjch s ſtranau pod gednau by nemě-li. Ti že wedlé znění wýš dotčeného Mageſtátu, ſobě Koſtely a Chrámy k ſlužbě Božj wyſtawěti/ gako y mjſta k pohřebům swým wzdělawati mocy budau. S tim w témž Mageſtátu doložením/ že G. M. C. přikazowati ráčj Ney-wyšſſjm Auřednjkům Saudcům Zemſkým a Raddám swým/ též wſſem Stawům a Obywatelům tohoto Králowſtwj/ aby ge Pány, Rytjřſtwo, Prażany, Hornjky, y wſſecka Města/ wſſecky tři Stawy tohoto Králowſtwj, ſewſſemi lidmi poddanými gich/ a Summau wſſecku pod Obogj ſtranu/ k též Konffeſſy Czeſké ſe přiznáwagjcý/ při témž Mageſtátu wewſſech geho Artykuljch, znění a Sentencých zůſtawili a chránili/ žádných gim w tom překážek nečinili/ ani komu ginému činiti nedopauſſtěli/ pod wwarowánjm hněwu a nemilosti G. M. C. A kdožby ſe čeho toho/ buď z Duchownjch neb Swětſkých lidj, k přeruſſenj téhož Mageſtátu dopuſtil/ že G. M. ráčj mjti a powinen býti/ s dědicy a budaucými Králi Czeſkými/ a s Stawy tohoto Králowſtwj/ k takowému každému/ gakožto Ruſſiteli Obecného dobrého pokoge, hleděti/ a Stawy přitom chrániti a obhagowati/ tak a tim wſſim ſpůſobem/ gakž Artykul w Zřjzenj Zemſkém o obhagowánj Země, Řádu a Práwa wyměruge. Jtem/ že proti témuž gich Stawům pod Obogj ſtalému opatřenj/ žádná poručenj, a nic takowého/ coby gim w čem neymenſſjm překážku aneb změnění toho učiniti mohlo/ od G. M. C. dědicůw G. M. a budaucych Králůw Czeſkých/ ani od žádného gineho wychážeti, ani přigjmáno býti nemá: A byť pak y wyſſlo/ neb od kohokoliw přigato

byko/

byko/ tehdy že nemá to mocy žádné mjti/ ani w tě wěcy co/
buď právně a nebo bez Práwa wjce sauzeno a wyřknuto bý
ti: gakž týž Majestát, y také dotčené porownánj, to wsse
w sobě obsahuge a zawjrá. Wssak přes to wssecko/mjmo
mnohé giné autisky/ kteřjž se takměř každodenně straně pod
Obogj děgj/ netoliko tehdáž/ když sau se tjž Stawowé pod
Obogj k W.C.M. na témž Sněmě Léta 1615. o ně vtekli/
gak Pan Arcybiskup Pražský Hrobským/ kteřjž w náboženst-
wj pod Obogj/ k nám a k Konfessy nasšj Czeské/ též k Kon
systoři pod Obogj se přiznáwagj/ Kostel gich na wlastnj ge-
gich gros wystawený/ do něhož gsau také pořádného Kně-
ze od Adminystrátora a Konsystoře nasšj dolegssj pod Obo-
gj potwrzeného vwedli/ zapečetiti dal/ a w Městech, Mě-
stečkách y Wesnicých Knězj nasšeho náboženstwj wybyl/ tak
y Opat Braumowský, lidem poddaným Klásterským/ totiž
Městu Braumowu stawenj Kostela gich bránil, překážku či
nil/ nechtjc gim dopustiti/ aby w dostaweném gich Nowém
Kostele Náboženstwj Křesťanské pod Obogj wykonáwati
mohli. Ale y giž nynj týž Kostel od obywatelůw téhož Mě
sta Hrobu/ neb Klostergrabu řečeného, s welikým nákla-
dem wystawený/ k němuž gsau gim Gich milosti Kurffir-
sstowé, Knjžata a ginj wzáctnj Lidé Náboženstwj pod O-
bogj Almužny dáwali/ a pomoc činili/ na welikau potupu a
posměch wsseho náboženstwj pod Obogj pobořiti, rozmeta-
ti a s Zemj srownati dal. Opat pak Braumowský swau
wěc/ načjž koli omylnau správu a Informacý k tomu gest
přiwedl/ že osm osob z týchž Braumowských, sem do Měst
Pražských powolání/ a do wězenj, w němž gesstě (ač W. C.
M. Pány mjstodržjcý za propusstěnj gich a opatrenj toho/
sewssj vctiwostj a ssetrnostj gsme žádali) až posawád se zdr-
žugj, dáni gsau/ prawjce, gak týž Pan Arcybiskup tak y O-
pat /že Hrobsstj a Braumowsstj k stawenj Kostelůw, prá-
wa

wa žádného nemagj. A w prawdě neymilostiwěgssj Cýsařj Králi a Pane náš/W.C.M. dalssjm wznássenjm nassjm vssetřowatibychom rádi chtěli/ale toho pro vpěnj a narjkánj tychž vbohých napřed dotčených y giných w rozdjlných mjstech ssauzených lidj/a že gsme na ponjzenau žádost tychž wssech Stawůw pod Obogj, milostiwé psané Resolucý od W.C.M. očekáwagjc/ y negednau o to skrze Deffensory sollicityrugjc/ žádné až posawád dostati nemohli, pomjgeti nám možné nebylo: Nebo ačkoli W.C.M. před některým pominulým časem/na Brandeyse, gednomu z prostřed ku Deffensorůw/ totiž Hendrychowi Matteſowi Hraběti z Turnu/toliko austně w přjtomnosti giných tří Osob oznámiti gste ráčili/ že žádost Stawůw pod Obogj, stižnostj náboženstwj se dotýkagjcý, neráčjte za slussnau vznáwati: Protož aby to giným w známost vwedl: Ale wěda on že to gemu samému k sobě přigjmati nenáležj. A obáwage se/že by také wssech Slow W.C.M. wlastně nespamatowal/ a snadno něco pochybiti mohl. Z těch přjčin gest se W. C. M. ponjženě omluwna včinila prosyl/ aby W.C.M. ráčili tehdáž přjtomnému neywyssjmu Kancljři Králowstwj Českého/takowé swé oznámenj a Resolucý poručiti w spis wwésti, a gemu podati/tehdy že nepomine nám toho w známost wwesti. Kčemuž ačkoli W.C.M. tehdáž milostiwě powoliti ste ráčili/ wssak se toho až posawád po mnohém o to připomjnánj dosáhnauti nemohlo/ a gesstě nemůže. Proč se W.C.M. wewssj neyhlubssj ponjženosti/ že na též W.C.M. dané správě/ a témž weykladu téhož Pana Arcybiskupa Pražského/ a Opata Braunowského/přestati nám možné nenj, omluwna činjme/ a toz dalssjch přjčin těchto/že wsseligaká duchowenstwj zde wČechách před lety Gich milostem Králům Českým/W.C.M. slawným Panům předkům/od Stawůw Králowstwj tohoto Českého

w moc vwedené, a tudy Komorau Cieſkau včiněné gſau / gakžZřjzenj Zemſké o tom patrně wyměrugc/a oni nic od ſe be, než na čem ſe s Stawy oně na Sněmjch Obecnjch / při nich i wſſak tjž lidé duchownj hlaſu žádného nemagj, ſneſſe- nj ſtane, činiti nemohau. Kčemuž ſe nepochybně y neywyš ſſj Auřednjcy a Saudcowé Zemſſtj, též rady W.C.M. že to tak a neginače geſt, přiznagj. Gakož pak y tjž Lidé Du- chownj/tychž poddanych dědičnj Pani a wrchnoſti negſau/ než toliko Vſufructuarij; Aniž ginam napady ponich, gakž w nemohowitých/ tak ani w těch mohowitých wěcech/než na W C.M. gakožto Krále Cžeſkého negdau / a tak žadný z nich/ leč s powolenjm Králowſkym od toho, čehož w držen- nj gſau odcyzyti nic nemohau. A že gſte W. C.M. ráčili Panu Arcybiſkupowi Kollatury, na wſſech Panſtwjch ſwých w Králowſtwj tomto ſwěřiti, a w moc vwéſti / to ſe ſtalo nepochybně, na geho wyhledáwánj a proſbu/ a giž po Mageſtátu wýš dotčeném, od W. C.M. potwrzeném/ a k tomu s tauto znamenitau weyminkau / aby doſazowánj Kněžſtwa na též Koſtely a Fary, dálo ſe tim ſpůſobem, gak při Sněmě Léta 1609. zaſtjženi byli/ a gak Porownánj me- zy ſtranau pod Gednau a pod Obogj včiněné, to w ſobě ob ſahuge/ čimž gſte W.C.M. toho při témž Mageſtátu a Po- rownánj miloſtiwě zůſtawiti ráčili. Z čehož ale geſt týž Pan Arcybiſkup wykročil/ k tomu z téhož předſewzetj tychž du- chownjch vtiſkowánj a wyhánenj/ od některých Oſob Sta- wů pod gednau, lidj ſwých poddanych, Konffeſſy Čeſkau ſe ſprawugjcych, neyſnáz rozuměti ſe může/ že gediné od tychž nepokognych lidj k tomu ſe wede/ aby často dotčený Ma- geſtát/ nam na ſwobodné prowozowánj Náboženſtwj na- ſſeho Křeſtanſkeho daný/ tudy k protržení přiweſti / a po- tom y wſſem Stawům pod Obogj/ též chudým lidem podda nym/ buď na Duchownjch neb Swětſkych gruntech ſe zdr-

žugjcým (an spasenj swého tolikéž slussně wyhledáwagj) swornost a Lásku/ k čemuž ale Bohdá W.C.M. spoku s sta wy milostiwě přigjti dáti neráčjte/ mezy Obywateli Země této dokonce wyzdwihnauti/ a nás Stawy pod Gednau a pod Obogj, mezy sebau wssſkodliwé nedorozuměnj, coj Pán Bůh ostřjcy rač, přiwesti mohli. A gakož y Sněm minulý Léta 1610. zawřený toho Stawům pod Obogj propůgcuge/ že swau wlastnj Impressy mjti magj/ w kterézby Knjhy y wsseligaké potřeby k Akademij a Konsystori náležegjcý/ wkážjc prwé též Knjhy/ któreby kdo z strany pod Obogj Náboženstwj se dotýkagjcý, tisknauti dáti chtěl, Deffensorům, a Academij Pražské pod Obogj k přehljdnutj/ wolně a swobodně tisknauti dáti mohli. Nynj pak proti témuž Sněmu nám to obogeskrze gisté poručenj z Kancellaře České wyssłé odnjmáno/ a W.C.M. a w nepřjtomnosti W.C.M. w tomto Králowstwj Českém Pánům Mjstodržjcým přiwlastňowáno býti chce/ gesto sme nikdy na giném nebyli a negsme/ než tu wěc náležitě wedlé dotčeného snesenj Sněmownjho opatřiti/ tak že W.C.M. předně/ tak y strana pod gednau/ wydáwánjm a tisknutjm Knih nassich pod Obogj, wražení býti neráčjte, a býti nemagj. Proczež W.C.M. wewssj neyhlubssj pokoře ponjženě a poddaně prosýme/ že W.C.M. wssecka ta předdotčená předsewzetj proti témuž často psanému Magestátu, nám na Náboženstwj nasse pod Obogj danému/ y Porownánj mezy námi a Stawy pod Gednau učiněnému/ též od W.C.M. toho obogjho potwrzenj čeljcý, milostiwě zastawiti/ témuž Panu Arcybiskupowi Pražskému, Opatowi Braunowskému, y giným/ kteřjž swé wbohé lidi pro Náboženstwj pod Obogj sſužugj/ aby ge newtiskali: Nýbrž při témž Náboženstwj gich swobodném prowozowánj zanechali/ proti témuž Magestátu, Porownánj a snesenj Sněmownjmu před sebe nic nebrali/ a tu

dyť nëgakému nedorozumënij/ negſauce my na giném/ neż ſe wſſj ſtranau pod Gednau/ w láſce a ſwornoſti pokognë žiwi býti, přijčiny nedáwali. Gakož y aby W.C.M. Páni mjſtodržjcý zde wČechách (poněwadž nám na W.C.M. od nich wkázáno geſt) ti z Mëſta Braunowa na Hradë Pražſkém geſſtë w wëzenj zůſtáwagjcý lidé propuſſtëni byli/ a předdotčená Impreſſy naſſe proti témuž Snëmownjmu ſneſſenj nám zaſtawowána nebyla, miloſtiwë poručiti/ Nás pak wſſecky/ gakožto W.C.M. poſluſſné a wërné poddané, miloſtiwë chrániti a zaſtáwati ráčjte. Čžehož myſlë W.C.M. wewſſj poddané ponjženoſti, każdého času poſluſſnë odſluhowati hledëti nepomíneme.

Dátum w Starém Mëſtë Pražſkém/ w Kollegi welikë ſlawné paměti Cýſaře Karla Čztwrtého/ w Nedëli, 11. Martij, Léta 1618.

W. C. M.

wërnj a poſluſſnj poddanj/

Páni, Rytířſtwo, a wyſkanj z Měſt. Oſoby ze wſſech tj Stawůw Králowſtwj Čeſkého/ Těło a Krew Pána naſſeho Geżiſſe Kryſta pod Obogj přigjmagjcý/ nynj w Kollegi Slawné paměti Cyſaře Karla Čztwrtého, pořádku shromáždënj.

Num: 93.

Relacý Panůw wyſſlaných.

WAſſe miloſt Wrozenj Páni, Páni/ Wrozenj a Statečnj Rytjři/ Slowutné a Wzáctné poctiwoſti Páni Wyſſlanj z Měſt, Páni Ogcowé, Swagrowé na nás laſkawj/ a Páni a Přátelé naſſi zwláſſtë miljy. Gakož gſte nás Oſoby přjtomné z proſtředku ſwého woliti/ a mezy Gich miloſti Pány Mjſtodržjcý s gistau Inſtrukcý předneſſenj

ssenj nasseho wyprawiti ráčili. Nepominuli sme k Gich mikostem prácy wážiti/ a to wsse co nám od W.M poručeno byko, G. Miko: s náležitau uctiwostj a ssetrnostj před nesti a oznámiti: Kteréhožto wyřjzenj nasseho, tuto Relacý swau kratičkau takto činjme: Předně/ po Tytuli náležitém nám wyslaným daném / byko přednessenj nasse austnj opáčeno/a coby odwedený Spis w sobě obsahowal oznámeno. A gak gsau Gich mikosti to wzkázanj množstwj Služeb a winss wděčně přigsti / tak aby W. M. též Služby s náležitým winssem od nás zase oznámeny byly, za to žádati ráčili. Co se Magestátu a porownánj mezy stranau pod gednau a pod Obogj dotýče/ Gich miko: se newidj to oboge na ten čas wykládati. Osoby z Města Braumowa w wězenij pozůstáwagicý/ gsauce wězňowé G.M.C. wlastnj/ Gich miko: z něho propustiti nenáležj/nad to weysse Panu Arcybiskupu Pražskému / a Panu Opatu Braumowskému w té wěcy co rozkazowati: w giných přjčinách k Služebám a prokazowánjm dobrého přátelstwj panům Stawům pod Obogj, Gich M. se zakazowati ráčj. Datum w Nowém Městě Pražském 13. dne Měsýce Března/ Léta 1618.

Tuto odpowěd, kterauž nám wyslaným Osobám na odwedený Spis. žádost a přjmkuwu nassi snažnau w něm obsaženau, kaskawě dáwati ráčte / nepominem wětssjmu počtu w známost wwesti/gak sebe tak y nepřjtomné Osoby k dalssj láse a mikosti W. M. se poručené činjce.

Num: 94.

Psanj Panům Morawanům.

Služby swau wzkazugem W.M. a Wám/ Wrozenj Páni Páni / Wrozenj a Statečnj Rytjři/ Slowutné a mnoho wzáctné poctiwosti Páni z Měst/Páni Wgcowé, Sswagrowé/Páni a přátelé nassj zwlásstě milj/a Páni

ni nám laskáwě přjzniwj. Zdrawj, a giných Dussi y Těl spasytedlných wěcý od Pána Boha winssugjce / přegeme W. M. a Wám wěrně rádi.

Ačkoliwbychom toho wděčni byli/ abysste W. M. a wy na ten čas tjmto Psanjm nassim zanepraždňowáni býti neráčili a nebyli : Wssak z gistých a newyhnutedlných přjčin/toho pominauti sme nemohli / přátelsky a služebně žádagjce/že nám to přátelskau měrau a laskawě wážiti/ a wčinliwau odpowědj swau (gakož pak giné naděge negsme) nás zase sprawiti ráčjte a sprawjte.

Wedlé toho nepochybugem/že o tom dobrau wědomosť mjti ráčjte a máte / cose od některých nepokogných Lidj/ proti tomu Magestátu od Slawné a Swaté paměti G. M. Cýsaře Rudolffa/gakožto Krále Českého/wssem třem Panům Stawům na Swobodné prowozowánj Náboženstwj gich Křesťanského danému / gako y proti Porownánj mezy stranau pod Gednau a námi stranau pod Obogj při tom včiněnému/Sněmem Obecnjm / y také od G. M. C. nyněyssjho Krále a Pána nasseho neymilostiwěgssjho/znamenitě potwrzenému, před sebe béře/tak že ačkoliw w témž Magestátu a Porownánj toho textowně a patrně doložено gest / že wssickni sgednocenj Stawowé pod Obogj / gakž Staw panský, Rytjřský/ tak y Pražané, Hornjcy, a giná Města s lidmi Poddanými gich/a Summau wssickni kteřjž se koliw k Konffessý České přiznáwagj/ žádného newymiňugjce / Náboženstwj swé Křesťanské/podlé též Konffessý a swého mezy sebau včiněného Porownánj/wolně a swobodně, wssudy a na wsselikém mjstě prowozowati a wykonáwati mohau / a při Wjře a Náboženstwj swém / též y při Kněžstwu a řádu Cyrkewnjm / kteréžmezy nimi gest/aneb od nich nařjzen bude/ že pokogně zanechání býti magj.

Jtem také / že giž podnessnj den žádný / gak z Wyššjch swo-

swobodných Stawůw / tak ani Města, Městečka/y také Sedlský Lid, od Wrchnosti swých ani žádného giného, Duchownjho ani Swětského Člowěka/nemagj a nemá od swého Náboženstwj odtiskowán/a k Náboženstwj strany druhé, mocý ani nižádným wymyssleným spůsobem přinucowán býti. Jtem/ W kterých mistech neb Městech/buď Králowských/Králowé G.M. neb na panstwjch G.M.C. ti kdož pod Obogj gsau / swých wlastnjch Kostelůw / neb Pohřebůw/ani společnjch s stranau pod Gednau by neměli: Ti že wedlé znění wyšdotčeného Magestátu sobě Kostely a Chrámy k Službě Božj wystawěti / gako y mjsta k pohřebům swým wzděláwati mocy budau. S tjm w témž Magestátu doložengm/že G.M.C. přikazowati ráčj Neywyššjm Auřednjkům Saudcům Zemským / a Raddám swým/též wssem Stawům a obywatelům tohoto Králowstwj/aby ge Pány, Rytjřstwo, Prazany, Hornjky / y wssecka Města/wssecky tři Stawy tohoto Králowstwj/sewssemi Lidmi Poddanými gich / a Summau wssecku pod Obogj stranu k též Konfessy České se přiznáwagjcý / při témž Magestátu we wssech geho Artykulsch, znění a Sentencých zastáwali a chránili/žádných gim w tom překážek nečinili / ani komu ginému činiti nedopaussteli/pod wwarowánjm hněwu a nemilosti G.M.C. A kdožby se čeho toho buď z Duchownych neb Swětských Lidj, k přerussenj téhož Magestátu dopustil/že G.M. ráčj mjti a powinen býti s Dědicy a budaucými Králi Českými/a s Stawy tohoto Králowstwj/k takowému každému/gakožto russiteli obecného dobrého pokoge hleděti / a Stawy přitom chrániti a obhagowati: Tak a tjm wssjm spůsobem/gakž Artykul w Zřjzenj Zemském / o obhagowánj Země, Řádu a Práwa wyměrugе. Jtem/ že proti témuž gich Stawům pod Obogj stakému opatřenj/ žádná poručenj a nic takowého/ což-

by gim

by gim w čem neymenſſjm překážku/aneb změnění toho včiniti mohlo/od G.M.C. dědicůw G.M.a budaucých Králůw Českých/ani od žádné° giné° wycházeti/ani přigjmáno býti nemá / A byť pak y wyſſlo/neb od kohožkoliw přigato bylo/tehdy že nemá to mocy žádné mſti/ ani w té wěcy co buď Prawně / anebo bez Práwa wjce ſauzeno a wyřknuto býti/gakž týž Mageſtát/ y také dotčené porownánj/to wſſe w ſobě obſahuge a zawjrá. Ale wſſak co proti takowému patrnému textu / gakož G.M. Pan Arcybiſkup Pražſký/ též Pan Opat Braumowſký před ſebe berau / Ktomu gaké wtiſky a překážky w prowozowánj Náboženſtwj tu y ginde ſe činj. To wſſe gſau Gich miloſt wſſickněj tří Páni Stawowé pod Obogj/při témž Sněmě na Geho miloſt Cýſařſkau, Krále a Pána naſſeho neymiloſtiwěgſſjho, ſkrze pokornau Supplikacý wzneſli. A nedáwagjce témuž wýkladu mjſta/ponjženě proſyli / Aby Geho miloſt Cýſařſká, to při těch Oſobách kterýž ſau ſe koliw čeho toho dočinili, zaſtawiti/a ſtawy při témž Mageſtátu a porownánj miloſti wě chrániti ráčil. Na kterauž to ponjženau žádoſt ſme miloſtiwé pſané Reſolucý od G.M.C. očekáwali/y negednau o to ſkrze Pány Defenſory dle powinnoſti naſſj ſollicitowali/ale ta až poſawád dána nenj. Nebo ačkoliw gě G.M.C. Král a Pán Pán náš neymiloſtiwěgſſj/před některým pominulým časem na Brandeyſe gednomu z proſtředku Panůw Deffenſorůw/odewſſech tří Panůw Stawůw Králowſtwj Českého pod Obogj / nad Konſyſtoří a Akademij Pražſkau narjzených/totiž Wrozenému Pánu, Panu Hendrychowi Mateſſowi Hraběti z Turnu / Valſaſſina a Kreycu/Swobodnému Pánu na Welisſi, Wintířowě a Losdorffu/G.M.C. Raddě/ Komornjku a Sudjmu Dworſkému w Králowſtwj Českém / toliko auſtně w přjtomnoſti giných Tří Oſob oznámiti ráčil: že žádoſt Stawůw neráčj za ſluſſnau wzná-

wati

wati/ protož aby Pán to giným w známost vwedl: Ale Pan Hrabě wěda/že to gemu samému k sobě přigjmati nenáleží/ a obáwage se žeby tak wssech slow G.M.C. wlastně nespamatowal, a snadno něteo pochybiti mohl. Z těch přjčin gest se G. M. C. ponížené omluwna činil/a prosyl/aby G.M.C. ráčil tehdáž přjtomné G.M. neywyssjmu Panu Kancljři Králowstwj Cžeského, takowé swé oznámenj a Resolucy, poručiti w Spis vwesti a gemu podati: Tehdyž nepomine nám to w známost vwesti. K čemuž ačkoliw G.M.C. tehdáž mikostiwě powoliti ráčil: A wssak se toho až posawád po mnohém o to připomjnánj, dosáhnauti nemohlo a nemůže. Pod tim pak se toto stalo: že netoliko těch vtiskůw a překážek w prowozowánj Náboženstwj, a žalostiwých naně Deffensory wznássenj, se nevmenssuge/ale den odedne wjce gich přibylo: Kdyžto y Pan Arcybiskup Pražský w Městečku řečeném Klostergrabu, anebo Hrobu/ Kostek od Obywatelůw téhož Městečka s welikým nákladem wystawený/ k němuž gsau gim wzácnj lidé Náboženstwj pod Obogj Almužny dáwali a pomoc činili/ na welikau potupu a posměch wsseho Náboženstwj pod Obogj, pobořiti, rozmetati/ a s zemj srownati dal. A Braunowským (gakž se správa činj) též přjssně poručeno gest/ aby také Kostela od nich s welikým nákladem wystaweného prázdni byli a klíče složili. W čemž když gsau se ponížené omluwna činili/ a za to aby při Majestátu a swobodném Náboženstwj pod Obogj prowozowánj zůstaweni byli/ poddaně prosyli/ tu několiko Osob z prostředku gich gsau na Hradě Pražském do wězenj dáni/ w kterémž až posawad s welikým nařskánjm Manželek, djtek a přátel gegich zůstáwagj. Na kteréžto předsewzetj a přjkořj/ bywsse my těchto pominulých dnůw, od Panůw Defensorůw do Měst Pražských powolání/ a shledawsse se

w gistém počtu/nepominuli sme z spokečného sneſſenj/takowé y giné ſtiżnoſti w rozdilné Spiſy vweſti/a gak předně na G.M.C. p.n.n. to náležitě wznésti / y w těch přičinách za ochranu ponżeně prosyti / tak také Gich miłoſtj Pány Mjſtodrżicy w Králowſtwj Českém/netoliko za propuſſtěnj těch Wězňůw/a zaſtawenj takowých vtiſkůw pro Wjru/ ale tolikéż k Gehoſt Miłoſti Cýſařſké/gako nic méně Gich miłoſtj Knżata a Pány Stawy Knżectwj Slézſkého/ téż Pány Stawy Horegſſich y dolegſſich Lużic/ za přimkuwu přátelſky a ſłużebně požadali. Ponewadż pak mezy timto ſławným Králowſtwjm Českým/a Margkrabſtwjm Morawſkým/gakożto přednjm Audem geho/ ten wzáctný obyczeg a spůſob każdého času zachowáwán był / że gſau gedni druhým. w čas ſtěſtj y neſſtěſtj, dobré y złé Communiciro-wali / a spoku w tom potěſſenj aneb vtrpnoſt / y čitedlnoſt měli/gſauce my od Oſob naſſich a budaucými naſſimi w tom bliżkém zpřiżnění, spokčenj / dobrém Sauſedſtwj a ſrozuměnj, neproměnitedlně státi, a trwati powinni / Tak činjme/a toho nynj ſkutkem dokazugice/y naſſi potřebu w známoſt wwozugice/ W. M. a wás za to přátelſky a ſłużebně żádáme/że se k G.M.C. Pánu naſſemu neymiłoſtiwěgſſjmu podlé nás přimkuwſti ráčjte a přimkuwſte/aby netoliko častodotčenj ſaużenj Lidé/w ſwobodném prowozowánj Ná-bożenſtwj ſwého vtiſkowání nebyli/ nýbrż také ti vwěżenj zůſtáwagicý Braumowſſtj/téhoż wězenj prázdni a z něho propuſſtěnj byli. Tolikéż gaké geſt ſe a komu koliw bezpraw a přikoří / proti Mageſtátu, Porownánj naſſemu / a Sneſſenj Sněmownjmu/ aż poſawad činiko a ſtało/ to gednomu każdému k ſłuſſné náprawě přiwedeno, a ſkutečně wynahraženo beko. Gakż ſe w tom dalegi W. M a wám że bez naſſeho wyměrowánj, w přičině téż Imeic ſſij y giném přátelſky a Sauſedſky poručené mjti ráčjte / a budete/

přá-

přátelſſky a ſſlužebně důwěřugeme. Toho ſe W. M. a wám kaſdého čaſu wſſeligak přátelſky, ſauſedſký, a ſſlužebně odměňowati a odſſluhowati nepomineme/ Ochraně Božj nás wſſecky porúčena činjme. Datum w Kollegi Welikě Cýſſaře Karla Čtwrtého/ w Pondělj 12 Martij, Léta 1618.

Páni, Rytiſtwo, a wyſſlanj z Měſt, Oſoby ze wſſech tj Stawůw Králowſtwj Czeſkého/ Těla a Krew Pána naſſeho Geſſe Kryſta pod Obogj přigmagicy/ nynj w Kollegi Skawně paměti Cýſſaře Karla Czwrtého/ pořpolu zhromážděnj.

Num: 95.

Rewers a Confirmacý Prywilegij od G. M. C. wſſem třem Stawům Králowſtwj Czeſkého daný.

Přípis Rewerſu od G. M. Arcykněžete Mattyáſſe/ Kráſe Wherſkého/ &c. Panům Stawům Králowſtwj Czeſkého, dańého z Gihlawy/ ſub dato w Czwrtek po Nedělj Lætare, Anno 1611. 27 Martii.

My Mattyáſs Druhý/ z Božj miloſti Král Wherſký/ Čekanec Králowſtwj Českého/ &c. Arcykněže Rakauſké/ Knjže Burgundſké/ Margkrabě Morawſké/ a Hrabě Tyrolſké.

Známo činjme tímto Liſtem Rewerſem naſſim Králowſkým/ obecně předewſſemi/ a zwláſſtě tu kdež náležj.

Gakož gſme ſe Liſtem naſſim otewřeným/ Lidu naſſemu Wálečnému/ od nás na pomoc Stawům Králowſtwj Českého wyſſlanému daným/ gehož geſt Datum w Měſtě naſſem Wjdni/ w Pondělj Poſtnj/ genž ſlowe Inuocauit, též podobně y Reſolucý odpowědi naſſj/ Kommiſařům nám od týchž Stawůw Králowſtwj Českého wyſſlaným danau/ gjž Datum geſt 4 dne Měſyce Března/ wſſe Léta toho-to 1611. w tom proneſti a ohlášyti ráčili/ že z přirozené láſky

nassj/a nákłonnosti/kterauž k dotčenému Králowstwj mj-
tiráčjme/dle Smłauwy Léta 1608. před Prahau včiněné/
týmž Stawům Králowstwj Českého/proti tomu nessleche-
tinému Wálečnému Lidu Passowskému/ kterýž gak předně
do Arcyknjžetstwj nasseho Hornjch Rakaus nepřátelský
wpád včinił/mordy,pálenjm,kaupežj,a plundrowánjm/ne-
bohým poddaným nassjm sskody nenabyté zdělał/ tak po-
tom y w Králowstwj Českém/některá mjsta a Města/ až y
Menssjho Města Pražského gest aukładně a kstiwě dobył/
ge opanował/Wyžssjch y nižssjch Obywatelůw nemálo po-
mordował / Hrad Pražský / kdež G. M. C. Pan a Bratr
nás neymilegssj / též Swobody a Dcky Zemské/ neywětssj
Klénot téhož Králowstwj / totiž Koruna Česká / a giné
Klénoty a Prywilegia na ten čas zůstáwagjc, oblehł / ano y
ostatnjch Měst Pražských Starého y Nowého zmocniti se
wsyluge/ ku pomocy a na retuňk přjspěti / wyšpsaných Sta-
wůw dobré,aužitek a zwelebenj ffedrowati/ a ge gakož také
podlé nich/y swau wlastnj Králowskau Osobau/ spolu s ze-
měmi/před dalssjm nesstěstjm a spusstěnjm/ s pomocý Bo-
žj chrániti / též pak sskůdce nasse / a Zemj nassjch náležitě
skrotiti/dalssj neskussné a nenáležité předsewzetj téhož Li-
du zastawiti / a bez wsseligaké sskody/ a neymenssjho týchž
Stawůw wbljženj dokonce zrussiti/ toho konečného aumy-
słu býti ráčjme. Na kterézto nasse takowé milostiwé
Králowské ohlássenj/toho gsau při nás častopsanj wssickni
Těj Stawowé Králowstwj Českého, snažně wyhledáwa-
li/abychom prwé nežlibychom z pomezý a Hranic/do téhož
Králowstwj Českého wygeti ráčili / ge Stawy Rewersem
dostatečným w tom vgistiti a vbezpečiti ráčili/ že týž přj-
gezd nás gim na Vgmu, sskodu, a protrženj Prywilegů,
Práw/ Zřjzenj Zemského / a snessenj Sněmownjho / y také
dobrých starobylých zwyklostj a obyčegůw / obzwlásstně
pak

pak proti té Smlauwě/ kteráž se před Prahau stala/a gsto Datum w Středu po Swatém Janu Křtiteli / Léta od Narozenj Syna Božjho Tisýcýho / Sseſtistého/Osmého/ nenj, a býti nemá.

Kteraužto gich snažnau žádost/skussnau a sprawedliwau býti vznáwagice/poněwadž ne giným aumyslem / nežli tjm, pro gich dobré, a zwelebenj/abychom ge chrániti/a gim pomáhati ráčili/toto před sebe chwalitebně a sslechetně bráti ráčjme. Protož s gistým rozmyslem nasſjm / a Raddau wěrných nasſich miłých/ mocý nasſj Králowstau/a gakožto pořádně wolený Čekanec Králowstwj Českého / Dědice a budaucý Potomky gich / takto w tom we wſſem opatrugeme/tjm Rewersem nasſjm wbezpečugeme/gim to potwrzugeme/a dostatečně pogisstugeme/že tento nás, s Lidem nasſjm Wálečným/do Králowstwj Českého/ku pomocy Stawům téhož Králowstwj/ mocný přjgezd/gim wſſem trem Stawům Slawného Králowstwj Českého/ ani budaucým a potomkům gegich na vgmu a sskodu / neb protržení týchž Prywilegij, Swobod, Práw, Držení Zemského/a Sneſſenj Sněmownjho/y také dobrých, starobylých zwyklostj a obyčegůw/obzwlásſtně pak proti té Smlauwě/ kteráž se před Prahau stala/ a gjžto Datum w Středu po Swatém Janu Křtiteli/Léta od Narozenj Syna Božjho/ Tisýcýho/Sseſtistého/Osmého / w ničemž neymenſſjm nenj / býti nemá a mocy nebude. Nebo my ge wſſecky / y gednoho každého obzwlásſtně, při wſſech gegich Swobodách, Prywilegijch, Magestátjch, Obdarowánjch, též Práwjch, Držení Zemſkém/ Sněmownjch Sneſſenjch / dobrých chwalitebných řádjch, obyčegjch, zwyklostech / nahoře dotčené Smlauwě/y také přitom o Náboženstwj včiněném pokogi a srownánj / bez přerussenj a zginačenj / wždycky každého času zůstawiti a chrániti ráčjme chtjci / a slibugeme/na časy budaucý

daucý a wěčné. Čehož wssého na Potwrzenj a wěčnau paměť/s gistým naſſim wědomjm/Pečet naſſ Králowſkau k tomuto Liſtu ſme přiwěſyti poručili/ a naſſj wlaſtnj Ruką ſe w něm podepſati ráčili. Genž geſt dán w Městě naſſem Gihlawi/we Čtwrtek po Neděli Poſtnj Lætare, Léta Božjho Sſeſtnáctiſtého Gedenáctého. A Králowſtwj naſſeho Vherſkého Třetjho.

Matyáſs.

Ad Mandatum Sacræ Regiæ
Maieſtatis proprium.
Frydrych Jordánz Klauzenburgku.

Druhý Rewers G. M. Krále Matyáſſe/ Stawům Králowſtwj Czeſkého před. Korunowánjm. Gehomiłoſti na ten Králowſtwi dany Léta 1611.

My Matyáſs druhý/ z Božj miłoſti Vherſký Král/ Czekanec Králowſtwj Czeſkého/ Arcyknjže Rakauſké/ Knjže Burgundſké/ Margkrabě Morawſké a Hrabě Tyrolſké. Wyznáwáme tímto naſſim Liſtem genž ſſowe Rewers, předewſſemi/a zwláſſtě tu kdež náležj. Gakož geſt Neygaſněgſſj, Neynepřemoženěgſſj a welikomocný Knjže a Pán, Pan Rudolff toho gména druhý wolený Řjmſký Cýſař/ Vherſký a Czeſký Král ꝛc. Arcyknjže Rakauſké, Knjže Burgundſké/ Margkrabě Morawſký, Lucemburſké a Slézſké Knjže/ a Lužické Margkrabě/ Pan Bratr náš neymilegſſj/ na wſſecky tři Stawy ſlawného Králowſtwj Czeſkého Propoſiti, anebo předložením ſwým Sněmownjm w Pondělj po Neděli Prowodnj wznéſti ráčil: Že gſ z náchylnoſti a láſky Bratrſké/ kterauž k nám Bratru ſwému neyſtarſſjmu a neymilegſſjmu, nakloněn býti račj: Též pro dobré Králowſtwj tohoto/nechtjce aby ſnad budaucně kdyby Pán Bůh wſſemohaucý, G. M. C. z tohoto Swěta

proſtřed-

prostředkem Smrti časné powolati ráčil/ gaké o to rozterži-
tosti a newole býti měli/ k tomu milostiwě powoliti ráčil.
Abychom my, poněwadž sau Stawowé na předessłé milosti
wé wyhledáwánj, žádost a powolenj G. M. C. za Czekan-
ce Králowstwj Czeského, nás wolili/ a gednomyslně otom
se snesli/ že po Smrti G.M.C. žádné° giné° za Krále Czeské°
wzýti nechtěgj. Nýbrž gesstě za žiwobytj G.M.C. za Krále
Czeského/ wedlě starobylého spůsobu wyhlássenj a Koruno-
wánj býti ráčili: za to gich Stawůw žádagjce/ aby nás ne
prodleně korunowali/ a na potom za Krále a Pána swého
měli a drželi. Kdež měwsse dotčenj wssickn
tij Stawowé Králowstwj Czeského takowau G.M. Pana
Bratra nasseho neymilegssjho na ně wzloženau žádost/ při
tomto Generálnjm anebo wereegném Sněmu w swém pil-
ném, bedliwém a dostatečném wwáženj/ a powáživsse při
tom toho/ že gsme Léta pominulého 1608. na milostiwé wy
hledáwánj G.M.C. při týchž Stawjch za Czekance Krá-
lowstwj tohoto, na gistý wssak spůsob woleni byli. Wtom
gsau se k G. M.C. poddaně, gako y k nám powolně vkáza-
li/ a Nás za Krále Czeského a Pána gich podlé swobod
swých wyhlássyli/ a o G.M.C o gistý den/ na který se
korunowánj nasse Bohdá sstastně wykonati má / totiž w
pondělj Swatodussnj neyprwé přjsstj, snesli a porownali:
Wssakstauto přitomz namenitau wýmjnkau/ abychž
my Král Matyáš/ před giž řečeným nasšjm slawným Ko-
runowánjm/ nadepsaným wssem třem Stawům Králow-
stwj Czeského Revers dostatečný od sebe dáti / a milostiwě
připowěděti ráčili/ že we dwau Nedělich po témž Koruno-
wánj nassem pořád zběhlých/ ráčjme powinni býti/ a to yst-
tečně wykonati chtjti / wssecky a wsseligaké Mageskáty a
prywilegia/ gak obecnj wssem třem Stawum / tak y ob-

zwlá-

zwlásſtnj neb partykulárnj/ od předeſſlých G.M. Králůw Czeſkých, ſkawných paměti/ gako y od G.M.C. Krále Rudolffa Pana Bratra naſſeho neymilegſſjho/ tymž třem ſtawům z obzwlásſtnj mikoſti a ſſtědroty G.M.C. a Králowſké nadánj/ a netoliko na ſwobodné prowozowánj Náboženſtwj pod Obogj přigjmagjcých/ ale y na giné Politycké wěcy/ gako z ſtrany wypuſſtěnj od pokut ſe wztahugjcý. Jtem wſſecky ſwobody/ Práwa/ Zřjzenj Zemſké, chwalitebné dobré ſtarobylé obyčege a počádky/ gako y Sněmownj ſneſſenj: Zwlásſtě pak ta kteráž ſau ſe Léta 1608. a 1610. ſtala. Též ſrownánj Stawůw pod Gednau a pod Obogj/ tak y mezy ſtranau pod obogj ſamau w tomto Králowſtwj přigjmagjcých. Nic méně y tu Coniuncti, kteraužgſau často gmenowanj ſtawowé pod Obogj s Knjžaty a Stawy w Knjžetſtwj Slézſkých/ Léta pominulého 1609. na Sněmě obecnjm w přjčině Náboženſtwj včinili/ wewſſem gegich znějj, punktech, klauzulech a Artykulech (nic owſſem newymiňugjc) z cela zaupłna ſchwáliti/ obnowiti/ a Mageſtátem naſſim Králowſkým potwrditi/ a týž Mageſtát w gmenowaném čaſe, w těch dwau Nedělích konečně a giſtotně w moc Stawů Králowſtwj Czeſkého aneb na mjſtě gich neywyššjmu Purkrabj Pražſkému odweſti dáti/ a w tom ſe wewſſem tak náležitě a mikoſtiwě zachowati.

A protoż/ přigjmagjce my Král Matyáš od dotčených Stawůw Králowſtwj Czeſkého, w giž oznámené přjčině wyhlášſenj naſſe za Krále Czeſkého/ a ſneſſenj ſe s G.M.C. Panem Bratrem naſſim neymilegſſjm o Korunowánj naſſe/ w ſkutku prokázanau powolnoſt/ s obzwlásſtnj wděčnoſtj, mikoſtiwě k tomu ſe každého času ſnažowati a

ſkute-

skutečně přičiňowati chtjti ráčjme. Toho se tým3 wssem Třem Stawům Slawného Králowstwj Czeského / wssj milosti nassj Králowskau (nad čimž swé zalibenj mjti, a s námi dobře spokogeni budau) spomjnati a nahražowati. A přes to mocý tohoto Reversu nasseho / častopsaným wssem třem Stawům, Slowem nassim Králowským přikazáme a připowjdáme/ že to wssecko co se nadpisuge z strany schwálenj, obnowenj a potwrzenj wssech a wsseligakých gegich Prywilegij, na Náboženstwj y na giné Polytické wěcy / se wztahugjcých. Též y swobod, práw Zřjzenj Zemské° /chwalitebných dobrých starobylých obyčegůw a pořádkůw/ gako y sněmownjch snessenj: Zwlá sstě pak těch/ kteraž sau se w dotčených letech, 1608. a 1610. staly. Tolikéž to srownánj mezy oběma stranami pod gednau a pod Obogj/ gako y mezy stranau pod obogj samau w témž Králowstwj: Nic méně y z strany té Conjuncti mezy stawy pod Obogj, s Knjžaty a stawy w Knjžectwj Slézských/ Leta pominulé° 1609. na sněmě obecném w přjčině náboženstwj včiněné/ ponewadž proti Wjře Katolické pod Gednau přigjmagjcý, mjněna býti nemá/ ráčjme chtjti to w wrčitém čassu w tech dwau Neděljch po sstastném Bohdá Korunowánj nassem / wewssem gich znění, položenj, punktjch, klauzulich a Artykulich z cela a zaupl na/ (nic owssem newymiňugjc) milostiwě schwáliti a stwrditi/ a to wsse wpřjmně a wěrně wykonati a naplniti/ a Magestat náš Králowský na to se wztahugjcý rukau nassj wlastnj podepsaný/ a pečetj nassj Králowskau stwrzený/ ze se tomu od nás y budaucých Králůw Czeských zadosti státi má/ wssem třem Stawům Králowstwj Czeského / aneb na mj tě gich, w moc neywyssssjho Purgkrabj Pražského odwesti dati.

To se pak některých giných Artykulů w obecnjch od Stawů w Králowstwj tohoto nám přednesse-nych/ kteřjž za gistými přjčinami na tento čas k wy řjzenj swému přigjti nemohli, dotýče/ takowj Artykulowé až do neyprw přjsstjho Sněmu Obecnjho, od nás Stawům položeneho, se odkládagj. A že při témž Sněmě dokonále k zawřenj swému přede-wssemi giným wěcmi přigjti magj / Wsty swými Králowskými gsme připowědjti ráčili.

Načež se wssickny tři Stawowé dokonále vbezpečiti a tim gisti býti magj/ že se to od nás, gakožto Krále a Pána Křesťanského a Slowa swá držjcyho/ wsseligak náležitě a sslechetně státi má a stane. Tomu na swědomj / Revers tento nás Králowský gsme rukau swau wlastnj, s přitisstě-njm Pečeti nassj Králowské, podepsati ráčili. Genž gest dán na Hradčanech, w wrchnjm Městě Pražském/ w So-botu po Neděli Exaudi, Léta Božjho 1611. A Králow-stwj Nassého Wherského třetjho.

Potwrzenj wssech Prywilegij / od Krále Mattyásse Druhého/ w Králowstwj Czeském/ po geho Korunowánj za Krále Czeského / gehož Datum na Hradě Pražském w Pátek po Božjm Těle/ Léta 1611.

MY Mattyás Druhý/ z Božj milosti Wherský Český, Dalmatský, Charwátský Král/ &c. Arcykněže Rakaus-ské/ Margkrabě Moranwské/ Lucemburské Knjže/ a Lužické Margkrabě/ &c. Oznamugem timto Listem wssem / že Přiekli sme Korunu Českau držeti a zachowati/ wssecky Pány, Rytjřstwo, Města Pražská y giná Města: A wssecku Obec též Koruny/ při Prawjch, Řádjch, Magestá-

tjch,

tých Prywilegijch Swobodách / Wyſazenj a obdarowánj Zemſkých / na Náboženſtwj / y na giné Politycké wěcy ſe wſtahugjcých / při Sněmownich ſtaweních / zwláſtě pak Léta 1608. a 1610. Srownánj mezy oběma ſtranami / pod gednau y pod Obogj ſamau / w témž Králowſtwj : Nic méně y při té Conjunkti, mezy Stawy pod Obogj / a Anjžaty a Stawy Knjžetſtwj Slezſkých / Léta pominulého 1609. na Sněmu Obecném w přjčině Náboženſtwj včiněné / poněwadž proti wjře Katolické pod Gednau přigjmagjcých mjnéna býti nemá / Y wſſech ſlauſſných ſtarých a giných zwyklých dobrych obyčegjch / a pořádcých / Zwláſtě Slawných paměti, Krále Ottagara / Krále Jana / Cýſaře Karla / Krále Wáclawa / Cýſaře Zygkmunda / Krále Albrechta / Krále Ladiſlawa / Krále Giřjho / Krále Wladiſlawa / Cýſaře Ferdynanda / Cyſaře Maximiliána / a geho Láſky Pana Bratra naſſeho neymilegſſjho, Cýſaře Rudolffa / Též wſſecky zápiſy / od G. M. dané a wyſſlé držeti / bez odporůw a zmatku wſſeligakého / y w ſkutku zachowati a obhagowati.

Jtem / přiſkli ſme Hradu Karlſſteyna / Korunu, Klénotůw wſſelikterakých Zemſkých / y také Deſk a Prywilegij / neporaučeti / ani ſwěřowati žádnému / bez wůle a Rady Panůw / Rytjřſtwa / Králowſtwj Ceſkého / y Měſt Prażſkých / pokudž kteřj Práwo magj.

Jtem / přiſkli ſme / že zachowati máme Řád a zwyklosti ſtarodáwnj Králowſtwj Ceſkého.

Jtem / přiſkli ſme / žádných Cyzozemcůw Duchownich ani Swětſkých / na Vřady Zemſké, Dworſké / ani Měſtſké / ani Duchownj neſázeti / než Čechy : ani nimi Zámkůw a Měſt Koruny Ceſké oſazowati / a gim gich ſwěřowati / a to mame s radau včiniti. A což w okolnich Zemich k Králowſtwj Ceſkému přiſluſſegjcych / aby bylo držano / gakoj geſt to za

Cýsaře Karla/y giných Králůw a Předkůw nassich držáno a zachowáno bylo.

Item/Přiřkli sme/že nemáme žádných Zemj / Knjžetstwj, Měst, Zámkůw, Hradůw, Panůw, y giných wssel. kterakých zbožj k České Koruně přislussegjcých / od Koruny odtrhowati/ani odcyzowati/ nižádným obyčegem / ani žádnými wěcmi / ale cožby od Koruny odtrženo/neb odcyzeno bylo/to máme zase připogiti/a k Koruně zhromážditi.

Item/Přiřkli sme/Mince České žádným obyčegem nepolehčowati/ani ponižowati bez wůle wssj Země/ Ale tak se zachowati podlé wysazenj a Prywilegij Koruny České/gakž Práwo gest.

Item/Přiřkli sme/co gsau Předkowé nassj/Cýsařowé/neb Králowé Cesstj komu dali a zapsali/Stawům, Osobám neb osobě/buď na Králowstwj/na Duchowenstwj/neb Manstwj/že to máme zdržeti, a w celosti zachowati / wssak cožby nebylo proti mikostem a obdarowánj/ kteréž Král Wladislaw slawné paměti dáti ráčil wssem Stawům Králowstwj tohoto.

Item/Přiřkli sme/každý Staw zwlásstě při gich Práwich, Řádjch, Prywilegijch, Swobodách, wysazenj, zwykłostech a obdarowánj / což kterému Stawu náležj zachowati. Tomu na Swědomj / Pečet nassi Králowskau k Listu tomu přiwěsyti sme rozkázati ráčili. Dán na Hradě nassem Pražském / w Pátek po Slawnosti Těla Božjho/ Léta 1611.

Mattyás.

Num: 96.

Těžké Psanj G.M.C. Mistodržicým na Deffensory a Stawy pod Obogj.

Matty-

Matyáss z Božj mikosti Wolený Římský Cýsař / po wssecky časy rozmnožitel Říssе / a Wherský, Český / atd. Král / atd.

Vrozenj a Stateční wěrnj nassi miljj. Co gest se při minulém Sgezdu w Kollegi / Slawné paměti Cýsaře Karla Čtwrtého zběhlo / tomu sme netoliko z psanj wasseho / a z spisu w něm položeného / Ale také y z giných rozdjlných mjst a spráw, wyrozuměti ráčili. A nacházýme / že týž Sgezd, proti wlastnj Osobě nassi Cýsařské a Králowské rozepsán byl / kdež se přjčina w dotčeném Spisu rozepsánj geho klade / Kostel w nowě wystawený w Městečku Hrobu / Arcybiskupu Pražskému nawrácený / a trestánj neposslussných Poddaných Klášterských / z Města Braumowa / což obé gest se na sprawedliwé Poručenj nasse stalo. Tolikéž že dálegi než Magestát / a to mezy stranami pod gednau a pod obogj včiněné Porownánj, propůgčuge / od nich sažено gest / kdež se cyzých Poddaných w wěcech nesslussných proti Resolucy nassi vgjmati / a zgewně neposslussenstwj a pozdwiženj gich proti nám zastáwati / a gim w tom posyku dáwati chrégi. Při kterémžto Sgezdu wůbec na rozum dáwáno / ano y do Obeslánj poněkud doloženo bylo / gakoby gim dotčený Magestát a Porownánj zrussenу býti měli / A též mezy Obecný Lid roztrussowáno / gakoby nějaký Lid Wogenský do Králowstwj nasseho Českého wtrhnauti měl: kdyžbychom my při Lidu Obecném / těch wěcý nepowědomém / w nepřjtomnosti nassj w sskodliwé a zlé domněnj / a wěrným Poddanym nassim / w nenáwisť wwedeni býti a z toho wsseligaké těžké nedorozuměnj, rozbroge, a nepřjležitosti w dotčeném Králowstwj nassem Českém / s znamenitau wssech Obywatelů w sskodu, powstati mohli.

Čehož sme my se do některých Osob / kteržž toho původowě gsau / nikoliw nenadáli. Poněwadž pak oni dobrotiwosti

nassj zle vžjwati/a wždy dálegj než gim náležj, a týž Mageſtát a porownánj (na něž se potahugj) to s sebau přinášſj, sahati chtěgj/ a Nám, gakožto Králi/ a Pánu Zemé/ časně dřjwegi nežliby tyž oheň wjcegi rozněcen byl, to předcházeti ſlussj. Protož nepomineme/ na to se dálegi sewssj bedliwosti wyptati/ a k nim se ſprawedliwě podlé zaſlauženj gednohokaždého zachowati. Wám pak mikostiwě poručeti ráčjme/ abyſſte Osoby ty, kteréž giné obſýkali/ před sebe powolali/ a gim gménem a na mjſtě nassem, dostatečně poručili / Aby oni mezy tjm, a bychom zase Bůhdá brzy ſſtastně do Králowstwj nasſeho Českého se nawrátili/ anebo do dalſſjho nařjzenj nasſe°/ žádných takowých ſgezdů nerozpisowali/ lidj poddaných Braunowſkých/ y giných cyzých se nevgjmali/ a přjčiny k roztržitoſtem a rozbrogům nedawali: Giné pak Obywatele, tolikéž wtom, aby se na takowá obſýkánj / poněwadž toho žádné ſlussné od nás sobě k tomu dané přjčiny nemagj, nesgjždělj/ napomenuli. A že gsau někteřj z prostředku wasſeho/ též Pražané/ y také giné Osoby z Obywatelůw poſlussných a wěrných Poddanych nasſich/ k takowému ſgezdu/ magjc na pozoru nás Krále a Pána swého/ na obſýkánj a žádoſt gich, nagjti se nedali/ to my od nich mikoſtiwě přigjmati / a w nastalých přjležitoſtech, gim towſſjm dobrým spomjnati chtjti ráčjme. Na tom gistau a mikoſtiwau wůli nasſj Cýsařſkau naplnjte. Dán w Městě nasſem Wjdni / w Středu po třetj Neděli Postnj/ genž ſlowe Oculi, Léta Sſeſtnáctiſtého Gſmnáctého. A Králowstwj nasſich/ Řjmſkého vj. Vherſkého x. a Českeho vij.

Matthyáſs.

Sdenco Adalbertus Popl de Lobkowic
S. R. B. Cancellarius.

Artyku-

Nu: 97.

Artykulowé Zřjzenj Zemského/ Králowstwj Czeského.

A 4.

Na Sněmu Obecném/ktery̆ držán byl na Hradě Pražském Léta 1547. w Autery̆ před Swatým Bartolomegem/ toto gest zawřjno: Což se Sněmůw a Sgezdůw po Kragich pokladánj a rozpisowánj dotyče/těch se při mocnosti a wůli G. M. Králowské zůstawuge/ gakž prwé od starodáwna bywalo/ a gakž předessle o tom Artykul w Sněmě/ ktery̆ držán byl Léta 1535. w Stredu po S. Třech Králich/swolen gest. A také podnessnj den/a by žádny z Obywatelůw Králowstwj Českého/žádny̆ch Sněmůw a Sgezdůw Kragsky̆ch Obecnjch/bez powolenj G.M. Králowské/ podnižádny̆mi wymyssleny̆mi spůsoby nepokládal a nepokládali/A to pod pokutau Hrdla stracenj/nakohožby se to pokázalo a prowedlo.

A 8.

Aby žádny̆ch puntowánj proti Králi aD: g: nebylo/pod stracenjm Hrdla.

K 52.

Kdyžby se Lidé Poddanj Pánu swému zprotiwili/ a Statek gemu geho odgali/w mjrné a pokogné Zemi/buďto Lidé dědičnj neb zápisnj a zástawnj/ by pak gemu Statku neodgali/ než gakžkoli se proti Pánu swému wyzdwjhli/ chtjce gemu sskodu/neb nětco zle včiniti: Takowj aby byli podlé gich zaslauženj (gakžby vznáno bylo) skutečně stresstáni/ y s tjm k dožby gim k tomu radil/a při od nich wedl. A kdožbykoli ty Lidi w obranu přigal/ a k nim přistaupil/ a ge zastáwal/nebo pomáhal/ nebo s nimi Wogensky proti Pánům gich táhl/ anebo gaký toho původ byl/anebo stastek

tek odgatý aby k sobě přigal / a gey sobě osobowal (wěda o tom) Ten a takowýby včinil nesslechetně a neprawě proti swé Cti / proti Prawu / a proti Králi G. M. Hrdlo propadl gest / A statek ten odgatý zase má nawrácen býti / tomu komuž byl odgat.

L 5.

A kdožkoli Čest straty / že má býti gako Psanec / a nemá žádného práwa včiti proti žádnému / a zase ke Cti na wěčné časy nemá nawrácen býti / nižádným Prawem Duchownim ani Swětským. Item / že takowý kdožkoli Čest straty / aneb o Cti odsauzen bude / hned má oznámen býti ke Dckám Zemským / y ke wssem Auřadům / aby gemu we Decky kladeno nebylo / a každý má se s nim wystříhati kwasyti / gako s Zrádcý.

Nu: 98.

Psanj Panů Deffensorů Braumowským.

Maudrým a Opatrným M. M. Měssťanům a Obywatelům y wssj Obcy Města Braumowa / Tělo a Krew Pána nasse ho Gežisse Krysta pod Obogj přigjmagicým / a k Konffessý Czeské se přiznáwagicým / Přátelům nassim milým.

MAudřj a opatrnj přátelé nassi milj: Zdrawj a giného wssecho dobrého přegeme wám rádi.

Z Supplikacý Wassj / kterauž ste nám w Německém gazyku odeslali / a skrze giste Osoby z prostředku wasseho, sem do Měst Pražských wyslané / osmého dne Měsyce Září, giž minulého, nám do Kollege dodati dali / dawsse gj sobě nyuj při tomto společném shromážděnj nassem přednesti / čeho při nás wyhledáwáte, gsme wyrozuměli. Na kterauž to z bedliwého společného wážen j nasseho / toto wám za odpowěd dáwáme:

Předně / Co se prwnj žádosti wassj, z strany nařjzenj a confir-

confirmowánj wám Curatorůw Ecclesiæ, pro lepssj zachowánj Kostela a Sskoły wassj/y Skowa Božjho, w dobrém řádu, wzdělánj a prowozowánj dotýce: Poněwadž to giž prwé w sněssenj Gich mikostj wssech třj Panůw Stawůw Králowstwj Czeskéhо/Těla a Krew Pána nasseho Gežjsse Krysta pod Obogj přigjmagjcých, a k Konffessy Cieské se přiznáwagjcých/wůbec w Czeském y Německém gazyku wytisstěném, patrně dokoženo a wyměřeno gest/gakyby spůsob w tom zachowán býti měl. Protož nahlédnauce do tého sněssenj/wedle XI. Artykule w něm dokoženého/budete wěděti dálegi w té přjčině gak se zachowati/a při kom toho wyhledáwati.

Z strany pak wydánj wám pečeti/poněwadž nasse Instrukcý, na to se newztahuge/aniž to w mocy nassj zůstáwá/nemůžeme tauž žádost wassj naplniti. Než co se třetjho punktu/totižto, abysste se w gistém místě/kdyžby gaká důležitá potřeba (wssak samého Náboženstwj wassého Křesťanského podlé Confessi Czeské pod Obogj toliko/bud Kostela, Sskoły neb Pana Faráře wassého/a giných wěcý Cýrkewnjch se dotýkagjcý/kdy a kterého koli času vkazowala/shledáwati mohli, dotýče: To též swobodně a bezpečně učiniti/a kdyby toho potřeba vkazowala se sgjti/a wěcy potřebné, coby k zachowánj a prowozowánj Náboženstwj wassého zapotřebj bylo, a přjslussело, opatřiti/y na místě postawiti mocy budete/k čemuž My od Osob nassjch/žádného přjhodnějssjho místa nenacházýme, a nevznáwáme/gako Sskolu wassj/kterauž ste na swůg wlastnj nákład, pro wyučowánj mládeže wassj pod Obogj sobě wystawěti dali.

Wssak wás při tom dostatečně opět napomjnáme/abysste se přitom wsseligak pokogně, vctiwě, a náležitě zachowali/žádných neymenssjch přjčin nižádnému z Strany pod Ged-

nau, mnězgi pak Wrchnosti wassj, a Regentům od nj wyſkawenym/ k pohnutj a hněwu (znagjce žeby to proti sgednocenj a porownánj mey ſtranau pod Gednau a pod Obogj čelikó/ y pod těžkými pokutami wyſoce zapowědjno geſt) nižádnými wymyſſlenym ſpůſobem nedáwali. Nýbrž wewſſech Polityckých wěcech/ wſſeligaké náležité poſluſſenſtwj k gednomukaždému zachowati hleděli: Neb my o důſtogném Panu Opatowi Pánu a Wrchnosti wassj/ gakožto oſobě duchownj a tak pokogné nikoli nepochybugeme/než že widauce wassj poſluſſnoſt/ a wſſeligakau k němu y k giným powinnau a náležitau ſtetnoſt/ k wám ſe také laſkawě a dobrotiwě vkázati/ a w přjčině Náboženſtwj žádných překážek wám činiti dopuſtiti neráčj. A toho gſme wás na Supplikacý wassj/ abyſſte ſe wěděli čím ſprawiti, teyna včiniti nechtěli. Milość Božj s námi ſewſſemi býti rač.

Dátum w Praze w Kollegi welikém/ giná Cýſaře Karla čtwrtého/ 26. Septembris, Léta Páně 1614.

Pſanj P. Deffenſorům Hrobſkým.

Dpatrnj přátelé naſſi milj/od Pána Boha wám zdrawj/a w něm giného wſſeho dobrého winſſugeme.

Co gſte ſkrze Wyſlaného waſſeho/y také Supplikacý na nás wzneſli/ žakoſtiwě ſobě ſtěžugjce/kterak z poručenj G. M. Pana Arcybiſkupa Pražſkeho/na ten čas Wrchnoſti waſſj/wám Koſtel od nás tu wyſtawený zapečetjn/ a Služby Božj zaſtaweny gſau/y také že ſe Farář a Správce wáſs Duchownj odtud wypowjdá/žádagjce nás w té wěcy za ochranu a dobré zdánj/Tomu ſme wſſemu obſſirně wyrozuměli. A mějwſſe při tomto shromážděnj naſſem/to wſſe w ſwém pilném a bedliwém wwáženj/ nachazýme to/že ſe tu wěcý welikých/ kteréž ſe od G. M. Pana Arcybiſkupa

Praž-

Pražſkého/proti Mageſtátu od G. M. C. Cýſaře Rudolſſa Slawné a Swaté paměti/wſſem třem Stawům Králowſtwj Českého pod Obogj přigmagicym (w němžto y Lidé poddanj/že Náboženſtwj ſwé/wſſudy a na wſſeligakém mjſtě bez překážky wſſeligak wolně a ſwobodně prowozowati mohau/opatřenj gſau) danému/též proti tomu Porownánj/mezy ſtranau pod gednau a pod Obogj včiněnému/Což wſſe od G. M. C. nynēgſſjho Pána naſſeho potwrzeno geſt/před ſebe berau/dotýče. Nepominuli gſme/prozachowánj Lásky a ſwornoſti/takowau waſſi předeſſlau y nynēgſſj ſſjžnoſt Gich mikoſtem Ney wyžſſjm Panům Přednjkům a Saudcům Zemſkým/G. M. C. Raddám a Mjſtodržicym w Králowſtwj Českém/pod gednau w znamoſt vwesti/s tau žádoſtj/aby to při G. M. Panu Arcybiſkupowi naříženo bylo/aby wám w prowozowánj Náboženſtwj waſſeho žádné překážky činiti dopauſſtěti neráčil: Ale že geſt G. M. Pan Arcybiſkup/dáwage Gich mikoſtem w ſpiſu na to ſwau odpowěd, w též odpowědi ſwé, některé wěcy takowé za obranu ſwau dokožil/gimžto podlé zdánj naſſeho/od Gich mikoſtj Panůw Stawůw Králowſtwj tohoto pod Obogj/nikterakž mjſto dáno býti mocy nebude. Z těch přjčin/nemohauce tonynj w tak ſkrownem počtu k mjſtu a koncy přiweſti/vznali ſme za potřebu/abychom y tjm nes prodleně, podlé Snēmownjho naříženj Gich mikoſtem Ney wyžſſjm Panům Auřednjkům a Saudcům Zemſkým/G. M. C. Raddám/a též Oſobám z Obce z każdého Kraye/y giným nepřjtomným Panům Deffenſorům o tom znáti dali/a za to žádali/aby ke Čtwrtku po památce S. těj Králowny prw přiſſtj, ſem do Měſt Pražſkých přigeti/a ſegdauce ſe do Kollege Cýſaře Karla Čtwrtého/takowau důležitau wěc/a coby předně proti takowému pſanj G. M. Pana Arcybiſkupa za odpowěd/a potom gakby wám, y giným mnoh-

hým ſtiżnoſtem ſpomoženo býti mělo, vwážiti / a to na mſtě a koncy poſtawiti ráčili. Gakož ſme pak té celé naděge/ że Gich miloſtj na takowé pſanj naſſe / kteráž ſe giż také wyprawugj/včiniti ráčj. Protož ſe nám widj/ abyſſte za ten kratičký čas geſſtě ſtrpenj měli / a za tjm w giných mjſtech/kdež kdo z wás přjležitoſt má, Pánu Bohu ſlaužili. My gakž ſe Gich miloſti sgedau/ nepomineme Gich miloſtem waſſj ſtiżnoſt a proſbu, s doſtatkem předneſti/a k tomu ſe ſpolu s Gich miloſtmi wſſelikterak přičiniti / abyſſte w té wěcy dle ſluſſnoſti a ſprawedlnoſti opatřenj býti mohli. A wſſak přitom geſſtě wás, gako kdy předeſſle z powinnoſti naſſj, horliwě napomjnáme / abyſſte G. M. Panu Arcybiſkupu/a od G. M. wám předſtaweným Správcům/w náležité poddanoſti a poſlauſſenſtwj ſtáli / žádných neymenſſich přjčin k popuzenj/hněwu / pomkauwánjm w přjčině Náboženſtwj pod gednau/y ginák nedáwali/Nýbrž (gakž o wás, że ſe to ſtane/ wědauce że tim powinni gſte / a geſtliby ſſte to newykonáwali / těžkau pokutu na ſebe vwedliby ſſte, nepochybugeme) wſſeligak ſe pokogně a bez auhony ke wſſj ſtraně pod gednau zachowali. A tjm ſe wám dobře mjti winſſugeme. Datum w Kollegi Welikė/ ginák Cýſaře Karla Čtwrtého/w pátek po S. Kateřině/ Léta 1614.

Num: 99.

Zřjzenj Zemſké A jj.

Žádný Konwent/ aneb Kláſſter/a wſſeligaké Duchowenſtwj/které geſt Komora Králowſká/nemůž bez powolenj Králowſkého nic od Konwentu / ani od Kláſſtera zaſtawiti/prodati/dáti/ani směniti/bez powolenj Králowſkého. Pakliby co zaſtawil/ prodal/ směnil/nebo dal/że to žádné mocy mjti nemá. Pakliby kdo k ſobě přigal/ muſy to Králi darmo wrátiti/ neb tomu komužby to G. M. Králowſká dáti ráčil.

Geſtli-

Gestliže by kdo od panského Klášstera, kterau Wes aneb Zbožj kaupik/bez powolenj Králowského/že můž toho kaupenj a trhu vžiti poněwadž to nenj Klášster Králowský/když ten Pán gako Fundátor dá swé powolenj.

Num: 100.

Neywyššího Kancljře Králowstwj Českého zdánj strany Klášterůw a statkůw Duchownjch. Item/Neywyššjch Auřednjkůw a Saudcůw Zemských.

NEymilostiwěgšj Cýsaři a Pane/ atd. Na milostiwé W. C. M. poručenj/gsau Neywyššjm Wřednjkům Zemským, odemne Neywyššjho Kancléře nedáwnjho času, wěcy strany zastawenj a zapsánj gistých Sum na Klášterjch a Duchownjch statcých přednešeny/od nich zespolka z potřeby wwáženy.

Ale poněwadž se dwě Otázky před rukama nacházegj/Gedna/Zdali W C.M. gakožto Král Český/moc a wůli mjti ráčj/dotčené Klášterské a Duchownj Statky Králowstwj tohoto/gako y Zemj k němu přiwtělených/(bez wůle a wědomj geho Swatosti Papežské) rozprodati/rozzastawiti/a záwadné včiniti/gako y gisté Summy poručiti na nich zapsati a pogistiti.

Druhá pak Otázka gest / takéli W. C. M. nynj na ty Klášstery a Duchownj statky sáhnauti/prodati / anebo zastawiti dáti mjti ráčj.

Co se Prwnjho Punktu dotýče/ gsau toho poskussného zdánj/že W.C.M. wýssdotčených Klášterůw a Duchownjch statkůw prawý Collator býti/a protož s nimi/gakožto swau Komorau/neměnegi nežli gako W.C.M. Slawnj Páni Předkowé swé milostiwé wůle k wykonánj moc a wůli mjti ráčj. Nebo nacházegj se před rukami přjklady/že

mnoho Klásſterůw za Cýſaře Ferdynanda Slawné paměti/geſt odcyzeno/a ſtatkůw Duchownjch w tomto Králowſtwj Českém / wjcegj nežli za Patnáctekrát ſto tiſýc Tolarůw / při Regimentu pak W.C.M. neymilegſſjho Pana. Otce Swaté paměti/geſſtě za wětſſj ſummu prodáno. Časem také giſtým Oſobám z Stawůw welká ſumma peněz na Klásſterjch / a k nim přináležegjcých Statcych zapſaná / a potom zaſe wywazowána bywala: Což wſſe bez powolenj a dotazowánj Swatoſti Papežſké ſe dálo. Že pak W. C. M. nynj na často dotčené Klásſterſſké ſtatky ſahati/a gakž wýſs oznámeno / ty prodati/ánebo zaſtawiti/ by mjti ráčili/Neywyžſſj Vřednjcy zeſſlá z mnohých newyhnutedlných příčin/k tomu raditi žádným ſpůſobem nemohau: Nebo ſobě poſſuſſnè ku paměti přiwedli / že pod W.C.M. ſſtaſtnau ſprawau Klásſtery w tomto Králowſtwj/nadjle zaſe gſau wyzdwiženy / a ku powſtánj přiwedeny: A wſſak W. C. M. začaſté wwedenjm gich za W. C. M. w welká Rukogemſtwj / y ginák w ginych příčinách. ſyſné pomocy ſau činili/a poſawád činj. Wedlé toho také wſſecky Ordynárnj y Extraordinárnj pomocy/gakž ty od Stawůw Králowſtwj tohoto ſe ſwolugj / odwozowati a ſprawowati muſegj. Odkudž ſe geſt obáwati/kdyby na ſtatky ſaženo byko/žeby Klásſterowé k ſpuſſtěnj přigjti muſyli/a nikdá zaſe wyzdwiženi býti nemohli. A zwlášſtě že dſka Bohu newyhnutedlná potřeba geſſtě před rukama nenj/ aby to měko předſewzato býti / aniž ſe také ginych proſtředků nedoſtáwá/ſkrze kterézby k welké ſummě přigjti ſe nemohlo. Gakož pak w Slézſku y ginde nemálo ſe nagjti mohau/gako gmenowitě Joachym z Bergeſahu/kdyby ty na mikoſtiwé W.C.M. poručenj tim podſtatněgi/ k náležitému a Prawnjmu wywazenj přiwedeni byli. Začež často dotčenj Neywyžſſj Vřednjcy ſpolečně W. C. M. poddaně

dáně a poſluſſně proſý/ abyſſte ráčili/ ty y giných wſcegſſ příčin a motiv powážiti. Obzwláſſtně také/ žeby ſkrze podobný prodag / a odcyzenj ſtatkůw Duchownjch/ Služby Božj/ za příčinau nedoſtatku časného wyžiwenj/ při tomto w mnoha nespůſobném a obtjžném příběhu, opuſſtěny býti/ a tak Náboženſtwj Katolické/ ſpoku s poddaných Duſſemi, Neywětſſj ſſkodau/ dokonce zhaſnauti muſeko/ mlčjc žeby přednj Klášſterſké Fundacý/ welké a těžké kladby (pokudžby ſe chtěli předoznamené ſtatky odcyzyti) ſnáſſeti muſeli/ to mikoſtiwě k Srdcy připuſtiti/ a toho nedopauſſtěti/ aby Opatowé, Proboſſtowé / y ginj Duchownj/ předepſaným ſpůſobem o ſwé ſtatky připrawenj/ a tim obtjženj býti měli.

Nebo y w tom W.C.M. poſluſſně ſprawiti pominauti nemohau/ což gſau wždycky ſlýcháwali/ že Král Český na Klášſterjch a Duchownjch ſtatcých ſwůg Komornj pokład má/ a kdyby wſſecky giné proſtředky minuli/ ſwé autočiſſtě w neywětſſj potřebě k nim wzýti/ a w krátkém času několikrát ſto tiſýc ſhromážditi může. Geſtližeby W.C.M. proti naděgi a důwěrnoſti ráčil ſe domeyſſleti/ žeby bezelſtně od ſwrchupſaných Klášſterůw wždy něco odprodáno aneb zaſtaweno býti muſyko: Proſý W.C.M. nápodobně Neywyžſſi Přednjcy Zemſſtj w poddanoſti / aby gim ty wěcy (pokudž ſe Koruny České / a Zemj k nj wtelených dotýče) předneſſeny a propůgčeny býti mohli / dá Pán Bůh že oni ne méně gako y předkowé gegich/ k tomu wſſemu W.C.M. ſwému mikoſtiwému Cýſaři/ Králi a Pánu / podlé powinnoſtj ſwých/ kterýmiž W C.M. ſau zawázanj/ ginák nic/ wěrně a práwě raditi chtěgi / toliko z čehoby před Pánem Bohem wſſemohaucým/ a W.C.M. odpowjdati mohli. W čemž Waſſi Cýſařſké a Králowſké mikoſtiſebe poſluſſně poručena činj.

Zdeněk Albrecht z Lobkowic.

Léta Páně 1598. 12 Iunij, z poručenj G. M. C, na Karlsſteyně/ ſkrze Miſto Kanclýře / Nejwyžſſjm Wřednjkům na gegich zdánj předneſſeno / zdali G. M. C w čas potřeby bez dowolenj Swatoſti Papežſké / Duchownj ſtatky w Králowſtwj Českém/a wtělených Zemjch/zaſtawiti a zawaditi může.

Načež toto dobré zdánj proſſlo: Wědj ſe Páni Wřednjcy Zemſſtj gak w tom wpamatowati/gaký geſt ſpůſob s Statky Duchownjmi w Králowſtwj Českém/ a w Zemjch wtělených: Totiž/že ti gſau Komora Králowſká/s nimiž G. M. C. wedlé ljbezné mikoſtiwé wůle ſwé/netoliko zaſtawiti/ale také prodagem, a w dědictwj vwedenjm, nakládati moc mjti ráčj / také y proti wůli Papeže / gakž toho doſti příkladůw před rukama geſt/a nemohau žádným ſpůſobem k tomu raditi/aby G. M C. takowé Regalie z rukau ſwých ſobě wzýti dáti ráčil.

Num: 101.

Zřjzenj Zemſké/ A 9.

Geho mikoſt Králowſká na tomto geſt ſe s ſtawem Panſkým, Rytjřſkým a Městſkým ſnesti/a za Zřjzenj Zemſké vſtanowiti ráčil. Poněwadž geſt od ſtarodáwna w tom to Králowſtwj wjce Stawůw/mjmo Staw Panſký, Rytjřſký a Městſký, nebýwalo: Protož že geſſtě wjce ſtawůw mjmo nahoře gmenowané tři ſtawy býti nemá/ nynj y na budaucý časy.

Num: 102.

P 23.

Muž geſtliže by ſwé Ženě ſwědčiti chtěl/to Swědomj nemá přigato býti. Též kterážbykoli žena Muži ſwému ſwědčiti chtěla/ anebo proti Muži ſwému/a zaſe Muž Ženě ſwé

ně swé/ anebo proti Ženě swé/ že swědčiti nemá.

P 38.

Kdož od koho při wede / nebo snim stogj na Roku / na Saudu/ w kterézkoli při/ při kterém koli Saudu / tehdy té straně nemá swědčiti w té při.

B 37.

Kdožby koliwěk požádal Pána/ nebo z Wládyk z Lawic k swé při když se saudj/ má gemu dán býti/ kromě Wědnjkůw/ totižto: Neywyššjho Purgkrabi Pražského/ Neywyššjho Komornjka/ Neywyššjho Sudjho Králowstwj Czeského. A ten Pán nebo Wládyka / kteryžby byl wyprossen/ powinen gest raditi.

Num: 103.

Psanj z Kancelláře Smečanskému včiněné/ o Reformacý.

RVdolff/ zč. Wrozený wěrný náš miły: Ráčjme toho správu mjti/ žeby toho aumyslu byl, poddané twé wedlé wůle N. Wrozeného Girjho Boříty z Martinic, a na Smečině/ Raddy nassj a Neywyššjho Kancléře Králowstwj Czeského/ Streyce/ tolikéž y Girjka Bratra twého / k Náboženstwj starobylému Křesťanskému a Katolickému/ wypudjc z týchž gruntů twých wsseligaké bludy, přiwesti. Což my sobě netoliko oblibowati / nýbrž tebe y milostiwě napomjnati ráčjme/ aby w tom takowém chwalitebném a pobožném předsewzetj swém setrwal/ a nedadauc sobě w tom žádné překážeti/ to wsse ke cti a chwále Božj k mjstu wedl. Gakž sme pak o tom/ aby se y na wssech Panstwjch nassjch w Králowstwj tomto tolikéž stalo/ gistě poručenj důstogné a Wrozenému Zbiňkowi Berkowi z Dubé a z Lippého/ Arcybiskupu Pražskému, Raddě Nassj/ wěrnému milému/ včini-

činiti ráčili. Wědauc w tom wůli naſſi/ o tobě pochybowati neráčjme/ než že ſe w tom dálegj gak zachowati wědeti budeš. Dán na Hradě Pražſkém w Pondělj po Prowodnj Neděli/ Léta 1602.

Rudolff.

Sdenco Adalberto Popl de Lobkowic,
S. R. Bohemiæ Cancellarius.
Ad Mandatum Sacræ Cæſareæ
Majeſtatis proprium.
Gindřich z Pſinice.
Jan Mencl.

Nu: 104.

Stiżnoſt Wladiſſawa a Otty Purgkhrabat z Donjna, do Smečanſkého. Deffenſorům.

PODlé toho W. M. a wás teyna nečinjme: Že geſt ſe Léta pominulého 1601. w Stredu po památce Narozenj blahoſlawené Panny Marye/ mezy Vrozeným Pánem, Panem Frydrychem/ a námi, Wladiſlawem a Ottau/ Bratřjmi wlaſtnjmi Purgkhrabaty z Donjna, a na bjlém Augezdcy/ o Statek a Dědictwj, nám po dobré paměti Panu Otcy naſſem neymilegſſjm pozůſtalý/ Smlauwa, kteréž W. M. tuto přjpis přjležitě odſyláme/ ſtala. Do kteréžto Smlauwy tito dwa artykulowé doloženi gſau býti měli. Totiž: předně/ že při Zaduſſj a Koſtele we Wſy Přelicy/ wždycky na budaucý časy / tak gakž od ſtarodáwna bywalo/ Kněz pod Obogj přiſluhowati má / A že w tom nic ginačeno a měněno/ ani Kněz pod Gednau do toho Koſtela wwozowán býti nemá. Druhé/ geſtližeby ten ſtatek/ témuž Panu Bratru naſſemu/ od nás ſmkauwau tolikto poſtaupený/ na prodagi byl / že předewſſemi ginými nám geho zaſe dopřjti má. Ale týž Pan Bratr náš/ nás geſt za to, gak

to, gak sám osobně/tak y skrze giné poctiwé lidi/mnohostwj-
krát snažně žádati/ y také mnoho připowjdati/a gim se w
tom welikými a znamenitými odměnami zamkauwati ne-
přestáwal/ abychom k němu tu Bratrskau lásku důwěrně
prokázali/ a na Slowo geho tak mnoho wwěrili/že toho gi-
načiti nebude/a na to ani nemyslj. Což wssak při nás spo-
čátku sobě nigakž spůsobiti nemoha/naposledy wždy to gest
obdržek/ aby ten Artykul geden y druhý, do té Smkauwy
se nekladl/ a gen na tom toliko abychom přestali/ když nám
před poctiwými lidmi přípowěd austnj včinj/ že téhož Žá-
dussj přelického ginačiti/a poddaných k ginssjmu Náboženst
stwj mjmo předesslé nutiti nebude nýbrž gich přitom wssem
tak gakž gest za Pana Otce nasseho dobré paměti bywalo/
zanechati a zůstawiti chce. Nic méněgi/gestližeby mu týž
Statček na prodagi byl/ geho předewssemi ginými nám za-
se dopěsti mjnj. K kterežto přípowědi geho se nakloniw-
sse/ a gi při sobě mjsto dawsse/ nato gsme bezpečně a dokon-
ce/ že se ginák nestane spolehli/ a aby to k zginačenj a změně-
nj přigsti mělo nikterakž nemyslili. Ale takowá námluwa
a nagednánj mezy námi nadkauze gest netrwalo/než hned
dějwe Roku (tak gakž nám správa včiněna gest) po nassem
z Země do cyzých Kragin odgetj/ Pan z Martinic na Pana
Bratra nasseho gest se dopisował/pokudž Knězjm pod obo-
gj/ tu na těch gruntech w témž Kostele/Slowem Božjm
přisluhowati z Skaného dopustj/ že tudy genu přičinu k
nesausedstwj včinj/ pod kterýmžto zámyslem/ žádost ta y
hned k wykonánj swému gest přissla. Při nassem pak do
wkasti swé nawrácenj/na časté a snažné pračtiwé týchž ne-
bohých poddaných/ krémuž Žádussj přináležegjcych/ aby
aspoň gednau skrze nassi přjmluwu w Kostele swém Slu-
žeb y chwal Božských aučastnj býti mohli/ gak sámi osob-
ně/ tak y skrze giné poctiwé a wzácné lidj/toho gsme sewssj

vctiwostj náležitě, při Panu Bratru swém neymileyssjm wyhledáwali y připomjnali/ aby gim podlé zawázánj swého, snámi včiněného/toho nebránil/čjmž sme nic nezýskali/ nýbrž na sebe tak popudili/ že nám ani Aurokůw, co nám sprawedliwě powinen byl/ odwozowati nechtěl/wždy nás tim odbýwage, že gich nemá odkud brátí / zatau přjčinau / že mu w drženj téhož Statečku na překážce gsme / poddané proti němu posylňugic, aby od Náboženstwj poznaléhо, se odstaučiti ani odstrassiti nedali / přitom y pohrůžku činjc/ že týž Statček tomu prodá/ že nám to°, y tymž poddanym ljto býti a steyskati se musý. Což nynj magjce týž statček na prodagi/geg gě Vrozenému P.P. Jaroslawowi Bořitowi z Martinic/na Smečně a Wokoři/G.M.A. Raddě prodal/ a nás abychom k takowé° prodagi powolili / a poněwadž spolu Dckami dílnj negsme/y při Dckách se přiznali/přjwěti wě po neyprw obadwa žádati počali/přjčiny gisté předstjra gjc/ pročbychom gim slussně toho trhu přjti neměli. Na kteraužto žádost/ když sme vmysl swůg otewřeli/kdyby ten Artykul (gako prwotně se Panem Bratrem nassim před gistými swědky austně na tom zawřjno bylo) do Smlauwy trhowé, totiž: že při tom zádussj a Kostele weWsý Přelicy wždycky na budaucý časy/ tak gakž od starodáwna bývalo, Kněz pod Obogj přjsluhowati bude/ a že w tom nic gináčeno a proměňowáno/ ani Kněz pod gednau do toho Kostela vwozowán nebude, dokožen/a nebo nám od Pana z Martinic na to něgaký Rewers včiněn a odweden byl/žebychom proti tomu (ačkoliw milé dědictwj Pana Otce nasseho neymilegssjho nám gest) tak welmi nebyli/a Pánu rádi toho trhu dopřáli/ gináč pokudjbychom toho vžiti nemohli/ žebychom sami na takowý Trh nastaupiti mjnili. A hned ginssjmi nepřjgemnými prostředky k nám přikročili / oznamugjc Pan z Martinic/ poněwadž dobrowolně k tomu při

staupi-

staupiti nechceme/napossledy že musyti budeme. Což vkosstowáno gk/ obsýlání sauc předně do Komory proti postaupenj Pánu Statku/ zdalibychom na nějaké summě přestati chtěli: ano pro wětssj wymssrěnj y to spůsobik/ že za námi do Kostela/ rownež když kázanj Slowa Božjho konáno býti mělo/ od Gich milostj gménem G. K.M. posláno bylo/ abychom y hned do Kaplý Swatého Wáclawa na Hradě Prazském/ a odtud do Kancellaře se nagjti dali. Kdežto pro poskussnost postawiwsse se my toliko w Kancellarj/ nā od Geho milosti Pana Purgkrabj předkládáno bylo/ abychom sobě sami w cestě nebyli/ a toho trhu nezbrañowali/ že giňáč Pan Bratr nás se od nás Dckami oddělj/ a tak toho nápadu že zbawenj budeme/ ten Kostel pro který my se neywjce zastawugeme/ že bude mocy zawřený zůstáwati/ tak aby ani pod obogj ani pod gednau w něm kázáno nebylo. Když sme na zeytřj zase Gich M. skrze psanj odpowěd učinili/ že giňáč k ničemuž přistaupiti s dobrým swědomjm mocy nebudeme/ leč k těm prwněgssjm weymjnkám, se Panem Bratrem nassim učiněným, Pan z Martinic přistaupj/ a poněwadž ten Kostel až posawád pod obogj zůstáwal/ zase w něm Slowem Božjm a Swátostmi pod Obogj posluhowati/ a Náboženstwj wolně prowozowati/ podlé Zřjzenj Zemského, Magestátu, porownánj mezy stranami, y Snému/ tymž poddaným dopustj. To psanj od Gich milostj, Panu z Martinic odesláno/ a wsse w smjch obráceno bylo/ předkládagjc/ že k čemu Pána wssickny tři Páni Stawowé přiwesti/ a naněm nic mjti nemohli/ že my se o to daremně pokaussjme. A hned na druhý den zase do Saudné Swětnice předwolánj od Gich milostj skrze Pana Bratra nasseho gsauc/ nám skrze Pana Wylima Slawatu/ zdánj Pana z Martinic takowé oznámeno bylo/ že Pán k ničemuž přistaupiti nechce/ než že nám wzkázal/ pokudž od té Kollatu

ry vpuſtiti chceme/z láſky gednomu każdému z nás Bratřj po Sto Tolařjch darowati laſkawě chtjti ráčj/ domnjwagjc ſe Pán / że my pod Obogj prodagného Pána Boha/ a doſti ſſpatné Swědomj máme: k čemuż kdyż gſme přiſtaupiti nemohli/a że nigakż od těch předeſſlých weymjnek vpuſtiti nemjnjme/ Panu Bratru ſwému/ kdyż někteřj z Gich miloſtj v Pána na Smečně byli, připſali: zaſe nám do Prahy Cedulka gedna přineſſena byla/ kdež ſtálo / że tak to toho pochybně do Smlauwy té doložiti máme/ pokudż k tomu wſſak gakau ſprawedliwoſt máme.

Skrze kteraużto Cedulku pauhé ſprawedliwoſti ſwé lehčiti ſami nemoha/k nj ſme přiſtaupiti nechtěli. Začimż potom náſledowalo to/że ſme ke čtyřem Nedělům k oddělenj Dckami od Pana Bratra ſwého obeſkáni byli. Proti čemuż ſme zaſe Swědky při Dckách/pro ſmrt a bezpečnoſt toho chudého Žáduſſj pod Obogj/proti komukoliw zaweſti přinuceni byli/ kteřjż toho wſſeho powědomj ſau/gak geſt ſe co mezy námi konalo. Potom žádáni gſauc/ abychom ſe raděgi přátelſky o to porownali/a gak gſme aumyſlu byli/W.M. a Wás tim zanepraždňowati nepoſpjchali. A také ſme to k přjmkuwě Gich miloſtj některých Panůw Přátel naſſich/ Pana Hanybala z Waldſſteyna/a některých Panůw z Rauppowa včinili/a ſpolu ſe vpřjmně porownati koſſtowali/ale w ničemż ſme my/ani oni/ gak Pana Bratra naſſeho/ tak y Pana z Martinic/obkomiti nemohli: Nýbrż pod tim podewſſjm/těm nebohým Poddaným pohrůžky činěny byly.

Bychom my pak y tu weymjnku včinili zſtrany toho Koſtela/ że na giný nowý giż ſe Cyhly pálj/y Wápno ſtrogj/a kteřj ſe k nám o raddu wzkagj/ gakby ſtálj w Náboženſtwj býti měli neb mohli/ że ſe gim to wſſe potom dobře ſpomene / tak że nebožý tak zbkázněnj byli/że y dřjwe času než ſe Pánu doſtali/ na Smečno do Koſtela pod gednau choditi

poča-

počali/ powſdagjc že proto/aby ſe gen vkázali a podjwali. K tomu y w tom Panu z Martinic powolili/ když času geſdnoho mimo ten Koſtel gel / kteryž gſau tak ſobě na ſwé wlaſtnj zachowalé Žáduſſnj Penjze ſprawiti/ a Kalich na znamenj/že ſe k Náboženſtwj naſſemu prawému pod Obogj přiznáwagj namalowati dali/ předwolawſſe Rychtářůw/ gak ſwého/tak y druhého/gim poručenj včinil/aby gey wymazali/že ſwého ſkutečně ſtreſtce/a za druhého k Wrchnoſti geho, aby ſe mu tolik ſtalo, přimkuwj. Pročež na nás vſtawičně nabjhati / a s pláčem pro odpłatu Božj žádati nepřeſtáwagj/abychom ge nětak s pomocý Božj z tak těžkého gha wyſwoboditi nápomocni byli/a k W.M. a k wám ſe za ně přimkuwili/ aby podlé miloſtiwého G.M.C. Slawné a Swaté paměti Rudolffa Krále Českého/ Mageſtátu / a obdarowánj / kteréž ſe netoliko na Stawy Wyšſſj a Swobodné / ale také y Lid Sedlſký poddané gich/ a ſummau na wſſecky kteržž ſe k Náboženſtwj Křeſtanſkému/pod Obogj podlé Konffeſſý Českě přiznáwagj/ žádného newymiňugjce, wztahuge/a že ſe tomu na budaucý časy doſti ſtane a státi má / wyſoce ſlowem Králowſkým přirčeno/ y to také doſtatečně vtwrzeno geſt/zůſtawemi / a od W.M. a Wás / gakožto prawých a ſprawedliwých, k zaſtáwánj/ a rozſſiřowánj téhož Náboženſtwj naříjzených Panůw Deffenſorůw / wedlé té mocy a ſwobody/ kteráž ſe W.M. a Wám tymž Mageſtátem propůgčuge / náležitě y ſkutečně zaſtáni a obhágenj byli.

Wladiſſaw Purgkrabě z Donjna.
Otta Purgkrabě z Donjna.

Nu: 105.

Stiżnoſt Poddanych ze Wſy Plchowa. Deffenſorům.

Na W.

NAW. M. zarmaucenj Lidé wznássjme / a W. M. po-
njženě s pláčem oznamugeme / kterak gsauce Statček
Bjlý Augezdecký / od G. M. Páná, Pana Frydrycha
Purgkraběte z Donjna / G. M. Pánu, Panu Jaroslawowi
Bořitowi z Martinic / a na Smečně / nedáwnjch časůw pro-
dán / k němuž y my přináležjme / také sme se w poddanost G.
M. Pánu dostali / a G. M. rádi, gakožto giž poddanj by-
chom poslussnost a poddanost zachowali: Wssak G. M.
Pán náss ráčj na nás to mocý mjti / nás k tomu, netoliko
dole w této Suplikacý podepsané / ale wsseckny Sausedy
nasse nutiti / abychom z Krystowy a Ewangelitské z čistého
Slowa Božjho / bezewssech lidských nálezkůw pocházegjcý
wjry / w kteréž sme z mládi od Správcůw Cýrkewnjch / řá-
dně k tomu Auřadu Swatému Kněžskému / od Pána Boha
powolanych, wyučenj / a od Rodičůw swých zwedenj, wy-
staupili / a w tento Pátek neyprwé přjsstj / na Smečno do
Kostela přissli / se Zpowjdali / po Zpowědi pod gednau spů-
sobau přigjmali / a k wjře Římské Katolické přistaupili / s
tau pohrůžkau / kdožbykoliw z nás k tomu přistaupiti ne-
chtěl / že má každý 50. ssz missz pokuty G. M. Pánu propad-
nauti a dáti. A wěda o tom milostiwj Páni / že se s námi
proti Magestátu / od G. M. C. Rudolffa druhého Slaw-
né a Swaté paměti / k prowozowanj čistého a prawého Ná-
boženstwj pod Obogj / a též proti Sněmownj sneseni / (ač
newjme, z wlastnjholi G. M. Páně poručenj a wůle / čili sám
Auřednjk od sebe, zachází) A že k ochraně a zastánj wssech li
dj w takowých přjčinách / kdež se Prawdy Božj a čisté Slo-
wa Božjho dotýče / za Pány Deffensory a ochránce, Sněmo-
wnjm sneseni odewssech třj P. Stawůw slawného Krá-
lowstwj tohoto / nařjzeni býti ráčjte / k W. M. w neyhlubssj
pokoře / a neywyssssj nám nastáwagjcý spěssné potřebě / se w-
tjkáme / a W. M. pro Boha, Milosrdenstwj geho, a posled-
njspra-

ný Sprawedliwý Saud Božj prosýme/že nás w tom vbohé Lidi mikostiwě zastati/a k G. M. Pánu nassemu/aby nás k tomu nikoliw sám nutiti/ani giným dopaussteti neráčil/ a to což neyspjss možné / neb Pátek blizko gest / w kterýžto den gakž dotčeno / k proměnění Náboženstwj nasseho, a k přistaupenj k straně pod gednau, na Smečno podlé poručenj Arcikniżka, stawěti se máme/přimkuwiti ráčjte: Nebo my nikoliw k tomu s dobrým nassim Swědomjm žádného Náboženstwj / poněwadž Wjra, kteráž od samého Pána Boha Lidem/ a ne od lidj dána bywá, netupjc) přistaupiti, a toho včiniti nemůžeme.. My G. M. Pánu nassemu w ničemž se neprotiwjc / sme hrdly y Statečky nassjmi chudými/ gakožto wěrnj poddanj, hotowj do neywyššjho nasseho, přemožení / wsseligakau wěrnost a poddanost/ (krom Náboženstwj se dotýkagjcýho) zachowati. W čemž se předně Pánu Bohu a W. M. k mikostiwé ochraně a brzké přimkuwě poručené činjme / a že nás w této nassi sprawedliwé prosbě opustiti ráčjte/W. M. wždy pro Boha prosýme.

Ambrož Mráz/ Jan Krčmák/Matauss Hokessák/ G. M. Pána Pana z Martinic/wěrnj poddanj, ze Wsy Plchowa.

Num: 106.

Stižnost Wrchnjho Města Hradčan.

PŘed W. M. se ohlassugjce / teyma nečinjme / kterak w Létu 1598. pan Opat Klásstera Strahowského/ a giž nynj G. M. Knjžetcý pan pan Arcybiskup pražský/ wzaw před sebe wěc neslussnau/ a gemu nenáležitau / prawjc se Práwo a sprawedlnost mjtj k Domům pěti / a kusu zahrady/ na niž dwa domy skáti mohli / ležjcým po prawé straně naproti Klásstera, gdaucc z Hradčan. podal gest Supplikacý do Kancelárie České/ žádagé za nařjzenj Kom-

missý. Kterýžto žádosti geho / anitě Kommisý mssti dáti nemohauce / poněwadž tu o nemalý dsl Města činiti / w nižádné odpowjdánj bez G. M. C. sme se dáti / ani toho času skrze žádného G. M. C. abychom to w známost vwedaue / za opatrenj žádali / dowolati sme se nemohli. Akdyž pro nasse obrany / a odwolánj se na G. M. C. a pořád Práwa / tjž Páni Kommisařjmic spůsobiti nemohli. Po některém času dotčený toho času Pan Opat / vstawičným nabjhánjm / dožádal se giných Panůw Kommisařůw / Gich mikostj Vrozených / někdy Pána, Pana Krystoffa z Lobkowic / Neywyššjho Hoffmistra Králowstwj Českého / G. M. Pána, Pana Adama z Sternbergka / nynj Neywyššjho Purgkrabj Pražského: Pana, Pana Wolffa Nowohradského z Kolowrat / Neywyššjho Sudjho Králowstwj Českého: Pana, Pana Ferdynanda Purgkrabj z Donjna: Pana Jakuba Mensšjka z Mensšteyna / G. M. C. Prokurátora w Králowstwj Českém: Pana Sstastného Mossowského z Morawčjna / Hejtmana Hradu Pražského: A Pana Doktora Wáclawa z Flisnpachu / kč. Ot kteřjž nám G. M. C. Dekrétem přjsně poručegjc / abychom se k ewssem potřebam zhotowili / a když nám od nadepsanych Panůw Kommisařůw den gmenowán bude / ničimž se newymlauwagjc postawili / Průwody swé / ač mánelj gaké / bez pohorssenj Práwa a Sprawedlnosti předložili a oznámenj očekáwali. Tu ačkoliw do Kancelárie G. M. C. proti témuž poručenj a Kommissý nařjzenj / opěty Omluwu swau smewčinili / ku pořádu Práwa se wolagjce: Wssak nic obdržeti / ani k G. M. C. přigjti nemohauce / od gmenowanych Panů Kommisařů. přjsně zapowědno bylo / s tim od Neywyššjho Pana Hoffmistra oznámenjm / že nam nic odňato býti nemá / A že též Kommissý nařjzenj bez pohorssenj Práwa a spravedlnosti / toliko aby se wyrozumjti

wohlo

mohło/gakau ſprawedlnoſt k tomu máme. A magic ſobě krátký čas gmenowaný/co ſme tak naſpěch wyhledati mohli/to ſme předkládali. Kterýžto průwod náſs/ y také P. Opata/když w Neděli ráno přečten byl/a Přjteli naſſe/ kteryž k němu mluwiti chtěl/prýč giti poručeno. Nám pak Průwod P. Opata propůgčen. Na který ſme Repliku dali/ wſſak nic ſtačiti nemohło: nýbrž z Kancelářе reſolucý w brzkých dnech nám pod pečetj, bez podpiſu G. M. C. odewzdána. Kteraužto Reſolucý netoliko ty domy/o něž Kommiſy byla, přiſauzeny/ y také giných deſet domůw/gichž on nežádal/témuž Klášteru darowáno/gakž z přjpiſu takowé reſolucý mi koſtiwě wyrozuměti ráčjte. Z kteréhož průwodu P. Opata wyrozuměti ſe nemohło/nežli že nic wjcegi P. Opat newykázal/nežli náſly plat, z těch miſt kde těch 5. domů ſtogj/a rolj za týmiž domy tehdáž obywatelům naſſim wyměřené. Kteryžto plat gemu/wedlé hamſſeſtrůw z tychž Rolj aneb Zahrad wychazel. Ale potommě powčiněné Reſolucý tepruwa nalezeny gſau Knihy/a ſtarſſj průwod onekterý Rok/když Opat ty Rolj Sauſedům naſſim wyměřil/ ſe giž ti domowé tu ſtáli/a k Hradčanům náleželi. Což ſe na onen čas pro krátkoſt času/a gmenowánj dne k průwodům vkázati nemohło. Na druhé pak ſtraně k těm deſýti domům/y co tu giž pořád wſcegi při zdi Městſké wyſtawěno/dokonce žádného Práwa neměl/aniž gemu P. Opatowi Obywatelé haléřem powinni nebyli. Wſſak y ti mu ſau darowáni. Geſſto tim Prywilegium a oſwobozenjm od G. M. C. Města Hradčan/wſſickni Obywatelé/tehdáž y podnes/ečej/při swých ſtarobylých zwykloſtech/gimiž ſe řjdili/zůſtawenj a potwrzeni gſau. Tuto pak na zlehčenj Prywilegium G. M. C. netoliko domy po prawé ſtraně/z nichž Městſkané před 300. Lety Práwem Hradčanſkym/a Anihami ſe ſprawugjc/ničimž toliko z Zahrad, za týmiž domy

kteréž se ne Knihami nassimi / ale Klásterskými sprawugj/ platě na Klásster powinni byli. Ano y z druhé strany wedlé syknice ty domy/k nimž žádné° Práwa p. Opat neměl. Nadto wýss neywětssj žiwnosti a důchod obecnj z skladu Winho stinských/od G. M C. oswobozený a wysázený/od Města Hradčan odcyzený a odňatý/a témuž Klásteru daný gest. A poněwadž na onen čas pan Opat, takowý dsl Města G. M. C ne pořádem Práwa/ale toliko k žádosti swé skrze Kommisy sobě obgednal/a cyzý wěc sobě wyprosyl/ a w nepořádném držení toho zůstáwá. K W. M. se w té přjčině wtjkagjc/ ohlassugjc/ ponjženě žádáme / aby snázegi Auřad Konselský/ktery giž od mnoha Let/gak za Slawné a swaté paměti Cýsaře Rudolffa obnowen nenj, osazen byl / a Dworané G. M. C. Kwartýry, blj Hradu Pražského, lepssiho pohodlj wžiti mohli/že se budaucně k G. M. C. za Obec nassi mikostiwě přimluwiti ráčite / Aby G. M. C. při panu Prokurátoru swém / gakby to zase / co tak od Města odňato, připogeno a nawráceno bylo / mikostiwě nalezditi ráčil. Tak aby též Město G. M. C. neyblžssj Hradu Pražského se zwětssiti / a toho oswobozenj od Slawné a Swaté paměti Cýsaře Rudolffa wžjwati/a tjm se těssiti mohlo. Za takowau ochranu té chudé Obce/Pán Bůh W. M. odměna býti ráčj.

Purgmistr a Konselé/ y na místě wssj Obce Wrchnjho Města Pražského Hraočan.

Dekrét z Kancellaře mezy Opatem Strahowským a Hradčanskými.

Libro Aur: Reipub: Civit: Sup. Pragen: Hrad. Pag: 15.

GEho milost Rjmský Cýsař Wherský a Český Kral če. Pán nás neymilostiwěgssj / Ráčil gest tomu sporu / mezy welebnym Knězem Janem Loheliusem Oppa-

tem/

kem / y na místě wssého Konwentu Kláſſtera Strahowſkého, giná Hory Syon / řádu Præmonſtratenſkého, s gedné: A Opatrnými Purgkmistrem a Konſſely / y na místě wſſj Obce Města Pražſkého wrchnjho Hradčan / z ſtrany druhé: Co ſe některých domůw na Pohořelcy, proti témuž Kláſſteru Strahowſkému / y také z druhé ſtrany při zdech Kláſſterſkych leżjcých / k nimž ſe obogi práwo a Sprawedlnoſt mjti pokládali, dotýče / z Relacý od Kommiſſařůw k tomu obzwláſſtně nařjzených včiněné / miloſtiwě wyrozuměti. A magjce to wſſe s neywyššjmi Auřednjky zemſkými Raddami ſwými w wwážen / Takto o tom wyměřowati ráčj:

Ačkoliw Hradčanſſtj zápiſy některé w Létu 1399. a potom w 1402. y gindy w časých rozdjlných na ty domy proti Kláſſteru přes cestu leżjcý / Knihami gich včiněné / y také Hamffeſſty některé obywatelům týchž Domůw na Zahrady od něho Opata / w kterýchžby geſám Měſſtany Hradčanſkými gmenowati měl dané, vkázali. Wſſak że on Kněz Opat, ſtarſſj a předněgſſj Hamffeſſt w Létu Páně 1382. kde K. Kundrát / toho času gmenowaného Kláſſtera Strahowſkého Opat dwadcátý třetj s powolenjm ſlawné paměti Karka čtwrtého Cýſaře Řjmſkého / a Čeſkého Krále / ſedmi Oſobám k wyſtawenj ſedmi Domůw / tu proti Kláſſteru po lewé ſtraně / když ſe od něho přes cestu na Hradčany gde / genž ſkowe na Pohořelcy / pod giſtý dědičný plat wyſazuge / a Rewers na to wyſazenj od týchž ſedmi oſob daný a odwedeny in Originali geſt předložił a vkázal / tak że to wyſazenj nad ty od nich Hradčanſkých vkazowané Zápiſy lety geſt ſtarſſj / a nemalo před tim předčilo / a takowá mjra při týchž domjch až podnes ſe nachází. Nic méně y w Mageſtátu ſlawné paměti Krále Wladiſława Kláſſteru Strahowſkému daném / a od G.M.C. potwr-

zeném weyskownĕ dokázeno geſt/ že někteřj domowé na Pohořelcy před Klásterem ležjcy k témuž Klásteru Strahowſké należegj/ a z těch y gjných tu okolnjch gruntů/ též z těch Zahrad/ genž při týchž ſedmi domjch gſau/ platowé a aurokowé do často gmenowaného Klásstera wycházegj. Ráčj G.M.C. takowých ſſeſt w tom mjſtĕ poſawád ſtogjcých domůw/ y toho puſtého mjſta/ na kterémž nynj Zahrada/ mezy domem Lorence Tacynara/ a Skowuttného Matyáſſe Brekle z Broksdorffu/ G.M.C. Raddy nad Počty/ a Hoffrychtýře Králowſtwj Czeſkého/ ležjcý geſt/ co tak toho wſſeho podlé toho Hamffeſſtu a Rewerſu obſažené mjry wynáſſj/ gakožto grunty wlaſtnj a dědičné téhož Klásstera při témž Klásteře Strahowſkém zůſtawowati/ a Hradčanſkým přjſſně poručeti/ aby ſe w takowé Domy a grunty dále a wjce, nynj y na časy budaucý newkládali/ a w tom opatu nynĕgſſjmu y budaucým, protimyſlnoſti o wſſem ſpůſobem nižádnym nečinili. Co ſe pak těch gjných dwtka zdj Klásterſkých/ gdauce od téhož Klásstera na Hradčany, po prawé ruce ležjcých domůw dotýče. Ačkoliw ty wen z okrſſku Klásterſkého a wedlé Sylnice obecné Králowſké poſtawenj gſau/ a knim y k těm mjſtům, gak Opat s Konwentem ſwým/ tak také oni Hradčanſſij/ gakožto k wěcy Králowſké, Práwa a ſprawedlnoſti žádné gſau neměli a nemagj. Wſſak že gſau tjž Domowé/ (gakž ſe to od Kommiſařůw očitĕ ſpatřilo) do též zdi a na zdi/ kterauž Klásster ohraien geſt, poſtawenj, donj trámy kladenj/ y také z Klásstera okna a ſwětka do týchž domůw/ mjſtem pak y ſklepy pod zemj ſkrze takowau zed do gruntůw Klásterſkých zdĕlány. Ráčj Geho miloſt týchž nynj ſtogjcých deſyti Domůw wedlé té Klásterſké zdi/ z obzwlásstnj miloſti a ſtědroty ſwé Králowſké/ na

přjmlu-

přijmkuwuli Nejwyššjch Auřednjkůw Zemských Rad swých/ s platy a aurokÿ těmi/ které posawád držitelé gich wyprawowali, aneb wyprawowati powinni byli / Témuž Opatu, Konwentu a Klášteru Strahowskému/ nynějšjm y budaucým milostiwě darowati a přiwlastňowati. Tak že držitelé tých domůw kteréjž nynj gsau/ a na potomnj časy budau/ k nim Opatu a Konwentu/ gakožto Panům a wrchnosti swé/ wssseligak au náležitau ssetrnost a poslussnost zachowati powinni gsau a magj/ s tim dalssjm doložením : Gestližeby kdy kterého času to potřeba wkazowala/ a podkomořj Králowstwj Českého, nynějšjm y budaucý, neb oni Hradčanstj/ pro nedostatek Osob/ koho z obywatelůw tých desýti domůw/ gako y těch z druhé strany leijcých, do Auřadu Konssellského woliti a obrati chtěli : Aby dožádagjce se toho na témž Opatu nynějšjm y budaucým to učiniti mohli/ a Opat y Konwent/ nebyl oliby wtom nic slussného na překážku/ naproti tomu býti nemagj. Wssak proto ont Hradčanstj tých Gruntůw a domůw a správy držitelůw gich, sewssjm gměnjm gegich se wgjmati w to wkládati/ trhůw a kupůw/ též take wsseligakých giných přjpadnostj / smen, dánj, odkázánj, aneb gakéhokoliw giného často gmenowaných domůw a gruntůw řjzenj se dotýkati/ a w Knihy neb Registra gich tl. Městské zapisowati dopaussteti nemagj. Tim jest gedna y druhá strana na konec sprawiti mocy budau. Decretum per Imperatoriam Majestatem, in Consilio Bohemico, Pragæ, 4. Augusti, Anno 1603.

Zdeněk z Lobkowic.

Gindřich z Pissnice.

Jan Menck.

Arty-

Num: 107.

Artykul z Sněmu Léta 1608.

GEho miłost Cýsařská také ráčj mjti Czeské wěcy/ a wěcy Králowstwj tohoto Czeského se dotýkagjcý/ ne Cyzozemcům/nežli Nejwyššjm Auřednjkům a Saudcům Zemským / a Raddám swým Saudu Dworského a Komornjho w Králowstwj tomto k wážennj podáwati.

Num: 108.

Rozepsánj Sněmu k gednánj o Successora.

Mattyáš/ 2c.

WJrnj miłj / Wědeti wám miłostiwě dáwáme/ že z, wůle a wnuknutj Páně Boha wssemohaucýho/ též z gistých welikých, znamenitých a wážliwých přjčin/ obmegssegjce wssecko dobré a užitečné Králowstwj nasseho Českého/a wssech tj Stawůw a obywatelůw / wěrných a poslussnýchpoddanych nassich / na tom sme se wstanowiti ráčili/s wámi o Successora a budaucýho Krále Českého/kdyby nás Pán Bůh bez dědicůw Mužského pohlawj z tohoto Swěta powolati ráčil/na gistý spůsob přjkladem předkůw nassich gednati. K kterežto samé a gedine potřebě wám Sněm Obecnj na Hrad nás pražský k pondělnjmu po druhé Neděli po Swaté Trogicy / to gest k pátému dni Měsyce Cerwna neyprw přjstjho/tjmto Listem rozpisowati a poručugjce wám wssem y gednomu każdému miłostiwě poraučegjce/abyste se na giž dotčený den do Prahy/ nicžimž sobě, kromě mocy Božj překáženi nedadauce, konečně sgeli, a hned na zeytřj, w Autery tjm ranēgi/k předložennj Sněmo-

Sněmownjmu bez dalssích odkladůw/při nás na témž Hradě pražském na Palácy nagjti dali / nepochybugjce o wás/ než že wědauc toho takowau potřebu býti / poslussně se w tom zachowáte: a netoliko Sněmownjmu přednessenj nassemu/ (mimo kteréž nic gineho gednati na témž Sněmě se nemá) wyrozuměti / ale také nám to náležitě wwážiti a na mjstě postawiti nápomocni budete. Gestliže by pak kterj z wás nepřigeli/a doma přes toto gisté a milostiwé poručenj nasse (což té wjry ani naděge k žádnému býti nerácjme) zůstali Wssak nic méně ti kteřj se tak sgedau/s námi gednati a zawjrati moc mjti / a ginj tomu dosti činiti powinni budau. A z Měst nassich Králowských Posly z prostředku swého k tomuto Sněmownjmu gednánj /a té samé na hoře dotčené potřebě aby také s plnau mocý wyprawili. Gináče nikoliw nečinjce. Dán na Hradě nassem pražském/w pondělj den památný Swatého Filipa a Jakuba Apostolůw Páně/Léta 1617.

Num: 109.

Z Sněmu Léta 1610. s G. M. C. Rudolffem zawřeného.

Obecné Artykule, aby také při každém Sněmě wwažowané bywali.

NA tom gest se G. M. C. s Stawy snésti ráčil / aby při budaucych Sněmjch/kteréžbykoli / hned od G. M. C. neb budaucých Gich milostj Králůw Českých rozepsáni a położenj byli / wwažowánj Proposycy Sněmownj/ gakžby ta napřed wwážená byla/ y hned také Obecné Artykule/ aneb každého Osobnj, obzwlásstnj, přednassenj wwažowáni, zawjráni byli. Kteréž před zawřenjm Sněmu / a wykonánj Relacy Sněmownj/aby sepsány/ na mjstě a kon-

cy postaweny / a kteréby wěcy do Sněmu náleželi / ty do téhoż Sněmu wepsané a položené byli / a každý swobodu aby měl při Sněmu potřebu swau přednesti / a Relacy Sněmownj nemá prwé činěná býti / ležby ti Obecnj Artykulowé spolu s Proposycý G. M. C. wáženy, a na mistě postaweny byli.

Num: 110.

Pobožný začátek Sgezdu / Gich mikosti Panůw Třech Sgednocených Stawůw Králowstwj Czeského / pod Obogj Těla a Krew Pána nasseho Gežisse Krysta přigjmagjcých: Kterýž se stal w Pondělj po Neděli Křižowé / 21 dne Měsýce Máge / Léta 1618. w Kollegi Welikě Cýsaře Karla Čtwrtého: Za přjčinau nátiskůw činěných Náboženstwj Křestanskému / 2c. pod Obogj přigjmagjcým.

We Gméno Trogice Swaté Boha gediného / A.

Když Gich mikosti Páni Stawowé Králowstwj Czeského / ráčili se mjti sgeti do Kollege Welikě Cýsaře Karka Čtwrtého w Pondělj po Neděli Křižowé / Léta Páně 1618, Předesslo ten sgezd we wssech Kostelich Pražských / od Knězj Páně pod Obogj přigjmagjcých / gak Czeským tak y Německým Jazykem, z poručenj a nařjzenj gegich, oswědčenj a ohlássenj toto:

GAkoż gest wssemohaucý Pán Bůh nás z mikosti swé Swaté to dáti ráčil / że sme po welikých a nesnesytedlných přjkořsch, w Náboženstwj nassem pod Obogj / za Slawné a Swaté paměti Cýsaře Rudolffa / té mikosti / abychom wssickni / gak Staw Panský, Rytjřský, a Městský, y Lidé poddanj / k Konffessý České se přiznáwagjcý / swobodného Náboženstwj pod Obogj spůsobau, požjwati mohli, dosáhli: Kteráż zwlásstnjm Magestátem, poro-

porownánjm ſtrany pod Obogj a pod Gednau / téż mezy námi ſkranau pod Obogj a Conjunkti s pány Slezáky ſtwrzená/a od G.M. Cýſaře nyněgſſjho/Krále a pána naſſeho neymilostiwěgſſjho, potwrzena geſt.

Té ſwobody od času téhož powolenj/ aż posawád zaněkolik Let gſme w mjrném pokogi wžjwali. Ažádný se o připrawenýh nás o tauż miłoſt Bożj a ſwobodu Křeſtanſkau, zgewně nepokausſeli. Nynj pak docházegj Gich miłoſti ſprawy/kterakby někteřj cti a chwály y prawdy Bożj protiwnjcy / w tomto Králowſtwj powſtáwati, pokog, láſku a ſwornoſt mezy námi ruſſiti / ſkrze kſtiwé obmyſły a rozličné praktyky, Náboženſtwj pod Obogjmu naſſemu/ negedny y těžké nátiſky a ſſužowánj neſneſytedlné činiti wſylowali. Koſtely ke cti a chwále Bożj/s welikým nákladem wyſtawené/ na potupu Náboženſtwj naſſeho Křeſtanſkého nepřátelſky zawjrati, bořiti, a z gruntu wywraceti/ Lidi wězenjm ſtěžowati / k odſtupowánj od prawdy Bożj, mocý nutiti/a ſummau znamenité těžké přjkořj/ wſſena patrné přetrženj a zruſſenj Mágeſtátu a Swobod naſſjch, činiti měli. Za kterýmižto přjčinami / ráčili gſau ſe páni Stawowé/gak dnů nedáwno minulých/ tak předeſſle kolikráte / wedlé mocy ſobě dané/ do Kollege Welikého Cýſaře Karla Čtwrtého ſgeti/a to na G.M.C. wznáſſeti / a posawád na miłoſtiwé opatřenj G.M. ponjženě a pokogně očekáwati.

Wſſak pod tim od Nepřátel prawdy Bożj, a nepokogných Lidj newinně/żeby ſe proti G.M.C. Králi a pánu ſwému neymiłoſtiwěgſſjmu ſgjžděti, puntowati, těžce doneſſenj a wykládánj gſau. Což Gich miłoſti Pánem Bohem y wſſjm Swětem ſobě oſwědčugj/że ſe gim w tom křiwda děge/a na to gſau nikdý nemyſlili / ani to na Srdce gich newſtau pilo / aby co neymenſſjho proti G.M.C. myſliti/ a-

neb skutečně před sebe bráti měli: Nežli cti a chwály Božj wyhledáwagjc/ při náboženstwj swém křesťanském, sewsse-mi námi w Králowstwj tomto Českém/ wedlé Majestátu zůstawenj býti/ a sewssemi ginými odporného z druhé strany Náboženstwj, pokog, Lásku a swornost, zachowati žádagj.

Kteréžto ohlássenj ráčili gsau Gich milosti láskám wassim wznámost dáti wwesti z přičiny té: pokawadžby kdo o nich to komu koliw z wás / zwlásstě z sprostěgsších Lidj mluwil a roznássel/ žeby se proti G. M. C. Králi a Pánu swému neymilostiwěgssímu puntowati/ aneb co giného nepslussného před tim/ nynj y potom/ před sebe bráti měli/ abysste tomu newěřili/ Gich milosti za takowé neměli a nedrželi. Anobrž že se to wsse pro čest a Sláwu Božj a zastawenj takowých Nátisků w Náboženstwj pod Obogj, nás wssech k dobrému děge/ tomu dokonále wěřili: Gich milosti zastáwali/ a od nich se žádnému odtrhowati nedali.

A poněwadž pro čest a chwálu Božj/ opět dne zeytřegssího/ tjž wssickni Třj páni Stawowé s Pány Deffensory w též Kollegi Welikém shromážděnj býti / a tu takowé Nátisky w Náboženstwj/ y giné potřebné wěcy wssech nás se dotýkagjcý, wážiti / a w tom dalssího při G. M. C. opatřenj wyhledáwati magj: Protož wás wssech gakožto spolu audůw Křesťanských žádati ráčj / abysste sewssj pobožnostj a důwěrnostj ku Pánu Bohu se obrátili/ a geho Božskau welebnost, wraucými a kagjcými Srdcy prossyli/ aby Pán Bůh předně pro čest a sláwu Gména swého Swatého / a potom pro spasytedlné nasse dobré/ G. M. C. Krále a Pána nasseho Srdce k milosti a lásce k nám wěrným poddaným swým nakloniti/ a s G. M. Cýsařowau dkauhowěkau činiti/ a nad námi sstastného panowánj propugčiti ráčil. Též modliti se mame za Gich milosti Pány Stawy/ kteřjž pro čest a

Sláwu

Skáwu Božj/nelitugjce swé práce a nákladůw/takowau péči o nás, a wssecknu stranu pod Obogj nésti ráčj/aby Pán Bůh wssemohaucý Gich mikosti posylniti, potwrditi a wpewniti/a práce a snažnosti gich ke cti a chwále swé požehnati / y Gich mikostem to wsse sstastně k dobrému a sstastnému koncy přiwesti dáti/ a ginák hognau swau mikostj/ zde časně y potom wěčně odplatiti a wynahraditi ráčil.

Nepřátely pak geho Božské mikosti, G. M. C. a nasse, zahanbiti a naprawiti / a nám wssem pokoge na dlauhé časy popřjti ráčil: Tak abychom wssickni w kásce a swornosti zůstáwati/a geho Swaté welebnosti slauziti mohli. Na čež společně a důwěrně sezpjwegme:

Dey Pokog Hospodine, za těchto dnůw nasich/neboť my nemáme žádného giného/ kteryžby bogowal za nás / gedine ty sám Pane Bože nás wssemohaucý.

Anebo:

Dey Pokog Hospodine, swé Cýrkwi w tento čas / neboť nenj we wssem Swětě žádný/ genžby bogowal za nás / než ty sám Pane Bože nás wssemohaucý.

Nu: III.

Z Spisu Patera Ferdynanda z Kolowrat/ a Patera Fanina, Léta 1618. wydaného/ w Předmluwě:

LVter/ gehož Luteryáni w Učenj a Náboženstwj následugj, a na něm sobě tak welice zákládagj/byl gest člowěk welice pyssný, rauhawý / a poběhlec zprosta od prawé Wjry/ano slowem zlý člowěk. Item/ Garthyus, spi-

ſy Swatých Otců ſſfalſſowak/ ffalſſe a podwodu ſe dopuſtil/ za Faleſſnjka ſſkodliwého/ za neprawdiwého Swědka držán býti má.

Jtem/ z čehož porozuměti ſe může/ kterak nedobře ti činj/ kteřj netoliko od swého Mistra a původa (mjnj Lutera) geſſto pod gménem Kryſtowým, gakožto pod nětgakau pawezau ſebe y ſwé roztrauſſené bludy obrániti mjnil, gméno ſobě pogali: Ale také poněwadž dle swého přiznánj/ ceých Sto let w zlém wžjwánj swé bláznjwé twrdoſſjgnoſti/ gako přiEgiptſkých hrncých a mas ſe ſedjce, pořád ſtrawili. A geſſtě Iubilæum Rok miłoſtiwý/ wjcegj z pychu wtrhawě/ chtjce tudy wjce Nadětgi giž zdáwna žadoſtiwého Křeſtanſkého pokoge (což proti wmluwám ſwobod Křeſtanſkého Náboženſtwj a giſtému wbezpečenj w S. Říſſi, Nationis Germanicæ ſe dálo) proti ſrownánj a pogednánj gednomyſlnému wyzdwihnauti, wſtanowiti/ nežli aby k tomu roznjcenj/ aneb dalſſjmu důwěřenj a záſſtj nětgaká přjčina gim ſe dáti/ aneb oni k takowému předſewzetj, ſnad Láſkau Křeſtanſkau wedeni býti měli.

W Přjdawku rozmkauwánj/ w Liſtu 41.

Mnozý Křeſtanſſtj Řjmſſtj Cýſařowé/ nařjzenj takowé včinili/ aby Spiſowé, kteřjžby proti Cýrkwi Swaté Katolické/ proti gednomyſlnému Učenj Swatých Otcůw/ proti Concilijm a Sněmům duchownjm/ y také wyměřenj Apoſtolſkých Katolických Knězj/ nětco odporného obſahowali a w ſobě zawjrali/ ohněm ſpáleni byli: K tomu také y wſſickni ti a takowj/ kteřjžby podobné Knjhy a Spiſy při ſobě přechowáwali/ čtli, wypiſowali, wydáwali/ včenj takowé ohlaſſowali a zaſtáwali: aneb protkatá kacýřſtwj z těch wyučowati ſe ſnažili/ aby s ztracenjm Statku y wſſeho co magj/ wypowědenjm a zahnánjm/ také y na hrdle aby ſkutečně treſtáni bywali. Žeby pak Martina Lutera Spiſowé

podobné

podobné rauhánj, hanebnosti a protiwná Včenj w sobě obsahowali/ k tomu geho na djle za Arcykacýře a poběhlce gednomukaždému rozumnému člowěku k seznánj předstawowali/ na djle také gemu samému z geho wlastnjho přiznánj a vst/ gakožto Kacýři se protiwili/ a z toho přeswědčowali/ w následugjcých Artykuljch se to dokazuge &c.

Item/ w Listu 48.

Lutera Spisowé a knjhy, gakožto Kacýře magj býti odsauzené společně &c. gakž wyssě powědjno gest. Z toho také giž powědomé zůstáwá/ komu a gakau Luteryáni/ gak posměssnau a sobě sami podlé mnohých lidj welikého wwáženj, welmi sskodliwau Lži skawnost wstanowili/ a ktomu gak bauřliwé, nekřesťanské, gjzliwé wtrhače/ Diábelskými ssupinami drsnaté lži kázanj Léta 1617. držali/ a mezy Obecný lid/ který těm wěcem tak dalece rozuměti nemůž, rozstrausyli.

Na Listu 50.

Kacýři zlé powěsti byli a bezectnj.

Na Listu 51.

Garthyus Luteryanský Predykant/ aby swůg Kacýřský blud mohl obrániti.

Na Listu 75.

Luterus w swé Německé překožené Bibli/ pjsmo to &c. kstiwě a podwodně: Ano také &c. Arcyzle a Diábelským spůsobem zffalssowal.

A na Listu 95.

Anebo Luter anebo Garthyus též selhati musyl.

Nu: 112.

Psanj Pátera Rzehoře Rumera/ Rektora Kollege Gezuwjtské w Passowě/ k Paterowi Wyljmowi Lamormainowi/ též Rektoru Kollege Gezuwjtské w Grecu.

Přigal

Přigal sem psanj/ gehož Dátum 11. dne Měsýce Czerwna. Dobře se od wás wyhlásylo obnowenj modliteb/ kteréž aby wssech Božských milostj plné bylo/ toho na předobrém Gežjssowi winssugi. Giných Psanj žádných o tuž wěc gsem nedostal/ poněwadž w Czechách Kollege nám odňaté gsau. Naděgi se brzo v wás býti/ ne žebych zbyl zanepráždněnj kterýchž nevbýwá / ale z potřeby nawssstjwenj těch Kollegj. Porozumjwám že se lid Werbuge k ruce G.M.C. proti Czechům. Gestliže ta wěc válečně před sewzata bude/ gá brzo dobrého se naděgi/ pokudž pak k porownánj přjgde/ bogjm se abychom nezůstali wně gako z Benátek. Stawowé w prawdě nás nepřjgmau/ leč mocý přinucenj. Posýlám wám weypis dekrétu/ z Czeského témeř slowo od slowa přeložený. Podobnj poslanj gsau do wssech Czeských Kollegj. Bůh deg Knjžatům nassim dobrau mysl: Nikdý nebyla wětssj přjležitost k odgetj Czechům wssech Prywilegij/ kteráž gsau na sskodu náboženstwj a Magestátu/ gako nynj gest: též k dosažení zasse Kostelůw. A wssak w tom potřebj bude hrdinské myssli/ nebo rozprávj se že Stawowé bez přjstrže lid nagjmagj. O kýž gest pokog s Benátčany/ a ten lid kterýž byl w Gercu sem přitáhne!

O Neywyssjm Purgkrabj Zemském a Neywyssjm Hofmistru / kterjž neprodleně Stawům přisáhli/ rozprávj se gakoby od Stawůw do Arrestu wzati byli. Dobřj mužj/ prosýli za nás Stawůw/ ale s přjlis krátkau odpowědj se potkali.

Welmibych rád wasse y wassich zdánj slyssel o těch, kterjžby zewssech/ginych měli zastáwati/ poněwadž gá gich neznám. Na ten čas nic giné nenastáwá než aby ti dwa genž giné předčiti se zdagj, zastáwali/ totiž Matěg Battytore a a Jakub Bagnus. Metaphysici pak nechť za tim giná swo-

bodná

bodná vměnj w ruce wezmau/ gakž to y gindy bywako/ a wy předstawte gim kohož w Pánu vsaudjte.

O počtu těch kteřjž se k wám odeskati magj/ w tomto zbaurenj a krátkosti času psáti sem nemohl/ rozehnáni gsme gako owce bkaudjcý, od překaskawých a wysoce mikostiwých Stawůw. O mnohých newjm kam gsau se poděli: o Chomutowských gesstě nic nenj slyssetj/ oněž welice se starám/ a téměř se nenaděgi, aby wssickny měli s hrdly swými wyniknauti. Zmit toliko sem včinil před Paterem Rektorem Prazským/ z strany poskánj Theologůw do Grécu/ aby nezaháleli/ wy přjgměte kaskawě ty kteřjž se nagjti dagj: radbych wěděl/ gakbysste gich mnoho mohli strawowati. Nebo mnozý z obogjho mjsta w němž se nowotnj chowagj/ musyliby ginam wypraweni býti. Kteřjž gestli že wybyti býti nemohau/ newjm kterak se budau mocy připustiti ginj/ kteřjž žádagj do Towarysstwa a to w welikém počtu přigati býti? Medle promluwte o to s Páterem Deklerem/ zdabychom mohli do gednoho Collegium, třebas Labackého, obrátiti některé Bratřj w počtu dwadcýti neb wjcegi/ a těm dáti gednoho Patera/ kterýžby gim Filozoffij četl/ tak aby giné Kollege a mjsta pro nowotné, powyprázdnil a se od Sstudentů / pod tim pak předce ginssj přigati býti mohli do Towarysstwa. Rozumný gste člowěk/ gako člowěk opatrný ponawrhněte mu a pomozte. Welmi se z toho těssjm/ že Páter Regent se pozdrawil/ gehož přátelsky pozdrawugi/ gako y geho towarysse Ludwjka Ssworce.

Tomáš Dueller skrze psanj žádá odemne do Towarysstwj přigat býti/ pozdrawte ho/ a řekněte gemu, ať na mág přjgezd očekáwá. Pater Witalis giž dáwno měl zas powolán býti z Gercu/ neb mi to prwnjm psanjm gimž powinnost na mne wzložil/ při neymenssjm dwakráte poručil

Pater M. Proczež wy dostanauce pſanj tohoto/piſſte Paterowi Rohenzelowi/ aby Patera Witala propuſtil a Pater Witalis aby ſe wrátil/ dobře ſpokogjc Pana Baltazara/nenj wſſak potřebj gemu oznámiti że mi to poručeno geſt od Patera M. Tiete toliko na to aby ſe wrátil/ a nenj potřebj aby o tauż wěc zaſe na mne naſtupowáno byl o. Urozený Pan Banffi welice mne proſyl/ abych mu nějakého Patera opatřil: Myſlil ſem nu w tom k wůli byti/ ale nemohl ſem toho doſáhnauti kterého ſem chtěl. Slyſſjm że Pater Lubic nehrubě geſt potřebný w Zahrabě/proczež piſſi Paterowi Rektorowi/ pokudż tomu tak geſt/ aby ho poſlal do Grecu. Gedneyte s tymż Páterem Rektorem/ a pokudż může bez něho byti/ nechť powolá z Klagenffurtu Patera Mauracha/by mu byl za Towaryſſe/a oba poſſlete do Alſolindwy k Panu Banffjmu. Mám za to że Pater Rektor Klagenffurtſký hogně bude mjti těch kteřjżby mohli zaſtati powinnoſt Patera Mauracha/poněwadż ſem giż několik Patres na třetj rok tam odeſlal/a wjce gich odeſlati mjnjm. Poraučjm ſebe gá waſſim Obětem a modlitbám welice. Datum w Paſſowě 19. dne Měſýce Čerwna/ Léta 1618.

w Kryſtu wáš Sluzebnyk

Rzehoř Rumer.

Poſt ſcripta.

Pſal ſem onehdá o Patera Wanderban/ aby Prokuratorě Grecenſkým byl včiněn/ale on zdržuge ſe na pomezý Baworſkém/ pro potěſſenj wybjhagjcých Katolických Čechů. Proczež gakż ſem předeſſle myſlil, giż přednáſſjm Patera Cyrycka Kyrwicera Slauhu Olomuckého/o němż ſmyſljm, że ſe hodj k té powinnoſti/ gakż ſem toho doſtatečně ſkuſyl/ a niż mi nynj na myſl přicházý/ kdoby ginſſj přjtomný lépegi to zaſtati mohl. Giż ſem o něho pſal do Olomauce.

Před-

Num: 113.

Přednesseny Patera Lanoya Geho Miłosti Cýsaři Rudolffowi/ w přjčině Reformacy Náboženstwj w Králowstwi Českém.

Ačkoli wěc w tomto spisu obsažená znamenitěgssj gest/ nežli aby měla odemne chatrného W. C. M. přednássjna býti / a ta služba kteráž s ochotnostj se odemne koná, k Mužům w wyweyssené Cýrkewnj důstognosti postawenym, wlastně a z powinnosti přináležj: A wssak že y gá gakožto sklauha a poněkud neymenssj spokuděknjk mezy Pastýři Stáda Páně / do tohoto Slawného Králowstwj Českeho powolán y poslán gsem/ saudil sem to nebýti proti slussnosti / zwlásstě když toho důležitá gest potřeba / abych některé Artykule k Náboženstwj patřjcý/ W. C. M. ponawrhk. Čehož k včinénj nabjzegj mne poněkud také Towaryšstwa nasseho nařjzenj/ gjmiž na pomjnáni bywáme/ abychom ze wssj sýky nassj o čest a spasenj Ochráncůw a Patronůw nassich se starali / a kolikrátkoliw dobrá přjležitost se nachází/ gim lzbezně slauziti se snažili/ gakauž nynj mne potkáwati seznáwám. Pokudžby se pak gináče nasslo / a mně w laudu zblauditi se přitreffiło/ W. C. M. ráčj mau wolnost a wpřjmé mjnénj w dobré obrátiti/ a pochybenj mé milostiwě wážiti. Gakož w gedné každé Křesťanske Obcy/ sskodliwé nakaženj, dwogjm spůsobem může býti a bywá potkáčeno/ totiž mocý Wálečnau/ neboližto Práwa přjsnosti/ když takowým Kacýřům / buď žiwoty se odnjmagj/ buď wen z Země se wypowjdagj. A potom za druhé/ když od bludů swých, milostj a dobrotiwostj / též Včenim a přjgemnau raddau k poznánj prawdy se obracugj: Takeboginm tim prostředkem/ po rozsjřenj a rozmnoženj po České Zemi sekťarstwj/ pro přetrženj dalssj přjčiny k rozssjřenj/ opomináno nebylo. Nebo hned z počátku tiktéřjž Zemj wlá-

dli/ což na nich było, aby rozmáhagjcý se zlé, přjtrž swůg wzało / nic sebau sgjti nedali/ a znamenitě wyrystyrowaným Wálečným swým Lidem wkrutenstwj prowodjce/ s nepřátely začaté se potkáwali: Kteřjž wssak že gsau se zmužile bránili/ a wssecko napořád Ohněm a Mečem hubili/ nic giného odtad mimo nesčjslné porážky/ a k Wjře nepodobné krwe lidské prolitj, neposslo/ tak že to Lékařstwj nemoc wsce zgjtřiło/ neili zhogiło/ atd.

Po těch pak Válkách a hroznych rozbrogich/ gichž sme swrchu krátce dotkli / pokog syce po mnohá Léta zachowán byl: a wssak proto medle mámeli gakobychom w bezpečnosti postawenj byli, nedbánliwě spáti: Nikoliw. Nebo poznenáhlu / když toho žádný nebránj/ wkradagi se do tohoto Králowstwj / a osazugj w něm rozličných Sekt cyzý Včedlnjcy y včitelowé / gako gsau/ Luteráni/ Pikharti/ Nowokřtěncy/ a gich wssech sskodliwěgssj y wkrutněgssj Kalwiny stowé / gegichž nesslechetným praktykám, pokudž srdnatě w cestu se newkročj / w brzce se to stane/ že tigenž gsau z Husytyckě roty k njm se přirazý: Katolických pak malické stádce/ gako Owce bez Pastýře/ nebezpečně se rozžene a rozplassj. Těmto pak gistým celého Králowstwj se dotýkagjcým nebezpečenstwjm/ časně se wstřjc wgjti musý/ abychom snad toho kdyby wěc tak důležitě potřebná se zanedbala/ aneb ospánliwě se konala/ pozdě pykati nemusyli / a potom teprwa pomáhati chtěli/ kdyžby woda do ausť tekla/ atd.

Giný tehdy prostředek muss se hledati/ k předložennému cýli/ přjpadněgssj/ kterýž (na oprawu wssak rozumněgssjch) takowý býti může. Předně/ kdyby W. C. M. z Měst swých Králowských k Náboženstwj Katolickému přichýlených/ gako gsau/ Plzeň, Budějowice etc. přjsnými Poručenjmi wssecky cyzozemce/ obzwlásstně pak rozdjlného od Katolikůw

ků w Náboženstwj/kteřížby w tychž Městech osaditi se mj-
nili/nagjmagjc tam/aneb skupugjc domy, wybyti: Ty pak
kteříž se giž za Měssťany dostali/ gako také y domácý Mě-
sťany bludů swych wpustiti/a wewssem s Katolíky srowna-
ti se nechtěgicý, wyhnati ráčil. Gakož nejen spra-
wedliwá/ ale také k zachowánj pokoge welice wžitečná ká-
zeň mělaby předně wžjwána býti na těch / genž powin-
nosti obecnj/buď w Raddě Města / neb krom Raddy, na so-
bě nesau.

Za tjm měloby se skrze Arcybiskupa / aneb geho Kom-
missaře dohljdnauti k Farářům/a pilný pozor mjti na Sskol-
mistry/co ti a gak buď w Kostele / neb w Sskole wčj/též ga-
ké magj a čtau Knihy / buď Teologické neb Swětské/gimž
nezdrawého wčenj spisy/měliby se z rukau wzýti. Kteráž-
to rozssaffnost/ poněwadž gest newyhnutedlně potřebná/
mohlaby potomně y při Měssťanech wžjwána býti/ aby y o-
ni na potom bez vgmy swého spasenj/ knihy toliko zdrawé-
ho a prospěssného wčenj čjtali. O takowém, gakž řečeno
wyhnánj Lidj / rozličnj příkladowé Katolických Knjžat
přednesti se mohau / ale tuto geden neb druhý za dostatek
bude. Otto někdy Biskup Augsspurský / magic w Městě
Elbangen / kdež znamenité Probossťstwj držek / nemálo
Měssťanů w wjře Klaudjových/ swolal ge/ a nejprwé zagisté
Otcowsky gich napomenul/aby opowrhnauce bludy/čisto-
tu prawého Wčenj přigali / aneb co nejdřjw z Panstwj a
gruntů geho se odebrali. Tu wssickni působenjm mi-
losty a pomocý Ducha Swatého / dobrého Pastýře a Pána
swého Raddu sobě obljbiwsse / Kacyřstwa se odřekli/a na
wjře domácý žiwu y mrtwu býti oprawdowě wstrnuli.
Též sprawedliwé přjssnosti wžik gest Neygasnègssj Arcykněz
ze Ferdynand / gakž gen po složenj z sebe správy Králow-
stwj Českého/ do Hrabstwj Tyrolského/ prawem dědičným

gemu přiwlastněného přigek/a tu Kraginu, wypudiw z nj Kacýře/ pomalu wyčistil. To též za časté činjwal Wysoce Oswjcené Knjže Baworské Albrecht/ genž když geho Mnichowstj nad giné vrputněgi/vžjwánj Kalicha/gestliže ne tu w Mnichowě/ale přineymenssjm w giném některém Baworském Městě powolenj mjti žádali/nikoliw k tomu neswolil/ alebrž gegich possetilé pohnutj mocnostj a hněwem swým vpokogil.

Druhé/Kráčeti se má k naprawenj těch Obcý a Měst/ kteráž tými prawem a spůsobem/ gakž giž řečeno gest W. C.M. poddána gsau/ gichž wssak Měssťané téměř wssickni gsau Sekty Husytycké/ od neyprednějssjch počna až do posledněgssjch. Tuto pak wedlé toho/gakož gest neduh mysli welice nebezpečný/ a wssecko těło na skrze až do kostj proniknagjcý také welice pracně přigjmá Lékařstwj. Nic méně dauffánliwě má se pokosstowati/ a odtud začjti/ kdež menssj se nachází překážka/ gakáž v wyhnánj Kalwinystů, Pikhartů, a giných k těm podobných hanebných Sektářů záležj. Ty zagisté gak Luteráni tak y Hussytowé pro gegich náramnau bezbožnost w nenáwisti magj: Proteż měl by se odbyti Skolmistr Kacýř/a na geho mjsto dosaditi Katolyk/ tými spůsobem y Kněz. Z Auřadu pak měliby wywrženj býti předně ti, o nichžby se wědělo že gsau v wjře splečenějssj/a nad giné sskodliwějssj/a Katolyky mjsto nich zřjditi/y giné podobné tim spůsobem vwozowati.

O ginssjch gimž od W. C. M. Obecnj Auřadowé se swěřugj/nechť gest to též zdánj/ toťiž aby na mjsta gegich ffedrowámi byli Osoby Katolického Náboženstwj/ lecby snad v přjmě bludu odwolagjce/ s námi w Artykulech prawé wjry se srownati chtěli.

Což aby sskastně předsewzato y prospěssně konáno býti mohlo/widj se žeby welmi platná wěc od W. C. M. včiněna byla

náboženstwj / kdybyſſte ráčili dwoge neb troge Biſkupſtwj w
neypředněgſſjch Městech wyzdwihnauti / na nežby ſe Muži
vmětnjm y dobrotau ſkawnj doſazowali / atd.

Wedlé toho gaký nynj Kralowſtwj toho ſpůſob a ne-
doſtatek Kněžſtwa geſt / mohlaby doſtačiti gednoho neb
druhého Paſtýře práce a ſnažnoſt / k občerſtrowánj Duchow-
nim pokrmem / welikého Lidu množſtwj / gakkoli w roz-
dilných mjſtech / a od ſebe opodál ležjcých, přebywagjcyho /
kdyby Chrámu gednoho Města předſtawen byl geden Fa-
rář / přidawauc mu pomocnjka Kaplana / k gehožby Kázan-
njm a Swátoſtem z poručenj přicházeli z okolnich Wesnic
a Městeček obywatelé / k nimžby také ſám ten Správce
Cýrkewnj přicházel / pro okřtěnj Djtek w Koſtelich gegich /
kdyžby toho potřeba kázala / též nawſſtiwenj nemocnych / a
giné k tomu podobné ſlužebnoſti / z powinnoſti přigatého
Auřadu, wykonáwati ſe magjcy.

Aby pak někdo ſe nedomnjwal této wěcy wětſſj pře-
kážky a nepřjležitoſti wceſtě ležeti / nežli aby ſe tudy gakého
ſkaſtného ſkončenj nadjti bylo / obzwlaſſtně co ſe dotýče
těch Měſt kteraž Huſytyckau / neb gakaukoli ginau nákwa-
ſau gſau zauplna a ne nadjle toliko zprzněná : Tomu
ſtrachu podlé ſkuſſenj muſý ſe weſtřjc wgjti.
Geſt pak patrné / že gak w Čechách tak y w Morawě ně
která mjſta na Lid hogná / v Wjře gakž řečeno zpletená /
Panům ſwych mocy a ſnažnoſti ku poznánj prawého wjry
ſwětla přiwedena gſau. Odkudž patrně ſe znáti může / na
čemby wſſj té wěcy grunt záležel. Totiž že w naprawenj a
rozhognénj náboženſtwj mezy lidſkými proſtředky neywět-
ſſj moc a podſtatu neſe, mocnoſt a wůle Pána. Což zřeg-
mé činj přikladowé Swaté paměti welice horliwých Cýſa-
řů / gako předně Konſtantyna welikého / kterýž za Práwo
to vſtanowil / aby kacyrům (gichž tehdáž doſti w negedněch

rozd, k-

rozdílých sstrzugicých Cýrkew, se nacházeko) Modlitebnjce odgjmány/a k Kostelům připogowány byly/ atd.

Měl gest týž neykřesťanštěgssj Cýsař w spráwě Cýsařstwj náměstky/ pobožnosti té následownjky a rozmnožitele/ Jowinyána, Gracyána, Theodozya/ a giné mnohé w posledněgssích časých přisslé/ gako Karka welikého/ nábožné Otty a Karla čtwrtého/ Králowstwj tohoto Otce/ mezy něž slussně a náležitě má počten býti Karel pátý./ kteryž gakýby byl milownjk a obhágce starodáwnjho náboženstwj/ mjmo giné zřegmé důwody/ wůbec hlásagj to přísnj geho Dekrétowé/ proti těm kteřjžby Knjhy Luterowy a gjných Sektářů čtli/ a za sebau zadržowali/ wydanj.

A w prawdě byť byl neměl tak mocných nepřátel/ kteřjž z swé zlosti gemu w tom, podiwnými spůsoby skrze wálky překážku činili/ w lepssjmbychom sřeřstj Cýrkew Křesťanskau nynj spatřowali.

Poněwadž pak W. C. milost tak slawnými přjklady k retowánj w těchto mjstech Swatoswatého Náboženstwj nasseho se nabjzý/ naděgi se že neywyssjj snažnost na to wynaložj/ aby což k powinnosti G. C. M. přináležj/ wezmauc sobě Pána Boha na pomoc/ to co neydřjwegi wykonati ráčil. Což aby se stalo/ Boha wssemohaucýho prosyti neprestaneme.

Num. 114.

Kleslowo zdánj, Arcybiskupu Pražskému Zbinkowi Berkowi učiněné.

NEydůstognějssj Arcybiskupe a oswjcené Knjže atd. Pane mně laskawě přjzniwý.

pokussyl sem se o tu prácy/ ačkoli s welikým ostýchánjm/ nebo welmi těžká a ausylná býti se zdála. Mám pak naděgi/ že gakákoli se nachází/ a gakkoli za sprostnau

počjssi

počjti se může/ wssak že ani bez vžitku/ poněwadž k rozniccné Wassj Knjžecý horliwosti patřj/ ani nepřjgemná/ gakožto ta genž z vpřjmnosti prawého srdce pocházý nebude/ a pokudžby co (gakož nepochybně bez toho býti nemůže) přinj se nedostáwalo/ to že Wassj Knjžecý milosti ke mně důwěrnost/ má pak k nj sstrnost dostatečně doplnj. Proteż skrownė a krátké tyto, na Reformacý anebo obnowenj w Arcybiskupstwj W. M. wztahugjcý se Artykule (kteréż a bych summownė sepsal/ toho při mně prawem swým wyhledáwati ste ráčili) tak wděčně přigjti račte/ aby žádnému gjnému mimo Wassj Knjžecý milost, od kohoby possli/ wědomé nebylo.

A poněwadž tuto o nařjzenj Reformacý/ wssecka nasse řeč gest/ předewssemi gjnými wěcmi začátek od domu Bohjho státi se má. Anjže:

Z té přjčiny W. Kn. M. na tom má wstrnauti cele/ aby s původem wssem wěcý Bohem pewnau Smlauwu a závazek včiniti ráčili/ že wšemohaucyho Boha Pře/ neohlédagjc se na žádné a gakkoli weliké překážky/ buď w čas neb ne w čas/ gakž toho potřeba káže/ zastáwati/ a rozhogněnj Katolického Náboženstwj/ též dobrého Swaté Cýrkwe/ dle swé ney wyššj mocy statečně wyhledáwati bude. Což tim snázegj wykoná a wyplnj/ čim snažněgj wždycky o to péči powede/ aby pod zámyslem gjné wěcy k cýli a koncy swému přicházel.

Žádným spůsobem k tomu neswolj/ aby s geho wůlj a wědomjm co proti Cýrkwi Božj aneb gegjm swobodám/ pro přizeň neb lásku gednati se mělo/ a kdyžby se něco trefflo/ cožby přehljdnanti se musylo/ nikoli swým zdánjm k tomu nepřistaupj/ tak aby zlé kteréż snásseti aneb přehljzeti se má/ od nás pocházeti se nezdálo. A že w takowé přjpadnosti nacházegj se mnozý Polityčtj lidé, aneb chaulosti-

wſj Katolicy/ktereyż zacaſtė nezřizenau a tělesnau nákloność/ wedeni gſauce/ anobrż někdy také, coż horſſjho geſt, podiwnau chytroſtj/ rozličných lahodných řečj a weymkuw w tom požjwagjc, Kacýře přechowáwagj/wymkauwagj a zaſtáwagj; Welice toho warowati ſe ſluſſj/ aby takowj lidé pod záſtěrau prawdy, naděge, aneb žádoſtiwého pokoge/ ſwými ljbeznými ſlowy a na oko pěknými důwody/W. Kn. M. na něrco k nenabyté Cýrkwi ſſkodě, nenawedli. Anjże:

Tu wěc ktereż ſe vgme/nechť nikdy nevwrozuge w pochybnoſt/ nad to pak wjce w pochybnoſt vwedenau, ať giným nepronáſſj/ani mnoho onde y onde ſe neradj: Nebo geſtliže to včinj/ruce ſobě k wykonánj dſła Božjho ſwáže/a ſám ſebe mnohým ſpůſobem zahanbj. To gá tak vpřjmně ſmeyſſljm/naučen gſa tomu z negedněch zle podařených přjkladůw: Nebo z mnohých rozdjlných a ſobě odpornych rad/ wěcy ſamy w ſobě dobré/ neb ſe zpletau, neb w pochybnoſt wzaté zſtawj ſe/ aneb wedlé toho, gak lidſké myſlenj k čemu naklonėné gſau, zle ſe wwáżj.

Dálegi/ má ſe o to gakż neyweyſſe možné ſtarati/ aby G. M. C. náboženſtwj Katolického neynepřemoženěgſſjho obhágce/ s některými Králowſtwj Českého Pány měl k ſobě náchylné°/ gemuż gednánj o náboženſtwj (kolikrátkoli mocnoſti Geho milоſti k tomu za potřebj bude) ſnadna včinj/ a tak přjpadně předložj/ aby G. M. netoliko proſtau/ale také s vměnjm ſpogenau horliwoſt poznati/ y pro Swědomj ſwé ſpravedliwau žádoſt ſobě obljbiti a gj ffedrowati ráčil.

K čemuż welice nápomocné bude s gednim neb druhým z Auřednjkůw a Saudcůw Zemſkých důwěrné přátelſtwj a towaryſſtwj/ tak aby gednomu neb některému wjce vpřjmým wewſſem mohł ſe ſwěřiti a s nimi rokowati/ dřjwe nežby ſe co Geho milоſti předneſlo/ kudyż také ſſtaſtněgj a přjhodněgj mjnění ſwé wywede. A mże:

Přjle-

Příležitosti k naprawenj Hussytůw a bludjcých Kněží/ nikdy zamesskáwati nemá/ nýbrž má se k tomu stale přičiniti/ aby W. Kn. M. gakožto Czeské Země neywyššj Pastýř milownjk wlasti, a tu zrozený/ to dilko Božj k mistu a k konci y přiwedl/ a čehož sau ginj až posawád wykonati nemohli to sám gménem powěsti/ Vrozenjm a mocý nad ně wywýsse něgssj/ k chwále Božj a mnohých dussj spasenj/ k winssowanému Cýli dowedl. Tak aby pilný examen mezy Hussytyckými kněžjmi držán byl w tom: Gakým spůsobem gsau se podepsali? kterými přičinami k tomu gsau namluwenj byli/ kdo gim k tomu radil? Jtem/ gakým prostředkem owce swé z bludu wywozowati/ a kterými důwody Náboženstwj Rzjmské twrditiby chtěli: Zdaby to wssecko hned ode dne wyznánj wjry odesłaného a podepsánj swého činili/ a žádné ginés/ než od Biskupůw Katolických swěcené Kněžj na Fary přigjmali a dosazowali: nýbrž wwedené powinnosti zbawili; kde a w kterých mjstech to se stalo? O Administrátorowi co smeyssleglj: Zdaby z spokecné gich sneseenj a wůle do Rzjma gezdil/ a tam gménem wssech, swatosvaté poslussenstwj sljbil, a nohy ljbal/ zdaby k tom psánjm čili austně tolik o zplnomocněn byl. Gestliže psánjm/ kdo gest ge concipirowal, psal/ neb k včinění toho raddau y skutkem nápomocen byl: Zdaby kdo tomu na odpor se postawil/ aneb giného zdánj byl? To wsse pokudž Wasse Knjžecý milost/ že se slussným a náležitým spůsobem stalo, sezná/ s pilnostj má to opatřiti/ aby Hussytowé k předesslým zastaralým bludům/ gako pes k weywratku se nenawrátili. Anjže:

Wssj této prácy sstastný konec včinj Wizytacý aneb dohljdnutj k Akademij Pražské/ z nj rozličnj Mistři a sstalessnj Prorocy/ k potlačenj wjry Katolické/ onde y onde do Měst a Městeček w Czechách se rozsylagj/ a bude w té wěcy za potřebj G. M. C. mocnosti a narjzenj Kommissařůw/ kte-

řijžby toho přjtomni byli/ wssak Wasse Knjžecý mikost Principalē a hlawau/ takowé wizytacý y mezy Kommissařj bý tiby musyla. Summa pak a základ Jnstrukcy Kommissařům dané, mělaby býti tato: Aby podlé starých Statut/ předně w Artykulech wjry/ potom w giných řádech od Králůw Czeských potwrzených, pilně Kolegiáty examinowali/ třebas také na ty wěcy / kteréžby Professorowé a Mistřj Kommisařům podwodně a schytrale přednesli/ Sstudentů se poptali/ ge wyslechli/ a z nich gim wyrozuměli/ tak aby z mnohých vst prawda vptána býti mohla. Anjže:

Ty wěcy když se tak na místě postawj/ widj se žeby na ten čas nemohla nēgaká nenadálá wizytacý od wlastnj W. Kn. osoby držána býti/ a to proto/ že za wizytacý kráčj refformacý aneb obnowenj/ a execucý totiž skutečnj náprawa/ kteráž státi se nemůže/ poněwadž nedostáwá se k to° lidj: a byť se y stala/ žádné° by vžitku nepřinesla/ nýbrž wjce w lehkost a pohrdánj vwedena byla/ nadčimžby nepřátelé tryumffowali/ a snad y někteřj záwistnjcy z to° se radowali/ též w Městech G. M. C. pozdwiženj a bauřky se zběhly / a naposledy náklad weliký bezewssého vžitku a spomožení dussem, darenněby včiněn byl. Anjže:

Gistá wěc gest/ že Kacýři Kollatury aneb právo k dosazowánj Kněžstwa na Fary/ gsau potratili. Anjže:

Při vžjwánj a posluhowánj pod Obogj spůsobau/ kterýžto obyčeg téměř po wssem Králowstwj Czeském wzessel/ a gako nēgaké gisté znamenj bludu Hussytyckého gē neywětssj nepřjležitost zdá se nacházeti/ ale y to pomalu (owssem přjležitosti w tom ssetřjc) zastaweno/ a takowé včenj pěkně s poctiwostj w zapomenutj vwedeno: aniž snadně dowoleno byti má/ lečby gisty a znamenitý z obrácenj gich vžitek následowal. Může toho býti ten rozum: že děti a nemocnj mlékem a ne hmotným pokrmem / dokudžby lépegi

wynau-

wynaučeni nebyli, krmiti se magj: Obzwlásstně poněwadž y ctihodnj z Towaryšstwa Gežjssowého Otcowé, w Czechách (gakž se rozprawj) ceremonie té pod Obogj spůsobau posluhowati/ pro zýskánj dussj Krystu, gsau nepominuli. Gakéž wžjwánj, pokudžby za prospěssné se wznalo/ mohloby poněkud trpjno býti/ a wssak neginác než s gistými a tuhými weymjnkami/ kteréž z newyhnutedlné potřeby magj se držeti. Magj také Kněžj to na péči mjti/ aby w tom nebyli kwapnj/ nýbrž rozwážliwj: A pokudžby wžjwánj pod Obogj spůsobau propustili/ magj lid při zpowědi, k přigjmánj pod gednau napomjnati. Nikoli pak těch genž pod gednau přigjmáwali/ aneb nikdy před tim w posluhowánj nebyli/ k obogj částce wečeře Páně nepřipaussstěti. Kterýž Artykul na obecnjch kázanjch také stržjdmě a rozssaffně bude mocy předkládán býti / a to tim pilnějgi a srozumitedlnějgi/ čim nebezpečnějssj gest. Naposledy welmi platnau wěcý bude/ aby Wasse Kn. M. Ctihodné z Towaryšstwa Gežjssowa Otce/ k sobě přjchylné a naklonějné mjti ráčil/ gichžto zdrawau raddau, obzwlásstnj opatrnostj, podiwnau rozssaffnostj, a téměř každodennj skussenostj platně retowán gsa/ společnj sýlau a mocý/ proti Gména Božjho nepřátelům, bogowati bude/ a spasytedlnau tu Reformacý/ k winssowanému koncy přiwede. Což račiti nesmrtedlný a milosrdný Bože. A s tim sebe W. Kn. milosti ponížene poroučjm. Dátum w Praze/ 29. dne Měsýce prasynce/ Léta 1603.

Wassj Knjžecý Milosti

poslussný/

Melichar Klesl.

Spůsob a neb prostředek k spomožení Náboženstwj w Králowstwj Czeském obraný.

POwažowánj toto / gakby netoliko vžitečné / ale také důležitě potřebné bylo / sama wěcy welikost / gen že toliko newoká / to zgewné činj. Ačkoliw pak to w žádné pochybnosti nenj / že gak giné wssecko / tak y tato tak wzáctná wěc / rozssaffnau raddau Wassj Oswjcené důstognosti řjzena býti musý / a wssak saudil sem / že tu nic zbytečné ani nepřjležitě nevčinjm / když to což mi na mysl přisslo / s náležitau včtiwosti ponawrhu.

Pročež tak smýslim / pokudž w Čechách žalostiwý Katolického Náboženstwj spůsob / k starodáwnj wzáctnosti nawrácen býti má / že předewssemi wěcmi na Města pražská pozor se mjti musý. Že pak w těch třech Městech (což bez žalosti a vžasnutj se rozwažowáno býti nemůže) ani gedinká Katolická Fara se nenachází / widj se že co neydřjw býti může / několik gich dle welikosti Mjsta / a množstwj Lidj z nezwyhnutedlné potřeby wysazeno býti má. Gako w Starém Městě tyto: Prwnj a neypředněgssj v Swatého Jakuba / kdež Řeholnjcy Swatého Frantisska de larga manica obýwagj / ti odtad lehyčce k Swarému Duchu / kdež někdy Geptisšky bywali, wystěhowatiby se mohli. Kterýžto Klásster giž dáwno od Papeže k Katolické Fare / spoluy s důchody odewzdán gest.

Než co se obydlj dotýče / za dobré gest v Swatého Jakuba Faráři byt wykázati / gak pro welikost Kostela / tak pohřebu přjležitost / ano y položenj přjhodné prawě w prostřed Města.

Druhá / v Swatého Mikuláse / kteréhožto Kostela dosaženj Strahowskému Opatu náležj / nebo prawem geho gest.

Tře-

Třetj w Betlémě / kteryžto Kostel wlastně Cýsařský neb Králowský gest / aniž byl kdy od něho právem neb gakým trhem odcyzen.

Jtem / w Nowém Městě tyto: Prwnj na Rynku w Božjho Těla / kteryž neméně Králowský gest / gako y Betlém / anobrž poněkud lepssjm právem. Nebo měliby se w něm podlé narjzenj Fundátora Cýsaře Karla Čtwrtého / každého pátku Misse za mrtwé říkati.. Což Kacýři dle obyčege swého zanedbáwagj a potupugj.

Druhá w Slowanech / w kterémžto Klássteře od tolika Let gedinký toliko Mnich se nachází. Mohlby se také k němu za Filialnj Kostel připogiti Zderazský Klásster / w němž nápodobně geden toliko Mnich obýwá.

Třetj na Karlowě / w Klássteře rownětéž spustlém: gehož Filialnj mohlby býti / Klásster někdy Geptissek / w Swaté Kateřiny / giž dokonce prázdný / w němž žádné služby Božj se nedějj / leč gednau w Roce.

Čtwrtá w Swatého Apolinárysse. Byl někdy Klásster / giž gest spusstěny / anobrž w rukau Kacýřů zůstáwagjcý / gimž gest gey nehrubě dáwno Cýsař Rudolff darowal / když k tomu mlčela Kapitola pořádnj geho Páni.

Pátá na Wyssehradě / kterážto Prebenda nemělaby od Kanownjkůw Hradu Pražského wchwacowána / než od obzwlásstnjho a wlastnjho / gak Děkana tak Probossta / proněž wysazená / a hogně nadána gest, sprawowána býti. Tudy zagisté bude mocy wjcegj Mužů včených w Králowstwj se wychowáwati.

Potom na Malé straně tyto: Prwnj w Swatého Mikuláše w Rynku / kteréhožto Kostela právně žádati / a bez welké práce dosáhnautiby mohl Děkan Karlssteynský.

Druhá w Matky Božj na Augezdě / a tuby sprawiti dáti mohl pan Přewor Maltecských Křižownjkůw / Vrozený Pan, Pan Děpolt z Lobkowic. Třetj /

Třetj w Swatého Benedykta na Hradčanech/toho syce
mjsta welmi sspatnj gsau Důchodowé / ale mohlby tam
Boleslawský Probosst pod gménem Faráře mjti swau Re-
sydency: Obzwlásstně poněwadž w Boleslawi nemá žád-
ného obydlj: pod správu pak geho nechť gsau wwedeny celé
Hradčany a Pohořalec.

Z kterýchžto Osad mimo zrůst nábožensstwj/genž z káza-
nj a giných Cýrkewnjch služeb obyčegně pochází / to také
Katolikům pohodlj pogde / že budau mjti kdoby gim po-
winně Swátostmi poskuhowal / nemocné nawsstěwowal /
wmjragjcý potřebnými wěcmi opatrowal/a k hrobu dopro-
wázel. Gakýchž wssech pomocý/ gak gindy tak obzwlá-
sstně w čas Morowého nakažen téměř zbawené ge býti wi-
djme. Nebo kteřj z rozličných Řeholnábožnj Lidé ta-
kowau prácy z samé toliko lásky před sebe berau / ti w čas
nebezpečenstwj nadjle sami sebe zachowati se snažj / nadjle
takowého břemena sami snésstinemohau.

Také ze sskol Osadnjch obzwlásstnjch ne geden wžitek
wyplýwati bude: budau zagisté ty Sskoly z částky Akade-
mie/z částky Náboženstwj gako nějaké stálé sstěpnice.

Tolikéž Mistři, Rektorowé, Kantořj/ a ginj sskolsstj
Officyálowé/ pogjmagjc sobě / gakž to se obyčegně stáwá/
Syrotky a Wdowy/počet Katolických Měsstanů rozmnožj.

Naposledy/Králowstwj kolik Farářů a Sskolnjch Re-
ktorů/ tolik také Katolického Náboženstwj Ochránců a
obhágců mjti bude.

A to buď až potud powědjno o Pražských Farách.

Giž pak co se tkne Arcybiskupa a Kapitoly / důstognost
geho/toho zdá se wyhledáwati/aby wětssj počet byl Kano-
nyků. Proteż k nyněgssjm / mílobyse gesstě giných se-
dmnáct přidati / totiž mimo ty Pražské Faráře swrchu
dotčené / z okolnjch Děkanů Karlsstejnský, Boleslawský,

Smečan-

Smečanský, Brandeyský/ a z Farářů, Chomutowský a Kadanský/a naposledy Archyděkan Bilinský. Aniž gest prone potřebj giných Prebend, mimo ty které prwé magj.

A ponewadž gednoho Arcybiskupa prozřeředlnost aneb snažnost tak dalece a ssiroce wstahowati se nemůže/aby wssj České Zemi odolati mohla/Proczež mělo by gemu ku pomocy w rozdsných mjstech čtwero Biskupstwj wyzdwiženo býti/gmenowitě: Litoměřické/ z Probosstwj téhož mjsta/ Hradecké z Klásstera Braumowského/ gehož koliks málo Mnichů mohloby snadně do giných téhož řádu Klásterů, Mnichůw žádných nemagjcých, přenesseno býti. A w prawdě ,kussněby prwnjm Biskupem toho Města, w němž po neyprwé před ginými wssemi swatý Cyryl Mssi slauzil/ včiněn býti mohl Opat Braumowský/ckowěk dobrý a včený

Budějowské/ z Klásstera Zlaté Koruny / kterýž také na wětssjm dsle/ gako y ginj Klásterowé, žádných Mnichůw nemjwá.

Plzenské/z Probsstwj Chotěssowského/ gehož Důchody dosti hogné/gedinký Probosst s kolikas málo Geptisstami/newjm kterak rozmrháwá. Geptisský wssak nechť zůstanau/a Biskupem se sprawugj/nebo hogně tu gest gak proně/tak y proněho důchodu.

A tak gednomukaždému Biskupu odewzdaný dsk k správě/lépegi od přjtomného Biskupa sprawowán/kázeň Cýrkewnj mezy Faráři snázegi zachowána neb naprawena/a Kněžstwa přibýwati bude/ též mnohá mjsta od Kacýřů a ginýchneprawě odňata zase se dostanau/a tak tjm spůsobem y Naboženstwj se rozmůže.

Také na předpsané Fary / mnohém pak wjce na ta Biskupstwj/musyliby se toliko ffedrowati Muzj dobrotau a wměnjm se stkwěgjcý/gaké snadněby bylo nagiti/kdyby(gakž se toho nadějeme)od G.M.C. Theologické včenj w Kolle-

gi wyzdwiżeno byko/ktereho3 że se nedostáwá/proto také w celém Králowstwj/a obzwlásstně při Kapitole málo kterého Theologa spatřugeme.

Měliby se také wychowáwati od těch čtyř Biskupů/a předně od Arcybiskupa/dle wyměřenj Koncylium Trydentského/kterýžby k stawu Duchownjmu se hotowili/a dostatečným wměnjm k tomu nastrogowali.

Gakož/ by pak y při Klássterjch/ kterýž hogné důchody magj, to nárjditi se mělo/ aby Mládež včiti dali/ tak aby Klássterowé wjce w nevměłosti a hlauposti netrwali/ w gakéž gsau až posawád zůstáwali.

Od Českobrodských mohlby požádán býti Klásster sewssemi důchody/ gegž oni nepořádně držj/a nechť se tam dosadj Farář Katolický/tak aby Katoljcy/začasté skrz to Město gezdjce/ při neymenssjm we dni Nedělnj a Swátečnj Mssi slyssseti mohli/ poněwadž syce žádného Kostela Katolického nenj na té wssj Wjdenské cestě/ a až do Města pomaku Náboženstwj Katolické se wwozuge.

A to gsau ty wěcy/kteréž gsem o Obnowenj w Čechách Náboženstwj wyprawiti wmjnil/ Ty gako nějaký obrys a prostý Konterffekt/pokudž wasse oswjcená důstognost žiwými barwami wynásseti/ a gey swé maudrosti swětlem a zřetelem obrazyti ráčj/nepochybugi aby w krátkém času celému Králowstwj gasněgssj pokedne swjtiti nemělo: gakéhož sstěstj tomu Králowstwj/a wassi oswjcené důstognosti sláwy/wssickni winssugeme: Sláwy w prawdě znamenité/ nad niž newjm coby wětssjho netoliko mezy lidmi/ale y w samého Boha dogjti mocy račila.

Nu: 116.

NB. Artykul z Zřjzenj Zemského C. 13. a druhý z Sněmu 1610. wiz pod Num: 120.

Pssanj Papeže Klimenta Osmého k Cýsaři Rudolffowi.

W Kry-

W Krystu neymilegssjmu Synu nassemu Rudolffowi/ Vherskému a Czeskému Králi/ atd. Oswjcenému, za Rzjmskeho Cýsaře wolenému.

Kliment Osmý Papež.

WKrystu neymilegssjnás Synu: Zdrawj a Apostolské požehnánj tobě wzkazugeme.

Správa nás s welikau nepřjgemnostj dochází/ že se w tom Městě nacházegj lidé twé Cýsařské Milosti poddanj/ kteřjž směgj k Saudům gez Zemské nazýwagj/ netolyko Kněžstwo a giné duchownj Osoby/ ale y Biskupa a Arcybiskupa Pražského, welebného Bratra nasseho, Zbynka/ takowým mistem, takowau důstognostj poctěného/ a neyprědněgssjho Prelata pohánětj a obsýkati. Což tak netreffnau wěcý gest/ a také proti wssemu rozumu a nařjzenjm Katolické Cýrkwe celj/ že nic powědjno, ani pomyssleno býti nemůže neskussněgssjho. A kdo gen newidj welice to spotwořenau wěcý býti/ aby Arcybiskup a duchownj správce státi měl před saudem k obwinněnj/ na kterémžto Saudu sedj leykowé: a před tau raddau, w njž wětssjdjl kacýřů gest? Neymilegssj Synu/ nesrownáwá se to s pobožnostj twau/ ani s opatrnostj/ ani twému Cýsařskému důstogenstwj milau sprawedlnostj/ aby Swatých Kanonůw wážnost/ a zmanenitj Sněmůw duchownjch Dekretowé, měli se russiti též wssj cti hodná celé Cýrkwe starožitnost tak nestydatě/ s takowau chwálu Božj auráżkau / s takowým Katolických Knjžat/ y wsseho Křesťanského lidu pohorssenjm lehčiti. S bolestj a wssak z powinnostj nassj Pastýřské/ a z welike k tobě lásky to prawjme/ že takowými wěcmi welice se hněw Božj podněcuge/ nepřátelům wjry, sýly y přidáwá/ a hřjchowé lidstj spravedliwým Božjm Saudem bogugj proti nim. Bůh zagisté nás horliwý gest a welice to těžce nese/ když

Kněžſtwo geho. Paſtýři duſſj lidſkých (genž geho Božſkau mocnoſt zde na zemi na ſobě neſau / wedlé čehož gim také wſſecka vctiwoſt a ſſetrnoſt prokazowána býti má) s takowau potupau a křiwdau ſe potkáwagj. Proczež Cýſařſkau twau miloſt Orcowſky a ſnažně napomjnáme / y pro ſlávu Božj, pro ſpaſenj duſſe twé / ktteráž nám neymilegſſj geſt / gakž neyplatnègi můžeme žádáme / aby tu wěc ohawného přjkladu přetrhl / a takowých ſaudů držeti / aneb dálegi s nimi poſtupowati nedopauſſtěl / nýbrž ſkutečně ge zaſtawil / ani gaké lidſké ſmyſky Zákonu Božjmu a geho Božſké wůli a cti předſtawowati dopauſſtěl. Což tobě ſlaužiti bude k pochwale / a zásluze v Boha / genž za tě proti twým nepřátelům bogowati bude / pokudž ty také tu kdež pře geho ſe dotýče / gegjm zájſtupcým ſe wkážeš: gakož pak my w tom twé ctnoſti a myſli ſrdnatoſti / ano také y k nám ſſetrné vctiwoſti ſe důwěřugeme. Poručili gſme pak obzwlášſtně / důſtognému Bratru naſſemu Biſkupu Kremonenſkému / a této Swaté Stolice Apoſſtolſkému v tebe Poſlu / aby o wſſecku tuto wěc s twau Cýſařſkau miloſtj s pilnoſtj a platně / gakž na takowau wěc náležj, gednal. Dátum w Řjmě / v Swatého Petra pod Pečeti Rybářowau / 7. dne Měſýce Vnora / w Létu Páně 1598. a Mey wyžſſjho Biſkupſtwj naſſeho, Sſeſtém.

Sylwius Antonyanus.

Num: 117.

Pſanj Kardynála Clósle / Pani Hrabince z Mansffeldu včiněné.

Vrozená Pani / Pani Hrabinko: Gegj pilné ſollicytowánj wſj vkazuge welikau náchylnoſt / za niž ſe odſlaužiti ſem powinen. Co ſe Pani Hrabinky z Turnu dotýče / děkugi za Sollicytowánj a powolenj / chcy té maudroſti w čaſu přj-

ſu přjležitém vžiti. Strany pak Pána gegjho/o něhož se mnau tak často promlauwaka, muſym wyznati/ že ten Pan Hrabě/ ne obecný/ale takowý Muž geſt/kterýž na Křeſtanſtwu/ a obzwlásſtně na G.M C. toho zaſlaužil/ a tak geſt ſpůſobný/že mu w těchto Zemjch málo podobných se nachá-zý/ a kterýžby w mluwenj a odbýwánj Lidj tak přjgemných ſpůſobůw vžjwal: gakož pak mně mým wědomjm tak nevrazyl/abych žadoſtiw byl nad nim se wymſtjwati. Nebo, co geſt bezpotřebně w Buděgowicých včinil/neměl toho žádné přjčiny. Co gſem gá včinil/ ſtalo se to s wědomjm G. M C. a z obzwlásſtnj náchylnoſti k Hraběti/ w čemž se G.M. C. dobře vpamatowati mocy ráčil/ a nebylo za potřebj podobných předſewzetj a Tryumffů w proti mně w těch mjſtech. Takowé wſſak wěcy gſau prywátnj/ a nemagj se mezy obecné přiměſſowati/a tak nemám nižádné přjčiny Pana Hraběte proč w nenáwiſt bráti. Kdyby se ſemnau radil/a gá na mjſtě geho byl/chtělbych wſſeligakých přjležitoſtj wyhledáwati/abych se mohl ſwému Pánu zachowati ſlužbami ſwými/ y powinnoſtmi od této chwjle častěgj zalibowati/ a toho wſſeho se wyſtrjhati/cobych rozuměl, žeby Pánu mému protimyſlné bylo. Tato Regule přináležj Rytjřſké Krwi/ a podobnj Páni mohau na to pozor dáti. Nebo kdo se sobě rowného přidržj/ nemůže wjcegj miloſti ani přjzně, než gako od sobě rowného doſáhnauti/ toťiž tak mnoho, gakž on sobě podobnému může prokázati. Kdo se pak Panům přidržj/ může wždycky wětſſj zrůſt w poctiwoſti, možnoſti, a miloſti bráti/ gakž to Rodowé vkazugj/ a wjcegj nežli od sobě rowného ochráněn býti/gakžto y přirozenj ſsebau přináſſj: při čemž y tento fortel geſt/že se geden, mnohém snázegi nežli gich mnoho ſpokogiti může. Kdo gen s swým Pánem wmj/ten oſtogj. Této Regule Hrabě až poſawád nenáſledowal. Nybrž do tako-

wého Labirintu se dostal / z něhož nic dobrého pogiti nemůže/geho powolánj a proffessý gest Wálečný spůsob / odtud se dáwá do Náboženstwj/aby Superintendenty a Kazatelé zprawowal : gak gest to sobě podobné? Raddu Cýrkewnj držeti/a když gest gaký spor w Náboženstwj / anebo Cýrkewnjch wěcech mezy Predykanty nedorozuměnj připadagj, ge zastáwati. Medle gaký gest to rozdjl? býti Hetmanem w poli / a zase Wůdcym w Náboženstwj? Nenjliž to proti rozumu? Nebo co gest giného býti Capitanem, anebo Deffensorem/nežli proti G. M. C. Relligij, předsewzetj, dussi a swědomj na odpor se stawěti? Z toho následuge: Když G. M. C. něco poručj / tedy Hrabě proti tomu při geho Náboženstwj se přidržegjcých ginák nařizuge / a tak w wstawičném odporu proti Pánu swému zůstáwá. Chceli Pán slowa swá zdržeti / musý Hrabě wždycky na Spicu státi. Chceli Hrabě zdržeti/musý wystaupiti své Deffensory a společnjky na pomoc wzýti. Proti komu? proti Pána swého a Krále mjnénj / aneb poručenj.

Gaké pak z toho nebezpečenstwj a rozdwogenj následowati bude/snadno se porozuměti může. Nebo ačkoliw Hrabě z počátku při mnoha hlawách gest/wssak když se chce lámati/ obyčegně každý hlawu z smečky wytáhne/ a nechagj Principala wnj wězeti/ wymlauwagj se gakožto audowé/a wzkládagj winu na hlawu. Cožbych chtěl mnohými příklady mocně dokázati / že gest byl tolíko Hrabě na spic wystawowán. A gaká toho potřeba/aby tato Propolicý dále tractyrowána byla? Nenjliž lépegi/ aby Hrabě y swé Náboženstwj y Swědomj měl swobodné/ aby zůstáwal w swém powolánj/a nechal aby ginj Kazatele a wěcy Cýrkewnj sprawowali/ zachowage milost a dobrotiwost při swém Pánu/ obzwlásstně proto/ že k této succesý ani wedlé dusse ani wedlé swědomj zawázán nenj. Tato succesi, we-

dlé

dlé rozumných lidj zdánj/ geſt gemu k wětſſjmu poſměchu/ ano y geho powolánj naproſto odporuge. Že geſt horliwý/ to mu paſſyrugi: Nebo gá o pochlebnjcých, w wěcech Náboženſtwj ſe dotýkagjcých, málo držjm. Ale ta horliwoſt, (gakž Swatý Pawel dokládá) muſý býti podlé rozumu/ ginák geſt neſmyſlnoſtj a wztekloſtj: Nemohlbych gemu/ (kdybych toliko ſe mſtjti chtěl) nic lepſſjho raditi/ nežli aby w ſpůſobu tom předce kráčel gak geſt začal. A chcy otom, co ſe na Generálnjm Sněmu zběhlo, mlčeti / a kdo chtěl překážku činiti/ aby k swému zawřenj nepřicházel. Což wſſe z toho pochazý/ že geſt ſe Hrabě k G.M.C. a geho přjmkuwám nedobře připogil / a to přikryl pod ſpůſobem Náboženſtwj a horliwoſti/ kterauž k swé wlaſti má/ gakoby G.M.C. wedlé přirozenj a powinnoſti swé/ nebyl Králowſtwj swému wjce nežli gedné obzwláſſtnj oſobě zawázán. K tomu podobná oddělowánj, odpornoſti a předſewzetj nemohau na dlauze ſtáti: Nýbrž muſegj praſknauti. Poněwadž tedy mnozý a na wětſſjm dile ſnáze Pána a Krále swého/ gakožto od Boha předſtawené hlawy poſſlauchagj/ nežli aby ſe měli těm privátnjm humoriſtům dáti na prawowati/ nemůže ſe těm podobnými wěcmi / když ſe dobře rozwážj/ tak ſnadno wymlauwati. Chceli Hrabě poſlechnauti/ geſt na čaſu/ a geho poctiwoſt, ſtřeſtj a wſſecko dobré na tom záležj/ G.M.C. y ginj ráčj na něho laſkawi býti/ a geg ctjti/ y geho vdatnoſti z ſkutečného ſkuſſenj we wſſech přjležitoſtech vžjwati/ předeſſlých činů geho nepřipomjnati/ a w geho ſwědomj mu žádného wyměřenj nečiniti / ani proto w nenáwiſti mjti. Z toho Panj Hrabinka widj/ zdali gá s nim Panem Hrabětem, zle čili dobře mjnjm? Když tak otewřeně po Německu kráčjm. Poněwadž ſrozumjwám že ſe w tom nezná/ nýbrž swá předſewzetj za požádná a vžitečná pokládá/ kteréž w prawdě na dlauze proſpj-

spjwati nemohau a dobré nebudau / mnohém méně se přikryti dagj. G.M.C. neráčj chtjti mnoho křiwopřísáhlých slow a spůsobůw / ale brž podstaty a skutkůw ráčj sse držeti. Gá mohu hraběti tak dobrá slowa dáwati, a tak se vkázati gako geden při Dworе: Ale gá sem Osoba duchownj a rozený Němec / poněwadž mi se geho skutkowé a předsewzetj neljbj / wjm také že se ani G. M. C. neljbj / A ginácže ho bezpečiti nemohu / nežli že sau mu sskodliwj / a to zgewně prawjm. Kdo chce o přjčině wěděti / to mu vpřjmně oznamugi / gestliže sem proto w nenáwisti / že také nepochlebugi / musym to Pánu Bohu poručiti. A to gest má weystraha: zaskaužjmli zato poděkowánj / budu z toho obwesělen / pakli nic / proto pochlebowati nemohu. A s tim Pánu Bohu poručeni buďte. W Praze 9. Octobris Anno 1617.

Num: 118.

Psanj Michnowo k Matteſowi Preklowi Hoffrychtýři.

PŘipominám Pánu poručenj G.M. Cýsařské w přjčině Panůw Deffensorůw / aby ge hleděl sewssj pilnosti při pánjch Litoměřických wyřjditi / a Original od powědi gich, y s přjpisem mně do Prahy / y hned dnem y nocy odeslati. Dan w Raudnicy 23. Aprilis, Anno 1618.

P. Michna.

Num: 119.

Stižnosti Ssephmistrůw y wssj Obce Města Hory Kutny.

KDyž Panu Neywyššjmu Mincmeystru někteřj Náhončj geho, Správu o tom, že se w Kostelé Swaté Panny Barbory zde na Horách Kutnách / welikým a nákladný

kladný Gradual nacházý, dáwali: Nás k tomu pod gakymsy Rewersem / kterýž od sebe dal / ano y wysokým slibowánjm / že nám ke wssem Prywilegijm nasslm zase / abychom gich dosáhnauti / ano y k některým nowým mikostem přigjti mohli / dopomocy chce, přiwedl / že gsme k tomu / aby mu od Zádussj téhož Kostela darowán byl, dowolili. Wssak netoliko s tim, wedlé zakazowánj geho sme se nepotkali / ale naproti tomu, wěcý tymž přjpowědem a slibům geho odpornych, w hognosti zakussowali.

Nemage pak na tom gednom Gradualu dosti / ginym časem Starssj a Konssely Pergkmergku Kaňkowského / k tomu diwnymi pohrůžkami / a potom y wězenjm w Kholhauze na Dwoře Wlaském / kteřj k tomu přistaupiti nechtěli, přidržek / že sau yoni swůg / také s welikym nákladem sprawený Gradual, z Kostela swého wyzdwihnauti / a gemu darowati musyli.

Plat a Pensyon, který z Mince G. M. C. po dwau kopách grossůw Českych na teyden / na oprawu Kostela Swaté Panny Barbory / od starodáwna / z mikosti wého od G. M. C. Cýsaře Ferdynanda Slawné paměti narjzenj / za předessłych Panůw Mincmeystrůw wycházek / přjssným Interdictem, aby wjce odtud z Mince k tomu Zádussj wydáwán nebyl. zastawil. A když s nim o to, aby Pán toho nečinil, mluweno a žádáno bylo / na Komoru Českau / abychom toho tam wyhledáwali, wkazowal / tim se wymlauwagjce / poněwadž G. M. C. Hory mu pronagjti ráčil / že on tym powinen nenj: Než když k tomu powolenj od Gich mikosti z Komory České / aby to z wžitku, který G. M. C. z těchž Hor odwozowati má, dawáno bylo, se stane / že to rád učiniti chce. A wssak o tom dobře wědel / že gest z Komory České na to Reſolucý giž prwé wyssla / že gakékoliw Mikosti a platy z důchodůw též Mince G. M. C. od starodáwna

k Zádussim wycházeli/že G. M. C. toho při tom zůstawowati ráčj. Pán wssak nic méně předce ten Pensyon/tam w Mincy pod tjm Interdictem zdržowal/a posawád se zadrżuge. Skrze což chudé to Zádussí skrácenj nemalé nese. Z čehož snadně saudili gest/že gest to z nenáwisti k Náboženstwj nassemu/gakožto Nepřjtel Wjry nassj činik, a před sebe brak.

Co se téhož Kostela Swaté panny Barbory dotýče/o tom začasté zgewně před mnohými Lidmi pohrůžky činik/a toho přjsahau dotrzowak/že w tom Kostele Mnissi a Jezuwjti/než tomu málo mine/a co gen G. M. Král Ferdynand do Čech přigeti ráčj/Msse skaužiti a kázati budau. O Městu tomto začasté/že Horagiž dwakráte byka wypálena: A po třetj gesstě wypálena býti že musý, mluwjwak.

Kazatele a Faráře Německého zde na Horách Kuttnách/k tomu/že gest se do Wornátu oblécy musyk/pohrůžku gemu takowau, gestliżeby toho včiniti nechtěl/že mu to, co se mu z Mjnce G. M. C. na wychowánj dáwá, odňato bude/včiniwssi přjdržek. A za tim y giným Kněžjm a Kazatelům Czeským/že y oni také na sebe Wornát wzýti/a w něm Mssi skaužiti musý, hrozyk.

Opět w pominuké Křižowé dni/sobě Processý zde w Městě/(což nám y lidu Obecnému k welikému podiwenj a pohorssenj bylo) zarazyk/a tu od Klásstera Matky Bożj Sedlce/s Opatem, kterýž w swém habitu pod Birytem Jesuwjtským/gegž od nich na Predykantstwj přigak/a tak též Sekty a roty Jezuwjtské Audem gednjm gest/a posawád proti wypowědenj Jezuwjtůw z Králowstwj Czeského na wěčné časy/tu w Klásstere se zdržuge, ssek/též s Mnjchy a Kžeholau téhož Klásstera: Až naposledy také y s poddanými geho ze Wsy Maljna/lidmi pod Obogj/kteréž on Opat že tauž Processý s nim držeti musyli, pod gistau pokutau k tomu

tomu přiwedla přinutil/ skrze Město aż na Dwůr Wlastý do Kaplý Králowské konal. A druhau slawnějssj a w wětssjm počtu/ na den Slawný památky Božjho těla, držeti se strogil/ y k té pompě giž sobě některé apparaty hotowiti dal.

K čemuž kdyby bylo přissło/ bylo by se gistě nějakého zbaurenj w lidu Obecném, poněwadž na ten den Jarmark walný zde se držjwá/ a lidu domácýho a přespolnjho welikáſyla bywá, obáwati. K čemu gest pak tim swým předsewzetjm směřowal/ nenj nesnadné o tom sauditi. A summau, co gen mohl neyhorssjho na Obec a některé Sausedy wymeyssłek/ a wsseligaké těžkostj nane wyhledáwal.

Naposledy/ y o Pánjch Deffensořjch zle mluwil/ a gim pohrůžku činil/ że z nich hlawy skákati budau. A G.M.C. że dějwe dwau Neděl do Prahy přigeti/ a některé ztrestati dáti ráčj.

Jtem/ Że Statkowé některých přjgdau ginym do rukau. Michnowi że se stane gako Panu Gryspekowi/ za času Cýsaře Ferdynanda: A mnohému pacholku chudému se dobře stane.

Jtem/ że to Hrabátko, Cyzozemec/ do Czech se wkaudil/ a námi Czechy wládnauti chce/ protož że bude skrocen.

Když k tomu přissło/ że dluhy, které Obec tato, a některéj Hornjcy a spoluSausedé nássi/ zde w Mjncy G.M.C. co tak od mnoha let k zakoženj gj/ pro zdržanj a zachowánj hor těchto G.M.C. po gistých Summách a posstách půgčowali/ měli odtudž z Mjnce/ na milostiwé G.M.C. powolenj sňaty/ a do listy mezy giné dluhy G.M.C. Sněmem Léta 1615. zapsané, wložený byli/ To Pán sám/ że on to skrze ffedruňk Komory G.M.C. dworské, spůsobil, na sebe wztáhl: A to/ że za ten ffedruňk panu Wincencowi Mú-

ſſingerowi/ gednomu z Panůw Radd G.M.C. téż Komory Dworſké ſſeſt Klíſen pěkných s wozem/ a k tomu dwanácte Sſálůw ſtříbrnych pozkacených/ Což oboge ho do patnácti Set kop Miſſenſkych ſtálo, darowati muſyl, oznamowal. Geſſto my ginák neſmeyſſljme/ než že ſe to na miloſtiwé G.M.C. powolenj/ a laſkawé Gich miloſtj Pana Preſydenta a Panůw Rad G.M.C. zřízené Komory w Králowſtwj Czeſkém ffedruňk/ tak gakž toho při G.M.C. ſkrze nášſe ponížené Supplikowánj wyhledáwáno bylo/ dálo: Czehož ſe nerolíko nám/ ale y ginym wſſechněm G.M. Cýſařſké wěřitelům doſtalo. Wſſak nic méně Pán předce o to wſſeligak/ aby mu za prácy geho, a na wynahražení toho/ co tak prodarowal, odměna ſe ſtala, tlačil: Takowau pohrůžku čině před námi; Pokudž ſe toho neſtane/ že chce na to dnem y nocý myſliti/ aby ſe nad tauto Obcý wymſtiti mohl. Čtimž my přeſtraſſeni gſauce/ pro ſamý pokog a wgjtj dalſſj roztržitoſti y zanepráždněnj/ na Dwoře Kmetcym a poddacým we Wſy naſſj Poličanech/ kterýgſme mu prodati muſyli/ záwdawku Geden Tiſyc kop Miſſenſkych, gſme Pánu paſſyrowali/ a s welikým vbljženjm Obce nemohſſe toho žádným ſpůſobem zniknauti/ k darowánj přinutkáni byli.

Num: 120.

Jtem ginych Oſob Správa.

WIlém z Wřeſowic/ Mincmeiſtr Králowſtwj Czeſkého/ Léta 1618. we Czwrtek po Neděli Lætare, w Brodě Czeſkém/ při wečeři, geda z Prahy, oznamowal/ že Aněz Cicada náhle zcepeněl/ a druhý že na ſmrti leží/ ale že geſt lépegi nežliby ge Kat měl zwěſſeti.

Dále ſe ptal/ takéli gſau Hornjcy při tom ſgezdu w Kolegi byli? Pána mu odpowěd/ že nebyli: proti tomu zaſe/do-

se/ dobře sau včinili: Rád to slyssim / Přisáhám Pánu Bohu/ mysliby při neymenssim 30000. pokuty dáti. Vhlidáte brzce, gak se s ginými bude djti/ neb gsau wssickni poznamenaní, kteří tam byli/ budau ti pokutowáni na Penězých / ale ti kteříž ten Sgezd pokládali/ a Braumowské k Rebellionu a pozdwižení proti G.M.C. ponukli/ bude k nim diwnými Ceremonyemi přikračowáno / A gest gich z Deffensorů Sest Osob, kteří swých makowic z z Prahy Domů neponesau/ newždycky gest Cýsaře Rudolffa Snem, aby trucowali; Vslyssite diwné wěcy brzo o Betlémě/ nebudau tam dlauhoPikausowé/ a wssak giž ten Magestát gest ničimž/ giž gest w něm dsra. Chtěli páni opět nowý Sgezd mjti / ale giž gsau giné myssli. Doskali tyto dni pisanj od Cýsaře/ které se gim neljbj/ magj hrozně dlauhé nosy/ někteří chodj gako omámenj: Hrabě z Turnu tyto dni/ sedě w Saudu / wywstal a sssel odtud s sklopenau hlawau/ a giž se wssudy bude do Krag pšáti aby se nesgjžděli.

Giným časem v Hory Guttny gsauce, mluwil/ že se gen na Braumowské očekáwá/ gaký tu bude začátek/ že potom k ginym také tak bude se přikračowati.

Opět na Smrtnau Neděli/ wpřjtomnosti mnohých mluwil/ že některým Braumowským, a wedlé nich těm kteří ge zastáwagj/ Deffensorům hlawy snjmány budau.

Ginssim časem že Pan Hrabě z Turnu/ Kozý bradka/ Hrabě Sslik a Wylim z Lobkowic/ musegj skočiti a hlawu dáti. Ač prý Hrabě z Turnu ten gest Soldát/ a z Lobkowic

wic že se dá každému namluwiti/ těm poněkud mohlo by se odpustiti/než ti druzý dwa předce musegj: Tiť sau pořádnj! Takowá slowa o [illegible]jmánj hlaw začasté mluwil. Jtem/ O Panu z Turnu: že ten hromský Němec Czert ho do Czech přinesl/ chtěl by nám tu rozkazowati/ bude mu brzo vkráceno.

Když mu bylo oznámeno/ že Reformacý G M.C. o Kaple Betlémské přinessena gest/ byl z toho weselička: tu bude giž začátek od hlawy/ A love principium musý býti.

O Magestátu často mluwjwal/ že nemá žádné moci mjti/ proto že se stal a gest dán z přinucenj. A gak toliko Král Ferdynand přigede, že bude ginák/ Novus Rex, nova Lex.

Hornjkům také welikě těžké nátiskỳ činil/ wssecko s těžkými pohrůžkami, a gménem Cýsařským/ když co činiti chtěl rjdil/ hrozyce nemilostj Cýsařskau. Kostel Slawny Swaté Panny Barbory/ že brzy bude odňat/ a w něm Mssse slauženа/ zgewně a často mluwil. Platy některé/ které od porádkůw některých Archyděkanowi dáwáni byli/ že we Grnátě slauženi nechtěl, zastawowala/ obzwlásstně plat z Mince od Cýsaře Ferdynanda k Kostelu S. Panny Barbory nadaný/ a každého týhodne wycházegjcý zapowěděl. Graduały dwa nákladné za některé Sto/ geden od Swaté Barbory, druhý z Kaňku wzal. Kaňkowské k tomu, že mu ge dáti musýli wězenjm přinutil. Zé Hora dwakráte wypálena byla/ a že gesstě potřetj bude, mluwil.

Záwazky těžké/ kteréž gemu Konsselé činiti musýli, wydáwal/ executi a prawnj procesy Dekréty swými zastawowal/ Lidi poctiwé, Konssely y gine na záwazky do wězenj/ wsse gménem Cýsařským bez oznámené přjčiny bráti dal/ z

powin-

powůnosti skládal/ pokuty peněžité welikě brak. Což na posledy k tomu, že mu dwůr obecnj za 1700. dán gest, přiwedl: též gedno místo welikě sám o swé vgmě obecné sobě wzal/ a z něho Zahradu dělati dal. Processy w Městě w Pondělj po Neděli Prosebné, vwedssi Opata Sedlckého s Mnichy do Města, držel, a k druhé na Božj Wstaupenj/ a potom na Božj tělo/ mage giž místa k postawenj Oltarůw k tomu obraná, slawně se strogil a k nj zwal/ čehož gest se za paměti lidské v Hory nedálo. A mnohoby o tom bylo psáti: Summau gako Dědičný Pán wssecko působil.

Před odgezdem swým mluwil/ že G M.C. lidem poddaným w Čzechách dá tu swobodu/ aby wrchnosti swé za wrchnost neměli/ gim poslussenstwj nezachowáwali: Nýbrž na odpor se stawěli/ a že magi na budaucý časy swobodnj zůstati.

Jtem/ že Hrabě z Turnu/ dřjwe nežli čtyři Neděle pominau, hlawu swau dole místi bude.

NB. Zřjzenj Zemské C 13.

KAždá Osoba Duchownjho řádu/ má odpowjdati před Králem Geho milostj a před Saudem Zemským/ y tudjž před ginými Saudy pořádnými. A gestliže by sobě list zgednal/ w němžby swědčila Kledba/ a onby se listem tim zastjral/ že ho sauditi nemagj/ ten list nemá gemu nic platen býti: Než má odpowjdati/ coby se Swětských wěcý dotýkalo.

Tento Artykul z Zemského a druhých Sněmu Léta 1610. přináležj k Nu: 116.

Z Sněmu Léta 1610.

Duchownj lidé škodami po Weypowědech o weyplaty wčiněnych/ powinni býti magj.

Poněwadž se to nachází/ že duchowni lidé obsýlagjc z weyplat/ ty obdržugjc, také ze Škod Stawy obsýlagj/ a ty gim přisuzowány bywagj. Sami pak když weyplat neob-

neobdrżugj/a mnohé Osoby z Stawůw ke sskodám přiwo-
zugj/ zaše gim sskod nahražowati nechtěgj. W čemž aby
rownost a spraw[e]dlnost (kteráž Duchownjm y Swětským
gednosteyná býti má) zachowána byla/ na tom gest se G.
M. C. s Stawy sněsti ráčil/ kdeby tak koli duchownj Oso-
by koho z Stawůw z weyplaty obsýkali/a těch weyplat ne-
obdrželi/ aneb gim Obeslánj zdwiženo bylo/ že také sskoda-
ma Osobě neb osobám z Stawůw/ gako zaše gim duchow-
njm lidem/ osoby zewssech těj Stawůw/ sskodami pro ty ro
zepře weyplatnj wzessłými/ tak dobře gako po giných wey-
powědech o giné wěcy učiněných, powinni býti/ gedni dru-
hé z nich obsýkati/ a podlé průwodůw kterékoli strany při-
suzowány býti magj.

Num: 121.

W Spisu, kterýž Akademie Jezuwitská Molcheym-
ská/ku pochwale G. M. Arcyknjžete Leopolda Rakauského/
gakožto Fundátora též Akademie w Jazyku Latin-
ském wydala/ Léta 1618.
W Knize Druhé / Kapitole Prwnj na Listu 76. a 77.

NEygasnégssj twůg Bratr Ferdynand/ Léta po-
minulého/s weřegnau radostj wssech dobrých/za Krále
Českého gest wyzdwižen. Gehožto horliwá w Ná-
boženstwj Katolickém snaznost / gak prwé wědycky/y po-
tom / tak obzwlásstně tedaž se zaskwěla/ když w Swatyni
Swatých/ při vgetj Správy Panstwj Otcowských/ od pod-
daných swých přjsahu přigaw / y on zaše, k wěčné (kteráž
nikdy z Knjhy Božj wymazána nebude / nikdy odewssech
dobrých slawiti se nepřestane) gména swého památce / přj-
sahau se zawázak/ stále se ohlassugjc / že se radégi ži-
wota opowážj/ nežliby w tom co se náboženstwj do
týče; co neyméně Sektářům powoliti měl. (Wey-

Num: 122.

Z Sněmu Léta 1615.

Weymjnka kdyby gaké nebezpečenſtwj aneb weyprawa lidu wogenſkého z Králowſtwj tohoto naſtaka.

TAké ſau ſe s G.M.C. na tom takto ſnesli/ přiſſkoliby gakékoli nebezpečenſtwj a weyprawa lidu válečné° z tohoto Králowſtwj žeby ſe ſtaka/ před kterýmkoliw terminem těchto wſſech ſwolených zbjrek a Bernj (čehož Pane Bože oſtřjcy rač) tehdy aby za Stawy k tež potřebě ten termín nebo terminowé/ dokudžby to nebezpečenſtwj trwalo/ a přetrženo nebylo, zůſtáwak a zůſtáwali.

Num: 123.

Z Sněmu Léta 1609. z ſtrany wybytj lidu cyzýho a wálečného z Králowſtwj tohoto.

QAkož gſau Stawowé na G.M.C. ponjženě wzneſli/ w známoſt G.M. vwozugjc / kterak teď nedáwnjho času nemalo lidu přeſpolnjho cyzýho ſem do Králowſtwj tohoto ſe hrne / zwláſſtě pak do Měſt Praſkých / a den odedne toho ſe nevmenſſuge: nýbrž čim dál wjcegi přibýwá. Poněwadž pak předeſſle Mandáty G.M.C. to wůbec bylo wyhlášſeno/ že takowý lid cyzý přeſpolnj wen z tohoto Králowſtwj wybyt a wyprawen býti geſt měl: A wſſak nic méně přes takowé Mandáty G.M.C. zaſe takowý lid ſem do tohoto králowſtwj ſe tahne/žádagjc G.M.C. aby to časně opatřeno bylo/ tak aby nebylo potřebj něgakého dalſſjho nebezpečenſtwj a ſſkod/ ſkrze to G.M.C. Stawům y lidem poddaným ſe obáwati. Na kteréžto wzneſſenj Stawůw G.M.C. ráčil geſt ſe Stawům w tom miloſtiwě ohlášſyti/ že G.M.C. ráčj chtjti miloſtiwě a Otcowſky to opatřiti/ tak že ſe Stawům od takowého Lidu žádneho neymenſſjho nebezpečenſtwj obáwati potřebj nenj

a nebude. A wssak nic méně/ poněwadž gak G.M.C. tak y Stawowé a lidé poddanj gich/ pominulých let welikých a nenabytých sskod/od takowého lidu cyzýho a přespolnjho kterýž tak sem do Králowstwj tohoto wtrhl/gsau pocýtili/ pro wwarowánj takowých sskod a tomu podobného nebezpečenstwj. Na tom gest se G.M.C. s Stawy Králowstwj tohoto mikostiwě sniesti ráčil: Gestliżeby gakýkoli lid wálečný/ pod gakýmkoli spůsobem/ w tomto Králowstwj nynj y na potom se zdržowal / owssem gestliżeby od ginud který cyzý lid skrze toto Králowstwj táhnauti/ w něm sobě nějaké Mustruňky pokládati/ anebo také záplaty swé při G.M.C. a Stawjch tohoto Králowstwj wyhledáwati/ a tudy pod gakýmkoli zámyslem G.M.C. a obywatelům tohoto Králowstwj sskoditi chtěl/ že G.M.C. spoku s Stawy tohoto Králowstwj ráčj chtjti y hned, kdyżby toho koli potřeba nastala/ takowý lid z tohoto Králowstwj s pomocý Bożj wypuditi/ gemu cestu wkázati/ a na nich příklad takowý učiniti/ aby se budaucně žádný z nich podobně o to pokusyti nesměl. A gakżby kdo o tom o čem zwěděl / bude powinen to y hned G. M. C. a Neywyssjm Auřednjkům Zemským w známost wwesti / a potom nečekage geden na druhého/ budau wssickni třj Stawowé tohoto Králowstwj powinni/ a magj sobě proti takowému lidu / buď se zde w Králowstwj Českém kdekoli zdržugjcýmu/ a nebo cokoli proti tomuto snessenj před sebe beraucýmu/ podlé wssj neywyssjj możnosti/ tak gakż zřjzenj Zemské o obhagowánj Země, řádu a Práwa wyměřuge/ pod pokutami w témż zřjzenj Zemském doložených, pomáhati/ a týž lid z Země wypuditi/ y také w tom wewssem se tak, gakż předessle Snětmem Léta 1606. w tom Artykuli o wypuzenj lidu wálečného cyzýho z Země, wyměřeno gest/ zachowati.

Pſanj

Nu: 124.

Psanj G. M. K. Janowi Aulnerowi do Města Budĕgowic odeslané.

MAthyáš z Božj mikosti wolený Řjmský Cýsař / po wssecky časy Rozmnožitel Řjsse / Wherský a Czeský Král / atd.

Poctiwý wĕrný náš milý: Oznamugemť / že neráčjme tomu chtjti / aby lid ten nám k ruce od tebe werbowaný / za tim daremně zahálety měl: Protož tobě některé Kopie tisstěné Mandátůw nassich w Králowstwj Czeském / skrze Wrozeného Jana Evsebiusa Khana z Belazu na Lichtemberce, Landeku a nowém Lempachu / teynau Wogenskau Raddu nassj, Komornjka / nařjzeného Neywyššjho Generálnjho Commisaře / nassĕho wĕrného milého / publikowaných odsýlati / y přitom (a zwlásstě že dokonalé wĕdomosti mjti nemůžeme / zdaliby o týchž Mandátjch nassich, wssickněj z Obywatelůw dotčeného Králowstwj wĕdomost mjti měli) poraučeti ráčjme: Aby ge okolnjm tu Stawu Panského y Rytjřského Osobám / též y Městům, aby se čim wĕděli sprawiti / odeslal. A pokudžby se oni wedlé takowých Mandátů nassich w tom wewssem tak poslussně a poddaně nezachowali / a buď Contribucý w nowě nařjzené dáwali / a čtwrtého neb pátého člowĕka k Mustruňkům těm w nowě nařjzeným wysýlali / neb se sami w tom potřebowati dali / aneb kterémukoliw Artykuli zadosti nečinili: Tehdy y hned s týmiž werbowanými Knechty / a přiwezmauce k sobě dotčeného pátého člowĕka / gakž z Panstwj nassĕho Krumlowského / tak y z nadepsaných Gruntůw Klásterských / tak mnoho gakžby toho za potřebj býti vznal / na Statky těch osob kde přjležitost toho vznáš / a

s které dosti sylen budeš, táhl/ w ně se na místě nassem a k ruce nassí, (nečinjce wšak lidem poddaným newinným/ a na Statcých těch žádné škody) vwázal/ geskrze gisté k tomu od tebe zřízené Osoby nám k dobrému říditi a zprawowati dal/ a důchody tobě odwozowati nařídil: Lidi pak poddané z powinnosti a poslušnosti/ k kterým Pánům swým zawázáni byli, propustil/ a nám k ruce sliš poddanosti přigal. Ta tim wšak w Městě nassem Budějowicých takowého opatrení zanechal/ aby se nebylo potřebí gakého Nebezpečenstwí obáwati. Wědauce / že na tom gistau a milostiwau wůli nassí Cýsařskau naplnjš.

Dán w Městě nassem Wídni w Pondělí po památce powýšenj Swatého Kříže/ Léta Sestnáctistého Osmnáctého/a Králowstwí nasseho/Římského Sedmého, Uherského Desátého, a Českého Osmého.

Mattyáš.

Sdenco Adalbertus Popl de Lobkowic
S. R. B. Cancellarius.
Ad Mandatum Sac: Caes:
Maiestatis proprium.

Num: 125.

Psanj G. M. C. Felixowi Dornhanowi Heytmanu do Plzně.

Mattyáš z Božj milosti wolený Římský Cýsař/po wsseckých časy rozmnožitel Říssе.

Vdatný wěrný náš milý: Ráčili sme milostiwě wyrozuměti/ že gsy se do nasseho Města Plzně dostal / tolikéž gakž sme spraweni/ že sobě trauffáš, odtud ten Kraj až do Berauna w nassí ponížennosti a poslussnosti zdržeti/ kdyby toliko k prwnějšímu gesstě nětco Lidu pěšího a Gízdy měl. A poněwadž o tom milostiwě pochybowati nerá-

neráčjme/že se tu wůkol gesstě dsl Gsob z Prelátůw, Panstwa a Rytjřstwa nacházegj/ kteřj k nám dobře gsau naklonění/a k twému předsewzetj tobě wsseligakau pomoc a ssedruňk prokážj. Protož ráčjme tobě k tomu mikostiwě powolowati/aby gesstě některé sto Lidu pěssiho/ a gedno nebo dwě stě Reycharůw/ do Pstoluňku přigjti/ a Werbowati mohl/ skrze něžby pas/nassim nepokussným odpornjkům zakožen/a moc gegich zemdlená býti mohla. A wssak budeš se mocy w těch mjstech s nassimi wěrnými/gako y strany nákladůw na tyž Lid(kterýž při sstastném těch wěcý skončenj/ o čemž se w neymenssym pochybowati nemá) gim zase může wynahražen a zaprawen býti, namluwiti/ a wssecky wěcy s raddau gegich na mjstě postawiti: Nic méně nemáss w opatrowánj a ochránění nasseho Města Plzně žádné pilnosti litowati/ nýbrž k tomu se wynasnažiti/obzwlásstně na to pilný pozor dey/ poněwadž nassi odpornjcy wždycky sem y tam wyslané swé wyprawugj/ tolikéž y sami domnělj Deffensorowé sem y tam gezdj / aby z nich některé dostati mohl: Gakož pak nám čjm předněgssj gich Osoby/ tjm milegssj a přjgemněgssj budau. Na tom nassi mikostiwau a skutečnau wůli naplnjss/A my tobě mikostj nassj naklonění býti ráčjme. Dán w nassem Městě Wjdni/10. Julij, Léta 1618. A Králowstwj nassich Řjmského Sedmého/Oberského Desátého/a Českého Osmého.

Matyáss.

Ad Mandatum Sacræ Cæsareæ
Majestatis proprium.
Chor. Krapler.

Num: 126.

Psanj Jana z Molaru / Heytmanu Dornhanowi do Plzně.

Wyrozuměl sem z tohoto psanj od 9. Auguſti; kteréž Panu Lukánowi Neywyššjmu včiněno / gakáby přjležitoſt s Městem Plznj byla / a tam se nacházegjcým quarnyzonem/a žeby proſtředky byli/ aby se dwě ſtě koňj Werbowako/kdyby toliko dobřj Officyrowé a giné potřeby odſud tam wypraweni byli. Gakž o tom G. M. C. sobzwlášſtnjm mikoſtiwým zaljbenjm rád vſlyſſeti ráčil/že Město Plzeň w tak ſtálé a dobré wěrnoſti/wedlé giž zemjm y ſwětu powědomých přjkladů w gich předchůdcůw, a chwalitebných předkůw trwá/a ſebe s nepoſlušſnými ſpolčiti žádným ſpůſobem nemjnj: Nýbrž při něm gakožto Králi a Pánu ſwém držeti/a wedlé něho wſſecko wynaſaditi aumyſl má/a toho až doſawád w ſkutku dokazugj. Nebude také nepochybně časem ſwým G. M. C. na proſtředcých/ aby w tomto trwagjcým nepokogi/ gegich wzaté ſſkody / a naſtáwagjcý neprjležitoſt wſſjm ſpůſobem w podobné Occaſi a přjčině (gakž ſe to giných předeſſlých časůw dáko, a gegich Prywilegia to vkazugj) Cýſařſkau mikoſtj wynahražena býti neměla/nic ſcházeti. A ačkoli wedlé žádoſti Páně/odſud s Officýry / a ginými potřebami k Werbowánj Reytharůw rádoby ſe pomáhati chtělo / ale w mjſtech těchto při tak ſylném předſewzatém Werbuňku/ žádný wjcegj zde se nenachází/gemužby ſe něco k tomu podobného ſwěřiti mohlo. Náſs pak Werbowaný Lid, giž ſe wſſickni w poli na Ceſkých gruntech nacházegj. Snadby nebylo zceſtné/kdyby k takowému předſewzatému Werbuňku těch dwě ſtě koňj/některý ſkuſſený Soldát z Plzenſkého Kraje/kteryžby ſe wedlé mého zdánj w těch mjſtech nalezti mohl/aby byl dobrý practicus / Lidj, Paſſu, a wſſech přjležitoſtj w Zemi powědom/na něhožby to podáno bylo, wzat byl. Nebo we wſſem Pánu y geho rozumu a vprjmnoſti gedno y druhé ſwěřeno bude. Kteréhožto až poſawád wynaložená

pilnoſt

pilnost a bedliwost/od G. M. C. k milostiwému zalsbenj přijgemná a schwálená bude: nic méně neráčj pominauti G. M. C. časem swým gedno y druhé/ Cysařskau milostj gemu co spominati/nechť gen dále včinj což gemu náležj. My sme giž w poli 16000. sylnj/a do Čech smegiž wtrhli/a máme s mnohými Čechy dobré srozumění. W krátkém čase dobře se wssecko zwede. Pán Bůh s námi sewssemi. w Wjdni 20. Augusti, 1618.

Jan z Molaru.

K témuž druhé psanj Jana z Molaru.

VRozený, Statečný, mně miký, pane Heytmane Dornhain. Psanj geho Neywyššjmu panu Lukánowi včiněné gsem přečetl/ a coby w sobě obsahowalo wyrozuměl: Nechť w své pilnosti a bedliwosti setrwá/ neráčj G. M. C. na prostředcých kterakby mohlo odplaceno býti/ nic scházeti. Dobře se děge/že se s Werbuňkem dále kráčj/ a nebude sškoditi/byť pak y dobrých Soldátůw, co se pěchoty dotýče, větssj počet Werbowán byl/ a tak mnoho gak se gich bude mocy dostati. Nákład na to wynaložený/potom Cysař zaprawj. Nechť Pán dobrý a pilný pozor na to dá/ když nepřátelé w těch místech Munycy wezau/zdaliby gim gi mohl přegjti. Nápodobně také/poněwadž tu gest pas do Řjsse/ sstřiti na ty kteřjž tudy progjžděgi / A zdaliby někdo z wzáctných mohl zagat a dosažen býti/ wssecky prostředky na to obrátit:/wsseligak Pán bude wěděti gak dobře včiniti. Strany giných wěcý giž gest Neywyššjmu Kanclýři Českému poručeno. Pán Bůh nad námi wssemi. W Wjdni 2 Septembris, 1618.

Jan z Molaru.

Psanj Pawka Michny Janowi Wolffingarowi do Plzně.

Pane

PAne Sswagře můg zwlásſtě miły / Pan Zeytman Dornhan posýlá se k wám / abyſſte od Panůw Stawůw pod Obogj wzatj / a gako prwé nëgakým odpornym Zeytmanem a Lidem obtjženi nebyli. Geſt dobrý Ckowěk / nebude wám vblizowati / dáno mu zde lauffgeltu Sto a padeſáte Zlatých / a na praporec padeſáte Zlatých / budete muſyti oſtatek lauffgeltu opatřiti / wjm že nebude ho mnoho přes dwě ſtě Zlatých / z Kontrybucý, Posudnjho / a ginych wſſech přjpadnoſtj mohau ſe penjze wzyti. A když ſem waſſi wyſlanj přigedau / bude gim pſánj dáno na Panſtwj Zbirowſké / aby z důchodůw co potřeba bude na týž Lid dáwáno bylo. Za tjm mëgte dobré Srdce / a poručte ſe Pánu Bohu / bude bohdá brzo lépe. S tjm miloſt Bożj s námi. Dán w Wjdni 16 Iunij, A° 1618.

Giné Pſanj Pawka Michny Tomáſſowi Zelendrowi do Plzně.

PAn Zeytman Dornhan dáwá znamenité wám wyſwědčenj / że gſte gemu při geho přjgezdu we wſſem wſſeligaký ffedruňk činili / a aż poſawad činiti nepreſtáwáte. Což ſe wám zde při Dwoře netoliko ſchwaluge / ale také máte toho budaucně ſkutečně vžiti. Proczež hledte w tom ſetrwati / a powinnoſti na wás wložené pilen býti / aż do ſkonánj těchto roztržitoſtj / a wedlé poručenj Panu Dornhanowi včiněného / něco dobrého ſpůſobiti / aby on a wy wedlé něho dobré gméno a chwálu ſobě zyſkati mohli. A hleďte přjčinu dáwati k ſwornoſti s ginými ſauſedy / neb to bude wzděkánj waſſe. Gákdekoliw budu wám mocy gaké přjgemné přátelſtwj prokázati / máte ſkutkem ſeznati / że oſobau mau nic ſgjti nedám. G. M. Ney: Pan Kancljř Krá: Če: ráčj wás pozdrawowati S tjm miloſt Bożj s námi. Dán w Wjdni 19. Sept: A° 1618.

P. Michna.

Pſanj

Nu: 127.

Pſanj Pawka Michny, Felixowi Dornhanowi do Plzně.

PSanj waſſe dwoge ſem přigal. A nechť ſe žádného obležený Pán neobawá/ poněwadž giž G.M.C. lid táhne a Budějowſſtj ſe ať poſawád ſtatečně chowagj/ gakkoli giž několik téhodnůw ſau obležený/ pročež Heytman Aulner při G.M.C. dobrého gména doſáhl. Podlé mého ſe Pánem na giſté wěcy zůſtánj/ odſýlám Pánu G.M.C. pſanj a powolenj ſtrany dalſſjho werbowánj/ nechť nedá ſwau pilnoſtj nic ſcházeti/ aby z Pfalcu ku Prazе bžjcý Sokdáti/ gako y někteřj z odpornych Obywatelůw/ mohli w Plzni zdržáni býti. Poſýlám také Neywyſſjmu Pjſaři a okolnjm Opatům Cyſařſké pſánj/ ſtrany wygednánj peněz y s weypiſem/ Pán bude mocy takowé, s raddau Pana Prymaſa a Zelendera wěděti gak dodati. Nechť mi také zaſe ſem po tomto poſlu o wſſeligakých přjpadných přjležitoſtech/ na čem wſſecky wěcy gſau poſtaweny/ napiſſe. Tomuto poſlu dal ſem zde 3. fl: Reynſký/ w Plzni mu Pán také 3. fl: odwede/ to gá zde zaplatjm. Žádám že Pán odemne ſobě neobtjžj Panů Plzenſkých pozdrawiti. S tim Pánu Bohu poraučjm. W Wjdni, 23. Iulij, 1618.

Druhé Pſanj Pawka Michny Dornhanowi do Plzně.

PSanj ode Pána mně včiněné/ Geho miloſt Králowſká dnes z ceka přečetl/ Hraběte z Pomsdorffu zmužilоſt a wěrnoſt chwáliti/ a to gemu zaſe wſſj miloſtj ſpomjnati račj. Že Páni Prelati giž ſſeſt Tiſýc Kop ſwolili/ dobře ſe ſtalo: bude a má gim k dobrému a k ochraně Klaſſterních Statkůw to wynaloženo býti. Co ſe okolnich Panůw a oſob Rytířſkých y Měſt dotýče/ může ge pán k G.M.C.

pssluſſenſtwj napomenauti. Dáli Pan Markwart ſeban pohnauti/ může mu Pán wſſecku Cýſařſkau miłoſt a ochranu wzkázati/ gako ne méně y ginym wſſem kterj chtěgj ku panu přiſtaupiti/ buďto že ſau Katoličtj neb neKatoličtj. Hrabě Dampjr giž geſt w Czechách s 5000. Lidu/ giž wzał tři Města/ a před wčeregſſjm Hradec oblehł. Giný Cýſařſký lid/ gehož ſe okolo 12000. nachází/ w brzkých dnech ſkrze Morawu do Czech potáhne. Páni Morawané Cýſařſi ſewſſjm ſwým lidem chtěgj pomáhati/ nebudauli chtjti Czechowé při mjrným zůſtati. Páně wěrnoſt a pilnoſt nemá bez odplacenj zůſtáwati: Nechť ſe gen na potom zmužile chowá. Pánu Bohu poručeni. W Brně při Sněmu 17. Auguſti, 1618.

Poſt ſcripta.

Nechť Pán nepomjgj o wſſech přjpadnoſtech často pſáti/ a po doſaženi tohoto pſanj/ y hned ſchwálnjho poſła do Wjdně wyprawiti/ poněm odeſſli některé Cýſařſké Patenty/ kterjž w Kragi Plzenſkém magj publikowámi býti/ a nechť odemne Plzenſkých pozdrawj/ chcy gim na gegich pſanj odpowěd dáti.

Nu: 128.

ASSECVRATIO

Aneb,

Vgiſſtěnj Stawůw pod Obogj přigjmagjcých/

z ſtrany gegich Konſſeſſý.

LEta Páně, Tiſycýho Pětiſtého Sedmdeſátého Pátého/ w Pátek po S. Gilgi. Nezgaſſtěgſſi Anjže a Pán/ Pan Maximilián Rjmſký Cýſař/ Uherſký a Čeſký Král/ně Račil geſt weſſem třem Stawům Králowſtwj tohoto Čeſkého, pod Obogjſpůſobau Tělo a Krew Kryſta Pána přigjmagjcým/ na ponjženau a poddanau žádoſt gegich/ Straſ-

ny Ar-

ny Artykule o Náboženstwj a Religj gegich vgistěnj w Náboženstwj gich/ wlastnjmi vsty swými Cýsařskými, tuto odpowěd dáti milostiwau: A to po Osobách zegména těchto: Panu Bohuslawowi Felixowi Hasysstreynským z Lobkowic, a na Ličkowě, a Chomutowě, Neywyššjm Sudjm Králowstwj Českého: P. Jaroslawowi Smiřickým z Smiřic/ a na Kostelcy/ G. M. C. Dworu Marssalkowi w Králowstwj Českém: P. Janowi z Waldsteyna a na Sedčicých/ Heytmanu Menssjho Města Pražského: P. Hendrychowi Kurcpachowi z Trachinpergku/ a na Stolinkách: P. Karlowi z Bibrsstegna/ a na Děwjně/ z Panů. A P. Buryanowi Trčkowi z Lippy / a na Swětlý nad Sázawau/ Podkomořjm Králowstwj Českého: P. Janowi Leskowcowi z Leskowce/ a na Cerekwicy: P. Michalowi Sspánowským, z Lisowa a na Pacowě/ G. M. Cýsařowé, gakožto Králowé České Podkomořjm, w témž Králowstwj Českém: P. Ssebestyánowi z Wřesowic/ na Tauchowicých a Kýstře: P. Wáclawowi z Wřesowic/ a na Byssicých. předkem/ Že gest sobě G. M. C. wčeregssj Stawů promkywenj k milostiwé paměti přiwesti ráčil/ kterežto wedwau Artykuljch obsaženo bylo a gest. předně o Důtku kterauž gest P. Jan z Waldsteyna, a na Hrádku nad Sázawau / Neywyššj Komornjk Králowstwj Českého/ k Stawům učinil. A druhé, o odpowěd kte-

ké Stawowé na Artykul z ſtrany Religj a Náboženſtwj gich očekáwagj a žádagj. A coſe prwnjho Artykule dotýče/G.M.C. tomu nerád býti ráčj/ že ſme ſe w takowé neſrozumenj weſpolek dali/před čjmž G.M. Stawy wždycky wyſtrčhati/a abychom ſe w zbytečné hádky a odpory nedáwali, napomjnati ráčil / neb že někdy mnohý tak mnoho mluwj/kdyby ſe na wſſecko odpowjdati mělo/ že by mnohá zbytečnj zanepráždnenj z toho pogjti mohla : Gakž pak toho příklad na P. Komornjkowi / a Stawowé na sobě ſami wzýti mohau / z čehož gaká ſkyſelenj gedněch k druhým pocházegj / tomu že dobře rozuměti mohau / což w prawdě G.M. Cýſařſká k welikě ſſkodě Králowſtwj tomuto býti wznáwati ráčj. Ale wſſak nic méně/poněwadž G.M.C. tomu z giſté ſpráwy ſrozumjwati ráčj/že ſtjžnoſt Stawůw neginác, než gakž od Stawů na G.M. wzneſſena byla, w prawdě tak geſt/nad čjmž G.M.C. welikau nelibоſt mjti/ a to wznáwati ráčj/že gſau wyſoce dotčenj / a kdyby to tak býti mělo / žeby to nemohko ginác rozumjno býti/ než žeby Stawowé za takowé wykládáni býti muſeli. Ale poněwadž P. Komornjk nenj než toliko gedna ſamotná Oſoba/ ani Králem / ani Knjžetem Země nenj / aby gaká Práwa neb řády vſtanowowati / koho odſuzowati/aneb komu nagého Sprawedlnoſti vkracowati mohl / a že takowá geho řeč, podſtaty a gruntu žádného nemá/aby on Stawy za takowé včiniti mohl / a že takowé promluwenj Stawům na žádnau ſſkodu a vgmu býti nemůže, a nemá. Nebo že G.M.C. y wſſickni ginj poctiwj lidé/ kdo a co Stawowé ſau, dobře wědj/totižto pod G.M.C. miloſtiwau ochranu/a ke wſſem Řádům a Práwům Králowſtwj Českého náležegjcý/ kteréžto G.M.C za ſwé wěrné poddané mjti ráčj. A protož aby ſe na takowau P. Komornjka Řeč, Stawowé nic neobraceli/a zwláſſtě, poněwadž gſme mu zaſe, neſſetřjc

ho w

ho w tom nic/dostatečnau odpowěd na promluwenj geho dali. Wssak nic méně/ że G. M. C. toho gemu p. Komornjkowi předložiti a stjžiti/aby potom wěděl co mluwiti, pominauti neráčj/tak aby znáti mohl, że G. M. C. nad tjm žádného obljbenj mjti neráčj / a aby se potomně w přjčinách těm podobných, wěděl gak strjdměgj chowati/a że se G. M. k tomu milostiwě přičiniti ráčj/aby ta wěc k slussnému spokogenj přiwedena byla. Co se pak druhého Artykule dotyče/że G. M. C. Stawům to w prawdě oznámiti mocy ráčj / że gest ráčil se wssj neywyššj možnostj s stawy pod gednau y s těmi druhými gednati/ aby žádost Stawů z strany wgisstěnj gich Náboženstwj Artykule/ aby buď do Sněmu/ aneb do Desk Zemských wgiti mohl : ale że gest toho ničehož při nich obdržeti mocy neráčil. Nýbrž że od nich G. M. C. tato odpowěd dána gest/ że o takowau wěc giž dáwno mezy sebau smlauwami starými/též y mnohými Sněmy spokogeni, a tak w tom vtwrzeni sau/że sebe z toho propustiti a to zginačiti, téměř nemožná wěc gest: A protož że G. M. prosý/poněwadž G. M. na zdržanj toho wssetho/y powinnostj wysokau zawázán býti ráčj/aby toho ničehožkoli k proměnění neb zginačenj přigiti dopustiti neráčil/ anobrž toho změňowati mocy žádné žeby mjti neráčil: těmi a takowými welikými slowy skůro G. M. y drobet stjžně na powinnost G. M. napomjnati směli. Z kteréžto odpowědi Stawowé snadno tomu wyrozuměti mohau/ čjmdále ta wěc na odkladjch státi bude / że tjm wjce a wjce odporů a nesrozumění mezy Stawy segde/ čehož aby pominuto było/žeby G. M. nic wděčněgssjho / ani také Stawům dobře co platněgssjho se státi mohlo : Gakož pak Stawowé přjklad toho mezy sebau a P. Komornjkem na ten čas wzýti mohau.

Strany pak wgisstěnj Stawů / że G. M. w dobré pa-

měti wssecka o to s Stawy prymkuwenj včiněné připowěd mjti ráčj/ gak a w gakých slowjch gsau se takowá stala/a že gesstě žádného giného aumysslu nežtého/ a gednostegného/ abychom pokudžby neywýsse možné býti mohlo, wgisstěni byli/ býti neráčj. A procož gak předessle/ tak y nynj zena swau dobrau Wjru a Dussi to prigjmati, že s Stawy wěrně a wpřjmně mjniti ráčj/ aby se na G.M. Slowa/ a tak časté připowědi wbezpečili: Nebo že G.M.C. to po dobrotiněmecku a Česku wpřjmně a srdečně mjniti ráčj / a že ginu Stawům w Náboženstwj a Religj gich/ překážky sám od sebe činiti / ani ginému dopussiti činiti pod žádným spůsobem owssem neráčj/ a to což Stawům připowjdati ráčj/ že pewně a nezměnitedlně držeti, na čež se wbezpečiti mohau/ aumysslu býti ráčj. Nebo Stawowé wědj, že gest ginu Osobau swau, nikdá žádné překážky činiti neráčil: gestliže gest se pak co činilo/ že ne s wolj G.M. to bylo.

Že pak přes to gim se překážky činjwaly / tak gakž stižnost Stawů, předně na P. Arcybisskupa a Konsystor Pražskau neywjce se wztahuge gaké wbljženj Stawowé a Kněžstwo gich, od nich gsau snásseti museli/ aby se giž toho Stawowé nic nebáli/ že G.M.C. ge předsebe obessłati/ a při nich y ginde tak to opatřiti ráčj / že se toho wjc dopussiti nikoli nemagj/ anobrž že pod pokutau a skutečným trestánjm gim to přjsně zapowěděti chtjti ráčj/ a gestliže by s kterékoli strany, oč gacý odporowé wznikli/ aby na samau Osobu G.M.C. wznássseno bylo/ a G.M. na to pomysliti ráčj/ aby se žádné straně w ničemž nevbljžilo: Nebo že G.M. dobře wro treffiti/ a ge na wzdě tak zdržowati wměti mocy ráčj/ že se budau mussyti w tom we wssem náležitě chowati.

Dále také, že G.M.C. gak předessle připowjdati/ tak y gesstě k tomu milostiwě powolowati ráčj/ aby Stawowé sobě a mezy sebau gistý počet Osob woliti moc měli/ kteržby nad

Religj

Religj a Náboženstwjm Stawů / ochranu a ruku drželi/ tak gestližeby gim kdokoli w Náboženstwj a Religj gich wkračowati chtěl / ty wolené Osoby aby to opatřiti, ge chrániti/a také y na G. M.C. wznásseti bezpečně mohli, a swobodně. Nad takowau Assecuraci a vbezpečenj /že G.M. nic wyššjho, pkatněgššjho a pewněgššjho/tak aby ze wšech stran mezy Stawy dobrý pokog a láska, zůstati a trwati mohla/wědeti ani wymysliti mocy neráčj/než toliko přjpowěd swau wlastnj. Nebo, gestližeby Stawowé giž G. M. řeči a Skowům Wjry přikládati nechtěli/že G.M to mu rozuměti neráčj/kterakby psanjm a listům G. M. wjce wěřiti mohli: Zase také, kdyby G.M. ginácě mysliti/ginácě činiti ráčil, nežli mkuwiti ráčj/ žeby se wždycky za to styděti/ a to o sobě mkuwiti, že slow swých a přjpowědj nezdržuge, slyssetj/a sebe samého za lehkého a ničemného člowěka odsauditi / anobrž za takowého kterýby, aby mu co kdy wěřeno býti mohlo, hoden nebyl/držeti museti ráčil: čehož mily Pán Bůh vchowati rač. A protož, že giného wyššjho vbezpečenj býti / a také giný spůsob zachowánj Stawů w lásce a swornosti, nalezen s těžkem býti může: Nebo že G. M. nic wjc a wýsse na péči nikdá nebylo anenj, než to, kterak by wssecky Země swé, w dobrém pokogi až do smrti swé, zachowati mocy ráčil/wtom přjklad na wrchnostech, Králowstwjch a Zemjch cyzých Národů, kteřj přjpowědi swé nedrželi/ a wjru swau russili/ pročež ge Pán Bůh hrozně pokurowati a trestati ráčil, dáwagjc/a tak wtom přjklad ten na sebe sám G. M. potahugjc / že kdyby G.M. Wjru a přjpowěd swau včiněnau, také zdržeti chtjti neráčil / žeby ne giného než tehož na sebe očekáwati musyti ráčil: ale žeby ráčil mnohém raděgi smrt podstaupiti/nežli wjru a přjpowěd swau změniti neb nezdržeti. A tak milostiwě žádagjc, aby nadepsané Osoby, dole očekáwagjcým Stawům/takowau

wau mikostiwau připowěd a aumysl G. M. C. dostatečně wznámost wwedli / s obssirnym a častym opakowánjm G. M. w té wěcy aumysku k Stawům, a k takowému wgisstěnj Religj a Náboženstwj gistě z celého, wěrného a neossemetného, a k obecnému Králowstwj tohoto prospěssného a náchylného srdce. A wedlé toho také, aby Stawowé nas pomenuti byli / aby na tom giž přestali / a k gednánj giných Artykulů G. M. přissussegicych, přikročili: Nebo G. M. negsauc w tom powolánj gako giná obecnj Osoba / než w mnohém wyssim / že také musý ne na gednu Osobu toliko / ale také y na dalssi přjležitosti se ohlydati / a k tomu aby ze wssech stran, swornost a pokog, zachowán býti mohl.

Při Synu pak swým, že to tak opatřiti chtjti ráčj / že tauž měran Stawům, gako G. M C. zawázán býti má: A ačkoli Synowé geho na ten čas Katoličsstj gsau / ale wssak že G M. C. we wssem tak poslussnj gsau / že tjm gist býti ráčj / že proti wůli a nařjzenj G. M. nic před sebe bráti nebudau: Nebo ačkoli o nich to rozhlássseno gest / žeby něco toho proti Marssalku Rakauskému / a Papenheymowi před se wzýti mjti chtěli / kudyby vsmrceni býti mohli / wssak že G. M. na swau prawdu, a podlé swého dobrého swědomj powědětimocy ráčj / že se G. mikostem w tom křiwda stala / a že G. mikosti w tom newinně wkřik lidský přissli / a toho že w skutku nic na G. mikosti obledáno nenj: nebo, že mnoho lidj gest / kterjž nic giného na prácy nemagj a neobmegsslegj / neili kudyby skrze lidské různice a neswornosti, sobě něgaký wzitek přiwesti mohli: Ale wssak, že G. M. té celé důwěrwěrnosti a naděge k Stawům býti ráčj / že takowau wěc prawě rozwážjc, a k srdcy připustjc / tjm ničjmž se rozpakowati dáti nedopustj / ani k tomu přigsti nedadj / aby mimo takowau G. M připowěd Stawů wgisstěnj a wbezpečenj, co giného a wětssjho žádati měli: Nebo že G. M. C. w prawdě

wdě za to mjti a držeti ráčj / že tjm a takowým vgistěnjm Stawowé před G. M. C. y giným každým dostatečně a dobře bezpečnj a gistj býti mohau: a že někdy přjhodnějssj čas se treffiti bude mocy/ že ty wěcy lepssj průchod k vtwrzenj toho wsseho budau mocy mjti.

Pokterémžto G. M. C. mikostiwém promluwenj/ nadepsaným Osobám, to mikostiwé a austnj gisté poručenj, od G. M. se stalo/ Aby to wssecko gakž od G. M. promluweno gest / sewssj pilnostj ostatnjm Stawům na to očekáwagjcym, w známost wwedli. Což oni přigawsse od G. M. C. s welikau wděčnostj/a se wssj poddanau ponjženostj/z takowé mikostiwé odpowědi G. M. poděkowawsse/oznámili, že by gim nic přjgemnějssjho býti nemohlo/ než, aby wssickni ostatnj Stawowé takowau mikostiwau Otcowskau odpowěd z G. M. Aust, a promluwenj, sami byli skyssseti mohli: Ale wssak nic méně / že takowé G. M. austnj mikostiwé promluwenj, se wssj pilnostj Stawům w známost wwesti chtějj/pokudž gen gich Paměť postačiti bude mocy. Na to G. M. C. tu mikostiwau odpowěd dáti ráčik/aby tak včinili: a gestližeby co tu w pamětech swých snésti nemohli/ poněwadž z prostředku gich P. Wáclaw z Wresowic, co tak G. M. C. mluwiti ráčik, poznamenáwak / že bude mocy, coby potřebj bylo/ ku paměti, při oznámenj Stawům přiwozowati. Actum ut supra, Anno et die.

Num: 129.

Pssanj Deffensorůw Náboženstwj pod Obogj G. M. Cýsaři Maximiliánowi včiněné.

Byli Defensores tito:

Pán Pan Bohuslaw Felix z Hassnsteyna/ Nejwyššjj Sudj Králowstwj Czeského.

Pán Pan Smdřich z Waldsteyna a na Daubrawicy.

Vrozený Pan Michal Sſpánowſký / Podkomořj Gegj Miłosti Králowě.

Vrozený Pan Wáclaw Wřesowec.

Nyga ſrěgſſj a neynepřemożeněgſſj Řjmſký Cýſaři / Vherſký a Czeſký / nč Králi nč. a Pane náš neymiłoſtiwěgſſj / Służby ſwé ponjżené ſewſſj poddanoſtj W.C.M. wzkazugem / a zdrawj dobrého, a proſpěſſného Kralowánj / W.C.M. za mnohá Léta na Pánu Bohu żádáme.

Neymiłoſtiwěgſſj Cýſaři / z obzwłáſſtně a welikých, dů leżitých, a nám znamenitě náleżitých přjčin gſme nigakż pominauti nemohli / nežli toto pſánj ſewſſj poddanoſtj W.C.M. včiniti / proſýme że tomu od nás miłoſtiwě porozuměti a vgjti ráčte.

Gakož ſte W.C.M. při nynj minulém Sněmě obecnjm / kterýż na Hradě Pražſkém drżán byl / wſſem třem Stawům Králowſtwj Czeſkého podGbogj ſpůſobau přigjmagjcým / kteřjż ſau wyznánj wſſy ſwé ſtaré Křeſtanſké / w ſpiſu ponjżené W.C.M. podali / miłoſtiwě powoliti / a ſkowy ſwými Cýſařſkými potwrditi a to pogiſtiti ráčili / że gim w Religgj gich / od Pana Arcybiſkupa, Konſyſtoře, ani od żádného gného překážky żádné činěno / ani na Kněżj gich ſahano a w Fary wkládano býti nemá / s tim miłoſtiwým dokoženjm że Stawowé Gby giſté z ſebe zwoliti a nařjditi mocy Budau / kterézby nad żádem a Kněżſtwem gich ruku držeti mohli / tak aby ſe gim překážky nečiniło: Mybrž kdyżby ſe komu gaké wkračowánj od kohożkoliw půſobiti chtělo / Aby to y hned na W.C.M. wznáſſeti mohli / gakż pak Bezewſſj powinnoſti W.C.M. to w miłoſtiwé a dobré paměti zůſtawá. podlé kteréhożto W.C.M. miłoſtiwého dowolenj / gſau w ſlicknj těj Stawowé nás z proſtředku ſwého zwolili / a do wálenaſſj s obzwláſſtnj żádoſtj na nás wzložili. Kdeż pak my gſauce toho vmyſlu ſe sgeti, a něco toho nařjditi /

ſjditi / kterakby na tento čas Kněžſtwo nášſe / w Kře-
ſtanſkém, dobrém a pobožném řádu ſtáti / a ſprawowáno, a
neřádowé y bezbožnoſti / kteréby ſe při některém Kněžſtwu
nacházeti mohli / přetrženi byli. A wſſak wſſecko to aby před
kě W. C. M. w známoſt wwedeno / a s giſtau miloſtiwau W.
C. M. wůlj bylo. A přigewſſe neymiloſtiwěgſſj Cyſaři my
do Prahy / tu od mnohých oſob zewſſech třj Stawůw a zwlá-
ſſtě od Pražan a některých ginýchMěſt / nám žalostiwě s
nemalau ſtjžnoſtj oznámeno geſt / kterakby Mandáty po
Kragjch / nadto weyſſe / giſtá W. C. M. poručenj / po wſſech
Městech Králowſtwj Cžeſkého tohoto rozeſlána býti měla /
kteréby takowému miloſtiwému W. C. M. wſſem třem Sta-
wům včiněnému w Náboženſtwj gich Křeſtanſkém opatře-
nj / welice na odpor býti měla: A zwlášſtě Městům toho
že doložено geſt / aby ſe oni w tom wewſſem W. C. M. pod
wwarowánjm nemiloſti a ſkutečného treſtánj, ſprawowali.

Geſſto neymiloſtiwěgſſj Cýſaři / aby ge kdo k tomu mjti
měl / aby kým giným nežli W. C. M. ſe ſprawowali / to s do-
brým Swědomjm W. C. M. pſáti můžeme / že o žádném ne-
wjme / a kdyby ſe y kdo o to pokuſyti chtěl / a my o něm zwě-
děli / ſamibychme o něm W. C. M. ſewſſj ponjženoſtj w zná-
moſt wweſti chtěli. Dále pak neymiloſtiwěgſſj Cýſaři /
některých Oſadnjch z Měſt Pražſkých / gakožto Swato-
Gilſkých Swato Wogtěſſkých, Swato Michalſkých ta ne-
malá ſtjžnoſt geſt / že Pan Hetman Nowého Města / y w
nowě vſazená Radda Starého Města Pražſkého, gim přj-
ſně poručili: Aby Swato Wogtěſſtj, Faráře ſwé° / kteréžſ w
včenj čiſtém a obcowánj pobožném / odewſſech ljdj dobrých
dobré ſlowo má / a nám na wětſſjm díle, od mnoha letſauce y
prwé tu w Městech Pražſkých známy a powědomý geſt / w
Konſyſtoři ſtawěli / gmenugjc geg nepořádnym / z té toliko
přjčiny / že Manželku oddanau ſwau má. Wſſak když o-

ni na W. C. M. miłostiwě/ a wssem třem Stawům opatřeni se odwoláwali/ nic gest gim poskačiti nemohło/ nybrž do wězenj gsau dáni/ a w něm mnoho dnj držáni byli/ potomně týž Farář gich několikráte s Rychtářem a Biřicem na Fařе hledán byl/ aby mu se také potupa, posměch y těžkost včiniti mohła. Osadnjm pak Swato Gilskym/ tolikěž se Kněz pobožný a řádný zbraňuge/ proto že Manželku má/ a giného gim nepřjgemného a nepřjkladného bezděčně a s přinucenjm dáti chtěgj. Nadepsanym pak Swato Wogtěsským/ kteřjž sau se wždy na Wassi Cýsařskau M. odwoláwali/ tim něco prodléwagjce/ a magjce tu naděgi že se na Slowa W. C. M. lépe bezpečiti mohau/ nežli na psanj wyssłé/ Tohoto Pátku minulého přjsně poručeno gest/ aby Fařе swého do Skunce západu z Měst Pražských wybyli: Pakliby se toho nestało/ že netoliko týž Farář/ nybrž y oni wzati budau/ a některým že y hławy mezy nohami lehnau/ a tak mnoho giných wěcy nenadálých y nebezpečných se před sebe béře/ čemuž my w prawdě/ aby to takowau měrau s wědomjm a wůlj W. C. M. se djti mělo, nikoli wěřiti nemůžeme. A rozuměgjce my neymilostiwěgssj Cýsaři tomu/ coby z toho srad pogjti mohło/ a zwlásstě poněwadž někteřj z předněgsších Osob gsau se slysseti dali/ a to mluwiti směli/ že W. C. M. Komora na tento čas gest chudá/ wssak welmi lačná/ mjně srad k tomu/ gakoby se takowými spůsoby srad zlepssiti mohła. Nic méněgj také od mnohých Osob gest mluweno/ že na slowa W. C. M. y také Geho milosti Králowské zpoléhagj/ a gim nepohnutedlně wěřj. A protož kdožby gim koli na Kněžj neb Fary gich sahati chtěli/ že toho dopustiti nechtěgj/ nybrž nad tim že y hrdel swých nechati chtěgj. Pak my neymilostiwěgssj Cýsaři/ giauce ti kteřjž takowé a toto nasse poručenj sme k sobě neginák přigali/ nežli abychom wsseligak řád Křesťanský

ſtauſký, gednotu, a ſpokogenj y giné wſſecko dobré/ předkem W.C.M. potom y Králowſtwj tohoto obmeyſſleli / a tomu napomáhali. Wſſak takowými překážkami nic toho před ſebe gſme wzýti nemohli/ a pod timby ſe od giných tak mnoho přjčin dáwati mohlo/ poněwadž ſe giž Knéžj od nich wyhánégj/ s Rychtářem a s Služebnjky geho na Farách wyhledáwagj/ Oſadnj ſtarj poctiwj lidé ſe wězegj.

Což když na Stawu třetjm začátek ſwůg béře/ potom ſnad o někoho z Stawůw wyžſſjchby ſe pokauſſeti mohli / z čehožby ſe ſnad toho něco zběhnauti/ aneb naſchwále někdo gſauce toho žádoſtiw/ takowé přjčiny před ſebe bráti mohl/ toliko proto/ aby ſe na někom genžby mikownjkem pokoge a wſſeho dobrého byl, to ſweſti mohlo.

A protož neymiloſtiwěgſſj Cýſařj/ z nadepſaných přjčin nám nikoli možné a bezpečné nenj/ takowého těžkého a nebezpečného břemena délegi na ſobě zdržowati: Gakož ſme pak y některým z Panůw přátel naſſich, to giž oznámili / a W.C.M. gakožto Pánu naſſemu neymiloſtiwěgſſjmu/ též toho nynj ſewſſj poddanoſtj w známoſt wweſti pominauti ſme nemohli. A welice ponížené proſýme W.C.M. že nám to miloſtiwě w dobré obrátiti ráčjte / a ginácze toho k ſobě přigjmati neráčjte/ nežli že my toho giſtě z žádné giné přjčiny ſe dotýkati a w tom giž délegi ſtátibychom nemohli, obáwagjce ſe toho neywjce/ geſtližeby z toho co ſſkodliwého ſe zběhlo/ abychom ſnad domluwy nějaké k ſobě očekáwati nemuſſyli/ A také žádné pochybnoſti nemáme/ magjce W.C.M. tuto naſſj ponížena ſprawu a omluwu/ kterauž z wlaſſtě z wpéjmné poddanoſti činjme/ že W.C.M. to dobře opatřiti miloſtiwě wědětí ráčjte: Tak aby důſtogenſtwj a Slowům W.C.M. obljženo/ y w budaucých W.C.M. gednánjch w Králowſtwj tomto y gjnde nic na překážku nebylo.

My pak neymiloſtiwěgſſj Cýſařj, gakožto W.C.M. wěrnj pod-

ní poddaní/ w tom wewssem cožby W.C.M. kewssemu dobremu, platnému y prospěssnému bylo/ osobami swými sewssí ponížennosti nic sgíti nedáme. A tak Wassí Cýsařské Milosti, wewssí poddanosti k milostiwé ochraně se poručené činíme. Dán w Praze/ w Pondělí den Obětowání Panny Marye/ Léta rč. Sedmdesátého pátého.

W. C. M.

wěrní poddaní

Z gistého W.C.M. milostiwého powolení osoby zwolené ze wssech tří Stawůw Králowstwí Českého pod obogí přigimagicych/ kopatrowání Knížstwa/ a Náboženstwí nasseho.

Num: 130.

Porownání Stawůw pod Obogí gednéch s druhými.

JAkož gest Neygasnégssí Knjže a Pán/ Pan Rudolff Druhý z Božj milosti wolený Římský Cýsař/ Oberstý a Český/ rč. Král/ rč. Pán/ Pán Nás neymilostiwégssí/ na ponížená a poddaná Prozbu nassí/ y také na wzácné a znamenité za nás k G.M.C. včiněné přímluwy nám wssem Třem sgednocenym Stawům tohoto Králowstwí pod Obogí, Magestátem swým Cýsařským a Králowským, k tomu milostiwě powoliti, moc a právo dáti ráčil/ abychom My dotčení sgednocení Stawowé pod Obogí, gakž Staw Panský, Rytířský, tak y Pražané, Hornící, a giná Města, s lidmi Poddanými swými/ a summau wssickni, kteříž se koli k dotčené Konffessy České, někdy Slawné a swaté paměti Cýsaři Maximiliánowi, při Sněmu obecném, Léta 1575 a nyní znowu G.M.C. podané, přiznali, a přiznáwame/ žádného newymiňugíce/ Náboženstwí swé Křesťanské pod Obogí, podlé též Konffessy, a nasseho me-

zy sebau včiněného porownánj a sgednocenj/ wolně a swobodně, wssudy a na wsselikém mjstě prowozowati/ při Wjře a Náboženstwj/ též y při Kněžstwu Nassim a Řádu Cyrkewnjm/ kteryž mezy námi gest/ a nebo od nás nařizen bude, pokognē zanechánj býti/ y také Chrámy a Kostely k Božj Službě/ gako y Skoły, pro wyučowánj Mládeže, bez překážky každého Člowěka wystawěti dáti mohli.

Compactaty pak giž prwé na Sněmu Obecném Léta 1567. gminukými/ a z Prywilegium Zemského y ginde wypusstěnymi, že se sprawowati powinni negsme a nebudeme. A mimo to, G.M.C. Námy tuto zwlásstnj mikost včiniti/ a Nám wssem tiem Stawům pod Obogj, k též Konffessy se přiznáwagicým, Konsystoř Pražskau dolegssj w moc a opatrowánj Nasse zase dáti, a k tomu mikostiwě powoliti ráčil/ abychom My sgednocenj Stawowé pod Obogi tauž Konsystoř Kněžstwem swým podlé též Konffessy, a Snessenj nasseho obnowiti/ a též Kněžstwo gak České tak Německé podlé rjditi dáti/ anebo rjzené na swé Kollatury, bez wsseligaké překážky Arcybiskupa Pražského/ anebo kohožkoliw giného, dosazowati, přigjmati: Nic méně y Akademij Pražskau, od starodáwna Straně pod Obogj náležegicy/ kterauž G.M.C. nám Stawům sewssim gegim přjslussenstwjm, tolikéž w mocnassi mikostiwě dáwati ráčj/ tak abychom gi Mužmi hodnými a včenými osazowati/ dobré chwalitebné řády nařizowati/ a nad tjm Obogjm z prostředku nasseho gisté Osoby za Deffensory nařjditi mohli: A stjm w témž Magestátu dokončenjm/ že Nás G.M.C. w tom we wssem při tom Pokogi, w Swaté Křjsti o Náboženstwj, genž Religionsffryd skowe, včiněném/ gakožto přednj Aud Swaté Křjsse, zůstawowati a zanechawati ráčj/ gakž tyž Magestat G.M.C. kteréhož gest Datum na Hradě pražském, we Čtwrtek po Swatém Prokopu/ Léta

Páně

páně 1609. Kteryž ýna zwlásstnj Relacý Sněmownj we-
Dcky Zemské wložen geſt/ to wſſe w sobě sſjť obsahuge a za-
wjrá.

To pak naſſe Křeſtanſké Sgednocenj, Sneſſenj, a po-
rownánj / o kterémž ſe w témž wýſs dotčeném Mageſtátu
G.M.C. častokráte zmínka činj, ſtako ſ/gakž to wſſem wů
bec wědomé/ y také G.M.C. od nás w naſſjch ponjžených
Spiſých oznámeno geſt/ mezy námi Stawy pod Obogj, k
též Konffeſsý Čeſké/ kterauž nikteřj Augſſpurſkau gmenugj
ſe přiznáwagjcými s gedné/a naſſjmi mjlými Pány Přáte-
ly / kteřjž ſe z Gednoty Bratrſké gmenowali/ a ſe tolikéž k
též Wjře Swaté Křeſtanſké/ w též Konffeſsý obſažené/ga-
ko y Předkowé gegich přiznali, a přiznáwagj/ z ſtrany dru-
hé: Očemž netoliko Předmluwa/ nebolížto Supplikacy/
kterauž gſau Stawowé tohoto Králowſtwj pod Obogj/
Léta 1575. Slawné a Swaté Paměti Cýſaři Maximilia-
nowi při též Konffeſsý ſwé podali, a wůbec wytiſknauti
dali/ (na kterežto porownánj, w též předmluwě obſažené/
y wýſsdotčený Mageſtát G.M.C. ze gména ſe wſtahuge)
ſwětle / že hned toho času Léta 1575. začátek toho Poro-
wnánj a ſgednocenj mezy námi ſe ſtal, oznamuge/ ale nad
to weyſſe y nynj, wyhledáwagjce ſpolečně při G. M. C.
wýſsdotčeného Mageſtátu, gſme ſpolu s nimi, a oni ſpolu
s námi giſté Sneſſenj a Sgednocenj takowé včinili/ že w wſ-
ké Swaté Křeſtanſké podlé též Konffeſsý / kteráž Léta
1575 Slawné a Swaté paměti Cýſaři Maximiliánowi / y
tolikéž nynj G.M.C. od Nás Stawů w podána geſt, ſpolu
za gedno gſme, a býti chceme. Gakož pak y G.M.C. w
naſſjch ponjžených ſpiſých a odpowědech gſme to zgewně o-
známili/ co ſe gich dotýče, ponewadž s námi za gedno podlé
té Konffeſsý gſau / a předeſſle y nynj ſpolečně žádoſt ſwau
na G.M.C. gſme wzložili. Předkowé pak gich, s Před-
ky naſſi-

ky naſſimi a s námi ſrownáni bywſſe, k nám ſe přiznali, a přihlášſli / a ze s námi a s tau Konffesý, kterauž gſme G. M. C. Slawné paměti Cýſaři Maximilianowi/Léta 1575 téż y nynj G. M. C. podali, ſe ſrownáwagj/ a tolikéż při téż Konffesý ſtogic, k nj ſe přiznáwagj.

K čemuž potom přiſtaupilo y to/ že na wětſſjm dýle wſſickněj Kněžj Prazſſtj/ ti kteřjž (gſauc pod Obogj ſpůſobau) poſawád Kněžſtwj ſwé od ſtrany pod Gednau / to geſt, od Biſkupůw Řjmſkých, aneb Arcybiſkupa Prazſkého přigjmali/ giž nynj ſami dobrowolně, k nám ſgednocenýmStawům přiſtaupili/ k téż Konffesý Czeſké ſe tolikéż přiznali/ žádagjce, abychom ge k témuž připuſtili: Nebo ze oni tauž Konffesý Czeſkau za Swatau/ z Gruntu a Základu Pjſem Swatých wzatau, poznáwagj/ připowzdagjce, že chtěgj Lidu Božjmu, gemuž předſtaweni gſau neb budau, to téż Včenj Božj w Cýrkwjch Křeſtanſkých předkládati/ a lidſké vſtanowenj, kterézby było proti Slowu Božjmu a téż Konffesý, ſkládati/ Lid z toho týmž Božjm Slowem wywozowati/ w tom wewſſem ſe tjm řádem a Slowem Božjm ſe ſrownáwagjcým, říditi a ſprawowati. Z té přičiny rádi gſme ge také k ſobě připogili.

A poněwadž mnoho na tom záležj/ aby w Cýrkwi Božj mezy námi wſſemi ſgednocenými Stawy pod Obogi/ a to gakož mezy Kněžjmi, Správcy, neb Služebnjky Cýrkwe / tak y Lidmi a Poſluchači prawá láſka a ſwornoſt zachowána a oſtřjhána byla/ a to bez dobrého řádu býti nemůže/ gakž pilně Duch Božj k tomu w ſſecky Cýrkwe Swaté Kryſtowy napomjná. řka: (1. Korynt: kapit: 14.) Wſſecky wěcy mezy wámi ať ſe děgj počeſtně, a podlé řádu. Protož gſme gak předeſſle, tak y nynjw tom ſpołečně my wſſickni nadepſanj v Wjře ſgednocenj Stawowé ſe ſneſli:

Předně, co ſe častodotčeného Sgednocenj naſſeho/ nimž

sme v wjře nassj Křesťanské za gedno včiněni, dotýče / že w tom wssickni, s pomocý Božj, k swému spasenj wěrně státi/ Pána Boha nasseho nadewssecko milowati / geho swatým Slowem, w též Konffessý Czeské obsaženém, se říditi/ w lásce a w milowánj Křesťanském spolku zůstáwati / sobě wespolek wewssem dobrém nápomocni býti/ a sebe ochraňowati chceme, a máme/ Tak abychom začjnagjc zde w Cýrkwi rytěrugjcý Pána Boha oslawowati / to potom mnohém dokonalegi, sewssj Cýrkwj swjtězykau w přjbytcých nebeských činiti/ a wssickni z milosrdenstwj Boha Otce Nebeského, pro zásluhu Syna geho Pána nasseho Gežisse Krystá/ a dobrotu Ducha Swatého, wěčným spasenjm obdařeni býti mohli.

A gakož předessle nemalé pohorssenj a nedorozuměnj mezy stranami, dotýkánjm a haněnjm, proti Zřjzenj Zemskému/ a přjčinau některých nepřjgemných gmén, pocházelo. A aby se tomu w cestu wkročiti, a to zastáwiti mohlo: Protož sme se na tom snesli/ poněwadž se wssickni k gedné Konffessý přiznáwáme, a v wjře sgednoceni gsme/ aby se toho wjce po dnessnj den od žádného, pod slussným, vznalým strestánjm nedálo/ ale abychom wssickni wespolek slauli a se gmenowali Křesťané pod Obogj/ zůstáwagjce spoku, podlé Nařjzenj Syna Božjho, w Křesťanském a Bratrském milowánj.

Co se pak dosazowánj do Konsystoře Kněžstwa a swěcenj geho dotýče/ takto sme se společně o to mezy sebau snesli a namluwili/ že máme wywoliti a wybrati z Kněžstwa nasseho pod Obogj Muže pobožného, Včeného, hodného, obcowánj sslechetného, a žiwota přjkladného, za Administrátora/ k němuž giných pět Kněží, též pod Obogj za Konsystoryány přidati/ a k tomu z Kněží, kteřjž z Gednoty Bratrské gmenowáni byli, gednoho za Starssjho/ kterýž hned

po Ad-

po Administrátorowi swé místo místi má/ a k tomu giné dwa Kněžj z téhož Kněžstwa a od téhož Kněžstwa wolené, dosáditi: A týž Administrátor s tými wssemi Kněžjmi, y také spolu se těmi osobami z Professorůw Akademie Pražské, kteřjž do též Konsystoře dosazeni budau/ magj společně w Konsystoři Pražské sedati/ Saudy o Manželstwo, a giné duchownj wěcy také společně konati/ gakž potomně gim na to gistá Instrukcý, wedlé čeho se řjditi a sprawowati powinni budau, wydána býti má. Wssak co se swěcenj Kněžstwa dotýče/ w tom tento řád zachowán byti má/ aby Administrátor sám, spolu s swým Kněžstwem do též Konsystoře dosazeným, Mládence a Osoby ty/ kteřjžby od Kollatorů swých zewssech Stawůw powoláni, a k tomu spůsobni byli/ wedlé té Konffessý Czeské od G.M.C. nám potwrzené examinowal/ na Učenj y obcowánj gegich se wyptáwal/ a ty kteřjžby k správě a řádu téhož Administrátora přjslussseli, na Kněžstwj swětil, a na ně ruce wzkládal/ na které také y týž Starssj ruce wzkládati má. A kdožby toho zewssech Třj Stawůw Králowstwj Czeského na témž Administrátorowi a geho Kněžstwu požádal/ aby gemu aneb gim Kněze z swého řádu a swěcenj na Kollaturu a Faru geho nebo gich, dosádil/ má to včiniti/ w čemž gemu týž častopsaný Starssj žádné překážky činiti nemá. Týž pak Administrátor, žádnému zewssech třj stawůw na gich Kollatury, bez wůle a wědomj gich, žádného Kněze dosazowati a zase wyzdwihowati/ a w gich Kněžstwu/ kteréžby k dobrému swých Kollaturách měl, neb budaucně mjti chtěl, žádné překážky činiti nemá. Naproti tomu také týž Starssj, Kněžstwo, kteřjž se z Gednoty Bratrské gmenowali/ s giným swým Kněžstwem má ty Osoby w řádu a w stráně gich kteřjžby se na Kněžstwo oddáwali/ a k tomu od nich za hodné a spůsobné wznámi byli/ že se včenj toho, w též Konffes-

ſſy Ceſké obſazeného držj, a přjdržeti ſtále chtěgj, examinowati/a geſpůſobem a řádem mezy nimi zwyklým na Kněžſtwj Ordynowati a poſwěcowati/ Ruce na ně, y týž ſwrchu pſaný Adminyſtrátor wzkládati má. Takowé pak Kněžſtwo ſwěcenj ſwé° týž Starſſj, s Raddau Kněžſtwa ſwého, z řádu ſwé°, na Fary a Kollatury, kdožby ho za to požádal/ aneb oni tohoto potřebu mezy poſluchačj vznali, doſazowati má/w čemž gemu tolikež týž Adminiſtrátor, a tak oba ſobě aneb gedni druhým žádné překážky činiti nemá, a nemagj nižádným ſpůſobem/ ale každý při swých Řádjch a Ceremonyjch y ſpůſobjch zůſtáwati/ a k ſwatému ſobě miłowánj/ w Láſce a ſwornoſti mezy ſebau přebywánj, ſobě ſpołečně podlé powinnoſti kteráž gim na to wydána býti má, ſłaužiti magj/ gakožto ti, kteřjž ſe k gedné Wjře a Konffeſſy Cžeſké od G.M.C. Nám Mageſtátem potwrzené přiznáwagj, a w tom ſgednocenj gſau. Pročež pro řády a Ceremonye/ též pro kázeň a twrdſſj Diſciplinu, kteráž by při kterémkoli tom Kněžſtwu ſe nacházela, potupowánj a zlehčowánj gedni druhých ſe djti nemá.

To pak Kněžſtwo prwé ſwěcené / aneb kteréby geſſtě w Kjſſi, neb kdekoli ginde ſwěceno było / a w tomto Králow twj S.owem Božjm poſłuhowati chtělo / máſe před Adminyſtrátorem a Konſyſtoří poſtawiti / k té Konffeſſy Ceſké ſe přiznati/ a že Učenj to° w též Konffeſſy obſažené° wyučowati/a při nj ſtáti/ ſwornoſt y láſku a poſluſſenſtwj zachowati chce, připowěditi má: A Adminyſtrátor bude powinen gey do Kněh Konſyſtořſkých zapſati/w čemž ge° giſtý řád od Panůw Deffenſorůw wydán a nařjzen býti má.

Toho wſſeho pro budaucý wěčnau paměť / my s počátku pſanj wſſickni Tjj Sgednocenj Stawowé, pod Obogj přigmagjcý/nynj při tomto Sněmu Obecném přjtomnj/ y na mjſtě nepřjtomných/ gſme tyto nadepſané Artykule rukami

kami swými wlastnjmi podepsali/a ge do Kněh Konsystoře Nasſj wepsati poručili. Stalo se w Pondělj den pamatný Swatého Wáclawa Dědice Českého. Léta od Narozenj Syna Božjho/Tisýcýho, Sseſtistého Dewátého.

Nu: 131.

Omlauwa kterauž Deffensorowé P. Mistodržjcým Wiz w Apologii Literu M. na Str: 5 řádku 3.

wčinili/když to těžké Psánj od G. M. C. na Stawy pod Obogj wyſſlo.

WAſſe mylost Vrozenj Páni Páni/Vrozenj a Statečnj Rytjři/G. M. C. gakožto Krále Českého pána P. nás wſſech neymylostiwěgſſjho Páni Mistodržjcý/ Neywyššj Páni Auřednjcy a Saudcowé Zemſſtj/Páni Vgcowé, Sswagrowé a Přátelé naſſj zwlásſtě mylj/ a Páni Patronowé nám mylostiwě a laskawě přjznjwj.

Že gste W. M. k služebné a ſſetrné žádosti naſſi nám přjpis toho psánj od G. M. C. Krále a Pána Pána naſſeho neymylostiwěgſſjho W. M. w přjčině těch wěcý, kteréžby se při minulém Sgezdu w Kollegi Slawné paměti Cýsaře Karla Čtwrtého, zběhnauti měli/ z Města Wjdně včiněného/ a w Středu nynj pominulau w Kancelářj G. M. C. wpřjtomnosti naſſj zgewně přečteného/laskawě pro dalſſj dostatečnějſſj tomu wſſemu wyrozumění a odpowěd propůgčiti ráčili/z toho W. M. služebně děkugeme.

Do kteréhoto přjpisu bedliwě nahlédſſe, nacházýme že se tu nectiko nás nynj přjtomných / ale y ginýchž nepřjtomných Panůw Deffensorůw od Gich mylostj wſſech tří Panůw Stawůw Králowſtwj tohoto / Tělo a Krew Pána naſſeho Gežiſſe Krysta pod Obogj přigjmagicych / nad Konsystoří a Akademij Pražſkau / s mylostiwým powolenjm G. M. C. gakožto Krále Českého nařjzených/ gako y tychž ſamých Panůw Stawůw dotýče. A ge my kteřjž

gſme pominulého času z powinnosti naſſi podlé mocy nám Sněmem dané/a od G. M. C. potwrzené Gich M. Ney- wyžſſj Pány Auřednjky Saudce Zemské/ a Rady G. M. C. a k tomu z každého Kraje ſſeſt Oſob za přjčinami giž gakož W. M. tak y G. M. C. w známoſt vwedenými/ do Pra- hy powolali/znamenitě těžce, gakoby takowý Sgezd proti wlaſtnj oſobě G. C. a Králowſké M. rozepſán býti měl/ k G. M. C. doneſſenj gſme/a ſau. Pro kterauž to přjčinu vzná- wáme toho důležitau potřebu býti/giným Panům Deſſen- ſorům to neyprwé také wznámoſt vweſti / a potom ſpoleč- ně na to buď G. M. C. Králi a Pánu naſſemu neymiloſti- wěgſſjmu/anebo W. M. naſſj dalſſj odpowěd a ſpráwu/dle vznalé potřeby učiniti. Mezy tjm wſſak my nynj od O- ſob naſſich / nechtjce pod tjm w takowém zlém domněnj/ gakobychom ſe čeho proti G. M. C. dopuſtiti měli, zůſtá- wati/ W. M. netagjme/ že geſt ſe z ſtrany téhož dotčeného powolánj giſtého počtu Oſob k wwažowánj wěcý potřeb- ných/ od nás nic giného neſtalo/nežli to k čemu Slawné a Swaté paměti Cýſař Rudolff/ gakožto Král Ceſký/ milo- ſtiwě powoliti/a toho Mageſtátem/y také Sněmem Obec njm potwrditi ráčil. Což také od G. M. C. nyněgſſjho Krále a Pána naſſeho neymiloſtiwěgſſjho doſtatečně po- twrzeno geſt : A čim ſme my Gich miloſtem wſſem Třem Panům Stawům tohoto Králowſtwj pod Obogj/dle Jn- ſtrukcý nám od nich dané/ a od G. M. C. gako y od Sněmu Obecného tolikéž doſtatečně potwrzené, powinni a zawá- záni: Do kterézto powinnoſti my ſme ſe ſwéwolně newe- třeli/ani gi na ſobě mjti nežádali/ale gſauce na plném Sně- mě (gakž dotčeno) s miloſtiwým powolenjm G. M. C. k to- mu wolenj / to ſme k ſobě přigjti muſyli/nenadějce ſe, aby- chom pro ſwau wpřjmnau prácy, kterauž ſme až poſawád s mnohau ſwau nepřjležitoſtj, obtjžnoſtj a ſſkodau / nema-

gjc za

gſe za to nic/nýbrž k tomu ſwé wlaſtnj přikládagjc/ k tomu ſamému cýli / aby wſſe w dobrém a pokogném ſpůſobu ſtáti/a mezy Gich miloſtmi Pány Stawy tohoto Králowſtwj podgednau y pod Obogj/dle Mageſtátu a Porownánj ſtalého / láſka a ſwornoſt zachowána býti mohla, wedli/ tak těžce a newinně k G.M.C. doneſſeni býti měli. W čemž my W. M. žádné winy nedáwáme / a tjm dobře vgiſſtěni ſme/že geſt ſe toho od W.M. neſtalo. Poněwadž to W.M. tagno nenj / gaká geſt y při témž ſgezdu wſſeligaká ſſetrná mjrnoſt od nás zachowána byla / čemuž y to ohlášſenj W. M. tehdáž w ſpiſu podané / a ſſetrná přjmkuwa za propuſſtěnj z wězenj Braumowſkých, k W. M. včiněná/ ſwědectwj wydáwá. Kterauž to ſſetrnau mjrnoſt ſte y ſami ſchwáliti ráčili. Ano y kdyby ſe tu bylo od nás něco neſlušſného a nenáležitého před ſebe brało / nepochybugem žebyſſte W. M. z toho tak wzáctného Aurádu a miſta ſwého w němž ny nj w nepřjtomnoſti G.M.C. w Zemi poſtawenj býti ráčjte/ byli ráčili wědeti gak to přetrhnauti. K tomu geſt to wůbec wědomé /že za ſſtaſtného Králowánj G. M. C. nyněgſſjho Krále a Pána naſſeho neymiloſtiwěgſſjho / y tehdáž když G.M.C. tolikéž w Zemi býti neráčil/podobné powoláwánj a wwažowánj těch wěcý ſe dálo : a tak nic nowého začato nenj. Odkud pak to přiſſlo/ že tak newinně k G. M. C. gſme doneſſenj / nemůžeme tomu z těch ſlow kteréž ſe dále w témž pſanj G.M.C. dokládagj/ totiž z giných rozdjlných mjſt/že gſau G. M. C. o tom ſprawy včiněny, dokonále wyrozuměti : geſſto kdyby ſe ten nebo ti/ kdož nás tak k G M.C. donáſſegj / a w nelj boſt wweſti wſſylugj, ſami gmenowali/ a na nás co toho pořádně žalowati ſměli a chtěli/wědělibychom s pomocý wſſemohaucýho Pána Boha podlé práwa a ſprawedliwoſti gak to s ſebe swésti a newinu ſwau předewſſjm Swětem na ſchwálenj G M.C.

ſprawe-

spravedliwého Saudu vkázati / ale když o nich newjme/ musýme to Pánu Bohu poručiti.

Ano y w tom sme k G.M.C. newinně donessenj/ že sme to roztrussowali, gakoby nějaký Lid Wogenský do Králowstwj Českého wtrhnauti měl/gesstokdo gest to roztrussowal: též kdo k roztržkám a pozdwižénj wedl/aneb wede/my o tom žádné wědomosti nemáme/a sebau sme gisti/ že ani mysslenim nassim w tom sme se nepossliwinili. Gestliže gest se pak kdo čeho toho dopustil/nechť z toho odpowjdá/myť ho zastáwati nechceme, a nebudeme/ w tě gisté a nepochybné naděgi / že nás Pán Bůh sám chrániti/y srdce G.M.C. k nám tak dobrotiwé učiniti ráčj/ abychom ostatnj čas nassich žiwotůw pod milostiwau ochranau G.M. C. pokognětráwiti/a ge také w milosti G.M. C. dokonati mohli. A poněwadž giné wěcy w témž pšanj G.M.C. dokožené/gako mezy ginými y to/abysste nám gménem a na místě G.M C. dostatečně poručiti ráčili/ abychom mezy tim aby G.M.C. zase do Králowstwj České bohdá brzy sskastně se nawrátiti ráčil/aneb do dalssjho nařjzenj G. M. C. žádných takowých Sgezdůw nerozpisowali/giné pak Obywatelé/abysste ráčili napomenauti / aby se na Obessánj nasse nesgižděli, a nagjti nedali. To wsse wjce se wssech Tří Panůw Stawůw pod Obogj / nežli samých Osob nassich dotyče / a oni na swau ponssenau a sstetrnau k G. M. C. do Města Wjdně odeslanau žádost / až posawád milostiwé odpowědi očekáwagj. Z té příčiny, neslussj nám bez gich přjtomnosti na to gakau odpowěd dáti: a toho, na čem sau se powolané od nás Osoby z Stawůw při témž shledánj swém, driwe a prwé nežli toto pšanj G.M.C. nám w známost wwedeno gest, snesli / a zase spolu s námi shledánj se w Kollegi Welikém w Pondělj po Neděli Rogationum k wwážení některých wěcý den gmenowali/(čehož nám gakožto od Gich M. pa-

M. Panům w Stawům nařjzeným Deffensorům měniti w mocy nassj nezůstáwá/) než toliko stogjce my při giž dotčené omluwě swé/ a wědauce že w tom co se osob nassich dotýče/od kohož pak koli newinně k G.M.C. donesseni sme/ W. M. we wssj ssetrnosti za to služebně a welice prosýme/ že tuto nassj ponjženau omluwu G. M. C. w známost wwesti/a podlé toho se k G.M.C. laskawě přimluwiti ráčjte/ aby G. M C. těm správám kteréby se z rozdjlných mjst G.M. C. o nás činili obzwlásstně/ žebychom proti wlastnj Osobě G. M. C. a Králowské/ (od čehož nás pán Bůh mjlostiwě zachowati rač / neb gest nám to nikdá ani na myssli nasse nepřissko)gaký Sgezd rozpisowati/a těch wěcý w témž psanj doložených se dopustiti měli/mjsta dáwati neráčili/nýbrž aby nassi ponjženau omluwu také slyssseti/gi k srdcy swému dobrotiwě připustiti/na ty prostředky a cesty,kterakby tomuto wzniklému nedorozumění náležitě spomoženo býti mohlo/mjlostiwě pomyssliti/ (nebo my na giném sme nebyli/negsme/a bohdá nebudeme/ než s stranau pod gednau w lásce a swornosti / nedáwagjce žádných přjčin k nějakému nedorozumění zůstáwati) a nassjm neymilostiwěgssým Cýsařem Králem a Pánem býti a zůstati. W čemž se W. M. k laskawé ochraně poručena činjme. Datum w Starém Městě Pražském w Kollegi Welikě/Slawné paměti Cýsaře Karla Čtwrtého w Sobotu 31. dne Martij, Léta 1618.

N.N.N. Deffensorowé w Stkedu po Nedělj

Letare od W. M. na Kancelář obessanj.

Num: 132.

Přjpis neyprwnějssjho Psanj a Omluwy od Stawům G. M. C. učiněné.

Wiz w Apologij Letteru O. na Str: 1 řádku 15.

NEygasnějssj a neynepřemoženějssj, welikomocný Rzjmský Cýsař/ Oberský a Czeský Králi/ Pane Pane nás wssech neymilostiwějssj. Ecc W.C.

W. C. M. Od ſwrchowaného Pána Boha wýborného zdrawj/ Sſtiaſtného nad námi W.C.M. wěrnými poddanými/ za mnohá prodlaužená Léta w Kralowánj wewſſj poddanoſti wěrně žádáme.

Za gakými znamenitými a newyhnutedlnými přjčinami gſme ſe dnáwo pominulých/ k Wylémowi Skawatowi z Chlumu a z Koſſmbergka / a Jaroſlawowi Bořitowi z Martinic, ginák Smečanſkému/ též k Miſtru Filipowi Fabriciuſowi/ gakožto k ruſſitelům Obecného dobrého/ nepřátelům W. C. M. a naſſim / nemohauce giž déle na gegich lſtiwé a aukladné praktyky/ ſkrze které nás o Mageſtát nás od ſlawnéa ſwaté paměti C. Rudolffa Pana Bratra W. C. M. na ſwobodné prowozowanj Náboženſtwj daný / a od W.C.M. potwrzený, Porownánj mezy námi včiněné / Sněmy/ a giné wěcy k obhagowánj ſwobody w Náboženſtwj naříjzené připrawiti vſylowali. Anobrž kdyby cýle ſwého k němužoni ſměřowali, dogjti měli, a ſám P. Bůh toho neodwrátil/ ſlawné toto Králowſtwj k dokonaké ſkáze přigjtiby muſylo/ gakožto wěrnj Synowé wlaſti, podlé zaſlauženj gegich zachowati muſyli. A dálegj geſſtě y k giným gim podobným Praktykářům, ſprawedliwě zachowati z newyhnutedlné potřeby donuceni gſme. Tomu waſſe Cýſařſká miloſt z přikložené, ponížené a poddané ſpráwy/ a wſſem wůbec k wědomoſti wydané Apollogie ſſjřegi miloſtiwě porozuměti mocy ráčjte.

Přičemž netagjme W.C.M. že prohlſdagjce k nyněgſſjm příběhům a nebezpečnoſtem/ a znagjce toho welikau W. C. M. y ſwau potřebu / abychom těm mnohým welikým a zlým praktykám Cnimiž W.C.M. gak o toto, tak y o giná Králowſtwj a Země, a nás wěrné W.C.M. poddané, a W. C.M. Krále a Pána naſſeho/ nám od Pána Boha předſtawenau miloſtiwau wrchnoſt/ a podlé toho y o ſwobody náſſe při-

sse připrawiti vsylowali/ s pomocý Pána Boha w cestu wekročili/ přjstrž včinili/ gsme se mezy sebau z spokecného nás wssech snessenj o gistau Dessenssý/ podlé předesslých w podobných přjcinách přjkladůw pro ochranu W.C.M. nás y nassj mjlé wlasti snesli/ a nemohauce vstawičně wždycky pospolu wssickni shromáždeni býti: Z prostředku swého zewssech tŕj Stawůw gisté Dyrektory správce a Raddy Zemské/ ktereyžby stále w Městech Pražských zůstawali/ a tu coby k obhagowánj důstognosti W.C. a Králowské milosti/ též nás wěrných poddaných W.C.M. Manželek a djtek nassich/ řadu a Práwa, Magestátu, Privilegij a swobod Zemských y obecného pokoge/ za dobré vznali/ přjtomnj byli/ na mjstě swém y nassem řjditi měli nařjdili. Což wsse ponewadž od nás nenj tim anmyslem před se wzato/ W. C. M. Krále a Pána nasseho neymilostiwěgssjho tudy w čem neyméně vrazyti/ aneb také giným podobným Lidem a nassim milým přátelům Náboženstwj pod Gednau (pokudž toliko sami pokog zachowati chtjti budau) co vblizowati mjmili. Než gak předně W.C.M. tak y nám wěrným poddaným k dobrému, gsme k W. C.M. Králi a Pánu swému neymilostiwěgssjmu, té pomjšené poddané naděge/ že w tom také s námi milostiwě spokogeni býti/ a gestliby kdokoliwčemu tomu gaký giný weykład činiti chtěl/ takowým zprá wám omylným newěřiti/ nás wěrné poddané W.C.M. při sobě ossklwiti nedopaussteti/ nadepsaných Osob obzwlásstně proti W.C.M. gakž y nám Stawům a wlasti nassj mílé mnohými hroznými wěcmi tak wysoce prowinilých se nevgjmati: Nýbrž y giné gim podobné, zlé, newěrné a praktykářské Rádce/ Russitele Magestátu/ porownánj nasseho/ a sněmownich snessenj/ obecného pokoge/ gakožto Král a Pán nás neymilostiwěgssj skutečně trestati nápomocni býti ráčjte. Proti nám pak wěrným poddaným swým/ nic

tohoż cožby ke sskodě W.C.M. nám a tomuto Králowstwj Bylo/ na raddu zlých lidj před sebe wzýti neráčjte. Z čehož my W.C.M. k nám wěrným poddaným, prawau Otcowskau péči a náklonnost znáti/ a té se W.C.M. wssečkni společně y obzwlásstně, s wynaložením hrdel a Statkůw naſſich do neywyššího přemožení wěrně a poddaně odſkuhowati chceme a powinni budeme/ negsauce na gintém/ nežli wssickni w powinné náležité poddanosti, při W.C.M. stále a wěrně státi. Stim sebe W.C.M. k Cýsařské, Králowské a Otcowské péči a ochraně ponížene poručené činjme. Dátum na Hradě Pražském/ w Sobotu po památce Wstaupenj Krysta Pána na Nebe/ Léta 1618.

W. C. M.

wěrní a poslussnj poddaní/

Páni, Rytjřstwo, Prażané wssech tŕj Měst Pražských/ Hornjcy y ginj Posłowé z Měst/ wssickni Tŕj Stawowé pod Obogj Těło a Krew Pána a Spasytele naſſeho Geżisſe Krysta přigimagicý/ po spolu na Hradě Pražském shromážděnj/ přitomnj y na mjstě nepřjtomnych.

Num: 133.

Správa z strany Kostela Betlémského w Starém Městě Pražském.

Správa o tom/ gakau gsau ti kdož Stawům Králowstwj Českého pod Obogj gegich Magestát/ Snémownj sstessenj a Porownánj s stranau pod gednau učiněné/ a tak Swobody w prowozowánj Náboženstwj rusſili/ s některými Konſſely Staroměstſkými nenáležitau praktyku žili/ A y Kostel Betlemský w témž Starém Městě Pražském k zapečetěnj : Mistry pak a Proffesory Akademie Pražské/ Anobrž wssecky Tři Stawy pod Obogj/ o Prawo gich, kteréž k tomu Kostelu, a dosazowánj do něho Praedicatora magj, připrawiti chtěli.

Geſt

Gest giž náhoře dostatečně vkázáno/ktera k některé Oso
by z přednjch Radd a Služebnjků G. M. C. Náboženstwj
Křjmského pod gednau/kteřjž se wssech časů Stawům pod O
bogj za nepřátely stawěli/dosadiwsse w Městech Pražských
do Auřadůw Konssekstých, Osoby Náboženstwj swého:
Giné pak Konsseky Náboženstwj pod Obogj sobě také di-
wnými swými praktykami k swé wůli zýskawsse/ giž tak
daleko přiwedli/ aby pro Jnstrukcý od G. M. C. Rychtá-
řům dané/a giné zápowědi/Pražané Obce a Osadnj swými
Kosteły a Kollaturami pod Obogj wkádnauti/ a bez Cý-
sařského Rychtáře, ani se o swé potřeby scházeti nemohli:
gakž stižnost týchž Pražan to w sobě sstřezawjrá. Giž po-
stupowali dále/ a wědauc že Kollatura a Kostel Betlém-
ský w Starém Městě Pražském / wssem Třem Stawům
Králowstwj Českého k Akademij Pražské należj: proto,
že Fundátor té Kaplý Betlémské,gménem Jan Milheym
o právu Kollatorském/ a wwozowánj do též Kaplý Ka-
zatele to tak nařjdil: Kdyby koliw Kazatel odstaupil/ a
nebo z Swěta sessel/ tehdy že tři Mistřj z Kollege Cýsaře
Karla Čtwrtého/ Vniversitatis Včenj Pražského/Národu
Českého/ přigmauc k sobě Purgkmistra wětssjho Města
Pražského/ giného woliti magj. Čehož gsau Mistřj též
Akademie také wždycky w pořádném držení byli. W
témž pak častodotčeném Magestátu toho Textownĕ doko-
zeno gest/že G. M. C. Stawům pod Obogj Akademij Praž-
skau od starodáwna straně pod Obogj náležegicý, se wssjm
gegjm přjsslussenstwjm w moc gegich dáwati ráčj. Naby
tjž Nepřátelé a praktykanti/y to zrussiti mohli/ včinili sobě
k tomu tento přjstup.

Když gest Pán Bůh wssemohaucý dobré paměti Kněze
Matyássse Cýra/Seniora anebo Starssjho Konsystoře Pražské
pod Obogj/Ckterýž bywsse hned brzo po témž daném Ma-

gestátu za Kazatele do též Kaplý pořádně, wedlé dotčené Fundacý wolen a wweden: tu za několik Let pořád Slowem Božjm, a Welebnými Swátostmi pod Obogj přísluhowal) prostředkem Smrti z tohoto Swěta powolati ráčil. Tu některéj z týchž Konselůw Staroměstských/tehdáž s týmiž Nepřátely spuntowanj, a od nich přemluwenj, dali se y w to/že gsau Mistry z Kollege k sobě na Rathauz Staroměstský obsýlali/ chtjce aby tam podlé wůle gich giný Prædicator wolen byl. W čemž když se dotčenj Mistřj gim sstrně omkauwali / a na Fundacý/y předesslé přjkłady/gako y na to / že gim bez wědomj Deffensorůw odewssech Těj Stawůw pod Obogj nařjzených toho učiniti/a se z Fundacý wywesti dáti nenáležj. S tjm ohlássenjm/ když se tu kdež náležj poradj/a o gistý den sněsau k wolenj giného Prædicatora, že se neopomínau dožádati Purgkmistra/ aby se k témuž wolenj do Kollege Cýsaře Karka Čtwrtého/ podlé Fundacý nagjti dal. Tu tjž Konselé Staroměststj/neohledagjce se na to nic/že se tu strany pod gednau nic nedotýkało/než mezy samau stranau pod Obogj činiti było. W tom pak Sněmě obecnjm/a Artykuli o dánj mocy Deffensorům nad dolegssj Konsystoře a Akademíj Pražskau/ toho že zgewně dokoženo gest / Byť kaliby kdy gaká potřeba mezy nimi stranami pod Obogj samými co nařizowati/pokogiti/ neb k náprawě přiwozowati/to aby Deffensorowé pod Obogj bezewssj překážky/nezanepražďugjc tjm Geho Milost Cýsařskau učinili. Toho wsseho oni pominuli/a newznessse toho na Pány Deffensory/a nic toho sobě tu kdež náležeko / žeby se gim w čem gaké obljženj stało nestjžiwsse/dali se proti patrnému Textu w zanepražděnj tjm G. M. C. Na kterauž to gegich toliko správu gaké gest y hned těžké poručenj od G. M. C. z Města Widně wyssło / a Mistodržjcým G. M. odessáno; Též co gsau

Mistřj

Mistřj Akademie Pražské na to za odpowěd dali/a gak se s tau wěcy zacházelo: Tomu z těchto následugjcých wěcý porozumj se.

Poručenj G. M. C. w přjčině Kostela Betlémského w Starém Městě pražském / aby skrze Cýsařského Rychtáře zapečetěn byl, včiněné/z prawého Originalu.

Vrozeným a Statečným N. Neywyssjm Auřednjkům a Saudcům Zemským/Mistodržjcým od nás w Králowstwj Českém nakjzeným Raddám nassim/ wěrným mikym.

Mathyáš z Božj mikosti wolený Řjmský Cýsař / po wssecky časy Rozmnožitel Řjsse / a Wherský, Český Král / atd.

Vrozenj a Statečnj wěrnj nassi milj. Z přiležjcý Supplikacý poctiwých Purgkmistra a Konssellůw Starého Města pražského/a z Spisu wnj položeného sjřegi wyrozumjte: Kterak gsau na gedno y druhé wzkázanj tychž Purgkmistra a Konsselůw/ Mistřj Kollege Cýsaře Karka čtwrtého z prostředku swého/ gisté Osoby do mjsta Raddnjho poslati/ a wedlé Fundacý někdy Jana Milheyma spolu s Purgmistrem, Faráře do Kapky Betlémské obrati nechtěli. Nýbrž že sau y hned po smrti Matyásse Cýrusa / bez wědomj a powolenj, gak Rady tak y Osadnjch, giného do též Kapky wwesti/ a gemu kljče od nj y od kljnotůw Kostelnjch sami o swé vgmě odwesti dali.

A ponewadž giž z husta to býti chce / že lidé nepokognj opowrhnauce řád a práwo/sami o swé vgmě, wěcý těch které gim nepřjslussegj, se vgjmagj / nechceme aby to pro zlý přjklad průchod swůg mjti mělo. Proczež wám poručeti račjme/ abysste Rektora a Mistry dotčené Kollege před sebe powolati dali/ gim takowé předsewzetj gich, pokudž tomu tak gest, gak spraweni gsme, stjžili/ a dostatečně poručili/ aby

ti/aby se wedlé dotčené Fundacý zachowali/a spolu s Purgmistrem Staroměstským/Faráře do též Kapky y hned pořádně obrali. A gestliby w tom wedlé tohoto poručenj nasse° w tým dni pořád zběhlém tak se nezachowali/aneb žeby nějaký odporowé o to chtěli býti/tehdy skrze Rychtáře nasseho w Starém Městě pražském takowau Kaplu zapečetiti degte/a tomu teď w nowě neporádně vwedenému Faráři/gménem ana místě nassem poručte/aby on do též Kapky wjcegi nechodil/gj se nevgjmal. Mýbrž Klíče od nj y od Klénotů Kostelnjch do Kancellaře nassj složil/až do rozeznánj té wěcy. Dálegi také Stranám, aby se pokogně proti sobě chowali poručte/a wyskyssjcege w tom coby na odporu bylo/k nim se na místě nassem sprawedliwě zachowegte: Wědauce že na tom gistau a mikostiwau wůli nassj Cýsařskau naplnjte. Dán w Městě nassem Wjdni/w Středu po slawném Hodu Wzkřjssenj Krysta Pána/Léta 1618. A Králowstwj nassjch Rjmského 6. Oberského 10. a Czeského 7.

Mattyáss.

Sdenco Adalbertus Popl de Lobkowic
S. R. B. Cancellarius.
Ad Mandatum Sac: Caes:
Maiestatis proprium.

Odpowěd od Rektora a Mistrůw Kollege Cýsaře Karla Čtwrtého/na swrchu dotčené poručenj Místodržjcým G.M.C. daná.

Wasse mikost Wrozenj páni páni/Wrozenj a Statečnj páni Rytjři/Neywyššj páni Auřednjcy a Saudcowé Zemšstj/G.M.C. Raddy/a zřjzenj Místodržjcý w Králowstwj Českém/páni k nám mikostiwj/a kasdawě přjzniwj.

Také

Gaké gsau Supplikacý Pan Purgkmistr a Konssele Starého Města Pražského G.M. C. Králi a Pánu nassemu neymilostiwěgssímu/ w přičině Kapły Betlémské podali/a co na toG.M.C. milostiwým psanim swým W.M. poraučeti ráčj/tomu sme z připisůw od W M. nám k odpowědi nassj propugčených wyrozuměli/na kteraužto gegich Supplikacý / wedlé wyměřenj W.M. tuto swau správu dáwáme. A neyprwé/ aby mezy Pány Pražany Staroměstskými/a předky nassimi o dosazowánj Prædicatora do též Kapły Betlémské/gacý sporowé býti/a oni mimo samého Pana Purgkmistra/ kteréhožby neystarssj Tři Mistřj z Národu Českého se dožádali / a k sobě připogili/k wolenj a dosazowánj téhož Prædicatora woliti/a do též Kapły wwesti/se čeho proti Fundacy dopustiti/a gich když gsau k nám oto abychom se na Rathauz Staroměstský k wolenj giného Prædicatora nagiti dali/posýkali / odpowědj pominauti měli: o tom netoliko my newjme / ale také tomu zgewně odpjráme/a W.M. oznamugeme/ že gsme my na giném nebyli/a posawád negsme/nežli wedlé té Fundacý tak se zachowati/a sstesauce se se Panem Purgkmistrem Staroměstským spolu s nim takowé wolenj wykonati: Že gsme se pak k wykonánj toho na Rathauz Starého Města Pražského nagiti nedali/byli gsau toho tyto přičiny: Gedna/že táž Fundacý toho w sobě nemá / abychom od Pana Purgkmistra a Konsselůw k tomu na Rathauz obsýlánj býti / a tam se to konati mělo: Nýbrž nacházý se w Knihách nassich Akademických poznamenáno / že gest se to předesssle w Kollegi Welikém wpřjtomnosti P. Purgkmistra dálo.

Druhé / nechtjce se z též Fundacy wywesti/ magjce ohled na to že gest Slawné paměti Cýsař Rudolff/ gakožto Král Český/ Magestátem swym/ wssem třem Panům Stáwům Králowstwj Českého pod Obogj Akademij Pražskau

sewssjm gegjm přjsslussenstwjm w moc gegich dáti ráčil / a
páni Stawowé že gsau také s milostiwým powolenjm G.
M.C. z prostředku swého gisté pány Deffensory nad nj na-
řjdili: kterýmižto poněwadž se Akademie sprawuge / a w
menssjch wěcech o raddu k nim se vtjká/ že gsme bez wědomj
gegich to včiniti nemohli. Gakož gsme se pak my Rektor
a Professores/ z společného nasseho uwážen/ w tom skr ze
pjsaře nasseho Akademického/ při Panu Purgkmistru te hy-
deyssjm/ Panu Ondřegowi Leunhausowi/ we wssj ssetrnosti
omluwiti dali / s tau žádostj, aby nám to na zlau stranu
wykládáno nebylo ginák když se tu kdež náležj poradjme/ a
o gistý den sneseme k wolenj nowého Prædicatora, že se nepo-
mineme dožádati Pana Purgkmistra/ aby se k témuž wole-
nj dal do Kollege Cýsaře Karla Čtwrtého podlé Fundacý
nagjti/ načež týž Pan Purgkmistr wedlé wzkázanj nám za-
se přátelskýho winsse/ témuž wyslanému nassemu oznámil/
že chce to wzkázanj nasse hned na zeytřj wětssjmu počtu
přednesti: což se nepochybně y stalo. Mezy tjm pak Kněz
Jan Cyryllus/ o němž páni Prazané zmjnku činj/ gsa ged-
njm Assessorem Konsystoře Praiské pod Obogj/ kterýž pře-
dessléhо Prædicatora w též Kaple Betlémské pomocnjkem
byl / negsa od nás ani wolen/ ani na Faru uweden/ ani tam
bytu swého nemage / toliko dokudž giný Prædicator wolen
nebude/ za tjm Božj Služby wykonáwá. Z čehož ráčjte
mocy milostiwě wyrozuměti že gsau k takowému Suppli-
kowánj žádné slussné přjčiny neměli/ a že toho také nenj což
sobě stěžugj/ žeby od nás žádnau odpowědj spraweni nebyli.
Pročež gest nám to tjm wjce podiwenjm/ že gsau G.M.C.
takowau správu činiti / a proti Božjskému y Lidskému
Právu toho žádati směli/ aby Kapka Betlémská / na potu-
pu wssého Náboženstwj Křesťanského pod Obogj / beze-
wssého porádného obwinění, slyssenj a rozeznánj, k samé gich
žádo-

žádosti zapečetěna/ a tak od Exekucý začináno býti mělo.
Čehož že G.M. C. prohljdagjce mylostiwě k tomu/že gsau se tyž Páni Pražané na předcých nassich/ ani na nás toho nic čehož nedosaudili/a wedlé čeho dosuzowati nemagj/na nás dopaussteti neráčj/té sme k G M. C. ponyžené naděge.
Ponewadž pak mylostiwj Páni/ předessle od Panůw Dessensorůw nám giné naučenj dáno nenj / nežli abychom se podlé té Fundacy Jana Milheyma / a předessłých přjkladů zachowali. A my také na tom sme,co neydřjwe možné,do žádagjce se Pana Purgkmistra Starého Města Pražského/ Prædicatora do též Kaply Betlémské woliti a dosaditi.
Protož W.M. za to ponyženě prosyme/ že nás při G.M.C. Pánu Pánu nassem neymylostiwěgssim omluwna včiniti/ G.M.C. tuto nassi správu w známost wwesti/ a za nás se k G.M. laskawě přimluwiti ráčjte. Gedno / aby G.M.C. té správě Pana Purgkmistra Panůw/ gakobychom se čeho proti též Fundacý dočiniti měli, místa dáwati neráčil.
Druhé/ aby G.M. C. toho na nás dopaussteti neráčil/abychom w tak welikě wěcy na saman hokau správu/a to gesste negistau dotčených P.Purgkmistra Panůw / a pro nějaký gegich odpor/kteryžby oni naschwále wzbuditi chtěli / měli w nassi sprawedlnosti a Magestátjch/ gaký nátisk trpěti / a z Posessy nassj Kollatury bezewsseho pořádu Práwa wywozowáni býti: Nýbrž aby G. M. C. ráčil nad námi a nad nassimi Prywilegjmi ruku ochrannau držeti / a tymž Panu Purgkmistru Panům nařizenj včiniti / aby se w té přjčině proti nám spokogili. W čemž se W.M k mylostiwé a laskawé ochraně poručena činjme. Datum w Kollegi Cýsaře Karla Čtwrtého/ginák Welikě / w Starém Městě Pražském/w Sobotu po památce Nalezenj Swatého Křjže/5 Maij, Léta 1618.

W. M. k službám wolnj a hotowi

Rektor a Mistři Kollege Cžské Karla 4. ginák Welikě w Starém Městě Pražském

Spis Sewerýna Lossteckého z Libánu/Purgkmistra dožádaného* / kterýmž G. M. C. Mistodržjcým oznamuge/že gest k tomu dožádán byl/Tři Osoby že gsau wolenj/kterýbyz nich dosazen býti měl/že toho při milostiwé wůli G.M.C. zanechawá. †

* Purgkmistra dožádaného rozuměg proto/ že toho času byl w Starém Městě Purgkmistr pod gednau / gemuž přitom wolenj/ poněwadž se Knězstwa pod Obogi dotýkalo/ani býti nenáleželo / neb toho času když se ta Fundacy stala/žádný pod gednau w Radě nebýwal.

† Tim opět se k tomu směřowalo/aby to práwo,kterěž Stawowé pod Obogi podlé Magestátu k tomu dosazenj měli, gim zase odňato bylo.

Wasse milosti Vrozenj Páni Páni/ Vrozenj a Statečnj Páni z Rytjřstwa/Neywyssij Páni Auřednjcy a Saudcowé Zemsstij/ G.M.C. Páni Raddy a Páni Mistodržjcý w Králowstwj Czeském/ Páni mně milostiwě a dobrotiwě přjznjwj. Neragjm před Wassimilostmi/ že sem na požádanj poctiwých Panůw Mistrůw/Proffessorůw Kollege Cýsaře Karla čtwrtého slawné a swaté paměti/ w Autery minulý/ to gest 8. Maij, do Fary Kaply Bethlémské, w hodin 12. za přjčinau obránj tří osob Duchownjch, podlé Fundacý dobré paměti někdy Jana Milheyna/ mezy též Pány Mistry nagjti se dal. Kdež gest giště srozenj pokogně a přátelsky o Osoby tyto/ ze gména tuto położené: o Kněze Jakuba Faráře w Swatého Martina/ o K. Giřjka Dykasta, na ten čas Faráře w Matky Božj před Teynem/ a o Kněze Jana Cyrillusa, na ten čas Prædicatora též Kaply Bethlémské. Protož kteryby z těch tří za Faráře a Prædicatora do též Kaply od G.M.C. dosazen býti mohl/toho při milostiwé wůli G.M.C. zanechawám. Czehož sem Wassim milostem w poniženosti a uctiwosti teyna

wčiniti nemohl. Actum we Čtwrtek, poſt Dominicam Iubilate, 10. Maij, Léta 1618.

W. M. k Služebám wolný a poſlušný

Purgkmiſtr (na ten čas dožádaný) Starého Mě ſta Pražſkého/ Sewerýn Koſſtecký z Libánu.

Giná Supplikacy od purgkmiſtra a Konſſelůw Staroměſtſkých G. M. C. Miſtodržícým podána/ kteráž gak ſe s tau ſwrchu dotčenau ſpráwau dožádaného Purgkmiſtra ſrownáwá/ a k čemu ſměřugi/ totiž aby při Reſolucý G. M. C. zůſtawenj/ a Koſtel zapečetjn byl, wyrozumjſſe.

WAſſe mikoſt Vrozenj páni páni/ Vrozenj a Stateč-nj páni z Rytířſtwa/ Neywyšſſj páni Auřednjcy a Saudcowé Zemſſtj/ G. M. C. gakožto Krále Českého Raddy/ a Miſtodržícý w Králowſtwj Českém/ páni nám laſkawě přjzniwj.

Dne wčeregſſího geſt W. M. na Kancelář G. M. C. od Purgkmiſtra naſſeho ſpráwa w ſpiſu učiněná/ co geſt tak wedlé poručenj G. M. C. Krále a Pána naſſeho neymiloſtiwěgſſího/ VIII. dne Maij, w přjčině obránj Prædicatora, do Kapky Betlémſké/ s Miſtry a Profeſſori Kollege Cýſařſké Karla Čtwrtého ſlawné paměti wyřjzeno/ totiž že gſau ſe na Faru Kapky Betlemſké/ z též Kollege tři Miſtřj ſpolu s nim ſeſſli/ a tu dle Fundacý Jana Mylheyma Přátelſký a pokogně ſpolečně Oſoby tři/ totiž Kněze Jakuba, Faráře w Swatého Martina/ Kněze Giřjka Dykaſta, Faráře Teynſkého/ a Kněze Jana Cyrykluſa, obrali. A když na to přiſſlo/ kterýby z těch tří/ wedlé giž připomenuté Jana Mylheyma Fundacý doſazen a konfirmowán býti měl: Tu geſt mezy nimi neſrownánj ſe ſtalo/ tak že tjž Miſtřj ſami takowé wolenj a práwo na ſebe wztahowali/ a ſobě ge oſobowali: čemuž geſt Purgkmiſtr náſs mjſta nedáwal/ dokládage toho/ že gak gim/ tak ani gemu dálegi w té wěcy/ poně-

wadž se tu práwa G. M. C. dotýče, kráčeti nenáležeko/žá-
dagjce gich/ aby spolu s nim na Kancelář wstaupili/ a W.
M. společně o tom Relacý včinili/ale oni proti tomu repli-
kugjc, na swém stáli/že toho včiniti nemohau. Naposledy
na rozmyssleny sobě to do dne wčeregssjho/že témuž Purgmi
stru nassemu odpowěd dagj, wzali/ gakž dále týž spis geho
to w sobě sssiře obsahuge a zawjrá : Mjsto pak té odpowě-
di / a pominuwsse toho zůstánj/ dotčenj Páni Mistřj dne
wčeregssjho/ k Auřadu G M C. Purgkmistrskému, dwě
Osoby gsau wyslali/ a oznámiti dali/ že o témž wolenj Pa-
nům Deffensorům oznámiti nepominuli / a z těch tř Osob
Páni Deffensores gednu/ totiž Jana Cyrillusa/ do též Ka-
ply Betlémské za Predykatora wolili / podlé Magestátu
Slawné paměti Cysaře Rudolffa/ wssem Třem Panům
Stawům pod Obogj přigjmagjcym, daného / žádagjce
aby Purgkmistr k vwedenj geho do též Kaply Be-
tlémské dnessnjho dne se nagjti dal. Čehož sme se do
nich/aby to mimo patrnau Fundacý a snessenj společné / an
o něho samého na konec determinowáno nebylo a nenj/před
sebe bráti měli, nikoliw nenadáli.

Protož W.M. za to s náležitau vctiwostj žádáme/po-
něwadž giž tu mezy Purgkmistrem nassim/a njmi Pány Mi
stry odpor se nachází / a tu wysoce vbljženy práwa nasseho
se dotýče/že to při nich, aby téhož Cyrilla/ ani žádného gi-
ného Prædicarora do též Kaply pod tim odporem nedosazo-
wali/neprodleně zastawiti/ a nás při milostiwé G. M. C.
Resolucý až do dalssjho rozeznánj zanechati ráčjte. W čemž
se W.M. k laskawé ochraně poručena činjme. Actum w
Pátek po Neděli Iubilate, 11. Maij, A. 16 8.

W. M.

k službám hotowj

Purgkmistr a Konsselé Sta-
rého Města Pražského.

Odpowěd Mistrůw Kollege Cýsaře Karla čtwrtého/ na ty oba wýš dotčené spisy G.M.C. mistodržjcým daná/ w nichž oznamugj/ komu Prædicatora do též Kapky Betlémské dosazowati náležj. A že gsau se w tom wewssem náležitě zachowali.

Wasse milosti Vrozenj Páni Páni/ Vrozenj a Statečnj Páni z Rytjřstwa/ Neywyssj Páni Auřednjcy a Saudcowé Zemsstj/ G.M.C. Páni Raddy/ a Páni Mistodržjcý w Králowstwj Czeském/ páni nám milostiwě a dobrotiwě přjzniwj.

Nač se ti dwa Spisowé/ kteřjž gsau Wassim milostem/ geden od Pana Purgkmistra na ten čas dožádaného Starého Města Pražského/ Sewerýna Losstického z Libanu/ a druhý od Pana Purgkmistra a Konsselů téhož Starého Města Pražského/ dne wčeregssího podání/ a nám téhož dne času Nessporného dodáni, wztahugj/ tomu gsme porozumě li. Načež Wassich milostj wewssjj wctiwé ssetrnosti netagjme. Předně co se Spisu dotčeného P. Sewerýna Losstického dotýče/ to že w prawdě tak gest/ že gsme podlé Fundacý dobré paměti někdy Jana Milheyma/ w přjtomnosti téhož Pana Purgkmistra Starého Města Pražského/ od nás k tomu obzwlássstně dožádaného/ tři Osoby duchownj/ totiž Kněze Girjka Dykasta/ na ten čas Faráře Teynského v Matky Božj před Teynem/ Kněze Jana Cyrillusa/ na ten čas Prædicatora též Kapky Bethlémské/ a Kněze Jakuba Faráře v Swatého Martina/ wolili/ a o to že gest se mezy námi a tímž dožádaným Panem Purgkmistrem Staroměstským gisté snessenj pokogně a přátelsky o ty Osoby stalo.

A ačkoliw týž Pan Sewerýn Losstický mezy gjnými řečmi y w tom se před námi obláyk/ žeby se v něho widělo/ aby takowé nasse snessenj a wolenj/ buž G.M.C. Králi a Pánu nasse-

nassemu neymilostiwěgssjmu / aneb Wassimilosti k dalssjmu toho potwrzenj přednesseno bylo : Aleponěwadž to wssem wůbec gest wědomo / že táž Kapla Bethlémská od starodáwna k Academij Pražské náležj / a Slawné paměti G.M.C. Cýsař Rudolff / gakožto Král Český / Magestátem swým Králowským tauž Academij sewssjm gegim přjslussenstwjm / wssem třem Panům Stawům Králowstwj tohoto pod Obogj / w moc gegich dáti ráčil / a tjž Páni stawowé / podlé milostiwého powolenj G. M. C. nyněgssjho Krále a Pána Pána nasseho neymilostiwěgssjho / nad tim z prostředku swé giste Pány Deffensory nařjdili / pod gegichž toochranau a opatrowánjm my w té přjčině zůstáwáme.

Z té přjčiny / že se nám ginák tressiti nemůže / nežli takowé wolenj tymž Panům Deffensorům w známost vwesti / a od nich potwrzenj očekáwati / gakož sme pak nepominuli y hned na zeytrj to wykonati. A poněwadž gsau Páni Defēsores na mjstě wssech třj Panů Stawů / takowé wolenj schwáliti / a z těch třj Osob gednu / totiž, Kněze Jana Cyrylla, gakožto gednoho Assessora Konsystoře pod Obogj obrati / a geg za Prædicatora též Kaplý, dosaditi poručiti ráčili / tak gsme se y w tom zachowali / a téhož Kněze Jana Cyrylla giž Prædicatora též Kaplý / dne wčeregssjho / dřjwe a prwé nežli nám ti Spisowé dodáni byli, náležitě za Prædicatora do též Kaply vwedli / k čemuž a k témuž vwedenj že gest P. Purgmistr také dožádán byl / k tomu se tjž Páni Staroměststj tim swým druhým Spisem (kterýž se s tim prwnjm spisem od dožádaného Pana Purgkmistra Wassjm milostem podaného welmi nesrownáwá) také sami zgewně přiznáwagj / a tak žádné hodné, slussné přjčiny neměli a nemagj / Wassjch milostj tim wjce zanepražďowati. A poněwadž pak my podlé dotčeného Slawného Magestátu G.M.C. Rudolffa Gich milostem Panům Stawům tohoto Králowstwj Českého

ſtého pod Obogj daného / w té přjčině w mocy a opatrowánj Gich miloſtj Panůw Stawůw zůſtáwáme/a takowé pořádné podlé Fundacy/ y wlaſtnjho přiznánj dožádaného Pana Purgkmiſtra, wolenj/ od Panůw Deſſenſorůw potwrzené, a náležitě wykonané geſt/ a týž Mageſtát gako y ſneſſenj Sněmownj to w ſobě patrně obſahuge/že G.M.C. těmi wěcmi/ kteréž ſe ſamé ſtrany pod Obogj dotýkagj/ ani zanepražděnowán mjti býti neráčjnám pak ſe Pány Prażany o to w nějaké dalſſj ſpiſy a odpory dáti nenáležj. Protož zůſtawugjce toho při této naſſj ponjžené omluwě/ budaulí chtjti Páni Staroměſtſſtj s Gich miloſtmi Pány Stawy tohoto Králowſtwj pod Obogj, oč toho tak činiti mjti/ gak geſt tým Mageſtátem/též Porownánjm mezy ſtranami, pod gednau a pod Obogj/a Sněmownjm Sneſſenjm/ a tak Práwem a Zřjzenjm Zemſkým wyměřeno nezačjnagjce proti giž gednau w tomto Králowſtwj o Náboženſtwj včiněnému pokogi od Executi, toho budau mjti wůli. A s tím ſe Waſſjm miloſtem k miloſtiwé ochraně poručena činjme. Datum 12. dne Měſýce Máge/ Léta 1618.

Waſſjm miloſtem

k Služběm wolnj a hotowj/

M. Mikuláš *Troilus Hagiochoranus*. M. Jakub *Zabonius* z Wyſſetjna/ M. Gikj Sſultys z Felsdorffu/ *Seniores* z Národu Cžeſkého/ Kollege Cýſarſke Karla 4. ginák welikě/ w Starém Městě Pražſkém.

Tyto wěcy ſwrchupſané kdož čjſti bude, a powážj bedliwě Slow toho Mageſtátu / Sněmownjho ſneſſenj / též porownánj mezy ſtranau pod gednau a pod Obogj/gako y pod obogj ſamau, včiněného. Kterýmiž to tak znamenitě opatřeno bylo/že w těch wěcech, očby mezy ſtranau pod obogj ſamau gaký odpor byl/od G. M.C. a Dědicůw G. M. ani budaucých Králůw Cžeſkých/žádná poručenj wycházeti

nemagj. Anobrž že G.M. C. hned tím ani zanepražděnowán býti místi neráčj: A wssak přes to přesewssecko to se dálo. Ten každý bude mocy porozuměti/ že takowými poručenjmi se týž Magestát zgewně russil. Čehož wssecho gsau tyzké Raddy a Nepřátelé / kteřjž G.M. C. tak opanowali/a Stawům pod Obogj wssecko slyssenj při G.M. C. zamezyli/původowé a přičinau byli. K čemuž takéjy to zdánj Jezuwitské, wýšs připomenuté směřowako/ gakým spůsobem Stawům pod Obogj/ y Kostelowé w Praze odnjmáni býti magj.*

* Wiz N. 115.

Num: 134.

NB. Wiz w Apologii Literu H. na Str: 7. řádku 8.

Stjznosti G. M. Knjzat a Panůw Stawůw Augsspurské Konfessý w Slézsku.

SLužby swé powolné s přátelským pozdrawenjm Wzrozenj Páni Páni/ Vrozenj a Statečnj Rytjři/ Poctiwj a Opatrnj Páni přátelé milj/ Páni nám milostiwě a laskawě přjzniwj, wzkazugeme.

Co gste W.M. a wyssrze psanj/ kteréhož Datum w Praze 12 Martij. Léta přjtomného 1618. s strany stalých w Náboženstwj nátiskůw w Hrobě a Braunowě/ nám oznámili, a žádali/ abychom přjmkuwau swau k G.M. C. tak daleko se w to wložili/ aby těm Lidem na obau dotčených místech/ swobodné prowozowánj náboženstwj propussteno/ wězňowé wězenj zprosstěnj/ a tyto nespůsoby/ a což syce giného proti Náboženstwj gest před sebe wzato/ gim k obljženj nebylo: Tomu gsme z Oryginálu psanj obssirného/ při nynigssjm nassem shromážděnj w Wratiskawi, wyrozuměli/ a to také z potřeby w nasse powážen wzali. A gakož se tím W. M. a

M. a Wám / wedlé starého sgednocenj / a k tomu každého času prokazowaného Sausedského dobrého srozumenj / a obzwlásstně w nowě Léta 1609. nařízené / a od nynějssího Králugícýho G. M. Římského Cýsaře potwrzené Conjuncti, obzwlásstně w překážkách Náboženstwj, wedlé nich státi / a w wětssj nastalé potřebě pomocý přispěti / také y proswědomj tjm se powinni býti poznáwáme: Kteréžto přjmluwy Weypis při tom přiložený sme shotowiti dali / a gey W. M. a wám po vkazateli odsýláme / winssugjce wěrně / aby ona tak mnoho prospěti mohla / aby wssech nynějssích y budaucých obtjžnostj oswobozenj / a Páni Stawowé Obogího Náboženstwj se přidržegjcý w kásce, swornosti, dobrém srozumenj / a důwěrnosti zůstawenj a zachowánj býti mohli. Gestližeby také nětco obtjžného přigjti mělo / a W. M. a Wy nás w tom wyhledáwati budau / magj tjm od nás gisti a bezpečni býti / že my podobným spůsobem gako sause oni před tjm k nám psanjm / kteréhož Datum 22 Martij, pominulého 1617. Léta proneslí / též wewssem w tom což wedlé znénj mezy námi wyzdwižené Conjuncti učiniti powinni sme / otewřeně / wěrně / a wedlé neywyššj možnosti, s pomocý Božj každého času wsse skutkem prokázati / a tomu za dosti učiniti dokonce sme zawřeli / od čehož my také y proswědomj odstaupiti nemůžeme.

Přitom také W. M. a wás w tom sprawiti pominauti nemůžeme / kterak zde w Slézsku mimo předesslé W. M. a wám / činěné w Náboženstwj obtjžnosti / každodenně gesstě se nacházegj, a množiti chtějj. Gakož pak při nynějssjm nassem shromáždenj / z rozdjlných mjst / žalostiwé žaloby přicházegj: Mezy kterýmiž nacházý se / předně Město Těssjn / kteréž skrze swé wyslané přednesti dalo / kterak od dáwnjch časů w Městě y na Předměstj / kdež wssecky Kostely a Skoły / Kazateli a Skolnjmi Officyáli k Augssspurské

Konffessý se přiznáwagicými opatřenj byli / a na to y od Geho Lásky a Knjžetcý mikosti Knjžete Adama Wáclawa teď nedáwno Smrtj sesslého pána / a geho pani Matere skrze wydanau Instrukcý Kostelnj / y obzwlásstně wdělenými Prywilegjmi tak wbezpečenj byli / že Geho Láska a Knjžetcý mikost / y wssecka následugjcý Knjžata Těssinská, mocy mjti nemagj, do Kostelůw a Skol, w Městě y na předměstj giných Kněžj a Officyálůw, nežli k Augsspurské Konffessý se přiznáwagicých, dosazowati a narjzowati. Že pak potom, když Geho Láska a Knjžetcý mikost Náboženstwj proměniti / z počátku syce geden toliko Kostel několika Mnichy osaditi: Wssak skrze Zemského Marssalka / a giné Officýry / gim oznámiti dáti ráčil / že w giných Kostelích gegich Služba Božj swobodná zanechána býti má: S čjmž sau také dobře spokogeni byli. Wssak přes to že gest geho Láska a Knjžetcý mikost Léta 1611. wssecky Kostely w Městě y na Předměstj / gako y ty k kterýmž sau od Geho Lásky a Knjžetcý mikosti grunty skaupili, gim odnjti / Katolickými Kněžjmi osaditi: Faráře Městského, kterýž s wědomjm geho Lásky a Knjžetcý mikosti powolán byl / wypowědeti. A když sau sobě to při geho Lásce a Knjžetcý mikosti stjžili / a Prywilegia swá, y přirknutj připomenuli / že gsau wjcegi spůsobiti nemohli / nežli že gest geho láska a Knjžetcý mikost taž Prywilegia od nich požádati / ty na drobné kusy rozstřjhati / a na Stříbrné Mjse po gednom Edl knabu též kusy gim podati / a potom přjsnými Dekréty ge k Křjmskému Katolickému Náboženstwj mocý nutiti chtjti ráčil. Pročež sewssj snažnau pilnostj prosyli / aby gim co neydřiw tjž Kostelowé zase postaupenj býti mohli.

Tolikéž strana přiznáwagicý se k Augsspurgské Konffessý / w Horegssjm Glogowě / w Knjžetstwj Opolském ležjcým / do Pana Girjho z Oprsstorffu / sobě wysoce stěžowala / kte-

ka, kterak pro Náboženstwj znamenitě osaužený trpj / s tau dalssj správau / žeby netoliko od Králowny Alžběty / na to Prywilegium / kteréhož Datum w Byssicých / Léta 1588. dostali. Kteréžto Prywilegium také na Rathauze Hořegssího Glogowa před rukama se nachazý / aby měli moc na wěcné kasy w Městě Ewangelitské Kostely stawěti / Kněžj powoláwati / y také Sskoły pro Mládež wyzdwihowati / a že gednomu každému bez rozdjlu Náboženstwj, práwa Městského bez odporu wděleno býti má. A takowé gegich Prywilegium / že gest Magestátem patrně wtwrzeno / Ano také že sau odginud rozdjlných Dekretůw na stawenj Kostela a Sskoły dosáhli. Podlé čehož že gsau Kostel od dřewa, y Sskolu wyzdwihli. Ale když pan Rudolff z Oprsstorffu / potom statku se vgal / tu gest syce připowěděl / že ge při swobodném prowozowánj Náboženstwj chrániti chce. Ale potom že gest gich na Rathauz powolal / a skrze Auřad oznámiti dal / že gest G. M.C. gako y nowého Krále přjssné poručenj / aby prowozowánj swého Náboženstwj přestali: Pakli toho newčinj / že chce Kostel zpečetiti. Tesaře který tu Sskolu stawěl / gako y toho který k témuž stawenj napomáhal / že gest do wězenj wsaditi / a práwo Městské na ně puštiti dal: Pročež sau se k nám o ochranu wtekli. My pak k témuž z Oprsstorffu sme psali / gemu Magestát, a giné přjpadnosti / y také coby z takowých nespůsobůw pogiti mohlo / dostatečně připomenuli. Ale potom dotčený pan Rudolff z Oprsstorffu / Bratru swému starssjmu / Panu Giřjmu z Oprsstorffu, též Panstwj prodal který ž po sslepěgjch Bratra swého kráčel / a mnohém wjcegj nežli prwé Bratr geho ge wtiskował. Nebo když dotčený pan Giřj z Oprsstorffu powinnost poddaných od nich přigjmati chtěl / a oni připomenuwsse sobě co gest gim giž w přjčině Náboženstwj oznámeno / ano y skutečně před so

wzato/chtěli býti před wykonánjm powinnosti w prowozowánj swobodného Náboženstwj swého vgisstěnj: Gakož pak nenj nic neobyčegného/že se prwé Poddanj Prywilegiemi swými vbezpečugj. Načež Pan z Oprsstorffu k nim tak přikročil/a ty kteřjž k Augsspurské Konffessy se přiznáwagj/na Rathauze zawřel: potom pak do giného Wězenj wésti dáti chtěl: čehož když sau se spečowali/že gest Biřicy poručeno aby ge na place zgewně za Sselmy wywolak a wyhlásyl/ Ale poněwadž Biřic to včiniti na rozmyssleni měl/že gest z Služby swé složen. A Pan z Oprsstorffu otewřené Patenty přibiti/a w nich ge za Rebelly/zpronewěřilě/nepocriwé a nepokogné Lidi/a doceka za Sselmy wyhlásyti dal. Nadto že gest se také Městského práwa odpjralo/Mladssjm Mistrům Řemesla zastawowalo/ wsseligacý zápisowé a živnosti pod pokutau 20. ssz zapowjdali/ A tak se s nimi zacházelo/že o takowých a těm podobných wěcech w Slézsku/ani před Magestátem slýchano nebylo/ A ačkoliw rozdjlná od Wrchnjho Heytmanstwj poručenj geho docházela/wssak takowáswá předsewzetj tjm wymkauwati chtěl/že nadepsaný Proces nikoli pro Náboženstwj/ ale za ginými Politickými přjčinami/proti tým k Augsspurské Konffessy se přiznáwagjcým zachowán gest: wssak přitom toho sobě ku paměti nepřiwedl/ že gest Bratr geho/ tjm počátek včinil/když gim oznámiti dal, že gest G.M.C. a Nowého Krále přjsné poručenj/ aby prowozowánj Náboženstwj zastawili/aneb že on Kostek spečetj. A že Křjmským Katolikům žádné Městské Práwo, Zápisowé a živnosti nikdá odpsrány nebyli. Tolikéž straně k Augsspurské Konffessy se přiznáwagjcý oznámiti dal/ gestliže budau pod gednau přiginati/že gim Řemesla, zápisowé a živnosti budau propusstěny. Dále také strana k Augsspurské Konffessy w Městě Ratiboři se přiznáwagjcý/na nás wzne-

sla/ že

ſka/ze gim Koſtel zawřſn a ſpečetěn/ Pokladnice ſkučená/ Penize z nj wzaty/ geden Kalich/ dwa Oltárnj Sſátky/ geden Ornát/ čtyry Komže/ Koſtelnj Agenda/ ginė wěcy z něho pobrány/ Stolice do Sſatkawy přeneſſeny/ některé Oſoby zraněny/ Predykant gako giný Zločinec z Města wypowědjn/ některé Oſoby do wězenj dány/ a z nich čtyry Oſoby kteřjž 36. Téhodnůw wězenjm ſužowáni byli/ z wlaſti wypowědjni/ K tomu gim y Města Oppole a Ratiboř zapowědjna. Při Sněmu pak držaném G. M. C. Reſolucý přečtena byla/ na ten ſmyſl/ aby těch Čtrnácte Oſob na doſtatečné Rukogemſtwj propuſſtěno było/ a pokudžby nechtěli té mikoſti poznati/ aby zaſe do wězenj dáni a treſtáni byli. A ačkoliw ſe Stawowé za ně přimlauwali/ wſſak že gim toliko takowá odpowěd dána byla: Geſtliže takowý Rewers od ſebe dagj/ že s Katolickými pokogně žiwi býti/ nic nowého nezačjnati/ a wedlé G. M. C. Reſolucý pod propadenjm hrdla y Statku/ we wſſem ſe chowati chtěgj/ že na to hned propuſſtěni býti magj.

Naposledy/ že gſau na přečtenau/ ale gim nepropůgčenau podepſanau G. M. C. Reſolucý/ z nich deſet pod propadenjm hrdla y ſtatku/ že dále Knjžetſtwj Oppolſkého a Ratiborſkého/ a Města Ratiboře prázdni býti chtěgj/ podepſati/ a na to hned do Skunce Západu z Wlaſti swé odebrati ſe muſeli. Ak těm podobné Nátiſky pro Náboženſtwj y na giných rozdjlných mjſtech ſylně a mocně chtěgj proſkakowati/ &c. Datum w Wratiſlawi při Sgezdu Knjžetcým, a Stawůw/ 24 Maij, Léta 1618.

W. M. Knjžata a Stawowé k Augſpurſké Konfeſſi ſe přiznáwagjcj w Hornim y dolnjm Slézſku.

Přjpis Pſanj od Knjžat a Stawůw Hořegſſiho a dolegſſiho Slézſka/ Stawům pod Obogj Králowſtwj Cžeſkého, wěnného.

Wroze-

Vrozeným Panům/ Vrozeným, Statečným, Slowutným, Poctiwým, Maudrým/ Nasſim zwlásſtě mikým/ též mikostiwým a přjzniwým, laskawým/ Panům Panům N. N. z Stawůw pod Obogj Králowstwj Czeského/ společně y obzwlásſtně.

PRzjzeň nassj, a přátelské Sausedské powolné Služby wzkazugeme / Vrozenj, Statečnj, Slowutnj, Maudrj přátelé zwlásſtě milj/ a Páni mikostiwě á laskawě přizniwj. Nepochybné, než že wasſim mikostem a wám/ gestliže ne wſſechněm, ale předněgſſjm w paměti zůstáwá/ a zpráwa včiněná geſt/ co ſme Wasſim mikostem 4. Dne Měſyce Mága, Léta přjtomného pſali/ a co wjce nássi wyſkanj před Pány Deffensory austně přednásſeli. Totižto, že neohlédagjce se že ten od někdy G.M.C. Cýsaře Rudolffa Slawné Křeſtanské paměti/ Léta 1609. Slezákům daný Magestát/ swětle a textownětowwsobě obsahuge/ že Obywatelé w Městech a Wesnicých/ buďte oni pod Duchownj neb Swětſkau Wrchnostj vsedlj/ Kostely a Sſkoly ſtawěti práwo magj/ a že také při trwagjcým gednánj (gakž Wasſim mikostem a wám na djle dobře wědomé geſt) když wýš dotčený G.M. Cýsař Rudolff, G.M. oswjcené Knjže Pana Biſkupa a wſſechny Duchownj, w tom punktu/ co ſe ſtawenj Kostelů a Sſkol dotýče/ za giſtými přjčinami z toho wyniti chtjcí ráčil/ že gſau tehdáž pod giſtau diſpoſicý zanechání byli/ a ta Klauzule exemtionis, z toho Conceptu wyňata byla. A wſſak Geho Láska a Knjžecý Oswjcenoſt/ wyſoce důſtogný, Oswjcený Knjže a Pán, Pan Karel Arcykněže Rakauſké, Knjže Burgundſké, Sſtyrſké, Korytanſké, Kranſké a Wirtmberſké, Biſkup Brixenský, Wratiſkawſký, Hrabě w Tyrolu a Górcu/ tak ſe daleko proti tému Magestátu poſtawiti/ a y w tom zgewně ſe proneſti ráčil/ žeby chtěl totalem Reſtitutionem, aneb celého naprawenj wyhledáwati/ mezy ginými wěcmi také y toto za grůt ſobě

sobě bera/ žeby G.M. Cýsař Rudolff, nerácil mocy mjti takowé° Magestátu dáwati. [G. M. Arcy Knjže Karel/ Biskup Wratislawský/ w protestacý swé, proti Gich mikostem Knjžatum a Panům Stawům Slézským/ gjž gest Dátum 30. Octobris, Léta 1609. včiněné, toho dokožiti ráčil: Že ten Magestát na Náboženstwj za nepořádně a postranně, sub & obreptitiè wyžádaný/ gmjn a držán býti má.] proteż také poddanym a Měssťanům/ genž se k Augsspurské Konffessy přiznawagj a w Mysy osedlj gsau/ Kostely a Skoly stawěti/ nikterakž a žádným spůsobem/ dopustiti chtjti neráčil. A ačkoliw my pro G. L. a Oswjcenosti Knjžecý osobu/ pro zachowánj dobrého pokoge w zemi/ y tohobychom při tom byli zanechati mohli/ a k tomu wésti sme chtěli/ aby Kostel na půl mjle od Města w Wésce Sengwic řečené/ wystawen býti mohl: Ale žádné platnosti to nésti nemohko/ gakž ste tomu W.M. a wy/ z předesslého psanj nasseho obsssirněgi ráčili mocy porozuměti. A poněwadž gste W. M. a wy/ skrze nasse wyskané, austně se nám w tom zakázati ráčili/ že ráčjte chtjti také giné Pány Deffensory w wětssjm počtu obeslati/ a potomně nás w tom náležitě sprawiti. S tim pak až posawád nepochybně za ginými přjpadnými těžkými překážkami se protáhlo.

Protož při W. M. a wás laskawě, služebně a přátelsky wyhledáwáme: Abysste W. M. a wy/ nás tim dřjwe mjstnau odpowědj při tom sprawiti ráčili.

Přitom wssak dále také W.M. a wám oznamugeme/ že předce G. Kn. Láska Pan Biskup/ od času posledniho nasseho psanj/ při G. M. C. Králi a Pánu nassem neymilostiwěgssjm/ wostré a přjssné poručenj Resolucý zápowědi / proti zgewnému textu téhož Magestátu, wygednati/ y také dwě osoby Měststké/ tehdáž když při wrchnjm Wřadu G. M. C.

ochrany hledali/na swobodné Králowské Sykmicy wzýti/a do wězenj wsáditi poručiti ráčil.

Ačkolibychom pro ty a gim podobné attentata, dosti přjčiny byli měli y hned ginačegssj oprawdowosti vžiti: A wssak sme pro zachowánj dobré důwěrnosti, laský, pokoge a swornosti/y také dobrého země, wsseligakých mjrných prostředkůw hledati a widěti chtěli/ zdaliby G.L. a Knjžetcý Oswjcenost, ráčil se dáti ohnauti. Protož gsme gessě gednau 25. Novembris s G.L. a Oswjcenostj Knjžecý osobně zde w Wratiskawi, pokogné gednánj měli. Přičemž my Knjžecý Osoby, s připogenými k sobě z Strawůw/ na 6. hodin s G.L. a Oswjcenostj Kn: gsme rozmkauwali/ a G.M. wsseligaké pochybugjcý přjčiny w mysl wkládali: Ob zwlásstně aby se G.L. a Oswjcenost Kn. z strany swé wlastnj Arcyknjžecý Osoby a celého Slawného Domu Rakauského/ gako y předně z strany G.M.C. dobře rozmysliti/ a raděgi sobě celé Země a pokogného spůsobu/nežli z nepokogenj wážiti ráčil/ poněwadž G.L. a Oswjcenost Kn. dobře o tom wěděti ráčj / Kterak my při publicowánj anebo wyhlássenj swrchu gmenowaného Mageštátu/ gsme se gednomyslně snesli a w tom pronesli: Že pro zachowánj tohoto Zemského neydražssjho Klénotu/ wssecko nasse do neyposledněgssjho wynasaditi chceme/ wsse k tomu cyli / zdalibychom G.L. a Oswjcenost Kn: tak daleko nakloniti mohli/ aby dotčenj Mysstj Městané/ buď plac ten který na Předměstj kaupili/ a nebo při neymenssjm na tom mjstě, w Sengwicu Kostela w Městě Skolu/ bez překážky mjti/ a tu Náboženstwj swé prowozowati a geho wýjwati mohli. Ačkoliw chudým lidem/ také y to mjsto tehož Kostela za přjčinau křtěnj djtek/ též pro stará nedužiwé lidi a dalekost welmi gest nepřjhodné. Kdyžto w to mjsto do Sengwic djtky w neywětssj žymu čerstwé a zdrawé z Města odnássjmy:

a zase

a zase vmrlé zarmauceným Matkám, zpátkem domů donáſſjny bywaly.

Načež G.L. a Oſwjcenoſt Knjžecý/ gako ani na patrný text téhož Magestátu/ žádného pozoru dáti chtjti nerácil/ w kterémž ſwětle a patrně toho dokoženo a nařizeno geſt/ že ti kteřjž ſe k Augſſpurſké Konffeſſy přiznáwagj/ a swých wlaſtnjch Koſtelůw a Pohřbůw by neměli / Koſtely a Domy Božj ſtawěti mohau/ podlé znění Prywilegium, zſtrany přeſpolnjch/ kteréž patrně takto znj: W kterýchby pak mjſtech a Městech, ti genž Augſſpurſké Konffeſſy gſau/ swých wlaſtnjch Koſtelůw a Pohřbůw/ anebo ſpolu s Katolickými neměli / tiže magj a budau mocy podlé tohoto naſſeho dowolenj / gak Koſtely a Domy Božj/ tak y pohřby a Krchowy ſtawěti / a mjſta k nim wyſazowati: Nybrž ráčil geſt G.M. to při předeſſlém swém wyſwětlenj zůſtawiti/ totiž, že Měſſtanům toho dowoliti chtjti ráčj / aby na giná mjſta, kdežby Ewangelitſſtj Predykantowé giž prwé byli/ (an žádný okolo dwau mil ſe nenachází) choditi / a každý Měſſtan swým Dětem Preceptora chowati / a přigjmánj pod Obogj/ gako y Křeſt a Pohřby/ wſſak bez Luteryanſkých Ceremonij w Papeženſkých Koſtelich wykonáwati mohli.

Dálegj ſme také tomu s nemalým vzáſnutjm od G. L. a Oſwjcenoſti Kn. ſamé Oſoby porozuměli / že geſt ráčil tu gednu oſobu do wězenj wzatau/ ſkrz Miſtra poprawnjho z Hradce Králowý mečem odprawiti poručiti / za přjčinu ſobě bera/ gakoby ſe to ne pro Náboženſtwj a Mageſtát/ a neb žeby ſe k wrchnjmu Vřadu vtjkala: Ale pro giné Politycké přečinění ſtalo. Totiž žeby ſe ſpuntowati/ pſſtolnjky od giných přigjmati, a k tomu ſe ſtrogiti měla / kterakby G.L. a Oſwjcenoſt Kn. a wſſecky Katolické w Městě Wyſſy potřjti / a Města ſe zmocniti mohli. Též žeby také roſſeligaké zlé wěcy proti G.M. mluwiti/ a když Miſtr po-

prawnj předstawen byl/ k tomu se y přiznati měla.

Gak tedy nad těmi a těm podobnými přestaupenjmi/ kdyby gakž náležj mohly vkázány býti/ nemohlby žádný slussně zaljbenj swého mjti: Tak mnohém méně należj / a z toho se odpowjdati nemůže / když se tak potutedlně a bez pořádného, Criminalnjho Processu kráčj. Kdež gsme také my Knjzata a Stawowe společně, až do té hodiny při pokogném gednánj gsauce/ w tom smyssleni zanechání/ gakoby obědwě ty Osoby gesstě w živobytj byli: Wssak pod tim potichu/ skrze cyzýho přespolnjho poprawce/ osoby ty odpraweny gsau. O kterémž a tomu podobném processu, gakž prwé w této Zemi nebylo slychánо: Takby snadně konečnau roztržku a skázu obecnjho dobrého wzbuditi mohlo. A činj nám týž Processs tim wětssj rozmyssleni / že prawě w ten čas tyto obědwě osoby do wězenj wzaty gsau / když toliko prostě o Náboženstwj činiti bylo/ a G.L. a Oswj: Kn. tehdáž ty Cysařské Inhibitj/ a wsseligaké gich obwinňowánj/ (k nimž se wssak oni Myssitj žádným spůsobem nepřiznáwagj / a toho také na ně až posawád nic prowedeno nenj) wygednati / a gegich Kazatelům pod stracenjm hrdla, cti a Statkůw, přikázati račil/ aby Města Myssy, a mjsta w Sengwicu prázdni byli/ a Náboženstwj neprowozowali: kterýmž ani sseſt Neděl k rozmyssleni dopřjno nebylo/ když za ochranu při wrchnjm G.M.C. Wrade/ na něgž gim Majestat zřetedlně vkazuge/ a k němuž wrchnj Wrad zawazuge, žádali. Z čehož W. M. a wy/ snadně saudi-
ti mocy ráčjte a můžete / gak wysoce obtjžně a staroſtliwě nám společně y celé zemi, takowý Processs přichází/ a čeho se přitom obawati gest potřeba. Zwlásstě když G.L. a Oswjcenost Kn. gesstě dále proti nám se w tom proneſti ráčil: Aby tato wěc průchod swůg mjti mohla/ že musý swých přednjch spřjzněných rady a pomocy w tom wžjwati.

Gakož

Gakož pak giž nynj při společném nassem shromáždění/G. L. a Králowská Welebnost Král polský/skrz gednoho swého obzwlásstnjho k nám a wrchnjmu Cýsařskému Wřadu wypraweného wyslaného/Maximiliána Přerembského z Přeraß/Starostu w Petrkowě/w tom se proneslj ráčil: Že se G. L. a Oswjcenosti Kn: Pana Biskupa wysoce vgjti/a G. M. gakožto swého blizkého přjtele Asistentj a pomocý nikoli opustiti/a na to hleděti chtjti neráčj/aby G:M. prowáděnj wsseligakých nátiskú pocyrowati a okanssetj mjti ráčil. Odkudž patrně to widjme a známe/ gakéby nebezpečenstwj Zemi této/ proto/ že se swých sprawedliwě dosažených Prywilegij a Magestátu vgjmagj/a nad nimi ruku držetj mjnj/ nastáwati chtělo A poněwadž pak za wěc wysoce potřebnau vznáwáme/ abychom to wssecko G. M C. Pánu nassemu neymilostiwěgssjmu poddaně oznámili/a w tom se ohlásyli: Gestližeby tomuto nebezpečnému a daleko patrjcýmu zlému neměko oprawdowě w cestu wkročeno býti/a giné zlé roztržitosti a pozdwižení negaké žeby z toho wzbuzeno bylo: (Čehož my z nassj strany wěrně se wystřjhati/ a na sebe aby to odwráceno býti mohlo / pilný pozor dáti chceme) že My před Bohem/ G.M.C. a wssjm Swětem / tim zlým a nesstěstjm wsseligakým winni nebyssme a býti nechceme. Gsauce k G.M.C. té celé naděge/že G.M.C. swau mocý w to se wložiti a tomuto zanjcenému zlému w cestu wkročiti ráčj.

My pak také powinni se býti poznáwáme / abychom wedlé toho s W.M. a wámi/včiněného a od G.M.C. milostiwě stwrzeného sgednocenj/takowé w Nabožentwj w této Zemi neslýchané sauženj a nátisky w známost wwedli/ a nasse s W.M a wámi spogenj sobě ku paměti přiwedauce/ge y drželi. Protož při W.M. a wás, přjznjwě přátelsky a služebně wyhledáwáme/ že nám w této swědomj se

dotýkagjcý wěcy/kterakby gi bez ňákého nepokoge, a rozbroge spomoženo býti mohlo / raditi, napomocnj býti ráčjte a budete. A widěloliby se W. M. a wám za potřebné/oginým sgednocenym a přiwtělenym Zemim wznámost vesti: Tak abychom my, přisloliby co nenadále w takowé wysoce důležité potřebě, wěděli se na konec nač obezpečiti. My se proti tomu zakazugeme we wsselikých nastalých přjčinách, tak se chowati / gakž podlé giž dotčeného sgednocenj/to oprawdowě a žiwě včiniti powinni sme: A to sme (gakž se naděgeme) k W. M. a wám wždycky wykonáwali. A s tjm W. M. a Wás Božské ochraně poručena činjme/Odpowědi očekáwagjce. Datum w Wratislawi/při spokečném nassem shromážděnj / 28. Novembris. Léta 1616.

M. M. k Augspurské Konfessi se přiznáwagicích Knjžata a Stawowě hokegssiho a dolegssiho Slézska.

Odpowěd od Stawůw Ewangelitských Králowstwj Czeského/Gich M. Knjžatům a Stawům Hornjho y Dolnjho Slézska daná.

WAsse mikost Oswjcenj a Wysoce Vrozenj Knjžata/ Vrozenj páni páni / Vrozenj a Statečnj Rytjři/ Slowutnj, Poctiwj, a Maudřj/Mikostiwj, a laskawě přjzniwj páni/Služby nasse poslussné wždycky horowé, a powolné wzkazugjce/od wssemohaucýho pána Boha W. M. mikostem/W. M. Panům a wám/wsseho časného y wěčného dobrého winssugeme.

Čeho gste W. M. mikosti W. M. páni/a wy/skrze dwoge rozdjlná psanj swá/ gichž Datum 4 Maij, a 28 Novembris, wsse Léta pominulého 1616. při Gich mikostech wssech třech P. stawjch tohoto Králow: Českého pod Obogj wyhledáwati ráčili a wyhledáwali / tomu sme dnessnjho dne/

gsauce

gſauce na powolánj Panůw Deffenſorůw/ odewſſech Tř
Stawůw tohoto Králowſtwj pod Obogj / w přjčině Ná-
božeńſtwj nařjzených/wedlé Sněmownjho ſneſſenj / a gim
od wyſſpſaných panůw Stawůw wydane Jnſtrukcý / zde
w Městech Pražſkých w Welikě Kollegi Cýſaře Karka 4.
shromážděnj/obſſjrně porozumělj/že W. K.M. W.M. Pa-
nům a wám/to welmi za těžké přicházý/ že Geho Arcyknj-
žetcý miłoſt Neydůſtognějſſj a Neygaſnějſſj Knjže a Pán
Pan Karel Arcyknjže Rakauſké/Knjže Burgundſké/Sſtyr
ſké/Korytanſké/Krainſké/a Wittemberſké/ Biſkup Bryx-
ſký a Wratiſławſký / Hrabě z Tyrolu / a Górcu/ atd. proti
Slezſkému Mageſtátu/od někdy Skawné a Swaté paměti
G M. C. Cýſaře Rudolffa / na Swobodné prowozowánj
Náboženſtwj/Léta 1609. danému/a patrnému textu/swým
poddaným/kteřjž ſe k Augſſpurſké Konffeſſy přiznáwagj/a
w Městě Nyſſý oſědlj gſau/Koſtely a Sſkoły, ſtawěti do-
konce powoliti chtjti neráčil. Tolikéž že Geho Arcyknj: M.
Pan Biſkup/od času wyſſdotčeného prwnjho ku Panům
Stawům tohoto Králowſtwj Českého pod Obogj, proſſlé-
ho pſánj/ při G M. C. Králi a Pánu nás wſſech neymilo-
ſtiwějſſjm / přjſná a welice oſtrá poručenj wygednati/a na
dwě Oſoby Městſké / když při G. M. C. wrchnjm Auřadu
Heytmanſkém, ochrany wyhledáwali / na otewřené ſwobo-
dné Cýſařſké ſylnicy poručiti očekáwati/ gegjti / do wězenj
wſaditi/a gednoho z nich teyně bez wyſlyſſenj / a práwnjho
proceſſu/ſkrze Miſtra poprawnjho z cyzý Země powolané-
ho/Mečem ſtjti a ſkliditi dáti ráčil. Nic méně/ že ſte W.
K.M. W.M. páni a wy/pro zachowánj dobrého ſrozumě
nj, důwěrnoſti, láſky, ſwornoſti, a pokoge/w Zemi s G M.
Arcyknjžetcý/25. dne Novembris, we Wratiſławi neyprw
přátelſky gednati/co zaſe na to od G.M. Arcyknjž za odpo-
wěd doſtati ráčili a doſtali: A z toho ze wſſeho gako y za

přjčí-

přjčinau od G.M. Krále polského k W.K.M.W.M. Panům a wám/ wyprawené Legacy/ čeho gest se obáwati. To wsse že gste na G.M C. Krale a Pána nás wssech neymilostiwěgssjho/ ponjženě wznésti ráčili a wznesli/ žádagjc aby G.M. mocnostj a důstognostj swau Cysařskau w to se wkložiti / a tomuto zanjcenému nesstěstj azlému w cestu wkročiti ráčil: Panům pak Stawům Králowstwj tohoto o tom tolikéž w známost wwozugjce / při nich toho wyhledáwati ráčjte/ a wyhledáwáte/ aby wedlé toho s nimi wčiněného/ také od G.M C. milostiwě potwrzeného sgednocenj/ W.K.M.W.M. Panům a wám/ w této swědomj se dotýkagjcý wěcy/ a kterak by to bez welikě baurky a dalssich roztržitostj spokogeno býti mohlo, raditi nápomocni byli/ tak aby W.K.M. W.M. a wy/ráčili wěděti nač se w gistotě we wssech, mimo naděgi nastalých potřebách, bezpečiti: gakž to wsse oboge W.M. psanj/ y gednokaždé obzwlásstně w sobě sliče obsahuge a zawjrá. Na to W.K.M.W.M. Panůw a wás / po pilném a bedliwém wssech přjpadnostj této wěcy wwáženj, netagjme/ předně že s W.K.M.W.M. Pány a wámi/ w dotčeném proti tak patrnému Magestátu wtiskowánj a překážce srdečné wtrpenj neseme: A gakož sobě to welice libugeme/ [NB Gakož gsau Gich milostem Knižatům a Panům Stawům Slézským/ Stawowě Králowstwj Čzeského tuto k mjrnosti a setrnosti radili: tak sau to wsse od Osob swých tolikéž wždycky/ před tjm y potom/ skutečně zachowali / a hogně dokázali. A byliby posawád na giné nepomyslili / ani giných prostředkůw před sebe newzali/ kdyby ge k tomu nepřátelé gegich swými na neywýss přiwedenými praktykami (proti nimž také mocněgssjho remedium a processu přjkřegssjho wziti musyli) nebyli donutili.] že gste W.K.M. W.M. Páni a wy (gakž w psanj swém dokládati ráčjte) w této tak welikě a daleko patřjcý wěcy/ wsseligakých mjrných prostředkůw až posawád

wád požjwati ráčili/a požjwali: Tak nemohli sme tolikéž w Raddě naší i gednomyslně, nic giného nagjti/nežli na tom sme se snesli a zawřeli/ abychom při G.M.C. Králi a pánu nás wssech neymilostiwěgším, sobě milostiwé Audyencý wyžádali/a to wsse G.M.C. wewssj poddané ponjženosti přednesli/a prosyli/ aby G.M.C. neráčil dopawsstěti/ aby se kdo z cyzých potentátůw těchto wěcý vgjmati/měl. Ale aby G.M.C. swau wlastnj Cýsařskau a Králowskau důstognosti w to se ráčil wložiti/ tak abysste pro zachowánj w Zemi pokoge a swornosti/ W.A.M.W.M. Páni a wy/ sewssemi swými vtisstěnými v wjře sgednocenými/ při patrném textu Magestátu/a swobodném prowozowánj Náboženstwj, pokognězůstaweni býti mocy ráčili, a byli. Gakož pak od G.M.C. na to gistě a milostiwé Resolucý se naděgeme: Kteréž gak neydřjwe dostaneme/nepomineme yhned W.A.M.W.M. Pánům a wám gi odeslati. Mezy tjm/W.A.M.W.M. Páni a wy/gako kdy prwé wsseligaké prozřetedlné ssetrnosti a mjrnosti požjwati mocy ráčjce/ a odewssech Třj Stawůw Králowstwj Českého pod Obogj/toho se dokonále nadjti/ a na to se bezpečiti/ že od wýsdotčené včiněné od G.M.C potwrzené Coniuncti nevstaupj/nýbrž w nastalé potřebě/ (k čemuž aby přigjti mělo/ milosrdný Pán Bůh milostiwě vchowati ráčj) wedlě swé neywyššj možnosti/ podlénj se zachowagj.

M. M. Neywyššj Auředníci a Saudcowé Zemssej/Rzimského Cýsaře G. M. Raddy/ Saudu Dworského a Komornjho/ y Osoby z Obce/ze wssech Třj Stawůw Králowstwj Czeského pod Obogi/ nynj w Praze w Kollegi Cýsaře Karla Čtwrtého po spolu shromážděnj.

NApossledy/ Gak gsau Stawowé pod Obogj/pů-
wodem tychž nepřátel swých/Magestátu, na swo
bodné prowozowánj Náboženstwj swého Křesťanské
ho/ od G. M. Cýsaře Rudolffa druhého, Slawné
paměti, těžce a pracně dosáhli/a gaké mnohé y obmy-
slné přitomi překážky sobě od nich činěné měli/ tomu
wssemu z Akt a Sepsánj těch wssech wěcý/ kteréž se
při Sněmu držaném na Hradě Pražském/y na Rat-
hauzých Nowého a Starého Měst Pražských/ stra-
ny Náboženstwj gednali a konali/ w brzkém času k
wytisstěnj přigiti magjcých/ gedenkaždý obssir-
něgi a gruntownějí wyrozuměti
mocy bude.

Index

Index, anebo Registrum prosnadnégssj nalezenj Allegat, k druhé Apologij Stawůw Králowstwj Českého přikložených.

Numero I.

Zřjzenj Zemské.

O Wjře pod Gednau y Obogj Spůsobau.

N. 2. přjsaha Krále Geho mikosti.

N. 3 Magestát Zygkmunda Cýsaře / Stawům Českým a Morawským na Náboženstwj daný.

N. 4. Prywilegium od Cýsaře Zygkmunda Pražanům dané

N. 5. Artykul z Knih práw Městských Starého Města Pražského.

N. 6. Artykul z Statut a Knih Obecnjch Nowého Města Pražského.

N. 7. Zřjzenj Zemské A. XXXIII.

N. 8. W Spisu Kněze pod Gednau/pod smyssleným gménem Witolida Poskoka.

N. 9. Artykul z Kwaternu Sněmůw Obecnjch Čerweného/ Léta 1567.

N. 10. W temž Kwaternu ut supra, Léta 1553.

N. 11. Z Kalendáře Hystoryckého M. Danyele/stránka 494

N. 12. přjsaha Knězj pod Obogjch dolegssj Konsystoře Pražské/od Arcybiskupa Swěcených/ kterauž činiti musyli až do obnowenj Konsystoře / kteréž se stalo od Panůw Stawůw Králowstwj Českého pod Obogj. 1609.

N. 13. Mandát na Knězj Bratrské, a posluchače gich.
Mandát Krále Wladislawa o Pikhartjch/kterj se Bratrjmi gmenugj.
Poručenj G. M. C. podkomořjm, strany dosazowánj Osob za Konssely w Městech.

N. 14. Stiżnosti G. M. Cýsaři Rudolffowi w Létu 1608. od strany pod Obogj podané.
Extrakt Mandátu publikowaného při držaném Saudu Města Braumowa/a to z poručenj P. Opata/ 1603.
Weytah publikowaného Mandátu Opata Braumowského/kteréżż od Knězj geho. w Kostelich na Katedrách wewssech Wesnicých panstwj toho čten byl.
N. 15. Z Sněmu Léta 1608. Artykul o Náboženstwj.
N. 16. Instrukcý Konsystoři pod Obogj od G. M. C. z Kancelaře wydaná.
N. 17. Přjmkuwa Arcykněżete Matyásse Krále Wherského.
N. 18. Přjmkuwa Jrzdrycha Falcgkraběte.
N. 19. Přjmkuwa Krystyána Kurffirssta Saského.
N. 20. Přjmkuwa Kurffirssta Brandeburského.
N. 21. Přjmkuwa Filippa Ludwjka Falcgkraběte.
N. 22. Přjmkuwa Knížete Brunsswického.
N. 23. Nowý Mandát G. M. C. ke dni 20. Maij, publikowaný/Léta 1609.
N. 24. Dekréty Pražanům/též Akademij pod Obogj/aby ssli na processý.
Artykulowé z Instrukcý G. M. C. purgkmistru a Rad dě Starého Města Pražského/při Obnowenj Raddy/ Léta 1608.
N. 25. Magestát Cýsaře Rudolffa/Stawům pod Obogj Králowstwj Českého/na swobodné prowozowánj Náboženstwj daný.
N. 26. Artykul o dánj mocy Deffensorům nad dolegssj Konsystoři a Akademij Pražskau.
N. 27. Porownánj mezy stranau pod Gednau a pod Obogj.
N. 28. Z Sněmu Léta 1610. Artykul o Náboženstwj.
N. 29. Artykul o opatrenj Stawůw proti nařjzené Defenssý
N. 30. W Apologij Jesuwitské Latinské/proti Stawům Českým

Českým wydané / a w Wjdni tisstěné.

N. 31. Protestacý Stawůw proti Skawatowi a Smečanskému / z Akt Léta 1609.

N 32. Artykulowé na Sgezdu Obecném / kterýž držán byl na Hradě Pražském / Léta Páně 1611. w pátek po památce Swatého Pawla na Wjru Křesťanskau obrácenj

N. 33. Ezechyelowi M. Predykantu Neyersdorffskému.

N. 34. Tobiássowi M. Predykantu w Landeku.

N. 35. Janowi Vrsynowi Predykantu w Neůstádl.

N. 36. Jakubowi Horickému z Tepence / Heytmanu Melnickému.

N. 37. Témuž.

N. 38. Témuž.

N. 39. Knězy Pawlowi Wiktorýnowi Sekerowi.

N. 40. Z Oracý, w Kostele Hradu Pražského držané / od Jozeffa Makarya / Kanownika Hradu Pražského / Smečanskému připsané.

Z Spisu pod Tytulem Přátelského psanj Dennemarských a Norwedských Sstudentůw.

Jtem / W nadepsaném Spisu pod smyssleným gménem Witolida poskoka.

Přjdawek některých důležitých přjčin / pročby nebezpečno bylo w Augsspurské Konffessý / a w nowě zaražené wjře žiwot konati / neb skonati.

W Knjžce pod Tytulem Mumrage / od Kněze M. Jana Ctibora Kotwyz Freyffeldu / čc. wydané.

N. 41. Žě Knihy pod Obecnj Žádussnj w Knězowsy k panstwj Křiwoklátskému náležegjcý wyzdwihli / a na Smečně spálili.

N. 42. Stjžnosti Obce Městečka Malyna / proti Bartolomějowi Pikowi / Sparu Klásstera Sedleckého.

N. 43. Patera Andreasa Jesuity Kázanj.

N. 44. Arcybiskupa Pražského Antisky pro Náboženstwj.
N. 45. Psanj Arcybiskupa Pražského Hejtmanu Pardubskému.
N. 46. Dekrét z Kancelárie České Pražanům Staroměstským a Nowoměstským o Impressory.
N. 47. Artykulowé některéj z Instrukcý / kteráž gménem G. M. C. Rychtárům G. M. w Městech Pražských dána.
Spis a ohlášenj gednoho Žáduscj proti té Instrukcý Cýsařským Rychtárům dané.
N. 48. Psanj Wyléma z Wřesowic Mincmeystra / k Wyléamowi Slawarowi.
N. 49. Města Litoměřic Stiżnosti.
N. 50. Odpustky Smečanského.
N. 51. Stiżnosti Pražanůw Nowoměstských do Hejtmana swého Sezymy z Wrtby.
N. 52. Giné Stiżnosti Pražanůw Nowoměstských.
N. 53. Gravamina a Stiżnosti Purgkmistra, Radnjch, Starssjch Obecnjch / a wssj Obce Menssiho Města Pražské.
N. 54. Stiżnosti Měssťanůw Mostských pod Obogj.

Lit: A.

Komory České mezy Mostskými wyměřenj.

Lit: B.

Wyswětlenj Ortelé z Komory České / Mostským z strany Statkůw Žádussnjch.

Lit: C.

Artykulowé a stiżnosti Sausedůw Ewangelitských pod Obogj přigjmagjcych / gakž Měssťanůw a Cechownjch Města Mostu / Rychtářů, Přiseżnjch Konsselů, na mjstě Obcý některých Wesnic / kteréž od strany pod Gednau snássetj musyli / w krátkau summu shromážděné / a neyprwé stiżnosti Mostských.

Stiżnos-

Stiżnost Jana Trabera do Geremiáše Millera z Mostu

N. 55. Stiżnosti Obcý některých Wesnic, k Městu Mostu přináležegjcých.

N. 56. Stiżnosti Města Kladska na Řeholu Jezuwitskau

N. 57. Stiżnosti pro vtiskowánj w Náboženstwj Lidj poddaných w Hrabstwj Kladském.

N. 58. Stiżnosti Königshanských w Hrabstwj Kladském/ do Sekretáře Hrabstwj Kladského.

N. 59. Stiżnost Krystoffa Passka z Willemsdorffu, w Hrabstwj Kladském.

N. 60. Stiżnosti strany Nátiskůw, Obce a Měssťanůw pod Obogj Města Austj nad Labem.

N. 61. Mimo wýss położené Spisy a stiżnosti / tito sobě w těch dotčených/ y giných mnohých rozdjlných přjčinách a vtiscých stěžugj.

N. 62. Psanj Arcybiskupa pražského / kteréž včinil Presydentu a Raddám Komory České / o wybytj Kněze pod Obogj z Městečka Strassecýho.

Psanj Hetmana Křiwoklátského k Strassecým o wybytj Kněze.

N. 63. Psanj Arcybiskupa k Hetmanu Křiwoklátskému o wybytj z Města Strassecýho Kněze pod Obogj.

Odpowěd Strassecých G. M. C. Panu Hetmanu na též psanj daná.

N. 64. Průwod Strassecých/ že mjwali Kněžj z Konsystoře pod Obogj.

N. 65. Psanj Arcybiskupa k Hetmanu Křiwoklátskému/ aby poručil Strassecým Kněze pod Gednau přigjti.

N. 66. Psanj Arcybiskupa k Strassecým o přigetj Kněze pod Gednau.

N. 67. Psanj Hetmana Křiwoklátského k Strassecým o přigetj Kněze pod Gednau.

N. 68.

N. 68. Resolucý G. M. C. na Město Nowé Strassecý wynesseną.
N. 69. Weypis Mandátu Opata Braumowského.
N. 70 Reces z Kancelárie zstrany wybytj Kněze pod Obogj Braumowskym včiněný. (mowě.
N. 71. Poručenj G. M. C. strany zbránenj Kostela w Brau
N. 72. Psanj od Deffensorůw Braumowským.
N. 73. Supplikacý Opata Braumowského k G. M. C. w přjčině Deffensorů. (mowského.
N. 74. Odpowěd Deffensorůw na Suplikacý Opata Brau-
N. 75. Psanj Heytmana Oseckého Hrobským 2 Novembris Léto 1614. aby Predykanta z Městečka wybyli, včiněné.
N. 76. Strjžné Artykule Raddy y wssj Obce Města Hrobu.
N. 77. Psanj Arcybiskupa Pražského k Hrobským, o wybytj Kněze gegich pod Obogj.
N. 78. Reces, nj mž se Hrobsstj Arcybi: za poddané přisuzugj
N. 79. G. M. C. Kancelárie České Dworské odpowěd, aby se Hrobsstj spečetěného Kostela newgjmali.
N. 80. Rewers kterýž Hrobsstj měli shotowiti.
N. 81. Suplikacý Panů Deffensorů/ Léta 1614.
N. 82. Suplikacý Stawůw při Sněmě/ Léta 1615.
N. 83. Zdánj některých Neywyssších p. Wřednjkůw Zemských/ že Braumowsstj k stawenj Kostela práwa nemagj
N. 84. Poručenj G. M. C. aby Braumowsstj přestali stawěti Kostela.
N. 85. Mandát G. M. C. strany Kollatur na Panstwjch G. M. C. Léta 1612.
N. 86. Psanj kteréž Purgkmistr a Radda Starého Města Pražského G. M. C. (bez wědomj Obce) včinili.
N. 87. Psanj Purgkmistra a Raddy Menssjho Města Pražského G. M. C. včiněné.
N. 88. Psanj Purgkmistra a Konssellůw Města Austj nad Labem/ podkomořjmu včiněné.

N. 89. Obeslánj Stawůw do Kollegek Pondělku po Neděli Innocauit/ Léta 1618.

N. 90. Propossycý od P. Seffensorůw Stawům do Kollege obeslaným přednessená.

N. 91. Supplikacý k Místodržjcým.

N. 92. Supplikacý G.M.C. do Wjdně odeslaná.

N. 93. Relacý Panůw wyslaných.

N. 94. Psanj Panům Morawanům.

N. 95. Rewers a Konfirmacý Prywilegij od G. M. Cýsařské wssem Třem Stawům Králowstwj Czeského daný.

Přjpis Rewersu od G.M. Arcyknjžete Matyásse/ Krále Vherského/ &c. P. Stawům Králowstwj Czeského, daného / z Gihlawy.

Druhý Rewers G.M. Krále Matyásse / Stawům Králowstwj Czeského, před korunowánjm G. M. daný.

Potwrzenj wssech Prywilegij od Krále Matyásse druhého/ w Králowstwj Czeském/ po geho korunowánj/ &c.

N. 96. Těžké psanj G.M.C. Místodržjcým na Seffensory a Stawy pod Obogi.

N. 97. Artykulowé Zřjzenj Zemského Králowstwj Czeského.

N. 98. Psanj Panů Seffensorů Braunowským.

Psanj Panů Seffensorů Hrobským.

N. 99. Zřjzenj Zemské A 11.

N. 100. Neywyssjho Kancljře Králowstwj Czeského zdánj strany Klásstérůw a Statkůw duchownjch. Item/ Neywyssjch Wřednjkůw a Saudcůw Zemských.

N. 101. Zřjzenj Zemské/ A 9.

N. 102. Zřjzenj Zemské P 23 P 18. P 37.

N. 103. Psanj z Kancellaře Smečanskému včiněné / o Reformacý.

N. 104. Stjžnost Wladislawa a Otty, Purgkhrabat z Donjna/ do Smečanského.

N. 105. Stjžnost Poddaných ze Wsy Plchowa.

N. 106. Stjžnost Wrchnjho Města Hradčan.

Sekrét z Kancellaře mezy Opatem Strahowským a Hradčanskými.

N. 107. Artykul z Sněmu Léta 1608.

N. 108. Rozepsánj Sněmu o Successora.

N. 109. Z Sněmu Léta 1610. s G.M.C. Rudolffem zawřeného.

N. 110. Pobožný zakátek S Gezdu Gich mikost/ Panů Tří Stawů Králowstwj Czeského pod Obogj Těko a Krew K. P. přigjmagjcých.
N. 111. S Spisu Patera Ferdynanda z Kolowrat/ a Patera Fanina/ Léta 1618. wydaného.
N. 112. Psanj Patera Kžehoře Rumera/ Rektora Kollege Jezuwjtské w Passowě/ k Paterowi Wyljmowi Lamormaynowi/ též Rektoru Kollege Jezuwjtské w Grécu.
N 113. Přednesenj Patera Lanoya G. M. Cýsaři Rudolffowi/ w příčině Refformacý Náboženstwj w Králowstwj Czeském.
N. 114. Gleslowo zdánj/ Arcybisk. Pražské/ Zbinkowi Berkowi včiněné.
N. 115. Spůsob aneb prostředek k spomoženj Náboženstwj w Králowstwj Czeském obraný.
N. 116. Artykul z Zřizenj Zemského C. 13. Item z Snému Léta 1610. Psanj Papeže Klimenta Osmého k Cýsaři Rudolffowi.
N. 117. Psanj Kardynála Gleste Pani Brabince z Mansfeldu včině:
N. 118. Psanj Michnowo k Matesowi Preklowi Hoffrychtýři.
N. 119. Stižnosti Sstephmistrůw y wssj Obce Města Hory Kutny.
N. 120. Item giných Osob Správa.
N. 121. S Spisu kterýž Akademie Jezuwjtská Molcheymská/ w Gazyku Latinském wydala/ Léta 1618.
N. 122. Artykul z Snému/ Léta 1615.
N. 123. Artykul z Snému/ Léta 1609.
N. 124. Psanj G. M. C. Janowi Aulnierowi/ do M. Buděgowic odeslané
N. 125. Psanj G. M. C. Felixowi Sornhanowi Heytmanu do Plzně.
N. 126. Swoge Psanj Jana z Mollaru Heytmanu do Plzně.
Psanj Pawla Michny/ Janowi Wolffingarowi do Plzně.
Gine psanj Pawla Michny Tomássowi Zelendrowi do Plzně.
N. 127. Swoge psanj Pawla Michny Felixowi Sornhanowi do Plzně.
N. 128. Assecuratio, aneb vgistřenj Stawůw pod Obogj přigjmagjcých/ z strany gegich Konffessý.
N. 129. Psanj Sstiffensorůw Náboženstwj pod Obogj G. M. C. Maximiliánowi včiněné.
N. 130. Porownánj Stawůw pod Obogj gednéch s druhými.
N. 131. Omluwa kterauž Sstiffensorowé P. Místodržicým včinili/ když to těžké Psanj od G. M. C. na Stawy pod Obogj wyssło.
N. 132. Přípis neyptwnégssího psanj a Omluwy od Stawůw G. M. C. včiněné.

N. 133.

N. 153. Správa z strany Kostela Betlémského w Starém Městě Pražském.
N. 154. Stížnosti G.M. Knížat a Panůw Stawůw Augsspurské Konfessý w Slézsku.

Errata aneb Omylowé w Apologij takto se naprawiti magj.

Litera.	Stránka.	Řádek.	Wytisstěno.	Čti.
H.	2.	8.	potud potud	potud pokud
H.	8.	16.	Kdež gest	Nic méně kdež gest
J.	5.	16.	Kněze pod obogj wybyl/	To wypustiti.
K.	7.	21.	pod obogj	pod obogj se wztahugicých
M.	5.	25.	Saudu k nim pak	Saudu pak
M.	7.	23.	gak gi gi temperowal,	gak gi gi nawozowal/
N.	7.	22.	směl prawiti	směl činiti
N.	7.	25.	Stawy spraweddliwé	Oeffensory spraweddliwé
O.	7.	4.	opatriwssi se	spolčiwssi se
P.	4.	11.	swědectwj wydáwagj	swědectwj wydagi/

W Allegátjch.

	Wytisstěno.	Čti.
Nu: 4. řádek 8.	poctiwostem	pečliwostem.
řádek 23.	Sstrumpalec	Kumpolec.
Na 2. str: řád: 26.	které má wystawené	který má wystawen býti/
Na 3. str. řád: 12.	neměnili	nemětli
Nu. 20. st. 4. ř: 8.	České Konffessý	Cýsařská powolenj
Nu: 26. a Nu: 129.	Ti dwa Artykulowé gsau z Sněmu 1610.	

Wytisstěno w Starém Městě Pražském/ v Jonaty Bohutského z Hramc/ z gistého poručenj Gich milosti Panůw Dyrektorůw/ Správcůw a Rad Zemských/ odewssech tří Panůw Stawůw Královstwj Českého/ Těla a Krew Pána Gežisse Krysta/ pod Obogj přigjmagicych, nakazenych.

Léta Páně M. DC. XVIII.

Wřipis Pfaný, gehoż Datum 15 Novembris Léta Páně 1618. w Městě Budigowicych E.K.M.C. od Ferdynanda Conte de Bugoj.

Nejmilostiwěgssi Cysaři, Páne Pane mug milostiwy, gakoż gsem W.C.M. za nejwyżssiho Generala polniho nad Lidem od W.C.M. nařizen, a Tymż Lidem do Králowstwj Czeskeho, z gisstych W.C.M. poručenj wtrhl, a tudy abych Stawy tehoż Králowstwj Czeskeho, Obauzenymj (o ktereyż při Dworze W.C.M. wědomj dosti lechce, że počtem malim Ludu wálečneho přemożenj, a ku poslussnosti přiwedeny budau, mluweno bylo) se potkal. Ale ja W.C.M. wprawdě gak samo sobie gest, ginačeż nachazym, abych pochubenstwj oznamiti mohu / aby Czechowe za tak Ničemne wykladánj nebyli. Nebo giż sem ga sam toho wyborně dobře po ten rossecken čas powiedom, co Lidem walečnym wtymż Králowstwj Czeskem, zustáwám, a dosti obmyssnymi Strabagemy wálečnymi, y mocy walečnau, spolu Oginym Ohorawyssstwem swym proti nim wžiwage, nic sem sneisti nemohl / a zwlasstě Owessse Zitrou Onimi dnowminulich mezy Budigowicemy a Třeboni tribrate, welikau Oškodu na Ludu, y sám na Odwáržnj swem, gsauce sskrze Kameno lowe na skrze prostřelen, sem wzal / a z pole, nechtice wětssi Oškody, a snad y do konce padu wzyti, nemoha wzteklé zuřiwosti gegich odolati, strhnauti, ado Budigowic po wstaupiti, sem musyl. Ste přičiny snažně W.C.M. psanj toto swé ponižene činim, a W.C.M. wřimně radim, aby. W. C.M. co nejdřiwegi s Stawy Králowstwj Czeskeho Obauzenymj, o pokog neprodlene Tractowati a gednati, dati račil.

Nebo nestanelj se toho rozbrzkych dnech / tehdy w gistotě obawati se gest, aby W.C.M. o Králowstwj Czeske, a Zemi Cnim připogene, přigiti neračil / a skrze to Slawny Dum Rakauský (čehoż Buh wchowati račž) k Ztenčenj a sniženj nepřissel.

Nebo Nejmilostiwěgssi Cysaři, Páne Pane mug milostiwy, gakoż gsau mně, y ginym dřiwegi, nežli sem Tymż Lidem W.C.M. walečnym do Králowstwj Czeskeho, z Rakauz wtrhl / některe Statky Pozemské wtemż Králowstwj, zakazany byly, na kterych ga zustati a gich brati nemînim. Nebo sam to poznáwám, że Czechowe negsau tak ničemny, yakž při Dworě W.C.M. w Widnj onich od některych mluweno bylo, a toho sem po ten rossecken čas w poli zustáwage, że gsau mnozj dobřj, a kdyż swé Hagitj wmêgj: Nadto pak Statku swych tak pogednau brati sobě ne,

dagi, wyborni sskussyl. Wprawdi bywsse wWalkach Nydrland-
skych, Franskych, takowe zmuzilosti a vtalosti, y gakausy wzteklosti
galo prinich, sem newidal. Proczi aby W.L.M. prodlewati neracil
Nybri co neydriwegi s nimi spolog, nezliby nekdo horssiho adskodi-
wegssiho, na W.L.M. y na wsseckn dum Rakausky se wzalo, gednati
racil, W.L.M. wprimne a wernè radim. A tim W.L.M. Buchrane
Bozske porucena cinim. Actum wBudigowicych 15 Novembris
Leta Pane 1618. W.L.M.

wirny sluzebnik Ferdynand Conte
de Bupoy

Hundert Jahre nachher, nemlich
im Jahr 1718. wurden diese Acta
zu Prag wiederum gedruckt
herausgegeben mit andern Pra-
cten. Continuirt und
ad 1622. dann die Böhmi-
sche Bibel Fürst in Folio stet.
Gott wolle, daß dieses
Werk fleißig gelesen
werde, Halleluja!